JESAJAN KIRJA

SYNTI TUO TUOMION, 1 – 39

SANOMA HERRAN KANSALLE, 1 – 12

Israel on luopunut Herrasta

1 [1] Jesajan, Aamoksen pojan, näky Juudasta ja Jerusalemista, jonka hän näki Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä.

[2] Kuulkaa, taivaat, kuuntele, maa,
sillä Herra puhuu:
Minä kasvatin lapsia, sain
heidät suuriksi,
mutta he luopuivat minusta.
[3] Härkä tuntee omistajansa
ja aasi isäntänsä seimen,
mutta Israel ei tunne,
minun kansani ei ymmärrä.
[4] Voi syntistä sukua,
kansaa, jota syyllisyys raskaana
painaa!
Voi pahantekijöiden siementä,
kelvottomia lapsia!
He ovat hylänneet Herran,
pitäneet Israelin Pyhää
pilkkanaan,
he ovat kääntyneet pois.
[5] Mihin teitä vielä pitäisi lyödä,
kun yhä jatkatte luopumustanne?
Koko pää on kipeä, koko
sydän sairas.
[6] Jalkapohjista päälakeen asti
ei ole tervettä paikkaa,
ainoastaan ruhjeita ja kuhmuja
ja vereksiä haavoja,
joita ei ole puhtaaksi puristettu
eikä sidottu
eikä öljyllä pehmitetty.
[7] Teidän maanne on autiona,
kaupunkinne ovat tulella poltetut.
Muukalaiset syövät teidän
peltojanne
teidän silmienne edessä.
Ne ovat autioina kuin ainakin
muukalaisten hävittämät.
[8] Jäljellä on tytär Siion yksinään
kuin maja viinitarhassa,
kuin vartiolava kurkkumaalla,
kuin saarrettu kaupunki.
[9] Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt
meistä jäännöstä,
vaikka vähäistäkin,
meidän olisi käynyt kuin Sodoman,
olisimme tulleet Gomorran
kaltaisiksi.

Ulkonainen jumalanpalvelus on turhaa

[10] Kuulkaa Herran sana,
te Sodoman päämiehet,
kuuntele Jumalamme opetusta,
sinä Gomorran kansa.
[11] Mitä merkitsevät minulle teidän
runsaat teurasuhrinne?
sanoo Herra.
Minä olen saanut kyllikseni
polttouhripässeistä
ja syöttöeläinten rasvasta.

Ei minua miellytä mullikoiden,
karitsoiden eikä pukkien veri.
12 Kun te tulette minun
kasvojeni eteen,
kuka sitä teiltä vaatii –
minun esipihojeni tallaamista?
13 Älkää enää tuoko minulle
turhaa ruokauhria,
suitsutus on minulle iljetystä.
Uusikuu, sapatti ja kokouksen
kuuluttaminen –
en voi sietää vääryyttä ja
juhlakokousta.
14 Minun sieluni vihaa teidän
uusiakuitanne ja
juhla-aikojanne.
Niistä on tullut minulle kuorma,
jota olen väsynyt kantamaan.
15 Kun te ojennatte kätenne,
minä peitän teiltä silmäni.
Vaikka kuinka paljon rukoilisitte,
minä en kuule.
Teidän kätenne ovat verta täynnä.
16 Peseytykää, puhdistautukaa,
viekää pahat tekonne pois minun
silmieni edestä.
Lakatkaa tekemästä pahaa.
17 Oppikaa tekemään hyvää,
tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta,
ojentakaa sortajaa,
hankkikaa orvolle oikeus,
ajakaa lesken asiaa.

Tuomio ja armo

18 Tulkaa, käykäämme oikeutta
keskenämme,
sanoo Herra.
Vaikka teidän syntinne ovat
verenpunaiset,
ne tulevat lumivalkeiksi,
vaikka ne ovat purppuranväriset,
ne tulevat villanvalkoisiksi.
19 Jos suostutte kuulemaan minua,
saatte syödä maan hyvyyttä,
20 mutta jos ette suostu vaan
niskoittelette,
miekka syö teidät.
Sillä Herran suu on puhunut.

Jerusalemin uskottomuus ja puhdistus

21 Kuinka onkaan portoksi tullut
uskollinen kaupunki!
Se oli täynnä oikeutta,
siellä asui vanhurskaus,
mutta nyt murhamiehet.
22 Sinun hopeasi on muuttunut
kuonaksi,
jalo viinisi on vedellä laimennettu.
23 Päämiehesi ovat kapinoitsijoita
ja varkaiden tovereita,
kaikki he rakastavat lahjuksia
ja tavoittelevat palkkioita.
He eivät hanki orvolle oikeutta,
lesken asia ei pääse
heidän eteensä.
24 Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra Sebaot, Israelin Väkevä:
Voi heitä!
Minä tyydytän vihani
vastustajissani,
minä kostan vihollisilleni.
25 Minä käännän käteni sinua kohti
ja puhdistan sinusta kuonan
kuin lipeällä
ja poistan sinusta kaiken tinan.

26 Minä palautan sinun tuomarisi
entiselleen
ja neuvosmiehesi sellaisiksi kuin
he alkuaan olivat.
Sen jälkeen sinua kutsutaan
vanhurskauden kaupungiksi
ja uskolliseksi kaupungiksi.

Siion lunastetaan, luopiot hukkuvat

27 Siion lunastetaan oikeudella ja
sen kääntyneet vanhurskaudella.
28 Mutta kapinalliset ja syntiset
joutuvat kaikki turmioon,
ja ne, jotka hylkäävät Herran,
tuhoutuvat.
29 Te saatte häpeän tammista,
joita te himoitsitte,
ja tunnette häpeää puutarhojen
vuoksi,
jotka te valitsitte.
30 Teidän käy kuin tammen,
jonka lehdet lakastuvat,
kuin puutarhan, joka on
vailla vettä.
31 Mahtimiehestä tulee
tappuratukko
ja hänen teostaan kipinä.
Molemmat palavat yhdessä,
eikä sammuttajaa ole.

Tuleva rauhan aika

2 1 Sana Juudasta ja Jerusalemista; Jesajan, Aamoksen pojan, näky.
2 Päivien lopulla tapahtuu,
että Herran temppelin vuori
seisoo lujana,
ylimpänä vuorista,
korkeimpana kukkuloista.
Kaikki kansat virtaavat sinne.
3 Monet kansat lähtevät
liikkeelle sanoen:
”Tulkaa, nouskaamme Herran
vuorelle,
Jaakobin Jumalan huoneeseen,
että hän opettaisi meille teitään
ja me vaeltaisimme hänen
polkujaan.
Sillä Siionista lähtee opetus,
Jerusalemista Herran sana.”
4 Hän tuomitsee kansakuntien
välit,
jakaa oikeutta monille kansoille.
Ne takovat miekkansa auranteriksi
ja keihäänsä oksaveitsiksi.
Kansa ei nosta miekkaa
kansaa vastaan,
eivätkä ne enää opettele
sotimaan.
5 Tulkaa, Jaakobin heimo,
vaeltakaamme Herran
valkeudessa.

Herran päivä masentaa ihmisten ylpeyden

6 Sinä hylkäsit kansasi, Jaakobin
heimon,
koska se oli täynnä Idän tapoja.
Maa on kuin Filistea, täynnä
ennustelijoita;
muukalaisten kanssa lyödään
kättä.
7 Heidän maansa tuli täyteen
hopeaa ja kultaa,
eikä heidän aarteillaan
ole määrää.
Heidän maansa tuli täyteen
hevosia,

eikä heidän vaunuillaan
ole loppua.
8 Heidän maansa tuli täyteen
epäjumalia.
He kumartavat kättensä tekoa,
sitä, minkä ovat sormillaan
valmistaneet.
9 Ihminen masentuu,
ja mies painuu maahan,
mutta älä anna heille anteeksi.
10 Mene kallion kätköön,
piiloudu maan peittoon
Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan
pakoon.
11 Ihmisten ylpeät silmät
painuvat maahan,
miesten pöyhkeys masentuu.
Sinä päivänä Herra yksin on
ylhäinen.
12 Herran Sebaotin päivä kohtaa
kaikkea ylpeää ja pöyhkeää
ja kaikkea korkeaa, niin että se
painuu maahan,
13 Se kohtaa Libanonin setripuita,
ylväitä ja korkeita,
kaikkia Baasanin tammia,
14 kaikkia ylväitä vuoria
ja kaikkia korkeita kukkuloita,
15 kaikkia korkeita torneja
ja kaikkia vahvoja muureja,
16 kaikkia Tarsiin-laivoja
ja kaikkia uljaita aluksia.
17 Silloin ihmisten ylpeys
masentuu,
ja miesten pöyhkeys
painuu maahan.
Sinä päivänä Herra yksin on
ylhäinen,
18 mutta epäjumalat katoavat
kaikki tyynni.
19 Ihmiset menevät kallioluoliin
ja maakuoppiin
Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan
pakoon,
kun hän nousee maata
kauhistuttamaan.
20 Sinä päivänä ihmiset viskaavat
myyrille ja lepakoille
hopea- ja kultajumalansa,
jotka he ovat tehneet
palvottavikseen.
21 He menevät kallionkoloihin
ja kallionhalkeamiin
pakoon Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan,
kun hän nousee maata
kauhistuttamaan.
22 Lakatkaa siis luottamasta
ihmisiin,
joilla on vain henkäys
sieraimissaan.
Minkä arvoisia he ovat?

Jerusalemin rappio ja kukistuminen

3 1 Katso, Herra, Herra Sebaot,
ottaa pois
Jerusalemilta ja Juudalta tuen
ja turvan:
kaiken leivän tuen
ja kaiken veden tuen,
2 sankarin ja soturin,
tuomarin ja profeetan,
ennustajan ja vanhimman,

3 viidenkymmenenpäällikön ja
korkea-arvoisen,
neuvonantajan, taitavan mestarin
ja loitsujen taitajan.
4 Nuorukaiset minä annan
heille ruhtinaiksi,
ja pahanilkiset hallitsevat heitä.
5 Kansassa kukin sortaa toistaan,
jokainen lähimmäistään.
Nuorukainen rehentelee vanhaa
miestä vastaan,
halveksittu kunnianarvoisaa
vastaan.
6 Kun veli tarttuu veljeensä
isänsä talossa ja sanoo:
“Sinulla on viitta, rupea sinä
ruhtinaaksemme
ja ota hoitoosi tämä rauniokasa”,
7 niin tämä korottaa sinä päivänä
äänensä ja vastaa:
“Ei ole minusta haavoja sitomaan.
Talossani ei ole leipää eikä
vaatteita,
älkää tehkö minusta kansan
ruhtinasta.”
8 Sillä Jerusalem kompastuu ja
Juuda kaatuu,
koska heidän sanansa ja tekonsa
ovat Herraa vastaan.
He uhmaavat hänen kirkkautensa
katsetta.
9 Heidän kasvojensa hahmo
todistaa heitä vastaan.
Syntinsä he tuovat julki kuin
sodomalaiset,
eivät he niitä salaa.
Voi heitä!
Itselleen he pahaa tekevät.
10 Sanokaa vanhurskaasta, että
hänen käy hyvin;
vanhurskaat saavat nauttia
tekojensa hedelmistä.
11 Voi jumalatonta! Hänen
käy pahoin,
sillä hänen kättensä teot
maksetaan hänelle.

Kansan johtajat tuomitaan

12 Minun kansani valtiaat
ovat lapsia,
ja naiset sitä hallitsevat.
Kansani, sinun johtajasi ovat
eksyttäjiä,
he ovat hämmentäneet polkujesi
suunnan.
13 Herra asettuu käymään
oikeutta,
nousee tuomitsemaan kansoja.
14 Herra käy tuomiolle kansansa
vanhimpia
ja sen päämiehiä vastaan.
Te olette turmelleet viinitarhan,
teidän taloissanne on kurjilta
ryöstettyä tavaraa.
15 Kuinka saatatte runnella
minun kansaani
ja ruhjoa kurjien kasvot?
sanoo Herra, Herra Sebaot.

Siionin turhamaisten naisten rangaistus

16 Herra sanoo: Siionin tyttäret
ovat tulleet ylpeiksi,
kulkevat kaula kenossa ja
silmillään keimaillen,
astua sipsuttelevat ja kilistelevät
nilkkarenkaitaan.

17 Sen vuoksi Herra tekee Siionin
tytärten päälaet rupisiksi,
Herra paljastaa heidän häpynsä.
18 Sinä päivänä Herra poistaa
upeat nilkkarenkaat, otsanauhat
ja puolikuukorut,
19 korvarenkaat, rannerenkaat
ja hunnut,
20 juhlapäähineet, nilkkavitjat
ja rintavyöt,
hajustepullot ja amuletit,
21 sormukset ja nenärenkaat,
22 juhlapuvut, viitat, hartiahuivit
ja kukkarot,
23 käsipeilit ja hienopellavaiset
paidat,
päähineet ja harsohuivit.
24 Silloin tuoksun sijaan
tulee löyhkä,
vyön sijaan nuora,
kampausten sijaan kaljuus,
hienojen vaatteiden sijaan
säkkipuku,
kauneuden sijaan polttomerkki.

Siionin miehet kaatuvat sodassa

25 Sinun miehesi, Siion, kaatuvat
miekkaan,
sinun sankarisi sortuvat sodassa.
26 Siionin portit valittavat ja
vaikeroivat,
typötyhjänä se istuu maassa.

4 1 Seitsemän naista tarttuu
sinä päivänä yhteen
mieheen ja sanoo:
”Me syömme omaa leipäämme
ja pukeudumme omiin
vaatteisiimme,
kunhan vain meidät otetaan
sinun nimiisi.
Ota pois meidän häpeämme.”

Puhdistetun Siionin kirkkaus

2 Sinä päivänä on Herran vesa
oleva Israelin pelastuneille ihana
ja kunniakas ja maan hedelmä on
heille rehevä ja kukoistava. 3 Niitä,
jotka ovat säilyneet Siionissa ja jää-
neet jäljelle Jerusalemiin, kutsutaan
pyhiksi, kaikkia, jotka on kirjoitettu
elävien kirjaan Jerusalemissa. 4 Kun
Herra on pessyt pois Siionin tytärten
saastan ja huuhtonut Jerusalemista
sen verivelat tuomion ja puhdis-
tuksen hengellä, 5 Herra luo Siio-
nin vuorelle koko asuinsijansa ja sen
juhlakokousten ylle päivän ajaksi pil-
ven ja savun ja yön ajaksi liekehtivän
tulen hohteen. Kaiken kirkkauden
yllä on oleva suojakatos 6 ja maja
antamassa varjoa päivän helteeltä
sekä turvaamassa ja suojaamassa
rajuilmalta ja sateelta.

Israel on Herran viinitarha

5 1 Minä tahdon laulaa
ystävästäni,
rakkaan ystäväni laulun hänen
viinitarhastaan.
Ystävälläni oli viinitarha
hedelmällisellä
vuorenrinteellä.
2 Hän kuokki sen, perkasi siitä kivet
ja istutti siihen jaloja
viiniköynnöksiä.
Hän rakensi sen keskelle tornin
ja louhi sinne myös viinikuurnan.

Hän odotti sen tuottavan
hyviä rypäleitä,
mutta se tuottikin huonoja
hedelmiä.
3 Ja nyt, Jerusalemin asukkaat
ja Juudan miehet,
olkaa tuomareina minun ja
viinitarhani välillä.
4 Mitä viinitarhalleni vielä
olisi tehtävä?
Mitä jätin tekemättä?
Miksi se tuotti huonoja hedelmiä,
vaikka odotin sen tuottavan
hyviä rypäleitä?
5 Nyt minä ilmoitan teille,
mitä teen viinitarhalleni:
Minä poistan siitä
piikkipensasaidan,
niin että se jää turmeltavaksi,
hajotan siitä kivimuurin,
niin että se jää tallattavaksi.
6 Minä jätän sen joutomaaksi,
ei sitä enää leikata eikä kuokita,
vaan se kasvaa ohdaketta ja
orjantappuraa.
Minä kiellän pilviä satamasta
sille vettä.
7 Herran Sebaotin viinitarha
on Israelin huone,
ja Juudan miehet ovat hänen
istutuksensa, josta
hän iloitsi.
Hän odotti oikeutta, mutta
tulikin turmelus,
ja vanhurskautta, mutta tulikin
vaikerrus.

Voi-huutoja synninharjoittajille

8 Voi teitä, jotka liitätte
talon taloon,
yhdistätte pellon peltoon,
kunnes ei enää jää tilaa,
ja te yksin asutte maassa.
9 Korviini kuului Herran
Sebaotin sana:
Totisesti, monet talot jäävät
autioiksi,
suuret ja kauniit rakennukset
asukasta vaille.
10 Kymmenen auranalan viinitarha
tuottaa vain yhden
bat-mitan viiniä
ja hoomerin kylvö eefa-mitallisen
viljaa.
11 Voi niitä, jotka aamusta varhain
juoksevat väkijuoman perässä
ja iltamyöhään asti
viipyvät viinistä hehkuvina!
12 Heillä on lyyrat, harput
ja rummut,
huilut ja viinit pidoissaan,
mutta Herran tekoja he
eivät huomaa,
eivät näe hänen kättensä töitä.
13 Sen vuoksi kansani joutuu
pakkosiirtolaisuuteen
ennalta arvaamatta.
Sen ylhäiset näkevät nälkää,
ja rahvaan meluava joukko
nääntyy janoon.
14 Sen vuoksi tuonela levittää
kitansa ammolleen,
avaa suunsa suunnattomaksi.

Sinne vaipuvat sen loistavat
ylimykset,
sinne meluava rahvaan joukko,
kaikki ilonpitäjät.
15 Ihminen joutuu taipumaan alas,
ja mies painuu maahan,
maahan painuvat ylpeitten silmät.
16 Mutta Herra Sebaot on ylhäinen
tuomitessaan,
pyhä Jumala on pyhä
vanhurskaudessaan.
17 Karitsat käyvät siellä kuin
laitumillaan,
ja muukalaiset syöttävät karjaansa
rikkaitten rauniopaikoilla.
18 Voi niitä, jotka vetävät
perässään syyllisyyttä
turhuuden köysillä,
syntiä kuin vaunuja valjailla,
19 niitä, jotka sanovat: “Pitäköön
hän kiirettä,
tehköön pian tekonsa, niin että
me sen näemme.
Lähestyköön ja toteutukoon
Israelin Pyhän suunnitelma,
niin että me sen huomaamme!”
20 Voi niitä, jotka sanovat
pahaa hyväksi
ja hyvää pahaksi,
jotka kääntävät pimeyden
valkeudeksi
ja valkeuden pimeydeksi,
jotka tekevät karvaan makeaksi
ja makean karvaaksi!
21 Voi niitä, jotka ovat viisaita
omissa silmissään
ja ymmärtäviä omasta mielestään!
22 Voi niitä, jotka ovat sankareita
viinin juonnissa
ja voimamiehiä väkijuoman
sekoittamisessa,
23 jotka lahjuksesta julistavat
syyllisen syyttömäksi
ja riistävät oikeuden siltä, joka
on oikeassa.
24 Sen tähden: niin kuin tulen
kieli syö oljenkorret
ja kuloheinä häviää liekkiin,
niin mätänee heidän juurensa
ja heidän kukkansa hajoaa
tomuna ilmaan,
sillä he ovat hylänneet Herran
Sebaotin opetuksen
ja pitäneet pilkkanaan Israelin
Pyhän sanaa.
25 Sen tähden Herran viha syttyi
kansaansa kohtaan.
Hän ojensi kätensä heitä vastaan
ja löi heitä,
niin että vuoret vapisivat
ja heidän ruumiinsa lojuivat
tunkiona keskellä katuja.
Tästä kaikesta hänen vihansa
ei ole asettunut,
vaan hänen kätensä on yhä
ojennettuna.

Kaukainen kansa tulee rankaisemaan Israelia

26 Hän pystyttää viirin kaukaiselle
kansalle
ja viheltää sen luokseen
maan ääristä.
Ja katso, se rientää, se tulee
nopeasti.

27 Ei kukaan heistä väsy eikä
kompastu,
ei kukaan torku eikä nuku.
Heidän vyönsä ei irtoa vyötäisiltä,
heidän kengistään ei katkea hihna.
28 Sen kansan nuolet on teroitettu,
sen jouset kaikki jännitetty.
Sen hevosten kaviot ovat
kuin piikiveä
ja sen vaunujen pyörät kuin
rajuilma.
29 Se karjuu kuin leijona,
se karjuu kuin nuoret leijonat.
Ärjyen se tempaa saaliin ja
vie sen pois,
eikä pelastajaa ole.
30 Se ärjyy saaliilleen sinä päivänä
kuin ärjyvä meri.
Jos maata tähyillään, nähdään
pimeyttä ja ahdistusta,
ja valo on pimennyt synkkiin
pilviin.

Jesajan näky ja kutsu profeetaksi

6 1 Kuningas Ussian kuolinvuonna
minä näin Herran istuvan
korkealla ja ylhäisellä valtaistuimella, ja hänen viittansa liepeet
täyttivät temppelin. 2 Sen yläpuolella seisoivat serafit, joilla oli kullakin kuusi siipeä. Kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja
kahdella he lensivät. 3 He huusivat
toisilleen:

"Pyhä, pyhä, pyhä on
Herra Sebaot;
koko maa on täynnä hänen
kunniaansa."

4 Ovenpielet ja kynnykset vapisivat
heidän huutonsa äänestä, ja huone
tuli täyteen savua. 5 Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä olen tuhon oma, sillä minulla on saastaiset
huulet ja minä asun kansan keskellä,
jolla on saastaiset huulet. Ovathan
silmäni nähneet kuninkaan, Herran
Sebaotin."

6 Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka
hän oli pihdeillä ottanut alttarilta.
7 Hän kosketti sillä suutani ja sanoi:
"Katso, tämä on koskettanut sinun
huuliasi. Sinun syyllisyytesi on poistettu ja syntisi sovitettu."

8 Sitten kuulin Herran äänen sanovan: "Kenet minä lähetän? Kuka lähtee meidän puolestamme?" Minä
sanoin: "Tässä minä olen, lähetä
minut."

9 Niin hän sanoi: "Mene ja sano
tälle kansalle: 'Kuulemalla
kuulkaa älkääkä ymmärtäkö,
näkemällä nähkää älkääkä
käsittäkö.'
10 Paaduta tämän kansan sydän,
koveta sen korvat, sokaise
sen silmät,
ettei se näkisi silmillään,
ei kuulisi korvillaan,
ei ymmärtäisi sydämellään
eikä kääntyisi ja tulisi
parannetuksi."

11 Minä kysyin: “Kuinka pitkäksi
aikaa, Herra?”
Hän vastasi: “Siihen asti, kunnes
kaupungit ovat autioina,
asukkaita vailla,
talot tyhjinä ihmisistä
ja pellot hävitetty autioiksi.
12 Herra karkottaa ihmiset kauas,
ja suuri osa maata jää hylätyksi.
13 Jos siellä on jäljellä
kymmenesosakin,
niin sekin hävitetään.
Mutta niin kuin tammesta ja
rautatammesta
jää kaadettaessa kanto, niin
jää siitäkin.
Se kanto on pyhä siemen.”

Rohkaisun sana kuningas Aahakselle

7 1 Juudan kuninkaan Aahaksen, Jootamin pojan, Ussian pojanpojan, aikana lähtivät Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, sotimaan Jerusalemia vastaan, mutta he eivät kyenneet sotimaan sitä vastaan voitokkaasti. 2 Kun Daavidin huoneelle ilmoitettiin, että Aram oli leiriytynyt Efraimiin, kuninkaan ja hänen kansansa sydän vapisi niin kuin metsän puut vapisevat tuulen voimasta.

3 Silloin Herra sanoi Jesajalle: “Mene poikasi Sear-Jaasubin kanssa Aahasta vastaan Yläaltaan vesijohdon päähän Pyykinpesijänkedon tielle 4 ja sano hänelle: Katso, että pysyt rauhallisena, älä pelkää, älköön sydämesi arkailko noita kahta savuavaa kekäleenpätkää – Resinin ja Aramin sekä Remaljan pojan vihanvimmaa. 5 Aram, Efraim ja Remaljan poika ovat suunnitelleet sinua vastaan pahaa ja sanoneet: 6 ‘Me lähdemme Juudaa vastaan, lyömme sen kauhulla, valtaamme sen itsellemme ja asetamme sinne kuninkaaksi Taabalin pojan.’

7 Näin sanoo Herra, Herra:
Ei se onnistu, eikä niin tapahdu.
8 Sillä Aramin pää on Damasko,
ja Damaskon pää on Resin.
Vielä kuusikymmentäviisi vuotta,
ja Efraim on murskattu, eikä
se enää ole kansa.
9 Efraimin pää on Samaria,
ja Samarian pää on Remaljan
poika.
Ellette usko, niin ette kestä.”

Merkki Herralta: Immanuel

10 Herra puhui jälleen Aahakselle ja sanoi hänelle: 11 “Pyydä itsellesi merkki Herralta, Jumalaltasi, pyydä alhaalta syvyydestä tai ylhäältä korkeudesta.” 12 Mutta Aahas vastasi: “En pyydä enkä kiusaa Herraa.”

13 Siihen Jesaja lausui: “Kuulkaa, Daavidin suku: eikö teille riitä, että te väsytätte ihmiset, kun vielä minun Jumalanikin väsytätte itseenne? 14 Sen vuoksi Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel. 15 Kermaa

ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän. 16 Mutta ennen
kuin poika on oppinut hylkäämään
pahan ja valitsemaan hyvän, joutuu
hylätyksi maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut.”

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

17 “Herra antaa tulla sinulle, sinun kansallesi ja isäsi suvulle ajan, jollaista ei ole ollut siitä lähtien, kun
Efraim erosi Juudasta – Herra antaa
tulla Assurin kuninkaan.
18 Sinä päivänä tapahtuu,
että Herra viheltää kärpäsille
Egyptin virtojen äärillä
ja mehiläisille Assurin maassa.
19 Ne tulevat kaikki ja laskeutuvat
puronrotkoihin ja
kallionhalkeamiin,
kaikkiin piikkipensaisiin ja kaikille
juottopaikoille.
20 Sinä päivänä Herra ajaa
partaveitsellä,
joka on palkattu virran
tuolta puolen,
Assurin kuninkaalla,
hiukset ja häpykarvat;
viepä se vielä parrankin.
21 Siihen aikaan mies pitää hiehon
ja pari lammasta,
22 mutta runsaan maidontulon
tähden hän syö voita –
voita ja hunajaa syövät
kaikki maahan jäljelle jääneet.
23 Siihen aikaan jokainen paikka,
jossa kasvaa
tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan
tuhat sekeliä,
joutuu orjantappuroiden ja
ohdakkeiden valtaan.
24 Nuolet ja jousi mukana sinne
on mentävä,
sillä koko maa on orjantappuran
ja ohdakkeen vallassa.
25 Ei yhdellekään niistä vuorista,
joita nyt perataan kuokalla,
enää kukaan mene
orjantappuroiden ja
ohdakkeiden pelosta.
Ne jäävät härkien laitumeksi ja
lampaiden tallattaviksi.”

Merkki kansalle

8 1 Herra sanoi minulle: “Ota iso taulu ja kirjoita siihen selkein kirjaimin ‘Maher-Saalal-Haas-Bas’.”
2 Niin minä otin itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

3 Sitten minä lähestyin profeettavaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Herra sanoi minulle: “Anna pojalle nimeksi Maher-Saalal-Haas-Bas.
4 Sillä ennen kuin poika oppii sanomaan ‘isäni’ ja ‘äitini’, viedään Damaskon rikkaudet ja Samarian ryöstösaalis Assurin kuninkaan eteen.”

Assurin hyökyaalto Juudaan

5 Herra puhui minulle jälleen ja sanoi näin:

6 “Koska tämä kansa halveksii
Siiloahin hiljaa virtaavia
vesiä
ja iloitsee Resinistä ja Remaljan
pojasta,
7 niin katso, Herra antaa vyöryä
heidän ylitseen virran vedet,
valtavat ja suuret:
Assurin kuninkaan ja kaiken
hänen mahtinsa.
Virta nousee yli kaikkien uomiensa
ja tulvii yli kaikkien äyräittensä.
8 Se tunkeutuu Juudaan,
peittää tulvallaan maan, ulottuu
kaulaan saakka.
Se levittää siipensä ja täyttää
sinun maasi, Immanuel,
laidasta laitaan.”
9 Nostakaa sotahuuto, kansat,
kuitenkin kukistutte.
Kuulkaa, kaikki maan ääret:
varustautukaa, kuitenkin
kukistutte,
varustautukaa, kuitenkin
kukistutte.
10 Tehkää yhdessä suunnitelma:
se raukeaa,
puhukaa mitä puhutte, ei
se menesty,
sillä Jumala on meidän
kanssamme.

Loukkauskivi ja kompastuksen kallio

11 Näin Herra sanoi minulle, kun hänen kätensä voima oli päälläni. Hän varoitti minua vaeltamasta tämän kansan tietä:

12 “Älkää kutsuko salaliitoksi
kaikkea,
mitä tämä kansa salaliitoksi
kutsuu.
Älkää pelätkö, mitä se pelkää,
älkääkä kauhistuko.
13 Herra Sebaot pitäkää pyhänä,
pelätkää ja kauhistukaa häntä.
14 Hän on oleva pyhäkkö.
Hänestä tulee loukkauskivi ja
kompastuksen kallio
molemmille Israelin
kuningashuoneille,
loukku ja ansa Jerusalemin
asukkaille.
15 Monet heistä kompastuvat,
kaatuvat ja ruhjoutuvat,
monet joutuvat ansaan ja
jäävät kiinni.
16 Sido todistus yhteen,
lukitse laki sinetillä minun
opetuslapsiini.”

17 Minä odotan Herraa, vaikka hän on kätkenyt kasvonsa Jaakobin suvulta. Minä panen toivoni häneen. 18 Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, me olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

Kansaa kohtaa synkeys ja pimeys

19 Kun teille sanotaan: “Kysykää vainajahengiltä ja tietäjähengiltä, jotka supisevat ja mumisevat”, niin vastatkaa: “Eikö kansa kysyisi Jumalaltaan? Kuolleiltako elävien puolesta?” 20 Pysykää laissa ja

todistuksessa. Elleivät he näin sano,
ei heille aamunkoittoa tule.
21 He kulkevat pitkin maata
kärsien vaivaa ja nälkää.
Nälissään he ärtyvät ja kiroavat
kuninkaansa ja Jumalansa.
He luovat silmänsä korkeuteen,
22 he katsahtavat maan puoleen,
mutta katso, vain ahdistavaa
pimeyttä,
tuskaista synkeyttä.
Heidät on syösty pimeyteen.
23 Mutta tuskainen ei jää
synkeyteen.
Entiseen aikaan Herra teki
halveksituksi
Sebulonin maan ja Naftalin maan,
mutta tulevina aikoina hän saattaa
kunniaan meren tien,
Jordanin tuonpuoleisen alueen,
pakanoiden Galilean.

Ennustus Messiaan syntymästä

9 1 Kansa, joka pimeydessä
vaeltaa,
näkee suuren valon.
Niille, jotka asuvat
kuolemanvarjon maassa,
loistaa valkeus.
2 Sinä teet kansan suureksi,
annat sille suuren ilon.
He iloitsevat sinun edessäsi
niin kuin sadonkorjuun aikana
iloitaan,
niin kuin saaliinjaolla riemuitaan.
3 Sillä heidän kuormansa ikeen,
heidän hartioitaan rasittavan
kantotangon
ja heidän käskijänsä sauvan
sinä särjet niin kuin Midianin
päivänä.
4 Kaikki taistelun melskeeseen
marssineet sotasaappaat
ja veren tahrimat vaatteet
poltetaan,
tulen ruuaksi ne joutuvat.
5 Sillä lapsi on meille syntynyt,
poika on meille annettu.
Hänen harteillaan on herruus,
ja hänen nimensä on Ihmeellinen
Neuvonantaja,
Väkevä Jumala, Iankaikkinen
Isä, Rauhanruhtinas.
6 Herruus on oleva suuri ja
rauha loppumaton
Daavidin valtaistuimella ja hänen
valtakunnallaan.
Se vahvistetaan ja lujitetaan
oikeudella ja vanhurskaudella
nyt ja ikuisesti.
Herran Sebaotin kiivaus tekee sen.

Herran käsi rankaisee Israelia

7 Herra lähetti sanan Jaakobille,
se iski Israeliin,
8 sen sai tuntea koko kansa,
Efraim ja Samarian asukkaat.
Mutta he sanoivat ylpeydessään
ja sydämensä pöyhkeydessä:
9 “Tiiliseinät sortuivat maahan,
mutta me rakennamme
hakatuista kivistä,
Metsäviikunapuut hakattiin
poikki,
mutta me korvaamme ne
setripuilla.”

10 Silloin Herra nostatti Resinin
väen ahdistamaan Israelia
ja yllytti sen vihollisia.
11 Aramilaiset edestä ja
filistealaiset takaa
söivät Israelia suun täydeltä.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä
ojennettuna.
12 Mutta kansa ei palannut
kurittajansa luo
eikä etsinyt Herraa Sebaotia.
13 Sen vuoksi Herra katkaisee
Israelilta pään ja hännän,
palmunlatvan ja kaislanvarret
samana päivänä.
14 Vanhin ja arvohenkilö on pää,
mutta profeetta, joka opettaa
valhetta, on häntä.
15 Tämän kansan johtajista
tuli eksyttäjiä,
ja johdettavat joutuivat
sekasorron valtaan.
16 Sen tähden Herra ei iloitse
sen nuorista miehistä
eikä armahda sen orpoja ja leskiä,
sillä he ovat kaikki jumalattomia
ja pahantekijöitä.
Jokainen suu puhuu
mielettömyyttä.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä
ojennettuna.
17 Sillä jumalattomuus palaa
kuin tuli,
joka kuluttaa orjantappurat
ja ohdakkeet
ja sytyttää metsän tiheiköt,
niin että ne tupruavat savuna
korkealle.
18 Herran Sebaotin vihasta maa
syttyy palamaan,
kansa on kuin tulen ruokaa.
Toinen toistaan he eivät sääli.
19 He ahmivat oikealta, mutta
yhä on nälkä,
he syövät vasemmalta, mutta
eivät saa kyllikseen.
Jokainen syö oman käsivartensa
lihaa.
20 Manasse syö Efraimia ja
Efraim Manassea,
ja yhdessä molemmat käyvät
Juudan kimppuun.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut,
vielä on hänen kätensä
ojennettuna.

Voi-huuto väärintekijöille

10 1 Voi niitä, jotka säätävät
kelvottomia lakeja
ja laativat vääriä tuomioita
2 vääntääkseen vääräksi
vähäosaisten asian
ja riistääkseen kansani kurjilta
oikeuden,
niin että lesket joutuvat heidän
saaliikseen
ja orvot heidän ryöstettävikseen.
3 Mutta mitä te teette tilinteon
päivänä,

kaukaa saapuvan rajuilman
kourissa?
Kenen turviin pakenette
apua saamaan
ja minne jätätte kalleutenne?
4 Ei auta kuin vaipua vangittujen
joukkoon
tai kaatua surmattujen sekaan.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä
ojennettuna.

Assur on Jumalan vihan vitsa

5 Voi Assuria, minun vihani vitsaa!
Voi häntä, jolla on kädessään
suuttumukseni sauva!
6 Minä lähetän hänet
jumalattoman kansakunnan
kimppuun,
käsken hänet kansaa vastaan,
johon olen vihastunut,
saalistamaan ja ryöstämään,
tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.
7 Mutta hän ei ajattele näin.
Tämä ei ole hänen sydämensä
ajatus,
vaan hänen sydämessään on
halu hävittää
ja tuhota paljon kansoja.
8 Hänhän sanoo:
“Eivätkö päämieheni ole kaikki
kuninkaita?
9 Eikö Kalnon käynyt samoin
kuin Karkemiin,
eikö Hamatin samoin kuin Arpadin
ja Samarian samoin kuin
Damaskon?
10 Minun käteni on saavuttanut
epäjumalien valtakunnat,
joiden jumalankuvat olivat
paremmat kuin Jerusalemin
ja Samarian.
11 Enkö siis tekisi Jerusalemille
ja sen epäjumalille
samoin kuin tein Samarialle ja
sen jumalankuville?”

Herra kostaa Assurin ylpeyden

12 Mutta kun minä, Herra, olen
päättänyt kaiken työni Siionin vuo-
rella ja Jerusalemissa, minä vaadin
Assurin kuninkaan tilille hänen sy-
dämensä ylpeyden hedelmistä ja
kopeitten silmiensä korskeudesta.
13 Hänhän sanoo:

“Oman käteni voimalla minä
sen tein
ja omalla viisaudellani, sillä
minulla on ymmärrystä.
Minä siirsin kansojen rajat,
ryöstin niiden aarteet
ja puskin kuin härkä kumoon
valtaistuimella istujat.
14 Minun käteni tavoitti kansojen
rikkaudet
kuin linnunpesän.
Niin kuin hylätyt munat kootaan,
niin olen koonnut kaikki maat.
Ei ollut ketään, joka olisi siipeä
räpyttänyt
tai nokkaa avannut ja piipittänyt.”
15 Mahtaileeko kirves hakkaajaa
vastaan,

tai isotteleeko saha sahaajaa
vastaan?
Ikään kuin vitsa heiluttaisi
kohottajaansa
ja sauva nostaisi ilmaan sen,
mikä ei ole puuta!
16 Sen tähden Herra, Herra
Sebaot, lähettää
Assurin roteviin miehiin
hivuttavan taudin,
ja hänen loistonsa alle syttyy
tuli kuin tulipalo.
17 Israelin valkeus on oleva tuli,
Israelin Pyhä on liekki,
joka polttaa ja kuluttaa hänen
ohdakkeensa
ja orjantappuransa
samana päivänä.
18 Hänen metsänsä ja
hedelmätarhansa
ihanuudesta
tulee kerta kaikkiaan loppu,
maasta tulee kuin riutuva sairas.
19 Vähän jää jäljelle hänen
metsänsä puista;
pieni poikakin voi kirjoittaa
ne muistiin.

Israelin jäännös turvautuu Herraan

20 Sinä päivänä ei Israelin jäännös
eikä Jaakobin heimon pelastunut
joukko enää turvaudu lyöjäänsä,
vaan totuudessa se turvautuu Her-
raan, Israelin Pyhään. 21 Jäännös pa-
laa takaisin, Jaakobin jäännös, Vä-
kevän Jumalan luo. 22 Sillä vaikka si-
nun kansaasi, Israel, olisi kuin meren
hiekkaa, siitä palaa ainoastaan jään-
nös. Päätetty on hävitys, tulvillaan
vanhurskautta. 23 Herra, Herra Se-
baot, panee toimeen päätöksensä,
hävityksen kaikessa maassa.

Herra kukistaa Assurin

24 Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra Sebaot: “Älä pelkää Assuria,
kansani, joka asut Siionissa, vaikka
hän lyö sinua vitsallaan ja kohot-
taa sauvansa sinua vastaan Egyp-
tin tavoin. 25 Sillä lyhyt hetki vielä,
niin suuttumus täyttyy, ja minun
vihani kääntyy hävittämään heidät.”
26 Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa
häntä vastaan niin kuin silloin, kun
Midian lyötiin Oorebin kalliolla. Hä-
nen sauvansa on ojennettuna me-
ren yli, ja hän kohottaa sen niin kuin
hän kohotti sen Egyptiä vastaan.
27 Sinä päivänä tapahtuu,
että hänen kuormansa kirpoaa
harteiltasi ja
hänen ikeensä niskaltasi.
Ies särkyy voitelun vaikutuksesta.
28 Hän tulee Aijatiin,
kulkee Migronin kautta,
jättää kuormastonsa Mikmaaseen.
29 He kulkevat solatien kautta:
“Gebassa me yövymme.”
Raama vapisee,
Saulin Gibea pakenee.
30 Kirkaise kimakasti, tytär Gallim!
Kuuntele tarkoin, Laisa!
Poloinen Anatot!
31 Madmena lähtee pakoon,
Geebimin asukkaat etsivät turvaa.

32 Vielä samana päivänä hän
pysähtyy Noobiin,
hän heristää nyrkkiään tytär
Siionin vuorta,
Jerusalemin kukkulaa, vastaan.
33 Yhtäkkiä Herra, Herra Sebaot,
karsii oksat kauhistavalla voimalla,
mahtavat rungot kaadetaan,
ja korkeat puut sortuvat maahan.
34 Metsän tiheiköt hakataan
kirveellä maahan,
Libanon kaatuu Voimallisen
edessä.

Messias ja hänen valtakuntansa

11 1 Mutta Iisain kannosta
puhkeaa verso,
ja vesa nousee sen juurista
kantaen hedelmää.
2 Hänen päällään lepää
Herran Henki,
viisauden ja ymmärryksen henki,
neuvon ja voiman henki,
tiedon ja Herran pelon henki.
3 Herran pelko on hänen ilonsa.
Ei hän tuomitse silmämitalla
eikä jaa oikeutta korvakuulolta;
4 hän tuomitsee köyhien asiat
vanhurskaasti
ja jakaa oikein oikeutta maan
nöyrille.
Suunsa sauvalla hän lyö maata,
surmaa jumalattomat huultensa
henkäyksellä.
5 Vanhurskaus on hänen
kupeittensa vyö,
totuus on vyönä hänen lanteillaan.
6 Silloin susi asuu karitsan kanssa
ja pantteri lepäilee kilin vieressä.
Vasikka, nuori leijona ja
syöttöhärkä ovat yhdessä,
ja pieni poika paimentaa niitä.
7 Lehmä ja karhu käyvät samalla
laitumella,
niiden vasikat ja pennut lepäilevät
vierekkäin.
Leijona syö rehua kuin härkä.
8 Imeväinen leikkii kobran
kolon luona,
vieroitettu lapsi kurottaa kätensä
kyyn onkaloon.
9 Missään minun pyhällä
vuorellani
ei tehdä pahaa eikä vahinkoa,
sillä maa on täynnä Herran
tuntemista,
niin kuin vedet peittävät meren.
10 Sinä päivänä tapahtuu,
että Iisain juurivesa seisoo
kansojen viirinä.
Häntä kansat etsivät,
ja hänen asumuksensa on
täynnä kunniaa.

Herra kokoaa kansansa Israelin

11 Sinä päivänä tapahtuu,
että Herra ojentaa kätensä
toisen kerran
hankkiakseen omakseen kansansa
jäännöksen,
joka on jäljellä Assurissa ja
Egyptissä,
Patroksessa, Kuusissa ja
Eelamissa,
Sinearissa, Hamatissa ja
meren saarilla.

12 Hän kohottaa viirin kansoille
ja kokoaa Israelin karkotetut;
Juudan hajalleen joutuneet
hän kerää
maan neljältä kulmalta.
13 Silloin katoaa Efraimin kateus
ja Juudasta häviävät ahdistajat.
Efraim ei kadehdi Juudaa,
eikä Juuda ahdista Efraimia.
14 Rinta rinnan he ryntäävät
länteen filistealaisten
maahan,
yhdessä he ryöstävät idän miehiä.
Edom ja Mooab joutuvat
heidän käsiinsä,
ammonilaiset heidän
alamaisikseen.
15 Herra tuhoaa Egyptin
merenlahden
ja kohottaa vihansa hehkussa
kätensä virtaa vastaan,
lyö sen hajalle seitsemäksi
puroksi,
niin että sen yli voi kulkea
kengät jalassa.
16 Silloin on oleva valtatie hänen
kansansa jäännökselle,
joka on jäljellä Assurissa,
niin kuin oli Israelia varten silloin,
kun se lähti Egyptin maasta.

Pelastettujen ylistyslaulu

12 1 Sinä päivänä sinä sanot:
“Minä kiitän sinua, Herra.
Sinä olit minuun vihastunut,
mutta sinun vihasi väistyi pois,
ja sinä lohdutit minua.
2 Katso, Jumala on pelastukseni.
Minä olen turvassa enkä pelkää,
sillä Herra, Herra on minun
väkevyyteni ja ylistyslauluni.
Hän tuli minulle pelastukseksi.”
3 Te saatte iloiten ammentaa vettä
pelastuksen lähteistä.
4 Sinä päivänä te sanotte:
“Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi
hänen nimeään,
ilmoittakaa hänen tekonsa
kansojen keskuudessa,
julistakaa, että hänen nimensä
on ylhäinen.
5 Laulakaa ylistystä Herralle,
sillä jaloja tekoja hän on tehnyt;
tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa
maassa.
6 Huutakaa ja riemuitkaa,
Siionin asukkaat,
sillä suuri on teidän keskellänne
Israelin Pyhä.”

SANOMA PAKANAKANSOILLE, 13 – 23

Herran päivä tulee armottomana

13 1 Ennustus Baabelista. Sen
näki Jesaja, Aamoksen poika.
2 Pystyttäkää viiri paljaalle
vuoren laelle,
korottakaa äänenne heille,
viittokaa heitä menemään sisälle
ruhtinaitten porteista.
3 Minä olen antanut käskyn
vihkiytyneilleni,
kutsunut urhoni vihani työhön,
ylvääni, riemuitsevani.

4 Kuule, ääni vuorilta,
kuin paljon väen pauhina,
valtakuntien kohina,
kokoontuneitten kansojen!
Herra Sebaot katsastaa
sotajoukkoaan.
5 He tulevat kaukaisesta maasta,
taivaan ääristä,
Herra ja hänen vihansa aseet,
hävittämään koko maan.
6 Vaikeroikaa, sillä Herran päivä
on lähellä,
se tulee niin kuin hävitys
Kaikkivaltiaalta.
7 Sen tähden herpoavat
kaikki kädet
ja kaikki ihmissydämet raukeavat.
8 He kauhistuvat,
kivut ja tuskat valtaavat heidät.
Kuin synnyttäjä he vääntelehtivät,
tuijottavat toisiinsa
hämmästyneinä,
liekehtivin kasvoin.
9 Katso, Herran päivä tulee
armottomana,
tulee kiivaus ja vihan hehku,
joka autioittaa maan
ja hävittää sen syntiset.
10 Taivaan tähdet ja tähtikuviot
eivät loista valoaan,
aurinko on pimeä noustessaan,
kuu ei kirkkaana kumota.
11 Minä vaadin maanpiirin tilille
pahuudestaan
ja jumalattomat pahoista
teoistaan.
Minä teen lopun julkeiden
pöyhkeydestä
ja painan maahan väkivaltaisten
ylpeyden.
12 Minä teen ihmisen
harvinaisemmaksi kuin
puhdas kulta,
ihmiset harvinaisemmiksi kuin
Oofirin kulta.
13 Sen tähden minä järisytän
taivaat,
ja maa järkkyy paikaltaan
Herran Sebaotin kiivaudesta
hänen vihansa hehkun päivänä.

Baabel hävitetään autioksi

14 Kuin säikytetyt gasellit,
kuin lammaslauma, jota ei
kukaan kokoa,
kukin heistä kääntyy kansansa luo,
kukin pakenee omalle maalleen.
15 Kuka ikinä tavoitetaan, se
lävistetään,
joka saadaan kiinni, se kaatuu
miekkaan.
16 Heidän pienet lapsensa
lyödään murskaksi
heidän silmiensä edessä,
heidän talonsa ryöstetään
ja vaimonsa raiskataan.
17 Katso, minä herätän heitä
vastaan meedialaiset,
jotka eivät pidä hopeaa arvossa
eivätkä kullasta välitä.
18 Heidän jousensa murskaavat
nuorukaiset,
he eivät armahda kohdun
hedelmää,

lapsia he eivät sääli.
19 Baabelin, valtakuntien
kaunistuksen,
joka loistossaan on kaldealaisten
ylpeys,
käy niin kuin kävi Sodomalle
ja Gomorralle,
kun Jumala hävitti ne.
20 Ei siellä enää ikinä asuta,
se jää autioksi polvesta polveen.
Ei arabi sinne telttaansa pystytä,
eivätkä paimenet siellä laumaansa
lepuuta.
21 Autiomaan eläimet siellä
lepäävät,
huoneet ovat täynnä huuhkajia,
strutsit siellä asuvat
ja villivuohet hyppelevät.
22 Hyeenat ulvovat sen palatseissa,
sakaalit sen huvilinnoissa.
Sen aika tulee, se on lähellä,
ei sen päiviä pidennetä.

Israel palaa Herran maahan

14 1 Herra armahtaa Jaakobia, valitsee vielä Israelin; hän asettaa israelilaiset heidän omaan maahansa. Muukalaiset liittyvät heihin ja yhdistyvät Jaakobin heimoon. 2 Kansat tuovat heidät heidän omaan maahansa. Israelin heimo saa heidät Herran maassa omikseen, palvelijoiksi ja palvelijattariksi. Näin he vangitsevat vangitsijansa ja vallitsevat käskijöitään.

Pilkkalaulu Baabelin
kuninkaan kukistumisesta

3 Sinä päivänä, jona Herra päästää sinut rauhaan vaivastasi, ahdingostasi ja siitä kovasta työstä, jota sinulla teetetään, 4 sinä virität tämän pilkkalaulun Baabelin kuninkaasta:

"Kuinka onkaan käskijästä
tullut loppu,
tullut loppu sortamisesta!
5 Herra on katkaissut
jumalattomien sauvan,
vallanpitäjien vitsan,
6 joka vimmoissaan löi kansoja,
löi lakkaamatta,
joka vihaa täynnä alisti
kansakuntia,
vainosi armottomasti.
7 Koko maa on saanut levon
ja rauhan,
ihmiset puhkeavat riemuun.
8 Sypressitkin ilakoivat sinun
vuoksesi ja Libanonin
setrit: 'Nyt kun sinä
makaat maassa,
ei kukaan nouse meitä
hakkaamaan.'
9 Tuonela tuolla alhaalla vapisee
sinun vuoksesi,
se ottaa sinut vastaan, kun tulet.
Se panee liikkeelle haamut
sinun takiasi,
kaikki maan johtokauriit,
se nostattaa valtaistuimiltaan
kaikki kansojen kuninkaat.

10 Kaikki he lausuvat sinulle: ‘Myös
sinä olet yhtä riutunut
niin kuin me,
olet tullut meidän
kaltaiseksemme.’
11 Alas tuonelaan on syösty
sinun loistosi,
sinun harppujesi helinä.
Vuoteena allasi ovat madot,
peitteenäsi toukat.
12 Kuinka olet taivaalta pudonnut,
sinä kointähti, aamuruskon poika?
Kuinka oletkaan maahan syösty,
sinä kansojen kukistaja!
13 Sinä sanoit sydämessäsi: ‘Minä
nousen taivaaseen,
korkeammalle Jumalan tähtiä,
minä korotan istuimeni
ja istun kohtaamisvuorelle,
perimmäiseen pohjolaan.
14 Minä nousen pilvien kukkuloille,
teen itseni Korkeimman
vertaiseksi.’
15 Mutta tuonelaan sinut
on syösty,
perimmäiseen kuiluun.
16 Ne, jotka sinut näkevät,
katsovat sinua pitkään,
tarkastelevat sinua: ‘Onko tämä se
mies, joka järisytti maata,
vapisutti valtakuntia,
17 joka teki maanpiirin
autiomaaksi
ja hävitti sen kaupungit
eikä päästänyt vankejaan kotiin?’
18 Kaikki kansojen kuninkaat
lepäävät kunniassa,
kukin kammiossaan.
19 Mutta sinut on viskattu
kauas haudastasi
kuin inhottu vesa.
Olet peittynyt surmattujen alle,
miekalla lävistettyjen,
kiviseen kuoppaan suistuneiden.
Sinä olet kuin tallattu raato.
20 Et sinä saa liittyä heihin
haudassa,
sillä sinä olet maasi hävittänyt,
kansasi tappanut.
Ei ikinä enää mainita
pahantekijöiden siementä.
21 Valmistakaa teurastuspaikka
hänen lapsilleen
heidän isiensä pahojen tekojen
tähden,
etteivät he nousisi ottamaan
omakseen maata
ja täyttäisi maanpiiriä
kaupungeilla.”

Baabel lakaistaan pois

22 Minä nousen heitä vastaan,
sanoo Herra Sebaot,
ja hävitän Baabelilta nimen
ja jäännöksen,
perilliset ja jälkeläiset,
sanoo Herra.
23 Minä teen siitä pöllöjen
perintömaan,
vetisen rämeen.
Minä lakaisen sen pois hävityksen
luudalla,
sanoo Herra Sebaot.

Herra musertaa Assurin

24 Herra Sebaot on vannonut näin:

Totisesti, niin kuin olen ajatellut,
niin tapahtuu,
minkä olen päättänyt, se toteutuu:
25 Minä murskaan Assurin
maassani
ja tallaan hänet vuorillani,
niin että hänen ikeensä heltiää
kansani päältä
ja hänen kuormansa kirpoaa
heidän hartioiltaan.
26 Tämä on päätös, päätetty
kaikesta maasta.
Tämä on käsi, ojennettu kaikkien
kansojen yli.
27 Sillä Herra Sebaot on päättänyt
– kuka sen tyhjäksi tekee?
Hänen kätensä on ojennettu –
kuka sen torjuu?

Filistean tuomio, Siionin pelastus

28 Kuningas Aahaksen
kuolinvuonna tuli tämä sanoma:
29 Älä iloitse, Filistea kaikkinesi,
siitä, että sauva, joka sinua
löi, on murtunut.
Käärmeen juuresta kasvaa kyy,
ja sen hedelmä on lentävä
tulinen käärme.
30 Kurjista kurjimmat löytävät
laitumen,
ja köyhät saavat levätä turvassa,
mutta sinun juuresi minä
näännytän nälkään,
sinun jäännöksesi surmataan.
31 Valita portti! Huuda kaupunki!
Menehdy pelkoon, Filistea
kaikkinesi!
Sillä pohjoisesta tulee savu.
Yksikään ei erkane vihollisen
riveistä.
32 Ja mitä vastataan vieraan
kansan lähettiläille?
Herra on laskenut Siionin
perustuksen,
ja hänen kansansa kurjat saavat
sieltä turvan.

Hävityksen yö kohtaa Mooabia

15 1 Ennustus Mooabista.
Hävityksen yönä tuhoutuu
Aar-Mooab,
hävityksen yönä tuhoutuu
Kiir-Mooab.
2 Bait ja Diibon nousevat
uhrikukkuloille itkemään.
Nebon laella ja Meedebassa
Mooab valittaa.
Kaikki päät on paljaiksi ajeltu,
kaikki parrat on leikattu.
3 Kaduilla he kulkevat säkkeihin
vyöttäytyneinä,
katoilta ja toreilta kuuluu
pelkkää valitusta.
He vaipuvat itkien maahan.
4 Hesbon ja Elale parkuvat,
Jahasiin asti kuuluu niiden ääni.
Sen vuoksi Mooabin aseistetut
miehet vaikeroivat,
Mooabin sielu vapisee.
5 Minun sydämeni valittaa
Mooabin tähden,
sen pakolaisia on aina Sooariin ja
Eglat-Selisijaan asti.
Luuhitin solatietä he nousevat
itkien,

Hooronaimin tiellä he puhkeavat
valitushuutoon hävityksen
tähden.
6 Nimrimin vedet ehtyvät, siitä
tulee autio.
Ruoho kuivuu, heinikko lakastuu,
vihantaa ei ole.
7 Sen vuoksi he kantavat
hankkimansa omaisuuden
ja tallessa pitämänsä tavaran
Pajupuron yli.
8 Huuto kiirii kautta Mooabin
maan,
valitus kantaa Eglaimiin asti,
se kuuluu Beer-Eelimiin asti,
9 sillä Diimonin vedet ovat
verta täynnä.
Minä tuotan vielä lisääkin
onnettomuutta Diimonille:
leijonan Mooabin pelastuneiden
ja maahan jääneiden kimppuun.

Mooabin pakolaiset

16 1 "Lähettäkää lampaat
maan hallitsijalle
Selasta autiomaan kautta tytär
Siionin vuorelle."
2 Kuin pakenevat linnut,
säikytetty pesue,
ovat Mooabin tyttäret Arnonin
kahlauspaikoilla.
3 "Anna neuvo, tee päätös,
anna varjosi olla kuin yö
keskellä päivää,
kätke karkotetut,
älä anna ilmi pakenevia.
4 Asukoot luonasi Mooabin
karkotetut,
ole heille suojana hävittäjää
vastaan."
Sillä sortajalle tulee loppu,
hävitys lakkaa,
ja maahan polkija häviää maasta.
5 Valtaistuin vahvistetaan
laupeudella,
ja Daavidin majassa istuu
luotettava tuomari,
joka noudattaa oikeutta
ja ahkeroi vanhurskautta.

Mooabin ylpeily vaiennetaan

6 "Me olemme kuulleet Mooabin
ylpeilyn,
tuon kovin ylpeän,
hänen pöyhkeilynsä, ylpeilynsä
ja vihansa
ja hänen väärät puheensa."
7 Sen vuoksi Mooab valittaa
Mooabin tähden,
kaikki he valittavat.
Kiir-Haresetin rypälekakkuja
te huokailette,
perin murtuneina.
8 Sillä kuihtuneet ovat Hesbonin
penkereet
ja Sibman viiniköynnökset.
Kansojen valtiaita kaatoivat
niiden jalot rypäleet.
Köynnökset ulottuivat Jaeseriin
asti,
harhailivat halki erämaan,
niiden vesat levisivät, ylittivät
meren.
9 Sen tähden minä itken
Jaeserin kanssa
Sibman viiniköynnöksiä,

kastelen kyyneleilläni
sinua, Hesbon,
ja sinua, Elale.
Hedelmän- ja viininkorjuun
keskelle
on kajahtanut sotahuuto.
10 Ilo ja riemu on kadonnut
hedelmätarhasta,
viinitarhoissa ei riemusta
remahdella,
viiniä ei poljeta viinikuurnissa.
Minä olen vaientanut ilohuudon.
11 Siksi sisimpäni väräjää Mooabin
tähden kuin lyyra,
sydämeni väräjää Kiir-Hereksen
tähden.
12 Kun Mooab näyttäytyy
uhrikukkulalla,
hän vain uuvuttaa itsensä.
Vaikka hän menee pyhäkköönsä
rukoilemaan,
ei hän sillä mitään voita.
13 Tämä on sana, jonka Herra
jo aikaisemmin puhui Mooabille.
14 Mutta nyt Herra puhuu näin: Ennen kuin kolme vuotta on kulunut loppuun, kolme palkkalaisen vuotta, menee mitättömäksi Mooabin kunnia ja sen suuret, meluavat joukot. Jäännös on oleva vähälukuinen ja merkityksetön.

Damaskon ja Efraimin rangaistus

17 1 Ennustus Damaskosta:
Katso, Damasko poistetaan
kaupunkien joukosta,
ja siitä tulee rauniokasa.
2 Autioiksi jäävät Aroerin
kaupungit,
karjalaumojen haltuun.
Ne makailevat siellä kenenkään
pelottelematta.
3 Efraimilta häviävät linnoitetut
kaupungit,
Damaskolta kuninkuus,
Aramista ei jää jäännöstäkään.
Niiden käy niin kuin israelilaisten
kunnian,
sanoo Herra Sebaot.
4 Sinä päivänä Jaakobin kunnia
painuu alas
ja hänen lihava ruumiinsa laihtuu.
5 Käy niin kuin viljalle, kun
leikkaaja korjaa sen,
kun hänen käsivartensa leikkaa
tähkäpäitä.
Käy niin kuin tähkäpäitä
poimittaessa Refaimin
tasangolla.
6 Sinne jää jälkikorjuuta sen verran
kuin öljypuuhun,
kun sitä ravistetaan:
pari kolme marjaa korkealle
latvaan,
neljä viisi hedelmällisiin oksiin,
sanoo Herra, Israelin Jumala.
7 Sinä päivänä ihminen luo katseen
Luojaansa, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhään. 8 Ei hän luo katsettaan alttareihin, omien kättensä tekoihin, eikä katso siihen, mitä hänen sormensa ovat valmistaneet, ei aserapaaluihin eikä auringonpatsaisiin.

9 Sinä päivänä hänen vahvat
kaupunkinsa
ovat kuin hylätyt asuinpaikat
metsissä ja vuorten
huipuilla,
jotka jätettiin autioiksi
israelilaisten tullessa.
Maasta tulee autio,
10 sillä sinä unohdit pelastuksesi
Jumalan,
etkä muistanut turvakalliotasi.
Sen tähden sinä istutat ihania
istutuksia
ja kylvät vieraita viiniköynnöksiä.
11 Samana päivänä, jona ne istutat,
saat ne kasvamaan suuriksi,
samana aamuna saat kylvösi
kukoistamaan.
Mutta poissa on sato sairauden
päivänä
ja parantumaton on kipu.

Kansojen pauhu

12 Voi paljojen kansojen pauhua –
ne pauhaavat niin kuin meri
pauhaisi!
Voi kansakuntien kohinaa –
ne kohisevat niin kuin valtavat
vedet kohisisivat!
13 Kansakunnat kohisevat kuin
paljot vedet,
mutta hän nuhtelee niitä,
ja ne pakenevat kauas.
Niitä ajetaan takaa,
ne ovat kuin akanat vuorilla
tuulen puhaltaessa,
kuin ohdakepallo myrskyn
kourissa.
14 Katso, illalla on oleva kauhu,
aamun tullen niitä ei enää ole.
Tämä on riistäjiemme osa,
ryöstäjiemme arpa.

Herran sana Kuusin lähettiläille

18 1 Voi siipien surinan maata,
joka on tuolla puolen
Kuusin jokien,
2 joka lähettää sanansaattajat
meritse,
ruokoveneissä vesitse!
Lähtekää, te nopeat
sanansaattajat,
kookkaan ja kiiltäväihoisen
kansan luo,
lähellä ja kaukana pelätyn kansan,
väkevän valloittajakansan luo,
jonka maata joet halkovat.
3 Kaikki maanpiirin asukkaat,
te, jotka asutte maan päällä,
katsokaa, milloin viiri nostetaan
vuorille,
ja kuunnelkaa, kun pasuunaan
puhalletaan.
4 Sillä näin on Herra minulle
sanonut:
“Minä pysyn hiljaa ja katselen
asunnostani,
kuin hehkuva helle auringon
paistaessa,
kuin kastepilvi korjuuajan
helteessä.”
5 Ennen viininkorjuuta, kun
kukinta on lopussa
ja kukasta on tullut kypsyvä rypäle,
köynnökset leikataan
oksaveitsellä,

rönsyt poistetaan ja katkotaan.
6 Kaikki ne jätetään vuorten
petolintujen
ja maan eläinten haltuun.
Petolinnut siellä viettävät kesää,
ja kaikenlaiset maan eläimet
siellä talvehtivat.
7 Siihen aikaan kookas ja
kiiltäväihoinen kansa,
lähellä ja kaukana pelätty kansa,
väkevä valloittajakansa,
jonka maata joet halkovat,
tuodaan lahjaksi Herralle
Sebaotille
siihen paikkaan, jossa asuu
Herran Sebaotin nimi:
Siionin vuorelle.

Egyptin alennustila

19 1 Ennustus Egyptistä:
Katso, Herra ajaa nopeasti
kiitävällä pilvellä
ja tulee Egyptiin.
Silloin vapisevat hänen edessään
Egyptin epäjumalat,
sydän raukeaa Egyptin rinnassa.
2 Minä yllytän Egyptin Egyptiä
vastaan,
niin että he sotivat keskenään:
veli veljeä, ystävä ystävää vastaan,
kaupunki kaupunkia, valtakunta
valtakuntaa vastaan.
3 Egypti hämmentyy, rohkeus
katoaa sen rinnasta,
ja minä sekoitan sen suunnitelmat.
He kysyvät neuvoa epäjumalilta
ja henkien manaajilta,
vainaja- ja tietäjähengiltä.
4 Minä luovutan Egyptin kovan
herran käsiin,
ja julma kuningas hallitsee sitä,
sanoo Herra, Herra Sebaot.
5 Vesi katoaa virrasta,
joki ehtyy ja kuivuu.
6 Joet levittävät löyhkää,
Egyptin kanavat mataloituvat
ja ehtyvät,
ruoko ja kaisla mustuvat.
7 Kaislikot virran varsilla ja
virran suulla,
ja kaikki virran rannan kylvömaat
kuivuvat,
tuuli lennättää ne pois, eikä
niitä enää ole.
8 Kalastajat valittavat ja
murehtivat.
Kaikki, jotka heittävät
onkea virtaan
ja laskevat verkkoa veteen,
nääntyvät.
9 Häpeään joutuvat
pellavanmuokkaajat
ja ne, jotka kutovat kankaita
hienosta pellavasta.
10 Maan peruspylväät murskataan,
ja kaikki palkkalaiset ovat
murheellisella mielellä.
11 Mielettömiä ovat kaikki
Sooanin päämiehet,
viisaimmatkin faraon
neuvonantajista antavat
järjettömiä neuvoja.
Kuinka voitte sanoa faraolle:
“Olen viisaitten poika,

muinaisajan kuninkaiden
jälkeläinen?”
12 Missä siis ovat viisaasi?
Ilmoittakoot sinulle – hehän
sen tietävät –
mitä Herra Sebaot on Egyptin
osaksi määrännyt.
13 Sooanin päämiehet ovat
mieltä vailla,
Noofin päämiehiä on petetty.
Egyptiä johtavat harhaan sen
sukukuntien kulmakivet.
14 Herra on vuodattanut sen
keskuuteen hämmennyksen
hengen.
He johtavat Egyptin harhaan
kaikessa, mitä se tekee;
se on kuin juopunut, joka
horjahtaa oksennukseensa.
15 Eikä Egyptiltä onnistu
mikään teko,
tekipä sen pää tai häntä,
palmunlehvä tai kaislanvarsi.
16 Sinä päivänä Egypti on oleva naisten kaltainen. Se vapisee ja pelkää Herran Sebaotin kohotettua kättä, kun hän kohottaa kätensä sitä vastaan. 17 Ja Juudan maa on Egyptille kauhuksi. Niin usein kuin Juudan nimi mainitaan, Egypti kauhistuu Herran Sebaotin päätöstä, jonka hän on siitä päättänyt.

Egypti kääntyy Herran puoleen

18 Sinä päivänä viisi kaupunkia Egyptin maassa puhuu kanaanin kieltä ja vannoo valansa Herralle Sebaotille. Yhtä niistä kutsutaan Hävityksenkaupungiksi.

19 Sinä päivänä on keskellä Egyptin maata Herran alttari ja Egyptin rajalla Herran patsas. 20 Ne ovat merkkinä ja todistuksena Herrasta Sebaotista Egyptin maassa. Egyptiläiset huutavat Herraa sortajien vuoksi, ja hän lähettää heille vapauttajan, joka ajaa heidän asiansa ja pelastaa heidät. 21 Näin Herra tekee itsensä tunnetuksi egyptiläisille. Sinä päivänä egyptiläiset tuntevat Herran ja palvelevat häntä teuras- ja ruokauhrein. He tekevät Herralle lupauksia ja täyttävät ne. 22 Herra lyö egyptiläisiä, hän lyö, mutta myös parantaa. Kun he palaavat Herran luo, hän kuulee heidän rukouksensa ja parantaa heidät.

Egypti, Assur ja Israel siunauksena

23 Sinä päivänä on oleva valtatie Egyptistä Assuriin. Assurilaiset kulkevat Egyptiin ja egyptiläiset Assuriin. Egypti ja Assur palvelevat yhdessä Herraa.

24 Sinä päivänä Israel on kolmantena Egyptin ja Assurin rinnalla, siunauksena keskellä maata. 25 Herra Sebaot siunaa niitä näin: “Siunattu olkoon Egypti, minun kansani, ja Assur, minun kätteni teko, ja Israel, minun perintöosani.”

Assur valloittaa Egyptin ja Kuusin

20 1 Sinä vuonna, jona tartan tuli Assurin kuninkaan Sargonin lähettämänä Asdodiin ja

ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen, 2 Herra puhui Jesajan, Aamoksen pojan, kautta. Hän sanoi: “Mene ja riisu säkkipuku lanteiltasi ja vedä kengät jalastasi.” Jesaja teki niin: kulki vaatteitta ja avojaloin.

3 Sitten Herra sanoi: “Niin kuin palvelijani Jesaja on kolme vuotta kulkenut vaatteitta ja avojaloin, merkiksi ja enteeksi Egyptille ja Kuusille, 4 niin Assurin kuningas kuljettaa sotavankeja Egyptistä ja pakkosiirtolaisia Kuusista, nuoria ja vanhoja, alastomina ja avojaloin, takapuolet paljaina – Egyptin häpeä! 5 Silloin kauhistuvat ja häpeävät ne, jotka olivat panneet toivonsa Kuusiin, ja joiden ylpeyden aiheena oli Egypti. 6 Tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: ‘Katso, miten on käynyt sen, johon me panimme toivomme ja jonka turviin me pakenimme apua saamaan pelastuaksemme Assurin kuninkaan käsistä. Kuinka sitten me pelastuisimme?’”

Baabel kukistuu

21 1 Ennustus meren rannan autiomaasta.

Niin kuin myrskytuulet kiitävät
Etelämaassa,
se tulee autiomaasta, pelottavasta
maasta.
2 Ankara näky ilmoitettiin minulle:
“Pettäjä pettää, hävittäjä hävittää.
Hyökkää, Eelam! Piiritä, Meedia!
Kaikesta huokailusta minä
teen lopun.”
3 Sen tähden täyttää lanteeni
vavistus,
tuskat valtaavat minut kuin
synnyttäjän tuskat.
Olen niin hämmentynyt, etten
voi kuulla,
niin kauhuissani, etten voi nähdä.
4 Sydämeni harhailee,
kauhut pelästyttävät minua.
Ikävöimäni iltahämärä
tuokin minulle vavistuksen.
5 Pöytä katetaan,
istuintyynyt pannaan paikoilleen,
syödään ja juodaan.
Nouskaa, ruhtinaat,
voidelkaa kilvet.
6 Näin sanoi minulle Herra:
“Mene, aseta tähystäjä vartioon!
Hän ilmoittakoon sen, mitä näkee.
7 Kun hän näkee tulevan vaunuja,
parivaljakon vetämiä,
jonon aaseja tai kamelijonon,
kuunnelkoon tarkasti,
hyvin tarkasti.”
8 Tähystäjä huusi kuin leijona:
“Tähystyspaikalla, Herra,
olen seisonut päivät pitkät,
vartiopaikallani olen pysynyt
kaiket yöt.
9 Ja tuolla ne nyt tulevat,
miehet ja parivaljakot.”
Sitten hän huusi vielä näin:
“Kukistunut, kukistunut on Baabel,
kaikki sen jumalankuvat
hän on murskannut maahan.”

10 Voi kansani maahan puitu
ja puimatantereella poljettu!
Mitä olen kuullut Herralta
Sebaotilta,
Israelin Jumalalta,
sen minä teille ilmoitan.

Edomin yö jatkuu

11 Ennustus Duumasta.
Minulle huutaa ääni Seiristä:
“Vartija, mikä aika yöstä on?
Vartija, mikä aika yöstä on?”
12 Vartija vastaa:
“Aamu on tullut, mutta silti on yö.
Jos kyselette, niin kyselkää,
tulkaa uudelleen!”

Arabia pakenee sotaa

13 Ennustus Arabiaa vastaan:
Yöpykää Arabian metsiköissä,
te dedanilaisten karavaanit.
14 Menkää janoisia vastaan,
viekää heille vettä,
Teeman maan asukkaat.
Ottakaa pakolaiset vastaan,
tarjotkaa heille leipää.
15 Sillä he ovat miekkoja paossa,
he pakenevat paljastettua
miekkaa
ja jännitettyä jousta,
sodan ankaruutta.
16 Näin on Herra minulle sanonut: Vielä vuosi, sellainen kuin palkkalaisen vuosi, niin Keedarin kunnia on kokonaan kadonnut, 17 ja Keedarin sankarien jousiluvusta on jäljellä vain vähäinen jäännös. Sillä Herra, Israelin Jumala, on puhunut.

Näkylaakson paatumus

22 1 Ennustus Näkylaaksosta:
Mikä sinun oikein on,
kun sinä katoille nouset, kaikkine
asukkainesi,
2 sinä meluisa, pauhaava
kaupunki,
sinä ilakoiva kylä?
Surmatut miehesi eivät kuolleet
miekkaan,
he eivät saaneet surmaansa
sodassa.
3 Kaikki sinun päämiehesi
pakenivat yhtenä miehenä.
Heidät otettiin vangiksi jousta
käyttämättä.
Kaikki sinun omasi, jotka tavattiin,
joutuivat vangiksi yhdessä,
kuinka kauas pakenivatkin.
4 Sen tähden minä sanon:
“Kääntäkää katseenne minusta,
minä itken katkerasti.
Älkää tunkeilko minua
lohduttamaan,
kun tytär, minun kansani,
tuhoutuu.”
5 Sillä hämmingin, kukistamisen
ja sekasorron päivän
Herra, Herra Sebaot, pitää
Näkylaaksossa.
Hän murtaa muurit, ja vuoria
kohti kohoaa huuto.
6 Eelam otti nuolikotelon,
tuli vaunuineen, sotureineen
ja ratsumiehineen;
Kiir paljasti kilven.

7 Ihanimmat laaksosi täyttyivät
vaunuista,
ratsumiehet asettuivat asemiin
portin eteen.
8 Hän riisui Juudaa suojaavan
verhon.
Sinä päivänä te loitte katseenne
Metsätalon asevarastoon.
9 Te huomasitte paljon halkeamia
Daavidin kaupungin
muurissa.
Te varastoitte vettä
Alalammikkoon,
10 te laskitte Jerusalemin talot
ja revitte hajalle taloja
vahvistaaksenne muuria.
11 Molempien muurien väliin te
teitte kokoamisaltaan
Vanhanlammikon vesiä varten,
mutta ette katsoneet häneen,
joka tämän tuotti.
Häntä, joka tämän kauan
sitten valmisti,
te ette huomanneet.
12 Sinä päivänä Herra,
Herra Sebaot,
kutsui itkemään ja valittamaan,
ajamaan pään paljaaksi ja
vyöttäytymään säkkiin.
13 Mutta katso, on ilo ja riemu,
nautojen tappaminen ja
lampaiden teurastus,
lihan syönti ja viinin juonti.
“Syödään ja juodaan, sillä
huomenna me kuolemme.”
14 Korviini kuului Herran
Sebaotin ilmoitus:
Totisesti, tämä teidän syntinne
jää sovittamatta aina
kuolemaanne saakka,
sanoo Herra, Herra Sebaot.

Sebna ja Eljakim

15 Näin sanoo Herra, Herra Sebaot:
Mene sanomaan tuolle voudille,
Sebnalle, joka on linnan
päällikkönä:
16 Mitä sinulla täällä on tekemistä,
ja keitä sinulla täällä on,
kun tänne itsellesi haudan
hakkautat,
korkealle hakkautat hautasi,
kallioon louhit itsellesi asunnon?
17 Katso, Herra heittää sinua
rajusti, mies.
Totisesti, hän kahmaisee
sinut kokoon,
18 kääräisee keräksi ja paiskaa
pallona maahan,
joka on laaja joka suuntaan.
Sinne sinä kuolet,
ja sinne katoavat sinun
loistovaunusi,
sinä herrasi huoneen häpeä.
19 Minä syöksen sinut paikaltasi;
sinut raastetaan pois asemastasi.
20 Mutta sinä päivänä tapahtuu,
että minä kutsun palvelijani
Eljakimin, Hilkian pojan,
21 ja puen hänen ylleen sinun
ihokkaasi,
vyötän hänet sinun vyölläsi
ja annan hänen käteensä
sinun valtasi,
niin että hän on isänä

Jerusalemin asukkaille ja
Juudan suvulle.
22 Minä panen Daavidin huoneen
avaimen hänen olalleen.
Hän avaa, eikä kukaan sulje,
ja hän sulkee, eikä kukaan avaa.
23 Minä isken hänet vaarnaksi
lujaan kohtaan,
ja hänestä tulee kunniaistuin
isänsä suvulle.

24 Hänen varaansa ripustetaan hänen isänsä suvun koko paino: vesat ja versot, kaikki pienetkin astiat, maljat ja ruukut. 25 Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, irtoaa lujaan kohtaan isketty vaarna. Se katkeaa ja putoaa maahan, ja sen varassa ollut kuorma murskaantuu. Sillä Herra on puhunut.

Tyyron hävitys

23 1 Ennustus Tyyrosta:
Valittakaa, Tarsiin laivat,
sillä Tyyro on hävitetty.
Ei siellä enää ole taloja
eikä satamaa.
Kittiläisten maasta saatiin
tämä tieto.
2 Mykistykää, rantamaan
asukkaat!
Siidonin kauppiaat, meren kulkijat,
täyttivät sinut.
3 Suuria vesiä kulki Siihorin
siemen,
Niilin vilja, Tyyron voitto.
Siitä tuli kansojen kauppatavaraa.
4 Häpeä, Siidon, meren linnoitus,
sillä näin sanoo meri:
“En ole synnytyskivuissa ollut
enkä synnyttänyt,
en ole nuorukaisia kasvattanut
enkä neitoja saattanut
varttumaan.”
5 Kun tämä kuullaan Egyptissä,
niin siellä tuskissa vavistaan
Tyyrosta tulevien viestien vuoksi.
6 Purjehtikaa Tarsiiseen ja
valittakaa,
te rantamaan asukkaat.
7 Onko tämä teidän ilakoiva
kaupunkinne,
jonka alku on muinaisuudesta?
Omin jaloin kulkevat sen asukkaat
kauas muukalaisina asumaan.
8 Kuka on tämän päättänyt
Tyyron osaksi,
kuninkaiden kruunaajan,
jonka kauppiaat olivat ruhtinaita,
kauppamiehet maan
arvohenkilöitä?
9 Herra Sebaot on sen päättänyt
häväistäkseen kaiken loiston,
josta ylpeillään,
saattaakseen kaikki maan
arvohenkilöt halveksituiksi.
10 Tulvi yli maasi, tytär Tarsis,
kuin Niili;
satamaa ei enää ole.
11 Hän on ojentanut kätensä
meren yli,
järisyttänyt valtakuntia.
Herra on antanut käskyn
Kanaania vastaan:

hävitettäköön sen linnoitukset.
12 Hän sanoo: “Enää et ilakoi,
sinä häväisty neitsyt, tytär Siidon.
Nouse, lähde kittiläisten maahan.
Sielläkään et saa rauhaa.
13 Katso kaldealaisten maata,
kansaa, jota ei enää ole,
maata, jonka Assur muutti
asuinsijaksi autiomaan eläimille.
Assurilaiset pystyttivät
piiritystorninsa,
he kukistivat sen palatsit,
muuttivat sen raunioiksi.
14 Valittakaa, Tarsiin laivat,
sillä hävitetty on teidän
linnoituksenne.”

Tyyro elpyy

15 Siihen aikaan Tyyro unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, jotka ovat kuin saman kuninkaan aikaa. Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Tyyron käy niin kuin sanotaan porton laulussa:

16 “Ota lyyrasi, kierrä kaupunkia,
sinä unohdettu portto.
Soita kauniisti, laula ahkerasti,
että sinut muistettaisiin!”

17 Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Herra katsoo Tyyron puoleen, ja se palaa portonpalkoilleen ja harjoittaa haureutta kaikkien maan päällä olevien valtakuntien kanssa. 18 Mutta sen saama voitto ja portonpalkka pyhitetään Herralle. Ei sitä koota eikä talleteta. Tyyron voitto koituu niiden hyväksi, jotka asuvat Herran edessä. He saavat syödä kyllikseen ja pukeutua parhaisiin vaatteisiin.

ILMESTYS LOPUN AJOISTA, 24 – 27

Kirous kalvaa maata

24 1 Herra tekee maan autioksi
ja hävittää sen,
hän mullistaa sen muodon
ja karkottaa hajalleen sen
asukkaat.
2 Papin käy samoin kuin kansankin,
niin isännän kuin hänen orjansa,
niin emännän kuin hänen
orjattarensa,
niin ostajan kuin myyjän,
niin lainanantajan kuin
lainanottajan,
niin velkojan kuin velallisen.
3 Maa tyhjennetään typötyhjäksi
ja ryöstetään putipuhtaaksi,
sillä niin on Herra sanonut.
4 Maa murehtii ja lakastuu,
maanpiiri nääntyy ja lakastuu.
Kansan ylhäiset nääntyvät maassa.
5 Maa on saastunut asukkaittensa
alla,
sillä he ovat kiertäneet lait ja
muuttaneet käskyt,
rikkoneet ikuisen liiton.
6 Sen vuoksi kirous kalvaa maata
ja sen asukkaat syystään kärsivät.
Sen vuoksi maan asukkaat
kärventyvät kuumuudesta,
ja vain vähän jää ihmisiä jäljelle.

7 Viini murehtii, viiniköynnös
kuihtuu,
kaikki ilonpitäjät huokailevat.
8 Loppunut on rumpujen riemu,
lakannut ilakoivien melu,
loppunut lyyrojen riemu.
9 Viiniä ei enää laulaen juoda,
väkijuoma käy karvaaksi juojilleen.
10 Raunioina on autio kaupunki,
joka talo teljetty,
sisään ei pääse.
11 Kaduilla kaikuu valitushuuto
viinin vuoksi.
Kaikki ilo on mennyt mailleen,
riemu maasta paennut.
12 Jäljellä on kaupungissa autius,
portti on lyöty pirstaleiksi.

Ihana on vanhurskaan osa!

13 Niin käy maan päällä kansojen
keskuudessa
niin kuin öljypuuta karistettaessa,
niin kuin jälkikorjuussa
viininkorjuun päätyttyä.
14 He korottavat äänensä
ja huutavat riemusta.
Herran suuruutta
he kuuluttavat mereltä päin:
15 "Kunnioittakaa Herraa
valon mailla
ja Herran, Israelin Jumalan, nimeä,
meren saarilla."
16 Maan ääristä kuulemme
ylistyslaulut:
"Ihana on vanhurskaan osa!"

Maailman tuomio

Mutta minä sanon:
"Riutuminen on osani,
riutuminen.
Voi minua!
Petturit pettävät,
petollisesti petturit pettävät!"
17 Kauhu ja kuoppa ja ansa
odottavat sinua, maan asukas.
18 Joka pakenee kauhun ääntä,
putoaa kuoppaan,
ja joka nousee kuopasta,
jää kiinni ansaan.
Sillä korkeuden ikkunat aukeavat
ja maan perustukset vapisevat.
19 Maa murskaantuu ja musertuu,
maa halkeaa ja hajoaa,
maa horjuu ja huojuu.
20 Maa hoippuu ja hoipertelee
kuin juopunut,
vaappuu kuin vartiolava tuulessa.
Raskaana painaa sitä sen
rikkomus,
se kaatuu eikä enää nouse.

Herra hallitsee kuninkaana Siionissa

21 Sinä päivänä Herra vaatii tilille
korkeuden sotajoukon
korkeudessa
ja maan kuninkaat maan päällä.
22 Heidät kootaan yhteen,
vangeiksi vankikuoppaan.
Heidät pannaan telkien taakse,
mutta pitkän ajan kuluttua heidät
pannaan tilille.
23 Kuu punastuu, ja aurinko
häpeää,
sillä Herra Sebaot on kuningas
Siionin vuorella ja Jerusalemissa.

Hänen vanhintensa edessä
loistaa kirkkaus.

Herra on kurjan ja köyhän turva

25 1 Herra, sinä olet minun
Jumalani!
Minä ylistän sinua ja kiitän
sinun nimeäsi,
sillä sinä olet tehnyt ihmeitä,
kauan sitten tekemäsi
suunnitelmat ovat
luotettavat ja varmat.
2 Sinä olet tehnyt kaupungista
kiviröykkiön,
varustetusta kaupungista
rauniopaikan.
Muukalaisten palatsi on kadonnut
kaupungista,
ei sitä enää rakenneta.
3 Sen tähden sinua kunnioittaa
väkevä kansa,
väkivaltaisten kansojen kaupunki
pelkää sinua.
4 Sinä olit turvana kurjalle,
turvana köyhälle hänen
ahdingossaan,
suojana rankkasateelta, varjona
helteeltä.
Väkivaltaisten kiukku on kuin
rankkasade seinää vasten.
5 Niin kuin helteen kuivassa
maassa
sinä vaiensit muukalaisten
metelin.
Kuin helle pilven varjossa,
niin vaimenee väkivaltaisten
voittolaulu.

Pidot Siionin vuorella

6 Herra Sebaot valmistaa
tällä vuorella kaikille kansoille
pidot rasvaisista ruuista,
pidot vanhoista viineistä ja
ydinrasvasta,
puhtaasta vanhasta viinistä.
7 Hän hävittää tällä vuorella
verhon,
joka verhoaa kaikkia kansoja,
ja peitteen, joka peittää kaikkia
kansakuntia.
8 Hän hävittää kuoleman ainiaaksi.
Herra, Herra pyyhkii kyyneleet
kaikkien kasvoilta
ja ottaa pois kansansa
häväistyksen kaikesta
maasta,
sillä Herra on puhunut.
9 Sinä päivänä sanotaan:
”Tässä on meidän Jumalamme,
jota me odotimme,
hän pelastaa meidät.
Tämä on Herra, jota me
odotimme.
Iloitkaamme ja riemuitkaamme
pelastuksesta, jonka
hän toi!”
10 Herran käsi lepää tällä vuorella.

Mooabin kukistuminen

Mutta Mooab tallataan
paikkaansa
niin kuin olkiläjä tallaantuu
lantaveteen.
11 Siinä hän riuhtoo käsillään
niin kuin uimari riuhtoo uidessaan,

mutta hänen ylpeytensä
nujerretaan,
kuinka taitavasti hän käsillään
rimpuileekin.
12 Sinun korkeat muurisi, sinun
linnoituksesi, hän kukistaa,
painaa alas, hajottaa maan
tasalle, tomuun asti.

Herra on iankaikkinen kallio

26 1 Sinä päivänä lauletaan
Juudan maassa tätä laulua:
“Meillä on vahva kaupunki,
pelastuksen hän asettaa
muuriksi ja suojavalliksi.
2 Avatkaa portit,
vanhurskaan kansan käydä sisälle,
kansan, joka pysyy uskollisena.
3 Vakaamieliselle sinä
takaat rauhan,
rauhan, sillä hän turvaa sinuun.
4 Turvatkaa Herraan aina ja
jatkuvasti,
sillä Herra, Herra on iankaikkinen
kallio.
5 Hän on kukistanut korkealla
asuvat,
luoksepääsemättömän
kaupungin.
Hän painoi sen alas, painoi
maan tasalle,
syöksi tomuun asti.
6 Sitä tallaa jalka, kurjan jalat,
vähäosaisten askeleet.

Tuomio ja pelastus

7 Vanhurskaan polku on suora,
sinä teet vanhurskaan tien
tasaiseksi.
8 Niin, tuomioittesi tiellä me
odotamme sinua, Herra,
sinun nimeäsi ja muistoasi
sielumme ikävöi.
9 Minun sieluni ikävöi sinua yöllä,
henkeni sisimmässäni etsii sinua
aamuvarhain.
Kun sinun tuomiosi kohtaavat
maata,
maanpiirin asukkaat oppivat
vanhurskautta.
10 Jos jumalaton saa armon,
hän ei opi vanhurskautta.
Oikeuden maassa hän tekee
vääryyttä
eikä näe Herran valtasuuruutta.
11 Herra, sinun kätesi on
kohotettu,
mutta he eivät sitä näe.
He saavat nähdä sinun kiivautesi
kansasi puolesta
ja joutuvat häpeämään.
Heidät kuluttaa tuli,
se tuli, joka kuluttaa sinun
vihollisesi.
12 Herra, sinä takaat meille rauhan.
Myös kaikki meidän tekomme
olet sinä valmistanut.
13 Herra, meidän Jumalamme,
meitä ovat vallinneet muut
herrat, et sinä.
Sinua yksin, sinun nimeäsi, me
tunnustamme.
14 Kuolleet eivät virkoa eloon,
vainajat eivät nouse.
Sinä olet vaatinut heidät tilille,
tuhonnut heidät

ja hävittänyt kaiken heidän
muistonsa.

Herran omien ylösnousemus

15 Sinä olet lisännyt kansan
määrää, Herra,
olet lisännyt kansan määrää ja
osoittanut kunniasi,
olet siirtänyt kauas kaikki
maan rajat.
16 Herra, ahdistuksessa he
etsivät sinua,
vuodattivat hiljaisia rukouksia,
kun sinä kuritit heitä.
17 Niin kuin raskaana oleva nainen,
jonka aika on tullut,
vääntelehtii ja huutaa kivuissaan,
sellaisia me olimme sinun
edessäsi, Herra.
18 Me olimme raskaina, me
vääntelehdimme,
mutta oli kuin olisimme
synnyttäneet tuulta.
Emme saaneet aikaan pelastusta
maalle,
maanpiirin asukkaat eivät
tulleet esiin.
19 Mutta sinun vainajasi
virkoavat eloon,
heidän ruumiinsa nousevat ylös.
Herätkää ja riemuitkaa, te, jotka
tomussa lepäätte!
Sinun aamukasteesi on
valkeuksien kaste,
ja maa tuo vainajat esiin.

Herra vaatii maan asukkaat tilille teoistaan

20 Mene, kansani, kammioihisi
ja sulje ovet jälkeesi.
Pysy piilossa hetken aikaa,
kunnes viha on mennyt ohi,
21 sillä katso, Herra lähtee
asuinsijastaan
vaatiakseen maan asukkaat tilille
heidän pahoista teoistaan.
Maa paljastaa vuodatetun veren
eikä enää peitä surmattujaan.”

27 1 Sinä päivänä Herra
vaatii tilille ja lyö
terävällä, suurella ja vahvalla
miekallaan
Leviatanin, liukkaasti pakenevan
käärmeen,
ja Leviatanin, kiemurtelevan
käärmeen.
Hän tappaa meressä olevan
lohikäärmeen.

Herran viinitarha

2 Sinä päivänä sanotaan:
“Ihana viinitarha! Laulakaa siitä!”
3 “Minä, Herra, olen sen vartija,
minä kastelen sitä kaiken aikaa.
Öin ja päivin minä sitä vartioin,
ettei mikään sitä vahingoittaisi.
4 Vihaa minulla ei ole.
Olisipa vain orjantappuroita
ja ohdakkeita
sotimassa minua vastaan,
niiden kimppuun kävisin
ja polttaisin ne kaikki tyynni –
5 kaikki, jotka eivät antaudu
minun turviini
eivätkä tee rauhaa minun
kanssani,
tee minun kanssani rauhaa.”
6 Tulevina aikoina Jaakob juurtuu,

Israel kukkii ja kukoistaa.
Koko maanpiiri on täynnä
sen hedelmää.
7 Löikö hän sitä, niin kuin sen
lyöjiä lyötiin?
Tapettiinko se, niin kuin sen
tappajat tapettiin?
8 Karkottamalla, pois lähettämällä,
sinä sitä rankaisit.
Hän pyyhkäisi sen pois kovalla
myrskyllään itätuulen
päivänä.
9 Sen tähden Jaakobin pahat
teot sovitetaan niin,
että hän tekee kaikista
alttarikivistä
murskattujen kalkkikivien
kaltaisia.
Se on hänen syntiensä
poistamisen täysi hedelmä.
Enää eivät kohoa aserat eivätkä
auringonpatsaat.

Hylätty kaupunki

10 Autiona on varustettu kaupunki,
se on hylätty asuinpaikka,
asumaton kuin autiomaa.
Vasikat siellä käyvät laitumella,
siellä ne makailevat ja kaluavat
viimeisenkin vesan.
11 Kun oksat kuivuvat, ne
taitetaan;
naiset tulevat ja virittävät
niistä valkean.
Ei sillä kansalla ole ymmärrystä.
Sen vuoksi sen Tekijä ei sitä sääli,
eikä sen Luoja sitä armahda.

Israelin paluu

12 Sinä päivänä Herra karistaa
tähkistä jyvät maahan Eufratvirrasta
aina Egyptin puroon asti, ja teidät
poimitaan yksitellen, te israelilaiset.
13 Sinä päivänä puhalletaan suu-
reen pasuunaan. Silloin tulevat
Assurin maahan kadonneet ja Egyp-
tin maahan karkotetut, ja kumartu-
vat Herran eteen pyhällä vuorella
Jerusalemissa.

VAROITUKSIA JA LUPAUKSIA, 28 – 35

Voi Efraimin juopumusta!

28 1 Voi Efraimin juomarien
ylvästä kruunua
ja sen loistavan kauneuden
kuihtuvaa kukkaa,
joka on kukkulan laella viinistä
päihtyneiden rehevän
laakson keskellä!
2 Katso, Herralta tulee hän,
joka on väkevä ja voimallinen,
kuin raesade ja raju myrsky.
Kuin rankkasade, valtaisat
tulvivat vedet,
hän voimalla maahan kaataa.
3 Jalkoihin tallataan Efraimin
juomarien ylväs kruunu.
4 Sen loistavan kauneuden
kuihtuvan kukan,
joka on kukkulan laella rehevän
laakson keskellä,
käy kuin varhaisviikunan ennen
korjuuaikaa:

kuka vain sen näkee,
heti kun se on hänen kourassaan,
hän jo ahmaisee sen.

Herra on kansansa kunnia ja oikeus

5 Sinä päivänä Herra Sebaot
on oleva
ihana kruunu ja loistava seppele
kansansa jäännökselle,
6 oikeuden henki sille, joka istuu
jakamassa oikeutta,
ja voima niille, jotka torjuvat
hyökkäyksen portilla.

Papit ja profeetat horjuvat juovuksissa

7 Myös nämä horjuvat viinistä
ja hoippuvat väkijuomasta:
väkijuomasta horjuu pappi
ja profeetta,
he ovat sekaisin viinistä,
hoippuvat väkijuomasta.
He horjuvat näyissään,
huojuvat tuomioissaan.
8 Kaikki pöydät ovat täynnä
oksennusta,
saastaa on joka paikassa.
9 "Keitähän tuokin luulee
viisauteen neuvovansa,
keitä puheellaan opettavansa?
Niitäkö, jotka on juuri maidosta
vieroitettu,
äidin rinnoilta otettu?
10 Käsky käskyn päälle, käsky
käskyn päälle,
mitta mitan päälle, mitta
mitan päälle,
vähän siellä ja vähän täällä!"

Herra puhuu tottelemattomalle kansalle

11 Sopertavin huulin ja vieraalla
kielellä
hän puhuu tälle kansalle,
12 hän, joka on sanonut heille:
"Tässä on lepopaikka,
antakaa väsyneen levätä,
tässä on levähdyspaikka."
Mutta he eivät ole tahtoneet
kuulla.
13 Niinpä on Herran sana heille:
"Käsky käskyn päälle, käsky
käskyn päälle,
mitta mitan päälle, mitta
mitan päälle,
vähän siellä, vähän täällä",
niin että he kulkiessaan
kompastuvat,
kaatuvat taaksepäin ja
ruhjoutuvat,
joutuvat ansaan ja heidät
vangitaan.

Herra asettaa Siioniin kulmakiven

14 Sen vuoksi kuulkaa Herran sana,
te pilkkaajat,
jotka hallitsette tätä kansaa,
joka asuu Jerusalemissa.
15 Te sanotte:
"Me olemme tehneet liiton
kuoleman kanssa,
ja tuonelan kanssa olemme
tehneet sopimuksen.
Tulkoon vitsaus kuin tulva,
ei se meitä saavuta,
sillä me olemme tehneet
valheesta turvamme
ja piiloutuneet petokseen."

16 Sen tähden, näin sanoo
Herra, Herra:
Katso, minä lasken Siioniin
peruskiven,
koetellun kiven, kalliin
kulmakiven,
lujan perustuksen.
Joka uskoo, se ei säiky.
17 Minä panen oikeuden
mittanuoraksi
ja vanhurskauden luotilangaksi.
Rakeet hävittävät valheturvan,
ja tulvavedet vievät mukanaan
piilopaikan.
18 Teidän liittonne kuoleman
kanssa pyyhkäistään pois,
sopimuksenne tuonelan kanssa
ei kestä.
Kun vitsaus tulee kuin tulva,
se tallaa teidät maahan.
19 Niin usein kuin se tulee,
se tempaa teidät mukaansa.
Aamu aamulta se tulee,
tulee päivällä ja yöllä.
Totisesti, vain kauhuksi on tämän
sanoman opetus.
20 Sillä vuode on oleva liian
lyhyt ojentautua
ja peite liian kapea kääriytyä.
21 Herra nousee niin kuin
Perasimin vuorella,
hän kiivastuu niin kuin Gibeonin
laaksossa
tehdäkseen työnsä,
oudon työnsä,
ja suorittaakseen tekonsa,
merkillisen tekonsa.
22 Älkää siis pilkatko,
etteivät teidän siteenne vielä
kiristyisi.
Minä olen kuullut
tuomiopäätöksen
hävityksestä,
joka kohtaa koko maata,
Herralta, Herralta Sebaotilta.

Jumala neuvoo viljelijää

23 Kuunnelkaa minua, kuulkaa
minun ääntäni,
tarkatkaa ja kuunnelkaa minun
sanojani.
24 Ainako kyntäjä vain kyntää
kylvääkseen,
ainako kyntää vakoja ja
äestää maataan?
25 Eikö ole niin: kun hän on
tasoittanut maan pinnan,
hän ripottelee mustaa kuminaa,
sirottelee maustekuminaa,
sijoittaa omiin paikkoihinsa
vehnää, hirssiä ja ohraa
ja reunoille spelttivehnää?
26 Oikean tavan on hänelle
neuvonut
hänen Jumalansa, joka opettaa
häntä.
27 Eihän mustaa kuminaa
puimareellä puida,
eikä vaunun pyörää panna
pyörimään maustekuminan
päällä,
vaan musta kumina lyödään
irti kepillä
ja maustekumina sauvalla.
28 Puidaanko leipävilja murskaksi?

Ei sitä kukaan loputtomiin pui.
Vaikka sen päältä pannaan
kulkemaan vaununpyörät
ja hevoset,
ei sitä kuitenkaan murskaksi puida.
29 Tämäkin on lähtöisin Herralta
Sebaotilta.
Hänen neuvonsa ovat ihmeelliset
ja hänen ymmärryksensä on suuri.

Voi Arielia, Daavidin kaupunkia!

29 1 Voi Arielia, Arielia,
kaupunkia, jonne Daavid
asetti leirinsä!
Lisätkää vuosi vuoteen,
kiertäkööt juhlat kiertonsa,
2 niin minä panen ahtaalle Arielin,
ja se tulee täyteen valitusta
ja vaikerrusta.
Siitä tulee minulle kuin Jumalan
uhriliesi.
3 Minä asetan leirini sinua vastaan
joka puolelta,
saarran sinut valleilla
ja pystytän piirityslaitteet
ympärillesi.
4 Silloin sinä puhut maasta
matalalta,
sanasi tulevat vaimeina tomusta.
Sinä uikutat kuin vainajahenki
maasta,
puheesi tulee supinana tomusta.
5 Mutta ahdistajiesi laumasta
tulee kuin hienoa pölyä
ja väkivaltaisten laumasta kuin
lentäviä akanoita.
Tämä tapahtuu yhtäkkiä,
yhdessä hetkessä.
6 Herra Sebaot vetää sinut tilille
ukkosen jylinässä,
maanjäristyksessä ja kovassa
pauhinassa,
myrskyssä ja rajuilmassa,
kuluttavan tulen liekissä.
7 Niin kuin uni, kuin yöllinen näky,
on oleva kansojen lauma, joka
sotii Arielia vastaan –
kaikkien niiden, jotka sotivat sitä
ja sen varustuksia vastaan
ja ahdistavat sitä.
8 Niin kuin nälkäinen on unessa
syövinään
mutta herää tyhjyyden tunne
vatsassaan,
ja niin kuin janoinen on unessa
juovinaan
mutta herätessään onkin
näännyksissä ja janoissaan,
niin käy koko sille kansojen
laumalle,
joka sotii Siionin vuorta vastaan.

Juudan hengellinen sokeus
ja muotojumalisuus

9 Ällistykää ja ihmetelkää,
tuijottakaa itsenne sokeiksi ja
jääkää sokeiksi!
He ovat juovuksissa, mutta
eivät viinistä,
he hoippuvat, mutta eivät
väkijuomasta.
10 Sillä Herra on vuodattanut
teidän päällenne
raskaan unen hengen
ja sulkenut teidän silmänne,
profeetat,

ja peittänyt teidän päänne,
näkijät.
11 Niinpä kaikki näyt ovat teille kuin
sinetöidyn kirjan sanat. Jos se an-
netaan lukutaitoiselle ja sanotaan:
“Lue tämä”, hän vastaa: “En voi, sillä
se on sinetöity”, 12 ja jos kirja anne-
taan lukutaidottomalle ja sanotaan:
“Lue tämä”, hän vastaa: “En osaa
lukea.”
13 Niin Herra sanoi:
Koska tämä kansa lähestyy
minua suullaan
ja kunnioittaa minua huulillaan
mutta pitää sydämensä minusta
kaukana,
niin heidän pelkonsa
minua kohtaan
on vain opittu ihmiskäsky.
14 Sen vuoksi, katso, minä
teen jälleen
tälle kansalle merkillisiä tekoja,
merkillisiä ja ihmeellisiä.
Sen viisaitten viisaus häviää,
ja sen ymmärtävien ymmärrys
hämärtyy.
15 Voi niitä, jotka kätkevät
hankkeensa syvälle Herralta,
niitä, joiden teot tapahtuvat
pimeässä
ja jotka sanovat:
“Kukapa meidät näkisi,
kukapa meidät tuntisi!”
16 Voi teidän mielettömyyttänne!
Onko savi savenvalajan veroinen?
Sanooko työ tekijästään: “Ei hän
ole minua tehnyt”,
tai sanooko luomus luojastaan:
“Ei hän mitään ymmärrä”?

Pelastuksen aika

17 Vain vähän aikaa enää,
niin Libanon muuttuu
hedelmätarhaksi,
ja hedelmätarhaa pidetään
metsän veroisena.
18 Sinä päivänä kuurot kuulevat
kirjan sanat
ja sokeiden silmät näkevät,
vapaina synkästä pimeydestä.
19 Nöyrät saavat yhä uutta
iloa Herrassa,
ja ihmisistä köyhimmätkin
riemuitsevat Israelin
Pyhästä.
20 Sillä väkivaltaisista on
tullut loppu,
pilkkaajat ovat hävinneet,
ja kaikki, jotka vaanivat tilaisuutta
tehdä vääryyttä, on tuhottu,
21 nuo, jotka sanoillaan tekevät
ihmisistä syyllisiä,
virittävät ansoja sille, joka
puolustaa oikeutta portissa,
ja perättömillä puheilla vääntävät
vääräksi syyttömän asian.
22 Sen tähden Herra, joka lunasti
Abrahamin, sanoo Jaakobin
heimolle näin:
Ei Jaakob enää joudu häpeään,
eivätkä hänen kasvonsa
enää kalpene.
23 Kun hän näkee keskuudessaan
lapsensa, kätteni työn,
niin he pyhittävät minun nimeni,

pitävät pyhänä Jaakobin Pyhän
ja pelkäävät Israelin Jumalaa.
24 Hengessään eksyneet pääsevät
ymmärrykseen,
ja nurisijat ottavat oppia.

Egyptin apu on turha ja tyhjä

30 1 Voi tottelemattomia
lapsia, sanoo Herra.
He tekevät suunnitelmia, mutta
ilman minua,
ja vahvistavat liittoja juomauhrein
ilman minun Henkeäni.
He kokoavat syntiä synnin päälle.
2 He lähtevät kulkemaan
Egyptiä kohti,
minulta kysymättä,
hakeutuakseen faraon turviin,
etsiäkseen suojaa Egyptin
varjosta.
3 Häpeäksi koituu teille
faraon turva,
häväistykseksi suojan etsiminen
Egyptin varjosta.
4 Vaikka hänen ruhtinaansa
ovat jo Sooanissa
ja hänen lähettiläänsä ovat
saapuneet Haanekseen asti,
5 kaikki joutuvat häpeään
kansan tähden,
josta ei ole heille hyötyä,
ei apua eikä hyötyä,
vaan häpeää ja pilkkaa.
6 Ennustus Etelän eläimistä.
Halki ahdingon ja ahdistuksen
maan,
halki leijonan ja jalopeuran maan,
kyykäärmeen ja lentävän
myrkkykäärmeen maan
he kuljettavat rikkautensa
aasien selässä
ja aarteensa kamelien kyttyröillä
kansan luo,
josta ei hyötyä ole.
7 Egyptin apu on turha ja tyhjä.
Sen vuoksi minä annan sille nimen
“Paikalleen jämähtänyt Rahab”.

Kapinoiva kansa saa rangaistuksen

8 Mene nyt ja kirjoita se tauluun
heidän nähtensä.
Piirrä se kirjaan,
että se säilyisi tuleviin aikoihin asti,
aina ja ikuisesti.
9 Sillä he ovat kapinoiva kansa,
vilpillisiä lapsia,
lapsia, jotka eivät tahdo kuulla
Herran opetusta.
10 He sanovat näkijöille:
“Älkää nähkö”,
ja ennustajille: “Älkää ennustako
meille tosia,
puhukaa meille mieluisia,
ennustakaa meille hauskoja
asioita.
11 Poiketkaa tieltä, jättäkää polku;
viekää pois kasvojemme edestä
Israelin Pyhä.”
12 Sen tähden, näin sanoo
Israelin Pyhä:
Koska te halveksitte tätä sanaa
ja luotatte väkivaltaan ja
kavaluuteen
ja turvaudutte siihen,
13 niin tämä synti on oleva teille

kuin repeämä korkeassa muurissa,
joka pullistuu ja uhkaa sortua.
Yhtäkkiä, yhdessä hetkessä
se hajoaa.
14 Se hajoaa niin kuin savenvalajan
astia,
joka lyödään rikki säälimättä.
Ei sen sirpaleista löydy palasta,
jolla ottaisi tulta liedestä
tai ammentaisi vettä lammikosta.
15 Sillä näin sanoo Herra, Herra,
Israelin Pyhä:
Kääntymällä ja pysymällä
levollisina te pelastutte,
hiljainen luottamus on teidän
voimanne.
Mutta te ette tahtoneet
16 vaan sanoitte: “Ei! Hevosilla
me kiidämme.”
Niinpä saattekin kiitää pakoon.
Te sanoitte: “Nopean ratsun
selässä me ratsastamme.”
Niinpä ovatkin vainoojanne
nopeat.
17 Tuhat pakenee yhden ärjäisyä,
viiden ärjäisyä te pakenette kaikki,
kunnes se, mikä teistä jää jäljelle,
on kuin lipputanko vuoren
huipulla,
kuin viiri kukkulan laella.

Siionin ahdistus ja armahdus

18 Siksi Herra odottaa, että voisi
olla teille armollinen,
ja sen tähden hän nousee
armahtaakseen teitä,
sillä Herra on oikeuden Jumala.
Autuaita ovat kaikki, jotka
häntä odottavat!
19 Siionin kansa, sinä, joka asut
Jerusalemissa,
sinun ei tarvitse enää itkeä.
Totisesti hän on sinulle armollinen,
kun huudat apua.
Heti kun hän kuulee äänesi,
hän vastaa sinulle.
20 Vaikka Herra antaa teille
hädän leipää ja ahdistuksen vettä,
ei opettajasi sitten enää kätkeydy,
vaan sinun silmäsi saavat
nähdä opettajasi.
21 Ja korvasi kuulevat takanasi
sanottavan nämä sanat:
“Tässä on tie, tätä kulkekaa”,
jos olet poikkeamassa oikealle
tai vasemmalle.
22 Silloin sinä pidät saastaisena
veistettyjen jumalankuviesi
hopeapäällystä
ja valettujen jumalankuviesi
kultakuorta.
Sinä viskaat ne pois kuin
kuukautisista saastuneen
vaatteen,
sinä sanot niille: “Ulos!”
23 Hän antaa sateen siemenelle,
jonka kylvät maahan,
ja maan sadosta saat leivän,
joka on mehevä ja ravitseva.
Sinun karjasi käy sinä päivänä
laajalla laitumella.
24 Härät ja aasit, jotka tekevät
työtä pellolla,
syövät hapanta rehuviljaa,

joka on viskattu lapiolla ja
viskaushangolla.
25 Kaikilla korkeilla vuorilla ja
kaikilla suurilla kukkuloilla
juoksee puroja ja vesivirtoja
suuren surman päivänä tornien
sortuessa.
26 Kuun valo on silloin kuin
auringon valo,
ja auringon valo on
seitsenkertainen,
kuin seitsemän päivän valo,
sinä päivänä, jona Herra sitoo
kansansa vammat
ja parantaa siihen isketyt haavat.

Herra sotii Assuria vastaan

27 Katso, Herran nimi tulee kaukaa,
hänen vihansa leimuaa, savupilvi
on sankka.
Hänen huulensa ovat täynnä
kiivautta,
ja hänen kielensä on kuin
kuluttava tuli.
28 Hänen henkäyksensä on
kuin tulviva virta,
joka ulottuu kaulaan asti.
Se seuloo kansakuntia turmion
seulalla
ja panee eksyttävät suitset
kansojen suupieliin.
29 Silloin te laulatte niin kuin yöllä,
kun pyhä juhla alkaa,
ja sydämessänne on ilo niin
kuin sillä,
joka vaeltaa huilujen soidessa
mennäkseen Herran
vuorelle,
Israelin kallion luo.
30 Herra antaa kuulua
majesteettisen äänensä ja
näkyä käsivartensa,
joka laskeutuu alas vihan
tuimuudessa ja kuluttavan
tulen liekissä,
ukonilmana, rankkasateena
ja raekivinä.
31 Assur kauhistuu Herran ääntä.
Herra lyö sitä vitsalla,
32 ja jokaisella sallimallaan
sauvan iskulla,
jonka Herra sille antaa,
soivat rummut ja lyyrat.
Herra sotii Assuria vastaan
käsi koholla.
33 Sillä aikoja sitten on
polttopaikka valmistettu,
kuninkaallekin se on varattu,
se on syvä ja leveä,
sytykkeitä ja polttopuita on paljon.
Herran henkäys, kuin tulikivivirta,
sytyttää sen.

Voi niitä, jotka turvautuvat Egyptin apuun

31 1 Voi niitä, jotka lähtevät alas
Egyptiin apua hakemaan!
He turvautuvat hevosiin,
he luottavat sotavaunuihin, koska
niitä on paljon,
ja ratsumiehiin, koska niitä on
valtaisat määrät,
mutta eivät katso Israelin Pyhään,
eivätkä kysy neuvoa Herralta.
2 Mutta Herra onkin viisas,
hän tuottaa onnettomuuden
eikä peruuta sanojaan.

Hän nousee pahantekijöiden
sukua
ja väärintekijöiden apuun
tuloa vastaan.
3 Egypti on ihminen, ei Jumala,
sen hevoset ovat lihaa,
eivät henkeä.
Kun Herra ojentaa kätensä,
auttaja kompastuu ja autettava
kaatuu.
Yhdessä molemmat tuhoutuvat.

Herra sotii Siionin puolesta

4 Sillä näin on Herra minulle
sanonut:
Niin kuin leijona ärisee,
nuori leijona saaliinsa ääressä,
kun sitä vastaan hälytetään
paimenten parvi –
ei se hätkähdä heidän huutoaan
eikä välitä heidän hälinästään –
niin käy silloin, kun Herra
Sebaot astuu alas
sotiakseen Siionin vuorella ja
sen kukkulalla.
5 Niin kuin liitelevät linnut,
niin varjelee Herra Sebaot
Jerusalemia,
varjelee ja pelastaa,
armahtaa ja vapauttaa.
6 Palatkaa, israelilaiset, hänen
luokseen,
josta olette niin syvälle luopuneet.
7 Sinä päivänä jokainen
teistä hylkää
hopeiset ja kultaiset
epäjumalansa,
jotka kätenne ovat tehneet
teille synniksi.

Herran miekka syö Assurin

8 Assur kaatuu miekkaan, joka
ei ole miehen,
hänet syö miekka, joka ei
ole ihmisen.
Hän pakenee miekkaa,
ja hänen nuoret miehensä
joutuvat pakkotyöhön.
9 Hänen kallionsa kukistuu
kauhusta,
ja hänen ruhtinaansa pakenevat
peloissaan lipun luota,
sanoo Herra, jolla on tuli Siionissa
ja pätsi Jerusalemissa.

Vanhurskauden ja oikeuden valtakunta

32 1 Tulee aika, jolloin kuningas
hallitsee vanhurskaasti,
ja valtiaat käyttävät valtaansa
oikeuden mukaan.
2 Silloin jokainen heistä on
turvana tuulelta
ja suojana rankkasateelta.
He ovat kuin vesipurot kuivassa
maassa,
kuin jyhkeän kallion varjo
nääntyvässä maassa.
3 Silloin eivät näkevien silmät
ole ummessa,
kuulevien korvat kuulevat
tarkkaan.
4 Hätäilevien sydän saavuttaa
ymmärryksen,
ja änkyttävien kieli puhuu
sujuvasti ja selkeästi.
5 Houkkaa ei enää kutsuta jaloksi,

eikä petollista sanota ylhäiseksi.
6 Sillä houkka puhuu
houkan tavoin,
ja hänen sydämensä
hautoo pahaa:
hän harjoittaa jumalattomuutta
ja puhuu eksyttävästi Herrasta,
jättää tyhjäksi nälkäisen sielun
ja janoisen vaille juomaa.
7 Pahat ovat petollisen aseet.
Hän miettii ilkeitä juonia
tuhotakseen kurjat valheen
sanoilla,
vaikka köyhä puhuisi oikeaa asiaa.
8 Mutta jalo miettii jaloja asioita
ja pysyy lujana jaloudessa.

Varoitus huolettomille ja itsevarmoille naisille

9 Te huolettomat naiset,
nouskaa ja kuunnelkaa minun
puhettani;
te itsevarmat tyttäret,
tarkatkaa minun sanojani.
10 Vielä vuosi ja päiviä päälle,
niin vapisette, te itsevarmat.
Viinisato on tuhoutunut,
hedelmänkorjuuta ei tule.
11 Kauhistukaa, huolettomat,
vaviskaa, itsevarmat,
riisuutukaa, paljastautukaa,
vyöttäkää säkki lanteillenne.
12 Silloin lyödään rintoihin
ja valitetaan
ihanien peltojen tähden
ja hedelmää kantavien
viiniköynnösten tähden,
13 minun kansani maan tähden,
joka kasvaa orjantappuraa
ja ohdaketta,
remuavan kaupungin kaikkien
ilakoivien talojen tähden.
14 Sillä palatsi on hylätty,
kohiseva kaupunki jätetty autioksi,
Oofel ja vartiotorni ovat jääneet
luoliksi ikuisiksi ajoiksi,
villiaasien iloksi ja laumojen
laitumeksi.

Hengen vuodatus ja sen vaikutukset

15 Näin on siihen asti, kunnes
päällemme vuodatetaan
Henki korkeudesta.
Silloin autiomaa muuttuu
hedelmätarhaksi
ja hedelmätarhaa pidetään
metsän veroisena.
16 Autiomaassa asuu oikeus,
ja hedelmätarhassa majailee
vanhurskaus.
17 Silloin on vanhurskauden
hedelmänä rauha,
vanhurskauden vaikutuksena lepo
ja turvallisuus iankaikkisesti.
18 Minun kansani asuu rauhan
majoissa,
turvallisissa asuinpaikoissa,
huolettomilla leposijoilla.
19 Mutta raesade tulee,
metsä kaatuu,
ja kaupunki sortuu maan tasalle.
20 Onnellisia te, jotka kylvätte
kaikkien vesien varsille
ja annatte härän ja aasin jalkojen
kulkea vapaina!

Valitus ja rukous hädän aikana

33 [1] Voi sinua tuhooja, jota
itseäsi ei ole tuhottu,
petturi, jota kukaan ei ole
pettänyt!
Kun olet hävittämisesi hävittänyt,
sinutkin hävitetään,
kun olet pettämisesi pettänyt,
sinutkin petetään.
[2] Herra, armahda meitä,
sinua me odotamme.
Tule käsivarreksemme
aamu aamulta,
ole meidän apumme
hädän aikana.
[3] Kansat pakenevat sinun
jylinäsi ääntä;
sinun noustessasi kansakunnat
hajaantuvat pakoon.
[4] Teiltä ryöstettyä saalista viedään
niin kuin tuhosirkat vievät.
Niin kuin hyppysirkat ryntäävät,
niin rynnätään sen
kimppuun.
[5] Herra on ylhäinen, hän asuu
korkeudessa.
Hän täyttää Siionin oikeudella
ja vanhurskaudella.
[6] Hän on sinun aikojesi
vahva turva,
avun runsaus, viisaus ja ymmärrys.
Herran pelko on Siionin aarre.
[7] Kuule, heidän sankarinsa
huutavat ulkona,
rauhan lähettiläät itkevät
katkerasti.
[8] Valtatiet ovat autioina,
polulta on kulkija poissa.
Liitto on rikottu, kaupungit hylätty,
ihmiselle ei anneta arvoa.
[9] Maa murehtii ja nääntyy,
Libanon kuihtuu häpeästä,
Saaron on muuttunut aromaaksi,
Baasan ja Karmel varistavat
lehtensä.

Kuka voi asua kuluttavassa tulessa?

[10] Nyt minä nousen, sanoo Herra,
nyt minä korotan itseni, nyt minä
kohoan korkealle.
[11] Kuloheinää te kannatte
kohdussanne,
olkia te synnytätte.
Teidän kiukkunne on tuli, joka
kuluttaa teidät.
[12] Kansat poltetaan kalkiksi.
Kuin katkotut orjantappurat ne
leimahtavat liekkiin.
[13] Kuulkaa, te kaukana olevat,
mitä minä olen tehnyt,
te lähellä olevat,
tuntekaa minun voimani.
[14] Syntiset Siionissa kauhistuvat,
vavistus valtaa jumalattomat:
“Kuka meistä voi asua kuluttavassa
tulessa?
Kuka meistä voi asua
iankaikkisessa hehkussa?”
[15] Se, joka vaeltaa vanhurskaasti
ja puhuu sitä, mikä on oikein,
joka halveksii väärää voittoa
ja pitää kätensä erossa lahjuksista,
joka tukkii korvansa kuulemasta
murhahankkeita

ja sulkee silmänsä näkemästä
pahoja houkutuksia,
16 hän saa asua korkealla,
kalliolinnat ovat hänen
turvapaikkansa.
Hänelle annetaan hänen leipänsä,
eikä vesi häneltä ehdy.

Herra on Siionin kuningas

17 Sinun silmäsi saavat katsella
kuningasta hänen
kauneudessaan,
ne saavat nähdä kauas yli
avaran maan.
18 Sinun sydämesi muistelee
kauhuja:
missä on nyt veronlaskija,
missä punnitsija,
missä tornien lukija?
19 Enää et näe tuota röyhkeää
kansaa,
kansaa, jonka outoa puhetta
ei voi käsittää,
jonka sopertavaa kieltä ei
voi ymmärtää.
20 Katso Siionia, juhliemme
kaupunkia!
Sinun silmäsi näkevät Jerusalemin,
turvaisan asuinpaikan,
telttamajan, jota ei siirretä,
jonka vaarnoja ei ikinä repäistä irti,
jonka köysistä ei yksikään katkea.
21 Sillä majesteettinen on meillä
siellä Herra.
Siellä on joet, on leveät virrat,
niillä ei kulje soutualus,
niiden poikki ei pääse uljainkaan
laiva.
22 Herra on tuomarimme,
Herra on johtajamme,
Herra on kuninkaamme,
hän pelastaa meidät.
23 Nyt ovat köytesi höltyneet,
ne eivät pidä mastoa kannassaan,
eivät pidä lippua liehumassa.
Mutta silloin jaetaan
ryöstösaalista runsaasti,
rammatkin ryöstävät saalista,
24 eikä yksikään asukas sano:
“Minä olen heikko.”
Kansa, joka siellä asuu, on saanut
syntinsä anteeksi.

Maan ja taivaan joukot tuhotaan

34 1 Kansat, tulkaa kuulemaan,
kansakunnat, kuunnelkaa
tarkkaan.
Kuulkoon maa ja kaikki, mitä
siinä on,
maanpiiri ja kaikki, mikä
siitä versoo.
2 Herran viha kohtaa kaikkia
kansoja
ja hänen suuttumuksensa kaikkia
niiden sotajoukkoja.
Hän on vihkinyt ne tuhon omiksi,
antanut ne teurastettaviksi.
3 Surmattujen ruumiit viskataan
pois,
raadoista nousee löyhkä.
Vuoret valuvat heidän vertaan.
4 Kaikki taivaan joukot
menehtyvät,
taivas kääritään kokoon kuin
kirjakäärö,

ja kaikki taivaan joukot
varisevat alas
kuin lakastuneet lehdet
viiniköynnöksestä,
kuin kuivettuneet hedelmät
viikunapuusta.

Edomin tuomio ja perikato

5 Minun miekkani taivaassa
on juopunut.
Se iskee alas Edomiin,
tuomioksi kansalle, jonka olen
vihkinyt tuhoon.
6 Herran miekka on verta täynnä,
se valuu rasvaa,
karitsojen ja pukkien verta,
pässien munuaisrasvaa.
Sillä Herralla on uhri Bosrassa,
suuri teurastus Edomin maassa.
7 Villihärkiä kaatuu yhteen
joukkoon,
mullikoita ja vahvoja härkiä.
Heidän maansa juopuu verestä,
ja heidän multansa kiiltää
rasvasta.
8 Sillä Herralla on koston päivä,
maksun vuosi Siionin
asian tähden.
9 Edomin purot muuttuvat pieksi
ja sen multa tulikiveksi.
Sen maa muuttuu palavaksi pieksi.
10 Ei sammu se yöllä eikä päivällä,
iäti nousee sen savu.
Polvesta polveen se on raunioina,
aina ja ikuisesti se on kulkijaa
vailla.
11 Sen perivät pelikaanit ja
sarvipöllöt,
kissapöllöt ja korpit asuvat siellä.
Hän vetää Edomin yli autiuden
mittanuoran
ja tyhjyyden luotilangan.
12 Ylimyksiä ei siellä enää ole,
jotka valitsisivat kuninkaan.
Kaikki sen ruhtinaat ovat
kadonneet.
13 Sen palatsit kasvavat
orjantappuroita,
sen varustukset nokkosia ja
ohdakkeita.
Siitä tulee sakaalien asunto,
strutsien tyyssija.
14 Siellä kohtaavat aavikon
ulvovat eläimet,
villipukit huutelevat toisilleen.
Siellä pääsee öinen velhotar
rauhaan
ja löytää lepopaikan.
15 Siellä pesii nuolikäärme.
Sinne se laskee munansa
ja hautoo ne poikasiksi raunioiden
varjossa.
Sinne haaskalinnutkin
kokoontuvat,
sieltä ne löytävät toisensa.
16 Tutkikaa Herran kirjaa ja
lukekaa siitä.
Yhtäkään näistä ei puutu,
yksikään ei kaipaa toistaan.
Hänen suunsa käskee niin,
ja hänen Henkensä kokoaa
ne yhteen.
17 Hän on heittänyt arpaa
niiden kesken,

hänen kätensä on jakanut niille
maan mittanuoralla.
Ne perivät sen ikiajoiksi,
asuvat siellä polvesta polveen.

Pelastuksen ajan ihanuus

35 1 Autiomaa ja kuiva maa iloitsevat,
aromaa riemuitsee ja kukoistaa
kuin lilja.
2 Se kukoistaa kauniisti,
iloitsee ja huutaa riemusta.
Sille annetaan Libanonin kunnia,
Karmelin ja Saaronin ihanuus.
Silloin nähdään Herran kunnia,
meidän Jumalamme ihanuus.
3 Vahvistakaa hervonneet kädet,
lujittakaa horjuvat polvet.
4 Sanokaa niille, joiden sydän
hätäilee:
"Olkaa lujia, älkää pelätkö.
Katsokaa, teidän Jumalanne!
Kosto tulee,
Jumalan rangaistus.
Hän tulee ja pelastaa teidät."
5 Silloin avautuvat sokeiden silmät
ja kuurojen korvat aukenevat.
6 Silloin rampa hyppii kuin peura
ja mykän kieli ratkeaa riemuun,
sillä vedet puhkeavat
autiomaahan
ja purot aromaahan.
7 Hehkuva hiekka muuttuu
lammikoiksi
ja kuiva maa vesilähteiksi.
Sakaalien asunnoissa, niiden
makuusijoilla,
kasvaa ruoho, ruoko ja kaisla.
8 Siellä on oleva valtatie,
jonka nimi on Pyhä tie.
Sitä ei kulje saastainen,
se on niitä varten, jotka vaeltavat
Herran tiellä.
Tyhmätkään eivät siellä eksy.
9 Ei ole siellä leijonaa,
ei nouse sinne raateleva peto.
Sellaisia ei siellä tavata,
lunastetut siellä kulkevat.
10 Näin palaavat Herran
lunastamat:
he tulevat Siioniin riemuhuudoin,
päänsä päällä iankaikkinen ilo.
Riemu ja ilo saavuttavat heidät,
mutta murhe ja huokaus
pakenevat.

KUNINGAS HISKIAN AJAN HISTORIAA, 36 – 39

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

36 1 Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan linnoitettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne. 2 Laakiksesta Assurin kuningas lähetti rabsaken suuren sotajoukon kanssa kuningas Hiskiaa vastaan Jerusalemiin. Rabsake pysähtyi Ylälammikon vesijohdolle, joka on Pyykinpesijänkedolle johtavan tien varrella. 3 Eljakim, Hilkian poika, joka oli linnan päällikkönä, kirjuri

Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät hänen luokseen.

Rabsaken puhe Jerusalemin edustalla

4 Rabsake sanoi heille: “Sanokaa Hiskialle: Näin sanoo suuri kuningas, Assurin kuningas: Mihin perustuu tuo luottamus, joka sinulla on? 5 Luuletko sinä, että pelkkä huulten puhe riittää taidoksi ja voimaksi sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan? 6 Ai niin, sinähän luotat Egyptiin, tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka luottavat häneen. 7 Vai sanotko minulle: ‘Me luotamme Herraan, meidän Jumalaamme?’ Mutta eikö Hiskia poistanut juuri hänen uhrikukkulansa ja alttarinsa? Eikö hän sanonut Juudalle ja Jerusalemille: ‘Vain tämän alttarin edessä teidän on kumartuen rukoiltava?’

8 Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos itse pystyt hankkimaan niille ratsastajat. 9 Kuinka sitten voisit torjua ainoankaan käskynhaltijan, edes herrani vähäisimmän palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin. 10 Olenko minä nyt Herran sallimatta hyökännyt tähän maahan hävittämään sitä? Herra itse sanoi minulle: ‘Hyökkää tähän maahan ja hävitä se.’”

11 Niin Eljakim, Sebna ja Jooah sanoivat rabsakelle: “Puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meille juudan kieltä muurilla olevan väen kuullen.” 12 Mutta rabsake vastasi: “Onko minun herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja herrallesi ja sinulle? Eikö pikemminkin niille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omaa ulostettaan ja juomaan omaa virtsaansa?”

13 Sitten rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudan kielellä: “Kuulkaa suuren kuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja! 14 Näin sanoo kuningas: ‘Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi teitä pelastaa. 15 Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Herraan sanomalla: Varmasti Herra pelastaa meidät, ei tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin.’ 16 Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä Assurin kuningas sanoo näin: ‘Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin saatte syödä kukin oman viiniköynnöksenne ja viikunapuunne hedelmiä ja juoda kukin vettä omasta säiliöstänne, 17 kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne

kaltainen, viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa. 18 Älkää vain antako Hiskian johtaa teitä harhaan sanomalla: ‘Herra pelastaa meidät’. Onko muidenkaan kansojen jumalista kukaan pelastanut maataan Assurin kuninkaan käsistä? 19 Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni? 20 Kuka kaikkien näiden maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Pelastaisiko sitten Herra Jerusalemin minun käsistäni?’”

21 Mutta he olivat vaiti eivätkä vastanneet hänelle mitään, sillä kuninkaan käsky oli tämä: “Älkää vastatko hänelle mitään.” 22 Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, palasivat Hiskian luo vaatteet rikki reväistyinä ja kertoivat hänelle, mitä rabsake oli puhunut.

Hiskia etsii Herran apua

37 1 Kun kuningas Hiskia kuuli tämän, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkipukuun ja meni Herran temppeliin. 2 Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin yhdessä kirjuri Sebnan ja pappien vanhimpien kanssa säkkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, luo. 3 He sanoivat hänelle: “Näin sanoo Hiskia: ‘Tämä päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä. Lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää. 4 Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee rabsakea hänen sanoistaan. Herra, sinun Jumalasi, on kuullut ne. Kohota siis nyt rukous jäännöksen puolesta, joka on jäljellä.’”

Jesaja ennustaa Sanheribin kuoleman

5 Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo, 6 Jesaja sanoi heille: “Sanokaa näin herrallenne: ‘Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat minua häväisseet. 7 Katso, minä annan mennä häneen sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassaan.’”

Sanherib uhkailee Hiskiaa

8 Rabsake lähti takaisin ja tapasi Assurin kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan. Hän oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt pois Laakiksesta.

9 Mutta sitten Sanherib kuuli sanottavan Tirhakasta, Kuusin kuninkaasta: “Hän on lähtenyt liikkeelle sotiakseen sinua vastaan.” Sen kuultuaan Sanherib lähetti lähettiläitä Hiskian luo sanoen heille: 10 “Sanokaa näin Hiskialle,

Juudan kuninkaalle: ‘Älä anna Jumalasi, johon luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele, ettei Jerusalemia anneta Assurin kuninkaan käsiin. 11 Sinä olet kyllä kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö pelastuisit! 12 Pelastivatko kansojen jumalat niitä, jotka minun isäni tuhosivat: Goosanin, Harranin, Resefin ja Telassarin edeniläiset? 13 Missä ovat Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin kuningas, Heenan ja Ivvan kuningas?’”

Hiskian rukous

14 Kun Hiskia oli ottanut kirjeen lähettiläiden kädestä ja lukenut sen, hän meni Herran temppeliin ja levitti kirjeen Herran eteen. 15 Sitten Hiskia rukoili Herraa näillä sanoilla:

16 “Herra Sebaot, Israelin Jumala, sinä, jonka valtaistuin on kerubien keskellä, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan. 17 Herra, kallista korvasi ja kuule! Herra, avaa silmäsi ja katso! Kuule kaikki Sanheribin sanat, jotka hän lähetti meille pilkatakseen elävää Jumalaa. 18 On totta, Herra, että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kaikki kansat ja niiden maat. 19 He ovat heittäneet niiden jumalat tuleen. Eiväthän ne olleet jumalia vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, ja sen vuoksi he voivat hävittää ne. 20 Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, pelasta meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että sinä olet Herra, sinä yksin.”

Herra taltuttaa Assurin kuninkaan ylpeyden

21 Niin Jesaja, Aamoksen poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Koska olet rukoillut minua avuksi Sanheribia, Assurin kuningasta, vastaan, 22 niin tämä on se sana, jonka Herra on puhunut hänestä:

Neitsyt, tytär Siion,
halveksii ja pilkkaa sinua,
tytär Jerusalem nyökyttää
päätään sinun jälkeesi.
23 Ketä olet pilkannut ja herjannut,
ketä vastaan olet äänesi
korottanut?
Korkealle olet kohottanut katseesi
Israelin Pyhää vastaan.
24 Palvelijoittesi kautta sinä
herjasit Herraa
ja sanoit: ‘Monine vaunuineni
minä nousin vuorten korkeuteen,
Libanonin ääriin saakka.
Minä hakkasin maahan sen
korkeat setrit,
sen parhaat sypressit,
ja tunkeuduin sen korkeimmalle
harjalle,
sen rehevimpään metsään.
25 Minä kaivoin kaivoja ja
join vettä,

jalkapohjillani minä kuivasin
kaikki Egyptin virrat.’
26 Etkö ole kuullut: jo kauan sitten
minä olen tämän valmistanut,
muinaisuudesta saakka tätä
suunnitellut!
Nyt minä olen sen toteuttanut,
ja sinä sait hävittää varustetut
kaupungit
autioiksi kiviröykkiöiksi.
27 Niiden asukkaat olivat
voimattomia,
kauhu ja häpeä valtasi heidät.
Heidän kävi kuin kedon ruohon,
kuin viheriöivän heinän,
kuin katolla kasvavien korsien ja
kuin pengermien viljan,
joka kuivettuu ennen oljelle
tulemistaan.
28 Istuitpa sinä tai menit ulos
tai sisään,
minä sen tiedän,
samoin kuin sen,
että sinä raivoat minua vastaan.
29 Koska sinä raivoat
minua vastaan
ja sinun ylimielisyytesi on
tullut korviini,
minä panen koukkuni
sinun nenääsi
ja suitseni sinun suuhusi
ja vien sinut takaisin samaa tietä,
jota tulitkin.”

Herra antaa merkin Hiskialle

30 “Tämä on sinulle merkkinä: tänä vuonna syödään jälkikasvua ja toisena vuonna kesantoviljaa, mutta kolmantena vuonna kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja nauttikaa niiden hedelmää. 31 Juudan heimon pelastuneet – ne, jotka ovat jääneet jäljelle – tekevät taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin.
32 Sillä Jerusalemista lähtee
kasvamaan jäännös,
pelastunut joukko Siionin
vuorelta.
Herran Sebaotin kiivaus
sen tekee.”

Herra pelastaa Jerusalemin

33 “Sen tähden, näin sanoo Herra
Assurin kuninkaasta:
Hän ei tule tähän kaupunkiin
eikä siihen nuolta ammu,
ei tuo sen edustalle kilpeä
eikä luo sitä vastaan vallia.
34 Samaa tietä, jota hän tuli,
hän palaa.
Tähän kaupunkiin hän ei tule,
sanoo Herra.
35 Minä suojelen tätä kaupunkia
ja pelastan sen
itseni tähden ja palvelijani
Daavidin tähden.”

Sanheribin tappio ja kuolema

36 Niin Herran enkeli lähti liikkeelle ja löi Assurin leirissä kuoliaaksi 185 000 miestä. Kun varhain aamulla noustiin, huomattiin, että ne kaikki olivat kuolleita ruumiita. 37 Silloin Sanherib, Assurin kuningas, purki leirinsä ja lähti pois. Hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen.

38 Kun hän kerran oli kumartuneena rukoukseen jumalansa
Nisrokin temppelissä, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser surmasivat hänet miekalla. Sitten he
pakenivat Araratin maahan. Kuninkaaksi Sanheribin jälkeen tuli hänen
poikansa Eesarhaddon.

Hiskian sairaus ja paraneminen

38 1 Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan.
Profeetta Jesaja, Aamoksen poika,
tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle:
"Näin sanoo Herra: Järjestä talosi
ja kuningashuoneesi asiat, sillä sinä
kuolet etkä enää parane."
2 Niin Hiskia käänsi kasvonsa
seinään päin ja rukoili Herraa: 3 "Oi
Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti
ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä,
mikä on hyvää sinun silmissäsi." Ja
Hiskia itki katkerasti.
4 Silloin Jesajalle tuli tämä Herran sana: 5 "Mene ja sano Hiskialle:
'Näin sanoo Herra, isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt kyyneleesi.
Katso, minä lisään elinpäiviisi viisitoista vuotta. 6 Minä pelastan sinut
ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä ja suojelen tätä kaupunkia. 7 Ja tämä on sinulle merkkinä Herralta siitä, että Herra toteuttaa tämän asian, jonka hän
on ilmoittanut: 8 katso, minä annan
varjon siirtyä Aahaksen portaikossa
taaksepäin kymmenen askelmaa,
jotka se on jo laskeutunut auringon
mukana.'"

Ja auringon varjo siirtyi portaikossa takaisin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Hiskian ylistyslaulu

9 Hiskian, Juudan kuninkaan,
kirjoittama laulu, kun hän oli ollut
sairaana ja toipunut sairaudestaan:
10 "Minä sanoin:
Kesken rauhallisten päivieni
minun on mentävä sisään
tuonelan porteista.
Jäljellä olevat vuoteni on
riistetty minulta.
11 Minä sanoin:
Enää en saa nähdä Herraa,
Herraa, elävien maassa,
enää en saa katsella ihmisiä
katoavan maan asukkaiden
joukossa.
12 Minun majani puretaan ja
viedään minulta pois
kuin paimenen teltta.
Olen kiertänyt loppuun elämäni
kuin kutoja kankaansa,
minut leikataan irti loimilangoista.
Ennen kuin päivä muuttuu yöksi,
sinä teet minusta lopun.
13 Minä pysyttelin hiljaa
aamuun asti.
Kuin leijona hän murskaa kaikki
minun luuni.
Ennen kuin päivä muuttuu yöksi,
sinä teet minusta lopun.

14 Kuin pääskynen, kuin kurki
minä uikutan,
minä kujerran kuin kyyhkynen;
nääntyen katsovat silmäni
korkeuteen.
Herra, minä olen ahtaalla, tule
puolustajakseni!
15 Mitä nyt sanonkaan?
Hän lupasi minulle ja myös
täytti lupauksensa.
Hiljaisesti minä vaellan kaikki
elämäni vuodet
sieluni katkeran murheen vuoksi.
16 Herra, tämän kaltaiset ovat
elämäksi;
niissä on minun henkeni
koko elämä.
Sinä vahvistat minua ja annat
minun elää.
17 Katso, minun parhaakseni
koitui katkera murhe.
Sinä rakastit minun sieluani,
nostit sen kuoleman kuilusta.
Sinä heitit selkäsi taakse kaikki
minun syntini.
18 Ei tuonela sinua kiitä,
eikä kuolema sinua ylistä,
eivät hautaan vaipuneet
pane toivoaan
sinun uskollisuuteesi.
19 Elävät, elävät sinua kiittävät,
niin kuin minä tänä päivänä.
Isä ilmoittaa lapsilleen sinun
uskollisuutesi.
20 Herra on minun auttajani.
Soittakaamme minun laulujani
kaikkina elinpäivinämme Herran
huoneessa.”

21 Jesaja oli käskenyt tuoda viikunakakun ja hautoa sillä paisetta, että Hiskia tulisi terveeksi. 22 Hiskia oli kysynyt: “Mikä on merkkinä siitä, että voin mennä Herran huoneeseen?”

Baabelin kuninkaan lähettiläät

39 1 Siihen aikaan Baabelin kuningas Merodak-Baladan, Baladanin poika, lähetti Hiskialle kirjeen ja lahjoja, kun oli kuullut hänen olleen sairaana ja parantuneen. 2 Hiskia iloitsi lähettiläiden tulosta ja näytti heille varastohuoneensa, hopean ja kullan, tuoksuaineet ja hienon öljyn, koko asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Ei ollut mitään Hiskian talossa eikä koko hänen valtakunnassaan, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

3 Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi häneltä: “Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?” Hiskia vastasi: “He ovat tulleet luokseni kaukaisesta maasta, Baabelista.” 4 Hän kysyi edelleen: “Mitä he ovat nähneet talossasi?” Hiskia vastasi: “Kaiken, mitä talossani on, he ovat nähneet. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt”.

5 Niin Jesaja sanoi Hiskialle: “Kuule
Herran Sebaotin sana: 6 Katso, päi-
vät tulevat, jolloin kaikki, mitä si-
nun talossasi on ja mitä isäsi ovat
koonneet tähän päivään asti, vie-
dään pois Baabeliin. Mitään ei jää
jäljelle, sanoo Herra. 7 Sinun poikiasi
– jälkeläisiäsi, jotka sinulle syntyvät
– viedään hovipalvelijoiksi Baabelin
kuninkaan palatsiin.”
8 Hiskia sanoi Jesajalle: “Herran
sana, jonka olet puhunut, on hyvä.”
Hän näet ajatteli: “Onpahan rauha
ja turvallisuus minun päivinäni.”

JUMALAN ARMO TUO LOHDUTUKSEN, 40 – 66

HERRA PELASTAA ISRAELIN BAABELISTA, 40 – 48

Pelastuksen sanoma Israelille

40 1 “Lohduttakaa, lohduttakaa
minun kansaani”,
sanoo teidän Jumalanne.
2 “Puhukaa lempeästi
Jerusalemille
ja julistakaa sille,
että sen pakkotyö on päättynyt
ja sen syntivelka on sovitettu.
Se on saanut Herran kädestä
kaksin verroin kaikista
synneistään.”
3 Huutavan ääni kuuluu:
“Raivatkaa autiomaahan
Herralle tie,
tasoittakaa arolle valtatie meidän
Jumalallemme.
4 Jokainen laakso korotettakoon,
jokainen vuori ja kukkula
alennettakoon.
Koleikoista tulkoon tasankoja
ja louhikoista tasaista maata.
5 Herran kunnia ilmestyy,
kaikki liha saa sen nähdä.
Sillä Herran suu on puhunut.”
6 Ääni sanoo: “Julista!”
Toinen vastaa: “Mitä minä
julistan?”
Kaikki liha on kuin ruohoa
ja kaikki sen kauneus kuin
kedon kukkanen.
7 Ruoho kuivuu, kukkanen
lakastuu,
kun Herran henkäys puhaltaa
siihen.
Totisesti, ruohoa on kansa.
8 Ruoho kuivuu, kukkanen
lakastuu,
mutta meidän Jumalamme sana
pysyy ikuisesti.
9 Nouse korkealle vuorelle,
Siion, ilosanoman tuoja.
Korota voimakkaasti äänesi,
Jerusalem, ilosanoman tuoja!
Korota äänesi, älä pelkää,
sano Juudan kaupungeille:
“Katsokaa, teidän Jumalanne!”
10 Herra, Herra tulee voimallisena,
hänen käsivartensa hallitsee.
Katso, hänen palkkansa on
hänen mukanaan,

hänen työnsä ansio käy hänen
edellään.
11 Paimenen lailla hän kaitsee
laumaansa,
käsivartensa turviin hän
kokoaa karitsat
ja kantaa niitä sylissään,
johdattelee imettäviä lampaita.

Jumalan suuruus ja kaikkivaltius

12 Kuka on kourallaan mitannut
vedet
ja vaaksalla määrännyt taivaitten
mitat?
Kuka on saanut kolmannesmittaan
mahtumaan maan tomun?
Kuka on puntarillaan punninnut
vuoret, vaa'allaan kukkulat?
13 Kuka on ohjannut
Herran Henkeä,
ollut hänen neuvonantajansa
ja opettajansa?
14 Kenen kanssa hän on
neuvotellut?
Kuka olisi ohjannut häntä
ymmärrykseen
ja opastanut oikealle polulle?
Kuka olisi opettanut hänelle tietoa
ja osoittanut hänelle
ymmärryksen tien?
15 Katso, kansakunnat ovat kuin
vesipisara sangon pohjassa,
ne ovat kuin tomuhiukkanen
vaa'assa.
Meren saaret hän nostaa ilmaan
kuin hiekkajyvän.
16 Ei Libanon riittäisi polttopuiksi
eivätkä sen eläimet polttouhreiksi.
17 Kaikki kansakunnat ovat kuin ei
mitään hänen edessään,
ne ovat hänelle kuin olematon,
kuin tyhjyys.
18 Keneen te siis vertaatte
Jumalaa,
minkä muotoiseksi te hänet
kuvaatte?
19 Seppämestari valaa
jumalankuvan,
kultaseppä päällystää sen kullalla,
takoo sille hopeaketjut.
20 Kenellä ei ole varaa sellaiseen
uhrilahjaan,
se valitsee puun, joka ei lahoa,
ja etsii taitavan mestarin
pystyttämään jumalankuvan,
joka ei horju.
21 Ettekö tiedä, ettekö ole
kuulleet?
Eikö teille ole alusta asti ilmoitettu,
ettekö ole ymmärtäneet,
miten maa on perustettu?
22 Hän istuu korkealla maanpiirin
yläpuolella,
kuin heinäsirkkoja ovat sen
asukkaat.
Hän levittää taivaan kuin harson,
pingottaa sen kuin teltan
asuttavaksi.
23 Hän alentaa ruhtinaat
olemattomiksi,
tekee maan tuomarit tyhjän
veroisiksi.
24 Tuskin heidät on istutettu,
tuskin kylvetty,

tuskin on juurtunut heidän
vesansa maahan,
kun hän jo puhaltaa heihin, ja
he kuivettuvat.
Myrsky tempaa heidät mukaansa
kuin oljenkorret.
25 "Keneen te siis minua vertaatte,
niin että minä olisin hänen
kaltaisensa?"
sanoo Pyhä.
26 Kohottakaa katseenne
korkeutta kohti ja katsokaa:
kuka on nämä luonut?
Hän, joka johdattaa esiin niiden
joukot täysilukuisina,
joka nimeltä kutsuu ne kaikki.
Suuri on hänen väkevyytensä ja
valtaisa hänen voimansa;
yksikään ei jää pois.

Herra vahvistaa väsyneitä

27 Miksi sinä, Jaakob, sanot näin,
miksi puhut näin, Israel:
"Minun tieni on Herralta salassa,
oikeuteni jää vaille Jumalani
huomiota."
28 Etkö tiedä, etkö ole kuullut?
Herra on iankaikkinen Jumala,
hän on luonut maan ääret.
Ei hän väsy eikä uuvu,
hänen ymmärryksensä on
tutkimaton.
29 Hän antaa väsyneelle voimaa
ja voimattomalle väkevyyttä
runsain määrin.
30 Nuorukaiset väsyvät ja uupuvat,
nuoret miehet kompastuvat
ja kaatuvat,
31 mutta ne, jotka Herraa
odottavat, saavat
uuden voiman.
He kohottavat siipensä kuin kotkat,
he juoksevat eivätkä uuvu,
he vaeltavat eivätkä väsy.

Herra ohjaa kansojen vaiheita

41 1 Vaietkaa, meren saaret,
kuunnelkaa minua.
Kansat saakoot uutta voimaa,
astukoot esiin ja sitten puhukoot.
Käykäämme oikeutta
keskenämme.
2 Kuka herätti idästä hänet,
jota vanhurskaus seuraa joka
askeleella?
Kuka antaa kansat hänen
valtaansa
ja kukistaa kuninkaat,
muuttaa heidän miekkansa
tomuksi,
heidän jousensa lentäviksi
oljenkorsiksi?
3 Hän ajaa heitä takaa,
kulkee turvallisesti polkua,
jota hänen jalkansa eivät ole
ennen kulkeneet.
4 Kuka on tämän tehnyt ja
toteuttanut?
Hän, joka alusta asti on kutsunut
sukupolvet esiin:
minä, Herra, joka olen
ensimmäinen
ja viimeistenkin keskellä minä
olen sama.
5 Meren saaret näkivät sen
ja säikähtivät,

maan ääret vapisivat.
Ne lähestyivät ja tulivat tänne.
6 He auttavat toinen toistaan
ja sanovat toisilleen:
“Pysy lujana!”
7 Puuseppä rohkaisee
kultaseppää,
vasaralla takoja alasimen lyöjää.
Juotoksesta sanotaan: “Se
on hyvä”,
ja se vahvistetaan nauloilla,
niin ettei se horju.

Herra pitää Israelista huolen

8 Mutta sinä Israel, minun
palvelijani,
sinä Jaakob, jonka minä olen
valinnut,
ystäväni Abrahamin siemen,
9 jonka minä otin maan ääristä
ja kutsuin maan kaukaisimmista
perukoista,
jolle minä sanoin: “Sinä olet
minun palvelijani,
sinut minä olen valinnut enkä
ole sinua hylännyt”,
10 älä pelkää, sillä minä olen
sinun kanssasi.
Älä arkana pälyile, sillä minä
olen sinun Jumalasi.
Minä vahvistan sinua, minä
autan sinua,
minä tuen sinua vanhurskauteni
oikealla kädellä.
11 Katso, häpeän ja pilkan
saavat kaikki,
jotka palavat vihasta
sinua vastaan.
Tyhjiin raukeavat ja tuhoutuvat
ne, jotka riitelevät sinun kanssasi.
12 Etsimälläkään et löydä niitä,
jotka taistelivat sinua vastaan;
tyhjiin katoavat, olemattomiin,
ne, jotka kanssasi sotivat.
13 Sillä minä, Herra, sinun
Jumalasi,
tartun oikeaan käteesi ja
sanon sinulle:
“Älä pelkää, minä autan sinua.”
14 Älä pelkää, Jaakob, sinä mato,
sinä Israelin vähäinen väki.
Minä autan sinua, sanoo Herra,
sinun lunastajasi, Israelin Pyhä.
15 Minä teen sinusta puimareen,
rajusti raastavan,
uuden ja monipiikkisen.
Sinä puit ja rouhit vuoret,
muutat kukkulat akanoiksi.
16 Sinä viskaat ne,
tuuli ne vie ja myrsky ne hajottaa.
Mutta sinä iloitset Herrassa,
Israelin Pyhä on sinun
kerskauksesi.

Autiomaa kukoistaa

17 Kurjat ja köyhät etsivät vettä,
mutta sitä ei ole,
heidän kielensä kuivuu janosta.
Mutta minä, Herra, kuulen heitä,
minä, Israelin Jumala, en
heitä hylkää.
18 Minä annan puhjeta purot
paljaille kukkuloille,
lähteet laaksojen pohjiin.
Autiomaan minä muutan
vesilammikoiksi

ja kuivan maan lähteiksi.
19 Minä kasvatan autiomaahan
setripuita,
akasioita, myrttejä ja öljypuita,
minä istutan arolle sypressejä,
myös plataaneja ja vuorimäntyjä,
20 jotta he näkisivät ja oppisivat
tuntemaan,
huomaisivat ja myös
ymmärtäisivät,
että Herran käsi on tämän tehnyt,
Israelin Pyhä tämän luonut.

Epäjumalat ovat turhuutta

21 Tuokaa esiin riita-asianne,
sanoo Herra,
esittäkää todisteenne, sanoo
Jaakobin kuningas.
22 Esittäkää ja ilmoittakaa meille,
mitä tulee tapahtumaan.
Ilmoittakaa entiset asiat,
millaisia ne olivat,
tarkataksemme niitä
ja tietääksemme, mitä niistä
on tullut.
Tai antakaa meidän kuulla
tulevat asiat,
23 ilmoittakaa, mitä vastedes
tapahtuu,
tietääksemme, oletteko
te jumalia.
Tehkää hyvää tai tehkää pahaa,
niin me katsomme ja arkana
pälyilemme.
24 Tehän olette pelkkää tyhjää,
ja tekonne ovat tyhjän veroiset.
Iljettävä on se, joka teidät valitsee!
25 Minä herätin hänet pohjoisesta,
ja hän tuli,
auringonnousun suunnalta hänet,
joka huutaa avuksi minun nimeäni.
Hän tallaa käskynhaltijoita
kuin lokaa,
hän on kuin savenvalaja, joka
sotkee savea.
26 Kuka on sen alun pitäen
ilmoittanut,
että olisimme sen tienneet,
kuka edeltäpäin kertonut,
niin että voisimme sanoa: “Hän
oli oikeassa”?
Ei kukaan sitä ilmoittanut,
ei kukaan sitä tuonut julki,
ei kukaan kuullut teidän puhuvan
sanaakaan.
27 Minä olen se, joka ilmoitin
ensimmäisenä Siionille:
“Katso, tässä ne ovat!”
ja annoin Jerusalemille
ilosanoman tuojan.
28 Minä katselen ympärilleni,
mutta ei ole ketään.
Kukaan näistä ei kykene
neuvomaan,
niin että minä kysyisin heiltä ja
he vastaisivat jotakin.
29 Kaikki ne ovat pelkkää harhaa,
olemattomat ovat niiden teot,
tuulta ja tyhjää ovat niiden
valetut kuvat.

Messias on Herran valittu palvelija

42 1 Katso, minun palvelijani,
jota minä tuen,

valittuni, johon sieluni on
mieltynyt.
Olen laskenut Henkeni
hänen ylleen,
hän tuo oikeuden kansakuntien
keskuuteen.
2 Hän ei huuda eikä
korota ääntään,
ei anna sen kuulua kaduilla.
3 Särjettyä ruokoa hän ei muserra,
ja heikosti palavaa
kynttilänsydäntä hän
ei sammuta.
Hän toteuttaa oikeutta uskollisesti.
4 Hän ei sammu eikä murru,
ja hän saattaa oikeuden voimaan
maan päällä.
Meren saaret odottavat hänen
opetustaan.
5 Näin sanoo Jumala, Herra,
joka loi taivaan ja kaarrutti sen,
joka muovasi maan ja mitä
siitä versoo,
joka antoi henkäyksensä
maan ihmisille
ja hengen niille, jotka siellä
vaeltavat:
6 Minä, Herra, olen
vanhurskaudessa sinut
kutsunut,
minä tartun sinun käteesi,
varjelen sinut ja annan sinut
liitoksi kansalle,
valkeudeksi pakanoille,
7 avaamaan sokeat silmät,
päästämään vangit tyrmästä,
pimeydessä istuvat vankilasta.
8 Minä, Herra – se on minun
nimeni –
minä en anna kunniaani toiselle
enkä ylistystäni veistetyille
epäjumalankuville.
9 Katso, entiset ovat käyneet
toteen,
ja uusia minä ilmoitan.
Ennen kuin ne puhkeavat taimelle,
minä annan teidän ne kuulla.

Laulakaa Herralle uusi laulu

10 Laulakaa Herralle uusi laulu,
laulakaa hänen ylistystään
maan ääristä asti,
te merenkulkijat ja kaikki, mitä
meressä on,
te meren saaret ja niiden
asukkaat.
11 Antakoot äänensä kuulua
autiomaa ja sen kaupungit,
kylät, joissa Keedar asuu;
riemuitkoot Selan asukkaat,
huutakoot ilosta vuorten laelta.
12 Antakoot he Herralle kunnian
ja julistakoot hänen ylistystään
meren saarissa.
13 Herra lähtee liikkeelle
kuin sankari,
kuin soturi hän herättää
kiivautensa.
Hän nostaa sotahuudon ja ärjyy,
hän osoittaa vihollisilleen
voimansa.
14 Minä olen ollut vaiti
ikiajoista asti,
olen ollut hiljaa ja hillinnyt itseni.

Mutta nyt minä huudan kuin
synnyttäjä,
puhallan ja puuskutan.
15 Minä teen autioiksi vuoret
ja kukkulat
ja annan kaiken ruohon
niillä kuivua.
Minä muutan virrat saariksi ja
kuivaan lammikot.
16 Minä kuljetan sokeat tietä,
jota he eivät tunne,
johdatan heitä poluilla, joita he
eivät ennen tunteneet.
Minä muutan pimeyden heidän
edellään valoksi
ja louhikot tasangoksi.
Nämä asiat minä teen
enkä jätä niitä tekemättä.
17 Mutta ne perääntyvät ja
joutuvat häpeään,
jotka turvaavat veistettyyn kuvaan
ja sanovat valetuille kuville:
“Te olette meidän jumaliamme.”

Israel on kuuro ja sokea Herran palvelija

18 Kuulkaa, te kuurot!
Katsokaa ja nähkää, te sokeat!
19 Kuka on sokea, ellei minun
palvelijani,
ja kuka niin kuuro kuin minun
sanansaattajani,
jonka minä lähetän?
Kuka on niin sokea kuin minun
uskottuni,
niin sokea kuin Herran palvelija?
20 Paljon olet nähnyt mutta et
ole ottanut varteen;
korvat avattiin, mutta kukaan
ei kuule.
21 Herra on nähnyt hyväksi
vanhurskautensa tähden
tehdä lain suureksi ja
majesteettiseksi.
22 Mutta tämä on rosvottu ja
ryöstetty kansa.
Kaikki on suljettu vankikuoppiin ja
vankiloiden uumeniin.
He ovat joutuneet saaliiksi, eikä
ole kuka pelastaisi,
ryöstetyiksi, eikä ole ketään, kuka
sanoisi: “Anna takaisin!”
23 Kuka teistä ottaa tämän
kuullakseen,
tarkkaa ja kuuntelee vastaisen
varalle?
24 Kuka antoi Jaakobin
ryöstettäväksi
ja Israelin rosvojen valtaan?
Eikö Herra, jota vastaan me
olemme tehneet syntiä?
He eivät tahtoneet vaeltaa
hänen teitään
eivätkä totelleet hänen lakiaan.
25 Niinpä hän vuodatti Israelin
päälle vihansa hehkun
ja sodan tuimuuden.
Se liekehti Israelin ympärillä,
mutta he eivät sitä huomanneet.
Se poltti heitä, mutta he eivät
siitä välittäneet.

Herra kokoaa kansansa

43 1 Mutta nyt, näin
sanoo Herra,
joka loi sinut, Jaakob,

ja muovasi sinut, Israel:
Älä pelkää, sillä minä olen
sinun lunastajasi,
minä olen sinut nimeltä kutsunut,
sinä olet minun.
2 Jos kuljet vetten halki, minä
olen sinun kanssasi,
jos virtojen poikki, ne eivät
tulvi ylitsesi.
Jos kuljet tulen läpi, et kärvenny
eikä liekki sinua polta.
3 Sillä minä olen Herra, sinun
Jumalasi,
Israelin Pyhä, sinun pelastajasi.
Minä annan sinun lunnaiksesi
Egyptin,
sinun sijastasi Kuusin ja Seban.
4 Koska sinä olet silmissäni
kallis ja arvokas
ja koska minä rakastan sinua,
minä annan ihmisiä sinun sijastasi
ja kansakuntia henkesi edestä.
5 Älä pelkää, sillä minä olen
sinun kanssasi.
Minä tuon sinun jälkeläisesi idästä,
lännestä minä sinut kokoan.
6 Minä sanon pohjoiselle:
Anna tänne!
ja etelälle: Älä estä!
Tuo minun poikani kaukaa
ja tyttäreni maan ääristä,
7 kaikki, jotka on otettu
minun nimiini
ja jotka olen kunniakseni luonut,
muovannut ja valmiiksi tehnyt.

Israel on Herran todistaja

8 Tuo esiin sokea kansa, jolla
on silmät,
ja kuurot, joilla on korvat.
9 Kaikki kansat ovat kokoontuneet
yhteen,
kansakunnat tulleet koolle.
Kuka heistä voi ilmoittaa tällaista
tai antaa meidän kuulla entisistä
asioista?
Asettakoot todistajansa ja
näyttäkööt, että ovat
oikeassa.
Sittenpä kuullaan ja sanotaan:
“Se on totta.”
10 Te olette minun todistajani,
sanoo Herra,
te olette palvelijoitani, jotka
olen valinnut,
jotta tuntisitte minut ja uskoisitte
minuun
ja ymmärtäisitte, että minä
se olen.
Ennen minua ei ole syntynyt
yhtään Jumalaa,
eikä minun jälkeeni tule ketään.
11 Minä, minä olen Herra,
eikä ole muuta pelastajaa
kuin minä.
12 Minä olen ilmoittanut sen,
olen pelastanut ja julistanut,
eikä vierasta jumalaa ollut teidän
keskuudessanne.
Te olette minun todistajani,
sanoo Herra,
ja minä olen Jumala.
13 Tästedeskin minä olen sama.

Ei kukaan voi vapauttaa minun
kädestäni.
Minä toimin, kuka sen estää?

Baabel kukistuu

14 Näin sanoo Herra,
teidän lunastajanne, Israelin Pyhä:
Teidän tähtenne minä lähetän
sanan Baabeliin,
minä syöksen heidät
kaikki pakoon,
kaldealaiset syöksyvät laivoihin,
jotka olivat heidän ylpeytensä.
15 Minä, Herra, olen teidän
pyhä Jumalanne,
minä, Israelin Luoja, olen teidän
kuninkaanne.

Herra tekee uutta

16 Näin sanoo Herra, joka teki
tien mereen,
polun valtaviin vesiin,
17 joka pani liikkeelle vaunut
ja hevoset,
sotaväen ja väkevät urhot.
Yhdessä he makaavat eivätkä
enää nouse,
he vaipuivat vesiin, sammuivat
kuin lampunsydän:
18 Älkää entisiä muistelko,
älkää menneistä välittäkö.
19 Katso, minä teen uutta!
Nyt se puhkeaa taimelle,
ettekö sitä huomaa?
Minä teen tien autiomaahan,
virrat aavikolle.
20 Minua kunnioittavat
metsän eläimet,
sakaalit ja strutsit,
koska minä johdan vedet
autiomaahan,
virrat kuivaan maahan,
antaakseni kansani, minun
valittuni, juoda.
21 Kansa, jonka olen luonut
itseäni varten,
julistaa minun ylistystäni.

Syntien anteeksianto armosta

22 Minua sinä et ole avuksi
huutanut, Jaakob,
minun vuokseni et ole vaivaa
nähnyt, sinä Israel.
23 Lampaita et ole tuonut minulle
polttouhriksi
etkä teurasuhreillasi minua
kunnioittanut.
Minä en ole rasittanut sinua
ruokauhrilla
enkä suitsutusuhrilla sinua
uuvuttanut.
24 Et ole minulle suitsutusruokoa
hopealla ostanut
etkä minua teurasuhriesi rasvalla
virvoittanut,
vaan olet rasittanut minua
synneilläsi
ja uuvuttanut minut pahoilla
teoillasi.
25 Minä, minä olen se, joka pyyhin
pois sinun rikkomuksesi
itseni tähden,
enkä sinun syntejäsi muista.
26 Muistuta minua, käykäämme
oikeutta keskenämme.
Esitä asiasi ja osoita olevasi
oikeassa.

27 Jo kantaisäsi teki syntiä,
ja puolestapuhujasi luopuivat
minusta.
28 Niin minä annoin häväistä
pyhät ruhtinaat,
annoin Jaakobin tuhon omaksi,
Israelin muiden pilkattavaksi.

Hengen vuodatus

44 1 Mutta nyt kuule, Jaakob,
minun palvelijani,
sinä Israel, jonka olen valinnut.
2 Näin sanoo Herra, sinun Luojasi,
joka on muovannut sinua aina
äidin kohdusta saakka,
hän, sinun auttajasi:
Älä pelkää, palvelijani Jaakob,
sinä Jesurun, jonka minä
olen valinnut.
3 Sillä minä vuodatan vedet
janoisen päälle
ja virrat kuivan maan päälle.
Minä vuodatan Henkeni sinun
siemenesi päälle
ja siunaukseni vesojesi päälle,
4 niin että ne versovat ruohikossa
kuin pajut vesipurojen äärellä.
5 Tämä sanoo: ”Minä olen
Herran oma”,
tuo nimittää itseään Jaakobin
nimellä,
tuo kirjoittaa käteensä:
”Herran oma”
ja ottaa Israelin kunnianimekseen.

Vain Herra on Jumala

6 Näin sanoo Herra, Israelin
kuningas,
ja sen lunastaja, Herra Sebaot:
Minä olen ensimmäinen ja minä
olen viimeinen,
ei ole muuta Jumalaa kuin minä.
7 Kuka on minun kaltaiseni?
Ilmoittautukoon minulle,
selittäköön ja osoittakoon sen.
Kertokoon kaiken siitä lähtien,
kun minä perustin muinaisaikojen
kansan.
Ilmoittakoon hän tulevat asiat,
sen mitä tulee tapahtumaan.
8 Älkää säikkykö älkääkä pelätkö.
Enkö minä aikoja sitten antanut
sinun ne kuulla
ja ilmoittanut ne sinulle.
Te olette minun todistajani:
onko muuta Jumalaa kuin minä?
Ei ole muuta pelastuskalliota,
minä en toista tiedä.

Epäjumalat ja niiden tekijät

9 Jumalankuvien tekijät ovat
tyhjänpäiväisiä kaikki,
eivät nuo heidän rakkaansa
mitään auta.
He ovat niiden todistajia,
etteivät ne näe eivätkä ymmärrä
mitään,
ja niin he joutuvat häpeään.
10 Kuka tahansa muovaakin
jumalan ja valaa kuvan,
ei siitä ole mitään hyötyä.
11 Katso, kaikki niiden ystävät
joutuvat häpeään;
sepäthän ovat vain ihmisiä.
Tulkoot kaikki koolle ja
astukoot esiin:

he kauhistuvat ja joutuvat
yhdessä häpeään!
12 Rautaseppä ottaa työkalun
ja tekee työtä hiilten hehkussa,
muotoilee kuvaa vasaroilla
ja työstää sitä käsivartensa
voimalla.
Nälkäkin tulee, ja voimat ehtyvät;
hän ei saa vettä juodakseen,
ja hän nääntyy.
13 Puuseppä jännittää
mittanuoran,
piirtää hahmon punaliidulla,
vuolee kovertimella,
mittailee harpilla ja tekee
miehen kuvan,
kauniin ihmishahmon
huoneeseen asumaan.
14 Ihminen kaataa tarpeisiinsa
setripuita,
ottaa rautatammen tai tammen,
jonka hän on kasvattanut vahvaksi
metsän puiden seassa.
Hän istuttaa lehtikuusen, ja sade
kasvattaa sen suureksi.
15 Ne ovat ihmisellä polttopuina.
Hän käyttää niitä lämmitelläkseen,
sytyttää uunin ja paistaa leipää,
vieläpä veistää niistä jumalan
ja kumartaa sitä,
tekee jumalankuvan ja heittäytyy
maahan sen eteen.
16 Osan puusta hän polttaa
tulessa,
tulen ääressä hän syö lihaa.
Hän paistaa paistin ja syö
itsensä kylläiseksi.
Hän myös lämmittelee ja sanoo:
“Hohhoijaa,
minun on lämmin, minä näen
tulenliekin.”
17 Lopusta hän tekee jumalan,
jumalankuvan,
jonka eteen hän heittäytyy
maahan.
Sitä hän palvoo ja rukoilee sanoen:
“Pelasta minut, sillä sinä olet
minun jumalani.”
18 Eivät he tajua, eivät
he ymmärrä,
sillä suljetut ovat heidän silmänsä,
niin etteivät he näe,
samoin heidän sydämensä,
niin etteivät he käsitä.
19 Eivät he ota opikseen,
ei ole heillä järkeä eikä
ymmärrystä, että sanoisivat:
“Osan siitä poltin tulessa,
paistoin sen hiilillä leipää,
kypsytin lihaa ja söin.
Tekisinkö lopusta iljetyksen,
heittäytyisinkö maahan
puupölkyn eteen!”
20 Joka pitää ystävänään tuhkaa,
sen on petetty sydän harhaan
vienyt.
Ei hän pelasta sieluaan eikä
hän sano:
“Eikö ole petosta se, mikä on
oikeassa kädessäni.”

Herra lunastaa Israelin

21 Muista tämä, Jaakob,
ja sinä, Israel, sillä sinä olet
minun palvelijani.

Minä olen sinut muovannut,
sinä olet minun palvelijani.
En minä sinua unohda, Israel.
22 Minä pyyhin pois sinun
rikkomuksesi kuin pilven,
sinun syntisi kuin sumun.
Palaa minun luokseni,
sillä minä olen sinut lunastanut.
23 Huutakaa riemusta, taivaat,
sillä Herra on tämän tehnyt.
Huutakaa, maan syvyydet,
puhjetkaa riemuhuutoihin,
vuoret,
sinä, metsä, ja kaikki sinun puusi!
Herra on lunastanut Jaakobin,
hän kirkastaa itsensä Israelissa.
24 Näin sanoo Herra, sinun
lunastajasi,
joka muovasi sinut jo kohdussa:
Minä olen Herra, minä olen
tehnyt kaiken.
Yksinäni minä levitin taivaan auki,
muovasin maan – kuka oli
minun kanssani?
25 Minä teen tyhjäksi
ennustajapappien merkit,
teen taikurit tyhmiksi.
Viisaat minä pakotan
perääntymään
ja muutan heidän tietonsa
typeryydeksi.
26 Mutta palvelijani sanan
minä toteutan
ja panen täytäntöön
sanansaattajieni neuvon.
Minä sanon Jerusalemille:
“Sinussa asuttakoon”
ja Juudan kaupungeille: “Teidät
rakennettakoon!”
Sen raunioista minä annan
nousta taloja.
27 Minä sanon syvyydelle: “Kuivu!
Minä kuivatan sinun virtasi.”
28 Minä sanon Koorekselle:
“Minun paimeneni.”
Hän toteuttaa kaiken, mitä
minä tahdon,
hän sanoo Jerusalemille: “Sinut
rakennettakoon”
ja temppelille: “Laskettakoon
sinun perustuksesi.”

Koores Jumalan palvelijana

45 1 Näin sanoo Herra
voidellulleen Koorekselle,
jonka oikeaan käteen minä
olen tarttunut
alistaakseni kansat
hänen edessään
ja irrottaakseni vyöt kuninkaitten
kupeilta,
avatakseni ovet hänen edessään,
niin etteivät portit sulkeudu:
2 Minä kuljen sinun edelläsi
ja tasoitan vuorimaat.
Vaskiovet minä murran
ja rautasalvat lyön rikki.
3 Minä annan sinulle aarteet
pimeän peitosta,
kalleudet kätköistään,
jotta tietäisit, että minä, Herra
olen sinut nimeltä kutsunut,
minä, Israelin Jumala.
4 Palvelijani Jaakobin ja valittuni
Israelin tähden

minä kutsuin sinut nimeltä
ja annoin sinulle kunnianimen,
vaikka sinä et minua tuntenut.
5 Minä olen Herra, eikä toista ole,
ei ole muuta Jumalaa kuin minä.
Minä vyötän sinut, vaikka sinä
et minua tunne,
6 jotta auringon nousun maista
sen laskun sijoille asti
tiedettäisiin,
ettei ole ketään muuta kuin minä.
Minä olen Herra, eikä toista ole,
7 minä, joka teen valon ja
luon pimeyden,
joka tuotan onnen ja luon
onnettomuuden.
Minä, Herra, teen kaiken tämän.
8 Pisaroikaa, te taivaat, ylhäältä,
vuotakoot pilvet vanhurskautta.
Avautukoon maa
ja antakoon hedelmänään
pelastuksen,
versokoon se myös vanhurskautta.
Minä, Herra, olen sen luonut.
9 Voi sitä, joka riitelee luojaansa
vastaan,
saviastia saviastioiden joukossa!
Sanooko savi muovaajalleen:
“Mitä sinä pystyt tekemään?
Sinun työsi on kädettömän työtä!”
10 Voi sitä, joka sanoo isälle: “Mikä
sinä olet siittämään?”
ja äidille: “Mikä sinä olet
synnyttämään?”
11 Näin sanoo Herra,
Israelin Pyhä, sen Luoja:
Tulevia asioita kysykää minulta,
lapseni ja kätteni työt jättäkää
minun haltuuni.
12 Minä olen tehnyt maan
ja luonut ihmisen maan päälle.
Minun käteni levittivät
taivaan auki,
minä annoin käskyni kaikille
sen joukoille.
13 Minä herätin tuon miehen
vanhurskaudessa
ja minä tasoitan kaikki
hänen tiensä.
Hän rakentaa minun kaupunkini
ja päästää pakkosiirtolaiseni
lähtemään
vaatimatta maksua tai lahjusta,
sanoo Herra Sebaot.

Herra on salattu Jumala

14 Näin sanoo Herra:
Egyptin vaivannäön tulos ja
Kuusin kauppavoitto
sekä sebalaiset, kookkaat miehet,
tulevat luoksesi, sinun omiksesi.
Sinun perässäsi he kulkevat,
astuvat kahleissa,
sinua he kumartavat, sinua
rukoilevat:
“Ainoastaan sinun keskuudessasi
on Jumala, ei ole toista,
ei ole muuta Jumalaa.”
15 Totisesti, sinä olet Jumala,
joka salaa itsensä,
sinä Israelin Jumala, Pelastaja.
16 Häpeään he joutuvat kaikki,
pilkan kohteiksi.
Pilkattuina kulkevat, nuo
kuvien tekijät.

17 Mutta Israelin pelastaa Herra
iankaikkisella pelastuksella.
Te ette joudu häpeään ettekä
pilkattaviksi,
ette ikinä, ikuisuuksien
ikuisuuksiin saakka.

Herran eteen on kaikkien tultava

18 Näin sanoo Herra,
joka on luonut taivaat:
– Hän on Jumala,
joka on muovannut maan ja
tehnyt sen,
hän on asettanut sen lujasti
paikoilleen.
Ei hän sitä autioksi luonut,
asuttavaksi hän sen valmisti –
"Minä olen Herra, eikä toista ole.
19 En ole puhunut salassa,
en pimeässä maankolkassa.
En ole sanonut Jaakobin
jälkeläisille:
etsikää minua tyhjyydestä.
Minä, Herra, puhun
vanhurskautta,
ilmoitan, mikä on oikein.
20 Kokoontukaa ja tulkaa tänne,
astukaa esiin kaikki,
te kansoista eloon jääneet.
Eivät ne mitään ymmärrä,
jotka kantavat puisia
jumalankuviaan
ja rukoilevat jumalaa, joka ei
voi pelastaa.
21 Ilmoittakaa ja tuokaa esiin –
neuvotelkoot vaikka keskenään –
kuka on tämän julistanut jo
muinaisina aikoina,
ilmoittanut aikoja sitten.
Enkö minä, Herra!
Minun lisäkseni ei ole yhtäkään
Jumalaa.
Vanhurskasta ja pelastavaa
Jumalaa
ei ole muuta kuin minä.
22 Kääntykää minun puoleeni ja
antakaa pelastaa itsenne,
kaikki te maan ääret,
sillä minä olen Jumala, eikä
toista ole.
23 Minä olen vannonut
itseni kautta,
minun suustani on lähtenyt
totuus,
peruuttamaton sana:
Minun edessäni on kaikkien
polvien notkistuttava,
minulle pitää jokaisen kielen
vannoa valansa."
24 Hän sanoi minulle:
"Ainoastaan Herrassa on
vanhurskaus ja voima."
Hänen luokseen tulevat
häveten kaikki,
jotka ovat palaneet vihasta
häntä vastaan.
25 Herrassa tulee vanhurskaaksi
ja hänestä kerskaa
koko Israelin heimo.

Ero Jumalan ja epäjumalien välillä

46 1 Beel vaipuu polvilleen,
Nebo taipuu kumaraan.
Heidän kuvansa joutuvat
vetoeläinten
ja kuormajuhtien selkään.

Mitä te kulkueessa kannoitte,
se sälytetään kuormaksi
uupuneille.
2 Yhdessä he taipuvat ja vaipuvat
polvilleen.
He eivät voi pelastaa kuormaa,
ja itse he vaeltavat vankeuteen.
3 Kuulkaa minua, Jaakobin heimo,
te Israelin heimon koko jäännös,
te, joita on pitänyt kantaa
äidinkohdusta asti,
nostaa äidinhelmasta alkaen.
4 Vanhuuteenne asti minä
olen sama,
vielä harmaantuneinakin minä
teitä kannan.
Niin minä olen tehnyt,
ja vastedeskin minä nostan,
minä kannan ja pelastan.
5 Keneen te minua vertaatte,
kenen rinnalle minut asetatte,
kenen kaltaisena pidätte minua,
että hän olisi minun vertaiseni?
6 Nuo kaatavat kultaa kukkarosta
ja punnitsevat hopeaa vaa'alla.
He palkkaavat kultasepän, ja hän
tekee siitä jumalan,
sen eteen he kumartuvat ja
sitä he palvovat.
7 He nostavat sen olalleen,
kantavat sitä ja asettavat sen
paikoilleen,
ja siinä se seisoo,
paikaltaan se ei liikahda.
Sitä huudetaan avuksi, mutta
se ei vastaa,
hädästä se ei pelasta.

Varoitus luopioille ja kovasydämisille

8 Muistakaa tämä ja olkaa lujia.
Pankaa tämä mieleenne,
te luopiot.
9 Muistakaa entisiä asioita
ikiajoista asti:
minä olen Jumala, eikä toista ole.
Minä olen Jumala, eikä ole
minun vertaistani.
10 Minä ilmoitan alusta asti, mitä
lopuksi tapahtuu,
muinaisista ajoista asti, mitä ei
vielä ole tapahtunut.
Minä sanon: päätökseni pysyy,
kaiken, mitä tahdon, minä teen.
11 Minä olen kutsunut idästä
petolinnun,
kaukaisesta maasta miehen, joka
toteuttaa päätökseni.
Minkä olen puhunut, sen minä
myös toteutan,
mitä olen suunnitellut, sen
minä myös teen.
12 Kuulkaa minua, te
kovasydämiset,
te, jotka olette kaukana
vanhurskaudesta.
13 Minä olen antanut
vanhurskauteni lähestyä,
se ei ole kaukana,
ei viivy pelastus, jonka minä tuon.
Siionille minä annan pelastuksen,
Israelille kirkkauteni.

Ylpeän Baabelin nöyryytys

47 1 Astu alas, istu tomuun,
neitsyt, tytär Baabel.
Istu maahan, valtaistuinta vailla,

Kaldean tytär.
Ei sinua enää kutsuta hienoksi
ja hemmotelluksi.
2 Tartu käsikiviin ja jauha jauhoja.
Riisu huntusi,
kohota helmasi ja paljasta sääresi,
kahlaa virtojen poikki.
3 Häpysi paljastuu,
häpeäsi näkyy;
minä kostan enkä säästä ketään.
4 Meidän lunastajamme nimi on
Herra Sebaot, Israelin Pyhä.
5 Istu ääneti, väisty pimeään,
sinä Kaldean tytär.
Ei sinua enää kutsuta valtakuntien
valtiattareksi.
6 Minä vihastuin kansaani,
annoin häväistä perintöosani,
annoin heidät sinun käsiisi.
Sinä et osoittanut sääliä
heitä kohtaan,
vanhuksellekin teit ikeesi kovin
raskaaksi.
7 Sinä sanoit:
"Ikuisesti minä olen valtiatar."
Sen vuoksi et ottanut näitä
asioita sydämellesi,
et ajatellut loppua.
8 Mutta nyt kuule tämä, sinä,
joka elät nautinnoissa,
joka istut muka turvassa
ja sanot sydämessäsi:
"Minä, eikä ketään muuta!
Minä en tule istumaan leskenä
enkä kokemaan lapsien
menettämistä."
9 Kuitenkin nämä molemmat
tulevat sinun osaksesi
yhtäkkiä, samana päivänä:
lapsettomuus ja leskeys.
Täysin määrin ne kohtaavat sinua
huolimatta taikojesi paljoudesta,
loitsujesi suuresta voimasta.
10 Sinä luotit pahuuteesi,
sinä sanoit: "Ei kukaan
minua näe."
Sinun viisautesi ja tietosi, ne
eksyttivät sinut,
ja niin sinä sanoit sydämessäsi:
"Minä, eikä ketään muuta!"
11 Sen tähden sinua kohtaa
onnettomuus,
jota et osaa manata pois.
Sinut yllättää tuho,
jota et kykene torjumaan,
äkkiä sinua kohtaa perikato,
jota et aavistanut.

Baabelin voimattomuus

12 Astupa esiin loitsuinesi
ja paljoine taikoinesi,
joiden parissa olet vaivaa nähnyt
nuoruudestasi asti.
Ehkä hyvinkin saat avun,
ehkä herätät kauhua.
13 Sinä olet väsyttänyt itsesi
paljolla neuvottelullasi.
Astukoot nyt esiin ja auttakoot
sinua
nuo taivaan mittaajat,
tähtien tähyilijät,
jotka kuu kuulta ilmoittavat,
mitä sinulle tapahtuu.
14 Katso, he ovat kuin olkia.

Tuli polttaa heidät;
eivät he voi pelastaa itseään
sen liekistä.
Se ei ole hiillos, jonka luona
lämmitellään,
eikä valkea, jonka ääressä
istuskellaan.
15 Näin käy niiden, joiden kanssa
olet vaivaa nähnyt
ja käynyt kauppaa nuoruudestasi
asti:
he harhailevat kukin suunnalleen,
kukaan ei sinua pelasta.

Herra on puhunut ja puhuu yhä kansalleen

48 1 Kuulkaa tämä, Jaakobin
heimo,
te, joita kutsutaan Israelin nimellä
ja jotka olette Juudan lähteestä,
te, jotka vannotte Herran nimeen
ja tunnustatte Israelin Jumalan,
mutta ette totuudessa ettekä
vanhurskaudessa:
2 Heitähän kutsutaan pyhän
kaupungin mukaan,
ja he pitävät tukenaan Israelin
Jumalaa,
jonka nimi on Herra Sebaot.
3 Entiset asiat minä ilmoitin
kauan sitten,
minun suustani ne ovat lähteneet,
ja minä olen ne julki julistanut.
Yhtäkkiä minä toteutin ne,
ja ne tapahtuivat.
4 Minä tiesin, että sinä olet
paatunut,
että sinun niskasi on rautajänne
ja otsasi vaskea.
5 Siksi minä ilmoitin nämä asiat
sinulle jo kauan sitten,
annoin sinun kuulla niistä,
ennen kuin ne tapahtuivat,
ettet sanoisi: “Jumalankuvani
on ne tehnyt,
veistetty kuvani ja valettu kuvani
on niin säätänyt.”
6 Sinä olet ne kuullut, katso
nyt kaikkea.
Etkö myönnä sitä?
Tästä lähtien minä annan sinun
kuulla uusia asioita,
salattuja, joita et ole tiennyt.
7 Ne on luotu nyt eikä aikoja sitten.
Ennen tätä päivää et ole
niistä kuullut,
ettet voisi sanoa: “Johan minä
ne tiedän!”
8 Et ole niistä kuullut etkä tiennyt,
eikä ole korvasi ollut niille
aikaisemmin avoin.
Minä kyllä tiesin, että sinä olet
aivan uskoton,
nimesi on “Luopio äidin
kohdusta asti”.

Herra on pitkämielinen nimensä tähden

9 Oman nimeni tähden minä
olen pitkämielinen,
ylistykseni tähden minä
hillitsen vihani,
etten sinua tuhoaisi.
10 Katso, minä olen sulattanut
sinua hopeaa saamatta,
minä olen koetellut sinua
ahdingon ahjossa.

11 Itseni, itseni tähden minä
sen teen,
sillä kuinka onkaan nimeäni
häväisty.
Kunniaani minä en toiselle anna.
12 Kuule minua, Jaakob,
ja sinä, Israel, jonka olen kutsunut:
Minä olen aina sama,
minä olen ensimmäinen ja
myös viimeinen.
13 Minun käteni on perustanut
maan,
minun oikea käteni on levittänyt
taivaan auki.
Minä kutsun niitä,
ja siinä ne pysyvät yhdessä.

Koores kukistaa Baabelin

14 Kokoontukaa kaikki ja kuulkaa:
Kuka niistä muista on ilmoittanut,
että hän, jota Herra rakastaa,
tekee Baabelille hänen tahtonsa
mukaan
ja on hänen käsivartenaan
kaldealaisia vastaan?
15 Minä, minä olen puhunut,
minä olen hänet kutsunut,
olen tuonut hänet esiin,
ja hän menestyy teillään.
16 Tulkaa lähelleni, kuulkaa tämä:
Alun alkaenkaan en ole
puhunut salassa.
Kun nämä tapahtuivat, minä
olin jo siellä.
Ja nyt Herra, Herra, on
lähettänyt minut
ja myös oman Henkensä.

Paetkaa pois Baabelista

17 Näin sanoo Herra, sinun
lunastajasi,
Israelin Pyhä:
Minä olen Herra, sinun Jumalasi,
joka opetan sinulle, mikä on
hyödyllistä,
johdatan sinua tiellä, jota kuljet.
18 Jospa kuulisit minun käskyjäni!
Silloin rauhasi olisi kuin virta
ja vanhurskautesi kuin
meren aallot,
19 sinun jälkeläisiäsi olisi
kuin hiekkaa,
sinun ruumiisi versoja kuin
hiekanjyviä.
Heidän nimensä ei häviäisi
eikä katoaisi
minun kasvojeni edestä.
20 Lähtekää Baabelista, paetkaa
Kaldeasta,
ilmoittakaa riemuhuudoin,
kuuluttakaa tämä,
viekää tieto siitä maan ääriin
asti, sanokaa:
”Herra on lunastanut palvelijansa
Jaakobin.”
21 Eivät he janoa kärsineet,
kun hän kuljetti heitä autioilla
seuduilla.
Veden hän sai vuotamaan
heille kalliosta;
hän halkaisi kallion, ja vedet
virtasivat.
22 Jumalattomilla ei ole rauhaa,
sanoo Herra.

HERRA PELASTAA ISRAELIN SYNNISTÄ, 49 – 57

Herran palvelijan kutsuminen

49 [1] Kuulkaa minua, te
meren saaret,
ja tarkatkaa, kaukaiset kansat!
Herra on kutsunut minut äitini
kohdusta asti,
hän mainitsi nimeni, kun vielä
olin äitini sisällä.
[2] Hän teki suuni terävän miekan
kaltaiseksi,
kätki minut kätensä varjoon.
Hän teki minusta hiotun nuolen,
talletti minut nuolikoteloonsa.
[3] Ja hän sanoi minulle:
”Sinä olet minun palvelijani,
Israel, jossa osoitan kirkkauteni.”
[4] Mutta minä sanoin:
”Tyhjän vuoksi olen väsyttänyt
itseni,
kuluttanut voimani turhaan
ja tyhjään.
Kuitenkin on oikeuteni Herran
huomassa,
palkkani Jumalan luona.”
[5] Ja nyt Herra puhuu,
hän, joka äitini kohdusta asti
on valmistanut minut
palvelijakseen
palauttamaan Jaakobin hänen
luokseen,
niin että Israel koottaisiin hänen
omakseen –
minä olen arvokas Herran silmissä,
Jumalani on tullut voimakseni.
[6] Näin sanoo Herra:
Liian vähäistä on sinulle olla
palvelijani,
joka palauttaa ennalleen Jaakobin
sukukunnat
ja tuo takaisin Israelin
varjeltuneet.
Minä asetan sinut valkeudeksi
pakanoille,
ja niin minulta tulee pelastus
maan ääriin asti.

Israelin ihmeellinen pelastus

[7] Näin sanoo Herra,
Israelin lunastaja, Israelin Pyhä,
syvästi halveksitulle, kansan
inhoamalle,
valtiaitten orjalle:
Kuninkaat saavat nähdä, he
nousevat seisomaan,
ruhtinaat kumartuvat maahan
Herran tähden, joka on uskollinen,
Israelin Pyhän tähden, joka on
sinut valinnut.
[8] Näin sanoo Herra:
Armon aikana olen sinulle
vastannut
ja pelastuksen päivänä sinua
auttanut.
Minä olen sinut valmistanut
ja teen sinusta kansalle liiton
takaajan.
Sinä palautat maan ennalleen,
jaat hävitetyt perintöosat,
[9] sanot vangituille: ”Astukaa ulos!”
ja pimeässä oleville: ”Tulkaa
valoon!”

Teiden varsilta he löytävät
ravintonsa,
kaikki paljaat kukkulat ovat heillä
laidunpaikkoina.
10 Ei heidän tule nälkä eikä jano,
ei ahdista heitä helle eikä
auringon paahde,
sillä heidän armahtajansa
johdattaa heitä
ja vie heidät vesilähteille.
11 Kaikille vuorilleni minä
teen teitä,
minun valtatieni kulkevat
korkealla.
12 Tässä he tulevat, he tulevat
kaukaa:
nuo pohjoisesta, nuo lännestä,
nuo siiniläisten maasta!
13 Riemuitkaa, taivaat, iloitse,
maa,
puhjetkaa riemuhuutoon, vuoret,
sillä Herra lohduttaa kansaansa
ja armahtaa kurjiaan!

Herra ei unohda Siionia

14 Mutta Siion sanoo: “Herra on
minut hylännyt,
Herra on minut unohtanut.”
15 Unohtaako nainen
rintalapsensa,
niin ettei hän armahda kohtunsa
poikaa?
Ja vaikka hän unohtaisikin,
minä en sinua unohda.
16 Katso, kämmeniini olen
sinut piirtänyt;
sinun muurisi ovat aina minun
edessäni.
17 Sinun lapsesi tulevat rientäen,
repijäsi ja raastajasi lähtevät
sinusta pois.
18 Nosta katseesi, katso
ympärillesi:
kaikki sinun lapsesi kokoontuvat
ja tulevat luoksesi.
Niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra,
sinä puet heidät kaikki yllesi
kuin koristeen
ja sidot heidät ympärillesi niin
kuin morsian vyönsä.
19 Sillä sinä, sinun rauniosi ja
autiot paikkasi,
sinun hävitetty maasi,
sinä käyt silloin ahtaaksi
asukkaiden paljoudesta,
ja kaukana ovat ne, jotka sinua
ennen ahmivat.
20 Vielä sanovat korviesi kuullen
sinun lapsettomuutesi lapset:
“Paikka on minulle ahdas,
siirry vähän, että minäkin voin
asettua asumaan.”
21 Silloin sinä sanot sydämessäsi:
“Kuka on nämä minulle
synnyttänyt?
Minä olin menettänyt lapseni
ja olin hedelmätön,
olin karkotettu ja syrjään sysätty.
Kuka on heidät kasvattanut?
Minuthan oli jätetty yksin.
Missä nämä silloin olivat?”
22 Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä nostan käteni
kansakuntien puoleen,

kohotan lippuni kansoja kohti.
He tuovat sinun poikasi sylissään
ja kantavat tyttäriäsi olallaan.
23 Kuninkaista tulee sinulle
lastenhoitajat,
heidän ruhtinattaristaan imettäjät.
Kasvoilleen maahan he
kumartuvat sinun edessäsi
ja nuolevat tomun jaloistasi.
Silloin sinä tiedät, että minä
olen Herra
ja että ne, jotka minua odottavat,
eivät joudu häpeään.
24 Voidaanko sankarilta
viedä saalis
tai voiko vanhurskaan vanki
päästä pakoon?
25 Totisesti, näin sanoo Herra:
Vangit viedään sankarilta,
ja väkivaltaisen saalis
pääsee pakoon.
Minä taistelen sitä vastaan, joka
hyökkää kimppuusi,
ja minä pelastan sinun lapsesi.
26 Minä syötän sinun sortajillesi
heidän omaa lihaansa,
he juopuvat omasta verestään
kuin rypäleen mehusta.
Kaikki liha saa tietää,
että minä, Herra, olen sinun
pelastajasi,
että Jaakobin Väkevä on sinun
lunastajasi.

Siionin syyllisyys

50 1 Näin sanoo Herra:
Missä on äitinne erokirja,
jolla olisin ajanut hänet pois?
Tai kuka on minun velkojani,
jolle olisin teidät myynyt?
Pahojen tekojenne tähden
teidät on myyty,
rikkomustenne tähden on
äitinne ajettu pois.
2 Miksi ei ollut ketään, kun
minä tulin,
miksi kukaan ei vastannut, kun
minä kutsuin?
Onko käteni todella liian lyhyt
vapauttamaan,
eikö minulla ole voimaa pelastaa?
Minä kuivaan meren nuhtelullani,
minä teen virrat autiomaaksi,
niin että niiden kalat mätänevät.
Veden puutteessa ne kuolevat
janoon.
3 Minä puen taivaat mustiin
ja verhoan ne säkkipukuun.

Herran palvelijan kärsivällisyys

4 Herra, Herra, on antanut minulle
opetuslasten kielen,
niin että voin sanalla virvoittaa
väsynyttä.
Hän herättää aamu aamulta,
hän herättää minun korvani
kuulemaan opetuslasten
tavoin.
5 Herra, Herra on avannut
minun korvani,
enkä minä ole niskoitellut,
en vetäytynyt pois.
6 Selkäni annoin lyötäväksi,
poskieni parran revittäväksi,
kasvojani en peittänyt pilkalta
ja syljeltä.

7 Herra, Herra auttaa minua,
sen tähden ei pilkka minuun
koskenut.
Sen tähden minä tein kasvoni
koviksi kuin piikivi;
minä tiedän, etten joudu häpeään.
8 Lähellä on hän, joka julistaa
minut syyttömäksi;
kuka voi käydä oikeutta minun
kanssani!
Astukaamme yhdessä esiin.
Kuka on minun vastapuoleni?
Tulkoon hän tänne!
9 Katso, Herra, Herra auttaa minua,
kuka voi tuomita minut syylliseksi?
Kaikki he hajoavat kuin vaate,
koi syö heidät.
10 Kuka teistä pelkää Herraa
ja kuulee hänen palvelijansa
ääntä?
Se, joka vaeltaa pimeydessä
ja valoa vailla,
luottakoon Herran nimeen
ja turvautukoon Jumalaansa.
11 Mutta te kaikki, jotka
sytytätte tulta,
te palavilla nuolilla
varustautuneet,
syöksykää oman tulenne
liekkeihin,
sytyttämiinne palaviin nuoliin.
Minun kädestäni tämä teille tulee;
vaivassa te joudutte virumaan.

Herra lohduttaa Siionia

51 1 Kuulkaa minua, te jotka
tavoittelette vanhurskautta,
te, jotka etsitte Herraa.
Katsokaa kalliota, josta teidät
on lohkaistu,
ja kaivantoa, josta teidät
on louhittu.
2 Katsokaa Abrahamia, isäänne,
ja Saaraa, joka teidät kivulla
synnytti.
Yksi ainoa hän oli, kun minä
hänet kutsuin,
mutta minä siunasin hänet ja
enensin hänet.
3 Herra lohduttaa Siionia,
lohduttaa kaikkia sen raunioita.
Hän tekee sen autiomaasta
kuin Eedenin
ja sen aromaasta kuin Herran
puutarhan.
Siellä on oleva riemu ja ilo,
kiitoksen ja ylistyslaulun ääni.
4 Kuuntele minua, kansani,
kuule minua, kansakuntani,
sillä minusta on lähtöisin laki,
minä säädän oikeuteni valoksi
kansoille.
5 Lähellä on minun
vanhurskauteni,
minun apuni ilmestyy,
minun käsivarteni tuomitsevat
kansoja.
Minua odottavat merensaaret
ja panevat toivonsa minun
käsivarteeni.
6 Nostakaa silmänne taivasta kohti
ja katsokaa maata, joka on
alhaalla,
sillä taivaat hajoavat kuin savu,
maa kuluu pois kuin vaate

ja sen asukkaat kuolevat
kuin hyttyset.
Mutta minun pelastukseni
pysyy ikuisesti,
eikä minun vanhurskauteni järky.
7 Kuulkaa minua, te, jotka
tunnette vanhurskauden,
kansa, jonka sydämessä on
minun lakini:
älkää pelätkö ihmisten pilkkaa,
älkää säikkykö heidän
herjauksiaan.
8 Sillä koi syö heidät kuin vaatteen,
toukka syö heidät kuin villan,
mutta minun vanhurskauteni
pysyy ikuisesti,
minun pelastukseni polvesta
polveen.

Herran väkevä käsivarsi

9 Herää, herää, pukeudu voimaan,
sinä Herran käsivarsi!
Herää niin kuin menneinä päivinä,
muinaisten sukupolvien aikana.
Etkö juuri sinä lyönyt kuoliaaksi
Rahabin,
lävistänyt lohikäärmeen?
10 Etkö juuri sinä kuivannut meren,
suuren syvyyden vedet?
Sinä teit meren syvänteet tieksi
lunastettujen kulkea.
11 Herran vapaiksi lunastamat
palaavat,
he tulevat Siioniin riemuhuudoin,
päänsä päällä iankaikkinen ilo.
Riemu ja ilo saavuttavat heidät,
mutta murhe ja huokaus
pakenevat.
12 Minä, minä olen teidän
lohduttajanne.
Mikä olet sinä, joka pelkäät
kuolevaista ihmistä,
ihmislasta, jonka käy kuin ruohon,
13 ja unohdat Herran, joka on
sinut tehnyt,
joka on levittänyt taivaan auki
ja laskenut maan perustukset.
Sinä vapiset aina ja kaiket päivät
sortajan vihan edessä,
kun hän valmistautuu
hävittämään?
Mutta missä on sortajan viha?
14 Pian päästetään kumarainen
vanki vapaaksi.
Ei hän vankikuoppaan kuole,
eikä häneltä leipää puutu.
15 Minä olen Herra, sinun
Jumalasi,
joka liikutan meren, niin että
sen aallot pauhaavat.
Herra Sebaot on hänen nimensä.
16 Minä olen pannut sanani
sinun suuhusi,
olen kätkenyt sinut käteni varjoon.
Minä levitin taivaan auki ja
perustin maan,
ja minä sanon Siionille: “Sinä
olet minun kansani.”

Herra ottaa pois vihansa maljan

17 Herää, herää, nouse, Jerusalem,
sinä, joka olet juonut
Herran kädestä
hänen vihansa maljan.
Horjuttavan maljan olet juonut,
tyhjäksi särpinyt.

18 Ei ollut häntä taluttamassa
yksikään
kaikista hänen synnyttämistään
lapsista.
Ei tarttunut hänen käteensä
kukaan
kaikista hänen kasvattamistaan
lapsista.
19 Kaksittain sinua kohtasivat
tuho ja hävitys, nälkä ja miekka.
Kukapa sinua surkuttelisi, kuka?
Minä lohdutan sinua.
20 Tajuttomina makasivat poikasi
jokaisessa kadun kulmassa
kuin antiloopit verkossa,
täynnä Herran vihaa,
sinun Jumalasi nuhtelua.
21 Sen tähden kuule tätä,
sinä poloinen,
joka olet juopunut vaikka
et viinistä.
22 Näin sanoo sinun Herrasi,
Herra, sinun Jumalasi,
joka ajaa kansansa asian:
Katso, minä otan pois sinun
kädestäsi
horjuttavan maljan, vihani pikarin,
ei sinun enää tarvitse siitä juoda.
23 Minä panen sen kiusaajiesi
käteen,
niiden, jotka sanoivat sinulle:
“Kumarru maahan, niin me
kuljemme ylitsesi”,
ja niin sinä annoit selkäsi
maankamaraksi,
kulkijoille kaduksi.

Ilosanoma Siionin pelastuksesta

52 1 Herää, herää, pukeudu
voimaasi, Siion,
pukeudu kirkkautesi juhlapukuun,
Jerusalem,
sinä pyhä kaupunki!
Sillä ei koskaan enää astu
sinun sisällesi
ympärileikkaamaton eikä
saastainen.
2 Pudista tomu päältäsi ja nouse,
istu istuimellesi, Jerusalem!
Irrota kahleet kaulastasi,
vangittu tytär Siion!
3 Sillä näin sanoo Herra:
Ilmaiseksi teidät myytiin,
rahatta teidät lunastetaan.
4 Näin sanoo Herra, Herra: Ensin minun kansani meni alas Egyptiin asuakseen siellä muukalaisena, ja sitten Assur sorti sitä ilman mitään syytä. 5 Mitä minulla on nyt täällä tekemistä, sanoo Herra, kun minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiaat elämöivät, sanoo Herra, ja minun nimeäni pilkataan jatkuvasti, kaiket päivät. 6 Sen tähden minun kansani tulee sinä päivänä tuntemaan minun nimeni, ymmärtämään, että minä olen se, joka sanon: “Tässä minä olen.”
7 Kuinka suloiset ovat vuorilla
ilosanoman tuojan jalat,
hänen, joka julistaa rauhaa,
ilmoittaa hyvän sanoman,
julistaa pelastusta ja sanoo
Siionille:

"Sinun Jumalasi on kuningas!"
8 Kuule! Vartiomiehesi korottavat
äänensä,
kaikki he puhkeavat
riemuhuutoihin,
sillä he näkevät silmästä silmään,
kuinka Herra palaa Siioniin.
9 Puhjetkaa riemuhuutoihin,
kaikki Jerusalemin rauniot,
sillä Herra on antanut kansalleen
lohdutuksen,
hän on lunastanut Jerusalemin.
10 Herra on paljastanut pyhän
käsivartensa
kaikkien kansojen nähden,
ja kaikki maan ääret saavat nähdä
meidän Jumalamme antaman
pelastuksen.
11 Pois, pois! Lähtekää sieltä,
älkää koskeko saastaiseen.
Lähtekää sen keskeltä,
puhdistautukaa,
te Herran aseenkantajat.
12 Ei teidän tarvitse hädissänne
lähteä,
ei paeten kulkea,
sillä Herra kulkee teidän
edellänne,
Israelin Jumala seuraa
suojananne.

Herran vanhurskaan palvelijan kärsimys ja uhrikuolema

13 Katso, minun palvelijani
menestyy.
Hän nousee ja kohoaa,
hän on oleva hyvin korkea.
14 Niin kuin monet kauhistuivat
häntä –
niin runneltu hän oli,
hän ei enää näyttänyt ihmiseltä,
hänen hahmonsa ei ollut
ihmislasten hahmo –
15 niin hän saattaa ihmetyksiin
monet kansat,
hänen tähtensä kuninkaat
sulkevat suunsa.
Sillä mitä heille ei ole
ikinä kerrottu, sen he
saavat nähdä;
mitä he eivät ole kuulleet, sen
he voivat havaita.

53 1 Kuka uskoo meidän
sanomamme,
kenelle ilmoitetaan Herran
käsivarsi?
2 Hän kasvoi Herran edessä
kuin vesa,
kuin juurivesa kuivasta maasta.
Ei ollut hänellä komeutta eikä
kauneutta.
Me näimme hänet, mutta hänellä
ei ollut hahmoa,
johon olisimme mieltyneet.
3 Hän oli halveksittu ja ihmisten
hylkäämä,
kipujen mies ja sairauden tuttava,
jota näkemästä kaikki kasvonsa
peittivät,
halveksittu, jota emme minäkään
pitäneet.
4 Mutta totisesti,
meidän sairautemme hän otti
kantaakseen,

meidän kipumme hän otti
taakakseen.
Me pidimme häntä rangaistuna,
Jumalan lyömänä ja vaivaamana,
5 mutta hänet haavoitettiin
meidän rikkomustemme
tähden,
runneltiin meidän pahojen
tekojemme tähden.
Rangaistus oli hänen päällään,
että meillä olisi rauha,
ja hänen haavojensa kautta
meidät on parannettu.
6 Kaikki me vaelsimme eksyksissä
kuin lampaat,
kukin meistä poikkesi omalle
tielleen.
Mutta Herra pani hänen päälleen
kaikkien meidän syntivelkamme.
7 Häntä piinattiin, ja hän
alistui siihen
eikä suutaan avannut.
Kuin karitsa, joka viedään
teurastettavaksi,
kuin lammas, joka on ääneti
keritsijöittensä edessä,
ei hänkään suutaan avannut.
8 Vangittuna ja tuomittuna hänet
otettiin pois,
mutta kuka hänen aikalaisistaan
sitä ajatteli?
Sillä hänet leikattiin pois
elävien maasta,
minun kansani rikkomusten
tähden rangaistus
kohtasi häntä.
9 Hänelle annettiin hauta
jumalattomien joukossa,
mutta rikkaan luo hän tuli
kuoltuaan,
sillä hän ei ollut tehnyt vääryyttä
eikä hänen suussaan ollut petosta.
10 Herra näki hyväksi runnella
häntä,
lyödä häntä kärsimyksellä.
Jos sinä asetat hänen sielunsa
vikauhriksi,
hän saa nähdä jälkeläisiä ja
elää kauan,
ja Herran tahto toteutuu
hänen kauttaan.
11 Sielunsa vaivan tähden hän saa
nähdä työnsä hedelmän
ja kokee työnsä täyttymyksen.
Tuntemisensa kautta minun
vanhurskas palvelijani
vanhurskauttaa monet ja kantaa
heidän pahat tekonsa.
12 Sen tähden minä annan hänelle
osan suurten joukossa,
ja väkevien kanssa hän jakaa
saalista,
sillä hän antoi sielunsa alttiiksi
kuolemalle,
ja hänet luettiin pahantekijöiden
joukkoon.
Hän kantoi monien synnit
ja rukoili pahantekijöiden
puolesta.

Siionin saama armo ja kunnia

54 1 Huuda riemusta, sinä
hedelmätön,
joka et ole synnyttänyt!

Puhkea riemuhuutoon ja
iloitse sinä,
jolla ei ole ollut synnytyskipuja!
Sillä yksinäisellä naisella on
enemmän lapsia
kuin aviovaimolla, sanoo Herra.
2 Laajenna telttasi ala,
levitä majojesi seinäkankaat.
Älä säästele!
Pidennä telttaköytesi
ja vahvista vaarnasi!
3 Sinä leviät oikealle ja
vasemmalle,
sinun jälkeläisesi ottavat
omikseen kansat
ja asuttavat autiot kaupungit.
4 Älä pelkää, sillä sinä et
joudu häpeään,
älä ole häpeissäsi, sillä et tule
pettymään.
Nuoruutesi häpeän sinä unohdat,
leskeytesi häväistystä et
enää muista,
5 sillä hän, joka sinut teki, on
sinun aviomiehesi,
Herra Sebaot on hänen nimensä.
Sinun lunastajasi on Israelin Pyhä;
häntä kutsutaan kaiken maan
Jumalaksi.
6 Sillä niin kuin hylätyn, syvästi
murheellisen vaimon
on Herra sinut kutsunut –
nuoruusajan vaimon, jota on
halveksittu –
sanoo sinun Jumalasi.
7 Lyhyeksi hetkeksi minä sinut
hylkäsin,
mutta suurella laupeudella minä
sinut jälleen kokoan.
8 Ylitsevuotavassa vihassani
minä peitin
hetkeksi sinulta kasvoni,
mutta minä armahdan sinut
iankaikkisella armolla,
sanoo Herra, sinun lunastajasi.
9 Tämä on minulle niin kuin
olivat Nooan vedet:
niin kuin minä vannoin,
etteivät Nooan vedet enää
tulvi maan yli,
niin minä vannon,
etten enää vihastu sinuun enkä
sinua nuhtele.
10 Vuoret väistyköötkin ja kukkulat
horjukoot,
mutta minun armoni ei
sinusta väisty
eikä minun rauhanliittoni horju,
sanoo Herra, sinun armahtajasi.
11 Sinä poloinen, myrskyn
raastama,
sinä, joka olet vailla lohduttajaa!
Katso, minä peitän seinäsi
turkoosikivillä,
lasken perustuksesi safiireista.
12 Minä teen muuriesi harjat
rubiineista,
porttisi säkenöivistä kivistä
ja koko ympärysmuurisi
jalokivistä.
13 Sinun lapsesi ovat kaikki
Herran opetuslapsia,
lapsillasi on oleva suuri rauha.

14 Sinut vahvistetaan
vanhurskaudella.
Sinä saat olla kaukana sorrosta,
ei sinun tarvitse pelätä,
ja kaukana hävityksestä,
ei se sinua lähesty.
15 Jos joku hyökkää kimppuusi,
se ei tapahdu minun tahdostani.
Se, joka hyökkää kimppuusi,
kaatuu eteesi.
16 Katso, minä olen luonut sepän,
joka lietsoo hiilet hehkumaan
ja valmistaa aseen käyttäjän
käteen.
Minä olen myös luonut tuhoojan
hävitystyötä varten.
17 Jokainen ase, joka valmistetaan
sinun varallesi,
on tehoton,
ja jokaisen kielen, joka nousee
tuomitsemaan sinua,
sinä osoitat vääräksi.
Tämä on Herran palvelijoiden
perintöosa,
heidän minulta saamansa
vanhurskaus, sanoo Herra.

Kutsu armoliittoon

55 1 Hei, kaikki janoiset! Tulkaa
veden ääreen!
Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa,
ostakaa viljaa ja syökää.
Tulkaa, ostakaa rahatta ja hinnatta
viiniä ja maitoa.
2 Miksi punnitsette hopeaa
maksuksi siitä, mikä ei
ole leipää,
ja annatte uurastuksenne tuloksen
siitä, mikä ei ravitse?
Kuulkaa minua, niin saatte
syödä hyvää,
ja sielunne nauttii rasvaisista
ruuista.
3 Kallistakaa korvanne, tulkaa
minun luokseni.
Kuulkaa, niin sielunne saa elää.
Minä teen teidän kanssanne
iankaikkisen liiton,
Daavidin lujan armoliiton.
4 Hänet minä asetin kansoille
todistajaksi,
kansojen ruhtinaaksi ja käskijäksi.
5 Sinä kutsut kansan, jota et tunne,
ja kansa, joka ei sinua tunne,
rientää luoksesi Herran, sinun
Jumalasi, tähden,
Israelin Pyhän tähden, sillä hän
korottaa sinut kunniaan.

Etsikkoaika

6 Etsikää Herraa silloin, kun hänet
voidaan löytää,
huutakaa häntä avuksi, kun
hän on lähellä.
7 Jumalaton hylätköön tiensä
ja väärintekijä ajatuksensa
ja palatkoon Herran luo, niin
hän armahtaa,
ja meidän Jumalamme luo,
sillä hänellä on paljon
anteeksiantamusta.
8 Minun ajatukseni eivät ole
teidän ajatuksianne,
eivätkä teidän tienne ole minun
teitäni, sanoo Herra.

9 Niin paljon kuin taivas on
maata korkeampi,
ovat minun tieni korkeammat
teidän teitänne
ja minun ajatukseni teidän
ajatuksianne.

Herran sanan vaikutus

10 Niin kuin sade ja lumi
tulevat taivaasta
eivätkä sinne palaa vaan
kostuttavat maan,
tekevät sen hedelmälliseksi
ja versovaksi,
niin että se antaa kylväjälle
siemenen ja syöjälle leivän,
11 niin on myös minun sanani,
joka suustani lähtee:
ei se palaa luokseni tyhjin toimin
vaan toteuttaa sen, mitä
minä haluan,
ja saa menestymään sen, mitä
varten minä sen lähetin.
12 Iloiten te lähdette,
ja rauhassa teitä saatetaan.
Vuoret ja kukkulat puhkeavat
edessänne riemuhuutoon,
ja kaikki kedon puut paukuttavat
käsiään.
13 Orjantappuroiden sijaan
kasvaa sypressejä,
nokkosten sijaan myrttejä.
Tämä tapahtuu Herran nimen
kunniaksi,
ikuiseksi merkiksi, joka ei häviä.

Muukalaisetkin pääsevät Herran yhteyteen

56 1 Näin sanoo Herra:
Noudattakaa oikeutta ja
toteuttakaa vanhurskautta,
sillä minun pelastukseni tulee,
se on lähellä,
ja minun vanhurskauteni ilmestyy.
2 Autuas on se ihminen, joka
tämän tekee,
ihmislapsi, joka tässä pysyy,
joka varoo saastuttamasta sapattia
ja tekemästä käsillään
mitään pahaa.
3 Älköön sanoko muukalainen,
joka on liittynyt seuraamaan
Herraa:
”Varmasti Herra erottaa minut
kansastaan.”
Älköön kuohittu sanoko:
”Minähän olen kuiva puu.”
4 Sillä näin sanoo Herra:
Kuohituille, jotka pitävät
minun sapattini,
valitsevat sen, mikä on minulle
mieleen
ja pysyvät minun liitossani,
5 minä annan huoneessani ja
muurieni sisällä
muistomerkin ja nimen,
joka on parempi kuin pojat
ja tyttäret.
Minä annan heille iankaikkisen
nimen,
joka ei häviä.
6 Ja muukalaiset, jotka ovat
liittyneet Herran kansaan

palvellakseen häntä
ja rakastaakseen
Herran nimeä,
ollakseen hänen palvelijoitaan –
kaikki, jotka varovat
saastuttamasta sapattia
ja pysyvät minun liitossani –
7 heidät minä tuon pyhälle
vuorelleni,
ja he saavat iloita minun
rukoushuoneessani.
Heidän polttouhrinsa ja
teurasuhrinsa minun
alttarillani ovat minulle
mieluisat,
sillä minun huonettani on
kutsuttava kaikkien
kansojen rukoushuoneeksi.
8 Herra, Herra sanoo näin,
hän, joka kokoaa Israelin
karkotetut:
Minä kokoan vielä muitakin
näiden koottujen lisäksi.

Israelin kelvottomat paimenet

9 Kaikki villieläimet,
tulkaa syömään,
te metsän eläimet kaikki.
10 Israelin vartijat ovat
kaikki sokeita,
eivät he mitään käsitä.
He ovat kaikki mykkiä koiria,
jotka eivät osaa haukkua.
He uneksivat ja makailevat
ja nukkuvat mielellään.
11 Kuitenkin näillä koirilla on
vimmainen nälkä,
ei niitä mikään tyydytä.
Ja tällaisia ovat paimenet!
Eivät he mitään kykene
ymmärtämään.
He ovat kaikki kääntyneet
omille teilleen
ja etsivät kukin omaa voittoaan,
joka ikinen.
12 He sanovat: "Tulkaa, minä
hankin viiniä,
ryypätään väkevää juomaa.
Olkoon huominen päivä tämän
päivän kaltainen,
verrattoman ihana."

Israelin irstaus ja uskottomuus

57 1 Vanhurskas joutuu tuhoon,
eikä kukaan pane sitä
sydämelleen,
hurskaat miehet otetaan pois,
eikä kukaan siitä välitä.
Vanhurskas otetaan pois
onnettomuuden alta.
2 Hän menee rauhaan.
Ne saavat levätä leposijoillaan,
jotka vilpittömästi vaeltavat.
3 Mutta te, tulkaa tänne,
noitanaisen lapset,
avionrikkojamiehen ja
porttonaisen jälkeläiset.
4 Ketä te pidätte pilkkananne?
Ketä vastaan avaatte suunne
ammolleen
ja työnnätte kielenne pitkälle
ulos?
Ettekö te ole rikoksen lapsia,
valheen sikiöitä,
5 te, jotka hehkutte himosta
tammien varjossa,

jokaisen vehreän puun alla,
te, jotka teurastatte lapsia
rotkoissa,
kallionkielekkeiden alla?
6 Laakson sileät paadet ovat
sinun osasi,
juuri ne ovat sinun arpaosasi.
Niille sinä olet juomauhrit
vuodattanut,
ruokauhrit uhrannut.
Näistäkö minun pitäisi leppyä!
7 Suurelle ja korkealle vuorelle
sinä asetit vuoteesi.
Sinne sinä myös nousit
teurasuhria uhraamaan.
8 Oven ja pihtipielien taakse
sinä panit merkkisi.
Minusta sinä erkanit,
paljastit itsesi ja nousit vuoteellesi,
teit sen tilavaksi.
Sinä liittouduit heidän kanssaan,
makasit heidän kanssaan
mielelläsi,
näit heidän elimensä.
9 Sinä kuljit kuninkaan luo
öljyinesi,
hankit runsaasti voiteita.
Sinä lähetit sanansaattajiasi kauas,
laskeuduit aina tuonelaan asti.
10 Sinä väsyit matkasi pituudesta,
kuitenkaan et sanonut:
“Turha vaiva!”
Sinä löysit uutta voimaa,
sen tähden et käynyt heikoksi.
11 Ketä sinä arkailit ja pelkäsit,
kun olit petollinen
etkä minua muistanut,
et minusta piitannut?
Eikö niin: minä olen ollut vaiti
ikiajoista asti,
ja niin sinä et pelkää minua?
12 Mutta minä ilmoitan,
mitä on sinun vanhurskautesi
ja mitä sinun tekosi;
ne eivät sinua hyödytä.
13 Kun sinä huudat apua,
auttakoon sinua jumaliesi joukko!
Kuitenkin tuuli tempaa mukaansa
ne kaikki,
tuulenhenkäys vie ne pois.
Mutta joka minuun turvaa,
se perii maan
ja saa omakseen minun
pyhän vuoreni.

Herra armahtaa nöyrtyviä

14 Herra sanoo näin:
Raivatkaa, raivatkaa, tasoittakaa
tie,
poistakaa kompastuskivet minun
kansani tieltä.
15 Näin sanoo Korkea ja Ylhäinen,
joka pysyy ikuisesti ja jonka
nimi on Pyhä:
Minä asun korkeudessa ja
pyhyydessä
ja niiden luona, joilla on murtunut
ja nöyrä henki,
että minä virvoittaisin nöyrien
hengen
ja herättäisin eloon murtuneiden
sydämen.
16 En minä ikuisesti riitele
enkä vihastu ainiaaksi.

Muutoin henki nääntyisi minun
kasvojeni edessä,
ne sielut, jotka olen tehnyt.
17 Hänen ahneutensa synnin
tähden minä vihastuin.
Minä löin häntä, kätkeydyin ja
olin vihoissani.
Minusta luopuneena hän kulki
oman sydämensä tietä.
18 Minä olen nähnyt hänen tiensä,
mutta minä parannan hänet.
Minä johdatan häntä ja annan
lohdutuksen
hänelle ja hänen surevilleen.
19 Minä luon huulten hedelmän,
rauhan, rauhan kaukaisille
ja läheisille,
sanoo Herra, ja minä parannan
hänet.
20 Mutta jumalattomat ovat
kuin kuohuva meri,
joka ei voi tyyntyä
ja jonka aallot kuohuttavat esiin
liejua ja mutaa.
21 Jumalattomilla ei ole rauhaa,
sanoo minun Jumalani.

LUONNOLLINEN JA HENGELLINEN ISRAEL, 58 – 66

Oikea paasto ja sapatin vietto

58 1 Huuda täyttä kurkkua,
älä säästele,
anna äänesi raikua kuin pasuuna.
Ilmoita minun kansalleni heidän
rikoksensa,
Jaakobin huoneelle heidän
syntinsä.
2 Minua he muka etsivät joka päivä
ja haluavat tietoa minun teistäni,
niin kuin kansa, joka toteuttaa
vanhurskautta
eikä hylkää Jumalansa säätämää
oikeutta.
He vaativat minulta vanhurskaita
tuomioita,
haluavat, että Jumala lähestyisi
heitä:
3 ”Miksi paastoamme, kun
sinä et sitä näe,
kuritamme itseämme, kun sinä
et sitä huomaa?”
Tehän ajatte omia asioitanne
paastopäivänäkin
ja ahdistatte työhön kaiken
raatajajoukkonne.
4 Tehän paastoatte riidaksi
ja eripuraksi,
lyödäksenne jumalattomin
nyrkein.
Ette te nyt paastoa sillä tavoin,
että teidän äänenne kuultaisiin
korkeudessa.
5 Tällainenko on paasto, jonka
minä hyväksyn,
päivä, jona ihminen kurittaa
itseään.
Jos kallistaa päänsä kuin kaisla
ja makaa säkissä ja tuhkassa,
sitäkö sinä sanot paastoksi
ja Herralle mieluisaksi päiväksi?
6 Eikö tämä ole paasto, jonka
minä hyväksyn:

että avaatte vääryyden kahleet,
irrotatte ikeen nuorat,
päästätte pahoinpidellyt vapaiksi
ja särjette kaikki ikeet?
7 Eikö tämä ole oikea paasto,
että taitat leivästäsi nälkäiselle
ja viet kodittomat köyhät
huoneeseesi
ja että nähdessäsi alastoman
vaatetat hänet
etkä kätkeydy siltä, joka on
omaa lihaasi?
8 Silloin sinulle koittaa valkeus
kuin aamurusko
ja haavasi kasvavat nopeasti
umpeen.
Vanhurskautesi käy edelläsi,
ja Herran kunnia seuraa suojanasi.
9 Silloin sinä rukoilet, ja
Herra vastaa,
sinä huudat apua, ja hän sanoo:
“Tässä olen.”
Jos poistat keskuudestasi ikeen,
sormella osoittelun ja
väärät puheet,
10 jos annat omastasi nälkäiselle
ja ravitset kylläiseksi hätää
kärsivän,
sinulle koittaa pimeässä valo,
ja pilkkopimeä on sinulle kuin
keskipäivä.
11 Herra ohjaa sinua jatkuvasti.
Hän ravitsee sinun sielusi auringon
paahtamalla maalla,
hän vahvistaa sinun luusi.
Sinä olet kuin runsaasti kasteltu
puutarha,
kuin lähteensilmä, jonka vesi
ei ehdy.
12 Jälkeläisesi rakentavat jälleen
ikivanhat rauniopaikat,
sinä kohotat paikalleen
muinaisten sukupolvien
perusmuurit.
Sinun nimesi on oleva: halkeamien
umpeen muuraaja,
teiden korjaaja maan
asuttamiseksi.
13 Jos sinä sapatin vuoksi
pidätät jalkasi,
niin ettet toimita omia asioitasi
minun pyhänä päivänäni,
ja kutsut sapattia ilon päiväksi,
Herran pyhäpäivää
kunnioitettavaksi,
ja kunnioitat sitä, niin ettet kulje
omilla asioillasi,
et aja omaa etuasi etkä puhu
joutavia,
14 silloin on ilosi oleva Herrassa.
Minä kuljetan sinua maan
kukkuloilla
ja annan sinulle elannon isäsi
Jaakobin perintöosasta.
Sillä Herran suu on puhunut.

Synti erottaa Jumalasta

59 1 Katso, ei Herran käsi ole
liian lyhyt auttamaan
eikä hänen korvansa kuuro
kuulemaan,
2 vaan teidän pahat tekonne
erottavat teidät
Jumalastanne.

Teidän syntinne peittävät teiltä
hänen kasvonsa,
niin ettei hän kuule.
3 Teidän kätenne ovat
veren tahrimat
ja sormenne vääryyden
saastuttamat.
Teidän huulenne puhuvat valhetta
ja kielenne kuiskii petosta.
4 Ei kukaan haasta oikeuteen
vanhurskaasti,
eikä kukaan käy oikeutta
rehellisesti.
He turvautuvat olemattomaan ja
puhuvat perättömiä.
He kantavat tuhoa kohdussaan ja
synnyttävät turmion.
5 Myrkkykäärmeen munia
he hautovat,
hämähäkinseittejä he kutovat.
Joka niitä munia syö, se kuolee,
rikki poljetusta puhkeaa
kyykäärme.
6 Ei tule vaatetta heidän
seiteistään,
eivät he voi verhoutua siihen,
minkä valmistivat.
Heidän työnsä ovat vääryyden
töitä,
ja heidän kätensä ovat täynnä
väkivaltaisia tekoja.
7 Heidän jalkansa juoksevat
pahantekoon,
he kiiruhtavat vuodattamaan
viatonta verta.
Heidän ajatuksensa ovat
vääryyden ajatuksia,
tuho ja hävitys on heidän teillään.
8 Rauhan tietä he eivät tunne,
oikeus ei johda heidän askeleitaan.
Polkunsa he tekevät mutkaisiksi;
ei kukaan, joka niitä kulkee,
tunne rauhaa.

Kansa tunnustaa syntinsä

9 Sen tähden on oikeus
meistä kaukana,
eikä vanhurskaus tavoita meitä.
Me odotamme valoa, mutta
katso, on pimeää,
kirkkautta, mutta me vaellamme
synkässä pimeydessä.
10 Kuin sokeat me haparoimme
seinänvieriä pitkin,
haparoimme kuin olisimme
silmiä vailla.
Keskipäivällä me kompastelemme
niin kuin hämärissä,
olemme terveitten keskellä
kuin kuolleet.
11 Me murisemme kaikki
kuin karhut
ja kujerramme huokaillen
kuin kyyhkyset.
Me odotamme oikeutta, mutta
sitä ei tule,
pelastusta, mutta se on
meistä kaukana,
12 sillä rikoksemme ovat
monilukuiset sinun edessäsi
ja syntimme todistavat
meitä vastaan.
Meidän rikoksemme seuraavat
meitä,
ja pahat tekomme me tunnemme.

13 Me olemme luopuneet Herrasta
ja kieltäneet hänet,
vetäytyneet pois seuraamasta
Jumalaamme.
Olemme puhuneet sorron ja
kapinan puheita,
kantaneet kuin kohdussa
valheen sanoja
ja purkaneet niitä
sisimmästämme.
14 Oikeus on työnnetty syrjään,
ja vanhurskaus seisoo kaukana,
sillä totuus kompastelee torilla,
rehellisyys ei voi tulla sisälle.

Herra tuo pelastuksen katuville

15 Näin oli totuus kaikonnut pois,
ja joka luopui pahasta, se
ryöstettiin paljaaksi.
Herra näki sen, ja hänen
silmissään oli paha,
ettei ollut oikeutta.
16 Hän näki, ettei ollut ketään,
hän ihmetteli, ettei kukaan
astunut väliin.
Silloin häntä auttoi hänen oma
käsivartensa,
ja hänen vanhurskautensa
tuki häntä.
17 Hän puki ylleen vanhurskauden
kuin haarniskan,
pelastuksen kypärän hän pani
päähänsä,
hän puki koston vaatteet
puvukseen
ja verhoutui kiivauteen kuin
viittaan.
18 Tekojen mukaan hän
maksaa palkan:
vihan vastustajilleen, koston
vihollisilleen.
Meren saarillekin hän
maksaa palkan.
19 Lännessä pelätään
Herran nimeä
ja auringonnousun mailla hänen
kunniaansa.
Sillä se tulee kuin padottu virta,
jota Herran Henki ajaa eteenpäin.
20 Mutta Siionille tulee lunastaja,
niille Jaakobissa, jotka kääntyvät
synnistä,
sanoo Herra.
21 Näin minä teen, tämä on mi-
nun liittoni heidän kanssaan, sanoo
Herra: minun Henkeni, joka on sinun
ylläsi, ja minun sanani, jotka minä
olen pannut suuhusi, eivät väisty
suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä
lastesi lasten suusta, sanoo Herra –
eivät nyt eivätkä milloinkaan.

Siion on Herran kaupunki

60 1 Nouse, ole kirkas, sillä
sinun valkeutesi tulee
ja Herran kunnia koittaa
sinun ylläsi.
2 Sillä katso, pimeys peittää maan
ja synkeys kansat,
mutta sinun ylitsesi koittaa
Herran kirkkaus,
sinun ylläsi näkyy hänen
kunniansa.
3 Kansat vaeltavat sinun
valoasi kohti,

kuninkaat kohti aamunkoittosi
kirkkautta.
4 Nosta silmäsi, katso ympärillesi:
kaikki nämä ovat kokoontuneet,
he tulevat luoksesi.
Sinun poikasi tulevat kaukaa,
tyttäriäsi kannetaan sylissä.
5 Silloin saat sen nähdä, ja sinä
loistat ilosta.
Sydämesi sykkii kiivaasti
ja avartuu,
kun meren aarteet tuodaan
luoksesi,
kansojen rikkaudet tulevat
omiksesi.
6 Kamelien paljous peittää sinut,
Midianin ja Eefan nuorten
kamelien.
Kaikki ne tulevat Sabasta
ja kantavat kultaa ja suitsuketta.
Herran ylistystä, ilosanomaa
ne ilmoittavat.
7 Kaikki Keedarin laumat
kokoontuvat luoksesi,
Nebajotin pässit palvelevat sinua.
Minulle mieluisina uhreina ne
nousevat alttarilleni,
ja minä kirkastan kirkkauteni
huoneen.
8 Keitä ovat nuo, jotka lentävät
kuin pilvet,
kuin kyyhkyset lakkoihinsa?
9 Meren saaret odottavat minua.
Etumaisina tulevat Tarsiin-laivat
tuodakseen sinun lapsesi kaukaa.
Hopeansa ja kultansa heillä
on mukanaan
Herran, sinun Jumalasi, nimen
kunniaksi,
Israelin Pyhän, sillä hän on
kirkastanut sinut.
10 Muukalaiset rakentavat
sinun muurisi,
ja heidän kuninkaansa palvelevat
sinua.
Vihassani minä sinua löin,
mutta laupeudessani minä
sinua armahdan.
11 Sinun porttisi pidetään
aina auki,
ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä,
että kansojen rikkaudet
tuotaisiin sinulle
ja heidän kuninkaansa
saatettaisiin luoksesi.
12 Mutta kansa tai valtakunta, joka
ei palvele sinua, tuhoutuu,
ja ne kansat hävitetään kokonaan.
13 Libanonin kunnia tulee luoksesi,
sypressit, plataanit ja
vuorimännytkin
kaunistamaan minun pyhäkköni
paikkaa.
Minä saatan kunniaan jalkojeni
sijan.
14 Kumarassa kulkien tulevat
luoksesi sortajiesi pojat,
ja kaikki sinun pilkkaajasi
heittäytyvät jalkojesi
juureen.
He nimittävät sinua Herran
kaupungiksi,
Israelin Pyhän Siioniksi.

Herra on Siionin iankaikkinen valkeus

15 Sen sijaan, että olet ollut hylätty,
niin vihattu, ettei kukaan
kulkenut kauttasi,
minä teen sinut ikuisesti
kunniakkaaksi,
iloksi polvesta polveen.
16 Sinä saat imeä kansojen maitoa,
kuninkaiden rintoja sinä imet.
Tulet tuntemaan, että minä, Herra,
olen sinun pelastajasi,
sinun lunastajasi on Jaakobin
Väkevä.
17 Vasken sijaan minä annan kultaa
ja raudan sijaan hopeaa,
puun sijaan vaskea
ja kiven sijaan rautaa.
Minä annan sinulle hallitsijaksi
rauhan
ja valtiaaksi vanhurskauden.
18 Ei kuulla enää väkivallasta
sinun maassasi,
ei tuhosta eikä hävityksestä
rajojesi sisällä.
Sinä kutsut pelastusta muuriksesi
ja ylistystä portiksesi.
19 Valonasi päivällä ei enää
ole aurinko,
eikä sinua valaise kuun hohde,
vaan Herra on sinun iankaikkinen
valosi,
ja Jumalasi on sinun kirkkautesi.
20 Aurinkosi ei enää laske,
eikä kuu katoa näkyvistäsi,
sillä Herra on sinun iankaikkinen
valosi,
ja päättyneet ovat murheesi
päivät.
21 Sinun kansasi, kaikki he ovat
vanhurskaita,
ikuisiksi ajoiksi he perivät maan.
He ovat minun istutukseni vesa,
minun kätteni teko kirkkauteni
ilmoittamiseksi.
22 Pienimmästä tulee
tuhatlukuinen heimo,
vähäisimmästä väkevä kansa.
Minä, Herra, sen aikanaan
nopeasti toteutan.

Herran Voideltu tuo ilosanoman

61 1 Herran, Herran Henki
on minun päälläni,
sillä Herra on voidellut minut
julistamaan ilosanomaa nöyrille.
Hän on lähettänyt minut sitomaan
särjettyjä sydämiä,
julistamaan vangituille vapautusta
ja kahlituille kahleiden
kirpoamista,
2 julistamaan Herran suosion
vuotta
ja meidän Jumalamme
kostonpäivää.
Hän on lähettänyt minut
lohduttamaan kaikkia
murheellisia,
3 panemaan Siionin murheellisten
päähän,
antamaan heille, juhlapäähineen
tuhkan sijaan,
iloöljyä murheen sijaan,
ylistyksen viitan masentuneen
hengen sijaan.

Heitä kutsutaan vanhurskauden
tammiksi,
Herran istutukseksi
hänen kirkkautensa
ilmoittamiseksi.

Israelin uudistus

4 He rakentavat jälleen ikivanhat
rauniot,
kohottavat ennalleen esi-isien
autioituneet asuinpaikat.
He palauttavat ennalleen
rauniokaupungit,
jotka ovat olleet autioina
polvesta polveen.
5 Vieraat paimentavat teidän
laumojanne,
muukalaiset ovat peltomiehiänne
ja viinitarhureitanne.
6 Mutta teitä kutsutaan Herran
papeiksi,
nimitetään meidän Jumalamme
palvelijoiksi.
Te saatte nauttia kansojen
rikkaudet
ja kerskua niiden aarteista.
7 Häpeänne hyvitetään teille
kaksin verroin,
ja pilkatut saavat riemuita
osastaan.
He saavat kaksinkertaisen
perinnön maassaan,
heillä on oleva iankaikkinen ilo,
8 sillä minä, Herra, rakastan
oikeutta,
vihaan riistoa ja vääryyttä.
Minä annan heille palkan
uskollisesti
ja teen heidän kanssaan
iankaikkisen liiton.
9 Heidän siemenensä tulee
tunnetuksi kansojen keskellä
ja heidän versonsa kansakuntien
joukossa.
Kaikki, jotka heidät näkevät,
huomaavat,
että he ovat Herran siunaama
siemen.

Pelastuksen ilo

10 Minä iloitsen suuresti Herrassa,
minun sieluni riemuitsee
Jumalassani,
sillä hän pukee ylleni pelastuksen
vaatteet
ja verhoaa minut vanhurskauden
viittaan.
Olen kuin sulhanen, joka
kantaa papin tavoin
juhlapäähinettä,
ja kuin morsian, joka on
kaunistautunut koruillaan.
11 Niin kuin maa työntää esiin
versojaan
ja puutarha saa kylvetyn
siemenen kasvamaan,
niin saattaa Herra, Herra,
versomaan vanhurskauden
ja ylistyksen kaikkien kansojen
nähden.

Siionia kutsutaan Herran rakastetuksi

62 1 Siionin tähden en
voi vaieta,
Jerusalemin tähden en saa rauhaa,
ennen kuin sen vanhurskaus
nousee kuin kirkas valo

ja sen pelastus kuin leimuava
soihtu.
2 Kansat näkevät sinun
vanhurskautesi,
kaikki kuninkaat kunniasi.
Sinulle annetaan uusi nimi,
jonka Herran suu säätää.
3 Sinusta tulee kaunis kruunu
Herran kädessä,
kuninkaallinen päähine Jumalasi
kämmenellä.
4 Ei sinua enää sanota hylätyksi
eikä sinun maatasi enää
sanota autioksi,
vaan sinua kutsutaan nimellä
Rakastettuni
ja sinun maatasi nimellä
Aviovaimo,
sillä Herra rakastaa sinua
ja ottaa sinun maasi omakseen.
5 Niin kuin nuori mies ottaa
neitsyen vaimokseen,
niin ottavat sinun lapsesi sinut
omakseen,
ja niin kuin sulhanen iloitsee
morsiamesta,
niin sinun Jumalasi iloitsee
sinusta.
6 Sinun muureillesi, Jerusalem,
minä olen asettanut vartijat.
Älkööt he vaietko hetkeksikään,
ei päivällä eikä yöllä.
Te, jotka muistutatte Herraa
hänen lupauksistaan,
älkää suoko itsellenne lepoa.
7 Älkääkä suoko hänelle lepoa,
ennen kuin hän on lujittanut
Jerusalemin,
tehnyt sen ylistyksen aiheeksi
maassa.
8 Herra on vannonut
oikean kätensä
ja väkevän käsivartensa kautta:
En totisesti enää anna jyviäsi
vihollistesi ruuaksi,
eivätkä muukalaiset enää
juo viiniäsi,
josta sinä olet nähnyt vaivan.
9 Ne, jotka viljan kokoavat,
ne sen syövätkin ja ylistävät
Herraa,
ja jotka viinin korjaavat,
ne sen juovatkin minun pyhissä
esipihoissani.

Siionin pelastus tulee

10 Menkää, menkää porteista,
tasoittakaa kansalle tie.
Tehkää, tehkää valtatie,
raivatkaa kivet pois,
kohottakaa lippu kansoille.
11 Kuulkaa, Herra kuuluttaa
maan ääriin asti:
Sanokaa tytär Siionille:
Katso, sinun pelastajasi tulee.
Hänen palkkansa on hänen
mukanaan,
hänen työnsä ansio kulkee
hänen edellään.
12 Heitä kutsutaan nimellä
Pyhä kansa,
Herran lunastamat,
ja sinua nimellä Kaivattu,
Kaupunki, jota ei hylätä.

Herran vihan päivä

63 [1] Kuka tuolla tulee Edomista,
kirkkaanpunaisissa
vaatteissa Bosrasta,
tuo komeapukuinen,
joka uljaana astelee suuressa
voimassaan?
"Minä, joka puhun vanhurskautta,
joka olen voimallinen auttamaan."
[2] Miksi on punaväriä puvussasi,
miksi vaatteesi ovat kuin
viinikuurnan polkijan?
[3] "Kuurnan minä poljin, minä
yksinäni,
ei ketään kansojen joukosta
ollut kanssani.
Minä poljin heidät vihassani,
tallasin heidät kiivaudessani,
ja niin heidän vertaan roiskui
vaatteilleni,
ja minä tahrasin koko pukuni.
[4] Sillä koston päivä oli mielessäni,
ja lunastettujeni vuosi oli tullut.
[5] Minä katselin ympärilleni, mutta
ei ollut auttajaa,
ja minä ihmettelin, kun ei kukaan
tullut tueksi.
Silloin oma käsivarteni
auttoi minua
ja kiivauteni tuli tuekseni.
[6] Minä tallasin kansat vihassani
ja juovutin heidät kiivaudessani.
Minä vuodatin maahan heidän
verensä."

Herran armo Israelia kohtaan

[7] Herran armotöitä minä julistan,
Herran ylistettäviä tekoja,
kaikkea, mitä Herra on
meille tehnyt,
hänen suurta hyvyyttään Israelin
heimoa kohtaan,
kaikkea, mitä hän on heille tehnyt
laupeudessaan
ja suuressa armossaan.
[8] Hän sanoi: "Ovathan he
minun kansani,
he ovat lapsia, jotka eivät
ole vilpillisiä."
Niin hän ryhtyi heidän
pelastajakseen.
[9] Kaikissa heidän ahdistuksissaan
oli hänelläkin ahdistus,
hänen lähettämänsä enkeli
pelasti heidät.
Rakkaudessaan ja
sääliväisyydessään
hän lunasti heidät vapaiksi,
hän nosti ja kantoi heitä
kaikkina muinaisina päivinä.

Katuvan Israelin valitus

[10] Mutta he niskuroivat
ja tekivät murheelliseksi hänen
Pyhän Henkensä.
Niin hän muuttui heidän
viholliseksi,
hän itse soti heitä vastaan.
[11] Silloin hänen kansansa muisti
muinaiset Mooseksen
päivät:
Missä on hän, joka toi heidät
ylös merestä,
heidät ja laumansa paimenen?
Missä on hän, joka pani paimenen
sydämeen Pyhän Henkensä,

12 hän, joka antoi kirkkautensa
käsivarren
kulkea Mooseksen oikealla
puolella,
hän, joka halkaisi vedet
heidän edessään
tehdäkseen itselleen iankaikkisen
nimen?
13 Missä on hän, joka kuljetti
heitä syvyyksien halki
kuin hevosia autiomaassa,
eivätkä he kompastelleet?
14 Niin kuin karja laskeutuu
laaksoon,
niin he pääsivät lepoon Herran
Hengen johtamina.
Näin sinä olet kansaasi
johdattanut
tehdäksesi itsellesi kunniakkaan
nimen.
15 Katsahda taivaasta ja näe,
kirkkautesi pyhästä asunnosta.
Missä on sinun kiivautesi ja
voimalliset tekosi?
Sisimpäsi tunteet ja
armahtavaisuutesi
ovat minulta sulkeutuneet.
16 Sinähän olet meidän Isämme,
sillä ei Abraham meistä tiedä
eikä Israel meitä tunne.
Sinä, Herra, olet meidän Isämme,
meidän Lunastajamme on sinun
nimesi ikuisuudesta asti.
17 Miksi päästät meidät eksymään
sinun teiltäsi, Herra,
ja annat sydämemme kovettua,
niin ettemme pelkää sinua?
Palaa takaisin palvelijoittesi
tähden,
perintöosasi sukukuntien tähden.
18 Vain vähän aikaa sai pyhä
kansasi pitää perintönsä;
meidän ahdistajamme ovat
tallanneet sinun pyhäkkösi.
19 Nyt olemme niin kuin ne, joita
sinä et ole koskaan hallinnut,
niin kuin meitä ei olisi otettukaan
sinun nimiisi.

Katuvan Israelin rukous

64 1 Jospa sinä halkaisisit
taivaat ja astuisit alas,
niin että vuoret sulaisivat edessäsi,
niin kuin risut leimahtavat tuleen,
niin kuin vesi kiehuu tulen
voimasta.
Jospa tekisit nimesi tunnetuksi
vastustajillesi,
niin että kansat vapisisivat sinun
kasvojesi edessä,
2 kun sinä teet pelottavia tekoja,
joita emme odottaneet.
Jospa astuisit alas, niin että vuoret
sulaisivat sinun edessäsi!
3 Ei ole ikiajoista asti kuultu,
korva ei ole kuullut
eikä silmä nähnyt muuta Jumalaa
paitsi sinut,
joka sellaisia tekisi häntä
odottavalle.
4 Sinä käyt kohtaamaan niitä,
jotka iloiten noudattavat
vanhurskautta
ja muistavat sinua teilläsi.

Mutta me teimme syntiä, ja
sinä vihastuit.
Näin on ollut ikiajoista asti –
voimmeko pelastua?
5 Kaikista meistä on tullut
kuin saastaa
ja kaikki meidän
vanhurskautemme on kuin
tahrainen vaate.
Kaikki me olemme lakastuneet
kuin lehdet,
ja pahat tekomme heittelevät
meitä kuin tuuli.
6 Ei ole ketään, joka huutaisi
avukseen sinun nimeäsi,
havahtuisi pitämään sinusta kiinni,
sillä sinä olet peittänyt
meiltä kasvosi,
jättänyt meidät menehtymään
syntiemme valtaan.
7 Mutta olethan sinä, Herra,
meidän Isämme!
Me olemme savi, ja sinä olet
meidän valajamme,
kaikki me olemme sinun
kättesi tekoa.
8 Älä vihastu, Herra, ylen määrin
äläkä loputtomiin muistele
pahoja tekojamme.
Katso meitä, me olemme kaikki
sinun kansaasi.
9 Sinun pyhät kaupunkisi ovat
tulleet autiomaaksi,
Siionista on tullut autiomaa,
Jerusalemista autio.
10 Tuo pyhä ja ihana huoneemme,
jossa isämme sinua ylistivät,
on tulella poltettu.
Raunioina on kaikki meille
kallisarvoinen.
11 Voitko tästä huolimatta hillitä
itsesi, Herra,
voitko olla vaiti ja vaivata meitä
ylen määrin?

Pelastus ja kadotus

65 1 Minä olen suonut niiden
etsiä minua, jotka eivät
minua kyselleet,
niiden löytää minut, jotka eivät
minua etsineet.
Kansalle, jota ei ole otettu
minun nimiini,
minä olen sanonut: “Tässä minä
olen, tässä minä olen!”
2 Kaiket päivät olen ojentanut
käsiäni
uppiniskaista kansaa kohti –
he vaeltavat tietä, joka ei ole hyvä,
omien ajatustensa mukaan –
3 kansaa kohti, joka vihoittaa
minut
yhä uudestaan vasten kasvojani,
uhraa puutarhoissa ja suitsuttaa
tiilikivialttareilla.
4 He asuvat haudoissa
ja yöpyvät salaisissa paikoissa.
He syövät sianlihaa,
ja saastaiset liemet on heillä
astioissaan.
5 He sanovat: “Pysy loitolla,
älä tule minua lähelle,
sillä minä olen sinulle pyhä.”
Nämä ovat savu minun
sieraimissani,

tuli, joka palaa kaiket päivät.
6 Katso, se on kirjoitettuna
minun edessäni.
En ole vaiti, vaan minä maksan,
minä maksan heidän syliinsä
7 heidän pahat tekonsa ja heidän
isiensä pahat teot,
sanoo Herra.
Koska he ovat suitsuttaneet
vuorilla
ja häväisseet minua kukkuloilla,
minä mittaan heidän aikaisempien
tekojensa palkan heidän
syliinsä.
8 Näin sanoo Herra:
Niin kuin sanotaan rypäleestä,
jos siinä on mehua:
“Älä hävitä sitä,
sillä siinä on siunaus”,
niin minä teen palvelijoitteni
tähden,
etten kaikkea hävittäisi.
9 Minä tuon Jaakobista
esiin siemenen
ja Juudasta vuorteni perijän.
Minun valittuni saavat periä maan,
ja palvelijani saavat asua siinä.
10 Saaronista tulee lampaiden
laidun
ja Aakorinlaaksosta karjan
lepopaikka
minun kansalleni, joka minua etsii.
11 Mutta te, jotka hylkäätte Herran
ja unohdatte minun
pyhän vuoreni,
te, jotka katatte pöydän Gadille
ja täytätte sekoitusmaljan
Menin kunniaksi,
12 teidät minä määrään
miekan omiksi.
Te kaikki kumarrutte
teurastettaviksi,
koska te ette vastanneet, kun
minä kutsuin,
ettekä kuunnelleet, kun
minä puhuin,
vaan teitte sitä, mikä on pahaa
minun silmissäni,
ja valitsitte sen, mikä ei ole
minulle mieleen.
13 Sen tähden, näin sanoo
Herra, Herra:
Katso, minun palvelijani syövät,
mutta te näette nälkää.
Katso, minun palvelijani juovat,
mutta te kärsitte janoa.
Katso, minun palvelijani iloitsevat,
mutta te joudutte häpeään.
14 Katso, minun palvelijani
riemuitsevat
sydämen kyllyydestä,
mutta te huudatte sydämen
tuskasta
ja voihkitte mieli murtuneena.
15 Te jätätte nimenne
kirouslauseeksi minun
valituilleni:
“Niin surmatkoon sinut
Herra, Herra”,
mutta palvelijoilleen hän antaa
toisen nimen.
16 Joka itsensä siunaa
siinä maassa,

siunaa itsensä tosi Jumalan
nimeen,
ja joka vannoo siinä maassa,
se vannoo tosi Jumalan nimeen,
sillä entiset ahdistukset on
unohdettu
ja ne ovat peitossa minun
silmiltäni.

Jumalan valtakunta

17 Katso, minä luon uudet taivaat
ja uuden maan.
Entisiä ei enää muisteta,
eivätkä ne enää nouse mieleen,
18 vaan te saatte iloita ja riemuita
iankaikkisesti
siitä, mitä minä luon.
Sillä katso, riemuksi minä luon
Jerusalemin,
iloksi sen kansan.
19 Minä riemuitsen Jerusalemista,
minä iloitsen kansastani.
Ei siellä enää kuulla itkun ääntä
eikä valitusta.
20 Ei siellä ole enää lasta,
joka eläisi vain muutaman päivän,
ei vanhusta, joka ei täyttäisi
päiviensä määrää.
Sillä nuorin kuolee satavuotiaana,
ja vasta satavuotiaana synnintekijä
joutuu kiroukseen.
21 He rakentavat taloja ja
asuvat niissä,
istuttavat viinitarhoja ja nauttivat
niiden hedelmät.
22 Eivät he rakenna toisten
asuttavaksi,
eivät istuta toisten syötäväksi,
sillä niin kuin ovat puiden päivät,
niin ovat elinpäivät minun
kansani keskuudessa.
Minun valittuni kuluttavat itse
kättensä työn.
23 He eivät tee työtä turhaan
eivätkä synnytä lapsia
äkkikuoleman omiksi,
sillä he ovat Herran siunaamien
siemen,
ja heidän vesansa pysyvät
heidän luonaan.
24 Ennen kuin he huutavat,
minä vastaan;
heidän vielä puhuessaan
minä kuulen.
25 Susi ja karitsa käyvät yhdessä
laitumella,
leijona syö rehua kuin nauta,
ja käärmeen ruokana on
maan tomu.
Ei missään minun pyhällä
vuorellani
tehdä pahaa eikä vahinkoa,
sanoo Herra.

Nöyrät pelastuvat,
tottelemattomat tuomitaan

66 1 Näin sanoo Herra:
Taivas on minun
valtaistuimeni,
ja maa on minun jalkojeni
astinlauta.
Millaisen rakennuksen te minulle
rakentaisitte,
millainen paikka olisi leposijani?
2 Minun käteni on kaikki
nämä tehnyt,

ja niin ne ovat syntyneet,
sanoo Herra.
Mutta minä katson sen puoleen,
joka on nöyrä,
jolla on särkynyt henki
ja joka vavisten kunnioittaa
minun sanaani.
3 Joka teurastaa härän,
mutta myös lyö kuoliaaksi miehen,
joka uhraa lampaan,
mutta myös taittaa koiralta niskan,
joka uhraa ruokauhrin,
mutta myös sian verta,
joka polttaa suitsuketta,
mutta myös siunaa vääryyttä –
nämä ovat valinneet omat tiensä
ja heidän sielunsa on mieltynyt
heidän iljetyksiinsä.
4 Niinpä minäkin valitsen heidän
vaivaamisensa
ja annan heitä kohdata sen,
mitä he pelkäävät,
sillä kukaan ei vastannut, kun
minä kutsuin.
He eivät kuunnelleet, kun
minä puhuin,
vaan tekivät sitä, mikä on pahaa
minun silmissäni,
ja valitsivat sen, mikä ei ole
minulle mieleen.
5 Kuulkaa Herran sana,
te, jotka vavisten kunnioittatte
hänen sanaansa:
Teidän veljenne, jotka vihaavat
teitä
ja työntävät teidät luotaan minun
nimeni tähden,
sanovat: “Osoittakoon Herra
kunniansa,
niin että me näemme
teidän ilonne!”
Mutta he joutuvat häpeään.
6 Metelin ääni kaupungista!
Ääni temppelistä!
Herran ääni: hän maksaa
palkan vihollisilleen.

Siionin tuleva kunnia

7 Ennen kuin Siion tuntee kipuja,
hän jo synnyttää;
ennen kuin tuskat tulevat,
hän saa aikaan poikalapsen.
8 Kuka on tällaista kuullut?
Kuka on nähnyt tällaista?
Syntyykö maa yhden
päivän kivulla,
tai synnytetäänkö kansa
yhdellä kertaa?
Siionhan tunsi kipuja
ja samalla jo synnytti lapsensa.
9 Minäkö avaisin kohdun
suun antamatta voimaa
synnyttää,
sanoo Herra,
tai minäkö, joka annan voiman
synnyttää,
estäisin synnyttämästä?
10 Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja
riemuitkaa hänestä
kaikki te, jotka rakastatte häntä.
Iloitkaa suuresti hänen kanssaan,
te, jotka olette surreet hänen
vuokseen,
11 jotta saisitte imeä kylliksenne
hänen lohdutuksensa rinnoista,

että joisitte ja virkistyisitte
hänen kunniansa nisistä.
12 Sillä näin sanoo Herra:
Minä ohjaan hänen luokseen
rauhan kuin virran
ja kansojen rikkaudet kuin
tulvivan joen.
Te saatte imeä, teitä kannetaan
sylissä,
pidetään polvilla ja hellitellään.
13 Niin kuin äiti lohduttaa lastaan,
niin minäkin lohdutan teitä;
Jerusalemissa te saatte
lohdutuksen.
14 Te näette sen, ja teidän
sydämenne iloitsee
ja luunne virkistyvät kuin
vihanta ruoho.
Herran käsi tulee tunnetuksi
hänen palvelijoilleen,
mutta hänen vihollisilleen
hänen vihansa.

Herran tuli ja miekka tuomitsevat

15 Katso, Herra saapuu tulessa,
ja hänen vaununsa ovat
kuin myrsky.
Hän antaa vihansa purkautua
hehkussa,
nuhtelunsa tulenliekeissä.
16 Herra käy oikeutta tulella
ja miekallaan kaiken lihan kanssa.
Herran surmaamia on
oleva paljon.
17 Niistä, jotka pyhittäytyvät
ja puhdistautuvat
puutarhamenoja varten
seuraten yhtä, joka on heidän
keskellään,
ja jotka syövät sianlihaa
ja muuta inhottavaa, myös hiiriä,
niistä kaikista tulee loppu,
sanoo Herra.

Herran kunnia ilmestyy

18 Minä tunnen heidän tekonsa
ja ajatuksensa. Aika tulee, jolloin
minä kokoan kaikki kansat ja kielet, ja ne tulevat ja näkevät minun
kunniani. 19 Minä teen tunnusteon
heidän keskellään ja lähetän eloon
jääneitä heidän joukostaan vieraiden kansojen luo Tarsiiseen, Puuliin
ja Luudiin, jousenjännittäjien luo,
Tuubaliin ja Jaavaniin, kaukaisiin
merensaariin, jotka eivät ole kuulleet minusta kerrottavan eivätkä
ole nähneet minun kunniaani. He
ilmoittavat minun kunniani kansojen keskuudessa. 20 He tuovat
kaikki teidän veljenne kaikista kansoista hevosilla, avoimilla vaunuilla
ja katetuilla vankkureilla, muuleilla
ja ratsukameleilla uhrilahjana Herralle minun pyhälle vuorelleni Jerusalemiin, sanoo Herra, niin kuin
israelilaiset tuovat ruokauhrin puhtaassa astiassa Herran huoneeseen.
21 Ja heitäkin minä otan leeviläisiksi
papeiksi, sanoo Herra.
22 Niin kuin uudet taivaat
ja uusi maa, jotka minä teen,
pysyvät minun kasvojeni edessä,
sanoo Herra,

niin pysyvät teidän siemenenne
ja teidän nimenne.
23 Joka kuukausi uudenkuun
päivänä
ja joka viikko sapattina tulee
kaikki liha
ja kumartuu minun eteeni,
sanoo Herra.
24 Ja he lähtevät ulos katselemaan
minusta luopuneiden ihmisten
ruumiita.
Niiden mato ei kuole
eikä niiden tuli sammu,
ne ovat kauhistukseksi kaikelle
lihalle.

JEREMIAN KIRJA

ENNEN JERUSALEMIN VALLOITUSTA, 1 – 38

Herra kutsuu Jeremian profeetaksi

1 [1] Jeremian, Hilkian pojan, sanat. Hän oli Anatotissa, Benjaminin maassa, asuvia pappeja. [2] Hänelle tuli Herran sana Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä, tämän kolmantenatoista hallitusvuotena, [3] ja vielä Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä ja edelleen Juudan kuninkaan Sidkian, Joosian pojan, yhdennentoista hallitusvuoden loppuun asti. Sen vuoden viidennessä kuussa Jerusalemin asukkaat vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

[4] Minulle tuli tämä Herran sana:
[5] "Jo ennen kuin minä muovasin
sinut äidinkohdussa,
minä tunsin sinut.
Jo ennen kuin sinä synnyit,
minä pyhitin sinut
ja asetin sinut kansojen
profeetaksi."
[6] Mutta minä sanoin: "Voi,
Herra, Herra!
Enhän minä osaa puhua, sillä
minä olen nuori!"
[7] Herra sanoi minulle:
"Älä sano: 'Minä olen nuori',
vaan mene, minne ikinä minä
sinut lähetän,
ja puhu kaikki, mitä minä käsken
sinun puhua.
[8] Älä pelkää heitä,
sillä minä olen sinun kanssasi
ja pelastan sinut,
sanoo Herra."
[9] Sitten Herra ojensi kätensä,
kosketti minun suutani ja
sanoi minulle:
"Minä panen sanani sinun suuhusi.
[10] Katso, minä olen tänä päivänä
asettanut sinut
kansojen ja valtakuntien
yläpuolelle
repimään ja hajottamaan,
hävittämään ja tuhoamaan,
rakentamaan ja istuttamaan."

Mantelipuu ja kiehuva pata

[11] Minulle tuli tämä Herran sana: "Mitä sinä näet, Jeremia?" Minä vastasin: "Minä näen mantelipuun oksan." [12] Herra sanoi minulle: "Sinä olet nähnyt oikein, sillä minä valvon, että minun sanani toteutuu."

[13] Toisen kerran minulle tuli tämä Herran sana: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen suunnalla."

[14] Herra sanoi minulle:
"Pohjoisesta purkautuu
onnettomuus
kaikkien maan asukkaiden päälle,
[15] sillä minä kutsun esiin

kaikki pohjoisten valtakuntien
heimot,
sanoo Herra.
Ne tulevat ja asettavat kukin
valtaistuimensa
Jerusalemin porttien eteen,
kaikkien sen muurien ympärille
ja kaikkien Juudan kaupunkien
ympärille.
16 Minä julistan Juudan asukkaille
tuomioni
kaiken heidän pahuutensa vuoksi:
he ovat hylänneet minut,
polttaneet uhreja muille jumalille
ja palvoneet kättensä tekoja.”

Herra lupaa olla Jeremian kanssa

17 “Mutta sinä, vyötä kupeesi,
mene ja puhu heille kaikki,
mitä minä käsken sinun puhua.
Älä kauhistu heitä,
etten minä kauhistuttaisi sinua
heidän edessään.
18 Katso, minä teen sinusta
tänä päivänä linnoitetun
kaupungin,
rautapatsaan ja vaskimuurin
koko maata vastaan,
Juudan kuninkaita ja sen
ruhtinaita,
sen pappeja ja maan
kansaa vastaan.
19 He sotivat sinua vastaan mutta
eivät voita sinua,
sillä minä olen sinun kanssasi
ja pelastan sinut,
sanoo Herra.”

Israel on hylännyt Herran

2 1 Minulle tuli tämä Herran sana:
2 “Mene ja julista Jerusalemin
kuullen:
Näin sanoo Herra:
‘Minä muistan sinun nuoruusaikasi
uskollisuuden,
morsiusaikasi rakkauden.
Sinä seurasit minua autiomaassa,
maassa, jossa ei mitään voi kylvää.’
3 Israel on Herralle pyhitetty,
hänen satonsa ensihedelmä.
Kaikki, jotka sitä syövät, tulevat
syyllisiksi,
onnettomuus kohtaa heitä,
sanoo Herra.
4 Kuulkaa Herran sana, te
Jaakobin huone
ja kaikki Israelin huoneen suvut!
5 Näin sanoo Herra:
‘Mitä vääryyttä isänne minusta
löysivät,
kun he vetäytyivät minusta kauas
ja lähtivät kulkemaan
tyhjän perässä
ja tulivat tyhjänpäiväisiksi?
6 He eivät kysyneet: Missä
on Herra,
joka toi meidät pois Egyptin
maasta
ja johdatti meitä autiomaassa,
arojen ja kuilujen maassa,
kuivuuden ja kuoleman
varjon maassa,
jossa ei kukaan kulje
eikä yksikään ihminen asu?

7 Minä toin teidät
hedelmätarhojen maahan
syömään sen hedelmiä ja
hyviä antimia,
mutta sinne tultuanne te
saastutitte minun maani
ja teitte perintöosani iljettäväksi.
8 Papit eivät kysyneet:
Missä on Herra?
Lain käyttäjät eivät minua
tunteneet,
paimenet luopuivat minusta.
Profeetat ennustivat
Baalin nimessä
ja seurasivat niitä, joista ei
ole apua.
9 Sen tähden minä käyn vielä
oikeutta teidän kanssanne,
sanoo Herra,
ja teidän lastenne lasten kanssa
minä käyn oikeutta.
10 Menkää kittiläisten saarille
katsomaan
ja lähettäkää miehiä Keedariin
tutkimaan tarkoin,
niin saatte nähdä, onko tällaista
tapahtunut.
11 Onko mikään kansa vaihtanut
jumalia –
vaikka eiväthän ne jumalia
olekaan –
mutta minun kansani on vaihtanut
kunniansa
sellaiseen, mistä ei ole apua.
12 Hämmästykää tästä, te taivaat!
Kauhistukaa ja tyrmistykää
perin pohjin,
sanoo Herra.
13 Sillä minun kansani on tehnyt
pahaa kaksin verroin:
minut se on hylännyt,
elävän veden lähteen,
ja hakannut itselleen vesisäiliöitä,
särkyviä säiliöitä,
jotka eivät vettä pidä.
14 Onko Israel orja, kotona
syntynyt?
Miksi hän on joutunut saaliiksi?
15 Häntä vastaan karjuivat
nuoret leijonat,
antoivat äänensä kuulua.
Ne tekivät hänen maansa autioksi,
hävittivät hänen kaupunkinsa,
niissä ei enää asukkaita ole.
16 Myös Noofin ja Tahpanheen
miehet
pitivät päälakeasi laitumenaan.
17 Eikö tämä tapahdu sinulle
sen vuoksi,
että hylkäät Herran, Jumalasi,
kun hän tahtoo johdattaa
sinua tiellä?
18 Ja nyt, mitä menemistä
sinulla on Egyptiin
juomaan Siihorin vettä?
Mitä menemistä sinulla
on Assuriin
juomaan Eufratvirran vettä?
19 Sinua kurittaa sinun pahuutesi
ja ojentaa sinun luopumuksesi.
Tiedä ja ymmärrä, kuinka pahaa
ja katkeraa on,
että sinä hylkäät Herran, Jumalasi,
etkä pelkää minua,

sanoo Herra, Herra Sebaot.'"

Israel palvelee epäjumalia

20 "Kautta aikojen sinä olet
särkenyt ikeesi,
katkaissut ikeesi siteet
ja sanonut: 'En tahdo palvella
sinua.'
Kaikilla korkeilla kukkuloilla
ja kaikkien lehtevien puiden alla
sinä lojuit porttona.
21 Minä olin istuttanut sinut jaloksi
viiniköynnökseksi
jaloimmasta siemenestä.
Kuinka olet voinut muuttua
vieraan viiniköynnöksen
villiversoiksi?
22 Vaikka pesisit itsesi saippualla
ja käyttäisit paljon lipeää,
syntiesi tahrat pysyvät edessäni,
sanoo Herra, Herra.
23 Kuinka voit sanoa: 'En ole
saastuttanut itseäni
enkä seurannut baaleja'?
Katso tietäsi laaksossa
ja muista, mitä olet tehnyt,
sinä nopea, nuori naaraskameli,
joka juokset sinne ja tänne,
24 sinä villiaasi, autiomaahan
tottunut,
joka himoissasi ilmaa nuuhkit –
kuka voi hillitä sen kiiman?
Ei yhdenkään, joka sitä etsii,
tarvitse väsyttää itseään;
kun tulee sen kuukausi, sen
kyllä löytää.
25 Varo, ettet joudu juoksemaan
paljain jaloin
ja kurkku janoisena.
Mutta sinä sanot: 'Ei! Tuo on
turhaa puhetta!
Minä rakastan muukalaisia,
ja heitä minä seuraan.'
26 Niin kuin teosta tavattu varas
on häpeissään,
niin joutuu häpeään Israelin
huone
kuninkaineen ja ruhtinaineen,
pappeineen ja profeettoineen,
27 nuo, jotka sanovat puulle:
'Sinä olet isäni',
ja kivelle: 'Sinä olet minut
synnyttänyt.'
He ovat kääntäneet minuun
päin selkänsä,
eivät kasvojaan.
Kun onnettomuus kohtaa, he
kuitenkin huutavat:
'Nouse ja pelasta meidät!'
28 Missä ovat silloin jumalasi, jotka
olet itsellesi tehnyt?
Nouskoot nyt, jos voivat pelastaa
sinut onnettomuuden
aikana.
Onhan sinulla, Juuda, jumalia,
yhtä paljon kuin kaupunkeja.
29 Miksi te riitelette
minua vastaan?
Tehän olette kaikki luopuneet
minusta,
sanoo Herra.
30 Turhaan minä olen lyönyt
teidän lapsianne,
eivät he ole ottaneet kuritusta
opikseen!

Teidän miekkanne on syönyt
profeettojanne
kuin hävittävä leijona.
31 Te nykyinen polvi!
Pankaa merkille Herran sana:
Olenko minä ollut Israelille
autiomaa,
pimeyden maa?
Miksi kansani sanoo:
‘Me juoksemme vapaina
emmekä tule enää sinun
luoksesi’?”

Israel uskottelee olevansa syytön

32 “Unohtaako neitsyt koristeensa,
morsian koruvyönsä?
Mutta minun kansani on
unohtanut minut
lukemattomina päivinä.
33 Kuinka ovelasti kuljetkaan
lempeä etsiessäsi!
Kylläpä oletkin perehtynyt
pahuuden teihin.
34 Vaatteittesi liepeetkin ovat
viattomien köyhien veressä,
vaikka et ole tavannut heitä
murtautumasta sisälle.
Kuitenkin, kaikesta huolimatta,
35 sinä sanot: ‘Minä olen syytön,
varmasti Herran viha on kääntynyt
pois minusta.’
Katso, minä käyn oikeutta
sinun kanssasi,
koska sinä sanot: ‘En ole
syntiä tehnyt.’
36 Miksi sinä niin
ajattelemattomasti
muutat suuntaa!
Egyptistäkin saat häpeän,
niin kuin olet saanut häpeän
Assurista.
37 Sieltäkin sinä lähdet pois
kädet pääsi päällä,
sillä Herra on hylännyt nuo,
joihin sinä luotat,
etkä sinä heidän avullaan
menestystä saa.”

Israelin ja Juudan uskottomuus

3 1 Näin sanoo Herra:
“Jos mies lähettää vaimonsa
pois
ja tämä lähtee hänen luotaan
ja joutuu toisen miehen vaimoksi,
voiko mies enää palata tuon
naisen luo?
Eikö silloin tämä maa tule peräti
saastaiseksi?
Mutta sinä olet harjoittanut
haureutta
monen rakastajan kanssa;
voisitko silti palata minun
luokseni,
sanoo Herra.
2 Nosta katseesi kukkuloita
kohti ja katso:
missä ei sinua olisi maattu?
Teiden varsilla sinä istuit ja
odotit heitä
kuin arabi autiomaassa.
Sinä saastutit maan
haureudellasi ja pahuudellasi.
3 Sadekuurot tyrehtyivät,
kevätsadetta ei tullut,
mutta sinulla oli porttonaisen
otsa:

sinä kieltäydyit häpeämästä.
4 Nyt sinä kuitenkin
huudat minulle:
'Isäni, sinä olet nuoruuteni ystävä!
5 Onko hän ainiaan vihoissaan,
pitääkö hän vihansa voimassa
ikuisesti?'
Näinhän sinä puhut ja teet pahaa,
ja siihen sinä pystyt."

6 Kuningas Joosian päivinä Herra sanoi minulle: "Oletko nähnyt, mitä luopiovaimo Israel on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla vuorilla sekä kaikkien lehtevien puiden alla ja harjoitti siellä haureutta. 7 Minä ajattelin, että kaiken tämän tehtyään hän palaisi minun luokseni, mutta hän ei palannut. Tämän näki hänen uskoton sisarensa Juuda. 8 Ja minä näin, että kaikesta tästä huolimatta – vaikka luopiovaimo Israel oli tehnyt aviorikoksen ja minä olin antanut hänelle erokirjan ja lähettänyt hänet pois – ei hänen sisarensa, uskoton Juuda, kuitenkaan pelännyt, vaan meni ja harjoitti hänkin haureutta. 9 Haureus oli hänestä pikkuasia, ja niin hän saastutti maan tekemällä aviorikoksen kiven ja puun kanssa. 10 Kaikesta tästä huolimatta hänen uskoton sisarensa Juuda ei palannut minun luokseni koko sydämestään vaan teeskennellen, sanoo Herra."

Kehotus kääntymykseen

11 Herra sanoi minulle vielä: "Luopiovaimo Israel on osoittanut olevansa vanhurskaampi kuin uskoton Juuda. 12 Mene ja julista nämä sanat pohjoiseen päin ja sano:
Palaa, luopiovaimo Israel,
sanoo Herra!
Minä en enää synkistä teille
kasvojani,
sillä minä olen armollinen,
sanoo Herra,
en pidä vihaa ikuisesti.
13 Ainoastaan tunne syntisi,
että olet luopunut Herrasta,
Jumalastasi,
olet juossut muukalaisten luo
jokaisen lehtevän puun alle
etkä ole kuunnellut minun ääntäni,
sanoo Herra.

14 Palatkaa, te luopiolapset, sanoo Herra, sillä minä olen ottanut teidät omikseni. Minä noudan teidät, yhden ainoankin kaupungista ja kaksi heimosta, ja tuon teidät Siioniin. 15 Minä annan teille sydämeni mukaisia paimenia, ja he kaitsevat teitä ymmärtäväisesti ja taitavasti.

16 Näin sanoo Herra: Kun te niinä päivinä lisäännytte ja olette hedelmällisiä maassa, silloin ei enää puhuta Herran liitonarkusta. Se ei tule enää kenenkään mieleen, eikä sitä muisteta, sitä ei enää kaivata eikä sellaista enää tehdä. 17 Siihen

aikaan Jerusalemia sanotaan Herran valtaistuimeksi. Kaikki kansat kokoontuvat Herran nimen vuoksi Jerusalemiin, eivätkä ne enää vaella pahan sydämensä paatumuksessa.
18 Niinä päivinä Juudan heimo liittyy Israelin heimoon, ja ne tulevat yhdessä pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin teidän isillenne perinnöksi.
19 Minä ajattelin:
Kuinka asetankaan sinut lasteni joukkoon
ja annan sinulle kauniin maan,
ihanista ihanimman perintöosan kansojen joukossa!
Minä ajattelin, että sinä kutsuisit minua isäksi
etkä koskaan kääntyisi pois seuraamasta minua.
20 Mutta niin kuin vaimo on uskoton puolisolleen,
niin te, Israelin huone, olette olleet uskottomia minulle,
sanoo Herra.
21 Kalliokukkuloilta kuuluu ääni:
israelilaiset anovat itkien armoa,
sillä he ovat kulkeneet väärää tietä,
unohtaneet Herran, Jumalansa.
22 Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset,
niin minä parannan teidän luopumuksenne.”
Israelilaiset vastaavat:
“Katso, me tulemme sinun luoksesi,
sillä sinä olet Herra, meidän Jumalamme.
23 Totisesti, petosta on se, mikä kuuluu kukkuloilta,
kohina vuorilta.
Totisesti, Herrassa, meidän Jumalassamme,
on Israelin pelastus.
24 Häpeä on syönyt isiemme vaivannäön tulokset
nuoruudestamme asti,
heidän lampaansa ja nautansa,
poikansa ja tyttärensä.
25 Maatkaamme maassa häpeissämme.
Häväistyksemme peittäköön meidät,
sillä me olemme tehneet syntiä Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan,
me ja meidän isämme
nuoruudestamme saakka
aina tähän päivään asti.
Emme ole kuunnelleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä.”

Ympärileikatkaa sydämenne

4 1 “Jos sinä, Israel, käännyt, sanoo Herra,
käänny minun luokseni.
Jos poistat iljetyksesi kasvojeni edestä
etkä harhaile
2 vaan vannot totuudessa, oikein ja vanhurskaasti:
‘Niin totta kuin Herra elää’,
niin kansat siunaavat itsensä hänen nimessään

ja kerskaavat hänestä.
3 Sillä näin sanoo Herra
Juudan miehille ja Jerusalemille:
Raivatkaa itsellenne uudispelto,
älkää kylväkö orjantappuroiden
sekaan.
4 Ympärileikatkaa itsenne Herralle,
poistakaa sydämenne esinahka,
te Juudan miehet ja Jerusalemin
asukkaat!
Muutoin minun vihani syttyy
kuin tuli
teidän tekojenne pahuuden
vuoksi.
Se palaa, eikä kukaan voi sitä
sammuttaa.”

Tuho on tulossa

5 “Ilmoittakaa Juudassa,
kuuluttakaa Jerusalemissa,
puhaltakaa pasuunaan
kautta maan,
huutakaa täyttä kurkkua:
‘Kokoontukaa, niin lähdemme
linnoitettuihin kaupunkeihin.’
6 Nostakaa lippu kohti Siionia,
paetkaa pysähtymättä,
sillä minä annan tulla pohjoisesta
onnettomuuden ja suuren
hävityksen.
7 Leijona on noussut tiheiköstään,
kansojen tuhooja on lähtenyt
liikkeelle,
lähtenyt omasta paikastaan
autioittamaan sinun maasi.
Kaupunkisi hävitetään,
ne jäävät asukkaita vaille.
8 Vyöttäkää tämän vuoksi
säkki yllenne,
valittakaa ja parkukaa,
sillä päältämme ei ole väistynyt
Herran vihan hehku.”
9 “Sinä päivänä, sanoo Herra,
katoaa kuninkaan rohkeus
ja ruhtinaiden rohkeus.
Papit tyrmistyvät
ja profeetat hämmästyvät.
10 Mutta minä sanoin: ‘Voi,
Herra, Herra!
Totisesti, sinä olet pahoin
pettänyt tämän kansan
ja Jerusalemin!’
Sinä sanoit: ‘Teillä on
oleva rauha!’,
mutta nyt miekka koskee
sieluun asti.”
11 Siihen aikaan sanotaan
tälle kansalle ja Jerusalemille:
“Polttava tuuli autiomaan
kalliokukkuloilta
tulee minun kansaani, tytärtäni,
kohti.
Ei se sovi viljan viskaamiseen
eikä puhdistamiseen.
12 Se tuuli on liian tuima
sellaiseen,
se tulee minun tarkoituksiani
varten.
Nyt minä julistan heille tuomion.”
13 Katso, hän nousee pilvien lailla,
ja hänen vaununsa ovat kuin
myrskytuuli,
hänen hevosensa kotkia
nopeammat.

Voi meitä, me olemme
tuhon omat!
14 “Pese pahuus sydämestäsi,
Jerusalem,
että pelastuisit.
Kuinka kauan viipyvät
sisimmässäsi
väärät ajatuksesi?
15 Jo kuuluu Daanista
sanansaattajan ääni,
Efraimin vuorilta onnettomuuden
julistus:
16 Ilmoittakaa kansoille,
kuuluttakaa Jerusalemille:
‘Piirittäjät tulevat kaukaisesta
maasta
ja korottavat äänensä Juudan
kaupunkeja vastaan.’
17 Niin kuin pellon vartijat he
ovat sen ympärillä,
koska se on niskoitellut
minua vastaan,
sanoo Herra.
18 Sinun vaelluksesi ja tekosi
ovat tuottaneet sinulle tämän.
Tämä on pahuutesi palkka;
se on sinulle katkeraa,
se koskee sydämeesi asti.”

Koko maa tulee autioksi

19 “Voi sisimpäni, sisimpäni!
Minä vääntelehdin tuskasta.
Voi sydämeni kammioita!
Sydämeni hakkaa,
en voi vaieta,
sillä sieluni on kuullut pasuunan
äänen,
sotahuudon.
20 Hävityksestä kuulutetaan
hävityksen perään,
sillä koko maa on tuhottu.
Äkisti tuhoutuivat majani,
hetkessä telttani.
21 Kuinka kauan minun täytyy
nähdä sotalippuja,
kuulla pasuunan ääntä?
22 Minun kansani on tyhmä,
minua he eivät tunne.
He ovat typeriä lapsia,
heillä ei ole ymmärrystä.
He ovat viisaita tekemään pahaa,
mutta hyvää he eivät osaa tehdä.
23 Minä katselin maata, ja se
oli autio ja tyhjä,
ja taivasta, eikä siellä ollut valoa.
24 Minä näin, kuinka vuoret
järkkyivät
ja kaikki kukkulat järähtelivät.
25 Minä katselin, eikä näkynyt
yhtään ihmistä,
ja kaikki taivaan linnutkin
olivat paenneet.
26 Minä näin, että hedelmätarha
oli autiomaana
ja kaikki sen kaupungit oli
revitty maahan.
Tämän oli tehnyt Herra
ja hänen vihansa hehku.
27 Sillä näin sanoo Herra:
‘Koko maa tulee autioksi,
mutta kokonaan minä en
sitä tuhoa.
28 Sen tähden maa murehtii
ja taivas ylhäällä synkkenee,
mutta minä olen puhunut,

olen tehnyt päätöksen.
En kadu enkä peruuta sitä.’
29 Ratsu- ja jousimiesten huutoa
pakenee koko kaupunki,
asukkaat piiloutuvat tiheikköihin
ja nousevat kallioille.
Koko kaupunki on hylätty,
eikä siinä asu ketään.
30 Ja sinä, hävitetty kaupunki,
mitä teet, kun pukeudut
purppuraan,
koristaudut kultakoruilla
ja suurennat silmäsi ihomaalilla?
Turhaan sinä itseäsi kaunistat!
Rakastajasi ovat hylänneet sinut,
he tavoittelevat henkeäsi.
31 Minä kuulen kuin synnyttäjän
huutoa,
kuin ensisynnyttäjän
tuskanhuutoa.
Se on tytär Siionin huutoa.
Voihkien hän levittää kätensä:
‘Voi minua! Minun sieluni
menehtyy
murhamiesten käsiin!’”

Uskotonta kansaa kohtaa rangaistus

5 1 “Kierrelkää Jerusalemin
katuja,
katselkaa, tiedustelkaa
ja etsikää sen toreilta.
Jos löydätte yhdenkään, joka
tekee oikein,
ainoankaan, joka pyrkii
uskollisuuteen,
niin minä annan anteeksi
Jerusalemille.”
2 Vaikka he sanovat: “Niin totta
kuin Herra elää”,
he kuitenkin vannovat väärin.
3 Herra, eivätkö sinun silmäsi
etsi uskollisuutta?
Sinä löit heitä, mutta he eivät
tunteneet kipua;
sinä teit heistä melkein lopun,
mutta he eivät ottaneet kuritusta
opikseen.
He ovat kovettaneet kasvonsa
kalliota kovemmiksi,
he ovat kieltäytyneet palaamasta
luoksesi.
4 Minä sanoin: Tällaisia ovat
vain alhaiset –
he ovat tyhmiä,
koska he eivät tunne Herran tietä,
Jumalansa oikeutta.
5 Minäpä menen ylhäisten luo
ja puhun heidän kanssaan,
sillä he tuntevat Herran tien,
Jumalansa oikeuden.
Mutta kaikki olivat särkeneet
ikeen,
katkaisseet siteet.
6 Sen tähden metsän leijona
surmaa heidät,
aavikon susi hävittää heidät,
pantteri väijyy heidän
kaupunkiensa ympärillä.
Kuka ikinä lähtee kaupungista,
hänet raadellaan,
sillä heidän rikoksiaan on paljon,
heidän luopumuksensa on
määrätön.

7 “Kuinka minä voisin antaa
sinulle anteeksi?
Lapsesi ovat hylänneet minut
ja vannoneet niiden kautta,
jotka eivät ole jumalia.
Minä ravitsin heidät,
mutta he olivat uskottomia
ja kokoontuivat porttojen taloissa.
8 He ovat hyvin syöneitä,
himokkaita oriita,
kaikki he hirnuvat lähimmäistensä
vaimoja.
9 Enkö minä tällaisesta rankaisisi,
sanoo Herra,
enkö tahtoisi kostaa
tämänkaltaiselle kansalle?
10 Nouskaa sen viinitarhojen
penkereille ja hävittäkää,
mutta älkää tehkö siitä loppua.
Karsikaa sen köynnökset,
sillä ne eivät ole Herran.
11 Israelin heimo ja Juudan heimo
ovat pettämällä pettäneet minut,
sanoo Herra.”

Kaukainen kansa hyökkää Israeliin

12 “Israel on kieltänyt Herran
ja sanonut:
‘Ei hän tee mitään,
ei meitä kohtaa onnettomuus.
Emme tule näkemään miekkaa
emmekä nälkää.’
13 Profeetoista on tullut tuulen
kaltaisia,
sanaa heillä ei ole.
Niinpä heille itselleen käy
sen mukaan.
14 Sen tähden näin sanoo Herra,
sotajoukkojen Jumala:
Koska he ovat puhuneet tällaista,
niin katso,
minä teen sanani sinun
suussasi tuleksi
ja tämän kansan puiksi,
ja tuli syö heidät.
15 Katso, minä tuon teitä vastaan
kansan kaukaa,
te Israelin heimo,
sanoo Herra.
Se on luja kansa, ikivanha kansa,
se on kansa, jonka kieltä
sinä et tunne,
et ymmärrä, mitä se puhuu.
16 Heidän nuolikotelonsa ovat
kuin avoin hauta,
kaikki he ovat sankareita.
17 Se kansa syö sinun satosi
ja leipäsi,
se syö poikasi ja tyttäresi,
se syö lampaasi ja nautasi,
se syö viiniköynnöksesi ja
viikunapuusi.
Miekalla se hävittää linnoitetut
kaupunkisi,
joihin sinä panet turvasi.
18 Mutta niinäkään päivinä minä
en tee teistä loppua, sanoo Herra.
19 Ja kun he kysyvät: ‘Miksi Herra,
meidän Jumalamme, on tehnyt
meille kaiken tämän?’, niin vastaa
heille: ‘Koska te olette hylänneet
minut ja palvelleet vieraita juma-
lia omassa maassanne, teidän täytyy
palvella muukalaisia maassa, joka ei
ole teidän.’”

Uppiniskainen kansa saa rangaistuksen

20 “Ilmoittakaa tämä Jaakobin
heimolle,
kuuluttakaa Juudassa näin:
21 Kuulkaa tämä,
te typerä ja ymmärtämätön kansa!
Silmät teillä on, mutta ette näe;
korvat teillä on, mutta ette kuule.
22 Ettekö te pelkää minua,
sanoo Herra,
ettekö vapise minun edessäni,
minun, joka olen ikuisella
säädöksellä määrännyt
hiekan meren rajaksi, jonka
yli se ei pääse?
Vaikka meri pauhaa, se ei
voi mitään,
ja vaikka sen aallot kohisevat,
ne eivät ylitä rajaa.
23 Mutta tällä kansalla on
uppiniskainen ja tottelematon
sydän.
He ovat poikenneet pois ja
menneet menojaan.
24 He eivät sano sydämestään:
‘Pelätkäämme Herraa, meidän
Jumalaamme,
joka antaa sateen,
syyssateen ja kevätsateen ajallaan,
ja pitää huolen, että meille tulevat
sadonkorjuun määräviikot.’
25 Teidän pahat tekonne käänsivät
nämä pois,
syntinne estivät teitä saamasta
sitä, mikä on hyvää.
26 Sillä kansani keskuudessa
on jumalattomia,
jotka väijyvät kyyryssä kuin
linnunpyydystäjät.
He asettavat ansoja
ja ottavat ihmisiä vangiksi.
27 Niin kuin häkki on täynnä lintuja,
niin ovat heidän talonsa
täynnä petosta.
Siksi heistä on tullut mahtavia
ja rikkaita,
28 lihavia ja kiiltäviä.
Heidän pahoilla puheillaan
ei ole määrää.
Eivät he jaa oikeutta,
eivät aja orpojen asiaa, että
nämä voittaisivat.
Köyhille he eivät oikeutta hanki.
29 Enkö minä tällaisesta rankaisisi,
sanoo Herra,
enkö tahtoisi kostaa
tämänkaltaiselle kansalle?
30 Hirveitä ja kauhistavia asioita
tapahtuu maassa:
31 profeetat profetoivat valhetta,
papit hallitsevat mielensä
mukaan,
ja sitä minun kansani rakastaa.
Mutta mitä te teette, kun tästä
tulee loppu?”

Jerusalem pysyy pahuudessaan

6 1 “Paetkaa, benjaminilaiset,
Jerusalemin muurien sisältä,
puhaltakaa pasuunaan Tekoassa
ja nostakaa merkki Beet-Keremin
kohdalle,
sillä pohjoisesta nousee
onnettomuus
ja suuri hävitys.

2 Tuon kauniin ja hemmotellun
tytär Siionin minä hävitän.
3 Hänen luokseen tulee
laumoineen paimenia,
jotka pystyttävät telttansa
kaikkialle hänen ympärilleen
ja laiduntavat kukin kohdaltaan.
4 Julistakaa Siionia vastaan
pyhä sota.
‘Nouskaa, lähtekäämme liikkeelle
puolenpäivän aikaan!
Voi meitä, sillä päivä kääntyy
laskuun
ja illan varjot pitenevät!
5 Nouskaa, lähtekäämme yöllä
ja hävittäkäämme sen palatsit.’
6 Sillä näin sanoo Herra Sebaot:
Kaatakaa puita ja luokaa
piiritysvalli Jerusalemia
vastaan.
Se on kaupunki, jota on
rangaistava,
se on kokonaan sortoa täynnä.
7 Niin kuin kaivo pitää vetensä
raikkaana,
niin sekin pitää pahuutensa
tuoreena.
Sieltä kuuluu väkivallan ja
sorron ääni,
kipu ja haavat ovat aina edessäni.
8 Ota kuritus opiksesi, Jerusalem,
ettei sieluni vieraantuisi sinusta
enkä tekisi sinua autioksi,
asumattomaksi maaksi.”

Israel on hylännyt Herran sanan

9 “Näin sanoo Herra Sebaot:
Israelin jäännökselle tehdään
jälkikorjuu
niin kuin viiniköynnökselle.
Ojenna kätesi kuin viininkorjaaja
takaisin oksiin.
10 Kenelle puhuisin, ketä
varoittaisin,
että he kuuntelisivat?
Heidän korvansa ovat
ympärileikkaamattomat,
eivät he osaa kuunnella.
Herran sana on heille pilkan aihe,
ei se heitä miellytä.
11 Minä olen täynnä Herran vihaa,
olen väsynyt pidättämään sitä.
Vuodata se lapsukaisiin kadulla
ja nuorukaisjoukkoon.
Niin miehet kuin naisetkin
vangitaan,
myös vanhat ja ikääntyneet.
12 Heidän talonsa joutuvat
vieraille,
niin myös pellot ja vaimot,
sillä minä ojennan käteni maan
asukkaita vastaan,
sanoo Herra.
13 Sillä kaikki he pienimmästä
suurimpaan
ahnehtivat väärää voittoa,
profeetat niin kuin papitkin
harjoittavat kaikki petosta.
14 Kevyesti he yrittävät parantaa
minun kansani vamman sanoen:
‘Rauha, rauha!’, vaikka rauhaa
ei ole.
15 He joutuvat häpeään,

sillä he ovat tehneet iljettäviä
tekoja.
Silti he eivät tunne lainkaan
häpeää,
he eivät osaa hävetä.
Kaatukoot sen tähden kaatuvien
joukkoon,
sortukoot, kun minä heitä
rankaisen,
sanoo Herra.”

Kysykää muinaisia polkuja

16 Näin sanoo Herra:
“Menkää teiden varsille ja
katselkaa,
kyselkää muinaisia polkuja.
Kysykää, mikä tie on hyvä, ja
vaeltakaa sitä,
niin löydätte levon sieluillenne.”
Mutta he vastasivat:
“Emme vaella.”
17 “Minä olen asettanut teille
vartiomiehet;
kuunnelkaa pasuunan ääntä.”
Mutta he vastasivat: “Emme
kuuntele.”
18 “Sen tähden kuulkaa, te kansat,
ja tiedä, seurakunta,
mitä heille tapahtuu.
19 Kuule, maa!
Minä tuotan onnettomuuden
tälle kansalle,
heidän ajatustensa hedelmän,
sillä he eivät ole kuunnelleet
minun sanojani
vaan ovat hylänneet opetukseni.
20 Mitä minulle merkitsee Sabasta
tuotu suitsuke
tai paras tuoksuruoko kaukaisesta
maasta?
Teidän polttouhrejanne en ota
suosiollisesti vastaan,
teidän teurasuhrinne eivät ole
minulle mieluisia.
21 Sen tähden, näin sanoo Herra:
Katso, minä asetan tälle kansalle
kompastuskiviä, joihin he
kompastuvat,
isät ja pojat yhdessä.
Naapuri tuhoutuu naapurinsa
kanssa.”

Pohjoisesta tulee hävittäjä

22 Näin sanoo Herra:
“Katso, kansa tulee pohjoisesta
maasta,
suuri kansa nousee maan
perimmäisiltä ääriltä.
23 He käyttävät jousta ja keihästä,
he ovat julmia ja armottomia.
Heidän äänensä on kuin
meren pauhu.
He ratsastavat hevosilla,
soturit varustettuina taisteluun
sinua vastaan, tytär Siion.”
24 Me kuulimme sanoman,
ja meidän kätemme herposivat,
meidät valtasi ahdistus kuin
synnytystuska.
25 “Älkää menkö pelloille, älkää
kulkeko tiellä,
sillä siellä on vihollisen miekka,
kauhua kaikkialla!
26 Tytär, minun kansani!
Vyöttäydy säkkiin ja kieriskele
tuhkassa,

sure niin kuin ainokaista
poikaa surraan,
pidä katkerat valittajaiset,
sillä äkkiarvaamatta käy
kimppuumme hävittäjä.”

Profeetta on kansan koettelija

27 “Minä olen asettanut sinut
koettelemaan ja tutkimaan
kansaani,
että oppisit tuntemaan heidät
ja koettelisit heidän
vaelluksensa.
28 Kaikki he ovat paatuneita
niskureita,
he kulkevat panettelijoina,
he ovat pelkkää vaskea ja rautaa,
kelvottomia kaikki.
29 Palkeet puhkuvat,
mutta tulesta valuu pelkkää lyijyä.
Turhaan on sulatettu ja
puhdistettu,
mutta pahoja ei ole saatu eroon.
30 Hylkyhopeaksi heitä kutsutaan,
sillä Herra on heidät hylännyt.”

Temppelistä on tullut rosvojen luola

7 1 Jeremialle tuli Herralta tämä
sana: 2 “Asetu Herran huoneen
portille ja julista siellä tämä sana:
Kuulkaa Herran sana, kaikki te Juudan asukkaat, jotka tulette näistä
porteista palvomaan Herraa.

3 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Parantakaa vaelluksenne
ja tekonne, niin minä annan teidän
asua tässä paikassa. 4 Älkää luottako
valhepuheeseen: ‘Tämä on Herran
temppeli, Herran temppeli, Herran
temppeli!’ 5 Jos te sen sijaan todella parannatte vaelluksenne ja tekonne, jos todella jaatte oikeutta tasapuolisesti jokaiselle, 6 ette sorra
muukalaista, orpoa tai leskeä, ette
vuodata viatonta verta tässä paikassa ettekä seuraa muita jumalia
itsellenne onnettomuudeksi, 7 niin
minä sallin teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka minä annoin
teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.

8 Kuitenkin te luotatte valheen
sanoihin, joista ei ole apua.
9 Voisitteko te varastaa, tappaa,
tehdä aviorikoksia, vannoa väärin,
suitsuttaa Baalille, seurata muita jumalia, joita ette tunne, 10 ja kuitenkin asettua minun kasvojeni eteen
tähän temppeliin, joka on pyhitetty
minun nimelleni. Tehän sanotte:
‘Me kyllä pelastumme’, vaikka yhä
teette kaikkia näitä iljettäviä tekoja.
11 Rosvojen luolanako te pidätte tätä
temppeliä, joka on pyhitetty minun
nimelleni? Sellaiseksi minäkin olen
sen havainnut, sanoo Herra.

12 Mutta menkääpä asuinpaikkaani Siiloon, jossa minä
ensin annoin nimeni asua, ja
nähkää, mitä minä olen sille tehnyt
kansani Israelin pahuuden tähden!
13 Nyt te olette tehneet kaikkia
näitä tekoja, sanoo Herra, ette ole
kuunnelleet ettekä vastanneet,
vaikka minä varhaisesta alkaen
olen yhä uudestaan puhunut teille
ja kutsunut teitä. 14 Sen tähden

minä teen tälle huoneelle, joka
on pyhitetty minun nimelleni ja
johon te luotatte, niin kuin olen
tehnyt Siilolle. Aivan samoin minä
teen tälle paikalle, jonka minä olen
antanut teille ja teidän isillenne.
15 Minä heitän teidät pois kasvojeni
edestä, niin kuin olen heittänyt pois
teidän veljenne, kaikki Efraimin
jälkeläiset.”

Tottelemattomuus tuo tuomion

16 “Ja sinä, älä rukoile tämän
kansan puolesta, älä kohota
heidän puolestaan huutoa tai
rukousta äläkä vaivaa minua,
sillä minä en kuule sinua. 17 Etkö
näe, mitä he tekevät Juudan
kaupungeissa ja Jerusalemin
kaduilla? 18 Lapset kokoavat puita,
isät sytyttävät tulen ja naiset
alustavat taikinan. He valmistavat
uhrikakkuja taivaan kuningattarelle
ja vuodattavat juomauhreja muille
jumalille tuottaakseen minulle
mielipahaa. 19 Minulleko he
tuottavat mielipahaa, sanoo Herra,
eivätkö pikemminkin itselleen,
kun joutuvat häpeään? 20 Sen
tähden, näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minun vihani ja kiivauteni
vuotaa tämän paikan ylle, ihmisten,
eläinten, puiden ja maan sadonkin
ylle, ja se palaa eikä sammu.”

21 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: “Lisätkää polttouhrinne
teurasuhreihinne ja syökää itse
lihat. 22 Sillä en minä puhunut teidän
isillenne poltto- ja teurasuhreista
enkä antanut niistä käskyä, kun vein
heidät pois Egyptin maasta. 23 Sen
sijaan minä annoin heille tämän
käskyn: Kuunnelkaa minun ääntäni,
niin minä olen teidän Jumalanne ja
teistä tulee minun kansani. Vaeltakaa kaikessa sitä tietä, jota minä käsken teidän vaeltaa, että teidän kävisi hyvin. 24 Mutta he eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet
korvaansa minun puheelleni vaan
vaelsivat omien neuvojensa mukaan
pahan sydämensä paatumuksessa.
He ovat kääntäneet minuun päin selkänsä, eivät kasvojaan. 25 Siitä päivästä lähtien, jona teidän isänne lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään
asti minä olen lähettänyt teidän
luoksenne kaikki palvelijani, profeetat – päivä päivältä varhaisista
ajoista alkaen. 26 Mutta kukaan ei
kuunnellut minua eikä kallistanut
korvaansa minun puheelleni. He olivat uppiniskaisia ja tekivät enemmän pahaa kuin isänsä.

27 Puhu heille kaikki nämä sanat,
vaikka he eivät kuuntele sinua, ja
kutsu heitä, vaikka he eivät vastaa sinulle. 28 Sano heille: Tämä on kansa,
joka ei ole kuunnellut Herran, Jumalansa, ääntä eikä ottanut kuritusta
opikseen. Uskollisuus on kadonnut
ja totuus hävinnyt heidän suustaan.

29 Tytär Siion,
leikkaa hiuksesi ja heitä ne pois.
Viritä kalliokukkuloilla valitusvirsi,

sillä Herra on hylännyt ja
sysännyt pois
vihansa alaisen sukupolven.
30 Juudan miehet ovat tehneet
sitä, mikä on pahaa minun
silmissäni, sanoo Herra. He ovat
asettaneet iljetyksensä temppeliin,
joka on pyhitetty minun nimelleni,
ja saastuttaneet sen. 31 He
ovat rakentaneet uhrikukkuloita
Toofetiin, joka on Ben-Hinnomin
laaksossa, polttaakseen tulessa
poikiaan ja tyttäriään. Sellaista
minä en ole käskenyt, eikä se ole
tullut mieleenikään.
32 Sen tähden Herra sanoo näin:
Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää
sanota ‘Toofet’ ja ‘Ben-Hinnomin
laakso’ vaan ‘Murhalaakso’.
Toofetiin haudataan, kun muualla
ei ole tilaa, 33 ja tämän kansan
ruumiit joutuvat ruuaksi taivaan
linnuille ja maan eläimille, joita
ei kukaan karkota pois. 34 Minä
lopetan Juudan kaupungeista ja
Jerusalemin kaduilta ilon äänen
ja riemun äänen, sulhasen äänen
ja morsiamen äänen, sillä maa
muuttuu rauniokasaksi.”

Väärän rauhan julistajat

8 1 “Siihen aikaan, sanoo Herra,
viedään Juudan kuninkaiden ja
sen ruhtinaiden luut, pappien ja
profeettojen luut sekä Jerusalemin
asukkaiden luut pois heidän hau-
doistaan. 2 Ne levitetään auringon,
kuun ja kaiken taivaan joukon eteen,
joita he rakastivat, palvelivat ja seu-
rasivat, joilta he kysyivät neuvoa ja
joita he palvoivat. Niitä ei koota eikä
haudata, vaan niistä tulee lantaa
maan pinnalle. 3 Koko se jäännös,
joka jää jäljelle tästä pahasta hei-
mosta kaikissa paikoissa, joihin minä
karkotan heidät, valitsee mieluum-
min kuoleman kuin elämän, sanoo
Herra Sebaot.
4 Sano heille: Näin sanoo Herra:
Eivätkö ne, jotka kompastuvat,
nouse jälleen?
Eikö se, joka kääntyy pois,
käänny takaisin?
5 Miksi tämä kansa kääntyy pois,
Jerusalem, ainaisessa
luopumuksessa?
He pitävät kiinni petoksesta
eivätkä tahdo palata.
6 Minä olen kuunnellut tarkkaan
ja havainnut,
että he eivät puhu oikein.
Ei kukaan kadu pahuuttaan
eikä sano: ‘Mitä olenkaan tehnyt!’
Kaikki he juoksevat omaa
rataansa,
niin kuin hevonen ryntää
taisteluun.
7 Jopa haikara taivaalla
tietää aikansa,
metsäkyyhkynen, pääskynen
ja kurki
pitävät kiinni tuloajastaan,
mutta minun kansani ei tunne
Herran oikeutta.

8 Kuinka voitte sanoa: ‘Me
olemme viisaita,
ja meillä on Herran laki’?
Totisesti, valhetta on kirjoittanut
kirjanoppineiden valhekynä.
9 Viisaat joutuvat häpeään,
joutuvat kauhun valtaan ja
heidät vangitaan.
Katso, he ovat hylänneet
Herran sanan –
mitä viisautta heillä voisi olla?
10 Sen tähden minä annan heidän
vaimonsa toisille,
ja toiset ottavat haltuunsa
heidän peltonsa,
sillä kaikki pienimmästä
suurimpaan
ahnehtivat väärää voittoa.
He kaikki harjoittavat petosta,
niin profeetat kuin papitkin.
11 Kevyesti he yrittävät parantaa
minun kansani vamman sanoen:
‘Rauha, rauha’, vaikka rauhaa
ei ole.
12 He joutuvat häpeään,
sillä he ovat tehneet iljettäviä
tekoja.
Silti he eivät tunne lainkaan
häpeää,
he eivät osaa hävetä.
Kaatukoot sen tähden kaatuvien
joukkoon,
sortukoot, kun heidän
rangaistuksensa aika tulee,
sanoo Herra.
13 Minä tempaan heidät pois,
sanoo Herra.
Ei ole rypäleitä viiniköynnöksessä
eikä viikunoita viikunapuussa
ja lehdetkin lakastuvat,
kun se, mitä annoin heille,
otetaan heiltä pois.”
14 “Miksi istumme alallamme?
Tulkaa koolle!
Menkäämme linnoitettuihin
kaupunkeihin
tuhoutuaksemme siellä,
sillä Herra, meidän Jumalamme,
on antanut meidät
tuhon omiksi
ja juottanut meille myrkkyvettä,
koska olemme tehneet syntiä
Herraa vastaan.”
15 “Rauhaa toivotaan,
mutta mitään hyvää ei tule,
paranemisen aikaa,
mutta sen sijaan koittaakin kauhu!
16 Daanista kuuluu hänen
hevostensa korskuminen,
hänen oriittensa hirnunnasta
vapisee koko maa.
Ne tulevat ja syövät maan ja
kaiken, mitä siinä on,
kaupungin ja sen asukkaat.
17 Minä lähetän teidän
keskuuteenne käärmeitä,
myrkkykäärmeitä, joihin lumous
ei tehoa,
ja ne purevat teitä,
sanoo Herra.”

Murtunut profeetta

18 Iloni on mennyt, murhe
on osani,
sydämeni on sairas.

19 Kuule, tyttären, minun
kansani, avunhuuto
kaukaisesta maasta:
“Eikö Herra ole Siionissa,
eikö sen kuningas ole siellä?”
“Miksi he ovat vihoittaneet minut
veistetyillä kuvillaan,
vieraan maan turhilla
epäjumalilla?”
20 Sadonkorjuu on ohi, kesä
on lopussa,
mutta me emme ole saaneet apua.
21 Minun kansani, tyttäreni,
murtumisen tähden
minä olen murtunut,
kuljen surupuvussa,
tyrmistys on vallannut minut.
22 Eikö Gileadissa ole balsamia,
eikö siellä ole parantajaa,
vai miksi eivät kasva umpeen
kansani, minun tyttäreni, haavat?
23 Jospa pääni olisi silkkaa vettä
ja silmäni kyynelten lähde,
niin itkisin päivät ja yöt kansani,
tyttäreni, kaatuneita!

Kaikki pettävät toisiaan

9 1 Olisipa minulla autiomaassa
matkamiehen yömaja!
Silloin jättäisin kansani ja lähtisin
pois heidän luotaan,
sillä he ovat kaikki avionrikkojia,
he ovat petturien joukkio.
2 He jännittävät kielensä jousen
valheeseen;
he eivät käytä valtaansa maassa
uskollisesti
vaan kulkevat pahanteosta
pahantekoon.
Minua he eivät tunne,
sanoo Herra.
3 Varokaa kukin ystäväänne,
älkää luottako yhteenkään veljeen,
sillä jokainen veli viekkaasti pettää
ja jokainen ystävä kulkee
panettelijana.
4 Kaikki pettävät toisiaan,
eivät he puhu totta.
He ovat totuttaneet kielensä
puhumaan valhetta,
ovat tehneet vääryyttä
väsyksiin asti.
5 Sinä asut keskellä petollisuutta;
petollisuudessaan he eivät tahdo
tuntea minua,
sanoo Herra.
6 Sen tähden, näin sanoo
Herra Sebaot:
“Katso, minä sulatan heidät ja
koettelen heitä,
sillä mitä muuta voisin tehdä
tyttärelleni, omalle
kansalleni?
7 Tappava nuoli on heidän
kielensä,
petosta se puhuu.
Suussaan heillä on rauhan puheet
lähimmäistensä kanssa,
mutta sydämessään he punovat
juoniaan.
8 Enkö minä tällaisista rankaisisi
heitä,
sanoo Herra,

enkö minä kostaisi
tämänkaltaiselle kansalle?”
9 Vuorten tähden minä kohotan
ääneni itkuun ja valitukseen,
autiomaan laitumien tähden minä
viritän itkuvirren,
sillä ne on poltettu;
kukaan ei siellä kulje,
eikä karjan ääniä kuulu.
Niin taivaan linnut kuin kedon
eläimetkin
ovat paenneet, menneet
menojaan.

Jerusalem hävitetään ja kansa hajotetaan

10 “Minä teen Jerusalemista
rauniopaikan,
sakaalien asuinsijan,
ja Juudan kaupungeista minä
teen autioita,
niihin ei jää asukkaita.”

11 Kuka on se viisas mies, joka ymmärtää tämän, mies, jolle Herra on puhunut, niin että hän voi ilmoittaa tämän? Minkä tähden maa on hävitetty, miksi se on korventunut kuin autiomaa, jossa kukaan ei kulje? 12 Herra sanoi: “Sen tähden, että he ovat hylänneet minun opetukseni, jonka minä heille annoin. He eivät ole kuunnelleet minun ääntäni eivätkä vaeltaneet sen mukaan. 13 Paatuneen sydämensä mukaan he ovat vaeltaneet ja seuranneet baaleja, niin kuin heidän isänsä olivat heille opettaneet.

14 Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä syötän tälle kansalle koiruohoa ja juotan sille myrkkyvettä. 15 Minä hajotan heidät kansojen sekaan, joita eivät he eivätkä heidän isänsä ole tunteneet, ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun.”

Valitusvirsi Siionista

16 Näin sanoo Herra Sebaot:
“Miettikää tätä: kutsukaa
itkijänaisia,
että he tulisivat tänne,
ja lähettäkää noutamaan
viisaita naisia,
että hekin tulisivat.
17 Kohottakoot he kiireesti
valitushuudon meidän
vuoksemme,
että silmämme vuotaisivat
kyyneleitä
ja silmäluomemme valuisivat
vettä.
18 Siionista kuuluu valitus:
‘Kuinka meidät onkaan hävitetty,
me olemme joutuneet suureen
häpeään.
Meidän on täytynyt lähteä maasta,
meidän asuntomme on
hajotettu.’”
19 Kuulkaa siis Herran sana,
te naiset,
kuunnelkaa tarkkaan hänen
suunsa sanaa!
Opettakaa valitushuuto
tyttärillenne
ja itkuvirsi toinen toisellenne,

20 sillä kuolema on noussut sisään
ikkunoistamme,
tullut meidän palatseihimme.
Se tuhoaa lapset kadulta,
nuorukaiset toreilta.
21 "Puhu: Tämä on Herran sana:
Ihmisten ruumiita makaa maassa
kuin lantaa pellolla,
kuin lyhteitä leikkaajan jäljessä,
ei niitä kukaan korjaa."

Oikea ja väärä kerskuminen

22 Näin sanoo Herra: "Älköön viisas kerskuko viisaudestaan, älköön väkevä voimistaan, älköön rikas rikkaudestaan! 23 Jos joku kerskuu, kerskukoon siitä, että hänellä on ymmärrystä ja että hän tuntee minut, Herran, joka toimin uskollisesti, oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti maan päällä, sillä sellainen on minulle mieleen, sanoo Herra.

24 Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä rankaisen kaikkia ympärileikattuja, jotka kuitenkin ovat ympärileikkaamattomia: 25 Egyptiä, Juudaa, Edomia, ammonilaisia, Mooabia ja kaikkia autiomaan asukkaita, jotka leikkaavat ohimoilta hiuksensa. Kaikki pakanakansat ovat näet ympärileikkaamattomia, ja koko Israelin huone on sydämeltään ympärileikkaamaton."

Epäjumalanpalvelus on turhuutta

10 1 Kuulkaa sana, jonka Herra on puhunut teistä, te Israelin huone.

2 Näin sanoo Herra:
"Älkää opetelko muiden
kansojen tapoja
älkääkä kauhistuko taivaan
merkkejä,
vaikka kansat kauhistuvatkin niitä.
3 Sillä kansojen tavat ovat
turhuutta.
Puita hakataan metsästä,
puuseppä veistelee niitä kirveellä.
4 Ne koristetaan hopealla
ja kullalla.
Nauloja ja vasaroita käyttäen
ne tuetaan,
etteivät ne horju.
5 Ne ovat kuin linnunpelättimet
kurkkumaalla,
eivät ne osaa puhua.
Kantamalla niitä täytyy kantaa,
sillä ne eivät osaa kävellä.
Älkää pelätkö niitä,
sillä ne eivät voi tehdä
mitään pahaa
eivätkä ne voi tehdä hyvääkään."

Vain Herra on elävä Jumala

6 Ei ole ketään sinun vertaistasi,
Herra!
Sinä olet suuri,
ja sinun nimesi on suuri ja
voimallinen.
7 Kuka ei pelkäisi sinua,
sinä kansojen kuningas;
sinä olet sen arvoinen.
Ei minkään kansan viisaiden
joukossa,
ei missään valtakunnassa ole
sinun vertaistasi.

[8] Kaikki he ovat mielettömiä
ja tyhmiä.
Turhien jumalien opetuksia!
Ne jumalat ovat puuta,
[9] ohueksi taottua hopeaa,
Tarsiista tuotua,
ja Uufaksen kultaa.
Puuseppä ja kultaseppä ovat
ne valmistaneet,
niiden puku on sinipunaa ja
purppuraa,
taitajien tekoa kaikki.
[10] Mutta Herra on tosi Jumala,
hän on elävä Jumala ja ikuinen
kuningas.
Hänen vihastaan vapisee maa,
kansat eivät kestä hänen
kiivauttaan.
[11] Sanokaa kansoille näin:
Jumalat, jotka eivät ole tehneet
taivasta ja maata,
katoavat maan päältä ja
taivaan alta.
[12] Herra on tehnyt voimallaan
maan,
valmistanut viisaudellaan
maanpiirin
ja levittänyt taivaat taidollaan.
[13] Kun hän antaa äänensä kuulua,
vedet satavat kohisten taivaalta.
Hän nostaa pilvet maan ääristä,
tekee salamat sadetta varten
ja tuo tuulen varastoistaan.
[14] Järjetön on jokainen ihminen,
tietoa vailla.
Häpeään joutuu jokainen
kultaseppä jumalankuviensa
vuoksi,
sillä hänen valamansa kuvat
ovat petosta,
ei niissä ole henkeä.
[15] Ne ovat turhuutta, naurettavia
tekeleitä,
ne tuhoutuvat, kun niiden
rangaistuksen aika tulee.
[16] Niiden kaltainen ei ole
Jaakobin Jumala,
sillä hän on kaiken Luoja,
ja Israel on hänen
perintöheimonsa.
Hänen nimensä on Herra Sebaot.

Profeetta rukoilee kurituksen lievennystä

[17] Kokoa tavarasi maasta,
sinä, joka istut piiritettynä,
[18] sillä näin sanoo Herra:
“Katso, tällä kertaa minä linkoan
pois maan asukkaat
ja panen heidät niin ahtaalle,
että he saavat tarpeekseen.”
[19] Voi minua vammani tähden,
haavani on kipeä!
Minä sanon: Tämä on
minun vaivani,
minun on se kannettava.
[20] Telttani on hävitetty ja kaikki
telttaköyteni katkaistu.
Lapseni ovat lähteneet luotani,
eikä heitä enää ole.
Ei ole enää ketään, joka
pystyttäisi telttani
ja nostaisi paikoilleen
telttakankaani.

21 Sillä paimenet olivat järjettömiä,
he eivät etsineet Herraa.
Sen tähden he eivät menestyneet,
ja heidän koko laumansa joutui
hajalleen.
22 Kuuletteko äänen? Se lähenee!
Suuri pauhina tulee pohjoisesta
maasta,
se tekee Juudan kaupungeista
autioita sakaalien asuinsijoja.
23 Herra, minä tiedän,
ettei ihmisen tie ole hänen
omassa vallassaan.
Ei ole miehen vallassa,
kuinka hän vaeltaa ja askeleensa
ohjaa.
24 Kurita minua, Herra, mutta
kohtuudella,
älä vihassasi, ettet minua ihan
musertaisi.
25 Vuodata vihasi kansoihin,
jotka eivät sinua tunne,
ja niihin heimoihin,
jotka eivät huuda avukseen
sinun nimeäsi,
sillä ne ovat nielleet Jaakobin,
nielleet hänet ja tehneet
hänestä lopun
ja autioittaneet hänen
asuinsijansa.

Israel ja Juuda ovat rikkoneet liiton

11 1 Herralta tuli Jeremialle
tämä sana: 2 "Kuulkaa tämän
liiton sanat! Puhu ne Juudan mie-
hille ja Jerusalemin asukkaille 3 ja
sano heille: Näin sanoo Herra, Isra-
elin Jumala: Kirottu olkoon se mies,
joka ei kuuntele tämän liiton sanoja,
4 liiton, jonka minä säädin teidän isil-
lenne, kun vein heidät pois Egyp-
tin maasta, sulatusuunista. Minä sa-
noin: Kuunnelkaa minun ääntäni ja
tehkää aivan niin kuin minä käs-
ken, niin te olette minun kansani
ja minä olen teidän Jumalanne.
5 Silloin minä pidän voimassa va-
lan, jonka vannoin teidän isillenne
luvatessani antaa heille maan, joka
vuotaa maitoa ja hunajaa. Ja näin on
tänä päivänä." Minä vastasin: "Aa-
men, Herra!"

6 Herra sanoi minulle: "Julista
kaikki nämä sanat Juudan kaupun-
geissa ja Jerusalemin kaduilla ja
sano: Kuulkaa tämän liiton sanat ja
noudattakaa niitä. 7 Kun minä toin
teidän isänne pois Egyptin maasta,
minä kehotin heitä vakavasti: 'Kuun-
nelkaa minun ääntäni.' Näin minä
olen kehottanut varhaisista ajoista
alkaen tähän päivään saakka. 8 He
eivät kuitenkaan kuunnelleet minua
eivätkä kallistaneet korvaansa mi-
nun puheelleni vaan vaelsivat kukin
pahan sydämensä paatumuksessa.
Siksi minä toin heidän päälleen
kaikki tämän liiton sanat, joita minä
olin käskenyt heidän noudattaa
mutta joita he eivät noudattaneet."

9 Herra sanoi minulle: "Juudan
miesten ja Jerusalemin asukkai-
den keskuudessa on salaliitto. 10 He
ovat kääntyneet takaisin esi-isiensä
pahoihin tekoihin, niiden, jotka

kieltäytyivät kuuntelemasta minun sanojani ja jotka seurasivat muita jumalia ja palvelivat niitä. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat rikkoneet minun liittoni, jonka minä tein heidän isiensä kanssa.

11 Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä tuotan heille onnettomuuden, jota he eivät voi väistää. Silloin he huutavat minua, mutta minä en kuule heitä. 12 Juudan kaupunkien ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat avukseen niitä jumalia, joille he suitsuttavat, mutta ne eivät pelasta heitä heidän onnettomuutensa aikana. 13 Sillä yhtä paljon kuin sinulla on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda, ja yhtä paljon kuin Jerusalemissa on katuja, te olette pystyttäneet alttareita Häpeälle, alttareita polttaaksenne uhreja Baalille.”

Onnettomuus on tulossa

14 “Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa äläkä rukousta. Sillä minä en kuuntele heitä siihen aikaan, kun he huutavat minua avuksi onnettomuutensa tähden.

15 Mitä tekee rakkaani minun
temppelissäni,
punooko hän juonia?
Ottavatko mahtimiehet tai uhriliha
pois sinun pahuutesi,
niin että voit riemuita?

16 Vehreäksi öljypuuksi, ihanaksi,
kaunishedelmäiseksi
Herra sinua kutsui.
Suuren jylinän pauhatessa
hän sytytti puun tuleen,
ja sen lehtevät oksat turmeltuivat.

17 Herra Sebaot, joka sinut istutti, on säätänyt sinun osallesi onnettomuuden. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat harjoittaneet pahuutta, he ovat vihoittaneet minut polttamalla suitsuketta Baalille.”

Anatotin miehet väijyvät Jeremian henkeä

18 Herra ilmoitti minulle, ja minä sain sen tietää; sinä näytit silloin minulle vihollisteni hankkeen. 19 Minä olin kuin kesy karitsa, jota viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt, että he punoivat minua vastaan juonia: “Tuhotkaamme puu hedelmineen, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei hänen nimeään enää muisteta.” 20 Mutta Herra Sebaot on vanhurskas tuomari, joka tutkii mielet ja sydämet. Herra, salli minun nähdä, miten sinä kostat heille, sillä sinulle minä olen uskonut riita-asiani.

21 Sen tähden Herra sanoo Anatotin miehistä: “He tavoittelevat sinun henkeäsi ja sanovat: ‘Älä profetoi enää Herran nimessä, ettet kuolisi meidän käsissämme.’ 22 Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä rankaisen heitä. Heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, ja

heidän poikansa ja tyttärensä
kuolevat nälkään. 23 Heistä ei jää
jäljelle ketään, sillä minä tuotan
onnettomuuden Anatotin miehille
heidän rangaistuksensa vuotena.”

Jeremian valitus ja Herran vastaus

12 1 Herra, sinä olet
vanhurskas,
kuinka minä voisin riidellä
sinua vastaan?
Kuitenkin tahdon puhua sinulle
tuomioistasi.
Miksi jumalattomien tie menestyy,
miksi kaikki pettäjät saavat
elää rauhassa?
2 Sinä olet istuttanut heidät,
he myös juurtuvat,
kasvavat ja kantavat hedelmää.
Sinä olet lähellä heidän
puheissaan,
mutta kaukana heidän
sisimmästään.
3 Sinä, Herra, tunnet minut,
sinä näet minut ja tutkit,
millainen sydämeni on
sinua kohtaan.
Tempaa heidät pois niin kuin
lampaat teuraiksi
ja vihi heidät surmapäivää varten.
4 Kuinka kauan maan
täytyy murehtia
ja kaiken kedon ruohon kuivettua?
Eläimet ja linnut tuhoutuvat
maan asukkaiden pahuuden
tähden,
sillä he sanovat:
“Ei hän tule näkemään meidän
loppuamme.”
5 Jos sinä juokset jalkamiesten
kanssa ja he väsyttävät sinut,
kuinka voisit kilpailla hevosten
kanssa?
Vaikka sinä oletkin luottavainen
turvallisella seudulla,
kuinka selviät Jordanin
tiheiköissä?
6 Myös kotiväkesi ja omat veljesi
ovat petollisia sinua kohtaan,
hekin huutavat täyttä kurkkua
selkäsi takana.
Älä usko heitä, vaikka he puhuvat
sinulle ystävällisesti.

Herra on vihastunut perintöosaansa

7 Minä olen jättänyt huoneeni,
hylännyt perintöosani.
Olen antanut rakkaimpani
hänen vihollistensa käsiin.
8 Perintöosastani on tullut minulle
kuin leijona metsässä,
se karjuu minulle.
Sen tähden minä vihastuin siihen.
9 Onko perintöosani minulle
kirjava petolintu,
jonka ympärillä on muita
petolintuja.
Menkää, kootkaa kaikki
metsän eläimet,
tuokaa ne ruualle.
10 Monet paimenet ovat
turmelleet minun
viinitarhaani,
tallanneet peltoani.

He ovat tehneet ihanasta
pellostani aution aavikon.
11 Siitä on tehty autio,
se suree autiona minun edessäni.
Koko maa on autiona,
sillä kukaan ei siitä välitä.
12 Kaikkien autiomaan
kukkuloiden yli tulivat
tuhoojat,
sillä Herran miekka syö maan
laidasta laitaan.
Ei jää rauhaan mikään, mikä
on lihaa.
13 He ovat kylväneet vehnää
mutta korjanneet ohdakkeita.
He ovat nähneet vaivaa
näännyksiin asti
hyötyä saamatta.
Te saatte häpeän sadostanne
Herran vihan hehkun tähden.

Israel ja naapurikansat

14 Näin sanoo Herra kaikista pahoista naapureista, jotka koskevat perintöosaan, jonka hän on antanut kansalleen Israelille: "Katso, minä tempaan heidät pois maastaan, ja Juudan heimon minä tempaan pois heidän keskeltään. 15 Mutta sen jälkeen, kun minä olen temmannut heidät pois, minä armahdan heitä jälleen ja annan heidän palata, jokaisen perintöosalleen ja maalleen. 16 Jos he todella oppivat minun kansani tiet, niin että vannovat valansa minun nimessäni: 'Niin totta kuin Herra elää' – aivan niin kuin he ennen opettivat minun kansaani vannomaan Baalin kautta – niin he saavat pysyvän sijan minun kansani keskellä. 17 Mutta jos jokin kansa ei kuule minua, minä revin sen juurineen pois ja tuhoan sen, sanoo Herra."

Pilalle menneen vyön opetus

13 1 Herra sanoi minulle: "Mene, osta itsellesi pellavainen vyö ja sido se vyötäisillesi. Älä anna sen joutua veteen." 2 Minä ostin vyön Herran sanan mukaan ja sidoin sen vyötäisilleni.

3 Sitten minulle tuli toinen Herran sana: 4 "Ota vyö, jonka ostit ja joka on vyötäisilläsi, mene Eufratille ja kätke se siellä kallionkoloon." 5 Niin minä menin Eufratille ja kätkin sen sinne, niin kuin Herra oli minua käskenyt.

6 Pitkän ajan kuluttua Herra sanoi minulle: "Nouse, lähde Eufratille ja ota sieltä vyö, jonka minä käskin sinun kätkeä sinne." 7 Minä menin Eufratille ja kaivoin vyön esiin paikasta, johon olin sen kätkenyt. Mutta vyö oli mennyt pilalle eikä kelvannut mihinkään.

8 Silloin minulle tuli tämä Herran sana: 9 "Näin sanoo Herra: Samalla tavoin minä teen lopun Juudan ja Jerusalemin suuresta ylpeydestä. 10 Tämä paha kansa vaeltaa paatunein sydämin. Se ei tahdo kuulla minun sanojani vaan

seuraa muita jumalia, palvelee ja kumartaa niitä. Sen tähden siitä tulee tämän vyön kaltainen, joka ei kelpaa mihinkään. 11 Sillä niin kuin vyö liittyy miehen vyötäisiin, sanoo Herra, niin minä liitin koko Israelin huoneen ja koko Juudan huoneen itseeni, olemaan minun kansani, minulle kunniaksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi. Mutta he eivät kuunnelleet minua."

Herran lauma viedään vankeuteen

12 "Puhu siis heille tämä sana: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jokainen leili täytetään viinillä. Jos he sanovat sinulle: 'Emmekö me muka tiedä, että jokainen leili täytetään viinillä?', 13 vastaa silloin heille: Näin sanoo Herra: Katso, minä täytän päihtymyksellä kaikki tämän maan asukkaat, niin Daavidin valtaistuimella istuvat kuninkaat kuin papit ja profeetatkin ja kaikki Jerusalemin asukkaat. 14 Minä lyön heidät murskaksi toisiaan vasten, niin isät kuin lapsetkin, sanoo Herra. Minä en sääli, en säästä enkä armahda, niin että jättäisin heidät hävittämättä."

15 Kuulkaa ja kuunnelkaa
älkääkä ylpeilkö,
sillä Herra on puhunut.
16 Antakaa Herralle, teidän
Jumalallenne, kunnia,
ennen kuin tulee pimeä,
ennen kuin loukkaatte jalkanne
vuorilla hämärissä.
Silloin te odotatte valoa,
mutta hän tekee siitä kuoleman
varjon,
muuttaa sen synkeydeksi.
17 Ellette kuuntele tätä,
minun sieluni itkee salassa
sellaisen ylpeyden vuoksi
Sieluni itkee katkerasti,
ja silmäni vuotavat kyyneleitä,
sillä Herran lauma joutuu
vankeuteen.
18 "Sano kuninkaalle ja kuninkaan
äidille:
Istukaa alhaiselle sijalle,
sillä pudonnut on päästänne
loistokas kruununne.
19 Etelän kaupungit ovat suljetut,
eikä ole, kuka avaisi ne.
Koko Juuda on viety
pakkosiirtolaisuuteen,
koko kansa on
pakkosiirtolaisuudessa.
20 Nostakaa katseenne niin
näette ne,
jotka tulevat pohjoisesta.
Missä on haltuusi annettu lauma,
lampaat, jotka olivat kunniasi?
21 Mitä sanot, kun Herra määrää
käskijöiksesi ne,
jotka olit totuttanut ystäviksesi?
Eivätkö silloin tuskat kourista sinua
niin kuin synnyttävää naista?
22 Silloin sinä kysyt itseltäsi:
'Miksi minulle on näin
tapahtunut?'
Suuren pahuutesi tähden on
helmasi nostettu
ja sinulle on tehty väkivaltaa.

23 Voiko kuusilainen muuttaa
ihonsa värin
tai pantteri pilkkunsa?
Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää,
te pahantekoon tottuneet.
24 Minä hajotan teidät kuin
oljenkorret
autiomaan tuulen vietäviksi.
25 Tämä on sinun kohtalosi,
Jerusalem,
minun sinulle mittaamani osa,
sanoo Herra,
koska olet unohtanut minut
ja luottanut valheeseen.
26 Siksi minä nostan sinun helmasi
kasvojesi yli,
niin että häpysi paljastuu.
27 Aviorikoksesi ja hirnumisesi,
haureutesi riettauden
ja iljetyksesi kedon kukkuloilla
minä olen nähnyt.
Voi sinua, Jerusalem,
et sinä puhdistu vielä pitkään
aikaan.”

Suuri kuivuus

14 1 Herran sana, joka tuli Jeremialle suuren kuivuuden aikana:

2 “Juuda murehtii,
sen portit nääntyvät
ja vaipuvat murehtien maahan.
Jerusalemista nousee
valitushuuto.
3 Sen ylimykset lähettävät
alaisensa hakemaan vettä.
Nämä tulevat kaivolle
mutta eivät löydä vettä.
He palaavat astiat tyhjinä,
pettyneinä ja häpeissään he
peittävät päänsä.
4 Peltomiehet ovat häpeissään
ja peittävät päänsä
peltomaan tähden, joka halkeilee,
kun maa ei ole saanut sadetta.
5 Peura poikii kedolla ja
hylkää vasansa,
kun ei ole vihantaa ruohoa.
6 Villiaasit seisovat kukkuloilla
ja haukkovat ilmaa kuin sakaalit.
Niiden silmät ovat riutuneet,
sillä ruohoa ei ole.”
7 Vaikka pahat tekomme
todistavat meitä vastaan,
tee työsi, Herra, nimesi tähden.
Me olemme monesti luopuneet
sinusta,
sinua vastaan olemme tehneet
syntiä.
8 Sinä, Israelin toivo,
pelastaja ahdingon aikana!
Miksi sinusta on tullut kuin
muukalainen maassa,
kuin matkamies, joka poikkeaa
vain yöpyäkseen?
9 Miksi sinusta on tullut kuin
tyrmistynyt mies,
kuin sankari, joka ei voi pelastaa?
Kuitenkin sinä olet meidän
keskellämme, Herra,
ja meidät on pyhitetty sinun
nimellesi –
älä jätä meitä!

Kansa uskoo valheprofeettojen ennustukset

10 Näin sanoo Herra tästä kansasta: “Noin he harhailevat mielellään eivätkä hillitse askeleitaan. Herra ei ole mieltynyt heihin; hän muistaa heidän pahat tekonsa ja rankaisee heitä heidän synneistään.”

11 Herra sanoi minulle: “Älä rukoile tämän kansan puolesta, sen parhaaksi. 12 Vaikka he paastoavat, minä en kuule heidän huutoaan. Vaikka he uhraavat polttouhreja ja ruokauhreja, minä en mielly heihin vaan teen heistä lopun miekalla, nälällä ja rutolla.”

13 Minä sanoin: “Voi, Herra, Herra, profeetathan sanovat heille: ‘Te ette tule näkemään miekkaa ettekä nälkää, sillä minä annan teille vakaan rauhan tässä paikassa.’” 14 Mutta Herra sanoi minulle: “Valhetta profetoivat nuo profeetat minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, en käskenyt heitä enkä puhunut heille. Valhenäkyjä, tyhjiä ennustuksia ja oman sydämensä petosta he profetoivat teille. 15 Sen tähden, näin sanoo Herra profeetoista, jotka profetoivat minun nimessäni, vaikka minä en ole heitä lähettänyt, ja sanovat, ettei miekka eikä nälkä tule tähän maahan: Nuo profeetat kuolevat miekkaan ja nälkään, 16 ja kansa, jolle he profetoivat, heitetään virumaan Jerusalemin kaduille nälkään ja miekkaan kuolleina. Kukaan ei hautaa heitä eikä heidän vaimojaan, poikiaan tai tyttäriään. Minä vuodatan heidän päälleen heidän oman pahuutensa.”

Profeetan esirukous kansan puolesta

17 “Sano heille näin:
Minun silmistäni vuotavat
kyyneleet
yötä päivää lakkaamatta,
sillä neitsyttä, tytärtäni, kansaani,
on raskaasti ruhjottu,
lyöty hyvin pahasti.
18 Jos lähden kedolle,
näen miekan kaatamia,
jos tulen kaupunkiin,
näen nälkään nääntyviä.
Niin profeetat kuin papitkin
kiertävät maata
eivätkä tiedä mitä tehdä.”
19 Oletko sinä, Herra, hylännyt
Juudan kokonaan,
inhoaako sielusi Siionia?
Miksi olet lyönyt meitä niin,
ettemme voi parantua?
Rauhaa toivotaan,
mutta mitään hyvää ei tule,
paranemisen aikaa,
mutta sen sijaan koittaakin kauhu!
20 Herra, me tunnemme
jumalattomuutemme
ja isiemme pahat teot.
Me olemme tehneet syntiä
sinua vastaan.
21 Nimesi tähden, älä hylkää!
Älä anna häväistä kunniasi
valtaistuinta!

Muista liittoasi meidän
kanssamme, älä riko sitä.
22 Voisiko kansojen turhista
jumalista yksikään
antaa sadetta,
tai taivasko antaa sadekuuroja –
etkö se ole sinä, Herra,
meidän Jumalamme, jota me
odotamme.
Sinä olet tehnyt kaiken tämän.

Tuomio on peruuttamaton

15 1 Herra sanoi minulle: “Vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat minun edessäni, ei sieluni taipuisi tämän kansan puoleen. Aja se pois minun kasvojeni edestä; heidän on lähdettävä! 2 Kun he kysyvät sinulta: ‘Minne meidän on lähdettävä?’ niin vastaa heille:

Näin sanoo Herra:
Joka on kuoleman oma, se
kuolemaan,
joka miekan, se miekkaan,
joka nälän, se nälkään,
joka vankeuden, se vankeuteen!

3 Minä asetan heille neljänlaiset rankaisijat, sanoo Herra: miekan surmaamaan, koirat raahaamaan sekä taivaan linnut ja maan eläimet syömään ja raatelemaan. 4 Minä teen heistä kauhistuksen aiheen kaikille valtakunnille maan päällä Manassen, Juudan kuninkaan Hiskian pojan, tähden, kaiken sen tähden, mitä hän teki Jerusalemissa.

5 Kuka säälii sinua, Jerusalem,
kuka sinua surkuttelee,
kuka poikkeaa kysymään,
kuinka sinä voit?
6 Sinä olet hylännyt minut,
sanoo Herra,
olet kääntynyt pois.
Niinpä minä ojennan käteni
sinua vastaan
ja hävitän sinut.
Olen väsynyt armahtamaan.
7 Minä seulon heitä
viskaushangolla
maan kaupunkien porteilla.
Minä teen kansani lapsettomaksi,
minä tuhoan sen,
sillä he eivät ole palanneet
omilta teiltään.
8 Heidän leskiään on oleva
enemmän kuin meren hiekkaa.
Minä tuon heidän nuorukaistensa
äitien kimppuun
hävittäjän keskellä päivää,
saatan äkkiä lankeamaan
heidän päälleen
tuskan ja kauhun.
9 Seitsemän pojan synnyttäjä
menehtyy
ja huokaisee henkensä pois.
Hänen aurinkonsa laski, kun
vielä on päivä,
hän joutui häpeään ja häväistyksi.
Sen, mitä kansasta jää jäljelle,
minä annan miekalle alttiiksi
heidän vihollistensa edessä,
sanoo Herra.”

Jeremian valitus ja Herran vastaus

10 Voi minua, äitini, kun
synnytit minut
mieheksi, jolla on riita ja tora
koko maan kanssa!
En ole lainaksi antanut enkä
lainaksi ottanut,
mutta silti kaikki kiroavat minua.
11 Herra sanoi:
"Totisesti, minä vapautan sinut,
ja sinun käy hyvin!
Totisesti, minä panen sinun
vihollisesi pyytämään
sinua avukseen
onnettomuuden ja ahdingon
aikana.
12 Murtuuko rauta, pohjoisesta
tuotu rauta, tai vaski?
13 Rikkautesi ja aarteesi, Juuda,
minä annan vapaasti ryöstettäviksi
kaikkien sinun syntiesi tähden
kaikkia rajojasi myöten.
14 Minä teen sinusta vihollistesi
orjan
maassa, jota et tunne,
sillä minun vihani tuli on syttynyt
ja se leimuaa teitä vastaan."
15 Herra, sinä tiedät kaiken.
Muista minua, pidä minusta huoli
ja kosta puolestani vainoojilleni!
Ole pitkämielinen äläkä tempaa
minua pois.
Tiedäthän, kuinka minä kannan
häväistystä sinun tähtesi.
16 Sinun sanasi löytyivät, ja
minä söin ne.
Sanoistasi tuli minulle riemu
ja sydämeni ilo,
sillä minut on otettu sinun nimiisi,
Herra, sotajoukkojen Jumala.
17 Minä en ole istunut iloitsemassa
ilakoivien seurassa.
Sinun kätesi tähden minä olen
istunut yksinäni,
sinä olet täyttänyt minut
kiivaudella.
18 Miksi kipuni kestää ainiaan
ja haavani on paha eikä tahdo
parantua?
Onko sinusta tullut minulle
kuin ehtyvä puro,
kuin lähde, jossa vesi ei pysy?
19 Sen tähden, näin sanoo Herra:
"Jos sinä käännyt, niin minä
annan sinun kääntyä
ja sinä saat palvella minua.
Jos tuot esiin jaloa, et arvotonta,
niin sinä saat olla minun suunani,
ja he kääntyvät sinun puoleesi,
mutta sinä et joudu kääntymään
heidän puoleensa.
20 Minä teen sinusta lujan
vaskimuurin tätä
kansaa vastaan.
He sotivat sinua vastaan
mutta eivät voita sinua,
sillä minä olen sinun kanssasi.
Minä pelastan ja vapautan
sinut, sanoo Herra.
21 Minä pelastan sinut pahojen
käsistä
ja lunastan sinut väkivaltaisten
kourista."

Profeetan on katkaistava yhteytensä kansaan

16 [1] Minulle tuli tämä Herran
sana: [2] "Älä ota itsellesi vaimoa, älköönkä sinulle syntykö poikia tai tyttäriä tässä paikassa. [3] Sillä näin sanoo Herra tässä maassa syntyvistä pojista ja tyttäristä ja heidän äideistään, jotka heidät synnyttävät, sekä heidän isistään, jotka siittävät heidät: [4] He kuolevat tuskallisen kuoleman, heille ei pidetä valittajaisia eikä heitä haudata – heistä tulee lantaa maan pinnalle. He tuhoutuvat miekkaan ja nälkään, ja heidän ruumiistaan tulee taivaan lintujen ja maan eläinten ruokaa.

[5] Näin sanoo Herra: Älä mene surutaloon, älä valittajaisiin äläkä ota osaa heidän suruunsa, sillä minä otan pois tältä kansalta rauhani, sanoo Herra, armoni ja laupeuteni. [6] Sekä suuret että pienet kuolevat tässä maassa. Heitä ei haudata, heille ei pidetä valittajaisia, eikä kukaan viiltele ihoaan tai ajele päätään paljaaksi heidän vuokseen. [7] Kukaan ei murra sureville leipää lohduttaakseen heitä, eikä heille anneta juotavaksi lohdutusmaljaa heidän isänsä ja äitinsä kuoleman tähden.

[8] Älä mene pitotaloon istumaan heidän seurassaan, syömään ja juomaan, [9] sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä lopetan tästä paikasta teidän silmienne nähden ja teidän päivinänne riemun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen."

Kansa joutuu pakkosiirtolaisuuteen

[10] "Kun sinä ilmoitat tälle kansalle kaiken tämän, he kysyvät sinulta: 'Minkä vuoksi Herra uhkaa meitä kaikella tällä suurella onnettomuudella? Minkä rikoksen ja minkä synnin olemme tehneet Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan?' [11] Sano silloin heille: 'Sen vuoksi, että teidän isänne hylkäsivät minut, sanoo Herra, ja seurasivat muita jumalia. He palvelivat ja kumarsivat niitä, mutta hylkäsivät minut eivätkä noudattaneet minun opetustani. [12] Ja te olette tehneet vielä enemmän pahaa kuin isänne. Nytkin jokainen teistä vaeltaa pahan sydämensä paatumuksessa eikä tottele minua. [13] Siksi minä heitän teidät pois tästä maasta maahan, jota te ette tunne eivätkä teidän isänne tunteneet. Siellä te palvelette muita jumalia yötä päivää, sillä minä en anna teille armoa.'"

Kalastajat ja metsästäjät

[14] "Sen tähden Herra sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: 'Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta', [15] vaan sanotaan: 'Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin hän oli heidät karkottanut.' Sillä minä tuon heidät takaisin heidän omaan

maahansa, jonka minä annoin heidän isilleen.
16 Katso, minä lähetän monta kalastajaa, sanoo Herra,
kalastamaan heitä. Sen jälkeen
minä lähetän monta metsästäjää
metsästämään heitä kaikilta
vuorilta, kaikilta kukkuloilta ja
kallioiden rotkoista. 17 Sillä minun
silmäni näkevät kaikki heidän
tiensä. Ne eivät ole minulta salassa,
eikä heidän pahuutensa ole
piilossa minun silmiltäni. 18 Ennen
kuin tuon kansani takaisin, minä
kostan kaksinkertaisesti heidän
pahuutensa ja syntinsä, koska he
ovat saastuttaneet minun maani
iljetystensä raadoilla ja täyttäneet
minun perintöosani inhotuksillaan.”

Ihminen ei voi tehdä jumalia

19 Herra, minun voimani ja turvani,
pakopaikkani hädän päivänä!
Sinun luoksesi tulevat kansat
maan ääristä ja sanovat:
“Pelkkää petosta saivat isämme
perinnökseen,
turhia jumalia, joista ei ole
mitään apua.
20 Tekeekö ihminen itselleen
jumalia?
Eivät ne jumalia ole!”
21 “Sen tähden, katso, minä
annan heidän tuntea,
tällä kertaa annan heidän tuntea,
käteni voiman ja suuruuteni,
ja niin he tulevat tietämään,
että minun nimeni on Herra.”

Juudan synti saa tuomionsa

17 1 “Juudan synti on kirjoitettu
rautapiirtimellä
ja kaiverrettu timanttikärjellä
heidän sydäntensä tauluun
ja heidän alttariensa sarviin.
2 Heidän lapsensakin muistavat
heidän alttarinsa ja asera-paalunsa
lehtevien puiden vieressä,
korkeilla kukkuloilla.
3 Vuoreni, joka on kedolla,
ja kaikki sinun rikkautesi
ja aarteesi
minä annan ryöstettäviksi,
myös uhrikukkulasi kaikkialla
alueellasi,
synnin tähden.
4 Sinun on luovuttava
perintöosastasi,
jonka minä olen sinulle antanut,
ja minä teen sinusta vihollistesi
orjan
maassa, jota et tunne,
sillä te olette sytyttäneet
vihani tulen,
ja se palaa ikuisesti.”

Kirous ja siunaus

5 Näin sanoo Herra:
“Kirottu se mies, joka turvaa
ihmisiin,
luottaa lihan käsivarteen,
jonka sydän luopuu Herrasta.
6 Hän on kuin alaston puu arolla,
ei hän näe mitään hyvää tulevan.
Hänen on asuttava helteen
polttamalla aavikolla,
asumattomassa suolamaassa.

7 Siunattu se mies, joka luottaa
Herraan
ja jonka turvana on Herra.
8 Hän on kuin veden partaalle
istutettu puu,
joka levittää juurensa puroon asti.
Ei se pelästy helteen tuloa,
sen lehdet pysyvät vihreinä.
Kuivanakaan vuonna ei sillä
ole hätää,
se ei lakkaa tekemästä hedelmää.
9 Sydän on petollisempi
kaikkea muuta
ja parantumattoman paha;
kuka sen tuntee?
10 Minä, Herra, tutkin sydämet
ja koettelen sisimmät
antaakseni jokaiselle palkan hänen
vaelluksensa mukaan,
hänen tekojensa hedelmän
mukaan.
11 Kuin peltopyy, joka hautoo,
mitä ei ole muninut,
on se, joka hankkii rikkautta
vääryydellä.
Päiviensä puolivälissä hänen
on se jätettävä,
ja hänen loppunsa on
houkan loppu.”
12 Kunnian valtaistuin, korkein
ikiajoista asti,
meidän pyhäkkömme paikka!
13 Herra, sinä Israelin toivo!
Kaikki, jotka sinut hylkäävät,
joutuvat häpeään.
“Jotka lähtevät luotani pois, ne
kirjoitetaan tomuun,
sillä he ovat hylänneet Herran,
elävän veden lähteen.”

Jeremian paimentehtävä

14 Paranna minut, Herra, niin
minä parannun,
pelasta minut, niin minä pelastun,
sillä sinä olet ylistykseni aihe.
15 Hehän sanovat minulle:
“Missä on Herran sana?
Toteutukoon se!”
16 Mutta minä en ole pakoillut
paimenen tehtävää.
Sinua olen seurannut, en ole
toivonut turmion päivää.
Sinä tiedät, mitä huuliltani
on lähtenyt,
se on sinun kasvojesi edessä.
17 Älä saata minua kauhistumaan!
Sinä olet turvani onnettomuuden
päivänä.
18 Joutukoot vainoojani häpeään,
mutta älä anna minun
joutua häpeään.
Joutukoot he kauhun valtaan,
mutta älä anna minun joutua
kauhun valtaan.
Tuota heille onnettomuuden päivä
ja murskaa heidät perin pohjin.

Pyhittäkää sapatti

19 Herra sanoi minulle näin: “Mene seisomaan Kansanportille, josta Juudan kuninkaat kulkevat sisään ja ulos. Käy myös kaikilla muilla Jerusalemin porteilla 20 ja sano ihmisille: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat, koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka kuljette näistä

porteista. 21 Näin sanoo Herra: Varokaa, ettette kanna sapattina mitään kantamusta ettekä tuo mitään sisään Jerusalemin porteista. 22 Älkää myöskään viekö sapattina mitään kantamusta ulos taloistanne älkääkä tehkö mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatti, niin kuin minä käskin teidän isienne tehdä. 23 He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan olivat uppiniskaisia. He eivät kuunnelleet eivätkä ottaneet ojennuksesta opikseen.

24 Herra sanoo: Jos te todella kuuntelette minua, niin ettette tuo mitään kantamusta tämän kaupungin porteista sapattina, vaan pyhitätte sapatin ettekä tee silloin mitään työtä, 25 niin tämän kaupungin porteista tulee vielä sisälle vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, ja heidän ruhtinaitaan. Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat tulevat, ja tämä kaupunki on oleva asuttu ikuisesti. 26 Silloin tullaan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ympäristöstä, Benjaminin maasta ja alankomaasta, vuoristosta ja Etelämaasta ja tuodaan polttouhreja, teurasuhreja, ruokauhreja ja suitsutusuhreja sekä kiitosuhreja Herran huoneeseen. 27 Mutta jos te ette kuuntele minua ettekä pyhitä sapattia vaan kuljette sapattina Jerusalemin porteista kantaen taakkoja, niin minä sytytän sen portit tuleen. Tuli kuluttaa Jerusalemin palatsit, eikä se sammu.”

Jeremia savenvalajan talossa

18 1 Herralta tuli Jeremialle tämä sana: 2 “Nouse ja mene alas savenvalajan taloon, sillä siellä minä annan sinun kuulla sanani.”

3 Minä menin alas savenvalajan taloon, jossa tämä teki työtä pyöränsä ääressä. 4 Jos astia, jota savenvalaja teki, meni pilalle hänen käsissään, niin savenvalaja teki siitä uudelleen toisen astian, sellaisen kuin hän näki parhaaksi tehdä.

5 Silloin minulle tuli tämä Herran sana: 6 “Enkö minä voi tehdä teille, te Israelin huone, niin kuin tuo savenvalaja tekee, sanoo Herra. Katso, te olette minun kädessäni niin kuin savi savenvalajan kädessä, te Israelin huone. 7 Joskus minä uhkaan temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan, 8 mutta jos tuo kansa kääntyy pois pahuudestaan, jonka tähden minä sitä uhkasin, niin minä kadun onnettomuutta, jonka ajattelin tuottaa sille. 9 Joskus minä taas lupaan rakentaa ja istuttaa kansan ja valtakunnan, 10 mutta jos se tekee sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, eikä kuuntele minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää, mitä olin sanonut tekeväni sille.

11 Sano siis nyt Juudan miehille
ja Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo Herra: Katso, minä valmistan
teille onnettomuutta, minulla on
suunnitelmia teitä vastaan. Kääntykää siis kukin pois pahalta tieltänne
ja parantakaa vaelluksenne ja tekonne.” 12 Mutta he vastasivat:
“Turha toivo! Me vaellamme omien
ajatustemme mukaan ja kukin
meistä toimii oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan.”
13 Sen tähden, näin sanoo Herra:
“Kysykää kansojen keskuudessa,
kuka on kuullut tällaisesta?
Hyvin kauhistavia tekoja
on tehnyt neitsyt Israel.
14 Häviääkö aukealta kalliolta
Libanonin lumi?
Ehtyvätkö kaukaa tulevat vedet,
kylminä virtaavat?
15 Mutta minun kansani on
unohtanut minut,
he polttavat suitsuketta turhille
jumalille.
Ne ovat saaneet heidät
kompuroimaan teillään,
ikivanhoilla poluilla;
he kulkevat syrjäpolkuja,
raivaamatonta tietä.
16 Näin he tekevät maansa
autioksi,
ikuiseksi ivan vihellyksen aiheeksi.
Jokainen, joka kulkee sen kautta,
tyrmistyy ja pudistaa päätään.
17 Kuin itätuuli minä heidät
hajotan vihollisen edessä.
Selkäni minä näytän heille,
en kasvojani,
heidän onnettomuutensa
päivänä.”

Profeetta pyytää kostoa vainoojilleen

18 Jotkut sanoivat: “Tulkaa, pitäkäämme neuvoa Jeremiaa vastaan,
sillä ei katoa opetus papilta, ei neuvo
viisaalta eikä sana profeetalta. Tulkaa, lyödään hänet sanoilla. Ei kuunnella ollenkaan hänen puheitaan!”
19 Kuuntele sinä, Herra, minua
ja kuule, mitä vastustajani
puhuvat.
20 Palkitaanko hyvä pahalla?
Hehän ovat kaivaneet kuopan
surmatakseen minut.
Muista, kuinka minä olen seisonut
sinun edessäsi
ja puhunut hyvää heidän
puolestaan,
että vihasi kääntyisi heistä pois.
21 Jätä siis heidän lapsensa
nääntymään nälkään
ja anna heidät miekan ruuaksi.
Tulkoot heidän vaimonsa
lapsettomiksi ja leskiksi,
miehet kuolkoot ruttoon,
ja nuorukaiset surmatkoon
sodassa miekka.
22 Kuulukoon heidän taloistaan
avunhuuto,
kun sinä äkkiä tuot heidän
kimppuunsa rosvojoukon.
He ovat kaivaneet kuopan
pyydystääkseen minut
ja virittäneet salaa tielleni ansoja.

23 Sinä, Herra, tiedät,
kuinka he pitävät neuvoa
tappaakseen minut.
Älä anna anteeksi heidän rikostaan
äläkä pyyhi pois heidän syntiään
kasvojesi edestä.
Kaatukoot he sinun kasvojesi
edessä –
tee tämä heille vihasi aikana.

Saviruukku särjetään
Ben-Hinnomin laaksossa

19 1 Herra sanoi näin: "Mene, osta ruukku savenvalajalta, ota mukaasi kansan ja pappien vanhimpia 2 ja lähde Ben-Hinnomin laaksoon, joka on Sirpaleportin edustalla. Julista siellä sanat, jotka minä sinulle puhun.

3 Sano: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle paikalle sellaisen onnettomuuden, että jokaisen korvat soivat, joka siitä kuulee. 4 Tämä tapahtuu, koska he ovat hylänneet minut. He ovat saastuttaneet tämän paikan ja polttaneet täällä uhreja muille jumalille, joita eivät he, eivät heidän isänsä eivätkä Juudan kuninkaat ole tunteneet. He ovat täyttäneet tämän paikan viattomien verellä. 5 He ovat rakentaneet Baalin uhrikukkuloita ja polttaneet lapsiaan polttouhreina Baalille. Sellaisesta minä en ole antanut käskyä enkä puhunut, eikä se ole tullut mieleenikään.

6 Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin tätä paikkaa ei enää sanota Toofetiksi eikä Ben-Hinnomin laaksoksi vaan Murhalaaksoksi. 7 Minä teen tyhjäksi Juudan ja Jerusalemin asukkaiden suunnitelmat tässä paikassa ja annan heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä. Minä annan heidän joutua niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa minä annan ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille. 8 Minä teen tämän kaupungin autioksi, ivan vihellyksen aiheeksi. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden. 9 Minä panen heidät syömään poikiensa ja tyttäriensä lihaa. He syövät toinen toisensa lihaa ollessaan piiritettyinä ja ahdingossa, kun heidän vihollisensa, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ahdistavat heitä.

10 Särje ruukku niiden miesten nähden, jotka ovat tulleet kanssasi, 11 ja sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Näin minä särjen tämän kansan ja tämän kaupungin. Ne särjetään niin kuin savenvalajan astia, jota ei enää voi korjata. Toofetiin haudataan, kun muualla ei ole tilaa haudata. 12 Näin minä teen tälle paikalle ja sen asukkaille,

sanoo Herra: minä teen tästä kaupungista Toofetin kaltaisen. 13 Jerusalemin taloista ja Juudan kuninkaiden taloista tulee Toofetin kaltaisia – saastaisia tulee kaikista taloista, joiden katoilla on uhrattu suitsuketta kaikelle taivaan joukolle ja vuodatettu juomauhreja muille jumalille.”

Jeremia joutuu jalkapuuhun

14 Palattuaan Toofetista, jonne Herra oli lähettänyt hänet profetoimaan, Jeremia asettui seisomaan Herran huoneen esipihaan ja sanoi kaikelle kansalle: 15 “Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle kaupungille ja kaikille sen tytärkaupungeille kaiken onnettomuuden, jolla minä olen sitä uhannut, koska he ovat olleet uppiniskaisia eivätkä ole kuunnelleet minun sanojani.”

20 1 Pappi Pashur, Immerin poika, Herran temppelin ylivalvoja, kuuli Jeremian profetoivan nämä sanat. 2 Silloin Pashur löi profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhun, joka oli Herran temppeliin kuuluvassa Benjaminin yläportissa. 3 Kun Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, Jeremia sanoi hänelle: “Herra ei enää kutsu sinua nimellä Pashur vaan nimellä Maagor-Missaabib. 4 Sillä näin sanoo Herra: ‘Katso, minä teen sinut kauhun aiheeksi sekä itsellesi että kaikille ystävillesi. He kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähden. Koko Juudan minä annan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla. 5 Minä annan heidän vihollistensa käsiin kaikki tämän kaupungin rikkaudet: kaiken, mistä se on nähnyt vaivaa, kaikki sen kalleudet ja kaikki Juudan kuninkaiden aarteet. Ne ryöstetään ja viedään Baabeliin. 6 Ja sinä, Pashur, ja kaikki talosi asukkaat, te vaellatte vankeuteen. Baabeliin sinä menet ja sinne sinä kuolet. Sinne haudataan sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet profetoinut valhetta.’”

Jeremia valittaa kutsumustaan

7 “Sinä olet taivutellut minua,
Herra, ja minä olen taipunut.
Sinä olet tarttunut minuun ja
olet voittanut.
Minä olen ollut naurun aiheena
kaiket päivät,
kaikki pilkkaavat minua.
8 Niin usein kuin minä puhun,
minun täytyy huutaa,
kuuluttaa väkivaltaa ja sortoa.
Herran sana on tullut minulle
häväistykseksi
ja pilkaksi pitkin päivää.”
9 Niinpä minä sanoin: “En tahdo
muistella häntä
enkä enää puhua hänen
nimessään.”
Mutta sisälläni oli kuin polttava tuli
suljettuna minun luihini.

Väsyksiin asti minä koetin
sitä pidättää,
mutta en voinut.
10 Minä olen kuullut monien
parjaavan:
“Kauhua kaikkialla!”
“Ilmoittakaa siitä, annetaan
hänet ilmi!”
Kaikki ystävänikin tarkkaavat,
milloin kompastuisin.
“Ehkä hän antaa viekoitella
itsensä,
ja niin me voitamme hänet
ja voimme kostaa hänelle.”
11 Mutta Herra on minun kanssani
kuin väkevä sankari.
Sen tähden vainoojani
kompastuvat eivätkä
mahda mitään.
Suuren häpeän he saavat
osakseen,
koska heillä ei ole ymmärrystä,
ikuisen pilkan, joka ei unohdu.
12 Herra Sebaot, sinä joka tutkit
vanhurskaan
ja näet sisimmän ja sydämen,
salli minun nähdä, että
kostat heille,
sillä sinulle minä olen uskonut
asiani.
13 Laulakaa Herralle,
ylistäkää Herraa,
sillä hän pelastaa köyhän
pahantekijöiden käsistä.

Jeremia kiroaa syntymäpäivänsä

14 Kirottu olkoon se päivä,
jona minä synnyin,
päivä, jona äitini minut synnytti,
älköön se olko siunattu!
15 Kirottu olkoon se mies,
joka toi ilosanoman isälleni
sanoen:
“Sinulle on syntynyt poikalapsi.”
Hän tuotti isälleni suuren ilon.
16 Käyköön sen miehen niin kuin
niiden kaupunkien,
jotka Herra kukisti armoa
antamatta.
Kuulkoon hän avunhuudon
aamulla
ja sotahuudon keskipäivällä,
17 koska ei surmannut
minua kohtuun.
Silloin äitini olisi ollut hautani
ja hänen raskautensa olisi
kestänyt ikuisesti.
18 Miksi olen tullut ulos kohdusta
näkemään tuskaa ja vaivaa?
Minun päiväni päättyvät
häpeässä.

Profetia Jerusalemin tuhosta

21 1 Sana, joka tuli Jeremialle
Herralta, kun kuningas Sidkia
lähetti hänen luokseen Pashurin,
Malkian pojan, ja pappi Sefanjan,
Maasejan pojan, sanomaan: 2 “Kysy
puolestamme neuvoa Herralta, sillä
Nebukadressar, Baabelin kuningas,
sotii meitä vastaan. Ehkäpä Herra
tekee meille ihmeen, kaikkien mui-
den ihmeittensä vertaisen, niin
että vihollinen lähtee pois mei-
dän kimpustamme.” 3 Jeremia vas-
tasi heille: “Sanokaa Sidkialle:

4 Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Katso, minä käännän teitä itseänne vastaan teidän käsissänne olevat sota-aseet, joilla te taistelette muurin ulkopuolella teitä piirittäviä Baabelin kuningasta ja kaldealaisia vastaan, ja kokoan ne tämän kaupungin keskelle. 5 Minä itse sodin teitä vastaan ojennetulla kädellä ja voimallisella käsivarrella, vihassa, kiivaudessa ja suuressa suuttumuksessa. 6 Minä lyön vitsauksella tämän kaupungin asukkaita, ihmisiä ja eläimiä, ja he kuolevat kauheaan ruttoon. 7 Sen jälkeen, sanoo Herra, minä luovutan Juudan kuninkaan Sidkian, hänen palvelijansa sekä kansan, joka on tähän kaupunkiin jäänyt jäljelle rutolta, miekalta ja nälältä, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin. He joutuvat vihollistensa käsiin, niiden, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Nebukadressar surmaa heidät miekalla; hän ei säästä heitä, ei sääli eikä armahda.

8 Sinun on sanottava tälle kansalle: Näin sanoo Herra: Minä asetan nyt teidän eteenne elämän tien ja kuoleman tien. 9 Jokainen, joka jää tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Mutta se, joka lähtee ulos ja antautuu teitä piirittäville kaldealaisille, saa elää ja pitää henkensä saaliinaan, 10 sillä minä olen kääntänyt kasvoni tätä kaupunkia kohti sen onnettomuudeksi, ei onneksi, sanoo Herra. Se annetaan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen.”

Varoitus Juudan kuningashuoneelle

11 “Sano Juudan
kuningashuoneelle: Kuulkaa
Herran sana:
12 Daavidin huone! Näin
sanoo Herra:
Tuomitkaa joka aamu
oikeudenmukaisesti
ja pelastakaa ryöstetty sortajan
kädestä.
Muutoin minun vihani syttyy
kuin tuli
ja palaa teidän tekojenne
pahuuden tähden,
eikä kukaan voi sitä sammuttaa.
13 Katso, minä käyn sinun
kimppuusi,
sinä laakson asujatar,
sinä tasangon kalliolinna,
sanoo Herra.
Tehän sanotte: ‘Kuka voi hyökätä
meitä vastaan,
kuka tunkeutua asuntoihimme?’
14 Minä rankaisen teitä
teidän tekojenne hedelmän
mukaan,
sanoo Herra.
Minä sytytän tuleen kaupunkinne
metsän,
ja tuli polttaa kaiken sen
ympäriltä.”

22 [1] Näin sanoo Herra: “Mene Juudan kuninkaanlinnaan ja julista siellä tämä sana: [2] Kuulkaa Herran sana, sinä Juudan kuningas, joka istut Daavidin valtaistuimella, ja sinun palvelijasi ja kansasi, jotka kuljette näistä porteista! [3] Näin sanoo Herra: Tehkää, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii, ja pelastakaa ryöstetty sortajan käsistä. Älkää tehkö vääryyttä ja väkivaltaa muukalaiselle, orvolle tai leskelle älkääkä vuodattako tässä paikassa viatonta verta. [4] Sillä jos te todella teette tämän sanan mukaan, niin tämän linnan porteista tulee vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, kuninkaita, joilla on mukanaan palvelijansa ja kansansa. [5] Mutta jos te ette kuule näitä sanoja, niin minä vannon itseni kautta, sanoo Herra, että tästä linnasta tulee raunio.

[6] Näin sanoo Herra Juudan kuningashuoneesta:

Vaikka sinä olisit minulle
kuin Gilead,
kuin Libanonin huippu,
niin minä totisesti teen sinusta
autiomaan,
teen kaupunkisi asumattomiksi.
[7] Minä vihin tuhoojat
sinua vastaan,
miehet ja heidän aseensa.
He hakkaavat maahan sinun
valiosetrisi
ja heittävät ne tuleen.

[8] Monet kansat kulkevat silloin tämän kaupungin ohi ja kysyvät toisiltaan: ‘Miksi Herra on tehnyt näin tälle suurelle kaupungille?’

[9] Siihen vastataan: ‘Siksi, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa, liiton, palvoivat muita jumalia ja palvelivat niitä.’”

Profetia Sallumista

[10] “Älkää itkekö kuollutta, älkää
häntä surko.
Itkekää häntä, jonka täytyy
lähteä pois,
sillä hän ei saa enää palata
eikä nähdä synnyinmaataan.

[11] Sillä näin sanoo Herra Sallumista, Joosian pojasta, Juudan kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian sijaan ja joka on lähtenyt pois tästä paikasta: Hän ei enää palaa tänne, [12] vaan hän kuolee siellä, minne hänet on viety vangiksi. Tätä maata hän ei enää näe.”

Profetia Joojakimista

[13] “Voi sitä, joka ei rakenna taloaan
vanhurskauden mukaan
eikä yläsaliaan oikeutta
noudattaen,
joka teettää työtä ilmaiseksi
lähimmäisellään
eikä anna hänelle hänen
palkkaansa.
[14] Hän sanoo:
‘Minä rakennan itselleni
tilavan talon
ja avarat yläsalit.’

Hän hakkauttaa taloon ikkunat,
laudoittaa sen setripuulla
ja maalauttaa punavärillä.
15 Siksikö sinä olet kuningas,
että sinulla on into setripuuhun?
Eikö isäsikin syönyt ja juonut,
ja kuitenkin hän toimi oikein
ja vanhurskaasti?
Silloin hänen kävi hyvin.
16 Hän hankki oikeuden kurjalle
ja köyhälle,
ja silloin kaikki oli hyvin.
Eikö juuri tämä ole minun
tuntemistani,
sanoo Herra?
17 Mutta sinun silmäsi ja sydämesi
tavoittelevat vain väärää voittoa,
viattoman veren vuodattamista,
väkivallan ja sorron harjoittamista.
18 Sen tähden, näin sanoo Herra
Juudan kuninkaasta Joojakimista,
Joosian pojasta:
Hänen vuokseen ei valiteta:
'Voi veljeni! Voi sisareni!'
Hänen takiaan ei valiteta:
'Voi herraamme, voi hänen
loistoaan!'
19 Hänet haudataan niin kuin aasi,
raahataan pois ja viskataan
Jerusalemin porttien
tuolle puolen."

Jerusalem ei tahtonut kuulla Herran ääntä

20 "Nouse Libanonille ja huuda,
korota äänesi Baasanissa,
huuda Abarimin vuorilta,
sillä kaikki sinun rakastajasi
on murskattu.
21 Minä puhuin sinulle
menestyksesi päivinä,
mutta sinä vastasit: 'En
tahdo kuulla.'
Tämä on ollut sinun tapasi
nuoruudestasi asti,
sinä et ole kuunnellut
minun ääntäni.
22 Tuuli kaitsee kaikkia sinun
paimeniasi,
ja rakastajiesi on mentävä
vankeuteen.
Silloin sinä joudut häpeän ja
pilkan alaiseksi
kaiken pahuutesi tähden.
23 Sinä, joka asut Libanonilla,
olet rakentanut pesäsi setripuihin:
kuinka voihkitkaan, kun sinulle
tulevat tuskat
kuin synnyttäjän kouristukset!"

Profetia Konjasta

24 "Niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra: vaikka sinä, Konja,
Joojakimin poika, Juudan kuningas, olisit sinettisormus minun oikeassa kädessäni, minä repäisisin sinut siitäkin irti. 25 Minä annan sinut niiden käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi ja joiden vuoksi olet kauhuissasi: Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja kaldealaisten käsiin. 26 Minä heitän sinut ja äitisi, joka on sinut synnyttänyt, toiseen maahan, jossa te ette ole syntyneet, ja sinne te kuolette. 27 Siihen maahan, jonne teidän sielunne ikävöi, te ette enää voi palata.

28 Onko tämä mies, Konja,
halveksittu, rikottu astia,
kenellekään kelpaamaton kapine?
Miksi hänet ja hänen jälkeläisensä
on heitetty pois,
viskattu maahan, jota he
eivät tunne?
29 Maa, maa, maa!
Kuule Herran sana!
30 Näin sanoo Herra:
Merkitkää tämä mies
lapsettomaksi,
mieheksi, joka ei menesty koko
elinaikanaan.
Ei myöskään kukaan hänen
jälkeläisistään menesty,
niin että istuisi Daavidin
valtaistuimella
ja hallitsisi vielä Juudaa.”

Pahat paimenet ovat hajottaneet lauman

23 1 “Voi paimenia, jotka tuhoavat ja ajavat hajalle minun laitumeni lampaat, sanoo Herra.

2 Sen tähden, näin sanoo Herra, Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: Te olette hajottaneet minun laumani, karkottaneet lampaat pois ettekä ole pitäneet niistä huolta. Katso, minä pidän huolen teidän pahojen tekojenne rankaisemisesta, sanoo Herra.

3 Minä kokoan laumani jäännöksen kaikista maista, joihin olen lampaani karkottanut. Minä tuon ne takaisin laitumelleen, ja niistä tulee hedelmällisiä, ja ne lisääntyvät. 4 Minä herätän heille paimenia, jotka kaitsevat heitä. He eivät enää pelkää eivätkä ole kauhuissaan, eikä yhtäkään heistä puutu, sanoo Herra.”

Daavidin vanhurskas vesa

5 “Katso, päivät tulevat,
sanoo Herra,
jolloin minä herätän Daavidille
vanhurskaan vesan.
Hän hallitsee kuninkaana ja
menestyy,
hän toteuttaa oikeuden ja
vanhurskauden maassa.
6 Hänen päivinään Juuda pelastuu
ja Israel asuu turvassa.
Ja tämä on hänen nimensä, jolla
häntä kutsutaan:
‘Herra, meidän
vanhurskautemme’.

7 Sen tähden Herra sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: ‘Niin totta kuin Herra elää, hän, joka toi israelilaiset pois Egyptin maasta’, 8 vaan: ‘Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti Israelin heimon jälkeläiset tänne pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin oli heidät karkottanut.’ Silloin he saavat jälleen asua omassa maassaan.”

Väärät profeetat eksyttävät kansaa

9 Profeetoista:
“Sydämeni on murtunut
rinnassani,
kaikki luuni vapisevat.
Minä olen kuin juopunut,

kuin mies, jonka viini on voittanut,
Herran vuoksi
ja hänen pyhien sanojensa vuoksi.
10 Maa on täynnä avionrikkojia,
se murehtii kirouksen tähden,
erämaan laitumet kuivuvat.
Kaikki he rientävät pahantekoon,
heidän voimanaan on vääryys.
11 He ovat jumalattomia, niin
profeetta kuin pappikin.
Omasta huoneestanikin minä olen
löytänyt heidän pahuuttaan,
sanoo Herra.
12 Sen tähden heidän tiensä
on heille
kuin liukas polku.
Pimeässä he suistuvat
ja kaatuvat polullaan,
koska minä tuotan heille
onnettomuuden
heidän rangaistuksensa vuotena,
sanoo Herra.
13 Samarian profeetoissa
minä näin turmelusta:
he ennustivat Baalin nimessä
ja eksyttivät kansani Israelin.
14 Jerusalemin profeettojen
joukossa
minä näin kauhistavia tekoja:
aviorikosta ja valheessa
vaeltamista.
He vahvistavat pahantekijöiden
käsiä,
ettei kukaan kääntyisi pois
pahuudestaan.
Kaikki he ovat minulle kuin
sodomalaisia
ja kaupungin asukkaat kuin
gomorralaisia.
15 Sen tähden, näin sanoo Herra
Sebaot näistä profeetoista:
Katso, minä syötän heille
koiruohoa
ja juotan heille myrkkyvettä,
sillä Jerusalemin profeetoista
on jumalattomuus levinnyt
koko maahan.
16 Näin sanoo Herra Sebaot:
Älkää kuunnelko, mitä puhuvat
nuo profeetat,
jotka profetoivat teille
ja täyttävät teidät turhilla toiveilla.
Oman sydämensä näkyjä
he puhuvat,
eivät he profetoi Herran käskystä.
17 He hokevat halveksijoilleni:
‘Herra on puhunut:
Teillä on oleva rauha!’
Kaikille, jotka vaeltavat paatunein
sydämin, he sanovat:
‘Ei teitä kohtaa onnettomuus.’
18 Mutta kuka on ollut mukana
Herran neuvottelussa,
nähnyt ja kuullut hänen sanansa?
Kuka on tarkkaan kuunnellut
hänen sanojaan
ja ymmärtänyt ne?
19 Katso, Herran kiivas
myrsky puhkeaa,
pyörremyrsky riehuu
jumalattomien pään päällä.
20 Herran viha ei asetu,
ennen kuin hän on täysin
toteuttanut

sydämensä ajatukset.
Aikojen lopulla te sen hyvin
ymmärrätte.
21 Minä en ole lähettänyt noita
profeettoja,
mutta silti he juoksevat;
minä en ole puhunut heille,
mutta silti he profetoivat.
22 Jos he olisivat olleet mukana
minun neuvottelussani,
he julistaisivat minun sanani
kansalleni
ja saisivat sen palaamaan
pahalta tieltään
ja pahoista teoistaan.
23 Olenko minä Jumala
vain läheltä,
sanoo Herra,
enkö ole Jumala myös kaukaa?
24 Voisiko joku piiloutua
sellaiseen piiloon,
etten minä häntä näkisi?
sanoo Herra.
Enkö minä täytä taivasta ja maata?
sanoo Herra.
25 Minä olen kuullut, mitä julistavat nuo profeetat, jotka profetoivat minun nimessäni valhetta sanoen: ‘Olen nähnyt unta, olen nähnyt unta!’ 26 Kuinka kauan? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka profetoivat valhetta ja oman sydämensä petosta? 27 Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toisilleen, saada kansani unohtamaan minun nimeni? Niinhän heidän isänsä unohtivat minun nimeni Baalin tähden. 28 Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa, mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon sanani uskollisesti.
Mitä tekemistä akanoilla on
jyvien seassa?
sanoo Herra.
29 Eikö minun sanani ole kuin tuli,
sanoo Herra,
ja kuin moukari, joka murskaa
kallion?
30 Sen tähden, sanoo Herra, minä olen niitä profeettoja vastaan, jotka varastavat minun sanani toinen toiseltaan. 31 Katso, minä olen niitä profeettoja vastaan, sanoo Herra, jotka ottavat sanan omalta kieleltään ja nimittävät sitä Herran sanaksi. 32 Minä olen niitä vastaan, jotka profetoivat valheunien perusteella, kertovat niistä ja eksyttävät minun kansaani valheillaan ja kerskumisellaan. Minä en ole heitä lähettänyt enkä käskenyt, eikä heistä ole mitään apua tälle kansalle, sanoo Herra.”

Herran taakka

33 “Kun tämä kansa tai profeetta tai pappi kysyy sinulta: ‘Mikä on Herran taakka’, niin sano heille: ‘Mikä taakka? Minä heitän teidät pois, sanoo Herra.’ 34 Jos profeetta, pappi tai joku kansasta sanoo: ‘Herran taakka’, minä vaadin hänet ja hänen perheensä siitä tilille.

35 Puhukaa keskenänne ja kysykää
toisiltanne näin: ‘Mitä Herra on vas-
tannut?’ tai ‘Mitä Herra on puhu-
nut?’ 36 Mutta älkää enää mainitko
Herran taakkaa, sillä jokaiselle tu-
lee taakaksi hänen oma sanansa.
Tehän vääntelette elävän Jumalan,
meidän Jumalamme, Herran Sebao-
tin, sanoja.
37 Näin teidän tulee kysyä
profeetalta: ‘Mitä Herra on
sinulle vastannut ja mitä Herra
on puhunut?’ 38 Mutta jos te
vielä puhutte Herran taakasta,
niin Herra sanoo näin: Koska te
käytätte tätä sanaa: ‘Herran taakka’,
vaikka minä olen lähettänyt teidän
luoksenne tämän sanoman: ‘Älkää
sanoko: Herran taakka’, 39 niin
minä unohdan teidät kokonaan
ja heitän kasvojeni edestä pois
teidät ja tämän kaupungin, jonka
minä annoin teille ja teidän
isillenne. 40 Minä annan tulla teidän
päällenne ikuisen häpeän ja ikuisen
pilkan, joka ei unohdu.”

Kaksi viikunakoria

24 1 Sen jälkeen, kun Baabelin
kuningas Nebukadressar oli
vienyt Jerusalemista pakkosiirtolai-
suuteen Baabeliin Juudan kunin-
kaan Jekonjan, Joojakimin pojan,
ja Juudan päämiehet sekä sepät
ja lukkosepät, Herra näytti minulle
näyn: Kaksi viikunakoria oli asetettu
Herran temppelin edustalle.
2 Toisessa korissa oli oikein hyviä
viikunoita, kuin varhaisviikunoita,
mutta toisessa korissa oli kovin
huonoja viikunoita, niin huonoja, et-
tei niitä voinut syödä. 3 Herra sanoi
minulle: “Mitä sinä näet, Jeremia?”
Minä vastasin: “Viikunoita. Hyvät
viikunat ovat oikein hyviä, mutta
huonot ovat hyvin huonoja, niin
huonoja, ettei niitä voi syödä.”
4 Silloin minulle tuli tämä Herran
sana: 5 “Näin sanoo Herra, Israe-
lin Jumala: Näiden hyvien viikunoi-
den kaltaisina minä pidän Juudan
pakkosiirtolaisia, jotka minä lähe-
tin tästä paikasta kaldealaisten maa-
han heidän hyväkseen. 6 Minä olen
kiinnittänyt katseeni heihin heidän
parhaakseen, ja minä tuon heidät
takaisin tähän maahan. Minä raken-
nan heidät enkä hajota, minä istutan
heidät enkä revi pois. 7 Minä an-
nan heille sellaisen sydämen, että
he tuntevat minut, sillä minä olen
Herra. He ovat minun kansani ja
minä olen heidän Jumalansa, sillä
he palaavat minun luokseni kaikesta
sydämestään.
8 Mutta niin kuin tehdään
huonoille viikunoille, joita ei
niiden huonouden takia voi syödä,
niin minä, sanoo Herra, teen
Juudan kuninkaalle Sidkialle,
hänen ruhtinailleen ja Jerusalemin
jäännökselle, niille, jotka ovat
jääneet jäljelle tähän maahan, ja
niille, jotka asuvat Egyptin maassa.

9 Minä teen heidät kauhun aiheeksi
ja onnettomuudeksi kaikille
valtakunnille maan päällä, minä
teen heidän nimensä häväistykseksi
ja sananparreksi, irvailun aiheeksi
ja kiroukseksi kaikissa paikoissa,
minne minä heidät karkotan.
10 Minä lähetän heidän kimppuunsa
miekan, nälän ja ruton, kunnes
he ovat kokonaan hävinneet siitä
maasta, jonka minä olen antanut
heille ja heidän isilleen.”

Seitsemänkymmentä vuotta kestävä pakkosiirtolaisuus

25 1 Koko Juudan kansaa
koskeva sana, joka tuli
Jeremialle Juudan kuninkaan
Joojakimin, Joosian pojan,
neljäntenä vuotena eli
Nebukadressarin, Baabelin
kuninkaan, ensimmäisenä vuotena.
2 Profeetta Jeremia puhui sanansa
koko Juudan kansalle ja kaikille
Jerusalemin asukkaille. Hän sanoi:

3 “Juudan kuninkaan Joosian,
Aamonin pojan, kolmannestatoista
vuodesta alkaen tähän päivään
saakka – kaksikymmentäkolme
vuotta – on minulle tullut Herran
sana, ja minä olen puhunut
teille varhaisesta alkaen, mutta
te ette ole kuunnelleet. 4 Herra
on varhaisista ajoista alkaen
lähettänyt teidän luoksenne kaikki
palvelijansa, profeetat, mutta
te ette ole kuunnelleet heitä
ettekä kallistaneet korvaanne
heidän puheelleen. 5 He sanoivat:
‘Kääntykää jokainen pahalta
tieltänne ja pahoista teoistanne,
niin saatte asua maassa, jonka Herra
on antanut teille ja teidän isillenne
ikuisiksi ajoiksi. 6 Älkää seuratko
muita jumalia, älkää palvelko ja
palvoko niitä. Älkää vihoittako
minua teoillanne, etten minä
tuottaisi teille onnettomuutta.’
7 Te ette kuitenkaan kuunnelleet
minua, sanoo Herra, vaan
vihoititte minut teoillanne omaksi
onnettomuudeksenne.

8 Sen tähden, näin sanoo Herra
Sebaot: Koska te ette ole kuun-
nelleet minun sanojani, 9 minä lä-
hetän noutamaan kaikki pohjoisen
heimot, sanoo Herra, ja palvelijani
Nebukadressarin, Baabelin kunin-
kaan, ja tuon heidät tämän maan
ja sen asukkaiden kimppuun ja kaik-
kien näiden ympärillä olevien kan-
sojen kimppuun. Minä vihin nämä
maat tuhon omiksi ja teen niistä
autioita, ivan vihellyksen aiheita
ja ikuisia raunioita. 10 Minä hävi-
tän niiden keskeltä riemun ja ilon
äänet, sulhasen äänen ja morsia-
men äänen, käsikivien äänen ja lam-
pun valon. 11 Koko tästä alueesta
tulee raunioitunut ja autio, ja
nämä kansat joutuvat palvelemaan
Baabelin kuningasta seitsemänkym-
mentä vuotta.

12 Mutta kun seitsemänkymmentä
vuotta on täyttynyt, minä kostan

Baabelin kuninkaalle ja hänen kansalleen heidän pahuutensa, sanoo Herra. Myös kaldealaisten maata minä rankaisen ja teen siitä ikuisesti aution. 13 Minä toteutan kaikki sanani sitä maata vastaan – kaiken, mitä tähän kirjaan on siitä kirjoitettu, kaiken, mitä Jeremia on profetoinut kaikkia niitä kansoja vastaan. 14 Nekin joutuvat näet palvelemaan monia kansoja ja suuria kuninkaita, ja minä maksan heille heidän töittensä ja heidän kättensä tekojen mukaan."

Jeremia juottaa kansoille
Herran vihan maljan

15 Näin sanoi minulle Herra, Israelin Jumala: "Ota kädestäni tämä vihan viinin malja ja juota siitä kaikki kansat, joiden luo minä sinut lähetän.

16 Kun ne juovat siitä, ne alkavat horjua ja ovat kuin mielettömiä miekan edessä, jonka minä lähetän niiden keskuuteen."

17 Niin minä otin maljan Herran kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden luokse Herra minut lähetti: 18 Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja kuninkaineen ja ruhtinaineen tehdäkseni niistä raunioita, kauhun, ivan vihellyksen ja kirouksen aiheita, sellaisia kuin ne ovat tänä päivänä; 19 Egyptin kuningasta, faraota, ja hänen palvelijoitaan ja ruhtinaitaan sekä koko hänen kansaansa; 20 kaikkea sekakansaa, kaikkia Uusin maan kuninkaita, kaikkia filistealaisten maan kuninkaita, Askelonia, Gassaa, Ekronia ja asdodilaisten jäännöstä; 21 Edomia, Mooabia ja ammonilaisia; 22 kaikkia Tyyron ja Siidonin kuninkaita sekä meren tuolla puolen olevan rantamaan kuninkaita; 23 Dedania, Teemaa ja Buusia ja kaikkia, jotka leikkaavat hiuksensa ohimoilta; 24 kaikkia Arabian kuninkaita ja kaikkia autiomaassa asuvan sekakansan kuninkaita; 25 kaikkia Simrin kuninkaita ja kaikkia Eelamin kuninkaita ja kaikkia Meedian kuninkaita; 26 kaikkia pohjoisen kuninkaita, lähellä ja kaukana asuvia, toista toisensa jälkeen – kaikkia valtakuntia maan päällä. Näiden jälkeen on myös Seesakin kuninkaan juotava.

27 Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Juokaa ja juopukaa, oksentakaa ja kaatukaa älkääkä enää nousko sen miekan vuoksi, jonka minä lähetän teidän keskellenne. 28 Mutta jos he kieltäytyvät ottamasta maljaa sinun kädestäsi ja juomasta siitä, niin sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Kyllä teidän on juotava siitä, 29 sillä jos minä aloitan onnettomuuden tuottamisen kaupungista, joka on pyhitetty minun nimelleni, miten te voisitte jäädä rankaisematta? Te ette jää rankaisematta, sillä minä kutsun

miekan kaikkia maan asukkaita vastaan, sanoo Herra Sebaot.
30 Ja sinä, profetoi heille kaikki
nämä sanat ja sano heille:
Herra ärjyy korkeudesta,
antaa äänensä kaikua pyhästä
asunnostaan.
Hän ärjyy jylisten yli laitumensa,
huutaa kaikille maan asukkaille
kuin viinikuurnan polkijat.
31 Pauhu kiirii maan ääriin asti,
sillä Herralla on riita kansojen
kanssa,
hän käy oikeutta kaiken
lihan kanssa.
Jumalattomat hän antaa miekan
surmattaviksi,
sanoo Herra.
32 Näin sanoo Herra Sebaot:
Katso, onnettomuus kulkee
kansasta kansaan,
raju myrsky nousee
maan perimmäisiltä ääriltä.
33 Herran surmaamia on oleva sinä
päivänä maan äärestä toiseen ääreen. Ei heille pidetä valittajaisia,
ei heitä korjata pois eikä haudata;
heistä tulee lantaa maan pinnalle.
34 "Parkukaa, paimenet, ja
huutakaa,
kieriskelkää tomussa, te
lauman valtiaat,
sillä on tullut aika teidän joutua
teurastettaviksi.
Te kaadutte ja hajoatte pirstaleiksi
kuin kallisarvoinen astia.
35 Kadonnut on pakopaikka
paimenilta,
pelastus lauman valtiailta.
36 Kuulkaa! Paimenet huutavat,
lauman valtiaat valittavat,
sillä Herra hävittää heidän
laitumensa.
37 Heidän rauhaisat niittynsä
ovat tuhoutuneet
Herran vihan hehkusta.
38 Hän on lähtenyt tiheiköstään
kuin nuori leijona.
Totisesti, heidän maansa on
tullut autioksi
sortajan vihan hehkusta,
Herran vihan hehkusta."

Jeremia puhuu temppelissä

26 1 Joojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, hallitusajan alussa tuli Herralta tämä sana:
2 "Näin sanoo Herra: Asetu seisomaan Herran temppelin esipihalle ja puhu kaikkia niitä Juudan kaupunkeja vastaan, joista tullaan Herran temppeliin häntä palvomaan. Puhu kaikki nämä sanat, jotka minä olen käskenyt sinun sanoa heille. Älä jätä pois sanaakaan. 3 Ehkäpä he kuuntelevat sinua ja palaavat itse kukin pois pahalta tieltään. Silloin minä kadun sitä onnettomuutta, jonka olen aikonut heille tuottaa heidän pahojen tekojensa tähden.
4 Sano heille: Näin sanoo Herra: Ellette kuuntele minua ja vaella minun opetukseni mukaan, jonka minä

olen teille antanut, 5 ettekä kuuntele palvelijoitteni sanoja, profeettojen, joita minä olen lähettänyt teidän luoksenne varhaisista ajoista alkaen yhä uudelleen, vaikka ette ole kuunnelleet heitä, 6 niin minä teen tälle temppelille, niin kuin tein Siilolle, ja tästä kaupungista minä teen kiroussanan kaikille maan kansoille.”

“Kuolemantuomio tälle miehelle!”

7 Papit, profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran temppelissä. 8 Kun Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä Herra oli käskenyt hänen puhua kaikelle kansalle, papit, profeetat ja kansa ottivat hänet kiinni ja sanoivat: “Sinun on totisesti kuoltava! 9 Miksi olet profetoinut Herran nimessä, että tälle temppelille käy niin kuin Siilolle, ja tästä kaupungista tulee rauniopaikka, jossa ei ole asukkaita?” Ja koko kansa kokoontui Jeremian ympärille Herran temppelissä.

10 Kun Juudan ruhtinaat kuulivat tästä, he menivät kuninkaanlinnasta Herran temppeliin ja istuutuivat Herran temppelin uudelle portille. 11 Papit ja profeetat sanoivat ruhtinaille ja kaikelle kansalle: “Kuolemantuomio tälle miehelle! Hän on profetoinut tätä kaupunkia vastaan, niin kuin olette omin korvin kuulleet.”

12 Mutta Jeremia sanoi kaikille ruhtinaille ja koko kansalle: “Herra on lähettänyt minut profetoimaan tälle temppelille ja tälle kaupungille kaikki ne sanat, jotka te olette kuulleet. 13 Parantakaa siis nyt vaelluksenne ja tekonne ja kuunnelkaa Herran, teidän Jumalanne, ääntä, niin Herra katuu onnettomuutta, jolla hän on teitä uhannut. 14 Mitä minuun tulee, minä olen teidän käsissänne. Tehkää minulle niin kuin katsotte hyväksi ja oikeaksi. 15 Mutta se tietäkää, että jos surmaatte minut, te saatatte viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukkaiden päälle, sillä Herra on todellakin lähettänyt minut teidän luoksenne puhumaan kaikki nämä sanat.”

“Ei kuolemantuomiota tälle miehelle!”

16 Silloin ruhtinaat ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeetoille: “Ei kuolemantuomiota tälle miehelle! Hän on puhunut meille Herran, meidän Jumalamme, nimessä.”

17 Myös muutamat miehet maan vanhimmista nousivat ja sanoivat koko kansanjoukolle näin:

18 “Mooresetilainen Miika profetoi Juudan kuninkaan Hiskian päivinä ja sanoi koko Juudan kansalle:
Näin sanoo Herra Sebaot:
‘Siion kynnetään pelloksi,
Jerusalemista tulee kiviraunio
ja temppelivuoresta metsäinen
kukkula.’

19 Surmasivatko Juudan kuningas
Hiskia ja koko Juuda hänet silloin?
Eikö Hiskia pelännyt Herraa ja pyr-
kinyt lepyttämään Herraa, ja niin
Herra katui onnettomuutta, jolla
oli heitä uhannut? Me sen sijaan
olemme tuottamassa itsellemme
suuren onnettomuuden.”

Kuningas Joojakim
surmauttaa profeetta Uurian

20 Oli toinenkin mies, joka profe-
toi Herran nimessä: Uuria, Semajan
poika, Kirjat-Jearimista. Hän profe-
toi tätä kaupunkia ja tätä maata
vastaan aivan samalla tavoin kuin
Jeremia. 21 Kun kuningas Joojakim,
kaikki hänen soturinsa ja kaikki ruh-
tinaat kuulivat hänen sanansa, ku-
ningas etsi häntä tappaakseen. Siitä
kuultuaan Uuria peloissaan lähti pa-
koon ja meni Egyptiin. 22 Kuningas
Joojakim lähetti kuitenkin Egyptiin
Elnatanin, Akborin pojan, muuta-
mien miesten kanssa. 23 Nämä toi-
vat Uurian Egyptistä ja veivät hänet
kuningas Joojakimin eteen. Tämä
surmautti hänet miekalla ja heitätti
hänen ruumiinsa tavallisen kansan
hautaan.

24 Mutta Ahikamin, Saafanin po-
jan, käsi oli Jeremian suojana, niin
ettei häntä jätetty kansan käsiin
surmattavaksi.

Kaikkien on alistuttava
Baabelin kuninkaan ikeen alle

27 1 Juudan kuninkaan
Joojakimin, Joosian
pojan, hallituskauden alussa tuli
Jeremialle Herralta tämä sana.

2 Näin sanoi Herra minulle: “Tee
itsellesi ikeitä ja niihin siteet ja
pane ikeet kaulaasi. 3 Lähetä ne sit-
ten Edomin kuninkaalle, Mooabin
kuninkaalle, ammonilaisten kunin-
kaalle, Tyyron kuninkaalle ja Siido-
nin kuninkaalle niiden lähettiläiden
mukana, jotka ovat tulleet Jerusale-
miin Sidkian, Juudan kuninkaan, luo.
4 Käske heidän mennä herrojensa
luo ja sanoa heille: Näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala:

5 Minä olen tehnyt maan sekä
maan päällä olevat ihmiset ja
eläimet suurella voimallani ja
ojennetulla käsivarrellani, ja minä
annan ne, kenelle hyväksi näen.
6 Nyt minä annan kaikki nämä
maat palvelijani Nebukadnessarin,
Baabelin kuninkaan, valtaan. Myös
villieläimet minä annan hänelle, hä-
nen palvelijoikseen. 7 Kaikki kan-
sat palvelevat häntä ja hänen poi-
kaansa ja pojanpoikaansa, kunnes
hänenkin maansa aika tulee ja mo-
net kansat ja suuret kuninkaat alis-
tavat sen palvelukseensa.

8 Sitä kansaa ja valtakuntaa, joka
ei tahdo palvella Nebukadnessaria,
Baabelin kuningasta, eikä ottaa
niskaansa Baabelin kuninkaan
iestä, sitä kansaa minä rankaisen
miekalla, nälällä ja rutolla, sanoo
Herra, kunnes minä teen siitä
lopun hänen kauttaan. 9 Ja te,

älkää kuunnelko profeettojanne tai ennustelijoitanne, unennäkijöitänne, tietäjiänne tai noitianne, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta, 10 sillä he profetoivat teille valhetta. Jos uskotte heitä, te joudutte kauas pois omasta maastanne; minä karkotan teidät, ja te tuhoudutte. 11 Mutta sen kansan, joka ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan ikeen ja palvelee häntä, minä annan jäädä omaan maahansa, sanoo Herra. Siellä se saa asua ja viljellä maataan.”

Älkää kuunnelko valheprofeettoja

12 Minä puhuin myös Juudan kuninkaalle Sidkialle nämä samat asiat ja sanoin: Ottakaa niskaanne Baabelin kuninkaan ies ja palvelkaa häntä ja hänen kansaansa, niin te saatte elää. 13 Miksi sinä ja sinun kansasi kuolisitte miekkaan, nälkään ja ruttoon, niin kuin Herra on puhunut siitä kansasta, joka ei tahdo palvella Baabelin kuningasta? 14 Älkää kuunnelko niitä profeettoja, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta, sillä he profetoivat teille valhetta. 15 “En minä ole heitä lähettänyt”, sanoo Herra, “vaan he profetoivat minun nimessäni valhetta, jotta minä karkottaisin teidät ja te tuhoutuisitte, te ja nuo profeetat, jotka teille profetoivat.”

16 Minä sanoin papeille ja koko tälle kansalle: Näin sanoo Herra: Älkää kuunnelko noita profeettojanne, jotka profetoivat teille, että Herran temppelin esineet tuodaan aivan pian takaisin Baabelista. He profetoivat teille valhetta. 17 Älkää kuunnelko heitä vaan palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi tästä kaupungista pitäisi tulla rauniopaikka? 18 Jos he ovat profeettoja ja jos heillä on Herran sana, niin rukoilkoot Herraa Sebaotia, etteivät Baabeliin joutuisi nekin esineet, jotka vielä ovat jäljellä Herran temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja Jerusalemissa.

Loputkin temppelin esineet viedään Baabeliin

19 Sillä näin sanoo Herra Sebaot pylväistä, merestä, jalustoista ja muista esineistä, jotka vielä ovat jäljellä tässä kaupungissa 20 ja joita Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ei ottanut mukaansa, kun hän vei Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, sekä kaikki Juudan ja Jerusalemin ylimykset Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. 21 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, esineistä, jotka vielä ovat jäljellä Herran temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja muualla Jerusalemissa: 22 “Ne viedään Baabeliin, ja sinne ne jäävät siihen päivään asti, jona minä

kiinnitän huomioni niihin, sanoo Herra, ja annan tuoda ne takaisin tähän paikkaan.”

Väärä profeetta Hananja

28 [1] Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituskauden alkupuolella, neljännen vuoden viidennessä kuussa, profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, sanoi minulle Herran temppelissä pappien ja kaiken kansan katsellessa:

[2] “Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen. [3] Vielä kaksi vuotta, niin minä tuon takaisin tähän paikkaan kaikki Herran temppelin esineet, jotka Baabelin kuningas Nebukadnessar otti täältä ja vei Baabeliin. [4] Minä tuon takaisin tähän paikkaan myös Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka joutuivat Baabeliin, sanoo Herra, sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen.”

[5] Profeetta Jeremia vastasi profeetta Hananjalle pappien ja kaiken Herran temppelissä seisovan kansan edessä. [6] Profeetta Jeremia sanoi: “Aamen, tehköön Herra niin! Toteuttakoon Herra sanasi, jotka olet profetoinut, ja tuokoon Herran temppelin esineet ja kaikki pakkosiirtolaiset takaisin Baabelista tähän paikkaan. [7] Kuule kuitenkin tämä sana, jonka minä puhun sinun ja kaiken kansan kuullen. [8] Profeetat, jotka ovat olleet ennen minua ja sinua varhaisista ajoista alkaen, ovat profetoineet monille maille ja suurille valtakunnille sotaa, onnettomuutta ja ruttoa. [9] Profeetta, joka profetoi rauhaa, tunnetaan todellakin Herran lähettämäksi profeetaksi siitä, että hänen sanansa toteutuu.”

[10] Silloin profeetta Hananja otti ikeen profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen. [11] Koko kansan läsnä ollessa Hananja sanoi: “Näin sanoo Herra: Tällä tavoin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut.” Silloin profeetta Jeremia lähti pois.

Jeremia julistaa tuomion Hananjalle

[12] Mutta sen jälkeen kun profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta Jeremian kaulasta, Jeremialle tuli tämä Herran sana: [13] “Mene ja sano Hananjalle: Näin sanoo Herra: Puisen ikeen sinä olet särkenyt mutta tehnyt sen sijaan rautaisen ikeen. [14] Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä olen pannut rautaisen ikeen kaikkien näiden kansojen niskaan, jotta ne palvelisivat Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, ja ne palvelevatkin häntä.

Myös villieläimet minä olen antanut hänen valtaansa.”

15 Profeetta Jeremia sanoi vielä profeetta Hananjalle: “Kuule, Hananja! Ei Herra ole sinua lähettänyt, vaan sinä olet saanut tämän kansan turvaamaan valheeseen. 16 Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä poistan sinut maan päältä. Tänä vuonna sinä kuolet, sillä sinä olet julistanut luopumusta Herrasta.” 17 Ja profeetta Hananja kuoli sinä vuonna, seitsemännessä kuussa.

Jeremian kirje pakkosiirtolaisille

29 1 Tässä on sen kirjeen teksti, jonka profeetta Jeremia lähetti Jerusalemista vielä jäljellä oleville pakkosiirtolaisten vanhimmille sekä papeille, profeetoille ja kaikelle kansalle, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. 2 Hän kirjoitti kirjeen sen jälkeen, kun kuningas Jekonja ja kuninkaan äiti, hoviherrat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat sekä sepät ja lukkosepät olivat joutuneet lähtemään Jerusalemista. 3 Jeremia antoi kirjeen Elasan, Saafanin pojan, ja Gemarjan, Hilkian pojan, mukaan, kun Sidkia, Juudan kuningas, lähetti heidät Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, luo Baabeliin. Kirje kuului näin:

4 “Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka hän on vienyt Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin: 5 Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä. 6 Ottakaa itsellenne vaimot ja siittäkää poikia ja tyttäriä. Ottakaa vaimot myös pojillenne ja naittakaa tyttärenne, ja synnyttäköötmyös nämä poikia ja tyttäriä. Lisääntykää siellä älkääkä vähentykö. 7 Tavoitelkaa sen kaupungin parasta, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen hyvinvointi koituu teidänkin hyvinvoinniksenne.

8 Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Älkää antako profeettojenne ja ennustajienne, joita teillä on keskuudessanne, pettää itseänne älkääkä kuunnelko unia, joita he näkevät, 9 sillä valheita he teille profetoivat minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, sanoo Herra.”

Herra antaa tulevaisuuden ja toivon

10 “Näin sanoo Herra: Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat kuluneet, minä katson teidän puoleenne. Minä toteutan teille antamani hyvän lupauksen ja tuon teidät takaisin tähän paikkaan, 11 sillä minä tunnen ajatukseni, joita minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra. Ne ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia – minä annan teille

tulevaisuuden ja toivon. 12 Silloin
te huudatte minua avuksenne, tu-
lette minun luokseni ja rukoilette
minua, ja minä kuulen teitä. 13 Sil-
loin te etsitte minua ja löydätte mi-
nut, kun etsitte minua kaikesta sy-
dämestänne. 14 Minä annan teidän
löytää itseni, sanoo Herra, ja minä
käännän teidän kohtalonne ja ko-
koan teidät kaikkien kansojen kes-
kuudesta ja kaikista paikoista, joi-
hin olen teidät karkottanut, sanoo
Herra. Minä tuon teidät takaisin tä-
hän paikkaan, josta minä vein teidät
pakkosiirtolaisuuteen.

15 Te sanotte: ‘Herra on herättä-
nyt meille profeettoja Baabelissa.’
16 Mutta Herra sanoo kuninkaasta,
joka istuu Daavidin valtaistui-
mella, ja kaikesta tässä kaupun-
gissa asuvasta kansasta, teidän
veljistänne, jotka eivät joutuneet
teidän kanssanne pakkosiirtolaisuu-
teen, 17 Herra Sebaot sanoo näin:
Minä lähetän heidän keskuuteensa
miekan, nälän ja ruton. Minä teen
heistä kuin mädäntyneitä viiku-
noita, jotka ovat niin huonoja, et-
tei niitä voi syödä. 18 Minä ajan
heitä takaa miekalla, nälällä ja ru-
tolla. Minä teen heistä kauhistuksen
kaikille valtakunnille maan päällä,
kirouksen ja tyrmistyksen aiheen,
ivan vihellyksen ja häväistyksen
kohteen kaikkien kansojen keskuu-
dessa, minne minä heidät karkotan.
19 Tämä tapahtuu siksi, etteivät he
kuunnelleet minun sanojani, sa-
noo Herra, kun minä lähetin hei-
dän luokseen palvelijoitani profeet-
toja varhaisista ajoista alkaen. Te
ette ole kuunnelleet, sanoo Herra.
20 Mutta te, kaikki pakkosiirtolaiset,
jotka minä olen lähettänyt Jerusa-
lemista Baabeliin, kuulkaa Herran
sana.”

Väärät profeetat Ahab ja Sidkia

21 “Näin sanoo Herra Sebaot, Isra-
elin Jumala, Ahabista, Koolajan po-
jasta, ja Sidkiasta, Maasejan pojasta,
jotka profetoivat teille valhetta mi-
nun nimessäni: Katso, minä annan
heidät Nebukadressarin, Baabelin
kuninkaan, käsiin, ja hän surmaa
heidät teidän nähtenne. 22 Kaikki
Juudan pakkosiirtolaiset, jotka ovat
Baabelissa, ottavat heidän nimensä
kiroussanaksi ja sanovat: ‘Herra teh-
köön sinulle niin kuin Sidkialle ja
Ahabille, jotka Baabelin kuningas
kärvensi tulessa’, 23 sillä he ovat
tehneet Israelissa häpeällisiä te-
koja. He ovat tehneet aviorikoksen
lähimmäistensä vaimojen kanssa ja
puhuneet valheellisesti minun ni-
messäni sellaista, mitä minä en ole
käskenyt heidän puhua. Minä tie-
dän sen ja olen sen todistaja, sanoo
Herra.”

Jeremia julistaa tuomion Semajalle

24 “Puhu nehelamilaiselle
Semajalle: 25 Näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala: Sinä olet
lähettänyt kaikelle Jerusalemissa

asuvalle kansalle ja myös pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja muille papeille omissa nimissäsi kirjeitä. Sefanjalle olet sanonut: 26 ‘Herra on asettanut sinut papiksi pappi Joojadan sijaan, jotta Herran temppelissä olisi järjestyksen valvojia kaikkien hullujen ja ennustajien varalle, niin että panisit sellaiset jalkapuuhun ja kaularautaan. 27 Miksi et siis ole nuhdellut anatotilaista Jeremiaa, joka profetoi teille? 28 Niinpä hän on saattanut lähettää meille Baabeliin tämän sanan: Tämä kestää vielä kauan. Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.’”

29 Pappi Sefanja luki tämän kirjeen profeetta Jeremialle. 30 Silloin Jeremialle tuli tämä Herran sana: 31 “Lähetä kaikille pakkosiirtolaisille tämä viesti: Näin sanoo Herra nehelamilaisesta Semajasta: Semaja on profetoinut teille, vaikka minä en ole lähettänyt häntä. Hän on saanut teidät turvaamaan valheeseen. 32 Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä rankaisen nehelamilaista Semajaa ja hänen jälkeläisiään. Yksikään heistä ei tule asumaan tämän kansan keskuudessa eikä näkemään sitä hyvää, jonka minä teen kansalleni, sanoo Herra, sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta.”

Pelastus ahdistuksen jälkeen

30 1 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, kuului näin: 2 “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Kirjoita kirjaan kaikki sanat, jotka minä olen sinulle puhunut. 3 Sillä katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä käännän kansani Israelin ja Juudan kohtalon, sanoo Herra. Minä tuon heidät takaisin siihen maahan, jonka olen antanut heidän isilleen, ja he ottavat sen jälleen omakseen.”

4 Nämä sanat Herra puhui Israelista ja Juudasta:

5 “Näin sanoo Herra:
Olemme kuulleet vavisuttavan
huudon,
kauhua, ei rauhaa!
6 Kyselkää ja tutkikaa,
voiko mies synnyttää?
Miksi sitten näen kaikkien miesten
pitelevän lanteitaan kuin
synnyttäjä?
Kaikkien kasvot ovat kalvenneet?
7 Voi! Suuri on se päivä,
ei ole toista sen kaltaista.
Se on Jaakobille ahdistuksen aika,
mutta hän pelastuu siitä.

8 Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra Sebaot, että minä särjen vihollisen ikeen sinun niskastasi ja katkaisen siteesi, eivätkä muukalaiset enää orjuuta sinua. 9 Silloin israelilaiset palvelevat Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan, jonka minä heille herätän.

10 Älä siis pelkää, palvelijani
Jaakob,
sanoo Herra,
älä ole kauhuissasi, Israel,
sillä minä pelastan sinut kaukaa
ja sinun jälkeläisesi vankeutensa
maasta.
Jaakob saa palata ja elää rauhassa,
huolettomana kenenkään
pelottelematta.
11 Minä olen sinun kanssasi,
sanoo Herra,
ja pelastan sinut.
Totisesti, minä teen lopun
kaikista kansoista,
joiden sekaan olen sinut
hajottanut,
mutta sinusta minä en loppua tee.
Silti en jätä sinua rankaisematta
vaan kuritan sinua
oikeudenmukaisesti.
12 Näin sanoo Herra:
Parantumaton on vammasi,
kipeä on saamasi isku.
13 Ei kukaan aja sinun asiaasi,
haavaasi ei paranneta,
se ei kasva umpeen.
14 Kaikki rakkaat ystäväsi ovat
sinut unohtaneet,
eivät he sinua kaipaa.
Kuin vihollista minä olen
sinua lyönyt,
kurittanut ankarasti,
koska syyllisyytesi on suuri
ja syntisi monilukuiset.
15 Miksi huudat vammaasi
ja kipusi parantumattomuutta?
Suuren syyllisyytesi ja syntiesi
paljouden vuoksi
minä olen tehnyt sinulle näin.
16 Myös kaikki sinun syöjäsi
syödään,
ja kaikki ahdistajasi, jokainen
heistä kulkee vankeuteen.
Sinun ryöstäjäsi joutuvat itse
ryöstetyiksi,
ja kaikki saalistajasi minä
annan saaliiksi.
17 Minä kasvatan umpeen
sinun haavasi,
minä parannan sinun vammasi,
sanoo Herra,
koska sinua, Siion, kutsutaan
hylätyksi,
sellaiseksi, jota kukaan ei kaipaa.
18 Näin sanoo Herra:
Katso, minä asetan ennalleen
Jaakobin majat
ja armahdan hänen asuinsijojaan.
Kaupunki rakennetaan
kummulleen,
ja palatsi on oleva oikealla
paikallaan.
19 Sieltä kaikuu kiitos ja
iloitsevien ääni.
Minä teen heidät monilukuisiksi,
eivätkä he vähene,
minä korotan heidät kunniaan,
eivät he jää mitättömiksi.
20 Silloin heidän poikansa ovat
niin kuin muinoin,
ja heidän seurakuntansa pysyy
vahvana minun edessäni.

Minä rankaisen kaikkia heidän
sortajiaan.
21 Heidän valtiaansa nousee
heidän omasta joukostaan,
heidän hallitsijansa tulee heidän
keskuudestaan.
Minä tuon hänet lähelleni, ja
hän saa astua eteeni.
Sillä kuka muuten antaisi
henkensä alttiiksi
lähestyäkseen minua?
sanoo Herra.
22 Ja niin te olette minun kansani,
ja minä olen teidän Jumalanne.”
23 Katso, Herran vihan
myrsky puhkeaa,
pyörremyrsky vyöryy
kohti jumalattomien päätä.
24 Eikä Herran hehkuva viha väisty,
ennen kuin hän on toteuttanut
ja täyttänyt
sydämensä suunnitelmat.
Aikojen lopulla te sen ymmärrätte.

Herra uudistaa Israelin

31 1 “Siihen aikaan, sanoo
Herra, Minä olen kaikkien
Israelin heimojen Jumala, ja he
ovat minun kansani.
2 Näin sanoo Herra:
Autiomaassa löysi armon
miekalta säästynyt kansa.
Minä menen saattamaan
Israelin rauhaan.
3 Kaukaa ilmestyi minulle
Herra ja sanoi:
Ikuisella rakkaudella minä olen
sinua rakastanut,
sen tähden olen vetänyt sinua
puoleeni armosta.
4 Minä rakennan sinut jälleen,
sinä tulet rakennetuksi,
neitsyt Israel.
Sinä koristelet jälleen rumpusi
ja lähdet karkeloon iloitsevien
kanssa.
5 Sinä istutat jälleen viinitarhoja
Samarian vuorille;
istuttajat saavat myös korjata
hedelmät.
6 Tulee päivä, jolloin vartijat
huutavat Efraimin vuorella:
‘Nouskaa, lähdetään Siioniin
Herran, meidän Jumalamme, luo’.
7 Näin sanoo Herra:
Kohottakaa riemuhuuto
Jaakobista,
iloitkaa ja riemuitkaa hänestä,
joka on kansojen pää!
Kuuluttakaa, ylistäkää ja sanokaa:
‘Pelasta, Herra, kansasi, Israelin
jäännös.’
8 Katso, minä tuon heidät
pohjoisesta maasta,
kokoan heidät maan
perimmäisiltä ääriltä.
Heidän joukossaan on sokeita
ja rampoja,
raskaana olevia ja synnyttäjiä.
Suurena joukkona he palaavat
tänne.
9 Itkien he tulevat,
ja minä johdatan heitä, kun he
kulkevat rukoillen.
Minä vien heidät vesivirroille

tasaista tietä, jolla he eivät
kompastu,
sillä minä olen Israelin isä
ja Efraim on minun esikoiseni.
10 Kuulkaa Herran sana, te kansat,
kuuluttakaa kaukaisilla saarilla
ja sanokaa:
‘Hän, joka hajotti Israelin, kokoaa
sen jälleen,
hän vartioi sitä kuin paimen
laumaansa.’
11 Sillä Herra on ostanut
vapaaksi Jaakobin
ja lunastanut hänet sen vallasta,
joka on häntä vahvempi.
12 He tulevat ja kohottavat
riemuhuudon Siionin
kukkulalla.
Virtanaan he tulevat Herran
hyvyyden luo,
viljan, viinin ja öljyn luo,
lampaiden, vuohien ja
nautakarjan luo.
Silloin heidän sielunsa on kuin
runsaasti kasteltu puutarha,
eivätkä he enää näänny.
13 Silloin neitsyt iloitsee
karkeloiden
ja nuorukaiset yhdessä vanhusten
kanssa.
Minä muutan heidän surunsa
riemuksi
ja annan heille murheen sijaan
lohdutuksen ja ilon.
14 Minä virvoitan pappien sielut
runsaudella,
ja kansani ravitaan minun
hyvyydelläni,
sanoo Herra.
15 Näin sanoo Herra:
Kuule, Raamasta kuuluu valitus,
katkera itku.
Raakel itkee lapsiaan
eikä lohdutuksesta huoli,
surussaan lastensa tähden,
sillä heitä ei enää ole.
16 Näin sanoo Herra:
Pidätä äänesi itkusta
ja silmäsi kyyneleistä,
sillä työstäsi tulee palkka,
sanoo Herra,
ja lapsesi saavat palata vihollisen
maasta.
17 Sinulla on tulevaisuuden toivo,
sanoo Herra,
ja lapsesi palaavat omalle
alueelleen.
18 Minä olen kyllä kuullut
Efraimin valituksen:
‘Sinä olet kurittanut minua,
olen saanut kuritusta kuin
opettamaton mullikka.
Tuo minut takaisin, niin
minä palaan,
sillä sinä olet Herra, minun
Jumalani.
19 Totisesti, käännyttyäni
minä kaduin,
ja päästyäni ymmärrykseen
minä löin lanteisiini.
Minä häpesin, minä jouduin
häpeään,

ja olen kantanut häväistystä
nuoruudestani asti.’
20 Eikö Efraim ole minun
kallis poikani,
minun lempilapseni?
Vaikka minä puhunkin
häntä vastaan,
minä kuitenkin muistan häntä.
Siksi sisimpäni väräjää hänen
vuokseen;
minä totisesti armahdan häntä,
sanoo Herra.
21 Pystytä itsellesi kivimerkkejä,
aseta itsellesi tienviittoja,
paina mieleesi tie,
polku, jota olet kulkenut.
Palaa, neitsyt Israel,
palaa näihin kaupunkeihisi.
22 Kuinka kauan sinä kuljeksit
sinne tänne,
sinä luopiotytär?
Nyt Herra luo maahan uutta:
nainen piirittää miestä.

23 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Kun minä käännän heidän kohtalonsa, niin vielä kerran sanotaan Juudan maassa ja sen kaupungeissa näin: ‘Herra siunatkoon sinua, sinä vanhurskauden asuinsija, sinä pyhä vuori!’ 24 Juudan maassa ja kaikissa sen kaupungeissa asutaan. Siellä on peltomiehiä ja laumoineen vaeltavia paimenia. 25 Minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen nääntyvän sielun minä täytän voimalla.”

26 Siihen minä heräsin. Olin nähnyt unen, joka miellytti minua.

27 “Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä kylvän Israelin maahan ja Juudan maahan ihmisen siementä ja karjan siementä. 28 Ja niin kuin minä olen valvonut, että heidät revitään ja hajotetaan, hävitetään ja tuhotaan heidän onnettomuudekseen, niin minä valvon, että heidät rakennetaan ja istutetaan, sanoo Herra.

29 Niinä päivinä ei enää sanota:
‘Isät söivät raakoja rypäleitä,
lasten hampaat vioittuivat’,
30 vaan jokaisen on kuoltava oman syntinsä tähden. Jokaiselta ihmiseltä, joka syö raakoja rypäleitä, vioittuvat hänen omat hampaansa.”

Uusi liitto

31 “Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton. 32 En tee sellaista liittoa kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta. Sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.

33 Mutta se liitto, jonka minä teen Israelin huoneen kanssa tulevina päivinä, sanoo Herra, on tällainen: Minä panen opetukseni heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän

Jumalansa, ja he ovat minun kansani. 34 Silloin kukaan ei enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: ‘Tuntekaa Herra.’ Kaikki pienimmästä suurimpaan tuntevat minut, sanoo Herra, sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään.

35 Näin sanoo Herra,
joka on pannut auringon
valaisemaan päivää,
kuun ja tähdet lakiensa mukaan
valaisemaan yötä,
hän, joka saa meren liikkeelle, niin
että sen aallot pauhaavat –
Herra Sebaot on hänen nimensä:
36 Vain jos nämä lait väistyvät
kasvojeni edestä,
sanoo Herra,
lakkaa myös Israelin siemen
olemasta kansa minun edessäni
ainiaan.
37 Näin sanoo Herra:
Vain jos voidaan mitata
taivaat ylhäältä
ja tutkia maan perustukset
alhaalta,
silloin myös minä hylkään koko
Israelin siemenen
kaiken sen tähden, mitä he
ovat tehneet,
sanoo Herra.

38 Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Herran kaupunki rakennetaan uudelleen Hananelintornista Kulmaporttiin asti. 39 Sieltä mittanuora kulkee suoraan Gaarebinkukkulalle ja kiertää sieltä Gooaan. 40 Koko laakso ruumiineen ja tuhkineen ja kaikki penkereet Kidroninpuroon ja Hevosportin kulmaan asti idässä ovat silloin Herralle pyhitettyjä. Kaupunkia ei enää koskaan hajoteta eikä tuhota.”

Jerusalemia piiritetään

32 1 Tämä sana tuli Herralta Juudan kuninkaan Sidkian kymmenentenä hallitusvuotena, joka oli Nebukadressarin kahdeksastoista vuosi. 2 Baabelin kuninkaan sotajoukko piiritti silloin Jerusalemia, ja profeetta Jeremia oli suljettuna Juudan kuninkaanlinnan päävartion pihaan. 3 Juudan kuningas Sidkia oli sulkenut hänet sinne sanoen: “Miksi sinä profetoit tällä tavoin: ‘Näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän valloittaa sen. 4 Juudan kuningas Sidkia ei pääse pakoon kaldealaisten käsistä, vaan hän joutuu Baabelin kuninkaan käsiin. Hän joutuu puhumaan tämän kanssa kasvokkain ja näkee hänet silmästä silmään. 5 Sidkia viedään Baabeliin, ja sinne hän jää, kunnes minä katson hänen puoleensa, sanoo Herra. Kun te taistelette kaldealaisia vastaan, teillä ei ole menestystä.’”

Jeremia ostaa pellon Anatotissa

6 Jeremia kertoi: "Minulle tuli tämä
Herran sana: 7 'Sinun luoksesi tu-
lee Hanamel, setäsi Sallumin poika,
ja hän sanoo: Osta minun peltoni,
joka on Anatotissa, sillä sinulla on
lunastusoikeus, niin että voit os-
taa sen.' 8 Setäni poika Hanamel tu-
likin Herran sanan mukaan luok-
seni päävartion pihaan ja sanoi
minulle: 'Ostaisitko peltoni, joka
on Anatotissa, Benjaminin maassa,
sillä sinulla on siihen perintö- ja
lunastusoikeus? Osta se itsellesi.' Sil-
loin minä tiesin, että tämä sana tuli
Herralta.

9 Niin minä ostin serkultani
Hanamelilta tuon Anatotissa olevan
pellon. Minä punnitsin hänelle
rahat, seitsemäntoista sekeliä
hopeaa, 10 kirjoitin kauppakirjan,
sinetöin sen, hankin todistajat ja
punnitsin rahat vaa'alla. 11 Sitten
minä otin sinetöidyn kauppakirjan,
joka sisälsi sopimuksen ja
määräykset, sekä avoimen
asiakirjan. 12 Annoin kauppakirjan
Baarukille, Neerian, Mahsejan
pojan, pojalle serkkuni Hanamelin
ja todistajien nähden, jotka olivat
allekirjoittaneet kauppakirjan,
ja kaikkien juutalaisten nähden,
jotka istuivat päävartion pihassa.
13 Heidän nähtensä minä annoin
Baarukille tämän käskyn: 14 'Näin
sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: Ota nämä asiakirjat, sekä
sinetöity että avoin kauppakirja,
ja pane ne saviastiaan, että ne
säilyisivät kauan aikaa, 15 sillä
näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: Tässä maassa ostetaan vielä
taloja ja peltoja ja viinitarhoja.'"

Jeremian rukous

16 "Annettuani kauppakirjan
Baarukille, Neerian pojalle, minä
rukoilin Herraa näillä sanoilla: 17 'Oi,
Herra, Herra, sinä, joka olet tehnyt
taivaan ja maan suurella voimallasi
ja ojennetulla käsivarrellasi!
Sinulle ei mikään ole mahdotonta.
18 Sinä teet laupeuden tuhansille,
mutta kostat isien pahat teot
heidän lapsilleen, jotka tulevat
heidän jälkeensä, sinä suuri ja
voimallinen Jumala, jonka nimi on
Herra Sebaot. 19 Sinä olet suuri
ajatuksissasi, ja mahtava teoissasi.
Sinun silmäsi ovat avoinna
näkemään kaikki ihmisten tiet,
antaaksesi jokaiselle palkan hänen
vaelluksensa ja hänen tekojensa
hedelmän mukaan. 20 Sinä olet
tehnyt tunnustekoja ja ihmeitä
Egyptin maassa ja myös Israelissa
ja muiden kansojen keskuudessa
tähän päivään asti. Näin sinä olet
tehnyt itsellesi sellaisen nimen kuin
se tänä päivänä on. 21 Sinä veit
kansasi Israelin pois Egyptin maasta
tunnusteoilla ja ihmeillä, väkevällä
kädellä ja ojennetulla käsivarrella.
Sinä herätit suurta pelkoa. 22 Sinä
annoit heille tämän maan, jonka

olit valalla vannoen luvannut antaa heidän isilleen, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

23 Mutta kun he olivat tulleet ja ottaneet sen omakseen, he eivät kuunnelleet sinun ääntäsi eivätkä vaeltaneet sinun lakisi mukaan. He eivät tehneet mitään siitä, mitä sinä olit käskenyt heidän tehdä. Niinpä sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden kohdata heitä. 24 Katso, piiritysvallit ulottuvat kaupunkiin asti, ja se valloitetaan. Se joutuu miekan, nälän ja ruton vuoksi kaldealaisten valtaan, jotka sotivat sitä vastaan. Se, mitä sinä olet puhunut, on tapahtunut – sinä näet sen! 25 Kuitenkin sinä, Herra, Herra, sanot minulle: Osta rahalla itsellesi pelto ja hanki todistajat – vaikka kaupunki joutuu kaldealaisten käsiin.'"

Herra antaa Jerusalemin
Baabelin kuninkaan käsiin

26 Silloin Jeremialle tuli tämä Herran sana:

27 "Katso, minä olen Herra, kaiken lihan Jumala! Onko minulle mikään mahdotonta? 28 Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin kaldealaisten käsiin ja Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän valloittaa sen. 29 Kaldealaiset, jotka sotivat tätä kaupunkia vastaan, tulevat ja sytyttävät sen tuleen ja polttavat, myös ne talot, joiden katoilla ihmiset ovat polttaneet uhreja Baalille ja vuodattaneet juomauhreja vieraille jumalille ja niin vihastuttaneet minut. 30 Sillä Israelin ja Juudan miehet ovat tehneet hamasta nuoruudestaan ainoastaan sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. He ovat pelkästään vihastuttaneet minua kättensä teoilla, sanoo Herra.

31 Tämä kaupunki on herättänyt minussa vihaa ja kiivautta siitä päivästä lähtien, jona se rakennettiin, tähän päivään asti. Minä poistan sen kasvojeni edestä 32 kaiken sen pahan tähden, mitä Israelin ja Juudan miehet – Juudan ja Jerusalemin asukkaat kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen – ovat tehneet ja millä he ovat vihastuttaneet minut. 33 He ovat kääntäneet minuun päin selkänsä, eivät kasvojaan. Vaikka minä olen opettanut heitä varhaisista ajoista alkaen, he eivät ole kuunnelleet eivätkä ottaneet opetusta varteen. 34 He ovat asettaneet iljetyksiään minun nimelleni pyhitettyyn huoneeseen ja saastuttaneet sen. 35 He ovat rakentaneet Baalille uhrikukkuloita Ben-Hinnomin laaksoon uhratakseen poikiaan ja tyttäriään Molokille. Sellaisesta minä en ole antanut heille käskyä, eikä se ole tullut mieleenikään. Tällaisia iljettäviä tekoja he tekivät ja saivat Juudan tekemään syntiä."

Herra kääntää kansansa kohtalon

36 "Sen vuoksi Herra, Israelin Jumala sanoo nyt näin tästä kaupungista, jonka te sanotte joutuvan Baabelin kuninkaan käsiin miekan, nälän ja ruton lyömänä: 37 Katso, minä kokoan heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät karkotin vihassani, kiivaudessani ja suuressa suuttumuksessani. Minä annan heidän palata tähän paikkaan, ja he saavat asua turvassa. 38 Silloin he ovat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa 39 ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin että he pelkäävät minua aina. Silloin heidän ja heidän lastensa käy hyvin. 40 Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton: minä en hylkää heitä enkä lakkaa tekemästä heille hyvää. Pelkoni minä annan heidän sydämiinsä, niin etteivät he luovu minusta. 41 Silloin minä iloitsen heistä ja siitä, että teen heille hyvää. Minä totisesti istutan heidät tähän maahan koko sydämestäni ja koko sielustani.

42 Sillä näin sanoo Herra: Niin kuin olen tuottanut tälle kansalle kaiken tämän suuren onnettomuuden, niin minä myös annan heille kaiken sen hyvän, minkä minä heille lupaan. 43 Vielä ostetaan peltoja tässä maassa, josta te sanotte: 'Se on autio, vailla ihmisiä ja eläimiä, se on annettu kaldealaisten haltuun.' 44 Peltoja ostetaan rahalla ja kauppakirjoja kirjoitetaan ja sinetöidään ja niille hankitaan todistajia Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa sekä vuoriston, alankomaan ja Etelämaan kaupungeissa, sillä minä käännän niiden kohtalon, sanoo Herra."

Israelin ihana tulevaisuus

33 1 Herran sana tuli Jeremialle vielä toisen kerran hänen ollessaan suljettuna päävartion pihaan, ja se kuului näin:

2 "Näin sanoo Herra, joka sen tekee, Herra, joka sen luo ja toteuttaa – Herra on hänen nimensä: 3 Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita et ole tiennyt. 4 Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuninkaiden linnoista, jotka hajotetaan piiritysvallien ja miekan voimalla, 5 ja niistä, jotka ovat tulleet taistelemaan kaldealaisia vastaan: talot tulevat täyteen niiden ihmisten ruumiita, jotka minä surmaan vihassani ja kiivaudessani. Kaiken heidän pahuutensa tähden minä olen kätkenyt kasvoni tältä kaupungilta. 6 Kuitenkin minä annan sen haavojen kasvaa umpeen ja parantua. Minä parannan heidät ja avaan heille rauhan ja totuuden

runsauden. 7 Minä käännän Juudan
ja Israelin kohtalon ja rakennan ne
entiselleen. 8 Minä puhdistan hei-
dät kaikista pahoista teoista, joilla
he ovat tehneet syntiä minua vas-
taan, ja annan anteeksi kaikki hei-
dän pahat tekonsa, joilla he ovat
tehneet syntiä ja rikkoneet minua
vastaan. 9 Tämä kaupunki on oleva
minulle kunniaksi ja iloksi, ylisty-
kseksi ja kirkkaudeksi kaikkien maan
kansojen edessä. Kun ne kuulevat
kaikesta hyvästä, mitä minä sille
teen, ne pelkäävät ja vapisevat kai-
ken hyvinvoinnin ja menestyksen
vuoksi, jonka minä sille suon.

10 Näin sanoo Herra: Vielä kerran
tässä paikassa, jonka te sanotte ole-
van raunioina, vailla ihmisiä ja eläi-
miä, – Juudan kaupungeissa ja Je-
rusalemin autioilla kaduilla, joissa ei
ole asukkaita, ei ihmisiä eikä eläi-
miä – 11 kuullaan riemun ääni ja
ilon ääni, sulhasen ääni ja mor-
siamen ääni. Silloin tuodaan Her-
ran huoneeseen kiitosuhreja ja sa-
notaan: ‘Kiittäkää Herraa Sebaotia,
sillä Herra on hyvä ja hänen armonsa
pysyy ikuisesti.’ Minä käännän tä-
män maan kohtalon ja palautan sen
entiselleen, sanoo Herra.

12 Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä
kerran on tässä paikassa, joka nyt
on rauniona, vailla ihmisiä ja eläi-
miä, ja kaikkien muidenkin kau-
punkien ympärillä laitumia, joilla
paimenet lepuuttavat lampaitaan.
13 Vielä kerran kulkee lampaita
laskijan ohi vuoriston kaupungeissa,
alankomaan ja Etelämaan kaupun-
geissa, Benjaminin maassa, Jerusa-
lemin ympäristössä ja Juudan kau-
pungeissa, sanoo Herra.”

Daavidin vanhurskas vesa

14 “Katso, päivät tulevat, sanoo
Herra, jolloin minä toteutan sen hy-
vän sanan, jonka olen puhunut Is-
raelin heimolle ja Juudan heimolle.
15 Niinä päivinä ja siihen aikaan minä
kasvatan Daavidille vanhurskauden
vesan, ja hän toteuttaa oikeuden
ja vanhurskauden maassa. 16 Niinä
päivinä Juuda pelastuu ja Jerusa-
lem saa asua turvassa. Tämä on se
nimi, jolla häntä kutsutaan: ‘Herra,
meidän vanhurskautemme’, 17 sillä
näin sanoo Herra: Daavidilta ei kos-
kaan puutu jälkeläistä, joka istuu Is-
raelin huoneen valtaistuimella. 18 Ei
myöskään leeviläisten pappien su-
vusta puutu koskaan miestä, joka
uhraa minun edessäni polttouhreja,
sytyttää ruokauhreja sekä toimittaa
teurasuhrin joka päivä.”

Herra ei riko liittoaan

19 Jeremialle tuli tämä Herran
sana:

20 “Näin sanoo Herra: Jos te voitte
rikkoa minun liittoni päivän ja yön
kanssa, niin etteivät päivä ja yö
enää tule ajallaan, 21 vasta silloin
rikkoutuu liittoni palvelijani Daa-
vidin kanssa, niin ettei hänellä

enää ole poikaa, joka hallitsisi kuninkaana hänen valtaistuimellaan. Vasta silloin rikkoutuu liittoni myös palvelijoitteni, leeviläisten pappien, kanssa. 22 Minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset ja minulle palvelusta toimittavat leeviläiset yhtä monilukuisiksi kuin taivaan joukot, joita ei voi laskea, tai kuin meren hiekka, jota ei voi mitata.”

23 Jeremialle tuli tämä Herran sana:

24 “Etkö ole huomannut, mitä tämä kansa puhuu: ‘Ne kaksi sukua, jotka Herra valitsi, hän on hylännyt.’ He halveksivat minun kansaani eivätkä enää pidä sitä edes kansana. 25 Näin sanoo Herra: Vasta sitten, jos liittoni päivän ja yön kanssa ei enää ole voimassa ja jos en ole säätänyt taivaan ja maan lakeja, 26 vasta silloin minä hylkään Jaakobin siemenen ja palvelijani Daavidin jälkeläiset enkä valitse heistä Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisten hallitsijoita. Totisesti, minä käännän heidän kohtalonsa ja armahdan heitä.”

Jeremia ilmoittaa Sidkian kohtalon

34 1 Kun Baabelin kuningas Nebukadressar, koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki hänen alaisuudessaan olevat valtakunnat ja kansat sotivat Jerusalemia ja kaikkia sen tytärkaupunkeja vastaan, tuli Jeremialle Herralta tämä sana:

2 “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mene ja sano Sidkialle, Juudan kuninkaalle: Näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen. 3 Sinä et pääse häntä pakoon, vaan sinut otetaan kiinni ja annetaan hänen käsiinsä. Sinä joudut katsomaan Baabelin kuningasta silmästä silmään ja puhumaan kasvotusten hänen kanssaan. Baabeliin sinun on mentävä. 4 Mutta kuule Herran sana, Sidkia, Juudan kuningas! Herra sanoo sinusta näin: Sinä et kuole miekkaan. 5 Sinä saat kuolla rauhassa, ja sinulle poltetaan suitsuketta niin kuin sinun isillesi, aikaisemmille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, ja sinua valitetaan: ‘Voi, herra!’ Tämän minä olen puhunut, sanoo Herra.”

6 Profeetta Jeremia puhui kaikki nämä sanat Jerusalemissa Juudan kuninkaalle Sidkialle, 7 samaan aikaan kun Baabelin kuninkaan sotajoukko taisteli Jerusalemia ja kaikkia vielä jäljellä olevia Juudan kaupunkeja vastaan, Laakista ja Asekaa vastaan. Nämä olivat jäljellä Juudan linnoitetuista kaupungeista.

Orjien vapautus ja uusi orjuus

8 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun kuningas Sidkia oli tehnyt sopimuksen koko kansan kanssa Jerusalemissa siitä, että julistettaisiin vapautus 9 ja jokainen päästäisi vapaiksi orjansa ja

orjattarensa, heprealaiset miehet ja heprealaiset naiset, eivätkä enää pitäisi heitä orjinaan, eivät ketään juutalaisista veljistään.

10 Kaikki ruhtinaat ja kansa, jotka olivat tehneet tämän sopimuksen, suostuivat siihen, että jokainen päästäisi vapaaksi orjansa ja orjattarensa eikä enää pitäisi heitä orjinaan. He tottelivat ja päästivät orjat menemään. 11 Myöhemmin he kuitenkin muuttivat mielensä, ottivat takaisin vapaiksi päästämänsä orjat ja orjattaret, ja pakottivat heidät jälleen orjikseen ja orjattarikseen.

12 Silloin Jeremialle tuli Herralta tämä sana:

13 "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Kun minä vein teidän isänne pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, minä tein liiton heidän kanssaan ja sanoin: 14 'Joka seitsemäs vuosi jokaisen teistä tulee päästää vapaaksi heprealainen veljensä, joka on myynyt itsensä teille. Kun hän on palvellut sinua kuusi vuotta, päästä hänet luotasi vapaaksi.' Teidän isänne eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni. 15 Nyt te käännyitte ja teitte oikein minun silmissäni julistamalla kukin vapautuksen lähimmäiselleen, ja te teitte liiton minun edessäni temppelissä, joka on pyhitetty minun nimelleni. 16 Sitten te kuitenkin jälleen häpäisitte minun nimeni: jokainen teistä otti takaisin orjansa ja orjattarensa, jotka te olitte päästäneet menemään vapaina minne halusivat, ja pakotitte heidät olemaan orjinanne ja orjattarinanne.

17 Sen tähden, näin sanoo Herra: Te ette ole totelleet minua, niin että olisitte julistaneet vapautuksen kukin veljelleen ja lähimmäiselleen. Nyt minä julistan teille vapautuksen, sanoo Herra: miekkaan, ruttoon ja nälkään. Minä teen teistä kauhun aiheen kaikille maan valtakunnille. 18 Minä luovutan miehet, jotka ovat rikkoneet minun liittoni eivätkä ole tehneet sen liiton sanojen mukaan, jonka he tekivät minun edessäni halkaisten kahtia vasikan ja kulkien sen puolikkaiden välitse. 19 Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat, hoviherrat ja papit sekä kaiken maan kansan, jotka kulkivat vasikan puolikkaiden välitse, 20 heidät minä luovutan vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi. 21 Myös Juudan kuninkaan Sidkian ja hänen ruhtinaansa minä annan heidän vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä annan heidät Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on jo lähtenyt pois teidän

kimpustanne. 22 Katso, minä annan
käskyn, sanoo Herra, ja tuon heidät
takaisin tämän kaupungin luo soti-
maan sitä vastaan, ja he valloittavat
ja polttavat sen. Minä teen Juu-
dan kaupungeista niin autioita, ettei
niissä ole ainoatakaan asukasta.”

Reekabilaiset esikuvana

35 1 Sana, joka tuli Jeremialle
Herralta Juudan kuninkaan
Joojakimin, Joosian pojan, päivinä:
2 “Mene reekabilaisten luo, puhu
heille ja tuo heidät Herran temp-
peliin, johonkin sen sivuhuoneista,
ja tarjoa heille viiniä juotavaksi.”
3 Niin minä hain Jaasanjan,
Jeremian pojan, Habassinjan
pojanpojan sekä hänen veljensä
ja kaikki hänen poikansa ja kaikki
muutkin reekabilaiset. 4 Minä vein
heidät Herran temppeliin, Jumalan
miehen Haananin, Jigdaljan pojan,
poikien huoneeseen, joka on
päämiesten huoneen vieressä,
ovenvartija Maasejan, Sallumin
pojan, huoneen yläpuolella. 5 Minä
asetin reekabilaisten eteen täysiä
viiniruukkuja ja maljoja ja sanoin
heille: “Juokaa viiniä.”
6 Mutta he vastasivat: “Me
emme juo viiniä, sillä meidän
isämme Joonadab, Reekabin
poika, on antanut meille käskyn:
‘Älkää koskaan juoko viiniä, te
ja teidän jälkeläisenne. 7 Älkää
myöskään rakentako taloja,
älkää kylväkö siementä älkääkä
istuttako viinitarhoja; älköön
teillä olko sellaisia. Asukaa sen
sijaan teltoissa koko elinaikanne,
että eläisitte kauan siinä maassa,
jossa asutte muukalaisina.’ 8 Me
olemme kuuliaisia isällemme
Joonadabille, Reekabin pojalle,
kaikessa, mitä hän on käskenyt
meidän tehdä. Me emme juo viiniä
koko elinaikanamme, emme me
eivätkä vaimomme, poikamme tai
tyttäremme. 9 Me emme myöskään
rakenna asunnoiksemme taloja,
eikä meillä ole viinitarhoja eikä
peltoja, emmekä me kylvä viljaa.
10 Me asumme teltoissa ja olemme
kuuliaisia isällemme Joonadabille
kaikessa, mitä hän on käskenyt
meidän tehdä. 11 Mutta kun
Nebukadressar, Baabelin kuningas,
hyökkäsi maahan, me sanoimme:
‘Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin
kaldealaisten ja aramilaisten
sotajoukkoja pakoon.’ Niin me
asetuimme asumaan Jerusalemiin.”
12 Silloin Jeremialle tuli tämä Her-
ran sana:
13 “Näin sanoo Herra Sebaot, Isra-
elin Jumala: Mene ja sano Juudan
miehille ja Jerusalemin asukkaille:
Ettekö vihdoinkin ota opiksenne ja
kuuntele minun sanojani? sanoo
Herra. 14 Joonadabin, Reekabin po-
jan sanoja, joilla hän kielsi poikiaan
juomasta viiniä, kyllä noudatetaan.
Hänen jälkeläisensä eivät ole juo-
neet viiniä tähän päivään asti, sillä

he ovat kuuliaisia isänsä käskylle. Mutta minua te ette ole kuunnelleet, vaikka minä olen puhunut teille varhaisista ajoista alkaen. 15 Minä olen varhaisista ajoista alkaen lähettänyt luoksenne kaikki palvelijani, profeetat, sanomaan: ‘Palatkaa kukin pahalta tieltänne ja tehkää hyviä tekoja. Älkää seuratko muita jumalia älkääkä palvelko niitä, niin te saatte asua siinä maassa, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.’ Mutta te ette ole kallistaneet korvaanne minun puheelleni ettekä kuunnelleet minua. 16 Joonadabin, Reekabin pojan, jälkeläiset ovat kyllä täyttäneet isänsä käskyn, jonka hän heille antoi, mutta tämä kansa ei ole kuunnellut minua. 17 Sen tähden, näin sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala, Israelin Jumala: Nyt minä annan Juudaa ja kaikkia Jerusalemin asukkaita kohdata kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, koska he eivät kuunnelleet, kun minä puhuin heille, eivätkä vastanneet, kun minä kutsuin heitä.”

18 Mutta reekabilaisten suvulle Jeremia sanoi: “Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Koska te olette olleet kuuliaisia isänne Joonadabin käskylle, noudattaneet kaikkia hänen ohjeitaan ja tehneet aivan niin kuin hän on teitä käskenyt, 19 sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Joonadabin, Reekabin pojan, suvusta ei koskaan puutu miestä, joka on minun palveluksessani.”

Baaruk kirjoittaa Jeremian sanat kirjakääröön

36 1 Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena tuli Jeremialle Herralta tämä sana:

2 “Ota kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka minä olen puhunut sinulle Israelista, Juudasta ja kaikista muista kansoista siitä päivästä lähtien, jona minä aloin puhua sinulle, Joosian päivistä aina tähän päivään saakka. 3 Ehkäpä Juudan heimo, jokainen heistä, kääntyy pois pahalta tieltään, kun he kuulevat kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka minä aion heille tuottaa. Silloin minä annan anteeksi heidän pahat tekonsa ja syntinsä.”

4 Jeremia kutsui Baarukin, Neerian pojan, ja Baaruk kirjoitti kirjakääröön hänen sanelunsa mukaan kaikki ne sanat, jotka Herra oli hänelle puhunut. 5 Sitten Jeremia antoi Baarukille käskyn sanoen: “Minut on estetty, en voi mennä Herran temppeliin. 6 Mene sinä ja lue koko kansan kuullen Herran temppelissä paastopäivänä Herran sanat kirjakääröstä, johon olet kirjoittanut ne minun saneluni mukaan. Sinun on luettava ne koko Juudalle, kaikille, jotka ovat tulleet tänne kaupungeistaan. 7 Ehkäpä he

lankeavat maahan anomaan armoa Herran edessä ja kääntyvät kukin pahalta tieltään, sillä suuri on Herran viha ja kiivaus, jolla Herra on uhannut tätä kansaa.”

8 Baaruk, Neerian poika, teki aivan niin kuin profeetta Jeremia oli häntä käskenyt. Hän luki kirjasta Herran sanat Herran temppelissä. 9 Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, viidennen vuoden yhdeksännessä kuussa oli julistettu paasto Herran edessä kaikille Jerusalemin asukkaille ja kaikelle Juudan kaupungeista Jerusalemiin tulleelle kansalle. 10 Silloin Baaruk luki kirjasta Jeremian sanat kaiken kansan kuunnellessa Herran temppelin ylemmässä esipihassa, kirjuri Gemarjan, Saafanin pojan, huoneen kohdalla Herran temppelin uuden portin ovella.

11 Kun Miika, Saafanin pojan Gemarjan poika, oli kuullut kaikki Herran sanat, jotka luettiin kirjasta, 12 hän meni alas kuninkaanlinnaan, kirjurin huoneeseen. Siellä istuivat kaikki päämiehet, kirjuri Elisama, Delaja, Semajan poika, Elnatan, Akborin poika, Gemarja, Saafanin poika, Sidkia, Hananjan poika, ja kaikki muut päämiehet. 13 Miika kertoi heille kaiken, mitä oli kuullut Baarukin lukevan kirjasta kansan kuunnellessa.

14 Silloin kaikki päämiehet lähettivät Baarukin luokse Jehudin, Netanjan pojan. Netanja oli Selemjan poika ja tämä Kuusin poika. Päämiehet käskivät sanoa: “Ota mukaasi kirjakäärö, josta luit kansalle, ja tule tänne.” Niin Baaruk, Neerian poika, otti kirjakäärön käteensä ja meni heidän luokseen. 15 He sanoivat hänelle: “Istu ja lue se, niin me kuuntelemme.” Silloin Baaruk luki sen heille. 16 Kuultuaan kaiken he katsoivat toisiinsa peloissaan ja sanoivat Baarukille: “Meidän täytyy ilmoittaa kaikki nämä asiat kuninkaalle.” 17 He sanoivat vielä Baarukille: “Kerrothan meille, kuinka sinä kirjoitit kaikki nämä sanat hänen suustaan.” 18 Baaruk vastasi: “Hän itse saneli minulle kaikki nämä sanat, ja minä kirjoitin ne musteella tähän kääröön.” 19 Silloin päämiehet sanoivat Baarukille: “Menkää ja piiloutukaa, sinä ja Jeremia, niin ettei kukaan saa tietää, missä te olette!” 20 Päämiehet menivät kuninkaan luo esipihaan mutta jättivät kirjakäärön kirjuri Elisaman haltuun hänen huoneeseensa. Sitten he ilmoittivat kuninkaalle koko asian.

Joojakim polttaa kirjakäärön

21 Silloin kuningas lähetti Jehudin hakemaan kirjakääröä, ja tämä haki sen kirjuri Elisaman huoneesta. Jehudi luki sen kuninkaan ja kaikkien hänen ympärillään seisovien

päämiesten kuunnellessa. 22 Kuningas istui talvipalatsissa, ja hänen edessään olevassa hiilipannussa paloi tuli, koska oli yhdeksäs kuukausi. 23 Aina kun Jehudi oli lukenut kolme tai neljä palstaa, kuningas leikkasi ne irti kirjurinveitsellä ja viskasi tuleen, joka oli hiilipannussa, kunnes koko kirjakäärö oli palanut hiilipannun tulessa. 24 Mutta ei kuningas eikä kukaan hänen palvelijoistaan, jotka kuulivat kaikki nämä asiat, pelästynyt eikä reväissyt vaatteitaan. 25 Kuningas ei myöskään kuunnellut, vaikka Elnatan, Delaja ja Gemarja pyysivät häneltä hartaasti, ettei hän polttaisi kirjakääröä. 26 Sitten hän käski kuninkaanpojan Jerahmeelin ja Serajan, Asrielin pojan ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottaa kiinni kirjuri Baarukin ja profeetta Jeremian, mutta Herra kätki heidät.

Uusi, ankarampi kirjakäärö

27 Kun kuningas oli polttanut kirjakäärön – sanat, jotka Baaruk oli kirjoittanut Jeremian sanelun mukaan – tuli Jeremialle tämä Herran sana: 28 “Ota itsellesi toinen kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka olivat edellisessä kirjakäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim poltti. 29 Sano sitten Juudan kuninkaalle Joojakimille: Näin sanoo Herra: Sinä olet polttanut tämän kirjakäärön ja sanonut: ‘Miksi olet kirjoittanut siihen näin: Baabelin kuningas tulee ja hävittää tämän maan ja sen ihmiset ja eläimet?’ 30 Sen tähden, näin sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista: Hänellä ei tule olemaan jälkeläistä, joka istuisi Daavidin valtaistuimella. Hänen ruumiinsa viskataan virumaan päivän helteessä ja yön kylmyydessä. 31 Minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiään ja palvelijoitaan heidän pahoista teoistaan. Minä tuotan heille sekä Jerusalemin asukkaille ja Juudan miehille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut eivätkä he ole kuunnelleet.”

32 Sitten Jeremia otti uuden kirjakäärön ja antoi sen kirjuri Baarukille, Neerian pojalle. Tämä kirjoitti siihen Jeremian sanelun mukaan kaiken, mitä oli ollut Juudan kuninkaan Joojakimin polttamassa kirjassa, ja vielä paljon muitakin samankaltaisia asioita.

Jeremia varoittaa Sidkiaa

37 1 Sidkia, Joosian poika, tuli kuninkaaksi Konjan, Joojakimin pojan, sijaan, kun Baabelin kuningas Nebukadressar asetti hänet kuninkaaksi Juudan maahan. 2 Mutta ei hän, eivät hänen palvelijansa eikä maan kansa totelleet Herran sanoja, jotka hän puhui profeetta Jeremian kautta. 3 Kuningas Sidkia lähetti kuitenkin Juukalin, Selemjan pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan

pojan, profeetta Jeremian luo ja käski sanoa: “Rukoile meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme.” 4 Jeremia sai siihen aikaan liikkua vapaasti kansan keskellä, sillä häntä ei ollut vielä pantu vankeuteen.

5 Faraon sotajoukko oli lähtenyt liikkeelle Egyptistä. Kun kaldealaiset, jotka piirittivät Jerusalemia, saivat tiedon siitä, he lähtivät pois Jerusalemin kimpusta. 6 Silloin profeetta Jeremialle tuli tämä Herran sana:

7 “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät luokseni kysymään minulta neuvoa: Katso, faraon sotajoukko, joka on lähtenyt teidän avuksenne, palaa takaisin maahansa Egyptiin. 8 Sitten kaldealaiset palaavat sotimaan tätä kaupunkia vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen. 9 Näin sanoo Herra: Älkää pettäkö itseänne sanoen: ‘Kyllä kaldealaiset lähtevät pois meidän kimpustamme.’ Eivät he lähde. 10 Vaikka te voittaisitte koko teitä vastaan sotivan kaldealaisten sotajoukon ja heistä jäisi jäljelle vain muutama haavoittunut mies, jokainen heistäkin lähtisi liikkeelle teltastaan ja he polttaisivat tämän kaupungin.”

Jeremia joutuu vankeuteen

11 Kun kaldealaisten sotajoukko oli faraon sotajoukon vuoksi lähtenyt pois Jerusalemia piirittämästä, 12 Jeremia yritti lähteä Jerusalemista ja mennä Benjaminin maahan ottaakseen osaa perinnönjakoon sikäläisen kansan keskuudessa. 13 Kun hän tuli Benjamininportille, siellä oleva vartiopäällikkö, nimeltään Jiiria, Hananjan pojan Selemjan poika, pysäytti profeetta Jeremian ja sanoi: “Sinä aiot mennä kaldealaisten puolelle!” 14 Jeremia vastasi: “Se on vale! En minä aio mennä kaldealaisten puolelle.” Mutta Jiiria ei kuunnellut Jeremiaa vaan otti hänet kiinni ja vei päälliköiden luo. 15 He vihastuivat Jeremiaan, löivät häntä ja panivat hänet vankeuteen kirjuri Joonatanin taloon, sillä he olivat tehneet siitä vankilan. 16 Näin Jeremia joutui vankiluolan selliin ja jäi sinne kauaksi aikaa.

Jeremian vankeutta lievennetään

17 Sitten kuningas Sidkia lähetti hakemaan Jeremian. Kuningas kysyi häneltä salaa linnassaan: “Onko sinulla sanaa Herralta?” Jeremia vastasi: “On.” Hän jatkoi: “Sinut annetaan Baabelin kuninkaan käsiin!” 18 Jeremia sanoi vielä kuningas Sidkialle: “Mitä syntiä minä olen tehnyt sinua, sinun palvelijoitasi tai tätä kansaa vastaan, kun te olette panneet minut vankilaan? 19 Missä ovat

nyt teidän profeettanne, jotka profetoivat teille, ettei Baabelin kuningas hyökkää teidän eikä tämän maan kimppuun? 20 Jospa nyt kuuntelisit, herrani, kuningas, ja sallisit pyyntöni langeta eteesi! Älä lähetä minua takaisin kirjuri Joonatanin taloon, etten kuolisi siellä."

21 Silloin kuningas Sidkia käski pitää Jeremiaa vangittuna päävartion pihassa, ja hänelle annettiin leipä päivässä Leipurienkadulta, kunnes kaikki leipä oli loppunut kaupungista. Niin Jeremia jäi päävartion pihaan.

Jeremia heitetään vesisäiliöön

38 1 Sefatja, Mattanin poika, Gedalja, Pashurin poika, Juukal, Selemjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat Jeremian sanovan kaikelle kansalle:

2 "Näin sanoo Herra: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon, mutta joka menee kaldealaisten luo, saa elää ja pitää henkensä saaliinaan. 3 Näin sanoo Herra: Tämä kaupunki joutuu Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja se valloitetaan."

4 Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: "Tämä mies on surmattava, sillä kun hän puhuu tuolla tavoin, hän saa herpoamaan tässä kaupungissa vielä jäljellä olevien sotilaiden ja koko muun kansan kädet. Tämä mies ei tavoittele tämän kansan menestystä vaan onnettomuutta."

5 Kuningas Sidkia vastasi: "Hän on teidän käsissänne; eihän kuningas teille mitään voi." 6 Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojan, vesisäiliöön, joka oli vankilan pihassa. He laskivat Jeremian köysillä alas. Säiliössä ei ollut silloin vettä vaan pelkkää liejua, ja Jeremia vajosi liejuun.

Jeremia vedetään ylös vesisäiliöstä

7 Ollessaan kuninkaanlinnassa kuusilainen hoviherra Ebed-Melek sai kuulla, että miehet olivat panneet Jeremian vesisäiliöön. Kuningas istui silloin Benjamininportilla. 8 Ebed-Melek lähti kuninkaanlinnasta ja puhui kuninkaalle: 9 "Herrani, kuningas! Nuo miehet ovat tehneet pahoin kaikessa, mitä ovat tehneet profeetta Jeremialle, jonka he ovat heittäneet vesisäiliöön. Siellä hän kuolee nälkään, eihän kaupungissakaan enää ole leipää."

10 Silloin kuningas antoi kuusilaiselle Ebed-Melekille tämän käskyn: "Ota täältä mukaasi kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia säiliöstä, ennen kuin hän kuolee." 11 Ebed-Melek otti miehet mukaansa ja meni kuninkaanlinnan aarrekammion alla olevaan varastoon, otti sieltä rikkinäisiä ja kuluneita vaateriepuja ja laski ne köysillä Jeremialle vesisäiliöön. 12 Kuusilainen Ebed-Melek sanoi Jeremialle:

“Pane nämä kuluneet vaaterievut kainaloihisi köysien alle.” Jeremia teki niin. 13 Miehet vetivät hänet köysillä ylös ja nostivat vesisäiliöstä. Jeremia jäi päävartion pihaan.

Sidkia kysyy salaa Jeremialta neuvoa

14 Kuningas Sidkia lähetti hakemaan profeetta Jeremian luokseen Herran temppelin kolmanteen sisäänkäyntiin. Kuningas sanoi Jeremialle: “Minä kysyn sinulta yhtä asiaa. Älä salaa minulta mitään.” 15 Jeremia vastasi Sidkialle: “Jos minä ilmoitan sinulle jotakin, sinä surmautat minut, ja jos annan sinulle neuvon, sinä et kuuntele minua.” 16 Kuningas Sidkia vannoi kahden kesken Jeremialle: “Niin totta kuin Herra elää, joka on antanut meille tämän elämän, minä en sinua surmauta enkä anna sinua niiden miesten käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi.”

17 Silloin Jeremia sanoi Sidkialle: “Näin sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala, Israelin Jumala: Jos sinä menet Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, sinun henkesi säilyy eikä tätä kaupunkia polteta. Sinä ja perheesi saatte elää. 18 Mutta ellet mene Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, tämä kaupunki annetaan kaldealaisten käsiin ja he polttavat sen. Sinäkään et pääse heiltä pakoon.”

19 Kuningas Sidkia sanoi Jeremialle: “Minä pelkään, että minut annetaan kaldealaisten puolelle menneiden juutalaisten käsiin ja he pitävät minua pilkkanaan.” 20 Jeremia vastasi: “Ei anneta. Kuuntele vain Herran ääntä, kuuntele, mitä minä sinulle puhun, niin sinun käy hyvin ja henkesi säilyy. 21 Mutta jos kieltäydyt lähtemästä, niin tämän on Herra minulle näyttänyt:

22 Kaikki naiset, jotka ovat jäljellä Juudan kuninkaan linnassa, viedään Baabelin kuninkaan päälliköiden luo, ja silloin he sanovat:

‘He ovat vietelleet sinut
ja päässeet sinusta voitolle,
nuo sinun liittolaisesi.
Kun jalkasi vajosivat liejuun,
he vetäytyivät pois.’

23 Kaikki vaimosi ja lapsesi viedään kaldealaisten luo, etkä sinäkään pääse kaldealaisia pakoon, vaan Baabelin kuninkaan käsi tarttuu sinuun. Sinun syystäsi tämä kaupunki poltetaan.”

24 Silloin Sidkia sanoi Jeremialle: “Älköön kukaan saako tietää näistä asioista, muuten sinä kuolet. 25 Mutta jos ruhtinaat saavat kuulla, että minä olen puhunut sinun kanssasi, he tulevat ehkä luoksesi ja sanovat sinulle: ‘Ilmoita meille, mitä olet puhunut kuninkaalle ja mitä kuningas on puhunut sinulle. Älä salaa meiltä mitään, tai me surmaamme sinut.’ 26 Sano heille silloin: ‘Minä anoin kuninkaalta armoa, ettei hän

lähettäisi minua takaisin Joonatanin taloon, kuolemaan sinne.'"

27 Kaikki ruhtinaat tulivat Jeremian luo ja kysyivät häneltä asiasta, ja hän vastasi heille aivan niin kuin kuningas oli käskenyt hänen puhua. Niin he vaikenivat ja jättivät hänet rauhaan, sillä mitään ei ollut tullut heidän tietoonsa. 28 Jeremia jäi päävartion pihaan siihen päivään asti, jona Jerusalem valloitettiin.

JERUSALEM VALLOITETAAN, 39

Sidkia vangitaan ja sokaistaan

39 1 Juudan kuninkaan Sidkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa Baabelin kuningas Nebukadressar hyökkäsi kaikkine sotajoukkoineen Jerusalemin kimppuun ja saartoi sen. 2 Kaupunki vallattiin Sidkian yhdentenätoista vuotena, sen neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä. 3 Silloin kaikki Baabelin kuninkaan päämiehet tulivat ja istuutuivat Keskiporttiin: Neergal-Sareser, Samgar-Nebo, hoviherrojen päällikkö Sarsekim, tietäjien päällikkö Neergal-Sareser ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet.

4 Kun Sidkia, Juudan kuningas, ja kaikki sotilaat näkivät heidät, he pakenivat. He lähtivät yöllä kaupungista kuninkaan puutarhan kautta muurien välisestä portista kohti aromaata. 5 Mutta kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa ja saavutti Sidkian Jerikon aroilla. Kaldealaiset ottivat hänet kiinni ja veivät hänet Riblaan, Hamatin maahan, Baabelin kuninkaan Nebukadressarin eteen, ja tämä julisti hänelle tuomion. 6 Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat Riblassa hänen silmiensä edessä. Myös kaikki Juudan ylimykset Baabelin kuningas teurastutti. 7 Hän antoi sokaista Sidkian silmät ja kahlita hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin.

8 Kaldealaiset polttivat kuninkaanlinnan ja kansan talot ja hajottivat Jerusalemin muurit. 9 Kaupungissa jäljellä olevan kansan sekä ne, jotka olivat menneet kaldealaisten puolelle, kaikki, jotka olivat jäljellä kansasta, Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. 10 Kansan köyhimmät, ne, jotka eivät omistaneet mitään, henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan jätti Juudan maahan ja antoi heille sinä päivänä viinitarhoja ja peltoja.

Jeremia vapautetaan

11 Baabelin kuningas Nebukadressar oli antanut Nebusaradanille, henkivartijoiden

päällikölle, Jeremiasta tämän käskyn: 12 "Käske noutaa Jeremia ja pidä hänestä hyvää huolta. Älä tee hänelle mitään pahaa, vaan tee hänelle aivan niin kuin hän itse sinulle sanoo."

13 Silloin Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Nebusasban, hoviherrojen päällikkö, Neergal-Sareser, tietäjien päällikkö, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet lähettivät 14 noutamaan Jeremian päävartion pihasta. He antoivat hänet Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan, että tämä veisi hänet kotiin. Niin Jeremia jäi kansan keskuuteen.

Herran lupaus Ebed-Melekille

15 Jeremialle oli tullut tämä Herran sana, kun hän oli ollut suljettuna päävartion pihaan: 16 "Mene ja sano kuusilaiselle Ebed-Melekille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä toteutan sanani tämän kaupungin onnettomuudeksi eikä onneksi. Minun sanani toteutuvat silmiesi edessä sinä päivänä. 17 Mutta sinut minä pelastan sinä päivänä, sanoo Herra. Sinä et joudu niiden miesten käsiin, joita sinä pelkäät, 18 sillä minä pelastan sinut etkä sinä kaadu miekkaan. Sinä saat pitää henkesi saaliinasi, koska turvasit minuun, sanoo Herra."

JERUSALEMIN VALLOITUKSEN JÄLKEEN, 40 – 45

Jeremia siirtyy Mispaan

40 1 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan oli päästänyt hänet lähtemään Raamasta. Hän oli ollut kahleilla sidottuna kaikkien Baabeliin vietävien Jerusalemin ja Juudan pakkosiirtolaisten joukossa, mutta Nebusaradan otti hänet sieltä pois.

2 Henkivartijoiden päällikkö otti Jeremian erilleen ja sanoi hänelle: "Herra, sinun Jumalasi, uhkasi tätä paikkaa tällaisella onnettomuudella. 3 Herra on nyt antanut onnettomuuden tulla ja on tehnyt niin kuin hän on puhunut, sillä te olette tehneet syntiä Herraa vastaan ettekä ole kuunnelleet hänen ääntään. Siksi tämä on tapahtunut teille. 4 Nyt minä päästän sinut kahleista, jotka ovat käsissäsi. Jos näet hyväksi tulla minun kanssani Baabeliin, niin tule, ja minä pidän sinusta huolen. Mutta jos et näe hyväksi tulla kanssani Baabeliin, älä tule. Koko maa on edessäsi; mene, minne näet hyväksi ja oikeaksi mennä."

5 Kun Jeremia ei heti lähtenyt, Nebusaradan sanoi: "Mene Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin

pojanpojan, luo. Hänet Baabelin kuningas on asettanut Juudan kaupunkien käskynhaltijaksi. Jää hänen luokseen kansan keskuuteen tai mene, minne vain näet oikeaksi mennä.” Henkivartijoiden päällikkö antoi hänelle evästä ja lahjoja ja päästi hänet menemään. 6 Jeremia saapui Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan ja jäi asumaan maahan jääneen kansan keskuuteen.

Gedalja Juudan käskynhaltijana

7 Kaikki maaseudulla olevat sotaväen päälliköt ja heidän miehensä kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, käskynhaltijaksi maahan ja jättänyt hänen haltuunsa miehet, vaimot ja lapset, ne maan köyhät, joita ei ollut siirretty Baabeliin. 8 Silloin päälliköt – Ismael, Netanjan poika, Joohanan ja Joonatan, Kaareahin pojat, Seraja, Tanhumetin poika, netofalaisen Eefain pojat ja Jesanja, maakatilaisen poika – tulivat miehineen Gedaljan luo Mispaan. 9 Gedalja, Saafanin pojan Ahikamin poika, vakuutti heille ja heidän miehilleen näin: “Älkää pelätkö palvella kaldealaisia. Jääkää maahan asumaan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin. 10 Minä itse asun Mispassa palvellakseni kaldealaisia, jotka tulevat meidän luoksemme. Ja te, kootkaa viiniä, hedelmiä ja öljyä, varastoikaa ne astioihinne ja asukaa kaupungeissanne, jotka olette ottaneet haltuunne.”

11 Myös kaikki Mooabissa, ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä kaikissa muissa maissa asuvat juutalaiset saivat kuulla, että Baabelin kuningas oli jättänyt Juudaan jäännöksen ja asettanut sille käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan. 12 Silloin kaikki nämä juutalaiset palasivat Juudan maahan kaikista paikoista, joihin heidät oli karkotettu. He tulivat Gedaljan luo Mispaan. He korjasivat hyvin suuren viini- ja hedelmäsadon.

13 Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut maaseudulla olevat sotaväen päälliköt tulivat Gedaljan luo Mispaan 14 ja sanoivat hänelle: “Tiedätkö sinä, että ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään sinut kuoliaaksi?” Mutta Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitä. 15 Silloin Joohanan, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa salaa näin: “Minäpä menen ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, Netanjan pojan, kenenkään tietämättä. Miksi hän saisi lyödä sinut kuoliaaksi, niin että kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi, hajaantuvat ja Juudan kansan jäännös tuhoutuu?”

16 Mutta Gedalja, Ahikamin poika,
vastasi Joohananille, Kaareahin po-
jalle: "Älä tee sitä, sillä sinä puhut
valhetta Ismaelista."

Gedaljan murha

41 1 Seitsemännessä kuussa
tuli Ismael, Elisaman
pojan Netanjan poika, joka oli
kuninkaallista sukua ja kuninkaan
lähimpiä miehiä, Gedaljan,
Ahikamin pojan, luo Mispaan
mukanaan kymmenen miestä.
Siellä he aterioivat yhdessä. 2 Sitten
Ismael, Netanjan poika, ja hänen
kanssaan tulleet kymmenen miestä
nousivat ja surmasivat miekalla
Gedaljan, Saafanin pojan Ahikamin
pojan. Näin Ismael surmasi miehen,
jonka Baabelin kuningas oli
asettanut käskynhaltijaksi maahan.
3 Ismael surmasi myös kaikki
juutalaiset, jotka olivat Gedaljan
luona Mispassa, sekä kaldealaiset
sotilaat, jotka sieltä tavattiin.

4 Gedaljan surmaamisen jälkei-
senä päivänä, kun kukaan ei vielä
sitä tiennyt, 5 tuli Sikemistä, Siilosta
ja Samariasta kahdeksankymmentä
miestä parrat leikattuina, vaatteet
reväistyinä ja iho viilleltynä. Heillä
oli mukanaan ruokauhreja ja suit-
suketta vietäväksi Herran temppe-
liin. 6 Ismael, Netanjan poika, lähti
Mispasta heitä vastaan ja itki koko
ajan kulkiessaan. Kun hän kohtasi
heidät, hän sanoi heille: "Tulkaa
Gedaljan, Ahikamin pojan, luo."
7 Mutta kun he olivat tulleet kes-
kelle kaupunkia, Ismael, Netanjan
poika, ja miehet, jotka olivat hänen
kanssaan, tappoivat heidät ja heit-
tivät vesisäiliöön. 8 Mutta heidän
joukossaan oli kymmenen miestä,
jotka sanoivat Ismaelille: "Älä sur-
maa meitä, sillä meillä on kedolla
kätkössä vehnää, ohraa, öljyä ja
hunajaa." Niin hän jätti heidät eloon
eikä surmannut heitä heidän velji-
ensä kanssa.

9 Vesisäiliö oli kuningas Aasan
teettämä Israelin kuninkaan
Baesan hyökkäyksen varalta. Siihen
vesisäiliöön Ismael heitti niiden
miesten ruumiit, jotka hän oli
surmannut samoin kuin Gedaljan.
Ismael, Netanjan poika, täytti
vesisäiliön surmatuilla.

Ismael pakenee ammonilaisten luo

10 Sitten Ismael otti vangiksi
kaikki, jotka olivat kansasta jäljellä
Mispassa, kuninkaan tyttäret ja
kaiken Mispaan jäljelle jääneen
väen, jonka käskynhaltijaksi
Nebusaradan, henkivartijoiden
päällikkö, oli asettanut Gedaljan,
Ahikamin pojan. Heidät Ismael,
Netanjan poika, otti vangiksi ja lähti
kulkemaan ammonilaisten luo.

11 Kun Joohanan, Kaareahin poika,
ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka oli-
vat hänen kanssaan, saivat kuulla
kaikesta pahasta, mitä Ismael,
Netanjan poika, oli tehnyt, 12 he

ottivat kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Netanjan poikaa, vastaan. He tavoittivat hänet Gibeonissa olevan suuren vesilammikon luona. 13 Kun kaikki väki, joka oli Ismaelin mukana, näki Joohananin, Kaareahin pojan ja hänen kanssaan olevat sotaväen päälliköt, he ilahtuivat, 14 ja koko väki, jonka Ismael oli ottanut Mispasta vangiksi, kääntyi takaisin ja meni Joohananin, Kaareahin pojan, puolelle. 15 Mutta Ismael, Netanjan poika, pääsi kahdeksan miehen kanssa Joohananilta pakoon ja meni ammonilaisten luo.

Mispan asukkaat aikovat paeta Egyptiin

16 Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat haltuunsa kaiken jäljelle jääneen väen. Joukossa oli miehiä, sotilaita, naisia ja lapsia ja hoviherroja, jotka Ismael, Netanjan poika, oli vienyt Mispasta murhattuaan Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Joohanan toi takaisin Gibeonista. 17 He menivät Geerut-Kimhamiin, joka on lähellä Beetlehemiä. Sieltä he aikoivat lähteä Egyptiin 18 kaldealaisia pakoon. He pelkäsivät näitä, koska Ismael, Netanjan poika, oli murhannut Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Baabelin kuningas oli asettanut maan käskynhaltijaksi.

Jeremialta kysytään neuvoa

42 1 Silloin astuivat esiin Joohanan, Kaareahin poika, Jesanja, Hoosajan poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt sekä kaikki kansa pienimmästä suurimpaan 2 ja sanoivat profeetta Jeremialle: “Saakoon pyyntömme langeta sinun eteesi, ja rukoile Herraa, Jumalaasi, meidän puolestamme, kaikkien jäljellä olevien puolesta. Onhan meitä lukuisasta kansasta jäänyt jäljelle vain vähän, niin kuin omin silmin näet. 3 Ilmoittakoon Herra, sinun Jumalasi, meille tien, jota meidän on kuljettava ja mitä meidän on tehtävä.”

4 Profeetta Jeremia vastasi heille: “Olen kuullut pyyntönne. Kyllä minä rukoilen Herraa, teidän Jumalaanne, niin kuin te pyydätte, ja kaiken, mitä Herra vastaa, minä ilmoitan teille. En salaa teiltä mitään.” 5 He sanoivat Jeremialle: “Olkoon Herra varma ja luotettava todistaja meitä vastaan, ellemme tee aivan sen sanan mukaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, lähettää meille sinun kauttasi. 6 Olkoonpa sana sitten hyvä tai paha, me kuuntelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä, hänen, jonka luokse me sinut lähetämme, että meidän kävisi hyvin, kun kuuntelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä.”

Jeremia varoittaa kansaa menemästä Egyptiin

7 Kymmenen päivän kuluttua tuli
Herran sana Jeremialle. 8 Hän kut-
sui silloin luokseen Joohananin,
Kaareahin pojan ja kaikki sotaväen
päälliköt, jotka olivat hänen kans-
saan, sekä koko kansan pienim-
mästä suurimpaan.

9 Hän sanoi heille: “Näin sanoo
Herra, Israelin Jumala, jonka luokse
te lähetitte minut, jotta minä veisin
teidän rukouksenne hänen eteensä:
10 Jos te jäätte asumaan tähän maa-
han, minä rakennan teidät enkä ha-
jota, istutan teidät enkä revi pois,
sillä minä kadun onnettomuutta,
jonka olen tuottanut teille. 11 Älkää
pelätkö Baabelin kuningasta; nyt-
hän te pelkäätte häntä. Älkää pe-
lätkö häntä, sanoo Herra, sillä minä
olen teidän kanssanne pelastaak-
seni teidät ja vapauttaakseni tei-
dät hänen käsistään. 12 Minä osoi-
tan teille laupeutta, niin että hän ar-
mahtaa teitä ja antaa teidän palata
omaan maahanne.

13 Mutta jos te sanotte: ‘Me emme
jää tähän maahan’ ettekä kuuntele
Herran, teidän Jumalanne, ääntä
14 vaan sanotte: ‘Ei, me lähdemme
Egyptin maahan, jossa meidän ei
tarvitse nähdä sotaa, ei kuulla pa-
suunan ääntä eikä kärsiä leivän näl-
kää – siellä me tahdomme asua’,
15 niin kuulkaa nyt Herran sana, te
Juudan jäännös: Näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala: Jos te to-
della suuntaatte kulkunne Egyptiä
kohti ja menette sinne asumaan
muukalaisina, 16 niin miekka, jota
te pelkäätte, saavuttaa teidät siel-
läkin, Egyptin maassa, ja nälkä,
josta te olette huolissanne, seuraa
kintereillänne Egyptiin, ja sinne te
kuolette. 17 Jokainen, joka suuntaa
kulkunsa Egyptiä kohti asuakseen
siellä muukalaisena, kuolee miek-
kaan, nälkään tai ruttoon. Ainoa-
kaan ei pääse pakoon eikä pelastu
siitä onnettomuudesta, jonka minä
heille tuotan.

18 Sillä näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala: Niin kuin minun
vihani ja kiivauteni vuodatettiin Je-
rusalemin asukkaiden päälle, niin
minun kiivauteni vuotaa teidän
päällenne, jos te menette Egyp-
tiin. Silloin teistä tulee kirous ja
kauhistus ja nimestänne kiroussana
ja häväistys, ettekä te enää saa
nähdä tätä paikkaa. 19 Herra on pu-
hunut teille, te Juudan jäännös, ja
sanonut: ‘Älkää menkö Egyptiin.’
Tietäkää siis varmasti, että minä
olen tänä päivänä varoittanut teitä.
20 Te petitte itseänne, kun lähetitte
minut Herran, teidän Jumalanne,
luo ja sanoitte: ‘Rukoile puoles-
tamme Herraa, Jumalaamme, niin
me teemme kaiken, mitä Herra, mei-
dän Jumalamme, sanoo ja minkä
sinä meille ilmoitat.’ 21 Minä olen
sen tänä päivänä teille ilmoittanut,

mutta te ette ole kuunnelleet Herran, teidän Jumalanne, ääntä, ette mitään siitä, mitä hän on lähettänyt minut teille puhumaan. 22 Tietäkää siis nyt varmasti, että te kuolette miekkaan, nälkään ja ruttoon siinä paikassa, jonne te haluatte mennä asumaan muukalaisina.”

Kansa lähtee Egyptiin

43 1 Kun Jeremia oli puhunut koko kansalle kaikki ne sanat, jotka Herra, heidän Jumalansa, oli lähettänyt hänet puhumaan heille, 2 Asarja, Hoosajan poika, ja Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut julkeat miehet sanoivat Jeremialle: “Sinä puhut valhetta! Ei Herra, meidän Jumalamme, ole lähettänyt sinua sanomaan: ‘Älkää menkö Egyptiin muukalaisina asumaan.’ 3 Baaruk, Neerian poika yllyttää sinut meitä vastaan, että joutuisimme kaldealaisten käsiin tapettaviksi tai että meidät vietäisiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.”

4 Joohanan, Kaareahin poika ja kaikki sotapäälliköt ja koko kansa eivät kuunnelleet Herran ääntä, niin että olisivat jääneet Juudan maahan asumaan. 5 Sen sijaan Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt ottivat mukaansa Juudan koko jäännöksen, joka oli palannut asumaan Juudan maahan kaikkien kansakuntien keskuudesta, jonne heidät oli karkotettu. 6 Joukossa oli miehiä, naisia ja lapsia, kuninkaantyttäret ja kaikki väki, jonka Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli jättänyt Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan. Mukaan otettiin myös profeetta Jeremia ja Baaruk, Neerian poika. 7 Näin kansa ei kuunnellut Herran ääntä vaan lähti Egyptin maahan ja saapui Tahpanheeseen.

Jeremia profetoi Egyptin tuhon

8 Tahpanheessa Jeremialle tuli tämä Herran sana:

9 “Ota suuria kiviä ja kätke ne Juudan miesten nähden muurilaastiin tiilikiveykseen, joka on faraon linnan oven edustalla Tahpanheessa. 10 Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä lähetän noutamaan palvelijani Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja asetan hänen valtaistuimensa näiden kivien päälle, jotka minä olen käskenyt kätkeä, ja hän levittää valtaistuinkatoksensa niiden yli. 11 Hän tulee ja lyö Egyptin maata: joka on ruton oma, se kuolee ruttoon, joka vankeuden, se joutuu vankeuteen, joka miekan, se kaatuu miekkaan! 12 Minä sytytän tuleen Egyptin jumalien temppelit. Nebukadressar polttaa jumalankuvat tai vie ne vankeuteen. Hän kietoo ylleen Egyptin maan niin kuin paimen kietoutuu vaatteeseensa, ja lähtee

sieltä rauhassa. 13 Hän murskaa patsaat Beet-Semeksessä, joka on Egyptin maassa, ja Egyptin jumalien temppelit hän polttaa.”

Jeremia julistaa tuomion Egyptiin lähteneelle kansalle

44 1 Jeremialle tuli tämä sana kaikista Egyptin maassa olevista juutalaisista, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanheessa, Noofissa ja Patroksen alueella:

2 “Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden, jonka minä olen tuottanut Jerusalemille ja kaikille Juudan kaupungeille. Nehän ovat nyt raunioina, eikä niissä ole yhtään asukasta. 3 Näin on tapahtunut, koska niiden asukkaat tekivät pahaa ja vihoittivat minut suitsuttamalla muille jumalille ja palvelemalla jumalia, joita he eivät tunteneet, joita teidän isänne eivät tunteneet ja joita tekään ette tunne. 4 Varhaisista ajoista alkaen minä olen lähettänyt luoksenne palvelijoitani, profeettoja, sanomaan: ‘Älkää tehkö näitä iljettäviä tekoja, joita minä vihaan.’ 5 Mutta he eivät ole kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni, niin että olisivat kääntyneet pois pahuudestaan ja lakanneet suitsuttamasta muille jumalille. 6 Sen tähden minä annoin kiivauteni ja vihani vuotaa heidän ylleen, ja se liekehti Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, ja kaupungeista tuli autioita rauniopaikkoja, sellaisia kuin ne tänä päivänä ovat.

7 Näin sanoo nyt Herra, sotajoukkojen Jumala, Israelin Jumala: Miksi te tuotatte itsellenne suuren onnettomuuden ja hävitätte Juudasta miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, niin ettei teistä jää jäännöstäkään? 8 Te vihoitatte minut teoillanne, suitsuttamalla muille jumalille Egyptin maassa, jonne te olette menneet asumaan muukalaisina. Näin te tuotatte itsellenne tuhon ja teistä tulee kirouksen ja häväistyksen aihe kaikissa maan kansoissa. 9 Oletteko unohtaneet isienne pahat teot, Juudan kuninkaiden ja heidän vaimojensa pahat teot sekä omat ja vaimojenne pahat teot, jotka te israelilaiset olette tehneet Juudan maassa ja Jerusalemin kaduilla? 10 Tähän päivään mennessä te ette ole nöyrtyneet. Te ette pelkää minua ettekä vaella minun lakini ja käskyjeni mukaan, jotka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.

11 Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä käännän kasvoni teitä vastaan teidän onnettomuudeksenne ja tuhotakseni Juudan kokonaan. 12 Minä tempaan pois Juudan jäännöksen, joka suuntasi kulkunsa kohti Egyptin maata mennäkseen

asumaan siellä muukalaisena. He kaikki tuhoutuvat Egyptin maassa, he kaatuvat miekkaan ja kuolevat nälkään. Pienimmästä suurimpaan he kuolevat miekkaan tai nälkään, ja heistä tulee kirous ja kauhistus ja heidän nimestään kiroussana ja häväistys. 13 Minä rankaisen Egyptin maassa asuvia juutalaisia miekalla, nälällä ja rutolla, niin kuin minä rankaisin Jerusalemia. 14 Juudan jäännöksestä ei kukaan pelastu, eikä ketään jää jäljelle niistä, jotka ovat menneet Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina. He eivät saa palata Juudan maahan, jonne he ikävöivät päästä jälleen asumaan. He eivät palaa sinne, paitsi muutamat pakolaiset."

Kansa palvelee epäjumalia

15 Silloin kaikki miehet, jotka tiesivät vaimojensa suitsuttavan muille jumalille, ja kaikki naiset, jotka seisoivat paikalla suurena joukkona, ja koko Juudan kansa, joka asui Patroksessa, Egyptin maassa, vastasi Jeremialle näin: 16 "Me emme kuuntele sinua siinä, mitä sinä nyt olet meille Herran nimessä puhunut, 17 vaan teemme kaiken, mitä olemme suullamme luvanneet – suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja. Niinhän me ja meidän isämme olemme ennenkin tehneet, samoin kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin meillä oli leipää kylliksi ja meidän oli hyvä olla, eikä meidän tarvinnut nähdä onnettomuutta. 18 Mutta siitä asti, kun me lakkasimme polttamasta suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodattamasta hänelle juomauhreja, meillä on ollut puutetta kaikesta, ja me tuhoudumme miekkaan ja nälkään."

19 Naiset sanoivat: "Kun me poltamme suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja, teemmekö niin miestemme tietämättä. Leivommeko miestemme tietämättä hänelle hänen kuvansa muotoisia uhrikakkuja ja vuodatamme hänelle juomauhreja?"

20 Silloin Jeremia sanoi kaikelle kansalle, miehille ja naisille, jotka olivat näin hänelle vastanneet: 21 "Eikö Herra muistaisi ja pitäisi mielessään sitä suitsukkeen polttoa, jota te itse, teidän isänne, kuninkaanne, ruhtinaanne ja maan kansa olette harjoittaneet Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla? 22 Herra ei voinut enää kärsiä niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita te teitte, ja niin teidän maastanne tuli raunioalue, kauhistus ja kiroussana, autio ja asumaton niin kuin se tänä päivänä on. 23 Onnettomuus, jonka

te näette tänä päivänä, on kohdannut teitä, koska te poltitte suitsuketta epäjumalille ja teitte syntiä Herraa vastaan ettekä kuunnelleet Herran ääntä, niin että olisitte vaeltaneet hänen lakinsa, käskyjensä ja säädöksiensä mukaan.”

Herra antaa Egyptin
Baabelin kuninkaan käsiin

24 Jeremia sanoi vielä koko kansalle ja kaikille naisille: “Kuule Herran sana, koko Juuda, joka olet Egyptin maassa! 25 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te ja teidän vaimonne olette suullanne luvanneet ja käsillänne toteuttaneet sen, mitä sanoitte: ‘Me pidämme varmasti lupauksemme, jonka olemme tehneet taivaan kuningattarelle. Me poltamme hänelle suitsuketta ja vuodatamme hänelle juomauhreja.’ Täyttäkää toki lupauksenne ja pankaa ne täytäntöön!

26 Kuulkaa sen tähden Herran sana, koko Juudan kansa, te, jotka asutte Egyptin maassa! Katso, minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo Herra: Koko Egyptin maassa ei ole pian ainoatakaan Juudan miestä, joka voisi lausua minun nimeni ja sanoa: ‘Niin totta kuin Herra, Herra, elää.’ 27 Katso, minä valvon tuottaakseni heille onnettomuuden, en menestystä. Jokainen Juudan mies Egyptin maassa tuhoutuu miekkaan tai nälkään, kunnes heistä on tullut loppu. 28 Vain muutama miekasta pelastunut palaa Egyptin maasta Juudan maahan. Koko Juudan jäännös, ne, jotka tulivat Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina, tulee tietämään, kumman sana toteutuu, minun vai heidän.

29 Ja tämä on teille merkkinä, sanoo Herra: minä rankaisen teitä tässä paikassa, jotta te tietäisitte, että minun sanani teitä vastaan toteutuvat teille onnettomuudeksi. 30 Näin sanoo Herra: Katso, minä annan farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat hänen henkeään, niin kuin minä annoin Juudan kuninkaan Sidkian Baabelin kuninkaan Nebukadressarin käsiin. Tämä oli hänen vihollisensa ja tavoitteli hänen henkeään.”

Herran lupaus Baarukille

45 1 Sana, jonka profeetta Jeremia puhui Baarukille, Neerian pojalle, kun tämä oli kirjoittanut nämä sanat kirjaan Jeremian sanelun mukaan Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena, kuului näin:

2 “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, sinusta, Baaruk: 3 Sinä sanot: ‘Voi minua! Herra on lisännyt tuskaa kipuuni. Minä olen uupunut huokaamisesta enkä ole löytänyt lepoa.’ 4 Herra sanoi: Sano

Baarukille: Näin sanoo Herra: Katso,
minkä olen rakentanut, sen minä ha-
jotan, ja minkä olen istuttanut, sen
minä revin irti. Tämä koskee koko
maata. 5 Sinä pyydät itsellesi suuria.
Älä pyydä! Sillä katso, minä tuotan
onnettomuuden kaikelle lihalle, sa-
noo Herra. Mutta sinun minä an-
nan pitää henkesi saaliinasi joka pai-
kassa, minne menetkin.”

TUOMION SANOJA ERI KANSOILLE, 46 – 51

Egypti kukistuu Karkemiin taistelussa

46 1 Herran sana, joka tuli pro-
feetta Jeremialle kansoja
vastaan.

2 Egyptille: Ennustus farao Nekon,
Egyptin kuninkaan, sotajoukkoa
vastaan, joka oli Eufratvirran
rannalla Karkemiissa ja jonka
Nebukadressar, Baabelin kuningas,
voitti Juudan kuninkaan Joojakimin,
Joosian pojan, neljäntenä vuotena:

3 “Varustautukaa pienin ja
suurin kilvin
ja käykää taisteluun!
4 Valjastakaa hevoset,
nouskaa ratsujen selkään,
käykää esiin kypärät päässä!
Kiillottakaa keihäät
ja pukekaa yllenne haarniskat!
5 Mutta miksi näen,
että he kauhistuvat ja perääntyvät!
Heidän sankarinsa sortuvat,
he syöksyvät pakoon taakseen
katsomatta.
Kauhua on kaikkialla,
sanoo Herra.
6 Älköön nopea pääskö pakoon,
älköön sankari pelastuko.
Pohjoisessa Eufratvirran rannalla
he sortuvat ja kaatuvat.
7 Kuka on tuo,
joka nousee kuin Niilinvirta,
kuin kuohuvien vesien virrat?
8 Egypti nousee kuin Niilinvirta,
kuin kuohuvien vesien virrat.
Se sanoo: ‘Minä nousen ja
peitän maan,
hävitän kaupungin ja sen
asukkaat.’
9 Hyökätkää, hevoset,
ajakaa hurjasti, vaunut!
Lähteköötsankarit liikkeelle,
kuusilaiset ja puutilaiset kilpineen
ja luudilaiset jousimiehet,
jousella ampujat!
10 Tuo päivä on Herran, Herran
Sebaotin, päivä,
koston päivä, jona hän kostaa
vihollisilleen.
Miekka syö kyllikseen
ja juopuu heidän verestään,
kun Herralla, Herralla Sebaotilla,
on uhrijuhla
pohjoisessa maassa Eufratvirran
varrella.
11 Mene Gileadiin, hae balsamia,
sinä neitsyt, tytär Egypti!
Turhaan sinä hankit paljon
lääkkeitä,

haavasi ei kasva umpeen.
12 Kansat kuulevat sinun
häpeästäsi,
ja valitushuutosi täyttää maan,
sillä sankari kompastuu sankariin,
yhdessä he kaatuvat molemmat.”

Egypti joutuu Baabelin kuninkaan käsiin

13 Sana, jonka Herra puhui profeetta Jeremialle siitä, että kuningas Nebukadressar tulisi valloittamaan Egyptin maan:

14 “Julistakaa Egyptissä ja
kuuluttakaa Migdolissa,
kuuluttakaa Noofissa ja
Tahpanheessa!
Sanokaa: ‘Asetu asemiin,
valmistaudu,
miekka syö jo sinun ympäriltäsi.’
15 Miksi väkevät sankarisi
makaavat maassa?
He eivät pysyneet pystyssä,
sillä Herra sysäsi heidät kumoon.
16 Hän sai monet sortumaan,
ja he kaatuivat toinen toisensa
päälle.
Toiset sanoivat:
‘Nouse, palatkaamme
kansamme luo
ja synnyinmaahamme
sortajan miekkaa pakoon.’
17 Siellä huudetaan: ‘Farao,
Egyptin kuningas
on pelkkää pauhua;
hän on antanut aikansa
mennä ohi.’
18 Niin totta kuin minä elän,
sanoo Kuningas,
Herra Sebaot on hänen nimensä;
hän tulee, hän, joka on vuorten
joukossa kuin Taabor,
kuin merestä kohoava Karmel.
19 Tee itsellesi varusteet
pakkosiirtolaisuutta varten,
sinä valtiatar, tytär Egypti,
sillä Noofista tulee autio,
se hävitetään, sinne ei
asukkaita jää.
20 Egypti on kaunis hieho,
mutta pohjoisesta tulee paarma!
21 Myös sen palkkasoturit ovat
kuin syöttövasikoita,
mutta hekin kääntyvät pakoon
eivätkä pysähdy.
Heille on tullut heidän
onnettomuutensa päivä,
heidän rangaistuksensa aika.
22 Egypti sähisee kuin käärme,
sillä sen kimppuun käyvät
sotilaat kirveineen
kuin puiden hakkaajat.
23 He kaatavat siltä metsän,
sanoo Herra,
sen läpipääsemättömän,
sillä heitä on enemmän kuin
heinäsirkkoja
eikä heidän määräänsä voi laskea.
24 Häpeään joutuu tytär Egypti,
se annetaan pohjoisen
kansan käsiin.

25 Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: Katso, minä rankaisen Aamonia, joka on Noossa, samoin faraota ja Egyptiä, sen jumalia ja kuninkaita, sekä faraota

että niitä, jotka häneen turvaavat.
26 Minä annan heidät niiden käsiin,
jotka tavoittelevat heidän henkeään,
Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan,
ja hänen palvelijoittensa käsiin.
Mutta myöhemmin Egyptissä
asutaan niin kuin muinaisina aikoina,
sanoo Herra.”

Herran lupaus Israelille

27 “Mutta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää,
älä ole kauhuissasi, Israel.
Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta
ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta.
Jaakob saa palata ja elää rauhassa
ja turvassa kenenkään säikyttämättä.
28 Sinä palvelijani Jaakob, älä pelkää,
sanoo Herra,
sillä minä olen sinun kanssasi.
Minä teen lopun kaikista kansoista,
joiden sekaan olen sinut karkottanut,
mutta sinusta minä en loppua tee.
Silti en jätä sinua rankaisematta
vaan kuritan sinua oikeuden mukaan.”

Tuho uhkaa filistealaisia

47 1 Herran sana filistealaisia vastaan. Se tuli profeetta Jeremialle ennen kuin farao valloitti Gassan.

2 “Näin sanoo Herra:
Katso, vedet nousevat pohjoisesta,
ja niistä tulee tulvavirta.
Ne tulvivat yli maan ja kaiken mitä siinä on,
yli kaupungin ja sen asukkaiden.
Ihmiset huutavat apua,
kaikki maan asukkaat vaikeroivat.
3 Kun kuuluu hänen oriittensa kavioiden töminä,
hänen vaunujensa jyrinä ja rattaittensa ryske,
isät eivät käänny auttamaan lapsiaan,
sillä heidän kätensä ovat hervottomat.
4 Tulee päivä, joka tuhoaa kaikki filistealaiset.
Tyyrolta ja Siidonilta häviävät
kaikki jäljelle jääneet auttajat.
Herra tuhoaa filistealaiset,
Kaftorin saarelta tulleiden jäännöksen.
5 Kaljuus tulee Gassan osaksi,
Askelon on hävitetty –
se, mitä siitä oli jäljellä laaksossa.
Kuinka kauan vielä viiltelet ihoasi?
6 Voi, Herran miekka,
milloin vihdoin lepäät?
Mene takaisin tuppeesi,
taltu ja ole hiljaa.
7 Kuinka se voisi levätä,
kun Herra on sille käskyn antanut?
Askelonia ja meren rantaa kohti
hän on sen suunnannut.”

Mooab hävitetään

48 [1] Ennustus Mooabista: “Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
Voi Neboa, sillä se on hävitetty!
Kirjataim on joutunut häpeään,
se on valloitettu,
vuorilinna on joutunut häpeään,
se on hajotettu.
[2] Mennyt on Mooabin kunnia.
Hesbonissa hankitaan sille pahaa:
‘Tulkaa, hävittäkäämme se
kansojen joukosta.’
Myös sinä, Madmen, kukistut!
Miekka seuraa jo kintereilläsi.
[3] Huuto kuuluu Hooronaimista:
tuho ja suuri hävitys!
[4] Mooab on hävitetty,
sieltä kuuluu pienokaisten parku.
[5] Luuhitin solatietä noustaan
itkien,
Hooronaimin rinteeltä kuuluu
tuskanhuuto
hävityksen tähden.
[6] Paetkaa, pelastakaa henkenne
ja olkaa kuin katajat autiomaassa.
[7] Koska sinä turvaat omiin
saavutuksiisi ja aarteisiisi,
niin sinutkin valloitetaan.
Kemos joutuu
pakkosiirtolaisuuteen
yhdessä pappiensa ja
ruhtinaittensa kanssa.
[8] Hävittäjä tulee jokaiseen
kaupunkiin,
yksikään kaupunki ei pelastu.
Laakso joutuu tuhon omaksi,
ja tasanko hävitetään,
niin kuin Herra on sanonut.
[9] Antakaa Mooabille siivet,
sillä lentämällä sen on lähdettävä.
Sen kaupungit tulevat autioiksi,
niihin ei jää yhtäkään asukasta.
[10] Kirottu on se, joka tekee
veltosti Herran työn,
kirottu se, joka pidättää
miekkansa verestä.”

Huolettoman Mooabin turmio

[11] “Mooab on elänyt
huolettomana
nuoruudestaan asti
ja levännyt rauhassa sakkansa
päällä.
Sitä ei ole tyhjennetty astiasta
astiaan,
eikä se ole joutunut
pakkosiirtolaisuuteen.
Sen tähden siihen on jäänyt
sen oma maku,
eikä sen haju ole muuttunut.
[12] Tietäkää siis, että päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä lähetän Mooabille viininlaskijat. He tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen viiniruukut.
[13] Mooab saa häpeän Kemoksesta, niin kuin Israelin heimo sai häpeän Beetelistä, johon se turvasi.
[14] Miksi te sanotte:
‘Me olemme sankareita ja
väkeviä sotureita’?
[15] Mooab hävitetään,
sen kaupunkeihin hyökätään,

sen valionuorukaiset vaipuvat
teurastettaviksi,
sanoo kuningas, jonka nimi
on Herra Sebaot.
16 Lähellä on Mooabin tuho,
se tulee,
sen onnettomuus kiiruhtaa.
17 Ottakaa osaa sen suruun,
kaikki sen naapurit,
kaikki, jotka tunnette sen nimen.
Sanokaa: ‘Kuinka onkaan särkynyt
mahtava valtikka,
loistava hallitsijansauva!’
18 Astu alas kunniastasi ja
istu aavikolle,
sinä tytär Diibonin asukas,
sillä Mooabin hävittäjä hyökkää
sinun kimppuusi
ja tuhoaa linnoituksesi.
19 Seiso tiellä ja tähystele,
Aroerin asukas,
tiedustele pakolaisilta ja
pelastuneilta ja kysy:
‘Mitä on tapahtunut?’
20 Häpeään on joutunut Mooab,
sillä se on murskattu.
Valittakaa ja huutakaa,
julistakaa Arnonin äyräillä,
että Mooab on hävitetty.
21 Tuomio on tullut
tasankomaalle: Hoolonille, Jahasille
ja Meefaatille, 22 Diibonille,
Nebolle ja Beet-Diblataimille,
23 Kirjataimille, Beet-Gaamulille
ja Beet-Meonille, 24 Kerijotille,
Bosralle ja kaikille Mooabin maan
kaupungeille, kaukana ja lähellä
oleville.”

Mooab on ylpeillyt Herraa vastaan

25 “Katkaistu on Mooabin sarvi, ja
hänen käsivartensa on murskattu,
sanoo Herra.
26 Juottakaa hänet juovuksiin, sillä
hän on mahtaillut Herraa vas-
taan. Rypeköön Mooab omassa
oksennuksessaan ja joutukoon hän-
kin naurunalaiseksi. 27 Eikö Israel ol-
lut sinulle naurun aihe? Tavattiinko
hänet varkaiden joukosta? Silti sinä
pudistelit päätäsi, milloin vain pu-
huit hänestä.
28 Jättäkää kaupungit ja asukaa
kallioilla,
te Mooabin asukkaat!
Olkaa kuin kyyhkyset,
jotka tekevät pesänsä kuilun
partaalle.
29 Me olemme kuulleet Mooabin
ylpeilyn,
tuon hyvin korskean,
hänen mahtailunsa, ylpeilynsä
ja kopeilunsa
ja hänen sydämensä pöyhkeyden.
30 Minä tunnen hänen vihansa ja
väärät puheensa, sanoo Herra. Vää-
rin he ovat tehneet.
31 Siksi minä vaikeroin Mooabin
tähden,
koko Mooabin tähden minä
huudan tuskasta,
Kiir-Hereksen miesten tähden
minä huokailen.

[32] Enemmän kuin Jaeseria minä
itken sinua,
sinä Sibman viiniköynnös.
Sinun versosi ylittivät meren,
ulottuivat Jaeserin mereen asti.
Hedelmän- ja viininkorjuusi
keskelle
on hyökännyt hävittäjä.
[33] Ilo ja riemu on korjattu pois
hedelmätarhoista ja koko
Mooabin maasta;
viinikuurnien viinistä minä olen
tehnyt lopun.
Enää ei poljeta ilohuudoin
viinikuurnaa –
ilohuuto ei enää ole ilohuuto.
[34] Hesbonin avunhuuto kuuluu Elaleen ja Jahasiin asti, ääni kuuluu Sooarista Hooronaimiin ja Eglat-Selisijjaan asti, sillä Nimrimin vedet ehtyvät ja maasta tulee autio. [35] Minä hävitän Mooabista kukkuloilla jumalilleen uhraajat ja suitsuttajat, sanoo Herra.

[36] Siksi minun sydämeni valittaa Mooabin tähden kuin huilu, sydämeni valittaa Kiir-Hereksen miesten tähden kuin huilu, koska heidän hankkimansa varallisuus on kadonnut. [37] Kaikki päät on ajeltu paljaiksi, kaikki parrat leikattu, kaikkien kädet on viileskelty, ja lanteilla on säkki. [38] Kaikilta Mooabin katoilta ja toreilta kuuluu pelkkää valitusta, sillä minä olen murskannut Mooabin kuin kelpaamattoman astian, sanoo Herra. [39] Kuinka se onkaan murskattu! Valittakaa! Kuinka Mooab onkaan kääntynyt selin häpeissään! Mooabista on tullut naurun ja kauhistelun aihe kaikille sen ympärillä asuville kansoille.”

Mooab hävitetään kansojen joukosta

[40] “Näin sanoo Herra:
Katso, kotkan kaltainen liitää
ja levittää siipensä
Mooabin yli.
[41] Kerijot valloitetaan ja
linnoitukset kukistetaan.
Sinä päivänä on Mooabin
sankarien sydän
kuin synnytystuskissa olevan
naisen sydän.
[42] Mooab hävitetään, eikä se
enää ole kansa,
sillä se on ylpeillyt Herraa vastaan.
[43] Kauhu, kuoppa ja ansa
ovat edessäsi,
sinä Mooabin asukas,
sanoo Herra.
[44] Joka pakenee kauhua,
se putoaa kuoppaan,
ja joka kuopasta nousee,
se jää ansaan.
Minä annan tulla Mooabille hänen
rangaistuksensa vuoden,
sanoo Herra.
[45] Hesbonin varjossa seisovat
pakolaiset voimattomina,
sillä tuli lähti Hesbonista,
liekki Siihonin vaiheilta.
Se poltti Mooabin ohimot

ja meluisan kansan päälaen.
46 Voi sinua, Mooab!
Hukkunut on Kemoksen kansa.
Sinun poikasi on otettu vangeiksi,
tyttäresi viety vankeuteen.
47 Mutta aikojen lopulla minä
käännän Mooabin kohtalon,
sanoo Herra.”
Tähän asti Mooabin tuomiosta.

Ammonilaisten tuho

49 1 Ennustus ammonilaisista:
Näin sanoo Herra:
“Eikö Israelilla ole lapsia,
eikö hänellä ole perillistä?
Miksi sitten Malkam on
perinyt Gaadin
ja hänen kansansa asettunut
asumaan sen kaupunkeihin?
2 Sen tähden, katso, päivät
tulevat, sanoo Herra,
jolloin minä nostan sotahuudon
ammonilaisten
Rabbaa vastaan.
Siitä tulee autio rauniokumpu,
ja sen tytärkaupungit sytytetään
tuleen.
Silloin Israel perii perijänsä,
sanoo Herra.
3 Valita, Hesbon, sillä Ai on
hävitetty!
Huutakaa, Rabban tyttäret,
vyöttäytykää säkkeihin, pitäkää
valittajaiset
ja harhailkaa ympäriinsä
lammastarhoissa.
Joutuuhan Malkam
pakkosiirtolaisuuteen
ja hänen kanssaan hänen
pappinsa ja ruhtinaansa.
4 Miksi kerskaat laaksoistasi,
laaksosi yltäkylläisyydestä,
sinä luopiotytär?
Hän luottaa aarteisiinsa ja sanoo:
‘Kuka voisi käydä kimppuuni?’
5 Katso, minä tuotan sinulle
kauhua joka taholta,
sanoo Herra, Herra Sebaot,
ja teidät karkotetaan kuka
minnekin,
eikä ole ketään, joka kokoaisi
pakenevat.
6 Mutta sen jälkeen minä käännän
ammonilaisten kohtalon,
sanoo Herra.”

Edomin viisaus loppuu

7 Ennustus Edomista:
“Näin sanoo Herra Sebaot:
Eikö Teemanissa enää ole
viisautta?
Ymmärtäviltä on loppunut neuvo,
heidän viisautensa on haihtunut.
8 Paetkaa, kääntykää pois,
piiloutukaa syvälle,
te Dedanin asukkaat,
sillä minä tuotan onnettomuuden
Eesaulle,
hänen rangaistuksensa ajan.
9 Jos viininkorjaajat tulevat
luoksesi,
eivätkö he jätä jälkikorjuuta?
Jos varkaat tulevat yöllä,
he tekevät tuhoaan vain
tarpeensa mukaan.

10 Mutta minä olen riistänyt
Eesaun paljaaksi,
olen paljastanut hänen
kätköpaikkansa,
eikä hän voi piiloutua.
Hänen lapsensa, veljensä ja
naapurinsa hävitetään,
niin ettei häntä enää ole.
11 Jätä orposi minun
elätettävikseni,
sinun leskesi turvatkoot minuun.
12 Sillä näin sanoo Herra: Katso, niidenkin, joita ei ole tuomittu juomaan siitä maljasta, täytyy siitä juoda. Sinäkö siis jäisit rankaisematta? Sinä et jää rankaisematta, vaan sinun täytyy juoda. 13 Herra sanoo: Minä olen vannonut itseni kautta, että Bosrasta tulee autio paikka, häpeän, tyrmistyksen ja kirouksen aihe, ja kaikista sen ympäristökaupungeista tulee ikuisia raunioita.”

Herra kutsuu kansat Edomia vastaan

14 Minä olen kuullut sanoman
Herralta,
ja kansojen keskelle on lähetetty
sanansaattaja:
“Kokoontukaa ja hyökätkää
Edomia vastaan,
nouskaa ja lähtekää sotaan.
15 Katso, minä teen sinut kansojen
joukossa vähäiseksi,
ihmisten halveksimaksi.
16 Herättämäsi pelko ja sydämesi
julkeus
ovat sinut pettäneet,
sinut, joka asut kallionrotkoissa,
pidät hallussasi korkeita
kukkuloita.
Vaikka tekisit pesäsi korkealle
kuin kotka,
sieltäkin minä syöksisin sinut alas,
sanoo Herra.
17 Edomista tulee autio. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden. 18 Niin kuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra naapurikaupunkeineen hävitettiin, ei sielläkään kukaan asu, ei yksikään ihminen oleskele, sanoo Herra.
19 Niin kuin leijona, joka hyökkää
Jordanin rantatiheiköstä
lakastumattomalle laitumelle,
minä karkotan äkisti
heidät maastaan
ja asetan sinne kaitsijaksi hänet,
joka on valittu.
Sillä kuka on minun vertaiseni,
ja kuka vetää minut tilille?
Kuka on se paimen,
joka seisoo minun edessäni?
20 Kuulkaa siis Herran
suunnitelma,
jonka hän on suunnitellut
Edomia varten,
ja hänen ajatuksensa,
jotka hän on ajatellut Teemanin
asukkaista:
Totisesti, nuo lauman vähäiset
raahataan pois,
totisesti, niiden laidun tulee
autioksi.

21 Heidän sortumisensa pauhusta
vapisee maa,
valitushuuto kuuluu Kaislamerelle
asti.
22 Katso, kotkan kaltainen
nousee ja liitää
ja levittää siipensä Bosraa kohti.
Sinä päivänä Edomin sankarien
sydän on
kuin synnytystuskissa olevan
naisen sydän.”

Tuho kohtaa Damaskoa

23 Damaskoa koskeva ennustus:
“Hamat ja Arpad joutuvat
häpeään,
sillä he kuulevat pahan sanoman.
Heidän voimansa raukeaa –
levottomuus kuin meressä,
joka ei voi tyyntyä!
24 Damasko herpaantuu,
kääntyy pakoon,
sen on vallannut kauhu.
Sitä kouristaa ahdistus ja tuska
kuin synnyttävää naista.
25 Kuinka hylätty onkaan tuo
ylistetty kaupunki,
minun iloni kaupunki!
26 Sen tähden sen nuorukaiset
kaatuvat kuolleina kaduille,
ja kaikki sen soturit saavat
surmansa sinä päivänä,
sanoo Herra Sebaot.
27 Minä sytytän tuleen Damaskon
muurit,
tuli kuluttaa Benhadadin palatsit.”

Tuomio Keedarille ja Haasorille

28 Ennustus Keedarista ja Haasorin
valtakunnista, jotka Nebukadressar,
Baabelin kuningas, kukisti:
“Näin sanoo Herra:
Nouskaa! Hyökätkää Keedariin
ja hävittäkää idän miehet.
29 Heidän telttansa ja laumansa
ryöstetään,
telttakankaat ja kaikki tavarat,
heidän kamelinsa viedään heiltä.
Heistä huudetaan: ‘Kauhua
kaikkialla!’
30 Lähtekää pakoon, paetkaa
nopeasti,
piiloutukaa syvälle,
te Haasorin asukkaat, sanoo Herra.
Nebukadressar, Baabelin
kuningas,
on pitänyt neuvoa teitä vastaan,
hän on tehnyt teitä vastaan
suunnitelman.
31 Nouskaa, sanoo Herra, käykää
kansan kimppuun,
joka asuu rauhassa ja
luottavaisena.
Sillä ei ole portteja eikä salpoja,
se asuu erillään.
32 Heidän kamelinsa joutuvat
ryöstösaaliiksi,
heidän suuret karjalaumansa
ryöstetään.
Minä hajotan heidät kaikkiin
tuuliin,
nuo, jotka leikkaavat hiuksensa
ohimoilta.

Joka suunnalta minä tuotan heille
onnettomuuden,
sanoo Herra.
33 Haasorista tulee sakaalien
asuinpaikka,
ikuisesti autio.
Siellä ei asu kukaan,
yksikään ihminen ei siellä
oleskele.”

Eelam hajotetaan kaikkien kansojen sekaan

34 Herran sana, joka koskee Eelamia ja joka tuli profeetta Jeremialle Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alussa:

35 “Näin sanoo Herra Sebaot:
Minä särjen Eelamin jousen,
heidän mahtinsa perustan.
36 Minä tuon Eelamia vastaan
neljä tuulta
taivaan neljältä ääreltä
ja hajotan heidät kaikkiin
näihin tuuliin.
Ei ole yhtäkään kansaa,
jonka keskuuteen ei tulisi Eelamin
karkotettuja.
37 Minä saatan eelamilaiset
kauhistumaan vihollistensa
edessä,
niiden edessä, jotka tavoittelevat
heidän henkeään.
Minä tuotan heille
onnettomuuden
palavassa vihassani, sanoo Herra,
ja lähetän heidän jälkeensä
miekan,
kunnes olen tehnyt heistä lopun.
38 Minä asetan valtaistuimeni
Eelamiin
ja hävitän sieltä kuninkaan
ja ruhtinaat,
sanoo Herra.
39 Mutta aikojen lopulla minä
käännän Eelamin kohtalon,
sanoo Herra.”

Baabel valloitetaan

50 1 Sana, jonka Herra puhui profeetta Jeremian kautta Baabelista, kaldealaisten maasta:

2 “Julistakaa ja kuuluttakaa
kansojen keskuudessa,
nostakaa lippu ja kuuluttakaa,
älkää salailko.
Sanokaa: ‘Baabel on valloitettu,
Beel on joutunut häpeään,
Merodak on murskattu.
Baabelin jumalankuvat ovat
joutuneet häpeään,
sen epäjumalat on murskattu.
3 Baabelin kimppuun käy kansa
pohjoisesta ja tekee maasta aution.
Sinne ei jää yhtään asukasta, niin
ihmiset kuin eläimetkin pakenevat
pois.’”

Herra tuo kansansa pois Baabelista

4 “Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, israelilaiset tulevat yhdessä Juudan kansan kanssa. He kulkevat itkien lakkaamatta ja etsivät Herraa, Jumalaansa. 5 Siionia he kysyvät, sinne he suuntaavat kulkunsa: ‘Tulkaa, liittykäämme Herran kanssa iankaikkiseen liittoon, joka ei unohdu!’

6 Eksyneitten lampaiden lauma
oli minun kansani.
Heidän paimenensa olivat
johtaneet heidät harhaan
eksyttäville vuorille.
He kulkivat vuorelta kukkulalle,
unohtivat lepopaikkansa.
7 Kaikki, jotka heitä tapasivat,
kalvoivat heitä,
heidän ahdistajansa sanoivat:
'Emme tule syyllisiksi'.
He olivat tehneet syntiä
Herraa vastaan,
Herraa, joka on vanhurskauden
asumus ja heidän
isiensä toivo.
8 Paetkaa Baabelista,
lähtekää pois kaldealaisten
maasta,
kulkekaa kuin johtokauriit
lauman edellä."

Baabel joutuu ryöstettäväksi

9 "Katso, minä herätän ja tuon
Baabelia vastaan
suurten kansojen joukot
pohjoisesta maasta.
Ne järjestäytyvät rintamaan
sitä vastaan,
sieltä päin se valloitetaan.
Heidän nuolensa ovat kuin
taitava soturi,
joka ei palaa tyhjin toimin.
10 Kaldea joutuu ryöstetyksi,
kaikki sen ryöstäjät saavat
kyllikseen saalista,
sanoo Herra.
11 Iloitkaa vain, riemuitkaa vain,
te minun perintöosani riistäjät,
hypelkää kuin vasikat niityllä
ja hirnukaa kuin oriit!
12 Äitinne joutuu suureen
häpeään,
synnyttäjänne saa hävetä.
Katso, kansoista vihoviimeinen,
autiomaa, kuiva aavikko!
13 Herran vihan tähden siitä
tulee asumaton,
se on oleva aivan autio.
Jokainen Baabelin kautta
kulkeva tyrmistyy
ja viheltää kaikkien sen
vitsausten vuoksi.
14 Käykää rintamaan Baabelia
vastaan sen ympärille,
kaikki te jousen jännittäjät.
Ampukaa sitä, älkää säästäkö
nuolia,
sillä se on tehnyt syntiä
Herraa vastaan.
15 Nostakaa sotahuuto sitä
vastaan joka taholta!
Se antautuu, sen tornit kaatuvat
ja sen muurit sortuvat,
sillä tämä on Herran kosto;
kostakaa sille,
tehkää sille niin kuin se itse
on tehnyt.
16 Hävittäkää Baabelista kylväjät
ja ne, jotka tarttuvat sirppiin
korjuuaikana.
Kukin kääntyy oman kansansa luo,
pakenee omaan maahansa
sortajan miekkaa pakoon."

Herra antaa kansalleen anteeksi

17 "Israel on kuin laumasta eksynyt
lammas, jonka leijonat ovat ajaneet eksyksiin. Assurin kuningas
söi sitä ensin, ja nyt viimeksi
Nebukadressar, Baabelin kuningas,
kalusi sen luut.
18 Sen tähden Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo näin: Katso,
minä rankaisen Baabelin kuningasta ja hänen maataan, niin kuin
minä rankaisin Assurin kuningasta.
19 Minä tuon Israelin takaisin omille
laidunmailleen. Se saa käydä laitumella Karmelilla ja Baasanissa ja
syödä kyllikseen Efraimin vuorilla ja
Gileadissa.
20 Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, etsitään Israelin rikosta,
mutta sitä ei enää ole, ja Juudan syntiä, mutta sitä ei löydetä, sillä minä
annan anteeksi niille, jotka minä jätän jäljelle."

Ylpeä Baabel uhitteli Herraa vastaan

21 Merataimin maata vastaan:
"Käy sen kimppuun
ja Pekodin asukkaiden kimppuun.
Hävitä heidät, vihi heidät
tuhon omiksi,
aja heitä takaa, sanoo Herra.
Tee aivan niin kuin minä olen
sinua käskenyt.
22 Maassa on sodan melske,
suuri hävitys!
23 Kuinka onkaan särjetty ja
rikottu vasara,
joka löi koko maanpiiriä!
Kuinka onkaan Baabelista tullut
tyrmistyksen aihe kansojen
seassa!
24 Minä viritin sinulle ansan,
ja sinä jäit kiinni, Baabel,
ennen kuin huomasitkaan.
Sinut tavattiin ja otettiin kiinni,
sillä sinä olit noussut taisteluun
Herraa vastaan.
25 Herra avasi varastonsa
ja toi esiin vihansa aseet.
Herralla, Herralla Sebaotilla,
on tehtävänä työ
kaldealaisten maassa.
26 Tulkaa sen kimppuun
maan ääriltä,
avatkaa sen aitat!
Heittäkää kaikki läjiin kuin lyhteet,
vihkikää se tuhon omaksi.
Siitä ei saa jäädä mitään jäljelle.
27 Hävittäkää kaikki sen härät,
menköön ne teurastettaviksi.
Voi Baabelin asukkaita,
sillä heidän päivänsä on tullut,
heidän rangaistuksensa aika.
28 Kuulkaa!
Pakenevia ja pelastuneita
Baabelin maasta!
He tulevat kertomaan Siionissa
Herran, meidän Jumalamme,
kostosta,
hänen temppelinsä hävityksen
kostosta.
29 Kutsukaa Baabelia vastaan
ampujat,
kaikki jousimiehet!
Leiriytykää sen ympärille,

älköön kukaan pääskö pakoon.
Maksakaa sille sen tekojen
mukaan,
tehkää sille aivan niin kuin
se on tehnyt,
sillä se on uhitellut Herraa,
Israelin Pyhää vastaan.
30 Sen tähden nuorukaiset
kaatuvat Baabelin kaduille
ja kaikki sen soturit saavat
surmansa sinä päivänä,
sanoo Herra.
31 Katso, minä olen sinua vastaan,
sinä julkea,
sanoo Herra, Herra Sebaot.
Sinun päiväsi on tullut,
sinun rangaistuksesi aika.
32 Tuo julkea kompastuu ja kaatuu,
eikä hänellä ole nostajaa.
Minä sytytän hänen kaupunkinsa
tuleen,
joka tuhoaa kaiken hänen
ympäriltään.”

Herra Sebaot on Israelin lunastaja

33 “Näin sanoo Herra Sebaot:
Sorrettu on Israel, niin
myös Juuda.
Kaikki heidän vangitsijansa
pitävät heistä kiinni
eivätkä tahdo päästää heitä
vapaiksi.
34 Mutta heidän lunastajansa
on väkevä,
Herra Sebaot on hänen nimensä.
Hän ajaa heidän asiansa
antaakseen rauhan
heidän maalleen
mutta Baabelin asukkaille
rauhattomuuden.”

Baabel jää autioksi

35 “Miekka kaldealaisia vastaan,
sanoo Herra,
ja Baabelin asukkaita vastaan,
sen ruhtinaita ja viisaita vastaan!
36 Miekka tyhjänpuhujia vastaan,
ja heistä tulee typeryksiä!
Miekka sen sankareita vastaan,
ja he kauhistuvat!
37 Miekka sen hevosia ja
vaunuja vastaan
ja kaikkea sen sekakansaa vastaan,
ja heistä tulee naisia!
Miekka sen aarteita vastaan,
ja ne ryöstetään!
38 Helle sen vesiä vastaan, ja
ne kuivuvat,
sillä se on veistettyjen
jumalankuvien maa
ja hirmuisista jumalistaan he
mielettöminä kerskailevat.
39 Sen tähden siellä asuvat
autiomaan eläimet,
sakaalit ja strutsit.
Ikinä ei siellä ihminen asu,
se jää asumattomaksi polvesta
polveen.
40 Niin kuin oli silloin,
kun Jumala hävitti Sodoman
ja Gomorran ja niiden
naapurit,
sanoo Herra,
niin ei Baabelissakaan enää
asu kukaan,
ei oleskele yksikään ihminen.”

Pohjoinen kansa hyökkää Baabelin kimppuun

41 “Katso, kansa tulee pohjoisesta,
suuri kansa,
monet kuninkaat nousevat
maan perimmäisiltä ääriltä.
42 He käyttävät jousta ja keihästä,
he ovat julmia ja armottomia.
Heidän äänensä on kuin
meren pauhu.
He ratsastavat hevosilla
järjestäytyneinä kuin soturit
taisteluun
sinua vastaan, tytär Baabel.
43 Baabelin kuningas on kuullut
sanoman heistä,
ja hänen kätensä ovat hervonneet.
Hänet on vallannut ahdistus,
tuska kuin synnyttävän naisen.
44 Niin kuin leijona, joka hyökkää Jordanin tiheiköstä lakastumattomalle laitumelle, minä karkotan heidät äkisti ja asetan kaitsijaksi hänet, joka on valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se paimen, joka voi seisoa minun edessäni?

45 Kuulkaa siis Herran suunnitelma, jonka hän on suunnitellut Baabelia varten, ja hänen ajatuksensa, jotka hän on ajatellut kaldealaisten maasta: Totisesti, nuo lauman vähäiset raahataan pois, totisesti, niiden laidun tulee autioksi. 46 Huuto kuuluu: ‘Baabel on valloitettu’, ja maa vapisee. Kansojen keskuudesta kuuluu parku.”

Herra kostaa Baabelille

51 1 “Näin sanoo Herra:
Katso, minä herätän
Baabelia vastaan,
Leeb-Kaamain asukkaita vastaan,
tuhoa tuottavan tuulen.
2 Minä lähetän Baabeliin viljan
viskaajat,
jotka viskaavat Baabelin hajalleen
ja tyhjentävät maan.
He käyvät sitä vastaan joka taholta
onnettomuuden päivänä.
3 Älköön jousimies jännittäkö
joustaan,
älköön rehvastelko
rintahaarniskassaan.
Älkää säälikö sen nuorukaisia,
vihkikää tuhon omaksi koko
sen sotajoukko.
4 Surmattuja kaatuu kaldealaisten
maassa
lävistettyinä sen kaduille.
5 Mutta Israel ja Juuda eivät
ole leskiä,
Jumalansa, Herran Sebaotin,
hylkäämiä,
vaikka heidän maansa on
täynnä syyllisyyttä
Israelin Pyhän edessä.
6 Paetkaa Baabelista,
jokainen paetkoon henkensä
edestä,
ettette tuhoutuisi sen syntien
vuoksi.
Tämä on Herran koston aika;
hän maksaa Baabelille sen
ansion mukaan.”

Baabel – Herran juovuttava malja

7 “Baabel oli Herran kädessä
kultainen malja,
joka juovutti koko maan.
Kansat joivat sen viiniä,
sen tähden niistä tuli mielettömiä.
8 Hetkessä Baabel kaatui ja
murskaantui –
valittakaa hänen vuokseen!
Hakekaa hänen kipuunsa
balsamia,
ehkä hän paranee.
9 Me olemme parantaneet
Baabelia,
mutta hän ei ole parantunut.
Jättäkää hänet, mennään pois,
kukin omaan maahansa,
sillä hänen tuomionsa ulottuu
taivaaseen,
kohoaa pilviin asti.
10 Herra on tuonut julki meidän
vanhurskautemme.
Tulkaa, julistakaamme Siionissa,
mitä Herra, meidän Jumalamme,
on tehnyt!
11 Teroittakaa nuolet,
täyttäkää viinet!
Herra on herättänyt Meedian
kuninkaiden hengen,
sillä hänen suunnitelmansa
Baabelia vastaan on,
että se hävitetään.
Se on Herran kosto,
hänen temppelinsä hävityksen
kosto.
12 Kohottakaa lippu Baabelin
muureja vastaan,
vahvistakaa vartiosto,
asettakaa vartijat ja väijyjät
paikoilleen.
Sillä Herra on suunnitellut ja
myös tekee sen,
mitä hän on puhunut Baabelin
asukkaita vastaan.
13 Sinä, joka asut suurten vetten
äärellä suurine aarteinesi,
sinun loppusi on tullut,
väärän voittosi mitta on täyttynyt.
14 Herra Sebaot on vannonut
itsensä kautta:
‘Totisesti, minä täytän sinut
ihmisillä kuin heinäsirkoilla,
ja he nostavat voitonhuudon
sinua vastaan.’”

Herran voiman ja viisauden ylistys

15 Herra on tehnyt maan
voimallaan,
valmistanut maanpiirin
viisaudellaan
ja levittänyt taivaat taidollaan.
16 Kun hän antaa äänensä kuulua,
vedet satavat kohisten taivaalta.
Hän nostaa pilvet maan ääristä,
tekee salamoillaan sateen
ja tuo tuulen varastoistaan.
17 Mutta jokainen ihminen on
älytön, tietoa vailla.
Jokainen kultaseppä saa häpeän
jumalankuvistaan,
sillä hänen valamansa kuvat
ovat petosta,
ei niissä ole henkeä.
18 Ne ovat tyhjänpäiväisiä,
naurettavia tekeleitä.

Ne tuhotaan, kun niiden
rangaistuksen aika tulee.
19 Niiden kaltainen ei ole hän,
joka on Jaakobin osa.
Hän on luonut kaiken, myös
perintöheimonsa.
Herra Sebaot on hänen nimensä.

Baabel – Herran tuomion vasara

20 "Sinä olit minun vasarani,
Baabel,
minun sota-aseeni.
Minä murskasin sinulla kansoja,
tuhosin valtakuntia.
21 Minä murskasin sinulla hevosen
ja ratsastajan,
murskasin vaunut ja ajajan.
22 Minä murskasin sinulla
miehen ja naisen,
murskasin vanhan ja nuoren,
murskasin nuorukaisen ja
neitosen.
23 Minä murskasin sinulla
paimenen ja hänen
laumansa,
murskasin peltomiehen ja hänen
juhtaparinsa.
Minä murskasin sinulla
käskynhaltijat ja
maaherrat."

Herra kostaa Baabelille Siionin hävityksen

24 "Minä maksan Baabelille ja kaikille Kaldean asukkaille teidän silmienne edessä, sanoo Herra, kaiken pahan, minkä he ovat tehneet Siionille.
25 Minä käyn sinun kimppuusi,
sinä hävityksen vuori,
joka hävitit koko maan,
sanoo Herra.
Minä ojennan käteni sinua kohti ja
vieritän sinut alas kalliolta.
Minä teen sinusta poltetun
vuoren.
26 Ei sinusta enää oteta kulmakiveä
eikä perustuskiveä,
vaan sinusta tulee ikuisesti autio,
sanoo Herra.
27 Nostakaa lippu maassa,
puhaltakaa pasuunaan kansojen
keskellä,
vihkikää kansat Baabelia vastaan.
Kutsukaa sitä vastaan Araratin,
Minnin ja Askenasin
valtakunnat,
asettakaa päällikkö sitä vastaan,
antakaa tulla hevosia kuin pörheitä
heinäsirkantoukkia.
28 Vihkikää kansat sotaan
sitä vastaan,
Meedian kuninkaat ja sen
käskynhaltijat,
kaikki sen päämiehet ja koko sen
vallassa oleva maa.
29 Maa vapisee ja vääntelehtii
tuskasta,
sillä Herran suunnitelma Baabelia
vastaan toteutuu:
hän tekee Baabelin maasta
asumattoman aavikon.
30 Baabelin sankarit ovat
lakanneet taistelemasta,
he istuvat linnoituksissaan.
Heidän voimansa on rauennut,
he ovat muuttuneet naisiksi.

Baabelin asuinpaikat on poltettu,
sen porttien salvat rikottu.
31 Lähetti juoksee lähettiä vastaan,
sanansaattaja sanansaattajaa
vastaan.
Baabelin kuninkaalle ilmoitetaan,
että hänen kaupunkinsa on
kokonaan valloitettu.
32 Sen kahlauspaikat on vallattu
ja ruovikot poltettu;
soturit ovat kauhuissaan.
33 Sillä näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala:
Tytär Baabel on kuin puimatanner,
jota poljetaan.
Vielä vähän aikaa, niin elonaika
tulee.”
34 Siion sanoo:
“Nebukadressar, Baabelin
kuningas, on syönyt
minut suihinsa
ja saattanut minut sekasortoon,
pannut minut syrjään kuin
tyhjän astian.
Hän on niellyt minut kuin
lohikäärme,
täyttänyt vatsansa herkuillani ja
sysännyt minut pois.”
35 “Kärsimäni väkivalta ja
raadeltu lihani tulkoon
Baabelin päälle”,
sanoo Siionin asukas.
“Vereni tulkoon Kaldean
asukkaiden päälle”,
sanoo Jerusalem.
36 Sen tähden, näin sanoo Herra:
“Katso, minä ajan sinun asiasi
ja kostan sinun puolestasi.
Minä kuivaan hänen merensä
ja ehdytän hänen lähteensä.
37 Baabel muuttuu kiviröykkiöiksi,
sakaalien asuinpaikaksi,
tyrmistyksen ja ivan vihellyksen
aiheeksi,
kun siellä ei ole yhtään asukasta.
38 Kaldealaiset karjuvat yhdessä
kuin nuoret leijonat,
murisevat kuin leijonien pennut.
39 Kun he ovat kiihkeimmillään,
minä laitan heille juomingit
ja juovutan heidät niin, että
he riemastuvat.
Sitten he nukkuvat ikuiseen uneen
eivätkä herää, sanoo Herra.
40 Minä vien heidät
teurastettaviksi kuin
karitsat,
kuin pässit ja pukit.”

Herra kostaa Baabelin epäjumalille

41 “Kuinka onkaan Seesak
kukistunut,
vallattu se, jota koko maa ylisti!
Kuinka onkaan Baabelista tullut
tyrmistyksen aihe kansojen
keskuudessa!
42 Meri nousi Baabelin yli,
Baabel peittyi aaltojen pauhuun.
43 Sen kaupungeista on tullut
autioita,
kuivaa maata ja aroa,
maata, jossa ei asu kukaan
eikä kulje yksikään ihminen.
44 Minä rankaisen Beeliä
Baabelissa

ja vedän ulos hänen kidastaan,
mitä hän on niellyt.
Kansat eivät enää virtaa hänen
luokseen,
ja Baabelin muurikin on kaatunut.
45 Lähde pois sen keskeltä,
minun kansani!
Paetkoon jokainen henkensä
edestä
Herran palavan vihan vuoksi,
46 ettei sydämenne raukeaisi
ettekä pelästyisi sanomaa, joka
kuullaan maassa.
Tänä vuonna tulee tämä sanoma
ja seuraavana vuonna tuo sanoma,
kun maassa on väkivaltaa ja hallitsija
nousee hallitsijaa vastaan.
47 Sen tähden, katso,
päivät tulevat,
jolloin minä vaadin tilille Baabelin
jumalankuvat.
Koko sen maa joutuu häpeään,
ja kaikkialla makaa sen kaatuneita.
48 Silloin huutavat riemusta
Baabelin vuoksi
taivas ja maa ja kaikki, mitä
niissä on.
Pohjoisesta tulevat sen hävittäjät,
sanoo Herra.
49 Myös Baabelin on sorruttava
Israelin surmattujen vuoksi,
koska Baabelin vuoksi
kaikkialla maassa makaa
surmattuja.
50 Te miekalta pelastuneet,
menkää, älkää pysähtykö!
Muistakaa Herraa kaukanakin,
ja olkoon Jerusalem
sydämellänne.
51 Me häpeämme, sillä meidän
täytyy kuulla pilkkaa.
Häpeä peittää meidän kasvomme,
sillä muukalaiset ovat
tunkeutuneet
Herran huoneen pyhiin paikkoihin.
52 Sen tähden, katso,
päivät tulevat,
sanoo Herra,
jolloin minä vaadin tilille Baabelin
jumalankuvat.
Kaikkialla maassa voihkivat
haavoittuneet.
53 Vaikka Baabel astuisi ylös
taivaaseen,
vaikka se linnoittautuisi
tavoittamattomiin
korkeuksiin,
sittenkin sille tulisivat minulta
hävittäjät,
sanoo Herra.
54 Baabelista kuuluu huuto,
kaldealaisten maassa on
suuri hävitys,
55 sillä Herra hävittää Baabelin
ja lopettaa sieltä suuren melskeen.
Baabel pauhasi kuin suuret
meren aallot,
sen kohina oli suuri.
56 Hävittäjä käy Baabelin
kimppuun,
sen sankarit vangitaan,
heidän jousensa murretaan,
sillä Herra on Jumala, joka kostaa,
hän maksaa täydellä mitalla.

[57] Minä juovutan sen ruhtinaat
ja viisaat,
sen käskynhaltijat, päämiehet
ja sankarit.
He nukkuvat ikuiseen uneen
eivätkä enää herää,
sanoo Kuningas, jonka nimi
on Herra Sebaot.
[58] Näin sanoo Herra Sebaot:
Laajan Baabelin muuri hajotetaan
maan tasalle
ja sen korkeat portit sytytetään
tuleen.
Kansat näkevät vaivaa
tyhjän tähden,
kansakunnat väsyttävät itsensä
tulen hyväksi.”

Jeremian profetia luetaan Baabelissa

[59] Asia, jonka profeetta Jeremia käski Serajan, Neerian pojan, Mahsejan pojanpojan, toimittaa, kun tämä lähti Sidkian, Juudan kuninkaan, kanssa Baabeliin hänen neljäntenä hallitusvuotenaan. Seraja oli majoituspäällikkö.

[60] Jeremia kirjoitti kaikesta onnettomuudesta, joka kohtaisi Baabelia, kirjaan kaikki nämä sanat, jotka on kirjoitettu Baabelia vastaan. [61] Jeremia sanoi Serajalle: “Kun tulet Baabeliin, niin katso, että luet siellä ääneen kaikki nämä sanat [62] ja sano sitten: ‘Herra, sinä olet ilmoittanut hävittäväsi tämän paikan niin perusteellisesti, ettei tänne jää yhtään asukasta, ei ihmistä eikä eläintä, vaan siitä tulee ikuinen autiomaa.’ [63] Kun olet lukenut tämän kirjan loppuun, sido siihen kivi ja viskaa se Eufratiin. [64] Sano sitten: ‘Näin uppoaa Baabel eikä enää nouse sen onnettomuuden vuoksi, jonka minä sille tuotan. Heidän voimansa raukeaa.’”

Tähän päättyvät Jeremian sanat.

JEREMIAN AJAN HISTORIAA, 52

Sidkia Juudan kuninkaana

52 [1] Sidkia oli kahdenkymmenenyhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär Libnasta. [2] Sidkia teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin Joojakim oli tehnyt. [3] Herran vihan tähden Jerusalemille ja Juudalle kävi niin kuin kävi, ja viimein Herra heitti heidät pois kasvojensa edestä. Sidkia nousi kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

Jerusalemin valloitus ja Sidkian kohtalo

[4] Sidkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi koko sotajoukollaan Jerusalemia vastaan. He leiriytyivät kaupungin

ulkopuolelle ja rakensivat piiritysvallin sen ympärille. 5 Kaupunki oli piiritettynä kuningas Sidkian yhdenteentoista vuoteen asti.

6 Neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä, kun nälänhätä kaupungissa oli käynyt ankaraksi eikä maan kansalla enää ollut ruokaa, 7 kaupungin muuriin murrettiin aukko. Kaikki sotilaat pakenivat ja lähtivät yöllä ulos kaupungista muurien välitse vievää porttitietä, joka on kuninkaan puutarhan puolella, ja menivät Jordanin tasangolle päin. Kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä. 8 Kaldealaisten sotajoukko ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sidkian Jerikon aroilla. Koko hänen sotaväkensä oli hajaantunut ja jättänyt hänet.

9 Kaldealaiset ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin kuninkaan eteen Riblaan, joka on Hamatin maassa, ja tämä julisti hänelle tuomion. 10 Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat hänen silmiensä edessä. Hän teurastutti Riblassa myös kaikki Juudan ruhtinaat. 11 Hän käski sokaista Sidkian silmät, kytkeä hänet vaskikahleisiin ja viedä hänet Baabeliin. Siellä Baabelin kuningas heitti hänet vankilaan, jossa hän oli kuolinpäiväänsä asti.

Temppelin hävitys ja Juudan pakkosiirtolaisuus

12 Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksännentoista hallitusvuoden viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, joka palveli Baabelin kuningasta, Jerusalemiin. 13 Hän poltti Herran temppelin, kuninkaanlinnan ja kaikki Jerusalemin talot. Kaikki suuret rakennukset hän poltti. 14 Kaldealaisten sotajoukko, joka henkivartijoiden päälliköllä oli mukanaan, repi maahan kaikki Jerusalemin ympärillä olevat muurit. 15 Osan kaupunkiin jäljelle jääneestä köyhästä kansasta, jäljellä olevat käsityöläiset sekä Baabelin kuninkaan puolelle menneen väen Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen. 16 Mutta osan maan köyhistä Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, jätti jäljelle viinitarhureiksi ja maanviljelijöiksi.

17 Kaldealaiset särkivät Herran temppelin vaskipylväät, altaiden jalustat ja vaskimeren, ja veivät kaiken niiden vasken Baabeliin. 18 He ottivat myös padat, lapiot, veitset, maljat, kupit ja muut vaskiesineet, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa. 19 Henkivartijoiden päällikkö otti

myös vadit, hiilipannut, maljat, kattilat, lampunjalat, kupit ja kulhot, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa. 20 Hän otti myös kaksi pylvästä, vaskimeren, kaksitoista vaskihärkää, jotka olivat sen alla, sekä altaiden jalustat, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeliin. Näiden esineiden vaski ei ollut punnittavissa. 21 Kummankin pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja kahdentoista kyynärän pituinen nauha ulottui niiden ympäri. Pylvään seinämän vahvuus oli neljä sormenleveyttä; pylväs oli ontto. 22 Pylvään päässä oli vaskinen pylväskruunu. Kummankin kruunun korkeus oli viisi kyynärää, ja sen ympärillä oli ristikkokoriste ja granaattiomenia, kaikki vaskea. Myös toisessa pylväässä oli samanlainen pylväskruunu ja ristikkokoriste sekä granaattiomenat. 23 Pylvään päässä ristikkokoristeen päällä oli ympäriinsä sata granaattiomenaa, joista yhdeksänkymmentäkuusi riippui koristeen ulkopuolella.

24 Henkivartijoiden päällikkö otti kiinni ylipappi Serajan, häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme ovenvartijaa. 25 Kaupungista hän otti kiinni erään hoviherran, joka oli sotaväen tarkastaja, ja kuninkaan seitsemän lähintä miestä, jotka tavattiin kaupungista, sekä sotaväen päällikön kirjurin, joka värväsi kansaa sotapalvelukseen, ja maan kansasta kuusikymmentä miestä, jotka tavattiin kaupungista. 26 Nämä henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan otti kiinni ja vei heidät Baabelin kuninkaan eteen Riblaan. 27 Baabelin kuningas surmautti heidät Riblassa, Hamatin maassa. Näin Juuda vietiin maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

28 Tämä on sen väen määrä, jonka Nebukadressar vei seitsemäntenä hallitusvuotenaan pakkosiirtolaisuuteen: 3 023 juutalaista. 29 Nebukadressarin kahdeksantenatoista vuotena Jerusalemista vietiin pakkosiirtolaisuuteen 832 henkeä. 30 Nebukadressarin kahdentenakymmenentenäkolmantena vuotena henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan vei pakkosiirtolaisuuteen 745 juutalaista. Kaikkiaan pakkosiirtolaisuuteen vietyjä oli 4 600 henkeä.

Kuningas Joojakin armahdetaan

31 Kun oli kulunut kolmekymmentäseitsemän vuotta siitä, kun Juudan kuningas Joojakin oli viety pakkosiirtolaisuuteen, Evil-Merodak, Baabelin kuningas, armahti Juudan kuninkaan Joojakinin ja päästi hänet pois vankilasta. Tämä tapahtui samana vuonna, jona Evil-Merodak tuli kuninkaaksi, sen kahdennentoista kuun

kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä. 32 Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja antoi hänen istua arvokkaammalla paikalla kuin muut kuninkaat, jotka olivat hänen luonaan Baabelissa. 33 Joojakin sai vaihtaa pois vanginpuvun, ja hän aterioi aina Baabelin kuninkaan luona, niin kauan kuin eli. 34 Hän sai Baabelin kuninkaalta elatuksensa joka päivä koko elämänsä ajan, kuolinpäiväänsä asti.

VALITUSVIRRET

Jerusalemin kurjuus ja murhe

1 [1] Kuinka istuukaan yksinään
tuo väkirikas kaupunki!
Lesken kaltaiseksi on tullut
tuo suuri kansojen joukossa.
Maakuntien ruhtinatar
on joutunut pakkotyöhön.
[2] Katkerasti hän itkee yössä
kyyneleet poskillaan.
Ei hänelle löydy lohduttajaa
kaikkien hänen rakastajiensa
joukosta.
Kaikki ystävät ovat hänet
pettäneet,
heistä on tullut hänen vihollisiaan.
[3] Juuda on joutunut
pakkosiirtolaisuuteen
kurjuuden ja raskaan raadannan
jälkeen;
se asuu kansojen seassa
eikä löydä lepopaikkaa.
Kaikki sen vainoojat saavuttivat
sen
ahdistuksien keskellä.
[4] Siionin tiet surevat,
sillä juhlille tulijoita ei ole.
Kaikki hänen porttinsa ovat
autioina,
hänen pappinsa huokailevat,
hänen neitsyensä ovat
murheissaan.
Siionilla on katkera mieli.
[5] Siionin ahdistajista on tullut
valtiaita,
hänen vihollisensa menestyvät,
sillä Herra on antanut Siionille
murhetta
hänen rikkomustensa paljouden
tähden.
Hänen pienet lapsensa kulkivat
vankeuteen
ahdistajien ajamina.
[6] Tytär Siion on menettänyt
kaiken loistonsa.
Hänen ruhtinaansa ovat
kuin peurat,
jotka eivät löydä laidunta.
He kulkevat voimattomina
vainoojaa paeten.
[7] Jerusalem muistelee
kurjuutensa ja kodittomuutensa
päivinä
kaikkea kallisarvoista,
mitä hänellä oli muinaisina
aikoina.
Mutta kun hänen kansansa sortui
ahdistajan käsiin,
hänellä ei ollut auttajaa.
Ahdistajat katselivat nauraen
hänen tuhoaan.
[8] Jerusalem on tehnyt raskaasti
syntiä,
sen tähden hänestä on tullut
saastainen.
Kaikki, jotka häntä kunnioittivat,
halveksivat häntä,
kun näkevät hänen
alastomuutensa.

Itsekin hän huokaa ja kääntyy pois.
9 Saastaisuus näkyy hänen
helmoissaan.
Hän ei ajatellut tulevaisuuttaan.
Siksi hän sortui järkyttävästi,
eikä hänellä ole lohduttajaa.
Katso, Herra, minun kurjuuttani,
sillä vihollinen ylvästelee!
10 Vihollinen ojensi kätensä
kaikkia kaupungin kalleuksia kohti.
Jerusalem näki, kuinka pakanat
tunkeutuivat pyhäkköön,
ne, joista sinä olit antanut käskyn,
etteivät he saa tulla sinun
seurakuntaasi.
11 Kaikki sen kansa huokaa
etsiessään leipää.
He ovat vaihtaneet kalleutensa
ruokaan
pysyäkseen elossa.
Herra, katso ja näe,
kuinka halveksittu minusta
on tullut!
12 Eikö tämä liikuta teitä, kaikki
te ohikulkijat?
Katsokaa ja nähkää:
onko kipua, sellaista kuin
minun kipuni,
joka on pantu kannettavakseni,
jolla Herra on murehduttanut
minua
palavan vihansa päivänä?
13 Korkeudesta hän lähetti tulen,
joka ankarasti kuritti luitani.
Hän viritti verkon jaloilleni
ja pani minut perääntymään.
Hän teki minusta aution,
ainaisesti sairaan.
14 Minun rikokseni on sidottu
ikeeksi,
hänen kätensä punoi ne yhteen,
ja ies pantiin minun niskaani;
hän sai voimani raukeamaan.
Herra antoi minut niiden käsiin,
joita vastaan olen voimaton.
15 Herra peräti hylkäsi
kaikki uljaat urhot keskelläni.
Hän määräsi ajan minua vastaan
murskatakseen valiosoturini.
Herra polki viinikuurnan
neitsyelle,
tytär Juudalle.

Profeetta itkee hävitettyä Jerusalemia

16 Kaikkea tätä minä itken,
silmäni, silmäni vuotavat vettä.
Kaukana on minusta lohduttaja,
joka virvoittaisi sieluani.
Lapseni ovat tyrmistyneet,
sillä vihollinen on päässyt voitolle.
17 Siion levittää kätensä,
kukaan ei lohduta häntä.
Herra on käskenyt Jaakobia
vastaan
ahdistajat joka taholta.
Jerusalemista on tullut saastainen
heidän keskellään.
18 Herra on tehnyt oikein,
sillä minä olen kapinoinut hänen
sanaansa vastaan.
Kuulkaa, kaikki kansat,
ja katsokaa minun tuskaani!
Neitsyeni ja nuorukaiseni
ovat joutuneet vankeuteen.
19 Minä kutsuin rakastajiani,

mutta he pettivät minut.
Pappini ja vanhimpani kuolivat
kaupungissa,
kun he etsivät itselleen ruokaa
pysyäkseen hengissä.
20 Katso, Herra, minulla on
ahdistus,
sisimpäni kuohuu!
Sydäntäni kouristaa rinnassani,
sillä minä olen ollut hyvin
kapinallinen.
Ulkona minulta riisti
lapset miekka,
sisällä rutto.
21 Ihmiset ovat kuulleet, kuinka
minä huokailen,
minulla ei ole lohduttajaa.
Kaikki viholliseni ovat kuulleet
onnettomuudestani,
ja he iloitsevat, kun sinä
teit tämän.
Sinä annoit tulla päivän, jonka
olit ilmoittanut.
Käyköön heidän samoin
kuin minun!
22 Tulkoon heidän kaikki
pahuutensa sinun eteesi,
ja kohtele heitä samalla tavoin
kuin olet kohdellut minua
kaikkien rikosteni tähden.
Minun huokaukseni ovat monet,
ja sydämeni on sairas.

Jumalan tuomio kohtasi tytär Siionia

2 1 Kuinka onkaan Herra
vihassaan
peittänyt pilveen tytär Siionin!
Hän heitti taivaasta maahan
Israelin kunnian
eikä muistanut jalkojensa
astinlautaa
vihansa päivänä.
2 Herra on säälimättä hävittänyt
kaikki Jaakobin asuinpaikat,
hän on vihassaan hajottanut
tytär Juudan linnoitukset.
Hän on maahan painanut
ja häpäissyt
valtakunnan ja sen ruhtinaat.
3 Hän on hakannut hehkuvassa
vihassaan poikki
Israelin sarven kokonaan.
Hän veti pois oikean kätensä,
kun vihollinen hyökkäsi.
Hän poltti Jaakobia kuin
liekehtivä tuli,
joka syö kaiken ympäriltään.
4 Hän jännitti jousensa kuin
vihollinen,
seisoi oikea käsi koholla
kuin vihamies ja tappoi kaiken,
mihin silmä oli ihastunut.
Hän vuodatti vihansa kuin tulen
tytär Siionin majaan.
5 Herrasta on tullut kuin vihollinen.
Hän on hävittänyt Israelin:
hän on hävittänyt kaikki
sen palatsit,
tuhonnut sen linnoitukset
ja antanut tytär Juudalle
paljon surua ja murhetta.
6 Hän on runnellut asumuksensa
kuin puutarhamajan,
hävittänyt juhliensa paikan.

Herra on saattanut Siionissa
unohduksiin
juhla-ajat ja sapatit,
vihansa vimmassa hän piti halpana
kuninkaat ja papit.
7 Herra on hylännyt alttarinsa,
jättänyt pyhäkkönsä
ja luovuttanut vihollisen valtaan
Siionin palatsien muurit.
Viholliset nostivat huudon
Herran huoneessa,
riemuhuudon kuin juhlapäivänä.
8 Herra oli päättänyt tuhota
tytär Siionin muurit.
Hän jännitti mittanuoran
eikä vetänyt kättään pois
hävittämästä.
Hän saattoi murheeseen
linnoitukset ja muurit,
yhdessä ne nääntyivät.
9 Siionin portit ovat vajonneet
maahan,
hän hävitti ja särki sen salvat.
Sen kuningas ja ruhtinaat ovat
joutuneet kansojen sekaan,
opetusta ei ole,
eivätkä profeetat saa näkyjä
Herralta.
10 Ääneti istuvat maassa tytär
Siionin vanhimmat.
He ovat heittäneet tomua
päänsä päälle
ja vyöttäneet säkit ylleen.
Jerusalemin neitsyet ovat
painaneet päänsä maahan.
11 Silmäni ovat riutuneet itkusta,
sisimpäni kuohuu.
Maksani on maahan vuodatettu
tyttären, minun kansani,
sortumisen tähden,
sillä lapset ja imeväiset nääntyvät
kaupungin kaduilla.
12 Äideiltään he kysyvät:
“Missä on leipää ja viiniä?”
He nääntyvät kuin sodassa
kaatuneet
kaupungin kaduilla,
heittävät henkensä äitiensä
sylissä.
13 Kuinka puhuisin sinulle, mihin
vertaisin sinua,
tytär Jerusalem?
Mihin vertaisin sinua voidakseni
lohduttaa sinua,
neitsyt, tytär Siion,
sillä suuri kuin meri on sinun
sortumisesi?
Kuka voi sinut parantaa?
14 Profeettasi ovat sinulle nähneet
petollisia, äiteliä näkyjä.
Sinun syntiäsi he eivät ole
paljastaneet
kääntääkseen sinun kohtalosi.
Ei, he ovat nähneet sinulle
petollisia, eksyttäviä näkyjä.
15 Käsiään lyövät yhteen sinun
vuoksesi kaikki tien kulkijat,
he viheltävät ja nyökyttävät
päätään tytär Jerusalemille:
“Tämäkö on kaupunki,
jota sanottiin täydellisen kauniiksi,
koko maan iloksi?”

16 Suu ammollaan huutavat
sinua vastaan kaikki
sinun vihollisesi,
he viheltävät, kiristelevät
hampaitaan ja sanovat:
“Me olemme sinut hävittäneet!
Juuri tätä päivää odotimme,
nyt olemme saaneet sen nähdä!”
17 Herra on tehnyt sen, mitä
oli aikonut,
hän on toteuttanut sanansa,
jonka hän oli ilmoittanut
muinaisina päivinä.
Hän on hävittänyt säälimättä,
saattanut viholliset iloitsemaan
vuoksesi
ja kohottanut ahdistajiesi sarven.
18 Ihmisten sydämet huutavat
Herran puoleen.
Tytär Siionin muuri!
Anna kyyneltesi virtana vuotaa
päivät ja yöt,
älä suo itsellesi lepoa,
älköön silmäteräsi ummistuko.
19 Nouse, huuda ja valita yöllä,
kun vartiohetket alkavat.
Vuodata sydämesi kuin vesi
Herran kasvojen eteen!
Kohota kätesi hänen puoleensa
pienten lastesi elämän puolesta,
jotka nääntyvät nälkään kaikkien
katujen kulmissa.
20 Katso, Herra, ja näe, kenelle
olet tämän tehnyt!
Onko vaimojen syötävä oman
ruumiinsa hedelmät,
hellästi hoitamansa pienet lapset?
Pitääkö pappien ja profeettojen
joutua murhatuiksi Herran
pyhäkössä?
21 Kaduilla maassa makaa
nuorukaisia ja vanhuksia.
Minun neitsyeni ja nuorukaiseni
ovat kaatuneet miekkaan.
Sinä olet surmannut
vihasi päivänä,
teurastanut säälimättä.
22 Sinä kutsuit kuin juhlan viettoon
joka taholta ne, joita kauhistuin.
Ei jäänyt jäljelle Herran
vihan päivänä,
ei pelastunutta, ei pakoon
päässyttä.
Niistä, joita olin hellästi hoitanut
ja kasvattanut,
viholliseni teki lopun.

Kurjuutta nähnyt mies

3 1 Minä olen mies, joka on
nähnyt kurjuutta
Herran vihan vitsan alla.
2 Minut hän on johdattanut
ja kuljettanut
pimeyteen eikä valkeuteen.
3 Minua vastaan hän kääntää
yhä uudelleen
kätensä kaiken päivää.
4 Hän on riuduttanut lihani
ja nahkani,
murskannut minun luuni.
5 Hän on rakentanut varustuksia
minua vastaan
ja piirittänyt minut myrkyllä
ja vaivalla.

6 Pimeyteen hän on pannut
minut asumaan
kuin aikoja sitten kuolleet.
7 Hän on sulkenut minut muurin
sisään, enkä pääse ulos,
hän on pannut minut raskaisiin
vaskikahleisiin.
8 Vaikka minä huudan ja valitan,
hän sulkee korvansa
rukoukseltani.
9 Hän on sulkenut tieni
hakatuilla kivillä,
tehnyt polkuni mutkaisiksi.
10 Vaaniva karhu hän on minulle,
piilossa väijyvä leijona.
11 Hän on johtanut tieni harhaan
ja repinyt minut säpäleiksi,
hän on jättänyt minut hylätyksi.
12 Hän jännitti jousensa ja
asetti minut
nuoltensa maalitauluksi.
13 Hän ampui munuaisiini
nuolensa,
viinensä lapset.
14 Minusta on tullut koko kansani
naurunaihe,
heidän ainainen laulunsa.
15 Hän on ravinnut minua
katkerilla yrteillä,
juottanut minua koiruoholla.
16 Hän on pannut hampaani
jauhamaan soraa,
painanut minut tuhkaan.
17 Minun sieluni on hylätty
ja rauhaton,
olen unohtanut onnellisen
elämän.
18 Minä sanoin: Mennyt on
minun kunniani
ja kaikki, mitä odotin Herralta.
19 Muista kurjuuttani ja
kodittomuuttani,
koiruohoa ja myrkkyä.
20 Sinä kyllä muistat,
että sieluni on painunut maahan.
21 Tämän minä painan sydämeeni,
sen tähden minä toivon.

Herran armo ei ole loppunut

22 Herran armoa on, ettemme ole
täysin tuhoutuneet,
sillä hänen laupeutensa ei
ole loppunut.
23 Se on joka aamu uusi,
ja suuri on hänen uskollisuutensa.
24 Minun sieluni sanoo: “Herra
on osani,
sen tähden minä panen toivoni
häneen.”
25 Herra on hyvä häntä odottaville,
jokaiselle, joka häntä etsii.
26 Hyvä on hiljaisuudessa toivoa
pelastusta Herralta.
27 Miehelle on hyväksi, että
hän kantaa
iestä nuoruudessaan.
28 Istukoon hän yksin ja hiljaa,
kun ies on pantu hänen osakseen.
29 Painakoon hän suunsa tomuun,
ehkä on vielä toivoa.
30 Kääntäköön hän posken sille,
joka häntä lyö,
saakoon hän yllin kyllin
häväistystä.
31 Mutta Herra ei hylkää iäksi.

32 Jos hän on tehnyt
murheelliseksi,
hän myös armahtaa suuressa
uskollisuudessaan.
33 Ei hän sydämensä halusta
ihmistä vaivaa
eikä tuota hänelle tuskaa.
34 Kun jalkojen alle poljetaan
kaikki maan vangit,
35 kun vääristetään
miehen oikeutta
Korkeimman kasvojen edessä,
36 tehdään vääryyttä ihmiselle
hänen riita-asiassaan,
eikö Herra sitä näkisi?
37 Kuka voi sanoa jotakin, niin
että se toteutuu,
ellei se ole Herran käsky?
38 Eikö Korkeimman suusta lähde
paha ja hyvä!
39 Miksi ihminen valittaa
eläessään,
mies syntiensä palkkaa?

Kehotus palata Herran luo

40 Tutkikaamme teitämme,
tarkastelkaamme niitä
ja palatkaamme Herran luo.
41 Kohottakaamme sydämemme
ja kätemme
taivaan Jumalan puoleen.
42 Me olemme luopuneet ja
kapinoineet.
Sinä et ole antanut anteeksi.
43 Sinä verhouduit vihaasi ja
ajoit meitä takaa,
surmasit säälimättä.
44 Sinä olet verhoutunut pilveen,
rukoukset eivät pääse läpi.
45 Sinä teit meistä roskatunkion,
hylkytavaraa kansojen sekaan.
46 Suu ammollaan huutavat
meitä vastaan
kaikki meidän vihollisemme.
47 Osaksemme on tullut kauhu
ja kuoppa,
tuho ja sortuminen.
48 Vesipurot juoksevat silmistäni
tyttären, minun kansani,
sortumisen tähden.
49 Silmäni vuotavat lakkaamatta,
taukoamatta,
50 kunnes Herra katsoo
ja näkee taivaasta.
51 Silmäni tuottavat tuskaa
sielulleni
kaikkien kaupunkini tyttärien
tähden.
52 Kiihkeästi metsästivät minua
kuin lintua,
viholliseni ilman syytä.
53 He tahtoivat tuhota kuoppaan
elämäni
ja heittivät päälleni kiviä.
54 Vedet tulvivat pääni yli,
luulin olevani tuhon oma.
55 Minä huusin sinun nimeäsi,
Herra,
kuopan syvyyksistä:
56 “Älä peitä korvaasi
avunhuudoltani,
anna minun hengähtää!”
Sinä kuulit huutoni,
57 sinä lähestyit, kun huusin sinua,
ja sanoit: “Älä pelkää.”

58 Herra, sinä ajat sieluni asian,
sinä lunastat elämäni.
59 Sinä olet nähnyt kärsimäni
sorron, Herra,
hanki minulle oikeus.
60 Sinä olet nähnyt kaiken heidän
kostonhimonsa,
kaikki heidän juonensa
minua vastaan.
61 Sinä olet kuullut, Herra, kuinka
he häpäisevät minua,
olet kuullut kaikki heidän
juonensa minua vastaan.
62 Vastustajieni puheet ja
ajatukset
ovat minua vastaan kaiken aikaa.
63 Katso, istuvatpa he tai nousevat,
minä olen aina heidän
laulunsa aihe.
64 Herra, maksa heille palkka
heidän kättensä tekojen mukaan.
65 Pane peite heidän sydämelleen,
kohdatkoon heitä sinun kirouksesi.
66 Aja heitä takaa vihassasi
ja hävitä heidät
Herran taivaan alta.

Rangaistus tuli synnin tähden

4 1 Kuinka onkaan kulta
tummunut,
hieno kulta muuttunut!
Pyhät kivet on viskelty
kaikkien katujen kulmiin.
2 Siionin kalliit pojat,
puhtaimman kullan arvoisiksi
punnitut!
Kuinka heitä nyt pidetään
saviastioiden arvoisina,
savenvalajan kätten tekojen!
3 Sakaalitkin tarjoavat nisiään
ja imettävät pentujaan,
mutta minun kansani tyttäristä
on tullut julmia
kuin autiomaan strutsit.
4 Imeväisen kieli tarttuu
kitalakeen janon vuoksi.
Pienet lapset pyytävät leipää,
eikä ole ketään, joka sitä
heille antaisi.
5 Jotka ennen söivät herkkuja,
nääntyvät nyt kaduilla.
Jotka ennen pukeutuivat
purppuraan,
syleilevät nyt tunkioita.
6 Minun kansani syntivelka
on kasvanut
suuremmaksi kuin Sodoman synti.
Sodoma tuhoutui hetkessä,
ihmiskäden koskematta.
7 Siionin ruhtinaat olivat
puhtaampia kuin lumi,
valkoisempia kuin maito,
heidän ihonsa oli rusottavampi
kuin korallit,
heidän hahmonsa oli kuin safiiri.
8 Nyt he näyttävät nokeakin
mustemmilta,
heitä ei voi tuntea kaduilla.
Heidän nahkansa on rypyssä
luiden päällä,
se on kuivaa kuin puu.
9 Miekan kaatamien osa
on parempi
kuin nälän kaatamien,
jotka menehtyvät kuin lävistetyt

vailla pellon antimia.
10 Armeliaat naiset keittivät omin
käsin lapsensa.
Niistä tuli heille ruokaa
minun kansani sortuessa.
11 Herra on pannut täytäntöön
kiivautensa,
vuodattanut palavan vihansa.
Hän on sytyttänyt Siionin tuleen,
tuli on kuluttanut sen perustukset.
12 Eivät olisi uskoneet maan
kuninkaat,
ei kukaan maanpiirin asukkaista,
että ahdistaja ja vihollinen
pääsisi sisään
Jerusalemin porteista.
13 Näin on käynyt
Siionin profeettojen syntien
tähden,
sen pappien pahojen tekojen
tähden.
He ovat vuodattaneet siellä
vanhurskaiden verta.
14 Nyt he harhailevat kaduilla
sokeina,
veren tahrimina,
heidän vaatteisiinsa ei voi koskea.
15 Heistä huudetaan: “Väistykää!
Saastainen!
Väistykää, väistykää, älkää
koskeko!”
He pakenevat ja harhailevat.
Kansojen keskuudessa sanotaan:
“Eivät he enää saa asua täällä.”
16 Herra itse on hajottanut heidät,
hän ei enää katso heihin.
Papeista ei välitetty,
vanhimpia ei armahdettu.
17 Yhä edelleen, raukeavin silmin,
me odotimme turhaan apua.
Tähystyspaikastamme me
tähyilimme kansaa,
josta ei ollut pelastajaksi.
18 Askeleitamme vaanittiin,
niin ettemme voineet kulkea
kaduillamme.
Loppumme lähestyi, päivämme
täyttyivät –
loppumme oli tullut.
19 Vainoojamme olivat nopeampia
kuin kotkat taivaalla.
He ajoivat meitä takaa vuorilla,
väijyivät meitä autiomaassa.
20 Meidän elämämme henki,
Herran voideltu,
joutui vangiksi heidän kuoppiinsa.
Hänestä me olimme sanoneet:
“Hänen suojassaan me elämme
kansojen keskellä.”
21 Iloitse vain ja riemuitse,
tytär Edom,
sinä Uusin maan asujatar!
Myös sinun kohdallesi tulee malja,
sinä juovut ja paljastat itsesi.
22 Sinun syntivelkasi on poissa,
tytär Siion,
Herra ei enää vie sinua
pakkosiirtolaisuuteen.
Mutta sinua, tytär Edom, hän
rankaisee syntivelkasi
tähden,
hän paljastaa sinun syntisi.

Profeetta rukoilee kansansa puolesta

5 [1] Muista, Herra, mitä meille
on tapahtunut!
Katso ja näe meidän
häväistyksemme!
[2] Perintöosamme on siirtynyt
vieraille,
talomme muukalaisille.
[3] Meistä on tullut orpoja,
isättömiä,
äitimme ovat kuin leskiä.
[4] Oman juomavetemme me
ostamme rahalla,
omat puumme me saamme, kun
maksamme hinnan.
[5] Vainoojat ovat niskassamme.
Olemme uupuneita, mutta meille
ei suoda lepoa.
[6] Egyptille me annamme kättä
ja Assurille saadaksemme
leipää kylliksi.
[7] Isämme tekivät syntiä, eikä
heitä enää ole,
mutta me kannamme heidän
syntivelkaansa.
[8] Orjat hallitsevat meitä, eikä
ole ketään,
joka tempaisi meidät pois
heidän käsistään.
[9] Henkemme kaupalla me
noudamme leipämme
autiomaasta uhkaavan
miekan vuoksi.
[10] Ihomme kuumottaa kuin uuni
nälän poltteiden vuoksi.
[11] Naisia raiskataan Siionissa,
neitsyitä Juudan kaupungeissa.
[12] Ruhtinaita hirtetään,
vanhimpia ei kunnioiteta.
[13] Nuorukaiset kantavat
myllynkiviä,
pojat kompastelevat
puutaakkojen alla.
[14] Poissa ovat vanhukset porteilta,
nuorukaiset kielisoittimiensa
äärestä.
[15] Poissa on ilo sydämistämme,
karkelomme on kääntynyt
murheeksi.
[16] Kruunu on pudonnut
päästämme.
Voi meitä, sillä me olemme
tehneet syntiä!
[17] Tämän vuoksi sydämemme
on sairas,
näiden tähden silmämme ovat
pimenneet,
[18] Siionin vuoren tähden, joka
on autiona,
jolla ketut juoksentelevat.
[19] Sinä, Herra, hallitset ikuisesti,
sinun valtaistuimesi pysyy
polvesta polveen.
[20] Miksi unohdat meidät ainiaaksi,
hylkäät meidät ikiajoiksi?
[21] Tuo meidät takaisin luoksesi,
Herra, niin me palaamme,
uudista päivämme muinaiselleen.
[22] Vai oletko meidät peräti
hylännyt,
vihastunut meihin ylen määrin?

HESEKIELIN KIRJA

HERRAN KIRKKAUS ILMESTYY, 1 – 3

PROFEETAN KUTSUMUS, 1 – 3

Hesekiel näkee Jumalan kirkkauden

1 [1] Kolmantenakymmenentenä vuotena neljännessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä, kun olin pakkosiirtolaisten joukossa Kebarjoen varrella, taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyjä.

[2] Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena, [3] Jumalan sana tuli pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa olevan Kebarjoen varrella. Hänen päälleen tuli siellä Herran käsi.

[4] Minä näin, kuinka pohjoisesta tuli myrsky, suuri pilvi ja välkehtivä tuli. Pilveä ympäröi kirkkaus, ja tulen keskeltä näkyi jotakin hehkuvan metallin kaltaista. [5] Keskellä hehkua näkyivät neljän olennon hahmot, ja ne näyttivät tällaisilta: Niillä oli ihmisen hahmo, [6] mutta kullakin niistä oli neljät kasvot ja kullakin neljä siipeä. [7] Niiden jalat olivat suorat ja niiden jalkaterät kuin vasikan sorkat, ja ne välkkyivät kuin kiillotettu vaski. [8] Niillä oli ihmiskädet siipiensä alla neljällä puolella; kaikilla neljällä oli kasvot ja siivet joka puolella. [9] Niiden siivet koskettivat toisiaan. Olennot eivät kääntyneet kulkiessaan, ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin. [10] Niillä oli kasvot kuin ihmisellä, mutta oikealla puolen kaikilla neljällä oli leijonan kasvot, vasemmalla puolen härän kasvot, ja niillä neljällä oli myös kotkan kasvot. [11] Sellaiset olivat niiden kasvot. Niiden siivet olivat levällään ylöspäin. Kullakin oli kaksi siipeä, jotka koskettivat toisen olennon siipeä, ja kaksi, joilla ne peittivät vartalonsa. [12] Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin. Minne henki johti kulkemaan, sinne ne kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet.

[13] Olennot näyttivät tulisilta, palavilta hiililtä. Olentojen välissä liikkui jotakin tulisoihtujen kaltaista. Tuli loisti kirkkaasti, ja siitä lähti salamoita. [14] Olennot kiitivät edestakaisin ja näyttivät salamanleimauksilta.

[15] Kun katselin olentoja, minä näin, että olentojen vierellä maassa oli yksi pyörä jokaiseen neljään suuntaan. [16] Pyörät olivat näöltään ja rakenteeltaan krysoliitin kaltaisia, ja kaikki neljä olivat samanmuotoiset. Ne näyttivät rakenteeltaan sellaisilta kuin pyörän sisällä olisi ollut toinen pyörä. [17] Kun

ne kulkivat, ne voivat liikkua neljään eri suuntaan, eivätkä ne kääntyneet kulkiessaan. 18 Pyörien kehät olivat korkeat ja pelottavat, ja kaikki neljä kehää olivat joka puolelta täynnä silmiä. 19 Kun olennot kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun olennot kohosivat maasta, kohosivat myös pyörät. 20 Minne henki ohjasi kulkemaan, sinne olennot kulkivat – minne vain henki johti kulkemaan. Pyörät kohosivat niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä. 21 Kun olennot kulkivat, kulkivat pyörätkin, ja kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin. Kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.

22 Olentojen päiden yllä näytti olevan taivaanavaruus kuin pelottavaa jääkristallia, joka kaartui päiden yläpuolella. 23 Taivaanavaruuden alla olentojen siivet olivat suorina, toinen siipi toista kohti. Kullakin oli myös kaksi siipeä, jotka peittivät sen ruumista yhtäältä, ja kaksi, jotka peittivät sitä toisaalta. 24 Kun olennot kulkivat, minä kuulin niiden siipien äänen kuin suurten vetten kohinan, kuin Kaikkivaltiaan jylinän. Meteli oli kuin sotajoukon pauhua. Kun ne seisahtuivat, ne laskivat siipensä alas. 25 Avaruudesta niiden päitten yläpuolelta kuului ääni. Seisahtuessaan ne laskivat siipensä alas. 26 Avaruudessa niiden päitten yläpuolella oli ikään kuin valtaistuin, näöltään kuin safiiria, ja tällä korkealla olevan valtaistuimen kaltaisella istui ihmisen näköinen hahmo.

27 Minä näin ikään kuin hehkuvaa, tulenhohtoista metallia. Istujaa ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan. Alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan, minä näin kuin tulta, jonka ympärillä oli kirkas hohde. 28 Tuo kirkas hohde oli näöltään kuin kaari, joka on pilvissä sadepäivänä – sellaiselta näytti Herran kirkkaus. Kun minä sen näin, heittäydyin kasvoilleni. Silloin kuulin äänen puhuvan.

Herra kutsuu Hesekielin profeetaksi

2 1 Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle.” 2 Kun hän puhui minulle, minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni, ja minä kuulin hänen puhuvan minulle.

3 Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten luo, kapinallisen kansan, joka on kapinoinut minua vastaan. He ja heidän isänsä ovat rikkoneet minua vastaan aina tähän päivään asti, 4 ja heidän lapsillaan on kovat kasvot ja paatunut sydän. Heidän luokseen minä sinut lähetän, ja sinun on sanottava heille: ‘Näin sanoo Herra, Herra.’ 5 Kuulkoot tai olkoot kuulematta – hehän ovat

kapinallinen heimo. He tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta. 6 Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä, älä pelkää heidän sanojaan. Edessäsi on tosin ohdakkeita ja orjantappuroita, ja sinä asut skorpionien seassa, mutta älä pelkää heidän sanojaan äläkä säiky heitä, vaikka he ovat kapinallinen heimo. 7 Puhu heille minun sanani, kuulkoot tai olkoot kuulematta – kapinallisiahan he ovat. 8 Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä puhun sinulle. Älä ole kapinallinen niin kuin tuo kapinallinen heimo. Avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan.”

9 Minä katsoin ja näin käden, joka ojentui minua kohti, ja kädessä oli kirjakäärö. 10 Se levitettiin minun eteeni, ja se oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä. Siihen oli kirjoitettu valitusvirsiä, huokauksia ja voihuutoja.

Hesekiel syö kirjakäärön

3 1 Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, syö, mitä tässä on. Syö tämä kirjakäärö ja mene puhumaan Israelin heimolle.” 2 Silloin minä avasin suuni, ja hän antoi minulle syötäväksi tuon kirjakäärön. 3 Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, ravitse vatsasi ja täytä sisimpäsi tästä kirjakääröstä, jonka minä sinulle annan.” Niin minä söin, ja se maistui suussani makealta kuin hunaja.

4 Vielä hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, mene nyt Israelin heimon luo ja puhu heille minun sanani. 5 Sinua ei lähetetä kansan luo, jolla on outo kieli ja vaikea puhetapa, vaan Israelin heimon luo. 6 Ei sinua lähetetä monien kansojen luo, joilla on outo kieli ja vaikea puhetapa, jota et ymmärrä. Totisesti, jos lähettäisin sinut niiden luo, ne kuulisivat sinua. 7 Mutta Israelin heimo ei tahdo kuulla sinua, koska se ei tahdo kuulla minua. Koko Israelin heimolla on kova otsa ja paatunut sydän. 8 Katso, minä teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän otsansa. 9 Timantin kaltaiseksi, kiveäkin kovemmaksi, minä teen sinun otsasi. Älä pelkää äläkä säiky heitä, vaikka he ovatkin kapinallinen heimo.”

10 Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, kuuntele tarkoin ja kätke sydämeesi jokainen sanani, jonka minä sinulle puhun. 11 Mene pakkosiirtolaisten luo, oman kansasi luo. Sano heille: ‘Näin sanoo Herra, Herra’ – kuulkoot tai olkoot kuulematta.”

12 Henki nosti minut, ja minä kuulin takaani kovan, jylisevän äänen: “Kiitetty olkoon Herran kirkkaus siinä, missä se on!” 13 Olentojen siivistä lähti voimakas ääni niiden osuessa toisiinsa, ja olentojen rinnalla jyrisivät pyörät; oli kova jylinä.

14 Henki nosti minut taas ja vei
mukanaan. Minä kuljin murheellisena henkeni kiivaudessa, ja Herran
käsi oli väkevänä päälläni. 15 Minä
saavuin Tel-Aabibiin Kebarjoen varrella asuvien pakkosiirtolaisten luo
ja istuin siellä heidän keskellään
tyrmistyneenä seitsemän päivää.

Profeetan vastuu

16 Seitsemän päivän kuluttua minulle tuli tämä Herran sana:
17 "Ihmislapsi, minä olen
asettanut sinut Israelin heimon
vartijaksi. Kun kuulet sanan
suustani, sinun on varoitettava
heitä minun puolestani. 18 Jos
minä sanon jumalattomalle:
'Sinun on totisesti kuoltava',
mutta sinä et varoita häntä etkä
puhu varoittaaksesi jumalatonta
hänen pahasta vaelluksestaan
pelastaaksesi hänen henkensä,
jumalaton kuolee synneissään,
mutta sinut minä vaadin tilille
hänen verestään. 19 Mutta jos sinä
varoitat jumalatonta eikä hän silti
käänny jumalattomuudestaan eikä
pahasta vaelluksestaan, hän kyllä
kuolee synneissään, mutta sinä olet
pelastanut henkesi.
20 Jos vanhurskas kääntyy pois
vanhurskaudestaan tekemään vääryyttä ja minä panen hänen
eteensä kompastuskiven, hän kuolee synneissään, jos sinä et ole häntä
varoittanut. Silloin ei enää muisteta
hänen harjoittamaansa vanhurskautta, mutta sinut minä vaadin
tilille hänen verestään. 21 Mutta jos
sinä varoitat vanhurskasta, ettei
hän tekisi syntiä, ja hän ei tee
enää syntiä, hän saa elää. Hän otti
varoituksesta opikseen, ja sinä olet
pelastanut henkesi."
22 Herran käsi tuli siellä minun
päälleni, ja hän sanoi minulle:
"Nouse ja lähde laaksoon, niin minä
puhun sinulle siellä." 23 Niin minä
nousin ja lähdin laaksoon. Siellä
minä näin Herran kirkkauden, samanlaisen kirkkauden, jonka olin
nähnyt Kebarjoen varrella, ja minä
heittäydyin kasvoilleni.
24 Silloin minuun tuli Henki, joka
nosti minut jaloilleni. Hän puhui minulle ja sanoi: "Mene ja sulkeudu
sisälle taloosi. 25 Ihmislapsi! Sinut
pannaan köysiin, sinut sidotaan
niillä, niin ettet voi lähteä ulos heidän keskuuteensa. 26 Kielesi minä
annan juuttua kitalakeesi, niin
että sinä tulet mykäksi etkä voi
olla heidän nuhtelijansa. He ovat
kapinallinen heimo. 27 Mutta kun
minä taas puhun sinulle, minä avaan
sinun suusi, ja sinun on sanottava
heille: 'Näin sanoo Herra, Herra.'
Joka kuulee, se kuulkoon, ja joka ei
kuule, se olkoon kuulematta – ovathan he kapinallinen heimo."

HERRAN KIRKKAUS POISTUU JERUSALEMISTA, 4 – 39

TUOMION JULISTUS JUUDALLE, 4 – 24

Ennustus Jerusalemin piirityksestä

4 1 "Ja sinä, ihmislapsi, ota tiilikivi
ja aseta se eteesi. Kaiverra siihen Jerusalemin kaupunki 2 ja pane
se saarroksiin. Rakenna sen ympärille piiritysvarustus, luo sitä vastaan valli ja aseta sen ympärille sotajoukkoja ja muurinmurtajia.
3 Ota sitten rautainen leivinlevy ja
aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin väliin. Suuntaa kasvosi piiritykseen joutunutta kaupunkia kohti ja piiritä sitä. Tämä on merkki Israelin heimolle.

4 Makaa vasemmalla kyljelläsi
ja aseta sen päälle Israelin heimon syntivelka. Yhtä monta päivää kuin sinä makaat sillä kyljellä, sinä kannat heidän syntivelkaansa. 5 Minä olen asettanut Israelin heimon syntivelan sinun kannettavaksesi yhtä moneksi päiväksi kuin on heidän syntivelkansa vuosia: kolmesataayhdeksänkymmentä.
6 Kun nuo päivät ovat kuluneet,
sinun on käytävä uudelleen makuulle, nyt oikealle kyljellesi, ja kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä päivää. Minä olen määrännyt sinulle päivän vuotta kohti.

7 Suuntaa kasvosi ja paljastettu
käsivartesi piiritettyä Jerusalemia kohti ja profetoi sitä vastaan. 8 Minä sidon sinut köysillä, etkä sinä voi kääntyä toiselle kyljellesi, ennen kuin piirityspäiväsi ovat kuluneet loppuun."

Piiritetyn kaupungin ahdinko

9 "Hanki itsellesi vehnää,
ohraa, papuja, linssejä, hirssiä ja spelttivehnää. Pane ne samaan astiaan ja tee niistä itsellesi leipää. Sinun on syötävä sitä yhtä monta päivää kuin makaat kyljelläsi: kolmesataayhdeksänkymmentä päivää. 10 Sinun on syötävä ruokasi painon mukaan: kaksikymmentä sekeliä päivässä. Syö se määräaikoina. 11 Myös vettä sinun on juotava mitan mukaan: kuudennes hiin-mittaa. Sinun on juotava määräaikoina.
12 Ohraleipää sinun on syötävä ja
paistettava se ihmissonnalla heidän nähtensä."

13 Herra sanoi: "Näin joutu-
vat israelilaiset syömään leipänsä saastaisena niiden kansojen keskuudessa, joihin minä heidät karkotan."

14 Mutta minä sanoin: "Voi Herra,
Herra! Enhän minä ole koskaan saastuttanut itseäni. En ole syönyt raatoa tai kuoliaaksi raadeltua nuoruudestani tähän asti, eikä mitään

saastaista lihaa ole päässyt suuhuni.” 15 Hän sanoi minulle: “Minä annan sinulle ihmissonnan sijaan karjanlannan. Paista leipäsi sillä.”

16 Hän sanoi vielä minulle: “Ihmislapsi, minä murran leivän tuen Jerusalemista. He syövät leipää painon mukaan ja huolissaan ja juovat vettä mitan mukaan ja kauhuissaan. 17 Näin he joutuvat leivän ja veden puutteeseen; kaikki he ovat kauhuissaan ja riutuvat syntivelkansa tähden.”

Vertauskuva Jerusalemin tuhosta

5 1 “Sinä ihmislapsi, hanki itsellesi terävä miekka. Käytä sitä partaveitsenä, leikkaa sillä hiuksesi ja partasi, ota sitten vaaka ja jaa ne. 2 Polta niistä kolmannes tulessa keskellä kaupunkia, kun piirityspäivät ovat päättyneet. Ota sitten toinen kolmannes ja lyö sitä miekalla kaupungin ympärillä. Hajota loput tuuleen, ja minä ajan niitä takaa paljastetulla miekalla. 3 Ota kuitenkin pieni määrä karvoja ja sido ne helmukseesi. 4 Ota vielä niistäkin osa, viskaa se tuleen ja polta se. Siitä lähtee tuli koko Israelin heimoon.”

Nälkä, rutto ja miekka

5 Näin sanoo Herra, Herra: “Tämä on Jerusalem; kansojen keskelle minä olen sen asettanut, ja niiden maat ovat sen ympärillä. 6 Kuitenkin se on vastustanut minun säädöksiäni jumalattomammin kuin pakanakansat ja lakejani pahemmin kuin sitä ympäröivät maat. He ovat hylänneet minun säädökseni eivätkä ole vaeltaneet lakieni mukaan.

7 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Te olette raivonneet minua vastaan pahemmin kuin ympärillänne olevat kansat, ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä noudattaneet minun säädöksiäni. Ette ole noudattaneet edes ympärillänne asuvien kansojen säädöksiä. 8 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minäkin käyn sinua vastaan, Jerusalem, ja panen tuomiot täytäntöön keskuudessasi kansojen nähden. 9 Kaikkien iljettävien tekojesi tähden minä teen sinulle sellaista, mitä en ole ennen tehnyt enkä vastakaan tee. 10 Niinpä isät tulevat syömään lapsiaan keskuudessasi, ja lapset syövät isiään. Minä panen tuomiosi täytäntöön ja hajotan jäännöksesi kaikkiin tuuliin.

11 Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: Totisesti, koska olet saastuttanut pyhäkköni kaikilla iljetyksilläsi ja kaikilla kauhistuksillasi, minä teen sinusta vähälukuisen. Minä en sääli enkä armahda. 12 Kolmannes sinusta kuolee ruttoon ja nääntyy nälkään, kolmannes kaatuu ympärilläsi riehuvaan miekkaan, ja kolmanneksen minä hajotan kaikkiin tuuliin ja ajan sitä takaa

paljastetulla miekalla. 13 Silloin minun vihani täyttyy, minä tyydytän heissä kiivauteni ja minä saan hyvityksen. He tulevat tietämään, että minä, Herra, olen puhunut kiivaudessani, kun minä panen vihani täytäntöön heissä.

14 Minä teen sinusta rauniokasan ja pilkan aiheen kansoille, jotka asuvat ympärilläsi. Kaikki ohikulkijat töllistelevät sinua. 15 Ympärilläsi asuvat kansat häpäisevät ja herjaavat sinua. Sinä olet heille varoitus ja kauhun aihe, kun minä panen toimeen sinun tuomiosi vihassani ja kiivaudessani ankarilla rangaistuksilla. Minä, Herra, olen puhunut.

16 Minä lähetän teidän kimppuunne nälän pahat nuolet tekemään tuhojaan. Minä lähetän ne tuhoamaan teitä ja teen nälänhätänne entistä pahemmaksi ja murran teiltä leivän tuen. 17 Minä lähetän teidän kimppuunne nälänhädän ja pahoja petoja, jotka riistävät teiltä lapset. Keskuudessanne kulkee rutto ja vuotaa veri, ja minä tuon miekan teidän kimppuunne. Minä, Herra, olen puhunut.”

Israelin vuorille julistetaan tuomio

6 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Israelin vuoria kohti, profetoi niille 3 ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Herran, sana. Näin sanoo Herra, Herra, vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille: Katso, minä tuon miekan teidän kimppuunne ja hävitän uhrikukkulanne. 4 Teidän alttarinne autioituvat, teidän auringonpatsaanne murskataan, ja teidän itsenne minä annan kaatua surmattuina jumalankuvienne eteen. 5 Minä jätän israelilaisten ruumiit lojumaan heidän jumalankuviensa eteen ja hajotan heidän luunsa heidän alttariensa ympärille. 6 Kaikissa asuinpaikoissanne kaupungit raunioituvat ja uhrikukkulat autioituvat. Teidän alttarinne autioituvat raunioiksi, ja teidän jumalankuvanne murskataan ja hävitetään, auringonpatsaanne hakataan maahan ja kaikki tekeleenne hävitetään olemattomiin. 7 Keskuudessanne kaatuu kansaa miekan lävistämänä, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.

8 Minä jätän kuitenkin jäännöksen: teistä on oleva jäljellä kansojen seassa miekalta pelastuneita sen jälkeen, kun teidät on hajotettu eri maihin. 9 Ne teistä, jotka ovat pelastuneet miekalta, muistavat minut niiden kansojen keskuudessa, joihin heidät on viety vangeiksi. He muistavat, kuinka murtunut minä olin heidän haureellisen sydämensä

vuoksi, koska se kääntyi pois minun luotani ja koska heidän silmänsä kääntyivät haureellisina heidän jumalankuviensa puoleen. Silloin he inhoavat itseään pahojen tekojensa tähden, joita he ovat tehneet kaikissa iljettävissä menoissaan. 10 Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra ja etten minä ole turhaan uhannut tuottaa heille tätä onnettomuutta.

11 Näin sanoo Herra, Herra: Lyö käsiäsi yhteen, polje jalkaasi ja sano: ‘Voi!’ kaikista israelilaisten pahoista ja iljettävistä teoista. He kaatuvat miekkaan, nälkään ja ruttoon. 12 Kaukana asuva kuolee ruttoon, lähellä asuva kaatuu miekkaan, ja se, joka on jäänyt jäljelle ja säilynyt, kuolee nälkään. Minä tyhjennän heihin kaiken vihani. 13 Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun surmansa saaneita makaa heidän jumalankuviensa seassa alttarien ympärillä kaikilla korkeilla kukkuloilla, kaikilla vuorten huipuilla, jokaisen lehtevän puun ja jokaisen tuuhean tammen alla, paikoissa, joissa he ovat tarjonneet suloista tuoksua kaikille jumalankuvilleen. 14 Minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen maasta aution ja hävitetyn kaikkialla, missä he asuvat, autiomaasta aina Riblaan asti. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Israelin maalle tulee loppu

7 1 Minulle tuli tämä Herran sana:

2 “Sinä ihmislapsi!
Näin sanoo Herra, Herra,
Israelin maalle:
Loppu! Tulee loppu maan
neljälle äärelle.
3 Nyt sinulle tulee loppu,
minä päästän vihani valloilleen
sinua vastaan.
Minä tuomitsen sinut vaelluksesi
mukaan
ja teen sinulle kaikkien iljetystesi
mukaan.
4 Sinä et saa sääliä silmissäni,
minä en armahda sinua.
Minä teen sinulle vaelluksesi
mukaan,
iljettävät tekosi tulevat keskellesi.
Te tulette tietämään, että
minä olen Herra.
5 Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, tulee onnettomuus,
erityinen onnettomuus!
6 Loppu on tullut, tullut on loppu!
Se on noussut kimppuusi –
siinä se on!
7 Kehä on kiertynyt umpeen
sinun kohdallasi, maan asukas!
On tullut aika,
lähellä on se päivä –
hämminki, ei ilohuutoa vuorilta.
8 Aivan pian minä vuodatan
vihani päällesi,
tyhjennän sinuun suuttumukseni

ja tuomitsen sinut vaelluksesi
mukaan.
Minä annan kaikkien iljettävien
tekojesi kohdata sinua.
9 Minä en sääli enkä armahda.
Minä teen sinulle vaelluksesi
mukaan,
iljettävät tekosi tulevat keskellesi.
Te tulette tietämään, että minä,
Herra, teitä lyön.
10 Nyt on se päivä,
nyt se on tullut.
Kehä on kiertynyt umpeen,
vitsa kukkii,
julkeus versoo.
11 Väkivalta on noussut vitsaksi
jumalattomuudelle.
Mitään ei jää jäljelle heistä,
heidän meluisista joukoistaan.
Poissa on heidän loistonsa.
12 Se aika on tullut,
se päivä on joutunut,
älköön ostaja iloitko,
älköön myyjä murehtiko.
Viha kohtaa koko sitä joukkoa.
13 Myyjä ei enää palaa
myymälleen maalle,
vaikka olisikin elävien joukossa,
sillä näky koskee koko sitä joukkoa,
ei se raukea.
Ei kukaan, joka pysyy synnissään,
voi varjella henkeään.
14 Torviin puhalletaan, kaikki
varustetaan,
mutta yhtään sotaan lähtijää
ei ole,
sillä minun vihani kohtaa koko
sitä joukkoa.
15 Ulkona on miekka,
sisällä rutto ja nälkä.
Joka on kedolla, kuolee miekkaan;
joka on kaupungissa,
sen syövät nälkä ja rutto.
16 Ne heistä, jotka pelastuvat,
pakenevat vuorille kuin laaksojen
kyyhkyset.
Kaikki he valittavat,
jokainen syntejään.
17 Kaikki kädet herpoavat,
kaikki polvet ovat kuin vettä.
18 He kääriytyvät säkkeihin,
kauhu valtaa heidät.
Kaikkien kasvoilla on häpeä,
kaikki ovat ajaneet päänsä
paljaaksi.
19 Hopeansa he viskaavat kaduille,
heidän kultansa käy saastaiseksi.
Ei heidän kultansa ja hopeansa
voi heitä pelastaa Herran
vihan päivänä.
Eivät he voi tyydyttää niillä
nälkäänsä
eivätkä täyttää vatsaansa,
sillä ne ovat saaneet heidät
lankeamaan syntiin.
20 Korujensa loistolla he ylpeilivät,
kullasta he tekivät inhottavat,
iljettävät kuvansa.
Sen tähden minä teen ne
heille saastaksi.
21 Minä annan sen muukalaisten
ryöstösaaliiksi,
maan jumalattomien saaliiksi,

ja he häpäisevät sen.
22 Minä käännän kasvoni
heistä pois,
ja minun aarteeni häväistään:
väkivaltaiset tulevat ja
häpäisevät sen.
23 Valmista kahleketjut,
sillä maa on täynnä verivelkaa,
ja kaupunki on täyttynyt
väkivallasta.
24 Minä tuon kansoista pahimmat,
ja ne ottavat omikseen
teidän talonne.
Minä teen lopun mahtavien
ylpeilystä,
ja heidän pyhät paikkansa
häpäistään.
25 Kun tulee ahdinko,
he etsivät rauhaa, mutta sitä ei ole.
26 Tuho tulee tuhon jälkeen,
viesti viestin perään.
Profeetalta pyydetään näkyä;
papilta katoaa opetus ja
vanhimmilta neuvo.
27 Kuningas murehtii, päämies
pukeutuu kauhuun,
maan kansan kädet vapisevat
pelosta.
Minä teen heille heidän
vaelluksensa mukaan
ja tuomitsen heidät niin kuin
he ovat tuominneet.
He tulevat tietämään, että
minä olen Herra.”

Epäjumalanpalvelus Herran temppelissä

8 1 Kuudentena vuotena,
kuudennessa kuussa,
kuukauden viidentenä päivänä
minä istuin talossani ja Juudan
vanhimmat istuivat edessäni. Silloin
Herran, Herran, käsi laskeutui siellä
minun päälleni, 2 ja minä näin kuin
tulisen ihmishahmon. Alaspäin
siitä, mikä näytti sen lanteilta,
leimusi tuli, ja siitä ylöspäin näkyi
kuin hehkuvan metallin hohto.
3 Hän ojensi ikään kuin käden,
otti kiinni hiuksistani ja nosti
minut hengessä maan ja taivaan
välille. Hän vei minut Jumalan
näyissä Jerusalemiin, pohjoiseen
päin olevalle sisemmän esipihan
portille, sinne, missä on patsas,
joka herättää kiivauden.
4 Ja katso, siellä oli Israelin Jumalan kirkkaus, samanlainen kuin se,
jonka olin nähnyt laaksossa. 5 Hän
sanoi minulle: “Ihmislapsi, käännä
katseesi pohjoista kohti.” Minä
käänsin katseeni pohjoista kohti ja
näin alttariportista pohjoiseen päin
olevassa sisäänkäynnissä tuon kiivautta herättävän patsaan. 6 Hän kysyi minulta: “Ihmislapsi, näetkö sinä,
mitä he tekevät? Israelin heimo tekee täällä hyvin iljettäviä tekoja, että
minä väistyisin kauas pyhäköstäni.
Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja.”
7 Sitten hän vei minut esipihan
ovelle, ja minä huomasin, että
seinässä oli reikä. 8 Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, kaivaudu läpi
seinän.” Minä kaivauduin seinän läpi

ja näin, että siinä oli ovi. 9 Hän sanoi minulle vielä: “Mene katsomaan niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita he täällä tekevät.” 10 Minä menin ja katselin. Näin, että kaikkialle seinään oli kaiverrettu kaikenlaisten iljettävien maassa matelevien ja nelijalkaisten eläinten kuvia sekä kaikkia Israelin heimon jumalankuvia. 11 Niiden edessä seisoi seitsemänkymmentä miestä Israelin heimon vanhimmista. Miesten keskellä seisoi Jaasanja, Saafanin poika, ja jokaisella oli kädessään suitsutusastia, ja niistä kohosi suitsutuspilven tuoksu.

12 Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, olet kai nähnyt, mitä Israelin heimon vanhimmat tekevät pimeässä, jokainen omassa kuvakammiossaan? Hehän sanovat: ‘Ei Herra meitä näe; Herra on hylännyt tämän maan.’” 13 Hän sanoi minulle: “Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja, joita he tekevät.”

14 Ja hän vei minut Herran huoneen pohjoista kohden olevalle portille, ja minä näin siellä naisia istumassa ja itkemässä Tammusta. 15 Hän sanoi minulle: “Näitkö, ihmislapsi? Sinä saat nähdä vieläkin iljettävämpiä tekoja kuin nämä.”

16 Hän vei minut Herran huoneen sisemmälle esipihalle. Siellä, Herran temppelin ovella, eteisen ja alttarin välillä, oli noin kaksikymmentäviisi miestä. Heidän selkänsä olivat Herran temppeliin päin ja kasvonsa itään päin, ja he kumartuivat maahan itää kohden ja palvoivat aurinkoa. 17 Hän sanoi minulle: “Näitkö, ihmislapsi? Eikö Juudan heimolle riitä se, että he tekevät näitä iljetyksiä, joita täällä on tehty? Hehän ovat täyttäneet maan väkivallalla ja vihoittaneet minut yhä uudestaan? Katso, nyt he vievät viiniköynnöksen lehvää nenänsä eteen! 18 Siksi minäkin annan vihalleni vallan, en sääli enkä armahda. Vaikka he huutaisivat minua suureen ääneen, minä en heitä kuule.”

Epäjumalanpalvelijat surmataan

9 1 Sitten minä kuulin, kun hän huusi kovalla äänellä: “Tulkaa, te, jotka on määrätty rankaisemaan kaupunkia, kullakin olkoon tuhoaseensa kädessään!” 2 Silloin minä näin kuuden miehen tulevan pohjoiseen johtavan Yläportin kautta. Kullakin heistä oli kädessään hävitysase, mutta yksi mies heidän joukossaan oli pukeutunut pellavavaatteisiin, ja hänellä oli vyöllään kirjurin välineet. He tulivat ja asettuivat seisomaan vaskialttarin ääreen.

3 Mutta Israelin Jumalan kirkkaus, joka oli ollut kerubin yllä, oli siirtynyt sieltä huoneen ovelle. Herra kutsui pellavapukuista miestä, jolla oli kirjurin välineet vyöllään, 4 ja sanoi hänelle: “Kulje läpi kaupungin, läpi Jerusalemin, ja tee merkki niiden miesten otsaan, jotka huokaavat ja

valittavat kaikkia iljettäviä tekoja, joita tehdään sen muurien sisällä.” 5 Toisille miehille kuulin hänen sanovan: “Kulkekaa kaupungin läpi hänen jäljessään ja surmatkaa. Älkää säälikö älkääkä armahtako ketään. 6 Tappakaa tyystin vanhukset ja nuorukaiset, neitoset, lapset ja naiset, mutta älkää koskeko kehenkään, jossa on merkki. Aloittakaa minun pyhäköstäni.” Niin he aloittivat miehistä, jotka olivat temppelin edessä, kansan vanhimmista. 7 Hän sanoi heille: “Saastuttakaa temppeli ja täyttäkää esipihat surmatuilla. Lähtekää liikkeelle!” Niin miehet lähtivät ja surmasivat kaupungin kansaa.

8 Mutta kun minä heidän surmatessaan olin jäänyt yksin jäljelle, minä heittäydyin kasvoilleni ja huusin: “Voi Herra, Herra! Hävitätkö sinä Israelin koko jäännöksen, kun vuodatat vihasi Jerusalemin päälle?” 9 Niin hän sanoi minulle: “Israelin ja Juudan heimon syntivelka on suunnattoman suuri. Maa on kokonaan veren tahraama, ja kaupunki on täynnä vääryyttä. Hehän sanovat: ‘Herra on hylännyt tämän maan; ei Herra mitään näe.’ 10 Niinpä minäkään en sääli enkä armahda. Minä annan heidän vaelluksensa tulla heidän itsensä päälle.” 11 Silloin pellavapukuinen mies, jolla oli vyöllään kirjurin välineet, ilmoitti: “Minä olen tehnyt niin kuin sinä minua käskit.”

Herran kirkkaus poistuu temppelistä

10 1 Sitten minä näin, että taivaanavaruudessa, kerubien pään päällä, oli valtaistuimen kaltainen, näöltään kuin safiirikiveä. 2 Pellavapukuiselle miehelle sanottiin: “Mene kerubin alle pyörien väliin, täytä kourasi kerubien välissä olevilla tulisilla hiilillä ja sirottele ne kaupungin päälle.” Ja minä näin miehen lähtevän.

3 Kerubit seisoivat temppelin oikealla puolella miehen tullessa niiden luo. Pilvi peitti sisemmän esipihan, 4 ja Herran kirkkaus siirtyi kerubien yltä temppelin ovelle. Pilvi täytti temppelin, ja esipiha tuli täyteen Herran kirkkauden loistetta. 5 Kerubien siipien ääni kuului ulompaan esipihaan asti. Se oli kuin Kaikkivaltiaan Jumalan ääni, kun hän puhuu.

6 Herra käski pellavapukuista miestä: “Ota tulta pyörien välistä, kerubien keskeltä.” Niin tämä meni ja seisahtui pyörän luo. 7 Yksi kerubeista ojensi kätensä kerubien välitse niiden keskellä olevaan tuleen, otti tulta ja antoi pellavapukuisen kouriin. Tämä otti tulen ja lähti pois. 8 Silloin tuli kerubien siipien alta näkyviin ikään kuin ihmiskäsi.

9 Minä näin, että kerubien vierellä
oli neljä pyörää, yksi pyörä kunkin
kerubin kohdalla. Pyörät olivat näöltään kuin krysoliittikiveä. 10 Kaikki
neljä näyttivät samanlaisilta, ikään
kuin pyörän sisässä olisi ollut toinen
pyörä. 11 Kulkiessaan ne liikkuivat
neljään suuntaan eivätkä kääntyneet. Mitä paikkaa kohti päät olivat
kääntyneet, sinne ne kulkivat. Ne eivät kääntyneet kulkiessaan.

12 Kerubien koko ruumis, selkä ja
kädet ja myös siivet ja pyörät olivat kauttaaltaan täynnä silmiä –
13 niiden neljän pyöriä minä kuulin kutsuttavan rattaiksi. 14 Kullakin
kerubilla oli neljät kasvot. Yhdet kasvot olivat kerubin kasvot, toiset kasvot ihmisen kasvot, kolmannet leijonan kasvot ja neljännet kotkan kasvot. 15 Sitten kerubit kohosivat. Ne
olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. 16 Kun kerubit kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun kerubit nostivat
siipensä kohotakseen ylös maasta,
eivät myöskään pyörät jääneet pois
niiden viereltä. 17 Kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin, ja kun
ne kohosivat, pyörät kohosivat niiden mukana, sillä pyörissä oli elämän henki.

18 Sitten Herran kirkkaus lähti
temppelin ovelta ja asettui kerubien
ylle. 19 Lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta
silmieni edessä. Pyörät kohosivat
niiden kanssa, ja ne seisahtuivat
Herran temppelin itäisen portin
ovelle. Niiden yläpuolella oli Israelin Jumalan kirkkaus. 20 Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Israelin Jumalan alla Kebarjoen varrella.
Minä tulin tietämään, että ne olivat kerubeja. 21 Kullakin neljällä oli
neljät kasvot ja neljä siipeä, ja siipien alla oli ikään kuin ihmiskädet.
22 Niiden kasvot olivat hahmoltaan
samanlaiset kuin ne, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Sellaisilta ne
näyttivät, ja sellaisia ne olivat. Kukin
niistä kulki suoraan eteenpäin.

Tuomio Israelin päämiehille

11 1 Sitten Henki nosti
minut ja vei Herran
huoneen itäiselle, itään johtavalle,
portille. Portinaukossa näin
kaksikymmentäviisi miestä, ja
heidän keskellään minä näin
kansan ruhtinaat Jaasanjan, Assurin
pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan.
2 Herra sanoi minulle: “Ihmislapsi,
nämä miehet tekevät turmiollisia
suunnitelmia ja antavat huonoja
neuvoja tässä kaupungissa. 3 He
sanovat: ‘Lähiaikoina ei kannata
rakentaa taloja: tämä kaupunki on
pata, me olemme liha.’ 4 Profetoi
siis heistä, ihmislapsi, profetoi.”

5 Silloin Herran Henki laskeutui
päälleni ja käski minun sanoa:
“Näin sanoo Herra: Tällä tavoin te
olette puhuneet, Israelin heimo,

ja minä tiedän, mitä teidän mielessänne liikkuu. 6 Paljon on teidän surmaamianne tässä kaupungissa, te olette täyttäneet sen kadut ruumiilla. 7 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Ne, jotka te olette heittäneet sen kaduille surmattuina, ovat liha, ja kaupunki on pata, mutta teidät minä vien sieltä pois. 8 Miekkaa te pelkäätte, ja miekan minä tuon teidän kimppuunne, sanoo Herra, Herra. 9 Minä vien teidät pois tästä kaupungista ja annan teidät muukalaisten käsiin. Minä panen toimeen tuomiot teidän keskuudessanne. 10 Miekkaan te kaadutte; Israelin rajalla minä teidät tuomitsen. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. 11 Tämä paikka ei tule olemaan teille patana ettekä te siinä lihana. Israelin rajalla minä teidät tuomitsen, 12 ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. Te ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä ole noudattaneet minun säädöksiäni vaan olette noudattaneet ympärillänne olevien kansojen säädöksiä."

13 Kun minä profetoin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Silloin minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä: "Voi Herra, Herra! Teetkö sinä kokonaan lopun Israelin jäännöksestä?"

Kivisydän ja lihasydän

14 Sitten minulle tuli tämä Herran sana: 15 "Ihmislapsi, sinun veljistäsi, sukulaisistasi ja koko Israelin heimosta Jerusalemin asukkaat sanovat: 'He ovat kaukana Herrasta! Meille tämä maa on annettu perinnöksi!' 16 Sano siis: Näin sanoo Herra, Herra: Koska minä olen vienyt heidät kauas kansojen sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin, minä olen ollut heille vähän aikaa pyhäkkönä niissä maissa, joihin he ovat joutuneet. 17 Sano sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra: Minä kokoan teidät kansojen seasta ja kerään teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja annan teille Israelin maan.

18 Silloin israelilaiset tulevat sinne ja poistavat maasta kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset. 19 Minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan heidän sisimpäänsä. Minä poistan kivisydämen heidän rinnastaan ja annan heille lihasydämen, 20 niin että he vaeltavat minun lakieni mukaan, noudattavat minun säädöksiäni ja toimivat niiden mukaan. Silloin heistä tulee minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. 21 Mutta joiden sydän seuraa heidän iljetyksiään ja kauhistuksiaan, niiden vaelluksen minä annan tulla heidän itsensä päälle, sanoo Herra, Herra."

Herran kirkkaus poistuu Jerusalemista

22 Sitten kerubit nostivat siipensä,
ja pyörät nousivat niiden mukana, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli niiden yläpuolella. 23 Herran kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka on kaupungin itäpuolella. 24 Mutta minut Henki nosti ja vei näyssä, Jumalan Hengessä, Kaldeaan pakkosiirtolaisten luo. Sitten näky, jota katselin, otettiin minulta pois. 25 Minä kerroin pakkosiirtolaisille kaiken, mitä Herra oli minulle näyttänyt.

Profeetta on ennusmerkki Israelille

12 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, sinä asut kapinallisen heimon keskellä. Heillä on silmät nähdä, mutta eivät he näe, heillä on korvat kuulla, mutta eivät he kuule, koska he ovat kapinallinen heimo. 3 Ihmislapsi, sinun on pakattava tavarasi pakkosiirtolaisuutta varten ja mentävä päiväsaikaan heidän nähtensä pakkosiirtolaisen tavoin omalta paikkakunnaltasi toiselle paikkakunnalle. Ehkäpä he ymmärtävät sen, vaikka ovatkin kapinallinen heimo. 4 Vie tavarasi ulos päiväsaikaan heidän nähtensä, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa, mutta sinun on lähdettävä vasta illalla, ikään kuin lähtisit pakkosiirtolaisuuteen heidän nähtensä. 5 Murra seinään aukko heidän nähtensä ja vie tavarasi siitä ulos. 6 Nosta ne harteillesi heidän nähtensä ja vie ne ulos pimeässä. Peitä kasvosi, niin ettet näe maata. Minä teen sinusta ennusmerkin Israelin heimolle."

7 Minä tein niin kuin minua oli käsketty: Vein päiväsaikaan tavarani ulos, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa. Illalla mursin käsin seinään aukon, vein pimeässä tavarani ulos ja nostin ne harteilleni heidän nähtensä.

8 Aamulla minulle tuli tämä Herran sana: 9 "Ihmislapsi, eivätkö israelilaiset, tuo kapinallinen heimo, ole kysyneet sinulta, mitä sinä teet? 10 Sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Tämä ennustus koskee ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, ja kaikkea siellä olevaa Israelin heimoa. 11 Sano: Minä olen ennusmerkkinä teille. Niin kuin minä tein, niin heillekin tehdään: heidän on mentävä vankeina pakkosiirtolaisuuteen. 12 Ruhtinas, joka on heidän keskuudessaan, nostaa tavaransa hartioilleen ja lähtee pimeässä ulos. He murtavat aukon seinään viedäkseen tavaransa siitä ulos. Ruhtinas peittää kasvonsa, niin ettei hän voi nähdä silmillään maata.

13 Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, niin että hän takertuu pyydykseeni. Sitten minä vien hänet

Baabeliin, kaldealaisten maahan,
mutta hän ei saa sitä nähdä, ja sinne
hän kuolee. 14 Minä hajotan hänen
ympäriltään kaikkiin tuuliin kaikki
hänen avustajansa ja koko hänen so-
tajoukkonsa, ja lähetän paljastetun
miekan heidän jälkeensä. 15 He tule-
vat tietämään, että minä olen Herra,
kun minä hajotan heidät kansojen
sekaan ja sirottelen heidät eri mai-
hin. 16 Mutta muutamia heistä minä
jätän jäljelle. Heidät minä pelas-
tan miekalta, nälältä ja rutolta, että
he kertoisivat kaikista iljetyksistään
kansojen seassa, minne ovatkin jou-
tuneet. Ja he tulevat tietämään, että
minä olen Herra."

Herran sana toteutuu

17 Sitten minulle tuli tämä Herran
sana: 18 "Ihmislapsi, syö leipäsi va-
visten ja juo juomasi väristen ja
huolissasi. 19 Sano maan kansalle:
Näin sanoo Herra, Herra, Jerusa-
lemin asukkaista Israelin maassa:
He tulevat syömään leipänsä huolis-
saan ja juomaan juomansa kauhuis-
saan. Maa tulee autioksi kaikesta,
mitä siinä on, kaikkien sen asuk-
kaiden väkivaltaisuuksien tähden.
20 Asutut kaupungit raunioituvat, ja
maasta tulee autio. Silloin te tie-
dätte, että minä olen Herra."

21 Minulle tuli tämä Herran
sana: 22 "Ihmislapsi, mitä tarkoit-
taa tämä teidän sananlaskunne Is-
raelin maasta: 'Aika venyy pitkälle,
ja kaikki näyt raukeavat tyhjiin'?
23 Sen tähden sano heille: 'Näin sa-
noo Herra, Herra: Minä teen lopun
tästä sananlaskusta, eikä sitä enää
lausuta Israelissa.' Sano heille päin-
vastoin: 'Lähellä on se aika ja kaik-
kien näkyjen täyttymys.' 24 Sillä pe-
tollisia näkyjä tai lipevää ennustelua
ei ole enää oleva Israelin heimon
keskuudessa. 25 Mutta se, minkä
minä, Herra, puhun, sen minä pu-
hun, ja se toteutuu eikä enää viivy.
Totisesti, minä puhun ja minä myös
toteutan sanani teidän aikananne,
te kapinallinen heimo, sanoo Herra,
Herra."

26 Vielä minulle tuli tämä Herran
sana: 27 "Ihmislapsi, kuule, mitä Is-
raelin heimo sanoo: 'Näyt, joita
hän näkee, niihin on paljon päi-
viä; hän profetoi kaukaisista ajoista.'
28 Niinpä sano heille: Näin sanoo
Herra, Herra: Ei viivy enää yhden-
kään sanani toteutuminen. Jokainen
sana, jonka minä puhun, toteutuu,
sanoo Herra, Herra."

Sana valheprofeettoja vastaan

13 1 Minulle tuli tämä Herran
sana: 2 "Ihmislapsi, profetoi
Israelin profeettoja vastaan ja sano
niille, jotka profetoivat oman sy-
dämensä voimasta: Kuulkaa Herran
sana. 3 Näin sanoo Herra, Herra:
Voi mielettömiä profeettoja, jotka
seuraavat omaa henkeään ilman,
että ovat nähneet mitään! 4 Sinun
profeetoistasi, Israel, on tullut kuin
raunioiden kettuja.

5 Te ette ole nousseet muureille
korjaamaan aukkoja Israelin huo-
neen ympäriltä, että se kestäisi
sodassa Herran päivänä. 6 Profee-
tat ovat nähneet petollisia näkyjä.
He ennustavat valhetta sanoessaan:
'Näin sanoo Herra', vaikka Herra ei
ole heitä lähettänyt. Kuitenkin he
odottavat, että hän toteuttaisi hei-
dän sanansa.

7 Ettekö olekin nähneet petolli-
sia näkyjä ja lausuneet valheellisia
ennustuksia, kun olette sanoneet:
'Näin sanoo Herra', vaikka minä en
ole puhunut?

8 Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra: Koska te olette puhuneet
petollisesti ja nähneet valhenäkyjä,
niin tietäkää, että minä itse käyn
teitä vastaan, sanoo Herra, Herra.
9 Minun käteni on niitä profeet-
toja vastaan, jotka näkevät petol-
lisia näkyjä ja ennustavat valhetta.
He eivät saa tulla minun kansani
neuvonpitoon, eikä heidän nimiään
kirjoiteta Israelin heimon kirjaan. He
eivät saa tulla Israelin maahan, ja
te tulette tietämään, että minä olen
Herra, Herra.

10 Näin tapahtuu siksi, että he
johtavat minun kansani harhaan
lupaamalla rauhaa, vaikka rauhaa
ei ole. Kansa rakentaa seinän,
ja he valkaisevat sen kalkilla.
11 Sano noille kalkilla valkaisijoille,
että se kaatuu. Tulee kaatosade,
raekivet syöksyvät maahan, myrs-
kytuuli puhkeaa, 12 ja seinä kaatuu!
Eikö teiltä silloin kysytä: 'Missä nyt
on laasti, jonka te olette sivelleet?'

13 Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra: Minä saatan kiivaudessani
myrskytuulen puhkeamaan, vihas-
sani kaatosateen lankeamaan ja
vimmassani raekivet syöksymään,
niin että tuosta kaikesta tulee loppu.
14 Minä hajotan seinän, jonka te
valkaisitte kalkilla, ja syöksen sen
maahan, niin että sen perustus
paljastuu ja se sortuu. Teillekin
tulee samalla loppu, ja te tu-
lette tietämään, että minä olen
Herra. 15 Minä tyydytän kiivauteni
tuhoamalla seinän ja ne, jotka
sen kalkilla valkaisivat. Minä sanon
teille: Ei ole enää seinää eikä sen
valkaisijoita, 16 Israelin profeettoja,
jotka profetoivat Jerusalemille ja nä-
kivät sille rauhan näkyjä, vaikka rau-
haa ei ollut tulossa, sanoo Herra,
Herra."

Profetia taikurinaisia vastaan

17 "Ja sinä, ihmislapsi, käännä
kasvosi kansasi tyttäriä vastaan,
jotka profetoivat oman sydä-
mensä voimasta. Profetoi heistä
18 ja sano: Näin sanoo Herra,
Herra: Voi naisia, jotka punovat

taikasiteitä kaikkiin ranteisiin ja tekevät huntuja kaikenkokoisten ihmisten päähän pyydystääkseen sieluja! Tehän pyydystätte minun kansani sieluja, mutta annatte toisten sielujen jäädä eloon omaksi eduksenne. 19 Te häpäisette minut kansani edessä muutamista kourallisista ohraa ja leipäpalasista. Te saatatte kuolemaan sieluja, joiden ei tulisi kuolla, ja jätätte eloon sieluja, jotka eivät saisi elää, kun valehtelette minun kansalleni, joka kuuntelee valheita.

20 Sen tähden näin sanoo Herra, Herra: Minä käyn käsiksi teidän taikasiteisiinne. Niillä te olette pyydystäneet sieluja kuin lintuja, mutta minä revin ne teidän käsivarsistanne ja päästän vapaiksi ne sielut, jotka te olette pyydystäneet niin kuin lintuja pyydystetään. 21 Minä revin teidän huntunne ja vapautan kansani teidän käsistänne, eivätkä he enää joudu teidän saaliiksenne. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.

22 Te olette valheilla murehduttaneet vanhurskaan sydämen, vaikka minä en ole murehduttanut häntä. Te olette vahvistaneet jumalattoman käsiä, ettei hän kääntyisi pahalta tieltään ja saisi elää. 23 Sen tähden te ette enää saa nähdä turhia näkyjänne ettekä esittää ennustelujanne. Minä vapautan kansani teidän käsistänne, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.”

Vastaus Israelin vanhimmille

14 1 Minun luokseni tuli miehiä Israelin vanhinten joukosta, ja he istuivat eteeni. 2 Silloin minulle tuli tämä Herran sana: 3 “Ihmislapsi, nämä miehet ovat asettaneet jumalankuvansa sydämeensä ja panneet kasvojensa eteen sen, mikä saa heidät lankeamaan syntiin. Antaisinko minä todella heidän kysyä itseltäni neuvoa? 4 Puhuttele siis heitä ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Minä, Herra, annan kyllä vastauksen jokaiselle israelilaiselle, joka asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja menee sitten profeetan luo. Hänelle minä, Herra, annan vastauksen hänen jumalankuviensa paljouden mukaan. 5 Minä tartun Israelin heimoa sydämestä, koska he kaikki ovat kääntyneet minusta pois jumalankuviensa puoleen.

6 Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Kääntykää, kääntäkää kasvonne pois jumalankuvistanne ja kaikista iljetyksistänne. 7 Sillä kuka ikinä, israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen, luopuu minusta, asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa

eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja sitten menee profeetan luo kysymään itselleen neuvoa minulta, niin minä, Herra, itse annan hänelle vastauksen. 8 Minä suuntaan kasvoni sitä miestä vastaan, teen hänestä varoittavan esimerkin ja sananlaskun ja poistan hänet kansani keskuudesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.

9 Jos profeetta antaa vietellä itsensä ja sanoo sanankin, minä, Herra, olen sallinut sen profeetan tulla vietellyksi. Minä ojennan käteni häntä vastaan ja hävitän hänet kansani Israelin keskuudesta. 10 Heidän on kannettava oma syntinsä, niin kysyjän kuin profeetankin, 11 etteivät israelilaiset enää eksyisi seuraamasta minua eivätkä enää saastuttaisi itseään kaikilla rikkomuksillaan vaan he olisivat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa, sanoo Herra, Herra."

Nooa, Daniel ja Job

12 Minulle tuli tämä Herran sana: 13 "Ihmislapsi! Kun maa tekee syntiä minua vastaan olemalla uskoton, minä ojennan sitä vastaan käteni, murran siltä leivän tuen ja lähetän maahan nälän hävittääkseni siitä ihmiset ja eläimet. 14 Jos siellä olisivat silloin nämä kolme miestä, Nooa, Daniel ja Job, niin he pelastaisivat vanhurskaudellaan vain oman henkensä, sanoo Herra, Herra.

15 Jos minä annan pahojen petojen kulkea maan halki, niin että ne surmaavat lapset ja maa tulee autioksi eikä kukaan voi kulkea siellä petojen tähden, 16 eivät nämä kolme miestä sen keskellä voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta maa tulisi autioksi.

17 Tai jos minä toisin miekan sen maan kimppuun ja sanoisin: 'Miekka, kulje halki maan!' ja niin hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, 18 ja sen keskellä olisivat silloin nämä kolme miestä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat.

19 Tai jos minä lähettäisin ruton tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen päälle surmaten ja hävittäen siitä ihmiset ja eläimet 20 ja Nooa, Daniel ja Job olisivat silloin sen keskellä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan oman henkensä he pelastaisivat vanhurskaudellaan.

21 Totisesti, näin sanoo Herra, Herra: Entä sitten, kun minä lähetän Jerusalemiin neljä pahaa tuomiotani: miekan, nälän, pahat pedot ja ruton hävittämään

siitä ihmiset ja eläimet? 22 Kuitenkin jää jäljelle poikia ja tyttäriä, jotka kuljetetaan pois. He tulevat teidän luoksenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja saatte lohdutuksen siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuottanut Jerusalemille – kaikesta, minkä olen sille tuottanut. 23 He ovat teille lohdutukseksi, kun te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa. Silloin te tulette tietämään, etten minä syyttä ole tehnyt kaikkea sitä, minkä olen Jerusalemille tehnyt, sanoo Herra, Herra."

Israel on hyödytön viiniköynnös

15 1 Sitten minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, miten viiniköynnös olisi parempi kuin kaikki muut puut? Sehän on köynnös metsän puiden joukossa. 3 Otetaanko siitä puuta, josta tehdään tarve-esine? Otetaanko siitä edes vaarnaa, johon ripustetaan kaikenlaisia esineitä? 4 Katso, se annetaan tulen ruuaksi. Sen molemmat päät on tuli polttanut, ja keskeltä se on kärventynyt. Onko siitä enää mihinkään käyttöön? 5 Jos siitä ei voinut tehdä tarve-esineitä, kun se oli ehyt, niin vielä vähemmän sitä voidaan käyttää nyt, kun tuli on polttanut sen ja se on kärventynyt.

6 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Niin kuin viiniköynnöksen, jonka minä olen antanut tulen ruuaksi metsän puiden mukana, minä annan tulen ruuaksi myös Jerusalemin asukkaat. 7 Minä käännän kasvoni heitä vastaan: tulesta he ovat päässeet, mutta tulen ruuaksi he joutuvat. Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä suuntaan kasvoni heitä vastaan 8 ja teen maan autioksi, koska he ovat olleet uskottomia, sanoo Herra, Herra."

Jerusalemin alkuperä ja kauneus

16 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, tee Jerusalemille tiettäväksi sen iljetykset. 3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra, Jerusalemille: Sinä olet alkuperältäsi ja syntyisin kanaanilaisten maasta, isäsi oli amorilainen ja äitisi heettiläinen. 4 Sinun alkuvaiheesi olivat tällaiset: Kun sinä synnyit, sinulta ei leikattu napanuoraa eikä sinua pesty vedellä puhtaaksi, sinua ei hierottu suolalla eikä sinua käärityt kapaloihin. 5 Ei kukaan säälinyt sinua sen vertaa, että olisi armeliaisuudesta tehnyt sinulle mitään näistä. Sen sijaan sinut pantiin heitteille kedolle; niin halpana sinua pidettiin sinä päivänä, jona synnyit.

6 Minä kuljin ohitsesi ja näin sinut sätkyttelemässä verissäsi. Silloin sanoin sinulle: 'Sinä saat elää.' Niin minä sanoin sinulle, kun olit verissäsi: 'Sinä saat elää.' 7 Minä tein sinut monilukuiseksi kuin kedon

kasvit, ja sinä kasvoit ja tulit suureksi. Sinusta tuli kuin kaunein koru, rintasi paisuivat ja hiuksesi kasvoivat. Kuitenkin sinä olit vielä alaston ja paljas.

8 Minä kuljin taas ohitsesi ja näin, että sinä olit iässä, joka on lemmen aikaa. Minä levitin viittani liepeen päällesi ja peitin häpysi. Minä vannoin sinulle valan ja kävin kanssasi liittoon, sanoo Herra, Herra. Niin sinusta tuli minun omani. 9 Minä pesin sinut vedellä, huuhtelin sinut verestäsi ja voitelin sinut öljyllä.

10 Minä puin sinut kirjailtuihin vaatteisiin, panin jalkoihisi merilehmännahkaiset kengät, kiedoin sinut hienoon pellavaan ja peitin sinut silkkiin. 11 Minä kaunistin sinua koruilla, panin ranteisiisi rannerenkaat ja kaulaasi kaulakorun. 12 Nenääsi minä panin nenärenkaan, korviisi korvarenkaat ja päähäsi kauniin kruunun. 13 Näin yllesi puettiin kulta ja hopeakorut, ja vaatteesi olivat hienoa pellavaa, silkkiä ja kirjailtua kangasta. Sinä käytit ravinnoksesi hienoja vehnäjauhoja, hunajaa ja öljyä. Sinusta tuli sanomattoman kaunis, ja sinä pääsit kuninkaalliseen arvoon. 14 Nimesi tuli tunnetuksi kansojen keskuudessa kauneutesi vuoksi, sillä se oli täydellinen sen loiston vuoksi, jonka minä puin sinun yllesi, sanoo Herra, Herra.”

Jerusalem lankeaa haureuteen

15 “Mutta sinä luotit kauneuteesi ja aloit harjoittaa haureutta maineesi turvin. Sinä vuodatit haureuttasi ohikulkijoille, jokainen sai siitä osansa. 16 Sinä otit vaatteitasi, teit itsellesi monenkirjavia uhrikukkuloita ja harjoitit haureutta vaatteittesi päällä. Sellaista ei ole ennen tapahtunut eikä tule tapahtumaan. 17 Sinä otit ihania korujasi, minun kultaani ja hopeaani, jota minä olin antanut sinulle, teit itsellesi miehenkuvia ja harjoitit haureutta niiden kanssa. 18 Sinä otit kirjailtuja vaatteitasi ja verhosit kuvat niillä, sinä panit niiden eteen minun öljyni ja suitsukkeeni. 19 Ruuan, jonka minä sinulle annoin ja jolla minä sinua ruokin, hienot vehnäjauhot, öljyn ja hunajan, sinä panit kuvien eteen suloiseksi tuoksuksi. Näin tapahtui, sanoo Herra, Herra.

20 Sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit minulle synnyttänyt, ja teurastit heidät kuvien ruuaksi. Oliko haureutesi liian vähäistä, 21 niin että sinun piti vielä teurastaa minun poikani, panna heidät kulkemaan tulen läpi uhrina niille? 22 Harjoittaessasi kaikkia iljetyksiäsi ja haureuttasi sinä unohdit lapsuutesi päivät, jolloin olit alaston ja paljas ja sätkyttelit verissäsi.

23 Voi, voi sinua, sanoo Herra,
Herra! Kaikkien pahojen tekojesi
lisäksi 24 sinä rakensit itsellesi
korokkeita ja teit itsellesi kumpuja
kaikille toreille. 25 Sinä rakensit
kumpusi jokaiseen kadunkulmaan
ja saastutit kauneutesi; sinä levitit
reitesi jokaiselle ohikulkijalle ja
harjoitit yhä enemmän haureuttasi.
26 Sinä harjoitit haureutta
naapuriesi, suurijäsenisten
egyptiläisten kanssa, ja lisäsit
haureuttasi yhä enemmän ja niin
vihoitit minut.
27 Silloin minä ojensin käteni
sinua vastaan, tein määräosasi
pieneksi ja annoin sinut alttiiksi
vihollistesi, filistealaisten tyttärien,
mielivallalle. Jopa heidän
mielestään sinun irstas elämäsi
oli häpeällistä. 28 Sinä harjoitit
haureutta myös assurilaisten
kanssa, kun olit niin kyltymätön.
Vaikka harjoitit haureutta heidän
kanssaan, et tyytynyt siihenkään
29 vaan harjoitit yhä enemmän
haureutta, myös kauppiaitten
maassa, Kaldeassa, mutta et saanut
siitäkään kylliksesi.
30 Kuinka himokas olikaan sydä-
mesi, kun teit tämän kaiken, niin
kuin tekee itse pääportto, sa-
noo Herra, Herra. 31 Sinä rakensit
korokkeesi kaikkiin kadunkulmiin
ja teit kumpusi kaikille toreille.
Sinä et kuitenkaan ollut mui-
den porttojen kaltainen, koska
pidit halpana portonpalkkaa. 32 Sinä
avionrikkojavaimo, joka miehesi
sijaan otat vieraita! 33 Kaikille
portoille annetaan lahja, mutta sinä
annoit lahjoja kaikille rakastajillesi,
lahjoit haureudessasi heitä tu-
lemaan luoksesi joka taholta.
34 Haureudessasi toimit päinvastoin
kuin muut naiset: sinun perässäsi
ei juostu haureuteen eikä sinulle
maksettu portonpalkkaa, vaan sinä
itse maksoit rakastajillesi. Näin se oli
päinvastoin.
35 Kuule siis Herran sana, sinä
portto!”

Rietas portto saa tuomion

36 “Näin sanoo Herra, Herra:
Sinä olet tuhlannut rahasi ja olet
haureudessasi paljastanut häpysi
kaikille rakastajillesi ja kaikille
iljettäville jumalankuvillesi, ja sinä
olet antanut niille uhriksi lastesi ve-
ren. 37 Tiedä siis, että minä kokoan
kaikki rakastajasi, jotka olivat sinulle
mieleen, kaikki, joita sinä rakastit ja
myös kaikki, joita aloit vihata. Hei-
dät minä kokoan sinua vastaan joka
taholta ja paljastan heille häpysi,
niin että he näkevät koko alastomuu-
tesi. 38 Minä tuomitsen sinut niin
kuin tuomitaan naiset, jotka ovat
tehneet aviorikoksen ja murhan.
Minä annan sinun veresi vuotaa
vihassa ja kiivaudessa. 39 Minä an-
nan sinut heidän käsiinsä. He

hajottavat korokkeesi ja repivät hajalle kumpusi, riisuvat vaatteesi, ottavat korusi ja jättävät sinut paljaaksi ja alastomaksi. 40 He nostattavat kansanjoukon sinua vastaan ja kivittävät sinut. He hakkaavat sinut kappaleiksi miekoillaan, 41 polttavat talosi ja panevat toimeen tuomiosi monien naisten nähden. Minä teen lopun sinun portonelämästäsi, etkä sinä enää maksa portonpalkkoja. 42 Minä tyydytän vihani sinussa, mutta sen jälkeen minun kiivauteni kääntyy sinusta pois. Silloin minä tyynnyn enkä enää ole vihastunut. 43 Minä annan vaelluksesi seurausten kohdata sinua, koska et muistanut nuoruutesi päiviä vaan ärsytit minua kaikella tällä, sanoo Herra, Herra. Etkö muka ole harjoittanut riettautta kaikkien iljettävyyksiesi lisäksi?

44 Jokainen, joka käyttää sananlaskuja, sanoo sinusta: ‘Millainen äiti, sellainen tytär.’ 45 Sinä olet äitisi tytär: hän inhosi miestään ja lapsiaan. Sinä olet sisartesi sisar: he inhosivat miehiään ja lapsiaan. Äitinne oli heettiläinen ja isänne amorilainen.”

Samarian ja Sodoman synnit

46 “Isompi sisaresi on Samaria, joka asuu tyttärineen sinusta pohjoiseen, ja pienempi sisaresi on Sodoma, joka asuu tyttärineen sinusta etelään. 47 Sinä et ainoastaan vaeltanut heidän teitään ja tehnyt samanlaisia iljettäviä tekoja kuin he; pian olit jo kaikilla teilläsi kelvottomampi kuin he. 48 Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: totisesti, sisaresi Sodoma tyttärineen ei ole tehnyt yhtä pahoin kuin sinä tyttärinesi olet tehnyt. 49 Tämä oli sisaresi Sodoman synti: ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään, mutta kurjan ja köyhän käteen hän ei tarttunut auttaakseen häntä. 50 He ylpeilivät ja tekivät iljettäviä tekoja minun edessäni. Kun minä sen näin, minä pyyhkäisin heidät pois. 51 Samaria ei kuitenkaan ole tehnyt puoleksikaan niin paljon syntiä kuin sinä. Sinä olet tehnyt iljettäviä tekoja paljon enemmän kuin sisaresi ja olet saanut heidät näyttämään vanhurskailta kaikkien iljettävien tekojesi vuoksi. 52 Kanna siis sinäkin häpeäsi, koska olet synneilläsi hankkinut moisen hyvityksen sisarellesi. Onhan sinusta tullut iljettävämpi kuin he, ja niin he ovat vanhurskaampia kuin sinä. Häpeä sinäkin ja kanna häpeääsi, olethan saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta.

53 Minä käännän heidän kohtalonsa, Sodoman ja hänen tyttäriensä kohtalon sekä Samarian ja hänen tyttäriensä kohtalon. Minä käännän myös sinun kohtalosi heidän keskellään, 54 että saisit kantaa häpeääsi, hävetä kaiken sen

vuoksi, mitä teit, kun sait heidät
tuntemaan lohdutusta.
55 Sisaresi Sodoma tyttärineen
palaa entiselleen, ja Samaria
tyttärineen palaa entiselleen. Myös
sinä tyttärinesi palaat entisellesi.
56 Eikö sisaresi Sodoma ollut-
kin huhupuheena suussasi sinun
ylpeytesi aikana, 57 ennen kuin oma
pahuutesi paljastui, kun jouduit
Aramin tyttärien ja kaikkien heidän
ympärillään asuvien filistealaisten
tyttärien häväistäväksi? He pilkkaa-
vat sinua joka taholta, 58 ja joudut
kantamaan riettautesi ja iljettävien
tekojesi seuraukset, sanoo Herra.”

Jerusalem joutuu häpeään

59 “Sillä näin sanoo Herra, Herra:
Minä olen tehnyt sinulle tekojesi
mukaan: sinä halveksit valaa ja rikoit
liiton. 60 Kuitenkin minä muistan liit-
toni, jonka tein kanssasi nuoruutesi
päivinä, ja minä pidän sen voimassa
ikuisena liittona. 61 Silloin sinä muis-
tat vaelluksesi ja sinä häpeät, kun
otat vastaan vanhemmat sisaresi ja
myös nuoremmat. Heidät minä an-
nan sinulle tyttäriksi, mutta en sinun
uskollisuutesi vuoksi. 62 Minä itse pi-
dän sinun kanssasi tekemäni liiton
voimassa, ja sinä tulet tietämään,
että minä olen Herra. 63 Niin sinä
muistat ja häpeät, etkä voi avata
suutasi häpeäsi tähden, kun minä
annan sinulle anteeksi kaiken mitä
olet tehnyt, sanoo Herra, Herra.”

Kaksi kotkaa, setripuu ja viiniköynnös

17 1 Minulle tuli tämä Herran
sana:

2 “Ihmislapsi, esitä arvoitus ja
lausu vertaus Israelin
heimolle.
3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra:
Suuri kotka,
suurisiipinen ja pitkäsulkainen,
runsashöyheninen ja
monivärinen,
tuli Libanonille ja otti latvuksen
setripuusta.
4 Se taittoi siitä latvaverson,
vei sen kauppiaiden maahan,
asetti sen kauppamiesten
kaupunkiin.
5 Sitten se otti siitä maasta taimen
ja istutti sen peltoon,
vei taimen runsaan veden ääreen,
asetti sen kasvamaan kuin paju.
6 Taimi kasvoi, ja siitä tuli
viiniköynnös,
laajalle versova, matalakasvuinen.
Sen oksat kääntyivät kotkaan päin
ja juuret sen alle.
Siitä tuli viiniköynnös,
se haaroittui ja työnsi oksia.
7 Tuli toinen suuri kotka,
suurisiipinen ja
runsashöyheninen.
Viiniköynnös käänsi nyt juurensa
sitä kohti
ja oksansa kasvamaan siihen päin
saadakseen sieltä enemmän vettä

kuin siitä palstasta, johon se
oli istutettu.
8 Hyvään peltoon,
runsaan veden ääreen,
se oli istutettu,
että se tekisi oksia,
kantaisi hedelmää
ja siitä tulisi jalo viiniköynnös.
9 Sano: Näin sanoo Herra, Herra:
Menestyyköhän se?
Eikö sen juuria katkota
ja sen hedelmiä revitä irti,
niin että kaikki sen versomat
lehdet kuivuvat?
Ei tarvita suurta voimaa eikä
paljoa väkeä
sen nostamiseksi juuriltaan.
10 Istutettu se on, mutta
menestyykö se?
Eiköhän se kuivu kokonaan,
kun itätuuli puhaltaa siihen?
Se kuivuu penkereeseen, jossa
se versoi.”

Baabel, Jerusalem ja Egypti

11 Minulle tuli tämä Herran sana:
12 “Sano kapinalliselle heimolle: ‘Ettekö ymmärrä, mitä tämä merkitsee?’ Sano heille: Baabelin kuningas tuli Jerusalemiin, otti sen kuninkaan ja ruhtinaat ja vei heidät luokseen Baabeliin. 13 Hän otti kuninkaallisesta suvusta yhden miehen, teki hänen kanssaan liiton ja vannotti hänellä valan, mutta muut maan mahtimiehet hän vei mukanaan, 14 että valtakunta jäisi vähäpätöiseksi eikä vahvistuisi ja että se pitäisi liittonsa voimassa. 15 Mutta tuo mies kapinoi Baabelin kuningasta vastaan ja lähetti lähettiläänsä Egyptiin saadakseen hevosia ja paljon sotaväkeä. Menestyyköhän se, joka tällaista tekee, pelastuuko hän? Pelastuuko se, joka rikkoo liiton?

16 Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: hänen on totisesti kuoltava Baabelissa, sen kuninkaan luona, joka asetti hänet kuninkaaksi ja jolle vannomaansa valaa hän on halveksinut ja jonka liiton hän on rikkonut. 17 Eikä faraosta, hänen suuresta sotajoukostaan ja paljosta väestään, ole hänelle apua sodassa, kun luodaan piiritysvalli ja rakennetaan saartovarusteet suurten joukkojen tuhoamiseksi. 18 Tuo mies halveksi valaa ja rikkoi liiton. Hän teki kaiken tämän, vaikka oli lyönyt kättä. Ei hän pelastu.

19 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä elän, minä annan rangaistuksen kohdata häntä, koska hän halveksi valaani ja rikkoi liittoni. 20 Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, ja hän takertuu minun pyydykseeni. Minä vien hänet Baabeliin ja käyn siellä oikeutta hänen kanssaan uskottomuuden vuoksi, jota hän on osoittanut minua kohtaan. 21 Kaikki hänen sotajoukoistaan paenneet

kaatuvat miekkaan, ja jäljelle jääneet hajaantuvat kaikkiin tuuliin. Silloin te tulette tietämään, että minä, Herra, olen puhunut.”

Herra istuttaa setripuun latvuksen

22 “Näin sanoo Herra, Herra: Minä itse otan sen korkean setripuun latvuksesta ylimmän hennon verson ja istutan sen korkealle ja jyrkälle vuorelle. 23 Israelin korkeille vuorille minä sen istutan, ja se tekee oksia ja kantaa hedelmää; siitä tulee mahtava setri. Sen alla oleilevat kaikki linnut, kaikki siivekkäät, pesivät sen oksien varjossa. 24 Kaikki metsän puut tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka teen korkean puun matalaksi ja matalan puun korkeaksi, tuoreen puun kuivaksi ja kuivan puun kukoistavaksi. Minä, Herra, olen puhunut, ja toteutan sen.”

Jokainen joutuu vastuuseen omista teoistaan

18 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Mitä te oikein tarkoitatte, kun käytätte Israelin maassa tätä sananlaskua: ‘Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat vioittuivat’?

3 Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, enää ette saa lausua tätä sananlaskua Israelissa. 4 Kaikki sielut kuuluvat minulle, niin isän sielu kuin pojankin – ne ovat minun. Jokaisen sielun, joka tekee syntiä, on kuoltava.

5 Vanhurskas mies toimii oikein ja vanhurskaasti. 6 Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ei yhdy kuukautistilassa olevaan naiseen, 7 ei sorra ketään vaan antaa takaisin velan pantin, ei ryöstä eikä riistä. Hän tarjoaa leivästään nälkäiselle ja antaa vaatetta alastoman verhoksi. 8 Hän ei lainaa korkoa vastaan eikä ota voittoa vaan pitää kätensä erossa vääryydestä ja antaa miesten kiistassa oikean tuomion. 9 Hän vaeltaa minun lakieni mukaan, noudattaa säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein. Hän on vanhurskas, hän saa totisesti elää, sanoo Herra, Herra.

10 Mutta hänelle voi syntyä poika, joka on väkivaltainen, vuodattaa verta ja tekee jotakin näistä asioista, 11 joita hän itse ei ole tehnyt. Jos poika syö uhrivuorilla, saastuttaa lähimmäisensä vaimon, 12 sortaa kurjaa ja köyhää, ryöstää ja riistää, ei anna takaisin velan panttia, katsoo jumalankuvien puoleen, tekee iljettäviä tekoja, 13 lainaa korkoa vastaan ja ottaa voittoa, saisiko hän elää? Hän ei saa elää: hän on tehnyt kaikkia näitä iljettäviä tekoja. Hänet on surmattava, hänen verensä tulee hänen itsensä päälle.

14 Hänelle taas saattaa syntyä poika, joka näkee kaikki isänsä tekemät synnit, hän näkee ne, mutta ei tee niiden mukaan: 15 Hän

ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, 16 ei sorra toista, ei ota panttia, ei ryöstä eikä riistä. Hän jakaa leivästään nälkäiselle, antaa vaatetta alastoman verhoksi, 17 ei sorra kurjaa, ei ota korkoa eikä voittoa vaan tekee minun säädösteni mukaan ja vaeltaa käskyjeni mukaan. Hänen ei tarvitse kuolla isänsä syyllisyyden vuoksi, hän saa totisesti elää. 18 Hänen isänsä harjoitti väkivaltaa, riisti ja ryösti veljeltään ja teki kansansa keskuudessa sellaista, mikä ei ole hyvää. Sen tähden hänen oli kuoltava syyllisyytensä vuoksi.

19 Te kysytte: ‘Miksi pojan ei tarvitse kantaa isän syyllisyyttä?’ Kun poika on toiminut oikeuden ja vanhurskauden mukaan, noudattanut kaikkia minun säädöksiäni ja tehnyt niiden mukaan, hän totisesti saa elää. 20 Mutta sen, joka tekee syntiä, on kuoltava. Poika ei kanna isän syyllisyyttä eikä isä pojan syyllisyyttä. Vanhurskas saa vanhurskautensa mukaan, jumalaton jumalattomuutensa mukaan.

21 Jos jumalaton kääntyy kaikista synneistään, joita hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia minun säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla. 22 Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän saa elää vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut. 23 Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra? Eikö ennemmin se, että hän kääntyy teiltään ja saa elää?”

Herran tiet ovat oikeat,
syntisten tiet ovat väärät

24 “Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, samoja iljettäviä tekoja, joita jumalaton tekee, saisiko hän elää, vaikka tekee niin? Yhtäkään hänen vanhurskaista teoistaan, joita hän on tehnyt, ei silloin muisteta, ja hänen on kuoltava uskottomuutensa tähden ja syntinsä tähden, jota hän on harjoittanut.

25 Mutta te sanotte: ‘Herran tie ei ole oikea.’ Kuulkaahan, te Israelin heimo! Minunko tieni ei olisi oikea? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat! 26 Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on sen tähden kuoltava. Tekemänsä vääryyden tähden hänen on kuoltava. 27 Ja jos jumalaton kääntyy harjoittamastaan jumalattomuudesta ja toimii oikein ja vanhurskaasti, hän pelastaa sielunsa. 28 Koska hän ymmärsi kääntyä kaikista synneistään, joita oli tehnyt, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla. 29 Mutta Israelin heimo sanoo: ‘Herran tie ei ole oikea.’ Minunko tieni eivät olisi oikeat,

te Israelin heimo? Eikö ole niin, että
teidän omat tienne eivät ole oikeat!
30 Niinpä minä tuomitsen teidät, te
Israelin heimo, itse kunkin hänen
vaelluksensa mukaan, sanoo Herra,
Herra. Kääntykää, palatkaa kaikista
synneistänne, ettei syyllisyys saisi
teitä kompastumaan. 31 Heittäkää
pois päältänne kaikki rikoksenne,
joita olette tehneet, ja hankkikaa it-
sellenne uusi sydän ja uusi henki.
Minkä tähden te kuolisitte, Israelin
heimo! 32 Ei minulle ole mieleen ih-
misen kuolema, sanoo Herra, Herra.
Kääntykää, niin te saatte elää!”

Valitusvirsi Israelin ruhtinaista

19 1 “Ja sinä, laula Israelin
ruhtinaista valitusvirsi
2 näillä sanoilla:
‘Mikä naarasleijona äitisi olikaan
leijonien joukossa!
Se makasi nuorten leijonien
keskellä,
kasvatti pentujaan.
3 Se sai suureksi yhden
pennuistaan:
siitä tuli nuori leijona,
se oppi raatelemaan saalista,
se söi ihmisiä.
4 Kansat kuulivat siitä:
se pyydystettiin niiden kuoppaan
ja vietiin koukuista taluttaen
Egyptin maahan.
5 Kun emo näki, että aikaa kului
ja toivo katosi,
se otti toisen pennuistaan
ja kasvatti siitä nuoren leijonan.
6 Se käyskenteli leijonien keskellä,
siitä tuli nuori leijona,
se oppi raatelemaan saalista,
se söi ihmisiä.
7 Se hävitti heidän palatsinsa
ja raunioitti heidän kaupunkinsa.
Maa ja kaikki, mitä siinä on,
kauhistui sen karjuntaa.
8 Sen kimppuun hyökkäsivät
kansat kaikkialta
maakunnista,
ne levittivät sen yli verkkonsa.
Se jäi kiinni niiden
pyyntikuoppaan.
9 Se pantiin koukkuihin ja
kaularautoihin
ja vietiin Baabelin kuninkaan
eteen.
Se vietiin linnoituksiin,
ettei sen ääni enää kuuluisi
Israelin vuorille.
10 Äitisi oli kuin köynnös
viinitarhassa,
veden ääreen istutettu.
Siitä tuli hedelmää kantava ja
tuuheaoksainen
runsaan veden voimasta.
11 Siihen tuli vahvoja oksia
hallitsijoiden valtikoiksi.
Sen runko kohosi korkealle tiheän
lehvistön keskellä,
ja se näkyi kauas korkeana ja
runsasoksaisena.
12 Mutta vihaisesti se temmattiin
juuriltaan
ja viskattiin maahan,
itätuuli kuivatti sen hedelmät.

Sen vahvat oksat taitettiin pois,
ja ne kuivettuivat,
tuli kulutti ne.
13 Nyt se on istutettu
autiomaahan,
kuivaan ja janoiseen maahan.
14 Sen valtaoksasta on
lähtenyt tuli,
joka on kuluttanut puun hedelmät,
eikä siinä enää ole vahvaa oksaa
hallitsijan valtikaksi.'"
Valitusvirsi tämä oli, ja valitusvirsi
siitä on tullut.

Herra vei Israelin pois Egyptistä oman nimensä tähden

20 1 Seitsemännen vuoden viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli miehiä Juudan vanhinten joukosta kysymään neuvoa Herralta. Kun he istuivat minun eteeni, 2 minulle tuli tämä Herran sana:

3 "Ihmislapsi, puhu Israelin vanhimmille ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Tuletteko te kysymään minulta neuvoa? Niin totta kuin minä elän, minä en suostu antamaan teille neuvoa, sanoo Herra, Herra. 4 Etkö tuomitse heitä, ihmislapsi, etkö tuomitse? Tee heille tiettäviksi heidän isiensä iljettävät teot 5 ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Kun minä valitsin Israelin, minä vannoin kättä kohottaen valan Jaakobin heimon jälkeläisille. Minä tein itseni heille tunnetuksi Egyptin maassa ja sanoin heille kättä kohottaen: 'Minä olen Herra, teidän Jumalanne.' 6 Sinä päivänä minä lupasin heille kättä kohottaen, että vien heidät pois Egyptin maasta siihen maahan, jonka olin heitä varten etsinyt. Se vuotaa maitoa ja hunajaa; se on kaikista maista ihanin. 7 Minä sanoin heille: 'Heittäköön jokainen teistä pois iljetykset kasvojensa edestä, älkää saastuttako itseänne Egyptin jumalankuvilla. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.'

8 Mutta he kapinoivat minua vastaan eivätkä tahtoneet kuunnella minua. Kukaan heistä ei heittänyt pois iljetyksiään kasvojensa edestä eikä hylännyt Egyptin jumalankuvia. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä Egyptin maassa.

9 Mutta sen mitä tein, minä tein oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden keskellä he olivat. Niiden nähden minä tein itseni heille tunnetuksi viemällä israelilaiset pois Egyptin maasta."

Israel niskoitteli Herraa vastaan autiomaassa

10 "Kun olin vienyt heidät pois Egyptin maasta ja tuonut heidät autiomaahan, 11 minä annoin heille lakini ja ilmoitin heille säädökseni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä. 12 Minä annoin heille

myös sapattini olemaan merkkinä välillämme, minun ja heidän, ja muistuttamaan heille, että minä olen Herra, joka pyhitän heidät.

13 Mutta Israelin heimo kapinoi minua vastaan autiomaassa. He eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan vaan hylkäsivät säädökseni, joista ihminen elää, jos hän noudattaa niitä. Myös minun sapattini he häpäisivät pahoin. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen autiomaassa tehdäkseni heistä lopun. 14 Mutta minä tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä. 15 Kuitenkin minä vannoin heille autiomaassa kättä kohottaen, etten vie heitä siihen maahan, jonka olin antanut heille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa ja joka on ihanin kaikista maista. 16 Näin tapahtui siksi, että he hylkäsivät minun säädökseni eivätkä vaeltaneet lakieni mukaan vaan häpäisivät sapattini, sillä heidän sydämensä seurasi heidän jumalankuviaan. 17 Silti minä säälin heitä enkä hävittänyt heitä enkä tehnyt heistä loppua autiomaassa.

18 Minä sanoin siellä heidän lapsilleen: Älkää vaeltako isienne lakien mukaan älkääkä noudattako heidän säädöksiään. Älkää saastuttako itseänne heidän jumalankuvillaan. 19 Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Vaeltakaa minun lakieni mukaan ja noudattakaa minun säädöksiäni, tehkää niiden mukaan. 20 Pyhittäkää minun sapattini. Olkoot ne merkkinä liitosta meidän välillämme, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.

21 Mutta hekin kapinoivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan eivätkä noudattaneet säädöksiäni, niin että olisivat toimineet niiden mukaan. Ihminen, joka noudattaa niitä, elää niistä. He häpäisivät sapattini. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä autiomaassa. 22 Mutta minä vedin käteni takaisin ja tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä. 23 Kuitenkin minä vannoin heille kättä kohottaen autiomaassa, että minä hajotan heidät kansojen joukkoon ja sirottelen heidät muihin maihin, 24 koska he eivät tehneet säädöksieni mukaan vaan hylkäsivät lakini, häpäisivät sapattini ja kiinnittivät katseensa isiensä jumalankuviin. 25 Niinpä minäkin annoin heille lakeja, jotka eivät olleet hyviä, ja säädöksiä, joista he eivät voineet elää. 26 Minä annoin heidän saastua uhrilahjoistaan, kun he panivat kulkemaan tulen läpi jokaisen esikoisensa. Näin tein, jotta

saattaisin heidät kauhun valtaan ja he tulisivat tietämään, että minä olen Herra.”

Israel oli Herralle uskoton luvatussa maassa

27 “Ihmislapsi, puhu siis Israelin heimolle ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Tälläkin tavoin isänne herjasivat minua ja osoittivat uskottomuutta minua kohtaan: 28 Kun minä toin heidät maahan, jonka olin kättä kohottaen luvannut antaa heille, niin missä vain he näkivät korkean kukkulan tai tuuhean puun, siinä he uhrasivat teurasuhrinsa ja antoivat vihastuttavat uhrilahjansa. Siinä he polttivat sulotuoksuiset suitsukkeensa ja vuodattivat juomauhrinsa. 29 Minä kysyin heiltä: ‘Mikä on se kukkula, jolle te menette?’ Siksi sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä uhrikukkulaksi.

30 Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Ettekö te saastuta itsenne isienne tavoin kulkemalla haureellisesti heidän iljetystensä jäljessä! 31 Kun tuotte lahjojanne ja panette lapsenne kulkemaan tulen läpi, te saastutatte itsenne kaikilla jumalankuvillanne vielä tänäkin päivänä. Pitäisikö minun suostua antamaan teille neuvoa, Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä en anna teille neuvoa. 32 Sitä, mikä on tullut teidän mieleenne, ei suinkaan tapahdu. Tehän sanotte: ‘Olkaamme kuin muut kansat, kuin muiden maiden heimot, jotka palvelevat puuta ja kiveä.’”

Herra käy oikeutta hajotetun kansansa kanssa

33 “Näin sanoo Herra, Herra: niin totta kuin minä elän, minä totisesti hallitsen teitä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatan kiivauteni päällenne. 34 Minä vien teidät pois kansojen keskeltä ja kokoan teidät väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella maista, joihin teidät oli hajotettu, ja vuodatan kiivauteni. 35 Minä vien teidät kansojen autiomaahan, ja siellä minä käyn oikeutta kasvotusten teidän kanssanne. 36 Niin kuin minä kävin oikeutta isienne kanssa Egyptin autiomaassa, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, Herra. 37 Minä panen teidät kulkemaan sauvan alitse ja saatan teidät liiton siteeseen. 38 Minä perkaan teistä pois ne, jotka kapinoivat minua vastaan ja luopuvat minusta. Minä vien heidät pois maasta, jossa he asuvat muukalaisina, mutta Israelin maahan he eivät pääse. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.”

Herra tuo kansansa takaisin Israelin maahan oman nimensä tähden

39 "Mutta te, Israelin heimo! Näin sanoo Herra, Herra: Menkää vain palvelemaan kukin omia jumalankuvianne! Lopulta te kuitenkin olette minulle kuuliaisia ettekä enää häpäise minun pyhää nimeäni lahjoillanne ja jumalankuvillanne.

40 Näin sanoo Herra, Herra: Koko Israelin heimo, joka asuu maassaan, palvelee minua Israelin korkeilla vuorilla, minun pyhällä vuorellani. Siellä minä olen heille suosiollinen ja siellä minä otan vastaan teidän lahjojanne ja ensisatonne antimia sekä kaikkia teidän pyhiä lahjojanne. 41 Niin kuin sulotuoksuiseen uhriin minä miellyn teihin, kun olen vienyt teidät pois kansojen keskeltä ja koonnut teidät maista, joihin teidät oli hajotettu. Minä osoitan teissä pyhyyteni kansojen silmien edessä. 42 Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä tuon teidät Israelin maahan, siihen maahan, jonka minä kättä kohottaen lupasin antaa teidän isillenne. 43 Siellä te muistatte vaelluksenne ja kaikki tekonne, joilla olette itsenne saastuttaneet. Te inhoatte itseänne kaikkien pahojen tekojenne tähden, joita olette tehneet, 44 ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä teen teille sen, minkä teen, oman nimeni tähden. En tee teille pahan vaelluksenne ja kelvottomien tekojenne mukaan, te Israelin heimo, sanoo Herra, Herra."

Jumalan tuomioita verrataan metsäpaloon

21 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, käännä kasvosi etelää kohti, saarnaa etelää vastaan ja profetoi Etelämaan metsää vastaan. 3 Sano Etelämaan metsälle: Kuule Herran sana. Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä sytytän sinut tuleen, joka kuluttaa kaikki tuoreet ja kuivat puusi. Leimuava liekki ei sammu, ja se kärventää kaikkien kasvot etelästä pohjoiseen asti. 4 Kaikki liha saa nähdä, että minä, Herra, olen sen sytyttänyt, eikä se sammu."

5 Minä sanoin: "Voi Herra, Herra! He sanovat minusta: 'Hänhän puhuu pelkkiä vertauksia!'"

Herran miekka

6 Minulle tuli tämä Herran sana: 7 "Ihmislapsi, käännä kasvosi Jerusalemia kohti, saarnaa pyhäkköä vastaan ja profetoi Israelin maata vastaan. 8 Sano Israelin maalle: Näin sanoo Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan ja vedän miekkani tupestaan hävittääkseni sinusta sekä vanhurskaat että jumalattomat. 9 Minun miekkani lähtee tupestaan kaiken lihan kimppuun, etelästä pohjoiseen asti, niin että hävitän sinusta vanhurskaan ja jumalattoman. 10 Silloin kaikki liha tulee tietämään, että minä, Herra, olen

vetänyt miekkani tupestaan, eikä se
enää palaa takaisin.
11 Mutta sinä, ihmislapsi, huokaile!
Huokaile heidän nähtensä katkerasti, murtunein sydämin. 12 Kun
he kysyvät sinulta, minkä tähden
sinä huokailet, niin sano: ‘Sanoman tähden: se saapuu, ja kaikkien
sydämet raukeavat, kaikkien kädet
herpoavat, kaikki tyrmistyvät ja kaikkien polvet muuttuvat kuin vedeksi.
Huomatkaa, se tulee, se tapahtuu,
sanoo Herra, Herra.’”
13 Ja minulle tuli tämä Herran sana:

14 “Ihmislapsi, profetoi: Näin
sanoo Herra:
Miekka, miekka on teroitettu
ja myös hiottu kirkkaaksi.
15 Teurastusta varten se on
teroitettu,
salamoivaksi se on hiottu.
Voisimmeko iloita?
Se halveksii poikani valtikkaa,
kaikkea, mikä on puuta.
16 Se on annettu hiottavaksi,
käteen otettavaksi.
Se miekka on teroitettu,
se on hiottu kirkkaaksi
annettavaksi tappajan käteen.
17 Huuda ja valita, ihmislapsi,
sillä tämä kohtaa minun kansaani,
se kohtaa kaikkia Israelin
ruhtinaita.
Heidät on annettu alttiiksi miekalle
yhdessä kansani kanssa.
Lyö siis valittaen lanteitasi,
18 sillä koetus tulee.
Entä jos se halveksii valtikkaakin?
Sitä ei enää ole, sanoo
Herra, Herra.
19 Mutta sinä, ihmislapsi, profetoi
ja lyö käsiäsi yhteen!
Tulkoon miekasta kaksi miekkaa,
tulkoon kolme!
Se on miekka, joka kaataa
ja surmaa,
suuri surmamiekka tunkeutuu
heihin.
20 Menehtyköön sydän pelkoon,
olkoon kompastuksia paljon.
Kaikille heidän porteilleen
olen asettanut miekan
välkkymään.
Voi, se on tehty salamoivaksi,
hiottu teurastusta varten!
21 Lyö terävästi oikealle, suuntaa
vasemmalle,
mihin vain teräsi käännetään.
22 Myös minä lyön käsiäni yhteen
ja tyydytän kiivauteni.
Minä, Herra, olen puhunut.”

Baabelin kuninkaan miekka

23 Minulle tuli tämä Herran sana:
24 “Sinä, ihmislapsi! Piirrä kaksi tietä Baabelin kuninkaan miekan
tulla. Lähteköötmolemmat samasta
maasta. Tee tienviitta, tee se kaupunkiin vievän tien alkupäähän.
25 Piirrä tie, jota pitkin miekka tulee ammonilaisten Rabbaa vastaan,
sekä Juudaan, linnoitettua Jerusalemia vastaan.

26 Baabelin kuningas on
seisahtunut tienhaaraan, kahden
tien risteykseen tekemään
taikojaan. Hän ravistelee nuolia,
kysyy kotijumalilta, tarkastelee
maksaa. 27 Hänen oikeaan
käteensä osuu Jerusalemin
arpa: muurinmurtajia pannaan
asemiin, suut avataan karjumaan,
sotahuuto kohotetaan, porteille
pannaan muurinmurtajia,
luodaan piiritysvalli, rakennetaan
saartovarusteet. 28 Jerusalemin
asukkaiden mielestä tämä on
turhaa taikomista – heillähän on
valojen valat. Mutta Herra tuo
heidän syntivelkansa ilmi, niin että
he joutuvat kiinni.

29 Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra: Te olette saaneet minut muis-
tamaan syntivelkanne, kun rikko-
muksenne ovat tulleet julki ja syn-
tinne ovat näkyneet kaikissa teois-
sanne. Teidät otetaan käsin kiinni,
koska te olette muistuttaneet mi-
nua niistä. 30 Ja sinä, Israelin ruhti-
nas, sinä saastainen ja jumalaton,
jonka päivä on tullut! Syntivelka
on silloin täynnä. 31 Näin sanoo
Herra, Herra: Ota pois turbaani,
nosta kruunu päästäsi! Tämä ei jatku
entisellään! Alhainen korotetaan,
korkea alennetaan. 32 Raunioiksi,
raunioiksi, raunioiksi minä teen tä-
män maan. Tämäkään ei tapahdu,
ennen kuin tulee hän, jolla on oi-
keus. Hänen valtaansa minä annan
maan.”

Tuomion sanoma ammonilaisille

33 “Ja sinä, ihmislapsi, profetoi
ja sano: Näin sanoo Herra,
Herra, ammonilaisia ja heidän
herjauksiaan vastaan: Miekka,
miekka on paljastettu, hiottu
teurastamaan, täyttämään
tehtävänsä, iskemään kuin salama!
34 Sinulle nähdään petollisia näkyjä
ja ennustellaan valhetta siitä, että
sinä saat muka tallata kuolettavasti
haavoitettujen jumalattomien
niskaa, joiden päivä tulee, kun
syntivelka on täyttynyt. 35 Pane
miekka takaisin tuppeensa.
Paikassa, jossa sinut on luotu,
maassa, josta olet lähtöisin, minä
sinut tuomitsen. 36 Minä vuodatan
kiivauteni sinun päällesi, puhallan
sinuun vihani tulta ja annan
sinut raakalaisten käsiin, jotka
ovat taitavia tuhotyössä. 37 Sinut
annetaan tulen ruuaksi, veresi
vuotaa keskellä maata. Sinua ei
enää muisteta, sillä minä, Herra,
olen puhunut.”

Jerusalem, verivelkojen kaupunki

22 1 Minulle tuli tämä
Herran sana: 2 “Ihmislapsi,
etkö tuomitse, etkö tuomitse
verenvuodattajien kaupunkia?
Tee sille tiettäviksi kaikki sen
iljettävät teot. 3 Sano: Näin sanoo
Herra, Herra: Sinä kaupunki, jonka

muurien sisällä on vuodatettu verta ja jonka määräaika on sen vuoksi tullut, sinä olet tehnyt itsellesi jumalankuvia ja niin tullut saastaiseksi. 4 Verestä, jota olet vuodattanut, sinä olet tullut syylliseksi ja jumalankuvistasi, jotka olet tehnyt, sinä olet saastunut. Sinä olet jouduttanut tuomiosi päivää ja tullut vuosiesi päähän. Niinpä minä olen antanut sinut kansojen häväistäväksi ja kaikkien maitten pilkattavaksi. 5 Lähellä ja kaukana asuvat pilkkaavat sinua, jonka nimi on tahraantunut, ja jossa on paljon hämminkiä.

6 Israelin ruhtinaat sinussa luottavat kukin käsivartensa voimaan ja vuodattavat verta. 7 Isää ja äitiä sinussa halveksitaan, muukalaista sinussa sorretaan, orvolle ja leskelle tehdään sinussa vääryyttä. 8 Sinä halveksit sitä, mikä on minulle pyhitettyä, ja minun sapattini sinä häpäiset. 9 Sinussa on niitä, jotka panettelevat vuodattaakseen verta. Uhrivuorilla syödään ja irstautta harjoitetaan. 10 Sinussa, Jerusalem, häpäistään isän aviovuode ja tehdään väkivaltaa naiselle, joka on saastainen kuukautistensa tähden. 11 Mies tekee iljettäviä tekoja lähimmäisensä vaimon kanssa, toinen häpäisee irstaudessaan miniänsä, joku makaa väkisin sisarensa, isänsä tyttären. 12 Sinussa otetaan lahjuksia ja sitten vuodatetaan viatonta verta. Sinä otat korkoa ja voittoa, kun kiskot sitä vääryydellä lähimmäiseltäsi, mutta minut sinä unohdat, sanoo Herra, Herra.

13 Kuule siis, kuinka minä lyön käteni siihen, että olet hankkinut väärää voittoa ja muuriesi sisällä vuodattanut verta! 14 Kestääköhän rohkeutesi, pysyvätköhän kätesi lujina niinä päivinä, joina minä vaadin sinut tilille? Minä, Herra, olen puhunut, ja minä toteutan sen. 15 Minä hajotan sinut kansojen sekaan ja sirotan sinut muihin maihin. Minä poistan sinusta kaiken saastaisuutesi. 16 Sinusta on tullut saastainen kansojen silmissä, ja sinä tulet tietämään, että minä olen Herra.”

Jerusalem saa tuomionsa

17 Minulle tuli tämä Herran sana: 18 “Ihmislapsi, Israelin heimosta on minun silmissäni tullut kuonaa. Kaikista heistä on tullut hopean kuonaa: vaskea, tinaa, rautaa ja lyijyä. 19 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska teistä kaikista on tullut kuonaa, niin katso, minä kokoan teidät keskelle Jerusalemia. 20 Niin kuin hopea, vaski, rauta, lyijy ja tina kootaan ahjon sisälle, jotta niihin lietsottaisiin tulta ja ne sulatettaisiin, niin minä kokoan teidät vihassani ja kiivaudessani, asetan ahjoon ja

sulatan. 21 Minä kerään teidät ja
lietson teihin vihani tulta, ja te
sulatte Jerusalemissa. 22 Niin kuin
hopea sulatetaan ahjossa, niin tei-
dät sulatetaan Jerusalemissa. Sil-
loin te tulette tietämään, että minä,
Herra, olen vuodattanut kiivauteni
teidän ylitsenne.”

Papit, profeetat ja päämiehet
ovat luopuneet Herrasta

23 Minulle tuli tämä Herran sana:
24 “Ihmislapsi, sano Israelille: Sinä
olet maa, jota ei ole puhdistettu,
joka ei ole saanut sadetta vihan päi-
vänä. 25 Profeettojen salaliitto sen
keskellä on kuin karjuva, saalista
raateleva leijona: he tuhoavat ihmi-
siä, ottavat aarteet ja kalleudet ja
tekevät maassa suureksi leskien lu-
vun. 26 Sen papit tekevät väkivaltaa
minun lailleni ja häpäisevät sen,
mikä on minulle pyhitettyä. He ei-
vät tee erotusta pyhän ja maallisen
välillä eivätkä ilmoita, mikä on saas-
taista ja mikä puhdasta; he sulkevat
silmänsä sapattieni rikkomiselta.
Näin minä olen tullut häväistyksi
heidän keskuudessaan. 27 Israelin
ruhtinaat ovat sen keskellä kuin
raatelevat sudet, jotka vuodattavat
verta. He tappavat ihmisiä saadak-
seen väärää voittoa. 28 Sen pro-
feetat valkaisevat kalkilla kaiken,
he näkevät valheellisia näkyjä ja
ennustelevat kansalle valheita sa-
noen: ‘Näin sanoo Herra, Herra’,
vaikka Herra ei ole puhunut. 29 Maan
kansa harjoittaa sortoa, ryöstää ja
riistää. He tekevät vääryyttä kurjalle
ja köyhälle ja sortavat muukalaista
oikeudesta välittämättä.

30 Minä olen etsinyt heidän jou-
kostaan miestä, joka korjaisi muu-
rin ja seisoisi muurinaukossa minun
edessäni maan puolesta, ettei se
tuhoutuisi. Sellaista miestä en ole
löytänyt. 31 Sen tähden minä vuo-
datan kiivauteni heidän päälleen,
tuhoan heidät vihani tulella ja mak-
san heille heidän vaelluksensa mu-
kaan, sanoo Herra, Herra.”

Iljettävät sisarukset Ohola ja Oholiba

23 1 Minulle tuli tämä Her-
ran sana: 2 “Ihmislapsi, oli
kaksi naista, saman äidin tyttä-
riä. 3 Nuoruudessaan he harjoitti-
vat haureutta Egyptissä. Siellä hei-
dän rintojaan puristeltiin ja hei-
dän neitseellisiä nisiään likisteltiin.
4 Heistä vanhemman nimi oli Ohola
ja hänen sisarensa nimi Oholiba.
Heistä tuli minun omiani, ja
he synnyttivät poikia ja tyttäriä.
Nimi Ohola tarkoittaa Samariaa ja
Oholiba Jerusalemia.

5 Mutta Ohola harjoitti haureutta,
vaikka oli minun omani, ja
himoitsi rakastajiaan, naapureitaan
assurilaisia. 6 He pukeutuivat
purppuraan, nuo käskynhaltijat
ja hallitusmiehet, komeita nuoria
miehiä kaikki. He ajoivat vaunuilla
ja hevosilla. 7 Ohola harjoitti
haureuttaan heidän kanssaan –

kaikkien Assurin valiomiesten kanssa. Kaikkien jumalankuvien kanssa, joita hän himoitsi, hän saastutti itsensä. 8 Ei hän myöskään jättänyt pois Egyptin-aikaista haureuttaan, sillä egyptiläiset olivat maanneet hänen kanssaan hänen nuoruudessaan, likistelleet hänen neitseellisiä nisiään ja vuodattaneet hänen päälleen haureuttaan. 9 Sen tähden minä annoin hänet rakastajiensa käsiin, Assurin poikien, joita hän oli himoinnut. 10 He paljastivat hänen alastomuutensa, ottivat vangeiksi hänen poikansa ja tyttärensä, tappoivat hänet itsensä miekalla ja panivat hänen tuomionsa täytäntöön. Näin hänestä tuli varoittava esimerkki muille naisille.

11 Vaikka hänen sisarensa Oholiba näki tämän, hän oli himossaan vieläkin irstaampi kuin sisarensa ja haureudessaan vieläkin riettaampi. 12 Oholiba himoitsi naapureitaan Assurin poikia, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, jotka upeasti pukeutuneina ratsastivat ja ajoivat vaunuilla, kaikki komeita nuoria miehiä. 13 Minä näin, että hän oli saastuttanut itsensä. Molemmat sisarukset kulkivat samaa tietä, 14 mutta Oholiba meni vielä pitemmälle haureudessaan. Hän näki seinään helakanpunaisella värillä piirrettyjä kuvia kaldealaisista miehistä, 15 joiden kupeilla oli vyö ja päässä muhkea päähine. Kaikki olivat päälliköiden näköisiä, sellaisia kuin ovat Baabelin miehet, joiden synnyinmaa on Kaldea. 16 Hän alkoi heidät nähtyään himoita heitä ja lähetti sanansaattajia heidän luokseen Kaldeaan. 17 Baabelin miehet tulivat, makasivat ja rakastelivat hänen kanssaan ja saastuttivat hänet haureudellaan. Näin hän saastui heistä mutta kääntyi sitten inhoten pois heidän luotaan. 18 Näin hän paljasti haureellisuutensa. Kun hän paljasti häpynsä, minä käännyin inhoten pois hänestä, niin kuin olin kääntynyt inhoten pois hänen sisarestaan. 19 Oholiba harjoitti yhä enemmän haureutta. Hän muisti nuoruutensa päivät, jolloin hän oli harjoittanut haureutta Egyptin maassa, 20 ja hän himoitsi egyptiläisiä rakastajiaan, joiden elin oli kuin aasilla ja vuoto kuin oriilla.

21 Sinä muistit nuoruutesi irstauden, kun egyptiläiset likistelivat nisiäsi nuorten rintojesi vuoksi. 22 Sen tähden, Oholiba, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä kiihotan rakastajasi hyökkäämään kimppuusi, nuo, joiden luota sinä käännyit inhoten pois, ja tuon heidät kimppuusi joka taholta: 23 Baabelin miehet ja kaikki kaldealaiset, Pekodin, Sooan ja Kooan ja heidän kanssaan kaikki Assurin miehet. He ovat kaikki komeita nuoria miehiä,

käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä,
päälliköitä ja maineikkaita miehiä,
jotka ratsastavat ja ajavat vaunuilla.
24 He hyökkäävät kimppuusi
mukanaan paljon vaunuja, rattaita
ja sotureita monesta kansasta
varustautuneina suurin ja pienin
kilvin. Kypärät päässä he asettuvat
rintamaan sinua vastaan joka
taholta, ja minä annan heille
tuomiovallan. He tuomitsevat sinut
säädöstensä mukaan. 25 Minä
tyydytän sinussa kiivauteni, ja
vihoissaan he kohtelevat sinua
julmasti: nenän ja korvat he
leikkaavat sinulta pois, ja sinun
jälkeläisesi kaatuvat miekkaan. He
ottavat poikasi ja tyttäresi, ja mitä
sinulta jää jäljelle, sen kuluttaa
tuli. 26 He riisuvat sinulta vaatteesi
ja ottavat korusi. 27 Näin minä
teen lopun sinun irstaudestasi
ja Egyptissä harjoittamastasi
haureudesta, etkä sinä enää kaipaa
niitä etkä muistele Egyptiä.

28 Sillä näin sanoo Herra, Herra:
Minä annan sinut niiden käsiin, joita
vihaat, niiden käsiin, joiden luota
olet kääntynyt inhoten pois. 29 He
kohtelevat sinua vihamielisesti, ot-
tavat kaiken, mistä olet nähnyt
vaivaa, ja jättävät sinut alasto-
maksi ja paljaaksi. Silloin paljas-
tuu häpeällinen haureellisuutesi,
irstautesi ja riettautesi. 30 Näin si-
nulle tehdään sen tähden, että
sinä seurasit haureellisesti paka-
nakansoja ja siten saastuit niiden
jumalankuvista. 31 Sisaresi tietä sinä
vaelsit, ja hänen maljansa minä an-
noin sinun käteesi.

32 Näin sanoo Herra, Herra:
Sisaresi maljan sinä juot,
syvän ja laajan,
siihen mahtuu paljon naurua
ja pilkkaa.
33 Sinä tulet täyteen juopumusta
ja murhetta.
Kauhun ja hävityksen malja
on sisaresi Samarian malja.
34 Sen sinä juot, juot pohjasakkoja
myöten,
sen sirpaleita sinä kaluat ja
revit niillä rintasi.
Sillä minä olen puhunut, sanoo
Herra, Herra.

35 Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra: Koska sinä olet unohtanut
minut ja heittänyt minut selkäsi
taakse, niin kanna myös irstautesi
ja haureutesi palkka.”

Ohola ja Oholiba tuomitaan

36 Herra sanoi minulle:
“Ihmislapsi, etkö tuomitse Oholaa
ja Oholibaa? Ilmoita heille heidän
iljettävät tekonsa, 37 sillä he ovat
avionrikkojia ja heidän käsissään on
verta. He ovat tehneet aviorikoksen
jumalankuviensa kanssa ja myös
polttaneet niiden ruuaksi lapsiaan,
jotka he olivat synnyttäneet
minulle. 38 Vielä tämänkin he
ovat minulle tehneet: samana

päivänä he ovat saastuttaneet pyhäkköni ja häpäisseet sapattini. 39 Teurastettuaan lapsiaan jumalankuvilleen he tulivat vielä samana päivänä minun pyhäkkööni ja niin häpäisivät sen. Näin he ovat tehneet minun huoneeni sisällä. 40 Vieläpä he lähettivät kutsun miehille, jotka asuivat kaukana. Kun sana oli lähetetty, he tulivat, nuo, joita varten sinä peseydyit, maalasit silmäluomesi ja koruillasi koristauduit.

41 Sitten sinä, Oholiba, istuit komealle vuoteelle, jonka vieressä oli katettu pöytä. Sille sinä olit pannut minun suitsukkeeni ja öljyni. 42 Kuului huolettoman joukon melua. Kansanjoukosta tulleiden miesten lisäksi tuotiin autiomaasta juoppoja. He panivat noiden naisten käsiin rannerenkaat ja päähän kauniit kruunut. 43 Minä sanoin: ‘Tuolle kuihtuneelleko kelpaa aviorikos? Vieläkö hänenkin kanssaan harjoitetaan haureutta?’ Ja hänkin? 44 Hänen luokseen tultiin niin kuin tullaan porttonaisen luo. Niin tultiin noiden irstaiden naisten, Oholan ja Oholiban, luo.

45 Vanhurskaat miehet tuomitsevat heidät sen mukaan, mitä on säädetty avionrikkojanaisista, ja sen mukaan, mitä on säädetty verenvuodattajanaisista. He ovat tehneet aviorikoksen, ja heidän käsissään on verta. 46 Sillä näin sanoo Herra, Herra: Tuotakoon heitä vastaan kansanjoukko ja saatettakoon heidät kauhun valtaan ja ryöstäjien armoille. 47 Kansanjoukko kivittäköön heidät ja tehköön heistä lopun miekoillaan. Heidän poikansa ja tyttärensä tapettakoon ja heidän talonsa poltettakoon. 48 Minä lopetan maasta irstauden, ja kaikki naiset ottavat siitä opikseen, etteivät harjoita sellaista irstautta kuin te. 49 He maksavat teille irstautenne mukaan, ja te saatte kantaa seuraukset synnistänne ja jumalankuvienne palvelemisesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra.”

Vertaus ruostuneesta padasta

24 1 Yhdeksännen vuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, kirjoita muistiin tämän päivän nimi, juuri tämän päivän. Baabelin kuningas hyökkää Jerusalemia vastaan juuri tänä päivänä. 3 Lausu tälle kapinalliselle heimolle tämä vertaus:

Näin sanoo Herra, Herra:
‘Pane pata liedelle, pane,
ja kaada siihen vettä.
4 Kokoa siihen lihankappaleita,
kaikkia hyviä kappaleita,
reittä ja lapaa.
Täytä pata parhailla luilla,
5 ota ne valiolampaista.
Lado halkoja padan alle

ja anna sen kiehua kiehumistaan,
kunnes luutkin kypsyvät siinä.’
6 Näin sanoo Herra, Herra: Voi
verenvuodattajien kaupunkia,
pataa, joka on ruostunut ja
josta sen ruoste ei ole lähtenyt!
Tyhjennä se kappale kappaleelta;
ei sille ole arpaosaa langennut.
7 Sen keskellä on verta. Se on
jättänyt veren paljaalle kalliolle
eikä ole vuodattanut sitä maahan
mullan peittoon. 8 Nostattaakseni
kiivauden ja toteuttaakseni
koston minä olen jättänyt sen
vuodattaman veren paljaalle
kalliolle, ettei se peittyisi.
9 Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra: Voi verenvuodattajien kaupunkia! Niinpä minäkin suurennan
roviota: 10 lisää puita, pane tuli
palamaan, keitetään liha loppuun,
sekoitetaan mausteet, annetaan
luiden palaa karrelle. 11 Sitten annetaan padan olla tyhjänä hiiliensä
päällä, niin että se kuumenee,
sen vaski hehkuu ja saasta sulaa
siitä ja sen ruosteesta tulee loppu.
12 Väsyksiin asti on nähty vaivaa,
mutta sen paljo ruoste ei ole siitä
lähtenyt. Tuleen sen ruoste! 13 Minä
tahdoin puhdistaa sinut irstautesi
saastaisuudesta, mutta koska sinä et
ole puhdistunut saastaisuudestasi,
sinä et enää puhdistu, ennen kuin
minä olen tyydyttänyt kiivauteni sinussa. 14 Minä, Herra, olen puhunut, ja niin tapahtuu. Minä toteutan
sen; minä en hellitä, en säästä enkä
kadu. Sinut tuomitaan vaelluksesi
ja tekojesi mukaan, sanoo Herra,
Herra.”

Profeetan murhe ennusmerkkinä

15 Minulle tuli tämä Herran
sana: 16 “Ihmislapsi, minä otan
äkkikuolemalla sinulta pois silmiesi
ihastuksen, mutta älä murehdi, älä
itke äläkä anna kyyneltesi vuotaa.
17 Huokaile hiljaa, mutta älä pane
toimeen vainajan valittajaisia. Kiedo
päähine päähäsi ja pane kengät jalkaasi. Älä peitä partaasi äläkä syö
lohduttajien tuomaa ruokaa.”
18 Aamulla minä puhuin tämän
kansalle. Illalla vaimoni kuoli, ja
seuraavana aamuna minä tein niin
kuin minua oli käsketty. 19 Silloin
kansa sanoi minulle: “Etkö ilmoita
meille, mitä nämä asiat, joita teet,
merkitsevät meille?”
20 Minä vastasin heille, että minulle oli tullut tämä Herran sana:
21 “Sano Israelin heimolle: Näin
sanoo Herra, Herra: Katso, minä
häpäisen pyhäkköni, joka on teidän
luja turvanne ja ylpeytenne, silmienne ihastus ja sielujenne kaipaus.
Poikanne ja tyttärenne, jotka teidän
oli jätettävä, kaatuvat miekkaan.”
22 Silloin te teette niin kuin minä
olen tehnyt: ette peitä partaanne
ettekä syö lohduttajien tuomaa ruokaa. 23 “Te pidätte silloin päähineen
päässänne ja kengät jalassanne;

ette te murehdi ettekä itke. Kuitenkin te riudutte syntivelkanne tähden ja voihkitte toinen toisellenne. 24 Hesekielistä on tullut teille ennusmerkki: aivan niin kuin hän on tehnyt, niin tekin teette. Kun ennustus toteutuu, te ymmärrätte, että minä olen Herra, Herra.

25 Sinä, ihmislapsi! Kun minä otan heiltä pois heidän varustuksensa ja riistän heiltä heidän ihanan ilonsa, heidän silmiensä ihastuksen ja sielujensa kaipauksen, heidän poikansa ja tyttärensä, 26 sinä päivänä tulee pakolainen luoksesi kertomaan siitä. 27 Sinä päivänä sinun suusi avautuu puhumaan pakolaiselle, ja sinä puhut jälleen etkä enää ole mykkänä. Sinä olet heille ennusmerkkinä, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

TUOMION JULISTUSTA PAKANAKANSOILLE, 25 – 32

Tuomio ammonilaisille

25 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, suuntaa kasvosi ammonilaisia kohti ja profetoi heitä vastaan. 3 Sano ammonilaisten maalle: Kuulkaa Herran, Herran sana, näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä sanoit: ‘Kas niin!’, kun minun pyhäkköni häväistiin, kun Israelin maa hävitettiin ja Juudan heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen, 4 minä annan sinut idän miesten perintömaaksi. He pystyttävät sinuun leirinsä ja asettuvat asumaan sinuun. He syövät sinun hedelmäsi ja juovat sinun maitosi. 5 Minä teen Rabbasta kamelien laitumen ja ammonilaisten maasta lammaslaumojen lepopaikan. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.

6 Sillä näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä taputit käsiä, poljit jalkaa ja ilakoit, ja halveksit koko sielustasi Israelin maata, 7 minä ojennan käteni sinua vastaan ja annan sinut kansojen ryöstettäväksi. Minä hävitän sinut kansojen joukosta, pyyhin sinut pois maitten joukosta ja tuhoan sinut. Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen Herra.”

Tuomio Mooabille

8 “Näin sanoo Herra, Herra: Mooab ja Seir ovat sanoneet: ‘Katsokaa, Juudan heimo on aivan samanlainen kuin kaikki muutkin kansat!’ 9 Niinpä minä teen Mooabin harjanteen tyhjäksi kaupungeista, kaikista sen alueen kaupungeista, jotka ovat maan kaunistus – Beet-Jesimot, Baal-Meon ja Kirjataim. 10 Minä annan sen ja ammonilaisten maan idän miesten perinnöksi, ettei ammonilaisia enää muistettaisi kansojen keskuudessa. 11 Mooabissa minä panen toimeen tuomiot, ja he

tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Tuomio Edomille

12 “Näin sanoo Herra, Herra: Kostaessaan Juudan heimolle Edom teki pahoin ja veti kostaessaan päälleen suuren syyllisyyden. 13 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän siitä ihmiset ja eläimet. Teemanista lähtien Dedaniin asti minä raunioitan sen. Miekkaan he kaatuvat. 14 Kostoni, joka kohtaa Edomia, minä annan kansani Israelin käteen. He kohtelevat Edomia minun vihani ja kiivauteni mukaan, ja Edom saa tuntea minun kostoni, sanoo Herra, Herra.”

Tuomio filistealaisille

15 “Näin sanoo Herra, Herra: Filistealaiset ovat toimineet kostonhimoisesti. Halveksunta sielussaan he ovat ikimuistoisen vihansa ajamina kostaneet julmasti ja tahtoneet tuhota. 16 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä ojennan käteni filistealaisia vastaan ja hävitän kreetit. Minä tuhoan ne, jotka ovat jäljellä meren rannikolla. 17 Minä panen toimeen heidän keskuudessaan ankaran koston ja rankaisen heitä kiivaudessani. Kun minun kostoni kohtaa heitä, he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Tuomio Tyyrolle

26 1 Yhdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, Tyyro sanoi Jerusalemista: ‘Kas niin! Kansojen ovi on murrettu, se on auki minulle. Jerusalem on raunioina, mutta minä olen täynnä väkeä.’

3 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Tyyro. Minä nostan monet kansat sinua vastaan niin kuin meri nostaa aaltonsa. 4 Ne tuhoavat Tyyron muurit ja hajottavat sen tornit. Minä lakaisen siitä pois sen tomutkin ja teen sen paljaaksi kallioksi. 5 Siitä tulee verkkojen kuivauspaikka keskelle merta, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra. Se joutuu kansojen ryöstettäväksi. 6 Sen mantereella olevien tytärkaupunkien asukkaat surmataan miekalla, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.

7 Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon pohjoisesta Tyyron kimppuun Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, kuninkaiden kuninkaan, hänen hevosensa ja vaununsa, ratsumiehensä ja koko hänen suuren sotajoukkonsa. 8 Mantereella olevien tytärkaupunkiesi asukkaat hän surmaa miekalla ja rakentaa sinua vastaan piiritysvarusteet, luo sinua vastaan vallin ja nostaa

sinua vastaan kilpensä. 9 Hän
suuntaa muurinmurtajansa iskut
muureihisi ja aseillaan hajottaa
tornisi. 10 Hänen hevostensa
paljous peittää sinut pölyyn,
ja muurisi vapisevat ratsujen,
pyörien ja vaunujen ryskeestä,
kun hän tulee porteistasi sisälle
niin kuin valloitettuun kaupunkiin
tullaan. 11 Hänen hevostensa
kaviot tallaavat kaikkia katujasi;
hän surmaa miekalla kansasi,
ja sinun mahtavat patsaasi
kaatuvat maahan. 12 He saavat
saaliikseen rikkautesi ja ryöstävät
kauppatavarasi. He repivät muurisi
maahan ja hajottavat kauniit talosi.
He heittävät sinusta mereen kivet,
puut ja mullan.

13 Minä lopetan laulujesi pauhinan, eikä lyyrojesi soittoa enää kuulla. 14 Minä teen sinusta paljaan kallion; sinusta tulee verkkojen kuivauspaikka. Sinua ei enää rakenneta, sillä minä, Herra, olen puhunut, sanoo Herra, Herra.

15 Näin sanoo Herra, Herra, Tyyrolle: Eivätkö saaret vapise sinun sortumisesi pauhusta, kun haavoitetut voihkivat ja verilöyly on käynnissä sinun keskelläsi? 16 Kaikki meren ruhtinaat astuvat alas valtaistuimiltaan, heittävät pois viittansa ja riisuvat kirjaillut vaatteensa. Kauhun valtaamina he istuvat maahan ja vapisevat joka hetki tyrmistyneinä sinun tähtesi.

17 He virittävät vuoksesi
valitusvirren ja sanovat sinusta:
‘Kuinka oletkaan tuhoutunut,
sinä merten valtiatar,
sinä ylistetty kaupunki,
joka olit mahtava merillä.
Asukkaasi levittivät kauhuaan
kaikkien rannikoilla asuvien
keskuuteen.
18 Nyt rannikot vapisevat
sinun sortumisesi päivänä,
meren saaret säikähtivät lähtöäsi.’

19 Sillä näin sanoo Herra, Herra: Minä teen sinusta rauniokaupungin, samanlaisen kuin kaupungit, joissa ei enää asuta, kun minä annan syvyyden vyöryä ylitsesi ja paljot vedet peittävät sinut. 20 Minä syöksen sinut hautaan vaipuneiden joukkoon alas muinaisen kansan luo ja panen sinut asumaan maan syvyyksissä kuin ikiaikojen rauniot hautaan vaipuneiden joukossa, eikä sinussa enää koskaan asuta. Mutta elävien maan minä kaunistan. 21 Minä teen sinusta kauhun aiheen, eikä sinua sitten enää ole. Jos sinua etsitään, sinua ei enää koskaan löydy, sanoo Herra, Herra.”

Valitusvirsi Tyyrosta

27 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyrosta! 3 Sano Tyyrolle, joka asuu meren porteilla ja käy kauppaa monilla saarilla asuvien kansojen kanssa: Näin sanoo Herra, Herra:

Tyyro, sinä sanot: ‘Minä
olen kauneuden täydellisyys!’
4 Keskellä merta on sinun alueesi,
rakentajasi tekivät sinusta
täydellisen kauniin.
5 Senirin sypressistä he tekivät
kaikki lautasi,
Libanonilta he ottivat setrin
tehdäkseen sinulle maston.
6 Baasanin tammista he
tekivät airosi,
kantesi he tekivät norsunluusta
ja kittiläisten saarten
hopeakuusesta.
7 Kirjailtua Egyptin pellavaa olivat
sinun purjeesi,
ne olivat sinulla lippuina.
Elisasaarten sinipunaista ja
helakanpunaista kangasta
oli katoksesi.
8 Siidonin ja Arvadin asukkaita
sinulla oli soutajina.
Omat viisaasi, Tyyro, olivat sinussa,
he olivat laivureinasi.
9 Gebalin vanhimmat ja viisaat
olivat sinussa vuotokohtien
korjaajina,
kaikki merellä olevat
laivat merimiehineen
olivat sinussa
vaihtamassa tavaroitaan sinun
tavaroilhisi.
10 Persia, Luud ja Puut olivat
sotajoukossasi, sinun
sotureinasi.
He ripustivat sinuun kypäriä
ja kilpiä,
ne olivat koristeinasi.
11 Muureillasi olivat arvadilaiset
ja muu sotajoukkosi ja torneissasi
gammadilaiset. He ripustivat
kilpensä kaikkialle muureillesi; ne
tekivät kauneudestasi täydellisen.
12 Tarsis osti kauppatavaroitasi,
koska sillä oli kaikkea rikkautta:
hopealla, raudalla, tinalla ja
lyijyllä he ostivat sinun tavarasi.
13 Jaavan, Tuubal ja Mesek kävivät
kauppaa sinun kanssasi. He
maksoivat kauppatavarasi orjilla
ja vaskiesineillä. 14 Toogarman
heimo antoi tavaroittesi vastineeksi
hevosia, sotaratsuja ja muuleja.
15 Myös dedanilaiset kävivät
kanssasi kauppaa, ja monien
saarten kauppiaat olivat alaisiasi
ja toivat maksuna tavaroistasi
norsunluuta ja eebenpuuta.
16 Tuotteittesi runsauden vuoksi
myös Aram kävi kauppaa kanssasi.
Se maksoi tavarasi turkooseilla,
punapurppuralla, kirjaillulla
kankaalla, pellavakankaalla,
koralleilla ja rubiineilla.
17 Kanssasi kävivät kauppaa
myös Juuda ja Israelin maa. He
antoivat tavaroistasi vaihdossa
Minnitin vehnää, leivoksia,
hunajaa, öljyä ja balsamia.
18 Damasko kävi kauppaa kanssasi
Helbonin viinillä ja Saharin villoilla
monien tuotteittesi ja suurten
rikkauksiesi vuoksi. 19 Daanilaiset
ja Ussalin jaavanilaiset antoivat

sinulle kauppatavaroittesi
vastineeksi taottua rautaa,
kassiaa ja kalmoruokoa.
20 Dedan kävi kauppaa kanssasi
satulaloimilla. 21 Arabia ja kaikki
Keedarin ruhtinaat olivat läheisiä
kauppakumppaneitasi. He kävivät
kauppaa kanssasi lampailla,
pässeillä ja vuohipukeilla. 22 Saban
ja Raman kauppiaat kävivät
hekin kauppaa kanssasi. He
maksoivat kauppatavarasi kaikkein
parhaimmilla tuoksuaineilla sekä
kaikenlaisilla jalokivillä ja kullalla.
23 Haaran, Kanne ja Eden ja myös
Saban kauppiaat ja Assur ja Kilmad
kävivät kauppaa kanssasi. 24 He
toivat markkinoillesi kaupaksi
kauniita vaatteita, sinipunaisia
ja kirjailtuja viittoja ja värikkäitä
mattoja ja lujia, punottuja köysiä.
25 Tarsiin laivat kuljettivat
tavaroitasi,
ja sinä tulit täyteen, hyvin
painavaksi,
keskellä merta.
26 Soutajat veivät sinut suurille
vesille,
itätuuli rikkoi sinut merten
aavoilla.
27 Rikkautesi, kauppatavarasi,
merimiehesi ja laivurisi,
vuotokohtiesi korjaajat,
tavaranvälittäjäsi, kaikki
sotilaasi ja koko väenpaljous,
joka sinussa on, vajoavat
meren syvyyksiin sinä
päivänä, jona sinä kukistut.
28 Laivuriesi huudon voimasta
vapisevat rannikot.
29 Laivoistaan laskeutuvat kaikki,
jotka käyttävät airoja,
kaikki merimiehet ja merten
laivurit astuvat maihin.
30 He huutavat sinun vuoksesi
kovalla äänellä
ja parkuvat katkerasti,
heittävät tomua päänsä päälle ja
kieriskelevät tuhkassa.
31 He ajelevat sinun tähtesi
päänsä kaljuksi
ja kääriytyvät säkkeihin.
He itkevät sinua katkeralla
mielellä,
haikeasti valittaen.
32 He virittävät sinusta itkuvirren,
valittaen he laulavat sinusta:
‘Kuka oli Tyyron vertainen,
joka nyt on tuhottuna keskellä
merta?’
33 Kun tavarasi saapuivat meriltä,
sinä tyydytit monien kansojen
toiveet.
Rikkauksiesi ja kauppatavaroittesi
runsaudella
sinä teit rikkaiksi maan kuninkaat.
34 Nyt olet meren aaltojen
hajottama vetten
syvyyksissä.
Mukanasi sinne vajosivat
kauppatavarasi ja
koko väkesi.

35 Kaikki saarten asukkaat
tyrmistyvät sinun vuoksesi.
Heidän kuninkaansa ovat
kauhuissaan,
vavistus on heidän kasvoillaan.
36 Kauppiaat kansojen joukossa
viheltävät sinulle.
Sinusta on tullut kauhun aihe,
sinua ei enää ole, ikiaikoihin asti.”

Tyyron ruhtinaan tuomio

28 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, sano Tyyron ruhtinaalle: Näin sanoo Herra, Herra: Sinun sydämesi on ylpistynyt ja sinä sanot: ‘Minä olen jumala, minä istun jumalien istuimella merten keskellä.’ Sinä olet kuitenkin vain ihminen, et jumala, vaikka pidätkin viisauttasi Jumalan viisauden vertaisena. 3 Viisaampi sinä oletkin kuin Daniel, eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea. 4 Viisautesi ja ymmärryksesi avulla olet saanut itsellesi omaisuutta, olet hankkinut kultaa ja hopeaa aarreaittoihisi. 5 Suuressa viisaudessasi olet kaupankäynnillä kartuttanut omaisuuttasi, ja sydämesi on ylpistynyt rikkautesi vuoksi.

6 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä pidät itseäsi Jumalan vertaisena, 7 minä tuon sinun kimppuusi muukalaiset, kansoista julmimmat. He vetävät miekkansa tupestaan sinun loistavaa viisauttasi vastaan ja häpäisevät ihanuutesi. 8 He syöksevät sinut kuoppaan, ja sinä kuolet niin kuin kuolivat ne, jotka makaavat surmattuina merten syvyyksissä.

9 Vieläkö sanot surmaajasi edessä, tappajiesi käsissä: ‘Minä olen jumala’? Ihminen sinä vain olet, et jumala. 10 Sinä kuolet kuin ympärileikkaamattomat, muukalaisten käsissä, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.”

Valitusvirsi Tyyron kuninkaasta

11 Minulle tuli tämä Herran sana: 12 “Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyron kuninkaasta. Sano hänelle: Näin sanoo Herra, Herra: Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellisen kaunis. 13 Sinä olit Eedenissä, Jumalan puutarhassa. Kaikenlaiset jalokivet olivat koristeinasi. Karneolia, topaasia, kalsedonia, krysoliittia, onyksia, berylliä, safiiria, rubiinia ja smaragdia sekä kultaa olivat upotus- ja kaiverrustyöt sinussa. Ne valmistettiin sinä päivänä, jona sinut luotiin. 14 Sinä olit sädehtivä, suojeleva kerubi, ja minä asetin sinut Jumalan pyhälle vuorelle; sinä käyskentelit tulisten kivien keskellä. 15 Vaelluksessasi sinä olit nuhteeton luomisesi päivästä siihen asti, kunnes sinussa havaittiin vääryys.

16 Paljosta kaupankäynnistäsi sisimpäsi tuli täyteen väkivaltaa, ja sinä teit syntiä. Niin minä syöksin sinut häväistynä alas Jumalan vuorelta ja karkotin sinut,

suojeleva kerubi, pois tulisten kivien keskeltä. 17 Sinun sydämesi ylpistyi kauneutesi vuoksi, ja viisautesi turmeltui loistosi tähden. Minä viskasin sinut maahan kuninkaiden eteen, jätin sinut heidän katseltavakseen. 18 Paljoilla synneilläsi, tekemällä vääryyttä kaupoissasi, sinä olet häväissyt pyhäkkösi. Niinpä minä annoin tulen syttyä sinun keskelläsi, ja se poltti sinut. Minä tein sinut tuhkaksi maahan kaikkien nähden, jotka sinua katselivat. 19 Kaikki tuttavasi kansojen keskuudessa ovat tyrmistyneet sinun tähtesi. Sinusta on tullut kauhun aihe, eikä sinua enää ole ikiaikoihin asti.”

Tuomio Siidonille, lupaus Israelille

20 Minulle tuli tämä Herran sana: 21 “Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Siidonia kohti, profetoi sitä vastaan 22 ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Siidon! Minä näytän kunniani keskuudessasi, ja kansasi tulee tietämään, että minä olen Herra, kun minä panen sen keskellä toimeen tuomiot ja näytän pyhyyteni. 23 Minä lähetän ruton ja verta Siidonin kaduille. Kaatuneita viruu sen keskellä, kun miekka käy sen kimppuun joka taholta. Kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra. 24 Silloin ei yksikään Israelin naapureista, jotka ovat heitä halveksineet, enää ole heille pistävä orjantappura eikä repivä piikkipensas. He tulevat tietämään, että minä olen Herra, Herra.

25 Näin sanoo Herra, Herra: Kun minä kokoan Israelin heimon kansoista, joiden sekaan se on hajotettu, minä näytän pyhyyteni heissä kansojen nähden. Silloin he saavat asua maassaan, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille. 26 He saavat turvallisesti asua siinä, rakentaa taloja ja istuttaa viinitarhoja. Turvallisesti he asuvat, kun minä olen pannut toimeen tuomiot kaikkien heitä halveksineiden naapurien keskuudessa, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa.”

Farao on ylpeä krokotiili

29 1 Kymmenentenä vuotena, kymmenennen kuukauden kahdentenatoista päivänä minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti faraota, Egyptin kuningasta, ja profetoi häntä ja koko Egyptiä vastaan.

3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä käyn sinua
vastaan, farao,
Egyptin kuningas,
sinä suuri krokotiili,
joka makaat Niilissä ja sanot:
‘Niilinvirta on minun,
minä olen sen itselleni tehnyt.’
4 Minä panen koukut sinun
leukoihisi,

tartutan virtojesi kalat sinun
suomuihisi
ja nostan sinut ylös virtojesi
keskeltä kaikkine kaloinesi,
jotka ovat tarttuneet suomuihisi.
5 Minä viskaan sinut autiomaahan
ja myös kaikki sinun virtojesi kalat,
ja sinä jäät maahan lojumaan;
sinua ei oteta talteen eikä
korjata pois.
Metsän pedoille ja taivaan
linnuille
minä annan sinut ruuaksi.
6 Kaikki Egyptin asukkaat tulevat
tietämään,
että minä olen Herra.
Sinä olet kuin ruokosauva
Israelin heimolle:
7 kun he tarttuvat sinuun,
sinä katkeat
ja revit rikki kaikkien heidän
olkapäänsä;
kun he nojaavat sinuun,
sinä murrut
ja teet jäykiksi kaikkien heidän
lanteensa.

8 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon miekan sinun kimppuusi ja hävitän sinusta ihmiset ja eläimet. 9 Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun Egyptin maasta tulee autio ja raunioitunut. Onhan farao sanonut: ‘Niilinvirta on minun, ja minä olen sen tehnyt’.

10 Sen tähden, katso, minä käyn sinun ja virtojesi kimppuun. Minä teen Egyptin maan raunioiksi, kuivaksi ja autioksi maaksi, Migdolista aina Seveneen ja Kuusin rajalle saakka. 11 Ei kulje siellä enää ihmisen jalka, ei kulje siellä eläimen jalka. Siellä ei asuta neljäänkymmeneen vuoteen. 12 Minä teen Egyptin autioksi autioiden maiden joukkoon; sen kaupungit ovat neljäkymmentä vuotta autioita rauniokaupunkien joukossa. Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin.

13 Mutta näin sanoo Herra, Herra: Neljänkymmenen vuoden kuluttua minä kokoan egyptiläiset kansoista, joiden sekaan heidät oli hajotettu. 14 Minä käännän Egyptin kohtalon ja tuon heidät takaisin Patroksen maahan, heidän synnyinmaahansa. Siellä he tulevat olemaan vähäisenä valtakuntana. 15 Heidän valtakuntansa on oleva valtakunnista vähäisin, eikä se enää korota itseään kansakuntien yläpuolelle. Minä teen heistä niin vähälukuisen kansan, etteivät he enää herroina hallitse kansoja. 16 Egypti ei kelpaa enää turvaksi Israelin heimolle, vaan se muistuttaa Israelia synnistä, jonka se teki kääntyessään Egyptin puoleen. Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra, Herra.”

Nebukadressar valloittaa Egyptin

17 Kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä
vuotena, ensimmäisen kuun

ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä Herran sana: 18 "Ihmislapsi, Baabelin kuningas Nebukadressar on teettänyt joukoillaan suuren työn Tyyron vuoksi. Kaikkien päät ovat kaljuuntuneet ja olkapäät hiertyneet, mutta hän ja hänen joukkonsa eivät ole saaneet palkkaa työstä, jota he ovat tehneet Tyyroa vastaan. 19 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä annan Baabelin kuninkaalle Nebukadressarille Egyptin maan. Hän vie mukanaan sen rikkaudet, ottaa saaliikseen, mitä sieltä voi saada, ja ryöstää, mitä sieltä voi ryöstää. Siinä on hänen sotajoukkojensa saama palkka. 20 Palkaksi, jonka toivossa hän on tehnyt työtä, minä annan hänelle Egyptin maan. Minun puolestani hän on sitä tehnyt, sanoo Herra, Herra. 21 Sinä päivänä minä annan kasvaa Israelin heimolle sarven, ja sinulle minä annan voiman avata suusi heidän keskellään. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Herran päivä kohtaa Egyptin

30 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, profetoi ja sano:

Näin sanoo Herra, Herra:
Valittakaa: 'Voi sitä päivää,
3 sillä se on lähellä, Herran
päivä on lähellä!
Se on oleva pilvinen päivä,
pakanakansojen tuomion
aika.
4 Miekka saapuu Egyptiin,
Kuusilla on tuska,
kun surmattuja kaatuu Egyptissä.
Sieltä viedään pois sen rikkaudet,
ja sen perustukset revitään hajalle.
5 Kuus, Puut ja Luud sekä
kaikki sekakansa,
ja Kuub ja liittolaismaan miehet
kaatuvat miekkaan heidän
kanssaan.
6 Näin sanoo Herra:
Egyptin tukijat kaatuvat,
ja sen korskea mahti
painuu maahan.
Migdolista aina Seveneen asti
he siellä kaatuvat miekkaan,
sanoo Herra, Herra.'

7 Egyptistä tulee autio autioituneiden maiden joukkoon, ja sen kaupungeista tulee raunioita raunioituneiden kaupunkien joukkoon. 8 Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä sytytän Egyptin tuleen ja kaikki sen auttajat murtuvat. 9 Sinä päivänä lähtee minun tahdostani laivoilla lähettiläitä, jotka saattavat huolettoman Kuusin kauhun valtaan. Kuusilaiset joutuvat tuskan valtaan Egyptin tuhon päivänä. Se päivä tulee pian."

Tuomio Egyptille

10 "Näin sanoo Herra, Herra: Minä teen lopun Egyptin meluavista

joukoista Baabelin kuninkaan Nebukadressarin avulla. 11 Hän ja hänen väkensä, kansoista julmimmat, tuodaan hävittämään maata. He vetävät miekkansa tupesta Egyptiä vastaan ja täyttävät maan surmatuilla. 12 Minä kuivatan virrat ja luovutan maan pahojen käsiin. Minä teen koko maan autioksi muukalaisten avulla. Minä, Herra, olen puhunut.

13 Näin sanoo Herra, Herra: Minä tuhoan jumalankuvat ja hävitän epäjumalat Noofista ja ruhtinaat Egyptistä, eikä niitä sitten enää ole. Minä saatan Egyptin maan pelon valtaan. 14 Minä teen Patroksen autioksi, sytytän Sooanin tuleen ja panen toimeen tuomiot Noossa. 15 Minä vuodatan kiivauteni Siiniin, Egyptin linnoitukseen, hävitän Noon meluavat joukot 16 ja sytytän Egyptin tuleen. Siin kierii tuskissaan, Noon muurit murretaan, ja Noofin kimpussa on ahdistajia päivästä päivään. 17 Aavenin ja Piivesetin nuorukaiset kaatuvat miekkaan, ja naiset menevät vankeuteen. 18 Tehafnehesissa pimenee päivä, kun minä särjen siellä Egyptin ikeen, ja siellä tulee loppu sen korskeasta mahdista. Sen peittää pilvi, ja sen tyttäret viedään vankeuteen. 19 Näin minä panen tuomiot täytäntöön Egyptissä, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Baabelin kuningas murskaa Egyptin

20 Yhdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuun seitsemäntenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: 21 "Ihmislapsi, minä olen murskannut faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren. Katso, sitä ei ole sidottu, että se tervehtyisi, eikä sitä ole lastoitettu, että se sidottuna vahvistuisi ja voisi tarttua miekkaan.

22 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn faraota, Egyptin kuningasta vastaan. Minä murskaan häneltä käsivarret, sekä terveen että jo murskatun, ja pudotan miekan hänen kädestään. 23 Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. 24 Minä vahvistan Baabelin kuninkaan käsivarret ja annan miekkani hänen käteensä. Faraon käsivarret minä sen sijaan murskaan, ja hän voihkii Baabelin kuninkaan edessä haavoittuneena. 25 Baabelin kuninkaan kädet minä vahvistan, mutta faraon kädet vaipuvat alas. Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä annan miekkani Baabelin kuninkaan käteen ja hän ojentaa sen Egyptin maata vastaan. 26 Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. He tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Faraon kukistuminen

31 [1] Yhdentenätoista vuotena, kolmannen kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: [2] "Ihmislapsi, sano Egyptin kuninkaalle faraolle ja hänen meluavalle joukolleen:

Kenen kaltainen sinä olet
suuruudessasi?
[3] Katsohan Assuria,
se oli kuin Libanonin setri,
kaunisoksainen ja laajalti
varjoa antava,
korkea kasvultaan,
pilvien keskelle ulottui sen latva.
[4] Vedet olivat sen kasvattaneet
suureksi,
korkeaksi oli sen tehnyt syvyys,
jonka virrat kulkivat kaikkialla
sen kasvupaikassa
ja jonka ojat saavuttivat kaikki
metsän puut.
[5] Sen tähden siitä tuli korkein
kaikista metsän puista.
Siihen tuli paljon lehviä,
sen oksat kasvoivat pitkiksi
ja venyivät laajalle veden
runsaudesta.
[6] Sen lehvillä pesivät kaikki
taivaan linnut,
sen oksien alla synnyttivät kaikki
metsän eläimet,
ja sen varjossa asuivat kaikki
suuret kansat.
[7] Se oli kaunis suuruudessaan
pitkine oksineen,
ulottuivathan sen juuret runsaisiin
vesiin asti.
[8] Setrit eivät voineet peittää sitä
Jumalan puutarhassa,
sypressien lehvät eivät olleet
sen lehvien veroiset
eivätkä plataanien oksat niin
kuin sen oksat.
Yksikään puu Jumalan
puutarhassa
ei ollut kauneudessa sen veroinen.
[9] Minä tein sen kauniiksi ja
runsasoksaiseksi;
sitä kadehtivat kaikki Eedenin
puut Jumalan puutarhassa.

[10] Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska se kasvoi korkeaksi, työnsi latvansa pilvien keskelle ja ylpistyi korkeudestaan, [11] minä annoin sen kansoista mahtavimman käsiin, joka tekee sille sen jumalattomuuden mukaan. Minä olen sysännyt sen pois.

[12] Muukalaiset, kansoista julmimmat, hakkasivat sen poikki ja jättivät paikkaansa. Sen oksat kaatuivat vuorille ja kaikkiin laaksoihin, ja sen haarat katkeilivat kaikkiin maan virtoihin. Kaikki maan kansat lähtivät pois sen varjosta ja hylkäsivät sen. [13] Sen kaatuneella rungolla majailevat kaikki taivaan linnut, ja sen haarojen luona oleskelevat kaikki metsän eläimet.

[14] Näin tapahtui, ettei yksikään puu kasvaisi vetten äärellä niin korkeaksi eikä työntäisi

latvaansa pilvien keskelle. Eivät mahtavimmatkaan niistä, ei yksikään vettä juova puu, pysy korkeudessaan, sillä ne kaikki on määrätty kuoleman valtaan, maan syvyyksiin, hautaan vaipuneitten ihmisten pariin.

15 Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona tuo puu astui alas tuonelaan, minä sain aikaan murhetta. Minä peitin puun vuoksi syvyyden, estin virrat juoksemasta, ja suuret vedet pysähtyivät. Minä puin Libanonin mustiin sen sortumisen vuoksi; sen puun vuoksi kaikki metsän puut nääntyivät. 16 Minä panin kansat vapisemaan sen kaatumisen ryskeestä, kun syöksin sen alas tuonelaan, hautaan vaipuneitten pariin. Silloin saivat lohdutuksen maan syvyyksissä kaikki Eedenin puut, Libanonin valiot ja parhaat puut, kaikki, jotka juovat vettä. 17 Nekin olivat vaipuneet sen puun kanssa tuonelaan, miekalla surmattujen pariin, samoin sen liittolaiset, jotka olivat asuneet sen varjossa kansojen keskellä.

18 Mikä Eedenin puista olisi sinun vertaisesi kunniassa ja suuruudessa? Kuitenkin sinut on syösty Eedenin puiden kanssa alas maan syvyyksiin. Sinä makaat ympärileikkaamattomien keskellä, miekalla surmattujen parissa. Näin käy faraolle ja koko hänen meluavalle joukolleen, sanoo Herra, Herra.”

Valitusvirsi faraosta

32 1 Kahdentenatoista vuotena, kahdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, viritä valitusvirsi faraosta, Egyptin kuninkaasta. Sano hänelle:

Sinä olet kuin nuori leijona
kansojen joukossa,
olet kuin merten lohikäärme:
sinä kuohutit virtojasi,
sekoitit ne jaloillasi ja samensit ne.
3 Näin sanoo Herra, Herra:
Minä levitän verkkoni sinun
ylitsesi.
Monien kansojen joukko
tekee sen,
ja ne vetävät sinut verkollani ylös.
4 Minä viskaan sinut maalle ja
heitän sinut kedolle.
Minä tuon kaikki taivaan linnut
pesimään sinun päällesi
ja annan kaikkien maan eläinten
syödä lihaasi kyllikseen.
5 Minä jätän lihasi vuorille
ja täytän laaksot sillä, mitä
sinusta on jäljellä.
6 Minä kastelen verellä, joka
sinusta valuu,
maan vuorille asti,
ja jokiuomat täyttyvät siitä.
7 Loistosi sammuessa minä
peitän taivaan
ja pimennän sen tähdet.
Auringon minä peitän pilvillä,
eikä kuu anna valoaan.

[8] Kaikki taivaan loistavat
valot minä pimennän
sinun vuoksesi
ja peitän maasi pimeyteen,
sanoo Herra, Herra.
[9] Monet kansat minä murehdutan,
kun teen sortumisesi tunnetuksi
kansojen keskuudessa, maissa, joita
sinä et ole tuntenut. [10] Minä
tyrmistytän sinun vuoksesi mo-
net kansat, ja heidän kuninkaansa
vapisevat pelosta sinun tähtesi,
kun minä heilutan miekkaani hei-
dän kasvojensa edessä. Sinun
sortumisesi päivänä he vapisevat
ja pelkäävät joka hetki, kukin hen-
kensä puolesta.
[11] Sillä näin sanoo Herra, Herra:
Baabelin kuninkaan miekka
tulee sinua kohti,
[12] sankarien miekoilla minä
kaadan sinun monilukuiset
joukkosi.
Nuo kaikki, kansoista julmimmat,
hävittävät Egyptin loiston,
ja koko sen meluisa joukko
tuhotaan.
[13] Minä hävitän kaiken sen karjan
paljojen vetten ääriltä.
Vesiä eivät enää sotke ihmisten
jalat eivätkä karjan sorkat.
[14] Minä annan Egyptin vesien
muuttua selkeiksi
ja panen sen virrat juoksemaan
kuin öljy,
sanoo Herra, Herra.
[15] Kun minä teen Egyptin
maan autioksi,
kun maa tulee autioksi kaikesta,
mikä sen täytti,
ja kun minä surmaan kaikki
sen asukkaat,
ihmiset tulevat tietämään, että
minä olen Herra.
[16] Tämä on valitusvirsi, ja
valitusvirtenä sitä lauletaan.
Kansojen tyttäret virittävät sen
Egyptistä ja koko sen meluisasta
joukosta, sanoo Herra, Herra.”

Egypti syöstään tuonelaan

[17] Kahdentenatoista vuotena, en-
simmäisen kuun viidentenätoista
päivänä, minulle tuli tämä Her-
ran sana: [18] “Ihmislapsi, valita Egyp-
tin suurta kansaa ja hautaa se
mahtavien kansojen tyttärien jouk-
koon maan syvyyksiin, hautaan
vaipuneiden pariin.
[19] Luuletko olevasi muita
ihanampi? Astu alas
ja tee vuoteesi ympäri-
leikkaamattomien
pariin!
[20] He ovat kaatuneet miekalla
surmattujen joukkoon.
Egypti on annettu alttiiksi
miekalle, se on temmattu
pois kaikkine joukkoineen.
[21] Sankareista mahtavimmat
puhuvat tuonelassa
faraolle ja hänen auttajilleen:
‘Alas vaipuneina makaavat
ympärileikkaamattomat

miekalla surmattuina.’
22 Siellä on Assur kaikkine
joukkoineen,
joiden haudat ovat sen ympärillä.
Kaikki ovat surmattuja, miekan
kaatamia.
23 Hänen hautansa on syvyyden
perimmäisillä äärillä,
ja hänen väkensä lepää sen
haudan ympärillä.
Heidät kaikki on surmattu,
miekkaan he ovat kaatuneet,
nuo, jotka herättivät kauhua
elävien maassa.
24 Siellä on Eelam, ja koko hänen
meluisa joukkonsa
lepää hänen hautansa ympärillä.
Heidät kaikki on surmattu,
miekkaan he ovat kaatuneet,
nuo, jotka ympärileikkaamat-
tomina astuivat alas
maan syvyyksiin.
He herättivät kauhua elävien
maassa,
mutta nyt he saavat
kantaa häpeänsä
hautaan vaipuneitten parissa.
25 Surmattujen keskeltä on
annettu makuusija Eelamille
ja koko hänen meluisalle
joukolleen.
Hänen väkensä haudat ovat
hänen ympärillään.
Kaikki he ovat
ympärileikkaamattomia,
miekan surmaamia.
He herättivät kauhua elävien
maassa,
mutta nyt he saavat
kantaa häpeänsä
hautaan vaipuneitten parissa.
Surmattujen keskelle hänet
on syösty.
26 Siellä ovat Mesek ja Tuubal
kaikkine meluisine
joukkoineen.
Heidän väkensä haudat ovat
heidän ympärillään.
He ovat kaikki
ympärileikkaamattomia,
miekalla surmattuja,
sillä he herättivät kauhua
elävien maassa.
27 He eivät makaa niiden
sankarien joukossa,
jotka kaatuivat
ympärileikkaamattomina
ja jotka ovat astuneet alas
tuonelaan sota-aseet
mukanaan
ja joiden miekat on pantu
heidän päänsä alle.
Heidän syntivelkansa on heidän
luittensa päällä,
sillä näiden sankarien kauhu oli
elävien maassa.
28 Ympärileikkaamattomien
joukossa sinutkin murskataan, ja
sinä joudut makaamaan miekalla
surmattujen joukossa. 29 Siellä on
Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen
ruhtinaat, jotka sankaruudestaan
huolimatta joutuivat miekalla

surmattujen pariin. He makaavat ympärileikkaamattomien ja hautaan vaipuneitten parissa.

30 Siellä ovat kaikki pohjoisen maan valtiaat ja kaikki siidonilaiset, jotka pelottavuudestaan huolimatta ovat joutuneet alas surmattujen joukkoon. Sankaruudestaan huolimatta he ovat joutuneet häpeään. He makaavat ympärileikkaamattomina miekalla surmattujen seassa ja saavat kantaa häpeäänsä hautaan vaipuneitten kanssa.

31 Farao saa nähdä heidät ja saa lohdutuksen meluisan joukkonsa tuhosta. Miekkaan ovat kaatuneet farao ja koko hänen joukkonsa, sanoo Herra, Herra. 32 Minä annoin hänen herättää kauhua elävien maassa, mutta nyt farao on saanut koko meluisan joukkonsa kanssa makuusijan ympärileikkaamattomien seassa, miekalla surmattujen joukossa, sanoo Herra, Herra."

PELASTUKSEN JULISTUSTA, 33 – 39

Profeetan vastuu

33 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, puhu maanmiehillesi näin: Jos minä annan miekan tulla maan kimppuun ja sen maan kansa on ottanut keskuudestaan yhden miehen ja asettanut hänet vartiomieheksi, 3 ja hän näkee miekan tulevan maan kimppuun, hän puhaltaa pasuunaan ja varoittaa kansaa. 4 Jos joku kuulee pasuunan äänen mutta ei välitä varoituksesta ja miekka tulee ja surmaa hänet, hänen verensä tulee hänen oman päänsä päälle. 5 Hän kuuli kyllä pasuunan äänen mutta ei välittänyt varoituksesta; hänen verensä tulee hänen itsensä päälle. Jos hän olisi välittänyt varoituksesta, hän olisi pelastanut sielunsa.

6 Mutta jos vartiomies näkee miekan tulevan eikä puhalla pasuunaan, kansa ei saa varoitusta. Jos miekka silloin surmaa jonkun heistä ja tämä kuolee synneissään, minä vaadin vartiomiehen tilille hänen verestään.

7 Sinut, ihmislapsi, minä olen asettanut vartiomieheksi Israelin heimolle. Kun kuulet sanan minun suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani. 8 Jos minä sanon jumalattomalle: 'Jumalaton, sinun on kuoltava', mutta sinä et puhu hänelle ja varoita häntä hänen tiestään, tuo jumalaton kuolee synnissään, mutta minä vaadin sinut vastuuseen hänen verestään. 9 Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestään ja kehotat häntä kääntymään siltä pois mutta hän ei käänny, hän kuolee synnissään, mutta sinä olet pelastanut sielusi."

Kukin tuomitaan tekojensa mukaan

10 "Ihmislapsi, sinun on sanottava Israelin heimolle: Te sanotte näin: 'Rikoksemme ja syntimme ovat päällämme, ja me riudumme niiden tähden. Kuinka voimme pysyä elossa?' 11 Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä en tahdo jumalattoman kuolemaa vaan sitä, että jumalaton kääntyy tieltään ja saa elää. Kääntykää, palatkaa pahoilta teiltänne! Minkä tähden teidän pitäisi kuolla, te Israelin heimo?

12 Ihmislapsi, sinun on sanottava kansallesi: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa sinä päivänä, jona hän tekee syntiä, ja jumalatonta ei suista turmioon hänen jumalattomuutensa sinä päivänä, jona hän kääntyy pois jumalattomuudestaan. Vanhurskas ei voi elää vanhurskautensa turvin, silloin kun hän tekee syntiä. 13 Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää, mutta hän tekeekin vääryyttä luottaen vanhurskauteensa, hänen vanhurskauttaan ei lainkaan muisteta. Hänen on kuoltava tekemänsä vääryyden vuoksi. 14 Ja jos sanon jumalattomalle, että hänen on totisesti kuoltava, mutta hän kääntyykin synnistään ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta – 15 jos tuo jumalaton antaa ottamansa pantin takaisin, korvaa, mitä on ryöstänyt ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan eikä tee vääryyttä, hän saa totisesti elää, eikä hänen tarvitse kuolla. 16 Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän on tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa totisesti elää.

17 Maanmiehesi kuitenkin sanovat: 'Ei Herran tie ole oikea.' Heidän omat tiensä eivät ole oikeat. 18 Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on kuoltava sen tähden. 19 Jos taas jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestaan ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa elää. 20 Kuitenkin te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Mutta minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, jokaisen teittensä mukaan."

Jerusalem on valloitettu

21 Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenatoista vuotena, kymmenennen kuun viidentenä päivänä luokseni tuli pakolainen Jerusalemista ja sanoi: "Kaupunki on valloitettu." 22 Herran käsi oli tullut päälleni jo illalla, ja hän avasi suuni, ennen kuin pakolainen aamulla tuli luokseni. Minun suuni avattiin, enkä enää ollut mykkänä.

Herra tekee Israelin autioksi

23 Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

24 "Ihmislapsi, nuo, jotka asuvat raunioiden keskellä Israelin maassa, sanovat näin: 'Abraham peri maan,

vaikka hän oli yksin. Meitä on paljon, meille maa on annettu perinnöksi.’ 25 Sano sen tähden heille: Näin sanoo Herra, Herra: Te syötte lihaa verineen, nostatte katseenne jumalankuvienne puoleen ja vuodatatte viatonta verta. Tekö saisitte periä maan? 26 Te turvaatte miekkaanne, teette iljettäviä tekoja ja saastutatte toistenne vaimot. Tekö saisitte periä maan?

27 Näin on sinun heille sanottava: Näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä elän, ne, jotka asuvat kaupunkien raunioissa, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka asuvat maalla, minä annan petoeläinten ruuaksi, ja ne, jotka ovat vuorilinnoissa ja luolissa, kuolevat ruttoon. 28 Minä teen maasta aution ja hävitetyn, ja sen ylpeästä uhmasta tulee loppu. Israelin vuorista tulee niin autioita, ettei niillä kulje kukaan. 29 Kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä teen maasta aution ja hävitetyn kaikkien heidän harjoittamiensa iljettävien tekojen tähden.

30 Maanmiehesi puhuvat seinänvierustoilla ja talojen ovilla keskenään sinusta, ihmislapsi, ja sanovat toisilleen näin: ‘Tulkaahan kuulemaan, millainen sana on tullut Herralta.’ 31 He tulevat sinun luoksesi niin kuin kansan on tapana ja istuvat edessäsi minun kansanani. He kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan, sillä he osoittavat rakkautta suullaan, mutta heidän sydämensä ahnehtii väärää voittoa. 32 Sinä olet heille kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu. He kyllä kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan. 33 Mutta kun sanasi toteutuu – ja varmasti se toteutuu – he tulevat tietämään, että heidän keskuudessaan on ollut profeetta.”

Israelin kelvottomat paimenet

34 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, profetoi Israelin paimenia vastaan! Profetoi paimenille, sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Voi Israelin paimenia, koska he ovat pitäneet huolta vain itsestään! Eikö paimenten olisi pidettävä huolta lampaista? 3 Rasvat te olette syöneet ja villat pukeneet päällenne. Lihavat lampaat te olette teurastaneet, mutta laumasta te ette ole pitäneet huolta. 4 Heikkoja te ette ole vahvistaneet, sairaita te ette ole hoitaneet, loukkaantuneita te ette ole sitoneet, eksyneitä te ette ole hakeneet takaisin, kadonneita te ette ole etsineet. Tylysti te olette kohdelleet lampaita ja väkivaltaisesti. 5 Niinpä ne ovat joutuneet hajalle paimenen puuttuessa ja päätyneet kaikkien villipetojen ruuaksi. Hajallaan ne ovat. 6 Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla

kukkuloilla. Minun lampaani ovat hajaantuneet kaikkialle maahan, eikä kukaan niitä kysele, kukaan ei niitä etsi.

7 Sen tähden, paimenet, kuulkaa Herran sana! 8 Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, eivätkö minun lampaani ole ryöstettävinä ja kaikkien villipetojen syötävinä sen vuoksi, ettei niillä ole paimenta? Minun paimeneni eivät etsi minun lampaitani vaan paimentavat vain itseään eivätkä minun lampaitani? 9 Kuulkaa siis Herran sana, paimenet! 10 Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn paimenten kimppuun ja vaadin lampaani pois heidän käsistään. Minä teen lopun heidän kaitsemisestaan, eivätkä nuo paimenet enää kaitse niitä. Minä pelastan lampaani heidän suustaan, eivätkä ne enää ole heidän syötävinään.”

Herra itse kaitsee laumaansa

11 “Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä itse etsin lampaani ja pidän niistä huolta. 12 Niin kuin paimen pitää huolta laumastaan, kun hän on lauman keskellä ja lampaat ovat hajaantuneet hänen luotaan, niin minäkin pidän huolen lampaistani ja pelastan ne kaikkialta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä. 13 Minä haen ne kansojen seasta, kokoan ne muista maista ja tuon ne omaan maahansa. Minä paimennan niitä Israelin vuorilla ja purolaaksoissa ja kaikissa maan asutuissa paikoissa. 14 Hyvillä laitumilla minä niitä kaitsen. Israelin korkeilla vuorilla niillä on laitumensa. Siellä ne saavat levätä hyvällä laitumella, ja niillä on rehevä laidunmaa Israelin vuorilla. 15 Minä itse kaitsen lampaitani ja vien ne lepäämään, sanoo Herra, Herra. 16 Kadonneet minä etsin, eksyneet minä tuon takaisin, loukkaantuneet minä sidon ja heikkoja vahvistan, mutta lihavat ja vahvat minä hävitän. Minä paimennan laumaani oikeuden mukaan.”

Herra tuomitsee lampaidensa välillä

17 “Ja te, lampaani, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuomitsen lampaan ja lampaan välillä ja myös pässien ja pukkien välillä. 18 Onko teistä niin pieni asia olla hyvällä laitumella, että te vielä tallaatte jaloillanne loput laitumestanne? Tehän saatte juoda kirkasta vettä, miksi vielä sotkette jaloillanne loput siitä? 19 Onko minun lampaitteni syötävä laitumella, jota teidän jalkanne ovat tallanneet, ja juotava vettä, jonka teidän jalkanne ovat sotkeneet?”

20 “Sen tähden Herra, Herra sanoo laumalle näin: Minä itse tuomitsen lihavien ja laihojen lampaiden välillä. 21 Koska te olette sysineet kyljillänne ja hartioillanne kaikkia heikkoja ja puskeneet niitä

sarvillanne, kunnes olette saaneet ne ajetuiksi ulos, hajalleen, 22 minä pelastan lampaani eivätkä ne enää jää ryöstettäviksi. Minä tuomitsen lampaan ja lampaan välillä."

Herra herättää Daavidin paimeneksi

23 "Minä herätän heille yhden paimenen, ja hän, palvelijani Daavid, kaitsee heitä. Hänestä tulee heidän paimenensa. 24 Silloin minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja palvelijani Daavid on ruhtinas heidän keskellään. Minä, Herra, olen puhunut.

25 Silloin minä teen heidän kanssaan rauhan liiton ja hävitän maasta petoeläimet, niin että minun lampaani saavat asua turvallisesti autiomaassa ja nukkua metsissä. 26 Minä annan siunauksen heille ja kaikelle, mitä kukkulani ympärillä on, ja annan sateiden tulla ajallaan. Ne ovat siunauksen sateita. 27 Kedon puut kantavat hedelmänsä, maa antaa satonsa, ja minun lampaani saavat olla turvassa omassa maassaan. Kun minä särjen heidän ikeensä ja pelastan heidät heidän orjuuttajiensa käsistä, he tulevat tietämään, että minä olen Herra. 28 Silloin he eivät enää ole kansojen ryöstettävinä eivätkä maan pedot syö heitä, vaan he saavat asua turvassa, eikä kukaan pelottele heitä. 29 Minä kasvatan heille istutuksen, josta tulee maineikas. Kukaan ei enää menehdy nälkään siinä maassa, eikä heidän tarvitse enää kärsiä kansojen pilkkaa. 30 Silloin he tietävät, että minä, Herra, heidän Jumalansa, olen heidän kanssaan ja että he, Israelin heimo, ovat minun kansani, sanoo Herra, Herra.

31 Te ihmiset olette minun lampaitani, lampaita laitumellani. Minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra."

Tuomio Seirin vuorelle ja Edomille

35 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Seirin vuorta kohti ja profetoi sitä vastaan. 3 Sano sille: Näin sanoo Herra, Herra:

Katso, minä käyn sinua vastaan,
Seirin vuori.
Minä ojennan käteni sinua vastaan
ja teen sinusta aution ja hävitetyn.
4 Sinun kaupungeistasi minä
teen raunioita,
sinusta tulee autio.
Sinä tulet tietämään, että
minä olen Herra.

5 Koska sinä olet pitänyt ikuista vihaa ja luovutit israelilaisia miekalla tapettaviksi heidän onnettomuutensa aikana, jolloin syntivelka tuli täyttymykseensä, 6 sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä vuodatan sinun veresi, ja veri vainoaa sinua. Totisesti, vereen saakka olet vihannut, ja veri vainoaa sinua. 7 Minä teen Seirin vuoresta tyhjän ja aution. Minä hävitän

sieltä menijät ja tulijat. 8 Minä
täytän Seirin vuoret surmatuilla.
Sinun kukkuloillasi, laaksoissasi ja
kaikissa puronotkoissasi makaa
miekalla surmattuja. 9 Minä teen
sinusta ainaisesti aution, ja sinun
kaupunkisi jäävät asumattomiksi.
Te tulette tietämään, että minä
olen Herra.
10 Sinä sanoit niistä kahdesta
maasta ja kahdesta kansasta: ‘Ne
ovat minun, me otamme sen maan
omaksemme’, vaikka Herra oli siellä.
11 Sen tähden Herra, Herra sanoo:
Niin totta kuin minä elän, minä teen
sinulle kiukkusi ja kiivautesi mukaan
– teen niin kuin sinä olet vihasi
ajamana tehnyt heille. Kun minä
tuomitsen sinut, minä tulen tunne-
tuksi noiden kansojen keskuudessa.
12 Silloin sinä tulet tietämään, että
minä olen Herra. Minä olen kuul-
lut kaiken, mitä olet halveksien pu-
hunut Israelin vuoria vastaan ja sa-
nonut: ‘Ne ovat autioina, ne on
annettu meidän valtaamme.’ 13 Te
olette ylvästelleet suullanne minua
vastaan ja puhuneet röyhkeästi mi-
nua vastaan. Minä olen kuullut
kaiken.
14 Näin sanoo Herra, Herra: Kun
minä teen sinut autioksi, koko
maa iloitsee 15 niin kuin sinä
iloitsit Israelin heimon perintöosan
autioitumisesta. Minä teen samoin
sinulle: sinusta, Seirin vuori, tulee
autio, samoin koko Edomista. Ja
edomilaiset tulevat tietämään, että
minä olen Herra.”

Lupaus Israelin vuorille

36 1 “Ja sinä, ihmislapsi, profe-
toi Israelin vuorille ja sano:
Israelin vuoret, kuulkaa Herran
sana! 2 Näin sanoo Herra, Herra:
Vihollinen on sanonut teistä: ‘Kas
niin! Ikiaikaisista kukkuloista on tul-
lut meidän omaisuuttamme!’
3 Profetoi siis ja sano: Näin sanoo
Herra, Herra: Koska teitä on joka
taholta hävitetty ja ahdistettu, niin
että teistä on tullut toisten kan-
sojen omaisuutta ja te olette jou-
tuneet pahojen kielten ja ihmis-
ten panettelun kohteiksi, 4 niin kuul-
kaa Herran, Herran sana, te Israe-
lin vuoret! Näin sanoo Herra, Herra,
vuorille ja kukkuloille, puronotkoille
ja laaksoille, autioille raunioille ja
hylätyille kaupungeille, jotka ovat
joutuneet ryöstettäviksi ja mui-
den, ympärillä asuvien, kansojen
pilkattaviksi:
5 Totisesti, näin sanoo Herra,
Herra: palavassa kiivaudessani minä
puhun koko Edomia vastaan ja muita
kansoja vastaan, jotka ovat kai-
kesta sydämestään iloiten ja täynnä
halveksuntaa ottaneet omakseen
minun maani karkottaakseen siitä
ihmiset ja ryöstääkseen sen.
6 Sen tähden profetoi Israelin
maasta ja sano sen vuorille, kuk-
kuloille, puronotkoille ja laaksoille:
Näin sanoo Herra, Herra: Katso,

minä olen puhunut kiivaudessani ja vihassani, koska te olette saaneet kantaa kansojen pilkkaa. 7 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä kohotan käteni ja vannon: totisesti, teidän ympärillänne olevat pakanakansat joutuvat itse kantamaan oman pilkkansa.

8 Mutta te, Israelin vuoret, kasvatatte oksia ja kannatte hedelmää kansalleni Israelille, sillä se on jo tulossa, aivan lähellä. 9 Katso, minä tulen teidän luoksenne ja käännyn teidän puoleenne. Silloin teitä viljellään ja teihin kylvetään. 10 Minä tuon paljon ihmisiä, koko Israelin heimon, teidän rinteillenne; kaupungit asutetaan ja rauniot rakennetaan. 11 Minä tuon teidän rinteillenne runsaasti ihmisiä ja karjaa, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmällisiä. Minä teen teidät asutuiksi niin kuin muinoin. Minä teen teille hyvää vielä enemmän kuin entisinä aikoina, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. 12 Minä tuon ihmiset, kansani Israelin, kulkemaan teidän rinteillänne. He saavat periä sinut, sinusta tulee heidän perintöosansa, etkä sinä enää tee heistä lapsettomia.

13 Näin sanoo Herra, Herra: Sinun sanotaan syövän ihmisiä ja tekevän oman kansasi lapsettomaksi. 14 Sen tähden, enää et syö ihmisiä etkä riistä lapsia omalta kansaltasi, sanoo Herra, Herra. 15 Minä en enää anna sinun kuulla kansojen pilkkaa, eikä sinun tarvitse enää kärsiä kansojen herjauksia. Sinä et myöskään enää tee omaa kansaasi lapsettomaksi, sanoo Herra, Herra.”

Uusi sydän ja uusi henki

16 Minulle tuli tämä Herran sana: 17 “Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassaan, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Heidän vaelluksensa oli minun edessäni saastaista kuin kuukautisveri. 18 Niinpä minä vuodatin kiivauteni heidän päälleen heidän Israelin maassa vuodattamansa veren tähden ja heidän jumalankuviensa tähden, joilla he olivat saastuttaneet maan. 19 Minä hajotin heidät kansojen sekaan, he joutuivat hajalleen muihin maihin. Minä tuomitsin heidät vaelluksensa ja tekojensa mukaan. 20 Näin he joutuivat kansojen sekaan, ja minne he tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin: ‘Nämä ovat Herran kansaa, kuitenkin he ovat joutuneet pois hänen maastaan.’ 21 Mutta minun tuli sääli pyhää nimeäni, jonka Israelin heimo häpäisi kansojen keskuudessa kaikkialla, minne se tuli.

22 Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Sitä, minkä teen, minä en tee teidän tähtenne, Israelin heimo, vaan pyhän nimeni tähden, jonka te olette häväisseet

kansojen seassa, minne olettekin tulleet. 23 Minä pyhitän suuren nimeni, jota on häväisty kansojen keskuudessa; te olette sen häväisseet heidän keskuudessaan. Kun minä osoitan teissä pyhyyteni kansojen nähden, ne tulevat tietämään, että minä olen Herra, sanoo Herra, Herra.

24 Minä otan teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät kaikista maista. Minä tuon teidät omaan maahanne 25 ja vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte. Minä puhdistan teidät kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista jumalankuvistanne. 26 Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan sisimpäänne. Minä otan kivisydämen pois teidän sisältänne ja annan teille lihasydämen. 27 Ja Henkeni minä annan teidän sisimpäänne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun säädöksiäni ja toimitte niiden mukaan. 28 Silloin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne, ja te olette minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne 29 ja minä pelastan teidät kaikista saastaisuuksistanne. Silloin minä kutsun esiin viljan ja annan sen kasvaa runsaana, enkä anna teidän nähdä nälkää. 30 Minä teen puiden hedelmän ja pellon sadon runsaaksi, ettette enää joutuisi kärsimään kansojen herjausta nälän vuoksi.

31 Silloin te muistatte pahan vaelluksenne ja tekonne, jotka eivät olleet hyviä, ja te inhoatte itseänne syntienne ja iljettävien tekojenne tähden. 32 Minä en tee tätä teidän tähtenne, sanoo Herra, Herra, tietäkää se. Hävetkää, tuntekaa häpeää vaelluksenne tähden, te Israelin heimo.”

Israelille tuleva siunaus

33 “Näin sanoo Herra, Herra: Kun minä puhdistan teidät kaikista pahoista teoistanne, minä asutan teidät kaupunkeihin, ja rauniot rakennetaan jälleen. 34 Silloin autioitunut maa viljellään, eikä se enää ole autiona jokaisen ohikulkijan katseltavana. 35 Silloin sanotaan: ‘Tämä maa, joka oli autiona, on muuttunut kuin Eedenin puutarhaksi, ja rauniokaupungit, autiot ja maahan revityt, ovat nyt linnoitettuja ja asuttuja.’ 36 Silloin kansat, jotka ovat jäljellä teidän ympärillänne, tulevat tietämään, että minä, Herra, rakennan jälleen sen, joka on ollut raunioina, ja istutan kasveja autioon maahan. Minä, Herra, olen puhunut, ja minä sen teen.

37 Näin sanoo Herra, Herra: Vielä tätäkin minä annan Israelin heimon anoa minulta, että tekisin heille: Minä lisään heille ihmisiä kuin lammaslaumaa. 38 Niin kuin

Jerusalem on juhla-aikoina täynnä uhrattavien lampaiden laumoja, niin täyttyvät raunioina olevat kaupungit ihmislaumoista. Ja niin he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Kuolleet luut

37 [1] Herran käsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Hengessä ja laski minut keskelle laaksoa, joka oli täynnä luita. [2] Hän kuljetti minua kaikkialla niiden ympärillä ja minä näin, että niitä oli hyvin paljon pitkin laaksoa ja että ne olivat hyvin kuivia.

[3] Hän kysyi minulta: “Ihmislapsi, voiko näistä luista tulla eläviä?” Minä vastasin: “Herra, Herra, sinä sen tiedät.” [4] Hän sanoi minulle: “Profetoi näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran sana! [5] Näin sanoo Herra, Herra, näille luille: Katso, minä annan teihin tulla hengen, ja teistä tulee eläviä. [6] Minä kasvatan teihin jänteet ja lihan, peitän teidät nahalla ja annan teihin hengen. Niin teistä tulee eläviä, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.”

[7] Minä profetoin niin kuin minua oli käsketty. Kun profetoin, kuului ääntä, kuului kolinaa, ja luut lähenivät toisiaan. [8] Minä katselin niitä ja näin, kuinka niihin kasvoi jänteet ja liha, ja niiden päälle tuli nahka. Niissä ei kuitenkaan ollut vielä henkeä.

[9] Herra sanoi minulle: “Profetoi hengestä. Ihmislapsi, profetoi ja sano hengelle: Näin sanoo Herra, Herra: Tule, henki, neljältä tuulelta ja puhalla näihin surmattuihin, että he heräisivät eloon.” [10] Minä profetoin niin kuin hän oli minua käskenyt. Silloin surmattuihin tuli henki; he heräsivät eloon ja nousivat jaloilleen. Heitä oli hyvin suuri joukko.

[11] Herra sanoi minulle: “Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. He sanovat: ‘Meidän luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyt, ja me olemme hukassa.’ [12] Sen tähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä avaan hautanne ja nostan teidät, kansani, ylös haudoistanne ja tuon teidät Israelin maahan. [13] Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä avaan hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne. [14] Minä panen teihin Henkeni, ja te heräätte eloon. Minä sijoitan teidät omaan maahanne, ja te tulette tietämään, että minä, Herra, olen puhunut ja toteuttanut sanani, sanoo Herra.”

Kaksi sauvaa – Juuda ja Israel

[15] Minulle tuli tämä Herran sana: [16] “Sinä, ihmislapsi, ota sauva ja kirjoita siihen: ‘Juudalle ja häneen liittyneille israelilaisille.’ Ota sitten

toinen sauva ja kirjoita siihen: ‘Joosefille; Efraimin ja koko häneen liittyneen Israelin huoneen sauva.’ 17 Vie ne sitten lähelle toisiaan ikään kuin yhdeksi sauvaksi, niin että niistä tulee kädessäsi yhtenäinen. 18 Kun sitten maanmiehesi pyytävät sinua kertomaan heille, mitä tarkoitat sauvoilla, 19 niin sano heille: ‘Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan Efraimin kädessä olevan Joosefin sauvan, ja häneen liittyneet Israelin heimot, ja asetan sen yhteen Juudan sauvan kanssa. Minä teen niistä yhden sauvan, ja niistä tulee kädessäni yhtenäinen.’

20 Olkoot sauvat, joihin olet kirjoittanut, kädessäsi heidän nähtensä, 21 ja puhu heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan israelilaiset pois kansojen keskeltä, minne he ovatkin joutuneet. Minä kokoan heidät kaikkialta ja tuon heidät omaan maahansa. 22 Minä teen heistä yhden kansan siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas hallitsee heitä kaikkia. Silloin he eivät enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaannu kahdeksi valtakunnaksi. 23 He eivät enää saastuta itseään jumalankuvillaan ja iljetyksillään eivätkä millään rikkomuksillaan. Minä vapautan heidät kaikista asuinpaikoista, joissa he ovat tehneet syntiä, ja minä puhdistan heidät. Heistä tulee minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.

24 Palvelijani Daavid on heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on yksi paimen. Silloin he vaeltavat minun säädösteni mukaan, noudattavat minun lakejani ja toimivat niiden mukaan. 25 He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille ja jossa teidän isänne asuivat. He saavat asua siellä ikuisesti, he ja heidän lapsensa ja lastensa lapset. Minun palvelijani Daavid on oleva ikuisesti heidän ruhtinaansa.

26 Minä teen heidän kanssaan rauhan liiton; se on ikuinen liitto heidän kanssaan. Minä juurrutan heidät sinne ja teen heistä monilukuisen kansan. Minä asetan pyhäkköni heidän keskuuteensa ainaiseksi. 27 Minun asumukseni on oleva heidän luonaan. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. 28 Kansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän Israelin kansan, kun minun pyhäkköni on sen keskellä ikuisesti.”

Googin sota

38 1 Minulle tuli tämä Herran sana: 2 “Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti Maagogin maata. Ennusta Googia, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinasta vastaan 3 ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin

ruhtinas. [4] Minä käännän sinut ympäri, panen koukut sinun leukoihisi ja tuon sinut ulos maastasi, sinut ja koko sotaväkesi, hevoset ja ratsumiehet, suuren joukon suurine ja pienine kilpineen, kaikki komeasti pukeutuneita, kaikki miekkamiehiä. [5] Persia, Kuus ja Puut ovat heidän kanssaan, kaikilla kilvet ja kypärät, [6] Goomer ja kaikki sen joukot, Toogarman heimo pohjan periltä ja kaikki sen joukot – mukanasi on monia kansoja.

[7] Ole valmis ja varustaudu, sinä ja kaikki sinun joukkosi, jotka ovat kokoontuneet luoksesi, ja ole sinä heidän päällikkönsä. [8] Pitkien aikojen perästä sinä saat määräyksen, vuosien lopulla sinun on mentävä maahan, joka on toipunut miekan jäljiltä, ja kansan luo, joka on koottu monien kansojen seasta. Sinun on mentävä Israelin vuorille, jotka kauan aikaa ovat olleet rauniomaana. Se kansa on tuotu pois kansojen seasta ja kaikki asuvat siellä turvallisesti. [9] Sinä hyökkäät kuin rajuilma, tulet kuin pilvi, joka peittää maan. Sinä hyökkäät kaikkine joukkoinesi, ja mukanasi on monia kansoja.

[10] Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä mieleesi tulee eräitä asioita ja sinä mietit pahan juonen. [11] Sinä sanot: Minä hyökkään suojattomaan maahan, käyn rauhallisten, luottavaisina asuvien ihmisten kimppuun – he kaikki asuvat muureja vailla, ilman salpoja ja portteja. [12] Sinä aiot saada saalista, ryöstää ryöstettävää, ojentaa kätesi raunioita kohti, jotka on asutettu uudelleen, kansaa kohti, joka on koottu kansojen keskeltä. Se on hankkinut karjaa ja omaisuutta ja asuu maan navassa. [13] Saba, Dedan ja Tarsiin kauppiaat sekä kaikki heidän nuoret leijonansa kyselevät sinulta: ‘Oletko menossa saamaan saalista? Oletko koonnut joukkosi ryöstämään ryöstettävää, viemään mukanasi hopeaa ja kultaa, ottamaan karjaa ja omaisuutta, ryöstämään suurta saalista?’

[14] Sen tähden profetoi, ihmislapsi, ja sano Googille: Näin sanoo Herra, Herra: Kun sinä saat tietää, että minun kansani Israel asuu luottavaisena, [15] sinä lähdet liikkeelle asuinpaikastasi perimmäisestä pohjolasta mukanasi monia kansoja. Kaikki ratsastavat hevosilla; se on suuri joukko, lukuisa sotaväki. [16] Sinä hyökkäät minun kansani Israelin kimppuun kuin pilvi, joka peittää maan. Päivien lopulla tämä tapahtuu, ja minä tuon sinut maahani, että kansat tulisivat tuntemaan minut, kun minä osoitan pyhyyteni sinussa, Goog, niiden nähden.

[17] Näin sanoo Herra, Herra: Etkö sinä ole se, josta minä muinaisina

päivinä puhuin palvelijoitteni, Israelin profeettojen, kautta? He profetoivat tuohon aikaan vuosikausia siitä, että sinut tuodaan minun kansani kimppuun. 18 Mutta sinä päivänä, jona Goog saapuu Israelin maahan, sanoo Herra, Herra, nousee minun vihani hehku. 19 Kiivaudessani, palavassa vihassani, minä vannon: Totisesti, sinä päivänä tulee suuri maanjäristys Israelin maahan. 20 Silloin vapisevat minun edessäni meren kalat, taivaan linnut ja kedon eläimet ja kaikki, jotka matelevat maassa, ja myös kaikki ihmiset maan päällä. Silloin vuoret luhistuvat ja vuorenpengermät sortuvat, myös kaikki muurit sortuvat maahan. 21 Minä kutsun kaikille vuorilleni miekan Googia vastaan, sanoo Herra, Herra. Toisen miekka on oleva toista vastaan. 22 Minä käyn oikeutta hänen kanssaan rutolla ja verenvuodatuksella. Rankkasadetta, raekiviä, tulta ja tulikiveä minä annan sataa hänen ja hänen joukkojensa päälle sekä niiden monien kansojen päälle, jotka ovat hänen kanssaan. 23 Näin minä osoitan suuruuteni ja pyhyyteni sekä ilmoitan itseni monien kansojen silmien edessä, ja ne tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Googin joukkojen tuho

39 1 “Ihmislapsi, sinun on ennustettava Googia vastaan ja sanottava: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. 2 Minä käännän sinut ympäri, kuljetan sinua, tuon sinut perimmäisestä pohjolasta ja vien sinut Israelin vuorille. 3 Siellä minä lyön jousesi vasemmasta kädestäsi ja pudotan nuolesi oikeasta kädestäsi. 4 Israelin vuorille sinä kaadut, samoin kaikki joukkosi ja mukanasi olevat kansat. Minä annan sinut ruuaksi petolinnuille ja kaikille siivekkäille sekä kedon eläimille. 5 Kentälle sinä kaadut, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.

6 Minä lähetän tulen Maagogiin ja rannikolla turvassa asuvien keskuuteen, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. 7 Pyhän nimeni minä teen tunnetuksi kansani Israelin keskuudessa, enkä enää salli sitä häväistävän. Silloin kansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, Israelin Pyhä. 8 Tämä käy toteen ja tapahtuu sinä päivänä, josta minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.”

9 Israelin kaupunkien asukkaat lähtevät porttien ulkopuolelle ja polttavat aseita: pieniä ja suuria kilpiä, jousia, nuolia, nuijia ja keihäitä. He käyttävät niitä polttopuina seitsemän vuotta. 10 He eivät kanna puita kedolta eivätkä hakkaa niitä metsistä vaan polttavat aseita.

He saalistavat saalistajiltaan ja ryöstävät ryöstäjiltään, sanoo Herra, Herra.

11 Sinä päivänä minä annan Googille hautapaikan Israelista, Kulkijoidenlaakson, joka on merestä itään päin. Se sulkee tien noilta kulkijoilta. Sinne haudataan Goog ja koko hänen meluava joukkonsa, ja sille annetaan nimeksi "Googin meluavan joukon laakso". 12 Israelin heimo hautaa heitä seitsemän kuukautta puhdistaakseen maan. 13 Maan koko kansa on hautaamassa heitä ja saa siitä mainetta sinä päivänä, jona minä näytän kunniani, sanoo Herra, Herra.

14 Sitten asetetaan vakinaiset miehet, jotka kulkevat pitkin maata ja hautaavat vielä hautaamatta jääneet noista kulkijoista ja näin puhdistavat maan. Seitsemän kuukauden kuluttua he tutkivat tarkoin maan. 15 Hautaajat vaeltavat kautta maan, ja kun joku heistä näkee ihmisen luut, hän pystyttää niiden viereen kivimerkin. Se on paikallaan, kunnes hautaajat vievät luut Googin meluavan joukon laaksoon. 16 Onpa eräällä kaupungillakin nimenä Hamona. Näin he puhdistavat maan.

17 "Näin sanoo Herra, Herra: Sinä ihmislapsi, sano linnuille, kaikille siivekkäille, ja kaikille kedon eläimille: Kokoontukaa, tulkaa joka taholta teurasuhrilleni, jonka minä teurastan teitä varten, suurelle teurasuhrille Israelin vuorille. Syökää lihaa ja juokaa verta. 18 Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan ruhtinaitten verta – pässejä, lampaita, vuohia ja härkiä, Baasanissa lihotettuja kaikki. 19 Syökää itsenne kylläisiksi rasvasta ja juokaa itsenne juovuksiin verestä, teurasuhrista, jonka minä teitä varten teurastan. 20 Tulkaa kylläisiksi minun pöydässäni ratsuista ja vaunuhevosista, sankareista ja kaikenlaisista sotureista, sanoo Herra, Herra.

21 Minä osoitan kunniani kansojen keskuudessa, ja kaikki kansat saavat nähdä minun tuomioni, jonka minä panen toimeen, ja käteni, jonka minä käännän heitä vastaan. 22 Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että siitä päivästä lähtien minä, Herra, olen heidän Jumalansa. 23 Kansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden. Israelilaiset olivat olleet uskottomat minulle, ja minä kätkin heiltä kasvoni. Minä annoin heidät vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat kaikki miekkaan. 24 Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin kasvoni heiltä."

Israel saa asua turvallisesti omassa maassaan

25 "Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Nyt minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan koko Israelin heimoa. Minä kiivailen pyhän nimeni puolesta. 26 He saavat unohtaa häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jota he ovat osoittaneet minua kohtaan, asuessaan maassaan turvallisesti, kenenkään pelottelematta. 27 Minä osoitan heissä pyhyyteni monien kansojen nähden, kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista. 28 He tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, kun minä kokoan heidät omaan maahansa pakkosiirtolaisuudesta, johon olin karkottanut heidät kansojen luo, enkä jätä sinne ainoatakaan heistä. 29 Minä en myöskään enää kätke heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra."

HERRAN KUNNIA PALAA JERUSALEMIIN, 40 – 48

UUSI TEMPPELI, 40 – 46

Temppelin muurit, portit ja esipihat

40 1 Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenakymmenentenä viidentenä vuotena, vuoden ensimmäisen kuukauden kymmenentenä päivänä, sinä päivänä, jolloin oli kulunut neljätoista vuotta Jerusalemin valloituksesta, Herran käsi tuli minun päälleni. Hän vei minut 2 Jumalan näyissä Israelin maahan ja laski minut hyvin korkealle vuorelle, jonka etelärinteellä oli kaupungin kaltainen rakennelma.

3 Hän vei minut sinne, ja minä näin vaskenhohtoisen miehen. Miehellä oli kädessään pellavanuora ja mittaruoko, ja hän seisoi portilla. 4 Mies puhui minulle: "Ihmislapsi, katso silmilläsi, kuule korvillasi ja paina mieleesi kaikki, mitä minä näytän sinulle, sillä sinut on tuotu tänne sitä varten, että se näytettäisiin sinulle. Ilmoita Israelin heimolle kaikki, mitä näet."

5 Minä näin temppelin ja sitä joka puolelta ympäröivän muurin. Miehen kädessä oli kuusikyynäräinen mittaruoko. Kyynärä oli kämmenenleveyden verran tavallista kyynärää pitempi. Hän mittasi rakennuksen: leveys oli yksi ruoko ja korkeus yksi ruoko.

6 Sitten hän meni itää kohden johtavalle portille, nousi ylös sen portaita ja mittasi portin kynnyksen: se oli yhden ruo'on levyinen. Toinen kynnys oli myös yhden ruo'on levyinen. 7 Portin sivuhuoneet olivat yhden ruo'on pituiset ja yhden ruo'on levyiset, ja sivuhuoneiden väliä oli viisi kyynärää. Portin kynnys porttieteisen laidassa, sisäpuolella,

oli yhden ruo'on levyinen. 8 Mies mittasi porttieteisen sisäpuolelta: yksi ruo'on mitta. 9 Hän mittasi porttieteisen: kahdeksan kyynärää, ja sen pylväät: kaksi kyynärää. Porttieteinen oli muurin sisäpuolella. 10 Itään päin johtavan portin sivuhuoneita oli kolme kummallakin puolella. Kaikki kolme olivat samankokoisia, ja niiden seinäpylväät kummallakin puolella olivat samankokoiset.

11 Hän mittasi myös porttiaukon leveyden: kymmenen kyynärää, ja porttikäytävän pituuden: kolmetoista kyynärää. 12 Sivuhuoneiden edessä oli kyynärän korkuinen aitaus, samanlainen portin kummallakin puolella. Kukin sivuhuone oli kuusi kyynärää pitkä ja kuusi leveä. 13 Hän mittasi portin, yhden sivuhuoneen katosta toisen kattoon asti: ovien väliä oli kaksikymmentäviisi kyynärää, ja ne olivat vastakkain. 14 Sitten hän mittasi seinäpylväät: kuusikymmentä kyynärää. Seinäpylväiden edessä, portin ympärillä, oli esipiha. 15 Portin sisäänkäynnin edestä sisäportin eteiseen oli viisikymmentä kyynärää. 16 Sivuhuoneissa ja seinäpylväiden välissä oli ympäriinsä suljettavia ikkuna-aukkoja, samoin eteisissä. Ikkuna-aukot avartuivat sisäänpäin, ja pylväissä oli palmukoristeita.

17 Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan, ja siellä oli huoneita ympäri esipihan ja kiveys. Huoneita oli kolmekymmentä, ja ne olivat kiveyksen laidassa. 18 Kiveys ulottui porttien sivuseinämiin niiden koko pituudelta. Tämä oli alempi kiveys. 19 Mies mittasi matkan ulkoa alemman portin edestä sisemmän esipihan edustalle: sata kyynärää itään ja pohjoiseen.

20 Sitten hän mittasi pohjoiseen päin olevan ja ulompaan esipihaan vievän portin pituuden ja leveyden. 21 Siinä oli kolme sivuhuonetta kummallakin puolella, ja sen seinäpylväät ja eteinen olivat saman mittaiset kuin ensimmäisessä portissa. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. 22 Sen ikkuna-aukot, eteinen ja palmukoristeet olivat samankokoisia kuin itää kohden olevan portin vastaavat. Sinne, portin eteiseen, johti seitsemän porrasta. 23 Sisemmällä esipihalla oli portti sekä pohjoiseen että itään johtavaa porttia vastapäätä. Mies mittasi matkan portilta portille: sata kyynärää.

24 Sitten hän kuljetti minua etelään päin, ja minä näin etelään johtavan portin. Hän mittasi sen seinäpylväät ja eteisen: ne olivat samankokoiset kuin nuo toiset. 25 Portissa ja

sen eteisessä oli ympäriinsä samanlaisia ikkuna-aukkoja kuin toisissa porteissa. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. 26 Siihen johti seitsemän porrasta, ja niistä eteenpäin oli portin eteinen. Siinä, sen seinäpylväissä, oli palmukoristeita, yksi kummallakin puolella. 27 Sisemmässä esipihassa oli portti etelää kohti. Mies mittasi etelään johtavien ulko- ja sisäporttien välin: sata kyynärää.

28 Sitten hän vei minut eteläportin kautta sisempään esipihaan ja mittasi eteläportin; se oli samankokoinen kuin toiset portit. 29 Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoisia kuin nuo toiset, ja siinä ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. 30 Eteiset olivat kaikkialla pituudeltaan kaksikymmentäviisi kyynärää ja leveydeltään viisi kyynärää. 31 Eteläportin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

32 Sitten mies vei minut itää kohti sisempään esipihaan. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin. 33 Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoiset kuin nuo toiset. Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. 34 Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

35 Sitten mies vei minut pohjoisportille. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin. 36 Siinä oli myös sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen. Portissa oli ikkuna-aukkoja ympäriinsä. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. 37 Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

38 Porteissa oli huone, jossa huuhdottiin polttouhri. Sen ovi oli seinäpylväiden välissä. 39 Porttieteisessä oli kummallakin puolella kaksi pöytää polttouhrin, syntiuhrin ja vikauhrin teurastamista varten. 40 Pohjoisenpuoleisella ulkosivulla, portin ovelle noustaessa, oli kaksi pöytää. Myös porttieteisen toisella sivulla oli kaksi pöytää. 41 Portin kummankin puolen sivuilla oli neljä pöytää, yhteensä

kahdeksan pöytää, joilla uhrit teurastettiin. 42 Polttouhria varten oli neljä hakatuista kivistä tehtyä pöytää, jotka olivat puolentoista kyynärän pituisia, puolentoista kyynärän levyisiä ja yhden kyynärän korkuisia. Niillä pidettiin välineitä, joilla teurastettiin polttouhri ja teurasuhri. 43 Kämmenenleveyden pituisia koukkuja oli kiinnitetty ympäri huonetta, mutta uhriliha pantiin pöydille.

44 Sisemmän portin ulkopuolella oli kaksi laulajien huonetta sisemmässä esipihassa. Toinen huone oli pohjoisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli etelää kohden. Toinen oli eteläisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli pohjoista kohden. 45 Mies puhui minulle: "Tämä huone, jonka etupuoli on etelää kohden, on temppelipalvelusta toimittavia pappeja varten. 46 Se huone, jonka etupuoli on pohjoista kohden, on alttaripalvelusta toimittavia pappeja varten. He ovat Saadokin jälkeläisiä, niitä leeviläisiä, jotka saavat lähestyä Herraa palvellakseen häntä."

47 Mies mittasi esipihan: sen pituus oli sata kyynärää ja leveys sata kyynärää. Esipiha oli neliön muotoinen, ja alttari oli temppelin edustalla. 48 Sitten hän vei minut temppelin eteiseen ja mittasi eteisen kummallakin puolella olevat pylväät: viisi kyynärää, ja portin kummankin puoliskon leveyden: kolme kyynärää. 49 Eteisen leveys oli kaksikymmentä kyynärää ja pituus yksitoista kyynärää. Sinne johti kymmenen porrasta. Seinäpylväiden luona oli erilliset pylväät, yksi kummallakin puolella.

Temppelin esipiha ja kaikkeinpyhin

41 1 Sitten mies vei minut temppelisaliin ja mittasi ovipylväät. Ne olivat kuusi kyynärää paksut kummallakin puolella, yhtä paksut kuin ilmestysmajan leveys. 2 Ovi oli kymmenen kyynärää leveä, ja sen molemmin puolin oli viiden kyynärän mittaiset sivuseinät. Mies mittasi temppelisalin: se oli neljäkymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentä kyynärää leveä.

3 Sitten hän meni perimmäiseen huoneeseen ja mittasi oven sivupylväät, kaksi kyynärää, ja ovenpielet, kuusi kyynärää. Oviaukon leveys oli seitsemän kyynärää. 4 Sitten mies mittasi itse huoneen ja sai sen pituudeksi kaksikymmentä kyynärää ja leveydeksi temppelisalin puoleiselta seinältä mitattuna myös kaksikymmentä kyynärää. Mies sanoi minulle: "Tämä on kaikkeinpyhin."

Temppelin sivuhuoneet

5 Sitten hän mittasi temppelin seinän: kuusi kyynärää,

ja temppeliä ympäröivien sivuhuoneiden leveyden: neljä kyynärää. 6 Sivuhuoneita oli kolmessa kerroksessa, yhteensä kolmekymmentä. Ne tulivat kunkin sivuhuoneen kohdalla olevan temppelin seinän sisään, niin että ne pysyivät siinä kiinni, mutta niitä ei ollut kiinnitetty temppelin seinään. 7 Sivuhuoneet olivat kerros kerrokselta sitä leveämpiä, mitä ylempänä ne olivat. Huoneet kiersivät temppeliä yhä ylemmäksi ja levenivät ylhäällä. Alimmasta kerroksesta noustiin ylimpään keskikerroksen kautta.

8 Minä näin, että temppelin ympärillä oli koroke. Sivuhuoneiden perustusten korkeus oli täysi ruo'on mitta, kuusi kyynärää, reunustaan asti. 9 Sivuhuoneiden ulkoseinän paksuus oli viisi kyynärää. Avoin tila temppelin sivuhuonerakennuksen 10 ja piharakennuksien välillä oli joka puolella kaksikymmentä kyynärää leveä. 11 Sivuhuoneista avoimeen tilaan johti kaksi ovea, yksi pohjoiseen ja toinen etelään. Avoimen tilan muurin paksuus oli joka puolella viisi kyynärää. 12 Rakennus, joka oli erillisen alueen laidassa lännen puoleisella sivulla, oli seitsemänkymmentä kyynärää leveä. Rakennuksen seinän paksuus oli kaikkialla viisi kyynärää, ja sen pituus oli yhdeksänkymmentä kyynärää.

Temppelisali

13 Mies mittasi temppelin: sen pituus oli sata kyynärää. Hän mittasi myös erillisellä alueella olevan rakennuksen seinineen: se oli sata kyynärää pitkä. 14 Temppelin etupuolen ja erillisen alueen leveys itään päin oli sata kyynärää.

15 Sitten mies mittasi sen rakennuksen pituuden, joka oli erillisen alueen takareunassa, ja sen holvikäytävät kummaltakin puolelta. Rakennuksen pituus oli sata kyynärää. Sisempi temppelisali, esipihan eteiset, 16 kynnykset, suljettavat ikkuna-aukot ja holvikäytävät kolmessa kerroksessa ympäriinsä kynnyksen kohdalla, olivat kauttaaltaan laudoitetut maasta ikkuna-aukkoihin asti. Ikkuna-aukot olivat peitetyt. 17 Ovien yläpuolelle, sisempään temppeliin ja ulos asti, sisä- ja ulkopuolelle, oli koko seinän laajuudelta säännöllisin välein 18 tehty kerubeja ja palmuja; kahden kerubin välissä oli aina palmu. Kullakin kerubilla oli kahdet kasvot, 19 toiseen palmuun päin ihmisen kasvot ja toiseen nuoren leijonan kasvot. Näitä kuvia oli tehty kaikkialle temppeliin. 20 Kerubeja ja palmuja oli tehty lattiasta alkaen oviaukkojen yläpuolelle asti, samoin temppelisalin seinille.

21 Temppelisalin ovipylväät olivat nelikulmaiset. Mutta pyhimmän edessä oli 22 ikään kuin puinen alttari, kolme kyynärää korkea ja kaksi kyynärää pitkä. Siinä oli nurkkaukset, ja sen jalusta ja sivut olivat puuta. Mies sanoi minulle: “Tämä on pöytä, joka on Herran edessä.”

23 Temppelisalissa ja pyhimmässä oli ovet, 24 joissa oli kaksi kääntyvää ovenpuoliskoa. Kummassakin ovessa oli kaksi ovenpuoliskoa. 25 Näihin temppelisalin oviin oli tehty kerubeja ja palmuja, samanlaisia kuin oli tehty seiniin. Ulkona, eteisen edessä, oli puinen katos. 26 Eteisen sivuseinissä oli kummallakin puolella suljettavat ikkuna-aukot ja palmuja, samoin temppelin sivuhuoneissa ja katoksissa.

Pappien huoneet

42 1 Sitten mies vei minut pohjoisen puolella olevaan ulompaan esipihaan. Hän vei minut huoneeseen, joka oli vastapäätä erillistä aluetta ja pohjoisen puolella olevaa rakennusta. 2 Pohjoiseen päin johtava ovi oli sata kyynärää pitkän rakennuksen sivulla. Rakennuksen leveys oli viisikymmentä kyynärää. 3 Vastapäätä kahdenkymmenen kyynärän pituista sisemmän esipihan osaa ja ulomman esipihan kiveystä oli kolmessa kerroksessa holvikäytävä kummallakin puolella. 4 Huoneiden editse kulki kymmenen kyynärää leveä ja sata kyynärää pitkä käytävä sisempään esipihaan. Huoneiden ovet olivat pohjoiseen päin. 5 Ylimmät huoneet olivat kapeimmat, sillä käytävät ottivat niiltä tilaa enemmän kuin rakennuksen alimmilta ja keskimmäisiltä huoneilta. 6 Huoneet olivat kolmessa kerroksessa. Kun niissä ei ollut pylväitä kuten esipihoissa, ylimmät kerrokset olivat kapeampia kuin alimmat ja keskimmäiset.

7 Huoneiden kohdalla oli muuri, joka kulki huoneiden suuntaisena niiden editse ulomman esipihan suuntaan. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää. 8 Ulomman esipihan suunnalla olevien huoneiden pituus oli näet viisikymmentä kyynärää. Temppelin puoleisella sivulla se oli sata kyynärää. 9 Näiden huoneiden alaosassa oli sisäänkäynti idästä, ulomman esipihan suunnalta.

10 Huoneita oli myös esipihaa ympäröivän kivimuurin leveällä sivulla, idän puolella, erillisen alueen ja rakennuksen edustalla. 11 Niiden editse kulki käytävä. Huoneet olivat samanlaisia kuin ne, jotka olivat pohjoisempana, yhtä pitkiä ja leveitä. Samanlaisia olivat myös sisäänkäynnit, järjestelyt ja oviaukot. 12 Käytävän päässä oleva

ovi oli samanlainen kuin niiden huoneiden ovet, jotka olivat kohti etelää. Sinne tultaessa käytävä kulki sillä puolella olevan kivimuurin viertä itää kohden.

13 Mies sanoi minulle: “Pohjoispuolen huoneet ja eteläpuolen huoneet, jotka ovat erillisen alueen edustalla, ovat pyhiä huoneita, joissa papit, jotka lähestyvät Herraa, syövät sitä, mikä on pyhistä pyhintä. Sinne he vievät sen, mikä on pyhistä pyhintä, ruokauhrin, syntiuhrin ja vikauhrin, sillä se paikka on pyhä. 14 Kun papit ovat menneet sisälle pyhäkköön, he eivät saa lähteä pyhäköstä ulos esipihaan, ennen kuin ovat jättäneet sinne vaatteensa, joissa he toimittavat virkaansa, sillä ne ovat pyhät. Heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, ja vasta sitten he voivat mennä kansan pariin.”

Temppelin muuri

15 Kun mies oli saanut temppelin sisäosan kokonaan mitatuksi, hän vei minut ulos sille portille, joka oli itää kohti. Sitten hän mittasi koko temppelialueen. 16 Hän mittasi mittaruo'olla itäisen sivun: yhteensä viisisataa ruo'on mittaa. 17 Hän mittasi pohjoisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa. 18 Mies mittasi eteläisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa. 19 Sitten hän kääntyi länteen ja mittasi läntisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa. 20 Hän mittasi alueen neljältä ilmansuunnalta. Sen ympärillä oli muuri, viisisataa ruo'onmittaa pitkä ja viisisataa leveä. Se erotti pyhän alueen maallisesta.

Herran kunnia tulee temppeliin

43 1 Sitten mies kuljetti minut portille, joka vei itää kohden. 2 Siellä minä näin Israelin Jumalan kirkkauden tulevan idästä. Sen ääni oli kuin suurten vetten kohina, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan. 3 Näky, jonka näin, oli samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt silloin, kun kaupunki hävitettiin, ja samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Minä heittäydyin kasvoilleni.

4 Herran kirkkaus meni sisään siitä temppeliin portista, joka oli itää kohti, 5 ja Henki nosti minut ja vei sisempään esipihaan, ja siellä minä näin, että Herran kirkkaus täytti temppelin.

Temppelin laki

6 Miehen seisoessa yhä vierelläni kuulin, että temppelistä puhuttiin minulle. 7 Minulle sanottiin: “Ihmislapsi, tämä on minun valtaistuimeni paikka ja jalkapohjieni sija. Täällä minä asun israelilaisten keskellä ikuisesti. Ei Israelin heimo

eivätkä sen kuninkaat enää saastuta minun pyhää nimeäni haureudellaan, kuninkaittensa ruumiilla eivätkä uhrikukkuloillaan. 8 He asettivat oman kynnyksensä minun kynnykseni viereen, ovenpielensä minun ovenpieleni rinnalle, niin että vain seinä oli minun ja heidän välillään. He saastuttivat minun pyhän nimeni iljettävillä teoillaan, ja minä tein heistä lopun vihassani. 9 Nyt he vievät haureutensa ja kuninkaittensa ruumiit kauas minusta, ja niin minä asun aina heidän keskellään.

10 Ihmislapsi, kerro Israelin heimolle tästä temppelistä, että he häpeäisivät syntejään. Mitatkoot sen mittasuhteet! 11 Jos he häpeävät kaikkea, mitä ovat tehneet, niin anna heille tiedoksi, piirrä ja kirjoita heidän nähtensä, temppelin muoto ja sisustus, uloskäynnit, sisäänkäynnit, kaikki muodot, kaikki säädökset ja kaikki lait. Kirjoita ne heidän nähtäväkseen, että he pitäisivät mielessään koko sen mallin ja kaikki säädökset ja tekisivät niiden mukaan. 12 Tämä on laki temppelistä: sen koko alue vuoren laella on kauttaaltaan pyhistä pyhin. Katso, tämä on temppelin laki.”

Alttari

13 Nämä olivat alttarin mitat kyynärissä, kun kyynärään luetaan tavallinen kyynärä ja kämmenenleveys: sen jalusta oli kyynärän korkuinen ja kyynärän levyinen. Koko laidan ympäri ulottuva reunus oli yhden vaaksan korkuinen. Tämä oli alttarin jalusta. 14 Alempi välireuna oli kaksi kyynärää korkeammalla maassa olevaa jalustaa, ja sen leveys oli yksi kyynärä. Suurempi välireuna oli neljä kyynärää korkeammalla kuin pienempi, ja sen leveys oli yksi kyynärä. 15 Alttarin tulisija oli neljän kyynärän korkuinen, ja siitä ylöspäin kohosi neljä sarvea. 16 Tulisijan pituus oli kaksitoista kyynärää ja leveys kaksitoista. Sen neljä sivua muodostivat neliön. 17 Välireunan pituus oli neljätoista ja leveys neljätoista kyynärää; kaikki neljä sivua olivat yhtä pitkät. Sitä ympäröivä reunus oli puoli kyynärää, ja sen jalusta oli kyynärän mittainen joka puolelta. Alttarin portaat olivat itäpuolella.

Alttarin vihkiminen

18 Mies sanoi minulle: “Ihmislapsi, näin sanoo Herra, Herra: Nämä ovat alttaria koskevat lait. Kun se on saatu valmiiksi, niin että sen päällä voidaan uhrata polttouhri ja pirskottaa sen päälle verta, 19 anna leeviläisille papeille syntiuhria varten mullikka, Saadokin jälkeläisille, jotka saavat tulla lähelleni palvelemaan minua, sanoo Herra, Herra. 20 Ota sen verta ja sivele alttarin neljään sarveen,

välireunan neljään kulmaan ja ympäri reunusta. Näin sinun on puhdistettava se ja toimitettava sille sovitus. 21 Ota sitten syntiuhrimullikka ja polta se säädetyssä paikassa temppelialueella pyhäkön ulkopuolella.

22 Toisena päivänä sinun on uhrattava virheetön pukki syntiuhriksi, että alttari puhdistettaisiin samoin kuin se puhdistettiin mullikalla. 23 Suoritettuasi loppuun puhdistuksen sinun on uhrattava virheetön mullikka ja virheetön pässi. 24 Tuo ne Herran eteen, ja papit heittäköötniiden päälle suolaa ja uhratkoot ne polttouhriksi Herralle.

25 Seitsemän päivän ajan sinun on uhrattava joka päivä syntiuhripukki sekä virheetön mullikka ja virheetön pässi. 26 Alttarin sovitus, puhdistus ja vihkiminen toimitetaan seitsemän päivän aikana. 27 Noiden päivien kuluttua, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, papit uhratkoot alttarilla polttouhrejaan ja yhteysuhrejaan. Silloin minä olen teille suosiollinen, sanoo Herra, Herra.”

Suljettu itäportti

44 1 Sitten mies vei minut takaisin pyhäkön ulommalle portille, joka johtaa itään, mutta se oli suljettu. 2 Herra sanoi minulle: “Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei avata, eikä kukaan saa kulkea sen kautta, sillä Herra, Israelin Jumala, on kulkenut siitä sisälle, ja se suljettiin. 3 Vain ruhtinas saa istua siellä aterioimassa Herran edessä, koska hän on ruhtinas. Hänen tulee mennä sisään porttieteisen kautta ja lähteä ulos samaa tietä.”

Leeviläisten synnit ja rangaistus

4 Sitten mies vei minut pohjoisportin kautta temppelin edustalle. Minä näin, että Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Silloin minä heittäydyin kasvoilleni, 5 ja Herra sanoi minulle: “Ihmislapsi, paina mieleesi, mitä näet silmilläsi ja kuulet korvillasi – kaikki, mitä minä sinulle puhun kaikista Herran temppelin säädöksistä ja kaikista sen laeista. Paina mieleesi temppelin sisäänkäynti ja jokainen pyhäkön uloskäytävä.

6 Sano kapinalliselle Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Jo riittävät kaikki teidän iljettävät tekonne, te Israelin heimo! 7 Te olette tuoneet muukalaisia, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, minun pyhäkkööni ja annatte heidän olla siellä. Kun te uhraatte minun leipääni, rasvaa ja verta, he saastuttavat läsnäolollaan minun temppelini. Näin te olette rikkoneet minun liittoni kaikkien muiden tekemienne iljettävyyksien lisäksi. 8 Te ette ole itse pitäneet huolta pyhäkköni tehtävistä, vaan

olette panneet heidät hoitamaan puolestanne minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät. 9 Näin sanoo Herra, Herra: Yksikään muukalainen, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamaton, ei saa tulla minun pyhäkkööni, ei yksikään niistä muukalaisista, jotka asuvat israelilaisten keskuudessa.

10 Leeviläisetkin, jotka menivät kauas luotani, silloin kun israelilaiset kulkivat harhaan hyläten minut ja seuraten jumalankuviaan, joutuvat kantamaan syntinsä, 11 mutta he saavat palvella minun pyhäkössäni. Heidän on valvottava temppelin portteja ja toimitettava temppelipalvelusta. Heidän on teurastettava polttouhrit ja teurasuhrit kansan puolesta ja oltava valmiina kansan edessä sitä palvelemassa. 12 Koska he ovat palvelleet kansaa sen jumalankuvien edessä ja olleet Israelin heimolle kompastuksena syntiin, sen tähden minä vannoin heistä kättä kohottaen, että heidän on kannettava syntinsä, sanoo Herra, Herra. 13 He eivät saa lähestyä minua hoitamaan pappeutta edessäni, eivätkä he saa lähestyä mitään minulle pyhitettyä, mitään pyhistä pyhintä. Heidän on kannettava häpeänsä ja iljettävät tekonsa, joita he ovat tehneet. 14 Kuitenkin minä teen heistä temppelissä suoritettavien palvelustehtävien hoitajia, kaikenlaisten töiden, joita siellä tehdään.

Saadokin jälkeläiset saavat toimia pappeina

15 Mutta leeviläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloinkin, kun israelilaiset kulkivat harhaan luotani, saavat lähestyä minua ja palvella minua. He seisovat edessäni uhraamassa minulle rasvaa ja verta, sanoo Herra, Herra. 16 He saavat tulla pyhäkkööni ja lähestyä minun pöytääni, palvella minua ja hoitaa minulle suoritettavat tehtävät.

17 Tullessaan sisemmän esipihan porteille heidän on pukeuduttava pellavavaatteisiin. He eivät saa pitää yllään villavaatteita toimittaessaan virkaansa sisemmän esipihan porteissa ja sisällä temppelissä. 18 Heillä tulee olla pellavaiset juhlapäähineet päässään ja pellavahousut lanteillaan. Älköötkö he panko vyötäisilleen mitään hiostavaa. 19 Kun he sitten lähtevät ulompaan esipihaan, ulompaan esipihaan kansan luo, heidän on riisuttava vaatteensa, joihin pukeutuneina he toimittivat palvelusta, ja jätettävä ne pyhäkön sivuhuoneisiin. Sitten heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, etteivät pyhittäisi kansaa vaatteillaan.

20 Älköötkä he ajattako hiuksiaan kokonaan pois älköötkä myöskään antako tukkansa kasvaa valtoimenaan. Heidän on leikattava hiuksensa. 21 Kukaan papeista ei saa juoda viiniä silloin, kun hänen on mentävä sisempään esipihaan. 22 Vaimokseen he eivät saa ottaa leskeä tai hylättyä, vaan heidän on otettava neitsyt Israelin heimon jälkeläisistä tai papin leski.

23 Heidän tulee opettaa kansalleni ero pyhän ja maallisen välillä ja antaa sille tiedoksi, mikä on saastaista ja mikä puhdasta. 24 Riita-asiassa pappien tulee toimia tuomareina ja jakaa oikeutta minun säädösteni mukaan. Noudattakoot he minun opetuksiani ja lakejani kaikkien juhlieni suhteen ja pyhittäköötminun sapattini.

25 Papit eivät saa mennä kuolleen ihmisen luo, etteivät saastuisi. He saavat saastua ainoastaan isästään tai äidistään, pojastaan, tyttärestään, veljestään tai sisarestaan, jos tämä on ollut naimaton. 26 Kun pappi on puhdistautunut, laskettakoon hänelle vielä seitsemän päivää, 27 ja sinä päivänä, jona hän tulee pyhäkköön, sisempään esipihaan, toimittamaan virkaansa pyhäkössä, hänen tulee uhrata syntiuhrinsa, sanoo Herra, Herra.

28 Mitä pappien perintöosaan tulee, niin minä olen heidän perintöosansa. Teidän ei tule antaa heille maaomaisuutta Israelissa: minä olen heidän maaomaisuutensa. 29 He saavat syödä ruokauhrit, syntiuhrit ja vikauhrit, ja heille kuuluu kaikki, mikä Israelissa on pyhitettyä. 30 Paras osa kaikesta ensisadosta ja kaikki annit, kaikenlaatuiset, mitä tahansa antinne ovatkin, kuuluvat papeille. Teidän tulee antaa satojenne ensimmäiset leipomukset papille, että siunaukseni lepäisi kotienne yllä. 31 Papit eivät saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, olipa se sitten lintu tai muu eläin.”

Maan jakaminen

45 1 “Kun arvotte maata perintöosiksi, erottakaa siitä Herralle anti, pyhä osa, 25 000 kyynärää pitkä ja 20 000 leveä. Olkoon se alue kauttaaltaan pyhä. 2 Siitä tulee pyhäkölle neliön muotoinen alue, viisisataa kertaa viisisataa, ja neliön ympäriltä viisikymmentä kyynärää avointa tilaa joka suuntaan. 3 Mitatusta alueesta teidän on erotettava 25 000 kyynärää pitkä ja 10 000 leveä osa. Siihen tulee pyhäkkö, kaikkein pyhin paikka. 4 Tämä on pyhä osa maasta, ja se kuuluu pyhäkössä palveleville papeille, niille, jotka lähestyvät palvelemaan Herraa. Se on alue, jonne he

rakentavat talonsa, ja se on pyhä paikka pyhäkköä varten.

5 Alue, jonka pituus on 25 000 kyynärää ja leveys 10 000, kuuluu maaomaisuutena leeviläisille, jotka palvelevat pyhäkössä. Tällä alueella olkoot heidän asuinkaupunkinsa. 6 Kaupungin maa-alueeksi antakaa 5 000 kyynärää leveä ja 25 000 pitkä alue pyhän antimaan viereltä. Se kuuluu koko Israelin heimolle.

7 Ruhtinaalle kuuluu molemmilta puolin pyhää antimaata ja kaupungin maata, pyhän alueen sivusta ja kaupungin maan sivusta, lännen puolelta länteen päin ja idän puolelta itään päin, yhtä pitkä maa-alue kuin on yhden heimon osuuden pituus länsirajasta itärajaan. 8 Se olkoon hänen maansa, maaomaisuutensa Israelissa, etteivät ruhtinaani enää sortaisi minun kansaani vaan antaisivat Israelin heimon pitää maansa, kunkin heimon oman osansa.”

Määräyksiä ruhtinaille

9 “Näin sanoo Herra, Herra: Jo riittää, te Israelin ruhtinaat! Heittäkää pois väkivalta ja sorto ja noudattakaa oikeutta ja vanhurskautta. Lakatkaa karkottamasta kansaani mailtaan, sanoo Herra, Herra.

10 Olkoon teillä oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea bat-mitta. 11 Eefa ja bat olkoot yhtä suuret. Bat vetää kymmenesosan hoomeria ja eefa kymmenesosan hoomeria; niiden tilavuus määräytyy hoomerin mukaan. 12 Sekelissä olkoon teillä kaksikymmentä geeraa ja minassa kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentäviisi sekeliä ja viisitoista sekeliä.

13 Tämä on anti, joka teidän on annettava: kuudennes eefa-mittaa hoomerista vehnää ja kuudennes eefa-mittaa hoomerista ohraa. 14 Antina annettavan öljyn määrä yhtä koor-mittaa kohti on kymmenesosa bat-mittaa. Koor on kymmenen bat-mittaa eli yksi hoomer; hoomer on kymmenen batia. 15 Pikkukarjasta, Israelin runsasvetisiltä laitumilta, on annettava yksi lammas jokaista kahtasataa kohti ruokauhriksi, polttouhriksi ja yhteysuhriksi, että kansalle voitaisiin toimittaa sovitus, sanoo Herra, Herra. 16 Maan koko kansa on velvollinen antamaan tämän annin Israelin ruhtinaalle. 17 Ruhtinas on velvollinen uhraamaan polttouhrin, ruokauhrin ja juomauhrin juhlina, uuden kuun päivinä ja sapatteina, kaikkina Israelin heimon juhla-aikoina. Uhratkoon hän syntiuhrin, ruokauhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin toimittaakseen sovituksen Israelin heimolle.”

Pääsiäisen ja lehtimajanjuhlan uhrit

18 “Näin sanoo Herra, Herra: Ota ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä,

virheetön mullikka ja puhdista pyhäkkö. 19 Pappi ottakoon syntiuhrin verta ja sivelköön sitä temppelin ovenpieliin ja alttarin välireunan neljään kulmaan sekä sisemmän esipihan portin pieliin. 20 Tee samoin kuukauden seitsemäntenä päivänä sen varalta, että joku olisi vahingossa tai tietämättömyydestä tehnyt syntiä. Näin te toimitatte temppelin sovituksen.

21 Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä teillä alkaa pääsiäinen, seitsenpäiväinen juhla. Silloin syötäköön happamatonta leipää. 22 Sinä päivänä ruhtinas uhratkoon omasta puolestaan ja koko maan kansan puolesta mullikan syntiuhriksi. 23 Seitsenpäiväisen juhlan jokaisena päivänä hänen on uhrattava polttouhriksi Herralle seitsemän virheetöntä mullikkaa ja seitsemän virheetöntä pässiä ja syntiuhriksi pukki joka päivä. 24 Ruokauhriksi hänen tulee uhrata eefa-mitta jauhoja mullikkaa ja eefa-mitta jauhoja pässiä kohti sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

25 Seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä ja siitä alkavan juhlan seitsemänä päivänä hän uhratkoon samanlaisen syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhrin sekä saman määrän öljyä.”

Ruhtinaan uhrit

46 1 “Näin sanoo Herra, Herra: Sisemmän esipihan portti, joka johtaa itään, olkoon kuutena työpäivänä suljettu, mutta sapatinpäivänä se on avattava. Samoin se on avattava uudenkuun päivänä. 2 Ruhtinas saapukoon porttieteisen kautta ulkoa ja jääköön seisomaan portinpieleen. Pappien uhratessa hänen polttouhriaan ja yhteysuhriaan hän itse palvokoon Herraa porttiaukossa ja menköön sitten ulos. Porttia ei kuitenkaan saa sulkea ennen iltaa. 3 Maan kansan tulee palvoa Herraa hänen edessään saman portin sisäänkäynnissä sapatteina ja uudenkuun päivinä.

4 Ruhtinaan on uhrattava Herralle sapatinpäivänä polttouhriksi kuusi virheetöntä karitsaa ja virheetön pässi. 5 Ruokauhrina on pässin osalta eefa-mitta jauhoja pässiä kohti, mutta karitsoiden osalta se, mitä ruhtinas tahtoo antaa, sekä jauhoihin hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

6 Uudenkuunpäivänä ruhtinas uhratkoon mullikan, kuusi karitsaa ja pässin. Niiden on oltava virheettömiä. 7 Hänen tulee uhrata ruokauhrina eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti, mutta karitsoita kohti se, mitä hän saa hankituksi, sekä öljyä hiin-mitta eefaa kohti.

8 Kun ruhtinas saapuu, hänen on
tultava sisään porttieteisen kautta ja
lähdettävä ulos samaa tietä. 9 Maan
kansan tullessa juhlina Herran eteen
on sen, joka tulee palvomaan Her-
raa pohjoisportin kautta, mentävä
ulos eteläportin kautta, ja sen, joka
tulee eteläportin kautta, on men-
tävä ulos pohjoisportin kautta. Ku-
kaan ei saa palata sen portin kautta,
josta tuli, vaan jokainen lähteköön
ulos vastakkaisesta portista. 10 Ruh-
tinaan pitää tulla sisään kansan mu-
kana ja lähteä ulos kansan lähtiessä.
11 Juhlina ja juhla-aikoina
uhrattava ruokauhri on
eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa
ja pässiä kohti. Karitsoita kohti
annettakoon se, mitä kukin tahtoo
antaa, sekä hiin-mitta öljyä eefaa
kohti. 12 Kun ruhtinas uhraa
Herralle vapaaehtoisen uhrin, joko
polttouhrin tai yhteysuhrin, hänelle
on avattava idänpuoleinen portti.
Hänen on uhrattava polttouhrinsa
ja yhteysuhrinsa samalla tavoin
kuin hän tekee sapatinpäivänä.
Sitten hän lähteköön ulos, ja hänen
mentyään portti suljettakoon.
13 Uhraa joka päivä vuoden vanha
virheetön karitsa polttouhriksi
Herralle. Uhraa se aamu
aamulta. 14 Uhraa lisäksi joka
aamu ruokauhriksi kuudennes
eefa-mitallista jauhoja karitsaa
kohti sekä kolmannes hiin-mittaa
öljyä hienojen vehnäjauhojen
kostuttamiseksi. Tämä on Herralle
uhrattavaa ruokauhria koskeva
ikuinen, pysyvä säädös. 15 Uhratkaa
siis aamu aamulta karitsa,
ruokauhri ja öljy jokapäiväisenä
polttouhrina.”

Ruhtinaan perintöosa

16 “Näin sanoo Herra, Herra:
Kun ruhtinas antaa lahjan jol-
lekin pojistaan, se on tämän
perintöosa ja jää pojan perintönä
hänen pojilleen heidän perittynä
maaomaisuutenaan. 17 Jos hän sen
sijaan antaa perintöosastaan lahjan
jollekin palvelijoistaan, se kuuluu
palvelijalle vapautusvuoteen saakka
mutta palaa sitten ruhtinaalle.
Hänen perintömaansa jää pysy-
västi vain hänen pojilleen. 18 Ruh-
tinas ei saa ottaa itselleen kan-
san perintöosia eikä häätää ihmi-
siä pois heidän perintömailtaan. An-
takoon hän pojilleen perintöosat
omasta maaomaisuudestaan, et-
tei kansani joutuisi hajalleen, pois
perintömailtaan.”

Uhrien keittopaikka

19 Sitten mies vei minut sisään por-
tin sivussa olevasta sisäänkäynnistä
niiden pohjoisen puolella olevien
huoneiden luo, jotka oli pyhi-
tetty pappien käyttöön. Hän vei
minut erääseen paikkaan alueen
länsireunalle. 20 Mies sanoi mi-
nulle: “Tämä on paikka, jossa papit
keittävät vikauhrin ja syntiuhrin ja
leipovat ruokauhrin. Niitä ei viedä

ulompaan esipihaan, ettei kansa tulisi pyhitetyksi.”

21 Sitten hän vei minut ulompaan
esipihaan ja kuljetti minut esipihan
neljän nurkkauksen kautta. Esipihan
jokaisessa nurkkauksessa oli piha.
22 Esipihan neljässä nurkkauksessa
oli suljetut pihat, neljänkymmenen kyynärän pituiset ja kolmenkymmenen levyiset. Nämä neljä
nurkkapihaa olivat yhtä suuret.
23 Niiden jokaisen ympärillä oli
kivikehä, ja kivikehään oli tehty ympäriinsä keittoliesiä. 24 Mies sanoi
minulle: “Nämä ovat keittiötiloja,
joissa temppelipalvelijat keittävät
kansan teurasuhrit.”

ISRAELIN MAA, 47 – 48

Temppelistä kumpuaa kaksoisvirta

47 1 Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle, ja minä
näin, että temppelin kynnyksen alta
kumpusi vettä itään päin. Temppelin etusivu oli näet itää kohti. Vesi
juoksi temppelin oikeanpuoleisen
sivun alitse ja sitten eteenpäin alttarin eteläpuolitse. 2 Hän vei minut
ulos pohjoisportin kautta ja kuljetti
minut ulkokautta idänpuoleiselle
ulkoportille. Siellä näin veden
virtaavan oikeanpuoleisen sivun
suunnalta.

3 Mies lähti itää kohti mittanuora
kädessään ja mittasi tuhat kyynärää. Hän vei minut veden poikki, ja
vettä oli nilkkoihin asti. 4 Hän mittasi toiset tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli polviin
asti. Hän mittasi vielä tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä
oli lanteisiin asti. 5 Hän mittasi vielä
tuhat kyynärää, ja virran vesi nousi
niin, etten voinut mennä yli. Se nousi
uimavedeksi, virraksi, jonka poikki ei
voinut kahlata.

6 Mies kysyi minulta: “Näetkö,
ihmislapsi?” Sitten hän kuljetti minut takaisin pitkin virran rantaa.
7 Tullessani takaisin näin, että virran
molemmilla rannoilla kasvoi hyvin
paljon puita.

8 Mies sanoi minulle: “Nämä vedet
juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat
alas tasangolle ja päätyvät mereen.
Kun ne saavuttavat meren, sen vesi
paranee. 9 Kaikkialla, minne tämä
kaksoisvirta tulee, virkoavat eloon
kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat,
ja kaloja on oleva hyvin paljon. Kun
nämä vedet tulevat mereen, sen
vesi paranee ja kaikki virkoaa eloon
joka paikassa, minne virta tulee.
10 Virran rannalla seisoo kalastajia,
ja Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti on
verkkoja kuivumassa. Siellä on oleva
kaikenlaisia kaloja, kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon. 11 Siellä olevat rämeet ja lätäköt eivät kuitenkaan parane. Ne jätetään suolan
valtaan.

12 Mutta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikenlaisia hedelmäpuita. Niiden lehdet eivät lakastu eivätkä niiden hedelmät lopu. Ne kantavat joka kuukausi tuoreet hedelmät, sillä virran vedet juoksevat pyhäköstä. Puiden hedelmiä käytetään ruuaksi ja niiden lehtiä lääkkeeksi."

Israelille jaettavan maan rajat

13 "Näin sanoo Herra, Herra: Nämä ovat sen maan rajat, joka teidän on jaettava perintöosiksi Israelin kahdelletoista heimolle; Joosefin heimolle on annettava kaksi osaa. 14 Te saatte maasta perintöosan, jokainen heimo yhtä suuren, sillä minä lupasin kättä kohottaen antaa sen teidän isillenne. Niin tästä maasta tuli teidän perintöosanne.

15 Tämä on maan pohjoisraja: Suuresta merestä Hetlonin tietä Sedadiin asti, 16 sieltä Hamatiin, Beerotaan, Sibraimiin, joka on Damaskon alueen ja Hamatin alueen välissä, ja Haaser-Hattiikoniin, joka on Hauranin rajalla. 17 Raja kulkee siis merestä Hasar-Eenoniin, Damaskon rajalle. Damaskon alue jää pohjoiseen ja samoin Hamatin alue. Tämä on pohjoisraja.

18 Itäpuolella merkitkää raja kulkemaan Hauranin ja Damaskon välistä sekä Gileadin ja Israelin maan välistä, Jordania pitkin, itäiseen mereen. Tämä on itäpuoli. 19 Eteläpuolella raja kulkee Taamarista Meriba-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen. Tämä on eteläraja. 20 Länsipuolella rajana on Suurimeri eteläisen rajan päästä sinne asti, mistä mennään Hamatiin. Tämä on länsiraja.

21 Jakakaa tämä maa keskenänne, Israelin heimojen kesken. 22 Arpokaa se perintöosiksi itsellenne ja muukalaisille, jotka asuvat keskuudessanne ja ovat synnyttäneet lapsia keskuudessanne. Pitäkää heitä samanarvoisina kuin maassa syntyneitä israelilaisia, ja saakoot he teidän kanssanne arvalla perintöosan Israelin heimojen keskuudessa. 23 Minkä heimon alueella muukalainen asuu, siitä antakaa hänelle perintöosa, sanoo Herra, Herra."

Säädöksiä maan jakamisesta

48 1 "Nämä ovat heimojen perintöosat ja nimet: Daanin osuus on pohjoispäässä, raja kulkee pitkin Hetlonin tietä siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja siitä Hasar-Eenaniin. Damaskon alue jää pohjoiseen Hamatin viereen. Tämä tulee Daanille idästä länteen asti: Daan, yksi osuus. 2 Daanin alueen vieressä, idästä länteen asti: Asser, yksi osuus. 3 Asserin alueen vieressä, idästä länteen asti: Naftali, yksi osuus. 4 Naftalin alueen vieressä, idästä länteen asti: Manasse, yksi osuus. 5 Manassen

alueen vieressä, idästä länteen asti: Efraim, yksi osuus. 6 Efraimin alueen vieressä, idästä länteen asti: Ruuben, yksi osuus. 7 Ruubenin alueen vieressä, idästä länteen asti: Juuda, yksi osuus.

8 Juudan alueen vieressä, idästä länteen asti, on alue, joka teidän on erotettava uhrilahjaksi. Sen leveys on 25 000 kyynärää ja pituus sama kuin yhden heimon osuuden, idästä länteen asti, ja pyhäkkö on sen keskellä. 9 Alue, jonka te annatte Herralle anniksi, olkoon 25 000 kyynärää pitkä ja 20 000 leveä.

10 Pyhä antimaa kuuluu seuraaville: Papeille tulee alue, joka on pohjoisesta 25 000 kyynärää pitkä, lännestä 10 000 kyynärää leveä, idästä 10 000 kyynärää leveä ja etelästä 25 000 kyynärää pitkä. Sen keskellä olkoon Herran pyhäkkö. 11 Tämä alue tulee papeille, pyhitetyille Saadokin jälkeläisille, jotka ovat pitäneet huolta minun määräysteni täyttämisestä eivätkä ole harhautuneet niin kuin leeviläiset harhautuivat yhdessä israelilaisten kanssa. 12 Se kuuluu heille pyhistä pyhimpänä osana anniksi annettua aluetta. Se on leeviläisten alueen vieressä.

13 Leeviläisten alue, joka on pappien alueen vieressä, on 25 000 kyynärää pitkä ja 10 000 leveä. Koko pituus on 25 000 kyynärää ja leveys 10 000. 14 He eivät saa myydä eivätkä vaihtaa siitä mitään, ettei maan paras osa joutuisi vieraiden käsiin, sillä se on pyhitetty Herralle.

15 Muu alue, joka on 5 000 kyynärää leveä ja 20 000 pitkä, ei ole pyhä. Se on kaupungin asumuksia ja laidunmaata varten, ja kaupunki on sen keskellä. 16 Nämä ovat kaupungin mitat: pohjoissivu 4 500 kyynärää, eteläsivu 4 500, itäsivu 4 500 ja länsisivu 4 500 kyynärää. 17 Kaupungilla olkoon laidunmaata 250 kyynärää pohjoiseen päin, 250 etelään päin, 250 itään päin ja 250 länteen päin. 18 Pyhän antimaan vierelle jää sekä itään että länteen alue, jonka leveys on 10 000 kyynärää. Näiden pyhän antimaan vierellä olevien alueiden sato käytettäköön kaupungin työmiesten ruuaksi, 19 ja kaupungin työmiehet kaikista Israelin heimoista viljelköot sitä. 20 Koko antimaa on 25 000 kyynärää pitkä ja 25 000 leveä. Teidän on erotettava alueestanne neliönmuotoinen pyhä antimaa sekä kaupungin maaomaisuus.

21 Muu maa kuuluu ruhtinaalle: molemmin puolin pyhää antimaata ja kaupungin maaomaisuutta 25 000 kyynärää pyhän alueen sivusta itärajaan sekä 25 000 kyynärää länsirajaan asti, heimojen osuuksien rinnalla. Pyhä antimaa ja temppeli

ovat sen keskellä. 22 Juudan ja Benjaminin alueiden välissä oleva alue kuuluu ruhtinaalle lukuun ottamatta leeviläisten perintömaata ja kaupungin maata, jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä.

23 Muidenkin heimojen alueet ulottuvat idästä länteen asti. Benjaminille yksi osuus. 24 Benjaminin alueen vieressä, idästä länteen asti: Simeon, yksi osuus. 25 Simeonin alueen vieressä, idästä länteen asti: Isaskar, yksi osuus. 26 Isaskarin alueen vieressä, idästä länteen asti: Sebulon, yksi osuus. 27 Sebulonin alueen vieressä, idästä länteen asti: Gaad, yksi osuus. 28 Gaadin alueen raja kulkee etelän puolella Taamarista Meribat-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen. 29 Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla perintöosiksi Israelin heimoille, ja nämä ovat heidän osuutensa, sanoo Herra, Herra."

Jerusalemin portit ja sen uusi nimi

30 "Nämä ovat kaupungin uloskäynnit: pohjoisella sivulla, jonka pituus on 4 500 kyynärää, 31 on niistä kolme: Ruubenin portti yksi, Juudan portti toinen ja Leevin portti kolmas. Kaupungin portit on nimetty Israelin heimojen mukaan. 32 Itäsivun pituus on 4 500 kyynärää, ja portteja on kolme: Joosefin portti yksi, Benjaminin portti toinen ja Daanin portti kolmas. 33 Eteläsivun pituus on 4 500 kyynärää, ja portteja on kolme: Simeonin portti yksi, Isaskarin portti toinen ja Sebulonin portti kolmas. 34 Länsisivun mitta on 4 500 kyynärää, ja portteja on kolme: Gaadin portti yksi, Asserin portti toinen ja Naftalin portti kolmas. 35 Kaupungin ympärysmitta on 18 000 kyynärää.

Kaupungin nimi on tästä päivästä lähtien 'Herra on täällä'."

DANIELIN KIRJA

DANIELIN HISTORIA, 1 – 6

Danielin kasvatus Baabelissa

1 1 Juudan kuninkaan Joojakimin
kolmantena hallitusvuotena tuli
Baabelin kuningas Nebukadnessar
Jerusalemin edustalle ja piiritti sitä.
2 Herra antoi hänen käsiinsä Juu-
dan kuninkaan Joojakimin sekä
osan Jumalan huoneen esineistä.
Nebukadnessar vei esineet Sinearin
maahan ja sijoitti ne jumalansa huo-
neen aarrekammioon.
3 Kuningas käski eunukkiensa
päällikön Aspenaan valita
israelilaisia poikia, jotka olivat
kuninkaallisesta suvusta tai
ylimysperheistä, 4 nuorukaisia,
joissa ei ollut mitään vammaa ja
jotka olivat ulkonäöltään kauniita,
jotka kykenivät käsittämään kaikkea
viisautta, olivat terävä-älyisiä ja
nopeita oppimaan ja jotka olisivat
kelvollisia palvelemaan kuninkaan
hovissa. Heille tuli opettaa
kaldealaisten kirjoitusta ja kieltä.
5 Kuningas määräsi annettavaksi
heille jokapäiväiseksi ravinnoksi
ruokaa kuninkaan pöydästä ja
viiniä, jota hän itse joi. Heitä oli
kasvatettava kolme vuotta, ja
niiden kuluttua heidän tuli astua
kuninkaan palvelukseen.
6 Heidän joukossaan olivat Juu-
dan heimosta Daniel, Hananja,
Miisael ja Asarja. 7 Eunukkien
päällikkö antoi heille uudet ni-
met: Danielille hän antoi nimen
Beeltesassar, Hananjalle Sadrak,
Miisaelille Meesak ja Asarjalle
Abednego.
8 Mutta Daniel päätti lujasti olla
saastuttamatta itseään kuninkaan
pöydän ruualla ja viinillä, jota kunin-
gas joi, ja anoi eunukkien päälliköltä,
ettei hänen tarvitsisi saastuttaa itse-
ään. 9 Jumala salli Danielin päästä
eunukkien päällikön armoihin ja
suosioon. 10 Eunukkien päällikkö sa-
noi kuitenkin Danielille: “Minä pel-
kään herraani, kuningasta, joka
on määrännyt teidän ruokanne ja
juomanne. Jos hän huomaa teidän
kasvonne kalpeammiksi kuin mui-
den ikäistenne nuorukaisten, niin te
saatatte minun pääni vaaraan kunin-
kaan edessä.”
11 Silloin Daniel sanoi valvojalle,
jonka eunukkien päällikkö oli mää-
rännyt pitämään huolta Danielista,
Hananjasta, Miisaelista ja
Asarjasta: 12 “Koettele palvelijoitasi
kymmenen päivää. Annettakoon
meille kasvisruokaa syödäksemme
ja vettä juodaksemme.
13 Sitten tarkastettakoon sinun
läsnäollessasi, miltä me näytämme

ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät kuninkaan pöydän ruokaa. Tee sitten palvelijoillesi sen mukaan, mitä silloin havaitset.” 14 Valvoja suostui tähän ja pani heidät koetteelle kymmeneksi päiväksi.

15 Kymmenen päivän kuluttua he näyttivät kauniimmilta ja terveemmiltä kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka söivät kuninkaan pöydän ruokaa. 16 Niinpä valvoja jätti heiltä pois kuninkaan pöydän ruuan ja heidän juotavakseen määrätyn viinin ja antoi heille kasvisruokaa. 17 Näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi kyvyn käsittää kaikkia kirjoituksia ja kaikkea viisautta. Daniel ymmärsi myös kaikenlaiset näyt ja unet.

18 Kun sitten ne päivät olivat tulleet täyteen, joiden kuluttua kuningas oli käskenyt tuoda nuorukaiset esille, vei eunukkien päällikkö heidät Nebukadnessarin eteen. 19 Keskustellessaan heidän kanssaan kuningas huomasi, ettei heidän joukossaan ollut ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista. Niin he pääsivät kuninkaan palvelukseen.

20 Kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja manaajat koko hänen valtakunnassaan. 21 Daniel oli hovissa kuningas Kooreksen ensimmäiseen vuoteen asti.

Nebukadnessarin uni suuresta kuvapatsaasta

2 1 Toisena hallitusvuotenaan Nebukadnessar näki unia, joista hänen mielensä tuli niin levottomaksi, ettei hän enää saanut unta. 2 Silloin kuningas käski kutsua tietäjät, manaajat, noidat ja kaldealaiset, jotta he ilmoittaisivat kuninkaalle hänen unensa. He tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen. 3 Kuningas sanoi heille: “Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen.” 4 Silloin kaldealaiset puhuivat kuninkaalle aramean kielellä: “Kuningas eläköön ikuisesti! Kerro uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen.” 5 Kuningas vastasi kaldealaisille: “Tämä minun sanani on peruuttamaton: Ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, teidät hakataan kappaleiksi ja teidän taloistanne tehdään soraläjiä. 6 Mutta jos ilmoitatte unen ja sen selityksen, te saatte minulta lahjoja, palkintoja ja suuren kunnian. Ilmoittakaa siis minulle uni ja sen selitys.” 7 He vastasivat toistamiseen: “Kuningas kertokoon unen palvelijoilleen, niin me ilmoitamme sen selityksen.”

8 Kuningas vastasi: “Minä huomaan selvästi, että te vain

koetatte voittaa aikaa, koska näette peruuttamattomaksi tämän minun sanani. 9 Ellette ilmoita minulle unta, teillä on edessänne vain tuo yksi tuomio. Te olette sopineet keskenänne, että puhutte minun edessäni valheellista ja kavalaa puhetta siinä toivossa, että aika muuttuu. Kertokaa siis minulle uni – silloin minä tiedän, että te osaatte ilmoittaa myös sen selityksen.” 10 Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja sanoivat: “Ei ole maan kamaralla ihmistä, joka kykenisi ilmoittamaan kuninkaan asian. Eikä yksikään suuri ja mahtava kuningas ole koskaan vaatinut tällaista asiaa keneltäkään tietäjältä, manaajalta tai kaldealaiselta. 11 Asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi ilmoittaa sen kuninkaalle paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole ihmisten keskuudessa.”

12 Tämän kuultuaan kuningas suuttui, julmistui kovin ja käski surmata kaikki Baabelin viisaat.

Daniel selittää unen

13 Kun käsky oli annettu, että viisaat joutuvat tapettaviksi, myös Danielia ja hänen tovereitaan etsittiin tapettaviksi. 14 Silloin Daniel puhui neuvokkaasti ja taitavasti Arjokille, kuninkaan henkivartijoiden päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita. 15 Hän sanoi Arjokille, kuninkaan päällikölle: “Miksi kuningas on antanut niin ankaran käskyn?” Silloin Arjok kertoi asian Danielille. 16 Niin Daniel meni sisälle palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan hänelle aikaa, jotta hän voisi ilmoittaa kuninkaalle selityksen. 17 Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereilleen Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle 18 ja kehotti heitä rukoilemaan armoa taivaan Jumalalta tämän salatun asian vuoksi, etteivät Daniel ja hänen toverinsa joutuisi surmattaviksi muiden Baabelin viisaiden kanssa.

19 Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel ylisti taivaan Jumalaa 20 näin sanoen:

“Olkoon Jumalan nimi ylistetty
ikuisuudesta ikuisuuteen,
sillä hänen on viisaus ja voima.
21 Hän muuttaa ajat ja
määrähetket,
hän syöksee kuninkaat vallasta
ja nostaa kuninkaat valtaan,
hän antaa viisaille viisauden
ja ymmärtäväisille ymmärryksen.
22 Hän paljastaa syvät ja
salatut asiat,
hän tietää, mitä on pimeydessä,
ja valkeus asuu hänen luonaan.
23 Sinua, minun isieni Jumala,
minä kiitän ja ylistän
siitä, että olet antanut minulle
viisauden ja voiman

ja että nyt ilmoitit minulle sen,
mitä me sinulta rukoilimme,
ja annoit meidän tietää
kuninkaan asian.”

24 Niin ollen Daniel meni Arjokin
luo, jonka kuningas oli määrän-
nyt surmaamaan Baabelin viisaat.
Daniel meni ja sanoi Arjokille
näin: “Älä surmaa Baabelin vii-
saita, vaan vie minut kuninkaan
eteen, niin minä ilmoitan kunin-
kaalle selityksen.” 25 Silloin Arjok
vei kiireesti Danielin kuninkaan
eteen ja sanoi: “Minä olen löytä-
nyt Juudan pakkosiirtolaisten jou-
kosta miehen, joka ilmoittaa kunin-
kaalle selityksen”. 26 Kuningas ky-
syi Danielilta, jonka nimenä oli
Beeltesassar: “Pystytkö sinä ilmoit-
tamaan minulle unen, jonka minä
näin, ja sen selityksen?” 27 Daniel
vastasi kuninkaalle: “Salaisuutta,
jonka kuningas tahtoo tietää, ei-
vät viisaat, manaajat, tietäjät ei-
vätkä tähtienselittäjät kykene il-
moittamaan kuninkaalle. 28 Mutta
taivaassa on Jumala, joka paljas-
taa salaisuudet ja ilmoittaa kunin-
gas Nebukadnessarille, mitä tapah-
tuu aikojen lopussa. Tämä on si-
nun unesi ja pääsi näky, jonka näit
vuoteessasi.

29 Kun sinä, kuningas, olit
vuoteessasi, mieleesi nousi ajatus,
mitä tämän jälkeen tapahtuu.
Hän, joka paljastaa salaisuudet,
ilmoitti sinulle, mitä tapahtuu
tulevaisuudessa. 30 Tämä salaisuus
on paljastettu minulle, ei oman
viisauteni voimasta, ikään kuin
minulla olisi sitä sen enempää
kuin kenelläkään muulla ihmisellä,
vaan siitä syystä, että selitys
ilmoitettaisiin kuninkaalle ja sinä
ymmärtäisit sydämesi ajatukset.

31 Sinä katselit unessasi, kunin-
gas, ja näit ison kuvapatsaan. Tuo
kuvapatsas oli suuri ja sen kirk-
kaus suunnaton. Se seisoi sinun
edessäsi, ja se oli pelottavan nä-
köinen. 32 Patsaan pää oli puh-
dasta kultaa, rinta ja käsivarret
hopeaa, vatsa ja lanteet vaskea.
33 Sen sääret olivat rautaa, jalkaterät
osaksi rautaa, osaksi savea. 34 Sitä
katsellessasi irtautui kivilohkare –
ei ihmiskäden voimasta – ja iski
kuvapatsasta jalkoihin, jotka oli-
vat rautaa ja savea, ja murskasi
ne. 35 Silloin murskaantuivat yhdellä
kertaa rauta, savi, vaski, hopea ja
kulta, ja niille kävi kuin akanoille
kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei
ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään.
Mutta kivestä, joka oli murskannut
kuvapatsaan, tuli suuri vuori, ja se
täytti koko maan. 36 Tämä oli se
uni, ja nyt sanomme kuninkaalle sen
selityksen.

37 Sinä, kuningas, olet kuninkaiden
kuningas, jolle taivaan Jumala on an-
tanut valtakunnan, vallan, voiman
ja kunnian. 38 Sinun valtaasi hän on

antanut ihmiset, missä ikinä heitä asuukin, kedon eläimet ja taivaan linnut. Hän on asettanut sinut kaikkien niiden valtiaaksi – sinä olet se kultainen pää. 39 Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on vähäisempi kuin sinun, ja sitten kolmas valtakunta, joka on vaskea ja joka hallitsee koko maata. 40 Vielä tulee neljäs valtakunta, luja kuin rauta. Niin kuin rauta musertaa ja särkee kaiken, niin kuin rauta murskaa, niin sekin musertaa ja murskaa nuo kaikki muut. 41 Se, että näit jalkaterien ja varpaiden olevan osaksi savenvalajan savea ja osaksi rautaa, merkitsee, että se on jakautunut valtakunta. Kuitenkin siinä on raudan lujuutta, niin kuin sinä näit rautaa ruukkusaven seassa. 42 Se, että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa ja osaksi savea, merkitsee, että se valtakunta on osittain luja ja osittain hauras. 43 Ja se, että näit ruukkusaven seassa rautaa, merkitsee, että vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät liity lujasti toisiinsa, niin kuin ei rautakaan sekaannu saveen.

44 Mutta noiden kuninkaiden päivinä taivaan Jumala pystyttää valtakunnan, joka on ikuisesti kukistumaton, eikä sitä valtakuntaa luovuteta millekään muulle kansalle. Se murskaa kaikki nuo muut valtakunnat ja tekee niistä lopun, mutta se itse pysyy ikuisesti, 45 niin kuin sinä näit, että kivilohkare irtautui vuoresta – ei ihmiskäden voimasta – ja murskasi raudan, vasken, saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tämän jälkeen tapahtuu. Tämä uni on tosi ja sen selitys luotettava.”

Daniel palkitaan

46 Silloin kuningas Nebukadnessar heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta Danielille ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsutusta. 47 Kuningas tunnusti Danielille: “Totta on, että teidän Jumalanne on jumalien Jumala ja kuningasten Herra, salaisuuksien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden.”

48 Sitten kuningas ylensi Danielin korkeaan arvoon, antoi hänelle paljon kallisarvoisia lahjoja ja koko Baabelin maakunnan hallittavaksi ja asetti hänet kaikkien Baabelin viisaiden ylimmäksi päämieheksi. 49 Danielin pyynnöstä kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon hoitamaan Baabelin maakunnan hallintoa, mutta Daniel itse pysyi kuninkaan hovissa.

Nebukadnessarin kultainen kuvapatsas

3 1 Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duuran tasangolle Baabelin maakuntaan. 2 Sitten

kuningas Nebukadnessar lähetti kutsumaan koolle satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet, että he tulisivat kuningas Nebukadnessar oli pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisjuhlaan. 3 Silloin kokoontuivat satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisiin. He asettuivat sen kuvapatsaan eteen, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt.

4 Kuuluttaja huusi kovalla äänellä: “Teille, kansat, kansakunnat ja kielet, julistetaan: 5 Heti kun te kuulette torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytykää maahan ja kumartakaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. 6 Se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin.” 7 Sen vuoksi siinä silmänräpäyksessä, kun kaikki kansanjoukot kuulivat torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytyivät ihmiset kaikista kansoista, kansakunnista ja kielistä maahan ja kumarsivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

Danielin kolme toveria tulisessa pätsissä

8 Siinä samassa astui kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia. 9 He sanoivat kuningas Nebukadnessarille: “Kuningas eläköön ikuisesti! 10 Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, on heittäydyttävä maahan ja kumarrettava kultaista kuvapatsasta, 11 ja että se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään tuliseen pätsiin. 12 Täällä on juutalaisia miehiä, jotka sinä olet asettanut hoitamaan Baabelin maakunnan hallintoa: Sadrak, Meesak ja Abednego. Nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi, kuningas. He eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.”

13 Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen, 14 Nebukadnessar sanoi heille: “Aivanko tarkoituksella te, Sadrak, Meesak ja Abednego, ette tahdo palvella minun jumaliani ettekä kumartaa kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen

pystyttänyt? 15 Jos te nyt siinä silmänräpäyksessä, kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, olette valmiit heittäytymään maahan ja kumartamaan kuvapatsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra, teidät heitetään heti paikalla tuliseen pätsiin. Ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun käsistäni?”

16 Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat kuninkaalle: “Nebukadnessar! Ei ole meidän tarpeellista vastata sinulle tähän sanaakaan. 17 Jos käy niin kuin sanoit, voi meidän Jumalamme, jota me palvelemme, pelastaa meidät tulisesta pätsistä. Ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. 18 Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tulkoon sinulle tiettäväksi, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.”

19 Silloin Nebukadnessar tuli täyteen vihaa Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan, ja hänen kasvojensa muoto muuttui. Hän antoi käskyn, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti, 20 ja että hänen sotajoukkonsa vahvimpien miesten piti sitoa Sadrak, Meesak ja Abednego ja heittää heidät tuliseen pätsiin. 21 Niin heidät sidottiin takkeineen, housuineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin. 22 Koskapa nyt kuninkaan sana oli niin ankara ja pätsi oli kuumennettu perin kuumaksi, tappoi tulen liekki ne miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. 23 Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin.

24 Samassa kuningas Nebukadnessar hämmästyi, nousi kiireesti seisomaan ja sanoi neuvonantajilleen: “Emmekö me heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?” He vastasivat kuninkaalle: “Aivan varmasti, kuningas!” 25 Kuningas sanoi: “Mutta kun minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulessa, eivätkä he ole vahingoittuneet. Se neljäs on nääöltään kuin jumalan poika.”

26 Sitten Nebukadnessar lähestyi tulisen pätsin oviaukkoa ja huusi: “Sadrak, Meesak ja Abednego, te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne!” Sadrak, Meesak ja Abednego astuivat ulos tulesta. 27 Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan neuvonantajat kokoontuivat ja näkivät, ettei tuli ollut voinut tehdä mitään näiden miesten ruumiille. Heidän hiuksensa ja partansa eivät olleet kärventyneet eivätkä heidän

vaatteensa vioittuneet, eikä heissä tuntunut tulen käryäkään.

Nebukadnessar tunnustaa Jumalan valtasuuruuden

28 Silloin Nebukadnessar puhkesi puhumaan: “Kiitetty olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka turvasivat häneen. He torjuivat kuninkaan käskyn ja antoivat ennemmin ruumiinsa alttiiksi kuin palvelivat ja kumarsivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa. 29 Minä annan tämän käskyn: Jokainen – olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa tai kieltä tahansa – joka puhuu kevytmielisesti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talostaan tehtäköön soraläjä. Näin siksi, että ei ole muuta jumalaa, joka voi pelastaa niin kuin tämä.” 30 Sitten kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon entistä suurempaan valtaan Baabelin maakunnassa.

Nebukadnessarin julistus kansoille

31 “Kuningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat kaiken maan päällä: suuri olkoon teidän rauhanne!

32 Olen nähnyt hyväksi ilmoittaa
ne tunnusteot ja ihmeet,
jotka korkein Jumala on
minun nähteni tehnyt.

33 Kuinka suuret ovatkaan hänen
tunnustekonsa
ja kuinka voimalliset hänen
ihmeensä!
Hänen valtakuntansa on
iankaikkinen valtakunta
ja hänen valtansa pysyy
sukupolvesta sukupolveen.”

Nebukadnessarin uni suuresta puusta

4 1 “Minä Nebukadnessar elin huolettomana hovissani ja elinvoimaisena palatsissani. 2 Minä näin unen, ja se kauhistutti minua. Unikuvat, joita minulla oli vuoteessani, minun pääni näyt, pelästyttivät minut. 3 Niin minä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, jotta he ilmoittaisivat minulle unen selityksen. 4 Silloin tulivat tietäjät, manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä. 5 Mutta viimein tuli eteeni Daniel, jonka nimenä on Beeltesassar minun jumalani nimen mukaisesti ja jossa on pyhien jumalien henki. Hänelle minä kerroin unen:

6 ‘Beeltesassar, sinä tietäjien päämies! Minä tiedän, että sinussa on pyhien jumalien henki eikä mikään salaisuus ole sinulle selittämätön. Nämä ovat uninäkyni, jotka näin, kerro sinä niiden selitys. 7 Nämä olivat pääni näyt, jotka vuoteessani näin:

Katso, keskellä maata oli puu,
ja se oli hyvin korkea.
8 Puu kasvoi ja vahvistui,
sen latva ulottui taivaaseen
ja se näkyi kaikkialle maan
ääriin asti.
9 Sen lehvät olivat kauniit ja
hedelmät runsaat,
siinä oli ravintoa kaikille.
Sen alta etsivät varjoa
kedon eläimet,
ja sen oksilla pesivät taivaan
linnut.
Kaikki liha sai siitä ravintonsa.
10 Minä näin pääni näyissä,
joita minulla oli vuoteessani:
katso, pyhä valvojaenkeli laskeutui
alas taivaasta.
11 Hän huusi voimakkaalla äänellä:
hakatkaa puu poikki ja karsikaa
sen oksat,
riipikää sen lehvät ja heitelkää
hajalle sen hedelmät.
Paetkoot eläimet sen alta ja
linnut sen oksilta.
12 Mutta sen kanto juurineen
jättäkää maahan,
rauta- ja vaskikahleissa kedon
ruohikkoon.
Taivaan kasteesta hän kastukoon,
ja eläinten kanssa hän saakoon
osansa maan ruohosta.
13 Hänen sydämensä muutetaan,
niin ettei se enää ole ihmisen
sydän,
ja hänelle annetaan eläimen
sydän.
Näin vierähtäköön häneltä
seitsemän aikaa.
14 Tämä on säädetty
valvojaenkelien päätöksellä,
ja näin ovat tästä asiasta pyhät
enkelit sanoneet,
jotta elävät tietäisivät,
että Korkein hallitsee ihmisten
valtakuntaa
ja antaa sen kenelle tahtoo –
hän voi nostaa valtaan vaikka
ihmisistä halvimman.’
15 Tämän unen minä, kuningas Nebukadnessar, olen nähnyt. Ja sinä, Beeltesassar, kerro sen selitys, siksi että yksikään valtakuntani viisaista ei pysty ilmoittamaan minulle sen selitystä. Mutta sinä pystyt, sillä sinussa on pyhien jumalien henki.”

Daniel selittää unen

16 Silloin Daniel, jonka nimenä oli Beeltesassar, hämmentyi hetkeksi, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät häntä. Kuningas sanoi: “Beeltesassar, älköön uni ja sen selitys pelästyttäkö sinua.” Beeltesassar vastasi: “Herrani, koskekoon uni vihollisiasi ja sen selitys vastustajiasi. 17 Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkialle maan päällä, 18 jonka lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka alla asustivat kedon eläimet ja jonka

oksilla majailivat taivaan linnut,
19 se puu olet sinä, kuningas! Sinä
olet kasvanut ja vahvistunut, sinun
mahtisi on kasvanut ja ulottuu
taivaaseen asti ja sinun valtasi
maan ääriin.
20 Se että kuningas näki pyhän
valvojaenkelin laskeutuvan alas tai-
vaasta ja sanovan: ‘Hakatkaa puu
poikki ja hävittäkää se, mutta jät-
täkää sen kanto juurineen maa-
han, rauta- ja vaskikahleissa kedon
ruohikkoon, taivaan kasteesta hän
kastukoon, ja yhdessä kedon eläin-
ten kanssa olkoon hänen osansa,
kunnes häneltä on vierähtänyt seit-
semän aikaa’, 21 sen selitys, kunin-
gas, ja Korkeimman päätös, joka kos-
kee herraani, kuningasta, on tämä:
22 Sinut ajetaan pois ihmisten jou-
kosta, ja kedon eläinten parissa on
asuinpaikkasi oleva. Sinä joudut syö-
mään ruohoa niin kuin härät, ja sinä
kastut taivaan kasteesta. Niin sinulta
vierähtää seitsemän aikaa, kunnes
tulet tietämään, että Korkein hallit-
see ihmisten valtakuntaa ja antaa
sen, kenelle hän tahtoo.
23 Se, että puun kanto juurineen
käskettiin jättää maahan, tarkoit-
taa, että sinun valtakuntasi säilyte-
tään sinua varten, ja sinä saat sen,
niin pian kuin olet oppinut tietä-
mään, että valta on taivaan. 24 Sen
vuoksi, kuningas, olkoon neuvoni si-
nulle mieluisa: karkoita synnit itses-
täsi tekemällä hyvää ja pahat tekosi
armahtamalla köyhiä. Ehkäpä silloin
hyvinvointisi jatkuu.”

Uni käy toteen

25 Kaikki tämä kohtasi kunin-
gas Nebukadnessaria. 26 Kaksitoista
kuukautta myöhemmin, kun ku-
ningas oli kävelemässä kuninkaal-
lisen palatsinsa katolla Baabelissa,
27 hän puhkesi puhumaan: “Eikö
tämä ole se suuri Baabel, jonka minä
väkevällä voimallani olen raken-
tanut kuninkaalliseksi asuinsijaksi,
valtasuuruuteni kunniaksi!” 28 Sana
oli vielä kuninkaan suussa, kun tai-
vaasta kuului ääni: “Sinulle, kunin-
gas Nebukadnessar, julistetaan: Si-
nun valtakuntasi on otettu sinulta
pois. 29 Sinut ajetaan pois ihmis-
ten joukosta, ja kedon eläinten pa-
rissa on sinun asuinpaikkasi oleva.
Sinä joudut syömään ruohoa niin
kuin härät. Niin sinulta vierähtää
seitsemän aikaa, kunnes tulet tietä-
mään, että Korkein hallitsee ihmis-
ten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle
hän tahtoo.” 30 Sillä hetkellä tuo sa-
noma toteutui Nebukadnessarille.
Hänet ajettiin pois ihmisten jou-
kosta, hän söi ruohoa kuin härät, ja
hänen ruumiinsa kastui taivaan kas-
teesta. Lopulta hänen hiuksensa oli-
vat kasvaneet sellaisiksi kuin kotkan
sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen
kynnet.
31 “Mutta sen ajan kuluttua minä,
Nebukadnessar, nostin silmäni tai-
vasta kohti, ja minun ymmärrykseni

palasi. Minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää ikuisesti:

‘Hänen valtansa on iankaikkinen
valta
ja hänen valtakuntansa pysyy
sukupolvesta sukupolveen.
32 Kaikki maan asukkaat ovat
tyhjän veroiset.
Tahtonsa mukaan hän tekee
taivaan joukoille ja maan
asukkaille,
eikä ole ketään, joka pidättäisi
hänen kättään
ja sanoisi hänelle: Mitä sinä teet?’

33 Siihen aikaan palasi minun ymmärrykseni, ja palasi myös valtasuuruuteni ja loistoni valtakuntani kunniaksi. Neuvonantajani ja ylimykseni etsivät minut, minun kuninkuuteni palautettiin ennalleen, ja valtani lisääntyi entisestään.

34 Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta, sillä kaikki hänen työnsä ovat totuudenmukaiset ja hänen tiensä oikeudenmukaiset. Hän pystyy nöyryyttämään ne, jotka vaeltavat ylpeydessä.”

Beelsassarin pidot

5 1 Kuningas Beelsassar laittoi suuret pidot tuhannelle ylimykselleen, ja hän joi viiniä näiden tuhannen edessä. 2 Viinin humalluttamana Beelsassar käski tuoda ne kulta- ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, jotta kuningas ja hänen ylimyksensä, vaimonsa ja sivuvaimonsa joisivat niistä. 3 Silloin tuotiin ne kulta-astiat, jotka oli otettu Jerusalemin temppelistä, Jumalan huoneesta, ja kuningas ja hänen ylimyksensä, vaimonsa ja sivuvaimonsa joivat niistä. 4 He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

Seinälle ilmestyy kirjoitus

5 Yhtäkkiä tulivat näkyviin ihmiskäden sormet, ja ne kirjoittivat kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle vastapäätä lampunjalkaa. Kuningas näki käden, joka kirjoitti. 6 Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet. Hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat. 7 Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Kuningas julisti Baabelin viisaille: “Kuka ikinä voi lukea tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, hänen kaulaansa pannaan kultakäädyt, ja hänestä tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

8 Silloin kaikki kuninkaan viisaat tulivat paikalle, mutta he eivät

pystyneet lukemaan kirjoitusta eivätkä ilmoittamaan kuninkaalle sen selitystä. 9 Nyt kuningas Beelsassar pelästyi pahanpäiväisesti, ja hänen kasvonsa kalpenivat entisestään. Myös hänen ylimyksensä tyrmistyivät. 10 Kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen vuoksi pitosaliin. Kuninkaan äiti sanoi: “Eläköön kuningas ikuisesti! Älköön ajatuksesi pelästyttäkö sinua, älköötkä kasvosi kalvetko. 11 Sinun valtakunnassasi on mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla isäsi päivinä havaittiin olevan valaistuneisuus ja ymmärrys sekä sellainen viisaus kuin on jumalilla. Isäsi, kuningas Nebukadnessar, asetti hänet tietäjien, manaajien, kaldealaisten ja tähtienselittäjien päämieheksi. Näin teki sinun isäsi, kuningas, 12 sen vuoksi, että hänessä – Danielissa, jolle kuningas antoi nimen Beeltesassar – oli havaittu olevan erityinen henki, ymmärrys ja taito selittää unia, tulkita arvoituksia ja ratkaista ongelmia. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen.”

Daniel selittää kirjoituksen

13 Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas kysyi Danielilta: “Sinäkö olet Daniel, niitä juutalaisia pakkosiirtolaisia, jotka kuningas, minun isäni, toi tänne Juudasta? 14 Minä olen kuullut sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa on havaittu valaistuneisuus, ymmärrys ja erinomainen viisaus. 15 Minun eteeni on nyt tuotu viisaat ja manaajat, jotta he lukisivat tämän kirjoituksen ja antaisivat tiedokseni sen selityksen, mutta he eivät ole pystyneet ilmoittamaan mitään selitystä koko asialle. 16 Minä olen kuullut, että sinä pystyt selittämään unia ja ratkaisemaan ongelmia. Jos nyt pystyt lukemaan kirjoituksen ja antamaan tiedokseni sen selityksen, niin sinut puetaan purppuraan, kultakäädyt pannaan kaulaasi, ja sinusta tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

17 Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: “Lahjasi pidä itse, ja palkintosi anna toisille. Mutta kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja annan hänelle tiedoksi sen selityksen. 18 Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi isällesi Nebukadnessarille kuninkuuden, mahtavuuden, kunnian ja valtasuuruuden. 19 Ja sen mahtavuuden vuoksi, jonka Jumala oli hänelle antanut, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet vapisivat ja pelkäsivät hänen edessään. Hän tappoi kenet tahtoi ja jätti henkiin kenet tahtoi, hän ylensi kenet tahtoi ja alensi kenet tahtoi. 20 Mutta kun hänen sydämensä ylpistyi ja hänen henkensä vahvistui ylimieliseksi, hänet syöstiin

kuninkaalliselta valtaistuimeltaan, ja hänen kunniansa otettiin häneltä pois. 21 Hänet ajettiin pois ihmisten joukosta, ja hänen sydämensä muuttui eläinten sydämen kaltaiseksi. Hänen asuinpaikkansa oli villiaasien parissa, hän joutui syömään ruohoa niin kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän oppi tietämään, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntaa ja asettaa sen päämieheksi, kenet tahtoo.

22 Mutta sinä, hänen poikansa Beelsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tiesit kaiken tämän, 23 vaan sinä olet noussut taivaan Herraa vastaan. Hänen huoneensa astiat on tuotu eteesi. Sinä ja sinun ylimyksesi, vaimosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia ja rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä tiedä mitään. Mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä on sinun henkesi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut. 24 Sen vuoksi on tuo käsi lähetetty hänen luotaan ja tuo kirjoitus kirjoitettu.

25 Kirjoitus, joka on tuonne kirjoitettu, on tämä: ‘Mene, mene, tekel, ufarsin.’ 26 Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi päivien luvun ja tehnyt siitä lopun. 27 Tekel: sinut on vaa'alla punnittu ja kevyeksi havaittu. 28 Ufarsin: sinun valtakuntasi on pirstottu ja annettu meedialaisille ja persialaisille.”

29 Silloin Beelsassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava purppuraan, hänen kaulaansa oli pantava kultakäädyt ja oli kuulutettava, että hänestä tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa. 30 Samana yönä tapettiin Beelsassar, kaldealaisten kuningas.

Salaliitto Danielia vastaan

6 1 Meedialainen Daarejaves sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin 62 vuoden ikäinen.

2 Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntansa hallintoon 120 satraappia, jotta heitä olisi kaikkialla valtakunnassa. 3 Heidän yläpuolellaan oli kolme valvojaa, joista Daniel oli yksi. Näille oli satraappien tehtävä toimistaan selvitys, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. 4 Mutta Daniel osoittautui etevämmäksi kuin muut valvojat ja satraapit, sillä hänessä oli erityinen henki. Kuningas aikoikin asettaa hänet koko valtakunnan johtoon.

5 Silloin toiset valvojat ja satraapit etsivät Danielia vastaan tekosyytä valtakunnan hallinnossa. Mutta he eivät voineet löytää mitään tekosyytä eikä kavaluutta, sillä Daniel oli luotettava eikä hänestä löytynyt mitään laiminlyöntiä eikä kavaluutta. 6 Silloin nuo miehet sanoivat: “Me emme löydä tuossa

Danielissa mitään syytä – ellemme löydä sitä hänen Jumalansa laista.” 7 Sen jälkeen nämä valvojat ja satraapit riensivät joukolla kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: “Kuningas Daarejaves eläköön ikuisesti! 8 Kaikki kuninkaalliset valvojat, käskynhaltijat, satraapit, neuvonantajat ja maaherrat ovat neuvotelleet keskenään, että olisi annettava kuninkaallinen asetus ja vahvistettava kielto, että kuka ikinä 30 päivän kuluessa rukoilee mitä tahansa yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäköön leijonien luolaan. 9 Nyt, kuningas! Säädä kielto ja kirjoita määräys, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voida muuttaa.” 10 Niinpä kuningas Daarejaves kirjoitti määräyksen ja kiellon.

11 Heti kun Daniel sai tietää, että määräys oli kirjoitettu, hän meni taloonsa, jonka kattohuoneen ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin. Kolmena hetkenä päivässä hän polvistui, ja polvillaan hän rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niin kuin hänellä oli ennenkin ollut tapana tehdä. 12 Silloin nuo miehet ryntäsivät joukolla sinne ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja anomasta armoa Jumalansa edessä. 13 Sitten he menivät kiireesti kuninkaan eteen ja muistuttivat kuninkaallisesta kiellosta: “Etkö ole kirjoittanut kiellon, että kuka ikinä 30 päivän kuluessa rukoilee mitä tahansa yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäköön leijonien luolaan?” Kuningas vastasi: “Kielto on luja, meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan.” 14 Silloin he sanoivat kuninkaalle: “Daniel, joka on Juudan pakkosiirtolaisia, ei välitä sinun käskystäsi, kuningas, eikä kiellosta, jonka olet kirjoittanut, vaan kolmena hetkenä päivässä hän rukoilee rukouksensa.”

Daniel leijonien luolassa

15 Kun kuningas kuuli tämän, asia tuntui hänestä hyvin pahalta, ja hän alkoi miettiä, miten voisi pelastaa Danielin. Auringon laskuun asti hän vaivasi itseään löytääkseen keinon vapauttaa hänet. 16 Silloin ne miehet riensivät joukolla kuninkaan luo ja sanoivat kuninkaalle: “Tiedä, kuningas, että meedialaisten ja persialaisten lain mukaan mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai säädöstä ei saa muuttaa.” 17 Niin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet leijonien luolaan. Kuningas sanoi Danielille: “Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut.” 18 Luolan suulle tuotiin kivi. Kuningas sinetöi sen omalla ja ylimystensä sineteillä, ettei mikään voisi muuttaa Danielin kohtaloa.

19 Sen jälkeen kuningas meni
palatsiinsa. Hän vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä mitään huvituksia, ja uni pakeni hänen silmistään. 20 Aamun sarastaessa, heti kun oli valoisaa, kuningas nousi ja meni kiireesti leijonien luolalle. 21 Lähestyessään luolaa hän huusi Danielia murheellisella äänellä. Kuningas puhkesi puhumaan Danielille: “Daniel, elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut leijonilta?” 22 Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: “Kuningas eläköön ikuisesti! 23 Minun Jumalani lähetti enkelinsä ja sulki leijonien kidat, eivätkä ne vahingoittaneet minua, sillä minut on havaittu nuhteettomaksi hänen edessään, enkä minä ole tehnyt mitään väärää sinuakaan vastaan, kuningas.” 24 Silloin kuningas ilahtui kovasti ja käski vetää Danielin ylös luolasta. Kun Daniel oli vedetty ylös luolasta, ei hänessä havaittu mitään vammaa, sillä hän oli luottanut Jumalaansa. 25 Kuningas käski tuoda ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen ja vaimoineen leijonien luolaan. He eivät olleet vielä ehtineet luolan pohjalle, kun leijonat jo hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa.

26 Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, mitä koko maan päällä asuu: “Suuri olkoon teidän rauhanne! 27 Minä olen antanut käskyn, että valtakuntani koko valtapiirissä vavisten pelättäköön Danielin Jumalaa.

Sillä hän on elävä Jumala
ja pysyy ikuisesti.
Hänen valtakuntansa ei häviä,
eikä hänen valtansa koskaan lopu.
28 Hän pelastaa ja vapauttaa,
hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä
taivaassa ja maan päällä,
hän, joka pelasti Danielin
leijonien kynsistä.”

29 Ja tämä Daniel menestyi Daarejaveksen valtakunnassa sekä persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

DANIELIN NÄYT, 7 – 12

Näky neljästä pedosta ja Ihmisen Pojasta

7 1 Beelsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki unen, päänsä näyn, vuoteessaan. Sitten hän kirjoitti unen pääkohdat muistiin. 2 Näin Daniel sanoi: Minä näin yöllä näyssäni, ja katso, taivaan neljä tuulta kuohuttivat suurta merta. 3 Merestä nousi neljä suurta petoa, kaikki erilaisia.

4 Ensimmäinen oli kuin leijona,
mutta sillä oli kotkan siivet. Minun
katsellessani siltä reväistiin siivet, ja
se nostettiin maasta pystyyn ja pan-
tiin seisomaan kahdelle jalalle niin
kuin ihminen, ja sille annettiin ihmi-
sen sydän.
5 Ja katso, oli toinen peto, karhun
näköinen. Se nostettiin toiselle
kyljelleen, ja sillä oli suussa kolme
kylkiluuta hampaiden välissä. Sille
sanottiin: “Nouse ja syö paljon
lihaa.”
6 Tämän jälkeen näin kolmannen
pedon, kuin pantterin, ja sen selässä
oli neljä linnunsiipeä. Sillä pedolla oli
neljä päätä, ja sille annettiin valta.
7 Sen jälkeen näin yöllisessä
näyssäni neljännen pedon,
pelottavan, hirmuisen ja
tavattoman voimakkaan. Sillä oli
suuret rautaiset hampaat, ja se
söi ja murskasi ja tallasi tähteet
jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin
kaikki edelliset pedot, ja sillä oli
kymmenen sarvea. 8 Tarkkaillessani
sarvia huomasin, että niiden väliin
puhkesi vielä pieni sarvi, ja kolme
edellisistä sarvista repäistiin pois
sen tieltä. Ja katso, sillä sarvella oli
silmät kuin ihmisen silmät, ja suu,
joka puhui suuria sanoja.

9 Minun sitä katsellessani
valtaistuimet asetettiin
paikoilleen,
ja Ikiaikainen istuutui.
Hänen vaatteensa olivat valkeat
kuin lumi
ja hänen päänsä hiukset kuin
puhdas villa.
Hänen valtaistuimensa oli
tulen liekkejä,
ja sen pyörät olivat palavaa tulta.
10 Tulivirta vyöryi,
se lähti hänen luotaan.
Tuhannen tuhatta palveli häntä,
ja kymmenen tuhatta kertaa
kymmenen tuhatta
seisoi hänen edessään.
Oikeus istui tuomiolle,
ja kirjat avattiin.

11 Minä katselin edelleen ja näin,
kuinka peto tapettiin niiden suurien
sanojen takia, joita sarvi puhui.
Sen ruumis tuhottiin ja heitet-
tiin tuleen palamaan. 12 Muiltakin
pedoilta otettiin valta pois, mutta
niiden sallittiin elää määrättyyn ai-
kaan ja hetkeen asti.

13 Minä näin yöllisessä näyssä,
ja katso, taivaan pilvissä tuli
Ihmisen Pojan kaltainen.
Hän saapui Ikiaikaisen luo,
ja hänet saatettiin Ikiaikaisen
eteen.
14 Hänelle annettiin valta,
kunnia ja kuninkuus,
ja kaikki kansat, kansakunnat
ja kielet
palvelivat häntä.

Hänen valtansa on iankaikkinen
valta,
jolla ei ole loppua,
ja hänen valtakuntansa on
valtakunta,
joka ei häviä.

Näky selitetään

15 Minä, Daniel, tunsin henkeni tulevan levottomaksi tämän vuoksi, ja minun näkemäni näyt pelästyttivät minut. 16 Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin häneltä varmaa tietoa kaikista näistä asioista. Hän vastasi minulle ja ilmoitti minulle niiden selityksen:

17 "Nuo suuret pedot, joita
on neljä,
ovat neljä kuningasta, jotka
nousevat maasta.
18 Mutta Korkeimman pyhät
saavat valtakunnan
ja omistavat valtakunnan
ikuisesti –
iankaikkisesta iankaikkiseen."

19 Sen jälkeen minä tahdoin saada varman tiedon neljännestä pedosta, joka oli erilainen kuin kaikki muut, hyvin pelottava, ja jolla oli rautaiset hampaat ja vaskiset kynnet ja joka söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. 20 Halusin tietää myös pedon pään kymmenestä sarvesta sekä siitä sarvesta, joka puhkesi esiin ja jonka tieltä kolme sarvea putosi. Sillä sarvella oli silmät ja suuria sanoja puhuva suu ja se näytti suuremmalta kuin ne muut. 21 Minä näin sen sarven sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät, 22 siihen asti kunnes Ikiaikainen tuli ja oikeus annettiin Korkeimman pyhille. Määrähetki joutui ja pyhät saivat omakseen valtakunnan.

23 Hän vastasi näin:
"Neljäs peto on neljäs valtakunta,
joka syntyy maan päälle,
erilainen kuin kaikki muut
valtakunnat.
Se syö koko maan,
tallaa ja murskaa sen.
24 Ne kymmenen sarvea
ovat kymmenen kuningasta,
jotka nousevat siitä valtakunnasta.
Heidän jälkeensä nousee
vielä yksi,
ja hän on erilainen kuin edelliset.
Hän kukistaa kolme kuningasta.
25 Hän puhuu sanoja Korkeinta
vastaan
ja tuhoaa Korkeimman pyhiä.
Hän pyrkii muuttamaan
ajat ja lain,
ja ne annetaan hänen käteensä
ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja
puoleksi ajaksi.
26 Sitten oikeus istuu tuomiolle,
ja hänen valtansa otetaan pois
ja hävitetään ja tuhotaan
lopullisesti.
27 Kuninkuus ja valta

ja valtakuntien mahti kaiken
taivaan alla
annetaan Korkeimman pyhien
kansalle.
Hänen valtakuntansa on
iankaikkinen valtakunta,
ja kaikki vallat palvelevat ja
tottelevat häntä.”

28 Tähän päättyy kertomus. Minua,
Danielia, ajatukseni pelottivat suuresti, ja minun kasvoni kalpenivat,
mutta minä kätkin asian sydämeeni.

Näky pässistä ja pukista

8 1 Kuningas Beelsassarin
kolmantena hallitusvuotena
minä, Daniel, näin näyn, sen näyn
lisäksi, jonka olin aikaisemmin
nähnyt. 2 Katsellessani näkyäni
minä olin Suusanin linnassa,
Eelamin maakunnassa. Näyssä
huomasin kuitenkin olevani
Uulaijoen rannalla.

3 Kun kohotin katseeni, minä
näin, että joen rannalla seisoi pässi, jolla oli kaksi sarvea.
Sarvet olivat korkeat, ja toinen
oli toista korkeampi; ja korkeampi
kohosi esiin myöhemmin. 4 Minä
näin pässin puskevan länteen,
pohjoiseen ja etelään. Yksikään
eläin ei kestänyt sen edessä, eikä
kukaan voinut pelastaa sen vallasta.
Se teki, mitä tahtoi, ja tuli yhä
mahtavammaksi.

5 Jatkoin tarkkailemista ja huomasin, että lännen suunnalta tuli
vuohipukki, joka kulki koko maan yli
koskettamatta maata. Pukilla oli keskellä otsaa muhkea sarvi. 6 Se tuli
sen kaksisarvisen pässin luo, jonka
olin nähnyt seisovan joen rannalla,
ja ryntäsi sen kimppuun vihansa
vimmassa. 7 Minä näin, kuinka se
pässin luo tultuaan kävi kiukuissaan
sen kimppuun ja murskasi sen molemmat sarvet. Pässillä ei ollut voimaa kestää pukin edessä, vaan pukki
heitti sen maahan ja tallasi sitä.
Eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa pässin pukin vallasta.
8 Vuohipukista tuli hyvin mahtava,
mutta kun se oli mahtavimmillaan,
sen suuri sarvi särkyi. Tilalle kasvoi
neljä muhkeaa sarvea, taivaan neljää tuulta kohti.

9 Yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi,
aluksi vähäinen, mutta se kasvoi
suuresti etelään, itään ja Ihanaan
maahan päin. 10 Se kasvoi taivaan
sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan siitä sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä. 11 Se ylpeili
sotajoukon ruhtinastakin vastaan, ja
häneltä otettiin pois jokapäiväinen
uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka
kukistettiin. 12 Jokapäiväisen uhrin
lisäksi myös sotajoukko annettiin
rikollisesti sen valtaan. Se sarvi heitti
totuuden maahan, ja se menestyi
siinä, mitä se teki.

13 Sitten minä kuulin yhden pyhän enkelin puhuvan, ja toinen

pyhä enkeli kysyi siltä, joka puhui: “Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta, siitä, että pyhäkkö ja sotajoukko luovutetaan tallattavaksi?” 14 Hän sanoi minulle: “Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua. Sitten pyhäkkö asetetaan oikeaan asemaansa”.

Näky selitetään

15 Kun minä, Daniel, olin nähnyt tämän näyn ja yritin ymmärtää sitä, niin yhtäkkiä edessäni seisoi miehen kaltainen olento. 16 Ja minä kuulin ihmisen äänen Uulain keskeltä, ja se huusi ja sanoi: “Gabriel, selitä näky tälle miehelle!” 17 Silloin hän tuli aivan lähelle sitä paikkaa, jossa seisoin. Hänen tullessaan minut valtasi pelko, ja minä heittäydyin kasvoilleni. Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, sinun tulee ymmärtää, että näky koskee lopun aikaa.” 18 Hänen puhuessaan minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. Mutta hän tarttui minuun ja nosti minut seisomaan.

19 Sitten hän sanoi: “Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä tapahtuu vihan ajan lopussa, sillä lopun aikaa tämä tarkoittaa. 20 Kaksisarvinen pässi, jonka näit, tarkoittaa Meedian ja Persian kuninkaita. 21 Vuohipukki on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas. 22 Särkynyt sarvi ja sen tilalle nousseet neljä sarvea tarkoittavat, että siitä kansasta nousee neljä valtakuntaa, ei kuitenkaan niin voimakasta kuin hän.

23 Kun niiden valta on lopuillaan
ja luopiot ovat täyttäneet
syntiensä mitan,
nousee röyhkeäkasvoinen
kuningas,
joka taitava juonittelemaan.
24 Valtava on hänen voimansa,
vaikka se ei ole hänen omasta
voimastaan,
ja ihmeen paljon hän saa
aikaan hävitystä.
Hän menestyy siinä mitä tekee,
hän tuhoaa mahtavia ja
pyhien kansaa.
25 Hänen oveluutensa tähden
onnistuu petos hänen kädessään.
Hän suunnittelee suuria
sydämessään,
ja keskellä rauhaa hän
tuhoaa monet.
Ruhtinaiden Ruhtinastakin
vastaan hän nousee,
mutta ilman ihmiskättä hänet
muserretaan.
26 Sinulle annettu näky illoista
ja aamuista on tosi.
Mutta sinun on lukittava näky,
sillä se koskee kaukaista aikaa.”

27 Minä, Daniel, olin uupunut ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja aloitin jälleen työn kuninkaan palveluksessa. Minä olin hämmästyksissäni näyn vuoksi enkä ymmärtänyt sitä.

Danielin rukous Jerusalemin puolesta

9 [1] Meedialaista sukua olevan Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä vuotena – hänestä oli tullut kaldealaisten valtakunnan kuningas – [2] hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, huomasin kirjoituksista vuosien luvun, josta profeetta Jeremialle oli tullut Herran sana. Sen mukaan Jerusalem oli oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta. [3] Niin minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen etsien häntä rukouksessa ja anomisessa, paastossa, säkissä ja tuhkassa.

[4] Minä rukoilin Herraa, Jumalaani, ja tunnustin hänelle: “Oi Herra, sinä suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät liiton ja pysyt armollisena niille, jotka rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi. [5] Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin, olleet jumalattomia ja uppiniskaisia. Olemme poikenneet pois sinun käskyistäsi ja säädöksistäsi. [6] Me emme ole kuulleet palvelijoitasi, profeettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme, maan kaikelle kansalle. [7] Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän kasvoillamme on tänä päivänä häpeä – niin Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden kuin koko Israelin, läheisten ja kaukaisten, kaikissa maissa, joihin sinä olet heidät karkottanut heidän uskottomuutensa tähden, koska he ovat olleet uskottomia sinulle. [8] Herra, meidän kasvoillamme on häpeä, meidän kuninkaittemme, ruhtinaittemme ja isiemme kasvoilla, koska me olemme tehneet syntiä sinua vastaan. [9] Herran, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus, vaikka me olemme kapinoineet häntä vastaan. [10] Me emme ole kuunnelleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet hänen opetustensa mukaan, jotka hän antoi meille palvelijoittensa, profeettojen, kautta. [11] Koko Israel rikkoi sinun lakisi, poikkesi pois eikä kuullut sinun ääntäsi. Niin meidän päällemme vuodatettiin se kirous ja vala, joka on kirjoitettu Mooseksen, Jumalan palvelijan, lakiin. Me olemme todella tehneet syntiä Herraa vastaan. [12] Hän toteutti sanansa, jonka hän on puhunut meitä ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka jakoivat meille oikeutta. Hän antoi tulla meidän päällemme niin suuren onnettomuuden, ettei sellaista, mitä tapahtui Jerusalemissa, ole tapahtunut missään muualla koko taivaan alla. [13] Koko tämä onnettomuus kohtasi meitä sellaisena kuin se oli kirjoitettu Mooseksen lakiin. Kuitenkaan me emme koettaneet lepyttää Herraa, meidän

Jumalaamme, niin että olisimme kääntyneet pois synneistämme ja ottaneet opiksemme sinun totuudestasi. 14 Sen tähden Herra piti huolen siitä, että tämä onnettomuus tuli meidän päällemme, sillä Herra, meidän Jumalamme, on vanhurskas kaikissa teoissaan, jotka hän tekee, mutta me emme ole kuunnelleet hänen ääntään.

15 Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, joka toit kansasi pois Egyptin maasta väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, sellaisen kuin se on vielä tänäkin päivänä! Me olemme tehneet syntiä ja olleet jumalattomia. 16 Herra, kaikkien vanhurskaiden tekojesi mukaisesti kääntyköön sinun vihasi ja suuttumuksesi pois sinun kaupungistasi Jerusalemista, sinun pyhältä vuoreltasi. Meidän syntiemme tähden ja meidän isiemme pahojen tekojen tähden on Jerusalem ja sinun kansasi joutunut kaikkien niiden häväistäväksi, jotka asuvat ympärillämme. 17 Ja nyt, meidän Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen anomisensa ja valaise kasvosi pyhäkkösi yli, joka on autiona, Herran tähden. 18 Jumalani, kallista korvasi ja kuule, avaa silmäsi ja katso meidän hävitystämme ja sitä kaupunkia, joka on otettu sinun nimiisi, sillä me annamme rukoustemme langeta sinun eteesi, emme omaan vanhurskauteemme, vaan sinun suureen armoosi luottaen. 19 Herra, kuule, Herra, anna anteeksi! Kuuntele, Herra, ja toimi itsesi tähden, älä viivyttele, minun Jumalani, sillä sinun kaupunkisi on otettu sinun nimiisi, samoin sinun kansasi.”

Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa

20 Minä puhuin vielä, rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja annoin rukoukseni langeta Herran, Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren puolesta. 21 Minun vielä puhuessani rukouksessa tuli se mies, Gabriel, jonka olin aikaisemmin nähnyt näyssä, iltauhrin aikaan nopeasti kiitäen minun luokseni. 22 Hän opetti minua näillä sanoilla: “Daniel, minä olen nyt tullut johdattamaan sinua ymmärrykseen. 23 Kun aloit rukoilla, lähti sana liikkeelle, ja minä olen tullut sen ilmoittamaan sinulle, sillä sinä olet rakastettu. Kuuntele siis tarkkaavaisesti tätä sanaa ja ymmärrä näky.

24 Seitsemänkymmentä viikkoa
on säädetty
sinun kansallesi ja pyhälle
kaupungillesi.
Sitten loppuu lain rikkominen,
synnistä tehdään loppu
ja pahat teot sovitetaan.
Iankaikkinen vanhurskaus
saatetaan voimaan,

näky ja profeetta vahvistetaan
sinetillä
ja kaikkeinpyhin voidellaan.
25 Tiedä ja käsitä:
siitä ajasta, jolloin tuli sana,
että Jerusalem on jälleen
rakennettava,
voideltuun, ruhtinaaseen, asti,
kuluu seitsemän viikkoa
ja kuusikymmentäkaksi viikkoa.
Kaupunki rakennetaan jälleen
toreineen ja vallihautoineen,
mutta keskellä ahtaita aikoja.
26 Kuudenkymmenenkahden
viikon kuluttua
voideltu tuhotaan, eikä häneltä
jää mitään.
Kaupungin ja pyhäkön hävittää
hyökkäävän ruhtinaan väki,
mutta hän itse saa loppunsa
tulvassa.
Loppuun asti on oleva sota:
hävitys on säädetty.
27 Hän tekee lujan liiton
monien kanssa
yhden viikon ajaksi.
Viikon puolessa välissä
hän lakkauttaa teurasuhrin
ja ruokauhrin,
ja hävittäjä tulee iljetysten siivin.
Tämä loppuu vasta, kun säädetty
tuomio vuodatetaan
hävittäjän yli.”

Näky Hiddekel-virran rannalla

10 1 Persian kuninkaan Kooreksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin sana Danielille, jota kutsuttiin Beeltesassariksi. Se sana on tosi ja merkitsee suurta vaivaa. Daniel ymmärsi sanan, ja hän käsitti näyn.

2 Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolmen viikon päivät. 3 Herkullista ruokaa en syönyt, suuhuni ei tullut liha eikä viini enkä voidellut itseäni öljyllä, ennen kuin nuo kolmen viikon päivät olivat loppuun kuluneet.

4 Ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Hiddekelin, rannalla. 5 Kun kohotin katseeni, näin miehen, joka oli pukeutunut pellavavaatteisiin ja vyöttänyt kupeensa Uufaan kullalla. 6 Hänen ruumiinsa oli krysoliitin kaltainen, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimahdus, hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävän vasken välke. Hänen sanojensa ääni oli kuin kansanjoukon pauhina.

7 Vain minä, Daniel, näin tämän näyn. Miehet, jotka olivat kanssani, eivät sitä nähneet, mutta suuri kauhu valtasi heidät, ja he pakenivat ja piiloutuivat. 8 Niin minä jäin yksin. Kun minä näin tämän suuren näyn, minulta meni kaikki voima, minun komea muotoni muuttui kaamean näköiseksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään. 9 Minä kuulin hänen

sanojensa äänen. Kuullessani hänen sanojensa äänen minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. 10 Yhtäkkiä minua kosketti käsi ja ravisti minut hereille, polvieni ja käsieni varaan. 11 Hän sanoi minulle: “Daniel, sinä rakastettu mies, kuuntele tarkoin sanoja, jotka minä sinulle puhun. Nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun luoksesi.” Hänen puhuessaan minulle näitä sanoja minä nousin vavisten seisomaan.

12 Sitten hän sanoi minulle: “Älä pelkää, Daniel, sillä sinun sanasi on kuultu ensimmäisestä päivästä lähtien, jona sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja nöyryyteen Jumalasi edessä. Sinun sanojesi tähden minä olen tullut. 13 Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoi vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta sitten Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningaiden luo. 14 Nyt olen tullut selittämään sinulle, mitä sinun kansallesi tapahtuu päivien lopulla, sillä niitä päiviä koskee vielä tämäkin näky.”

15 Kun hän puhui minulle näin, minä käänsin mykistyneenä kasvoni maata kohti. 16 Silloin eräs ihmisen kaltainen kosketti huuliani. Minä avasin suuni ja sanoin sille, joka seisoi edessäni: “Herrani, nähdessäni näyn minut valtasi tuska, ja minulta meni kaikki voima. 17 Kuinka herrani palvelija, tällainen kuin minä, voisi puhua sellaisen kanssa kuin herrani on? Eihän minussa ole enää voimaa, tuskin henkeäkään.”

18 Silloin ihmisen kaltainen kosketti minua uudelleen ja vahvisti minua. 19 Hän sanoi: “Älä pelkää, sinä rakastettu mies, rauha sinulle! Vahvistu! Vahvistu!” Kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: “Puhukoon herrani, sillä sinä olet vahvistanut minua.”

20 Niin hän sanoi: “Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun luoksesi? Nyt minä palaan sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun olen hänestä selvinnyt, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. 21 Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjaan. Ketään muuta ei ole tukemassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael.”

Etelän kuningas ja Pohjoisen kuningas

11 1 “Meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä hallitusvuotena minä olin häntä vahvistamassa ja suojelemassa.

2 Nyt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee Persiassa kolme kuningasta, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Kun hän on vahvistunut rikkautensa

avulla, hän panee liikkeelle kaiken voimansa Jaavanin valtakuntaa vastaan. 3 Sitten nousee sankarikuningas, joka hallitsee suurella vallalla ja tekee, mitä tahtoo. 4 Mutta kun hän on noussut valtaan, hänen valtakuntansa hajoaa ja jakaantuu neljään taivaan tuuleen. Se ei siirry hänen jälkeläisilleen eikä ole sellainen kuin hänen hallitessaan. Hänen valtakuntansa revitään hajalle, ja se joutuu muille, eikä jää heille itselleen.

5 Etelän kuningas vahvistuu, samoin yksi hänen ruhtinaistaan. Tämä vahvistuu mahtavammaksi kuin kuningas, hän hallitsee ja hänen valtansa on suuri. 6 Vuosien kuluttua he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjoisen kuninkaan luo sopimuksen aikaansaamiseksi. Mutta häneltä menee hänen käsivartensa voima, eikä kuningaskaan pysy, eikä hänen käsivartensa voima. Tytär annetaan alttiiksi, samoin ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan tuki.

7 Sitten nousee tyttären juurivesoista yksi Etelän kuninkaan sijaan. Hän hyökkää sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjoisen kuninkaan linnoitukseen, tekee heille mielensä mukaan ja osoittaa voimansa. 8 Jopa heidän jumalansa ja valetut kuvansa sekä kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat, hän vie saaliinaan Egyptiin. Sitten hän pysyy muutamia vuosia Pohjoisen kuninkaasta erillään.

9 Pohjoisen kuningas hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan, mutta palaa takaisin omaan maahansa.

10 Hänen poikansa ryhtyvät sotaan ja kokoavat valtaisan sotajoukon. Se tulee kuin kuohuva tulva, tulee toistamiseen ja tunkeutuu Etelän kuninkaan linnoitukseen asti. 11 Silloin Etelän kuningas raivostuu ja lähtee sotimaan Pohjoisen kuningasta vastaan. Tämä panee liikkeelle suuren sotajoukon, mutta se annetaan Etelän kuninkaan käsiin. 12 Kun tuo joukko on raivattu pois, Etelän kuninkaan sydän ylpistyy. Hän kaataa kymmeniätuhansia, mutta ei ole kyllin vahva, 13 sillä Pohjoisen kuningas kokoaa jälleen sotajoukon, entistä suuremman, ja jonkin ajan, muutaman vuoden kuluttua, hän hyökkää suurella sotavoimalla hyvin varustautuneena.

14 Niinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan. Myös sinun oman kansasi väkivaltaiset miehet nousevat toteuttaakseen näyn, mutta he sortuvat. 15 Pohjoisen kuningas tulee, luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Eivät kestä Etelän sotajoukot, ei sen valioväki, eikä ole sillä voimaa pysyä pystyssä. 16 Hyökkääjä tekee sille mitä tahtoo,

eikä kukaan voi kestää hänen edessään. Hän asettuu Ihanaan maahan, ja tuho on hänen kädessään. 17 Hän aikoo ryhtyä hyökkäämään valtakuntansa koko voimalla, mutta hänellä on mielessä sopimuksen teko, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa Etelän kuninkaalle yhden tyttäristään tuottaakseen tuhon maalle. Hänen suunnitelmansa ei kuitenkaan onnistu, eikä siitä ole hänelle etua. 18 Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa niistä monet valtaansa. Mutta muuan sotapäällikkö tekee lopun hänen herjauksistaan ja maksaa hänelle takaisin hänen herjauksensa. 19 Silloin hän kääntyy kohti oman maansa linnoituksia mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole.

20 Hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronkiskojan käydä läpi valtakunnan ihanimman osan. Mutta muutamien päivien kuluttua hän tuhoutuu, ei kuitenkaan vihan eikä sodan johdosta.

21 Hänen sijaansa nousee halveksittu, jolle ei annettu kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja ottaa haltuunsa kuninkuuden liukaskielisesti. 22 Tulvana tulevat sotajoukot huuhtoutuvat pois hänen edessään. Ne joutuvat tuhoon, niin myös liiton ruhtinas. 23 Sen jälkeen kun hänen kanssaan liittoudutaan, hän harjoittaa petosta. Hän lähtee liikkeelle ja saa ylivallan vähällä väellä. 24 Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan vauraimpiin seutuihin ja tekee, mitä eivät hänen isänsä eivätkä hänen isiensä isät olleet tehneet. Ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelee omilleen, ja linnoituksia vastaan hän punoo juoniaan – määrättyyn aikaan asti.

25 Hän panee liikkeelle voimansa ja rohkeutensa Etelän kuningasta vastaan hyökäten suurella sotajoukolla. Myös Etelän kuningas lähtee sotaan varustautuneena hyvin suurella ja vahvalla sotajoukolla. Hän ei kuitenkaan kestä, sillä häntä vastaan hankitaan juonia. 26 Ne, jotka syövät hänen pöydästään, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa huuhtoutuu pois. Monet kaatuvat surmattuina. 27 Kummallakin kuninkaalla on paha mielessään, samassa pöydässä he puhuvat valhetta toisilleen. Juonet eivät kuitenkaan onnistu, sillä loppu tulee määräaikana. 28 Silloin Pohjoisen kuningas palaa maahansa paljoine tavaroineen, paha mielessään pyhää liittoa vastaan. Hän toteuttaa aikeensa ja palaa sitten maahansa.

29 Määräaikana hän hyökkää jälleen Etelämaahan, mutta tällä viimeisellä kerralla ei käy niin kuin kävi ensimmäisellä. 30 Kun häntä vastaan hyökkäävät kittiläisten laivat, hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin ja purkaa

kiukkuaan pyhää liittoa vastaan. Kotiin palattuaan hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton. 31 Hänen lähettämänsä sotajoukot tulevat ja häpäisevät pyhäkön linnoituksineen, lakkauttavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat pyhäkköön hävityksen iljetyksen. 32 Liiton rikkojat hän viettelee liukaskielisesti jumalattomuuteen, mutta niiden joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä. 33 Kansan keskuudessa ne, joilla on ymmärrystä, johdattavat monia ymmärrykseen, mutta heitä sorretaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä – jonkin aikaa. 34 Mutta kun heitä sorretaan, heille annetaan vähän apua, ja monet liittyvät heihin liehakoiden. 35 Jotkut ymmärtävistä kompastuvat, jotta heidän joukkonsa koeteltaisiin, puhdistettaisiin ja kirkastettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa määrähetkeen.

36 Tuo kuningas tekee, mitä hän tahtoo. Hän korottaa itsensä kaikkien jumalien yläpuolelle. Itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu mahdottomia. Hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa, sillä mikä on säädetty, se tapahtuu. 37 Hän ei välitä isiensä jumalista, ei naisten lempijumalasta eikä mistään muustakaan jumalasta, vaan korottaa itsensä kaikkien niiden yläpuolelle. 38 Linnoitusten jumalaa hän sen sijaan kunnioittaa. Tätä jumalaa, jota hänen isänsä eivät tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, jalokivillä ja muilla kalleuksilla. 39 Vieraan jumalansa avulla hän hyökkää vahvojen linnoitusten kimppuun. Niille, jotka tunnustavat hänet, hän osoittaa suurta kunniaa, asettaa heidät hallitsemaan monia ja jakaa heille maata palkaksi.

40 Mutta lopun aikana Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssaan. Pohjoisen kuningas ryntää Etelän kuningasta vastaan vaunuin, ratsuin ja monilukuisin laivoin, hyökkää hänen maihinsa ja vyöryy tulvana niiden yli. 41 Hän hyökkää myös Ihanaan maahan, ja monet maat kukistuvat. Mutta nämä pelastuvat hänen kädestään: Edom, Mooab ja ammonilaisten pääosa.

42 Hän ojentaa kätensä monia maita kohti; Egyptin maakaan ei tule säästymään. 43 Hän ottaa haltuunsa kulta- ja hopeaaarteet ja kaikki Egyptin kalleudet. Libyalaiset ja kuusilaiset seuraavat hänen askeleitaan. 44 Mutta sanomat idästä ja pohjoisesta pelästyttävät hänet, ja hän lähtee vihansa vimmassa tuhoamaan ja perin pohjin hävittämään monia. 45 Hän pystyttää kuninkaallisen telttansa meren ja pyhäkön

ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä hänellä ole auttajaa.”

Ylösnousemus ja lopun aika

12 [1] “Siihen aikaan
nousee Miikael,
se suuri enkeliruhtinas,
joka seisoo sinun kansasi
lasten suojana.
Se on oleva ahdistuksen aika,
jollaista ei ole ollut siitä alkaen,
kun kansoja on ollut,
aina siihen aikaan asti.
Sinä aikana pelastetaan
sinun kansasi,
jokainen, jonka nimi on
kirjoitettu kirjaan.
[2] Monet, jotka nukkuvat maan
tomussa, heräävät,
toiset iankaikkiseen elämään,
toiset häpeään ja iankaikkiseen
kauhistukseen.
[3] Ymmärtäväiset loistavat,
niin kuin loistaa taivaankansi,
ja ne, jotka johdattavat monta
vanhurskauteen,
niin kuin tähdet, aina ja
iankaikkisesti.
[4] Mutta sinä, Daniel, lukitse
nämä sanat
ja sinetöi tämä kirja lopun
aikaan asti.
Monet tutkivat sitä, ja ymmärrys
lisääntyy.”

[5] Sitten minä, Daniel, näin kaksi muuta miestä. Toinen seisoi virran tällä rannalla, toinen virran tuolla rannalla. [6] Toinen heistä sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vesien yläpuolella: “Kuinka kauan on vielä näiden ihmeellisten asioiden toteutumiseen?” [7] Silloin kuulin, kuinka pellavapukuinen mies, joka oli virran vesien yläpuolella, vannoi hänen kauttaan, joka elää iankaikkisesti. Hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi: “Vielä kuluu aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Kun pyhän kansan voiman murtaminen on päättynyt, silloin tämä kaikki toteutuu.”

[8] Minä kuulin, mutta en ymmärtänyt, joten kysyin: “Herrani, miten tämä kaikki päättyy?” [9] Niin hän sanoi: “Mene, Daniel, sillä nuo sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. [10] Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat harjoittavat edelleen jumalattomuutta, eikä yksikään jumalaton käsitä tätä. Mutta viisaat ymmärtävät. [11] Siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri lakkautetaan ja hävityksen iljetys asetetaan paikoilleen, kuluu tuhat kaksisataayhdeksänkymmentä päivää. [12] Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataakolmekymmentäviisi päivää! [13] Mutta sinä, kulje tiesi

loppuun asti! Lepää sitten ja nouse osaasi päivien lopulla.”

HOOSEAN KIRJA

Profeetan avioliitto vertauskuvana

1 [1] Herran sana, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaksen pojan, päivinä.

[2] Kun Herra alkoi puhua Hoosealle, Herra sanoi hänelle: "Mene, hanki itsellesi haureutta harjoittava vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on totisesti harjoittanut haureutta ja luopunut Herrasta." [3] Niin Hoosea otti vaimokseen Goomerin, Diblaimin tyttären. Tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan. [4] Herra sanoi Hoosealle: "Anna hänelle nimeksi Jisreel, sillä vain vähän aikaa vielä, niin minä vaadin Jeehun suvun tilille Jisreelin veritöistä ja teen lopun Israelin heimon kuningaskunnasta. [5] Sinä päivänä minä särjen Israelin jousen Jisreelin laaksossa."

[6] Vaimo tuli jälleen raskaaksi ja synnytti tyttären. Nyt Herra sanoi Hoosealle: "Anna hänelle nimeksi Loo-Ruhama, sillä tästä lähtien en enää armahda Israelin heimoa, niin että antaisin sille anteeksi. [7] Juudan heimoa minä armahdan, ja minä annan heille pelastuksen Herrassa, heidän Jumalassaan. En minä pelasta heitä jousella, miekalla enkä sodalla, en hevosilla enkä ratsumiehillä."

[8] Kun vaimo oli vieroittanut Loo-Ruhaman, hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. [9] Ja Herra sanoi: "Anna hänelle nimeksi Loo-Ammi, sillä te ette ole minun kansani enkä minä tahdo olla teidän Jumalanne."

2 [1] "Israelilaisten luku on oleva
kuin meren hiekka.
Ei sitä voi mitata eikä laskea.
Sen sijaan että heille sanottiin: 'Te
ette ole minun kansani',
heille sanotaan: 'Te elävän
Jumalan lapset!'
[2] Juudan miehet kokoontuvat
yhteen Israelin miesten
kanssa.
He asettavat itselleen yhteisen
päämiehen
ja lähtevät liikkeelle maasta,
sillä suuri on Jisreelin päivä.
[3] Sanokaa veljillenne: Ammi
ja sisarillenne: Ruhama."

Uskottoman Israelin kuritus

[4] "Käykää oikeutta äitiänne
vastaan, käykää oikeutta,
sillä ei hän ole minun vaimoni
enkä minä ole hänen miehensä.
Poistakoon hän haureutensa
kasvoistaan
ja aviorikoksensa rintojensa
välistä,

5 etten minä riisuisi häntä alasti
ja jättäisi häntä seisomaan
yhtä paljaana
kuin syntymisensä päivänä,
etten tekisi hänestä autiomaan
kaltaista,
saattaisi häntä kuivan maan
kaltaiseksi
ja antaisi hänen kuolla janoon.
6 Ja hänen lapsiaan minä
en armahda,
sillä he ovat haureudesta
syntyneitä lapsia.
7 Onhan heidän äitinsä
harjoittanut haureutta,
heidän synnyttäjänsä elänyt
häpeällisesti.
Onhan hän sanonut: ‘Minä kuljen
rakastajieni perässä.
He antavat minulle leipäni
ja veteni,
villani ja pellavani,
öljyni ja juomani.’
8 Sen tähden, katso, minä tukin
sinun tiesi orjantappuroilla.
Minä muuraan muurin
hänen eteensä,
niin ettei hän löydä polkujaan.
9 Hän ajaa takaa rakastajiaan
mutta ei saavuta heitä,
etsii heitä mutta ei löydä.
Silloin hän sanoo: ‘Minäpä lähden
ja palaan entisen mieheni luokse,
sillä parempi oli minun elämäni
silloin kuin nyt.’
10 Hän ei ole tajunnut,
että minä olen hänelle antanut
viljan, viinin ja öljyn.
Olen antanut hänelle
paljon hopeaa
ja kultaa, josta hän on tehnyt
Baalin kuvia.
11 Sen tähden minä otan takaisin
viljani ajallaan
ja viinini määräaikanaan.
Minä tempaan pois villani
ja pellavani,
joiden piti peittää hänen
alastomuutensa.
12 Sitten minä paljastan
hänen häpynsä
hänen rakastajiensa silmien
edessä,
eikä kukaan pelasta häntä
minun kädestäni.
13 Minä teen lopun kaikesta
hänen ilonpidostaan,
hänen juhlistaan, uusistakuistaan
ja sapateistaan
ja kaikista hänen juhla-ajoistaan.”
14 “Minä hävitän hänen
viiniköynnöksensä ja
viikunapuunsa,
joista hän on sanonut:
‘Ne ovat minun palkkani,
rakastajani ovat ne minulle
antaneet.’
Minä annan niiden metsittyä,
ja kedon eläimet nakertavat niitä.
15 Minä vaadin hänet tilille
baalien päivistä,
joina hän poltti niille suitsutusta,
koristautui renkaisiinsa ja
kaulaketjuihinsa

ja kulki rakastajiensa jäljessä
mutta unohti minut,
sanoo Herra.”

Herra armahtaa ja kihlaa Israelin

16 “Sen tähden,
katso, minä suostuttelen häntä,
vien hänet autiomaahan
ja puhun hänen sydämelleen.
17 Sieltä alkaen minä annan
hänelle viinitarhansa
ja muutan Aakorin laakson
toivon portiksi.
Hän vastaa siellä kutsuuni niin
kuin nuoruutensa päivinä,
niin kuin sinä päivänä, jona hän
lähti Egyptin maasta.
18 Sinä päivänä tapahtuu,
sanoo Herra,
että sinä kutsut minua mieheksesi
etkä enää baaliksesi.
19 Minä poistan baalien nimet
hänen suustaan,
niiden nimiä ei enää mainita.
20 Sinä päivänä minä teen heidän
hyväkseen liiton
kedon eläinten, taivaan lintujen ja
maan matelijoiden kanssa.
Jousen, miekan ja sodan minä
hävitän maasta
ja annan heidän asua turvassa.
21 Minä kihlaan sinut itselleni
ikiajoiksi,
kihlaan sinut itselleni
vanhurskaudella ja oikeudella,
armolla ja laupeudella,
22 minä kihlaan sinut itselleni
uskollisuudella,
ja sinä olet tunteva Herran.
23 Sinä päivänä tapahtuu,
että minä vastaan, sanoo Herra,
minä vastaan taivaalle,
ja se vastaa maalle,
24 ja maa vastaa antamalla viljaa
ja viiniä ja öljyä,
ja ne ovat vastaus Jisreelille.
25 Minä kylvän hänet itseäni
varten tähän maahan.
Minä armahdan Loo-Ruhamaa
ja sanon Loo-Ammille: ‘Sinä olet
minun kansani’,
ja hän vastaa: ‘Minun Jumalani’.”

Profeetta ja avionrikkojavaimo

3 1 Sitten Herra sanoi minulle: “Mene vielä ja rakasta naista, jolla on toinen mies rakastajana ja joka rikkoo avion. Rakasta häntä niin kuin Herra rakastaa israelilaisia, vaikka nämä kääntyvät muiden jumalien puoleen ja rakastavat rypälekakkuja.”

2 Niin minä hankin hänet omakseni viidellätoista sekelillä hopeaa sekä hoomer-mitalla ja leetekmitalla ohria. 3 Ja minä sanoin hänelle: “Ole kauan aikaa minun luonani, älä harjoita haureutta äläkä ole muiden miesten kanssa. Minäkin teen samoin sinua kohtaan.” 4 Sillä kauan aikaa saavat israelilaiset olla ilman kuningasta ja ruhtinasta, ilman uhreja ja patsaita, ilman kasukoita ja kotijumalia. 5 Sen jälkeen israelilaiset kääntyvät ja etsivät Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia,

kuningastaan. Vavisten he lähestyvät Herraa ja hänen hyvyyttään päivien lopulla.

Kansan ja pappien suuret synnit

4 1 “Kuulkaa Herran sana, te
israelilaiset,
sillä Herra käy oikeutta maan
asukkaiden kanssa.
Ei ole uskollisuutta eikä laupeutta
eikä Jumalan tuntemista maassa.
2 Vannotaan väärin, valehdellaan
ja murhataan,
varastetaan ja tehdään
aviorikoksia
ja murtaudutaan taloihin.
Veriteko seuraa veritekoa.
3 Sen tähden maa murehtii,
ja kaikki sen asukkaat nääntyvät,
niin myös kedon eläimet ja
taivaan linnut.
Kalatkin katoavat merestä.
4 Älköön vain kukaan nuhdelko,
älköön kukaan ojentako,
vaikka sinun kansasi kyllä riitelee
pappien kanssa.
5 Sinä kompastut päivällä,
myös profeetta kompastuu
kanssasi yöllä.
Sinun äitisi minä tuhoan.
6 Minun kansani tuhoutuu,
sillä se on vailla ymmärrystä.
Koska olet hylännyt ymmärryksen,
minäkin hylkään sinut, et saa
enää olla pappinani.
Koska olet unohtanut Jumalasi
lain,
minäkin unohdan sinun lapsesi.
7 Niin paljon kuin heitä onkin,
kaikki he ovat tehneet syntiä
minua vastaan.
Minä muutan heidän kunniansa
häpeäksi.
8 Minun kansani synnistä papit
saavat ruokansa,
sen pahoja tekoja heidän
sielunsa himoitsee.
9 Mutta papin käy samoin
kuin kansankin.
Minä vaadin hänet tilille
vaelluksestaan
ja kostan hänelle hänen tekonsa.
10 He syövät mutta eivät tule
kylläisiksi,
harjoittavat haureutta mutta
eivät lisäänny,
sillä he ovat hylänneet Herran
eivätkä hänestä välitä.
11 Haureus ja viini, rypäleen
mehu, vievät järjen.
12 Minun kansani kysyy neuvoa
puupökkelöltään,
ja sen sauva sille vastaa.
Haureuden henki on sen
eksyttänyt,
haureudessaan se on luopunut
Jumalastaan.
13 Vuorten huipuilla he uhraavat,
kukkuloilla he suitsuttavat,
tammen, poppelin ja
rautatammen alla,
sillä niiden varjo on suloinen.
Sen tähden tyttäristänne
tulee porttoja,
miniöistänne avionrikkojia.

14 En minä rankaise tyttäriänne
siitä, että he ovat porttoja,
enkä miniöitänne siitä, että he
ovat avionrikkojia,
sillä miehet itse poikkeavat
syrjään porttojen kanssa,
uhraavat pyhäkköporttojen
seurassa.
Ymmärtämätön kansa
joutuu tuhoon.
15 Jos sinä, Israel, harjoitatkin
haureutta,
älköön Juuda syyllistykö samaan.
Älkää lähtekö Gilgaliin,
älkää menkö ylös Beet-Aaveniin
älkääkä vannoko: ‘Niin totta
kuin Herra elää.’
16 Kuin niskuri lehmä
on Israel niskoitellut.
Nyt Herra kaitsee heitä
kuin lammasta laajalla laitumella.
17 Efraim on liitossa jumalankuvien
kanssa –
anna hänen olla.
18 Kun heidän humalansa on
haihtunut,
he harjoittavat törkeää haureutta.
Efraimin johtajat rakastavat
häpeällisiä asioita.
19 Tuuli kietoo Efraimin siivillään;
he saavat häpeän
teurasuhreistaan.”

Tuomio Israelin ja Juudan synneille

5 1 “Kuulkaa tämä, te papit,
kuunnelkaa, Israelin heimo,
kuuntele tarkoin, kuningashuone:
teitä koskee tämä tuomio.
Sillä te olette olleet ansa Mispalle,
verkko, joka on levitetty
Taaborinvuorelle.
2 Luopiot ovat syvälle vajonneet
turmeluksen valtaan,
mutta minä kuritan heitä kaikkia.
3 Minä tunnen Efraimin,
eikä Israel voi kätkeytyä minulta.
Sinä olet nyt harjoittanut
haureutta, Efraim,
Israel on saastuttanut itsensä.
4 Heidän tekonsa eivät salli
heidän kääntyä Jumalansa
puoleen,
sillä haureuden henki on heidän
sisimmässään
eivätkä he tunne Herraa.
5 Israelin ylpeys syyttää häntä
vasten silmiä,
Israel ja Efraim kompastuvat
syntivelkaansa.
Myös Juuda kompastuu heidän
kanssaan.
6 Lampaineen ja nautoineen he
tulevat etsimään Herraa
mutta eivät löydä häntä:
hän on vetäytynyt pois
heidän luotaan.
7 He ovat olleet uskottomia
Herralle
ja synnyttäneet vieraita lapsia.
Nyt uudenkuun juhla syö heidät
ja heidän tiluksensa.
8 Puhaltakaa pasuunaan Gibeassa,
vaskitorveen Raamassa,
nostakaa sotahuuto
Beet-Aavenissa.

Vihollinen on kintereilläsi,
Benjamin!
9 Efraimista tulee autio
kurituksen päivänä.
Israelin heimoja vastaan
minä ilmoitan totuuden.
10 Juudan ruhtinaista on tullut
rajan siirtäjien kaltaisia.
Minä vuodatan heidän päälleen
vihani kuin vedet.
11 Efraimia on sorrettu,
hänen oikeuttaan on loukattu,
sillä hän tahtoi vaeltaa
ihmisten käskyjen mukaan.
12 Minä olen Efraimille kuin
kointoukka
ja Juudan heimolle kuin
märkivä paise.
13 Efraim näki sairautensa
ja Juuda paiseensa.
Silloin Efraim meni Assuriin,
lähetti sanan sotaiselle
kuninkaalle.
Mutta hän ei voinut tehdä
teitä terveiksi
eikä parantaa teidän paiseitanne.
14 Minä olen Efraimille
kuin leijona,
Juudan heimolle kuin
nuori leijona.
Minä, minä raatelen ja lähden pois
ja vien mennessäni, eikä
pelastajaa ole.
15 Minä palaan asumukseeni
ja odotan,
kunnes he tuntevat syyllisyytensä
ja etsivät minun kasvojani.
Ahdistuksessaan he etsivät
minua.”

Kehotus kääntymykseen

6 1 Tulkaa, palatkaamme
Herran luo!
Hän on raadellut meitä, mutta
hän parantaa meidät,
hän on lyönyt meitä, mutta
hän myös sitoo meidän
haavamme.
2 Hän virvoittaa meidät eloon
kahden päivän kuluttua,
kolmantena päivänä hän
meidät herättää,
ja me saamme elää hänen
edessään.
3 Tuntekaamme, pyrkikäämme
tuntemaan Herra.
Hänen nousunsa on varma
kuin aamunkoitto,
hän tulee meille kuin sade,
kuin kevätsade, joka kostuttaa
maan.

Herra haluaa laupeutta eikä uhria

4 “Mitä minun on tehtävä
sinulle, Efraim,
mitä minun on tehtävä
sinulle, Juuda,
kun teidän rakkautenne on
kuin aamun pilvi,
kuin varhain haihtuva kaste?
5 Sen tähden olen antanut teille
iskuja profeettojen kautta,
olen surmannut suuni sanoilla.
Sinun tuomiosi nousevat kuin
aamun valo.

6 Sillä laupeutta minä tahdon
enkä uhria
ja Jumalan tuntemista enemmän
kuin polttouhreja,
7 mutta he ovat Aadamin tavoin
rikkoneet liiton.
Siinä he ovat olleet minulle
uskottomia.
8 Gilead on pahantekijöiden
kaupunki,
täynnä veren jälkiä.
9 Väijyvien rosvojen kaltainen
on pappien joukko.
He murhaavat Sikemin tiellä,
ilkitöitä he tekevät.
10 Israelin heimon keskuudessa
minä olen nähnyt
kauhistavia tekoja.
Sieltä löytyy Efraimin haureus,
Israel on itsensä saastuttanut.
11 Myös sinua, Juuda, odottaa
sadonkorjuuaika,
kun minä käännän kansani
kohtalon.”

Efraimin ja Samarian rikokset

7 1 “Kun minä parannan Israelin,
silloin tulevat julki Efraimin
rikokset
ja Samarian pahat teot.
Petosta he harjoittavat,
varas tunkeutuu sisään,
rosvojoukko ryöstää ulkona.
2 Eivät he ajattele sydämessään,
että minä muistan kaiken heidän
pahuutensa.
Nyt heidän tekonsa saartavat
heitä,
ne ovat tulleet minun kasvojeni
eteen.
3 Pahuudellaan he ilahduttavat
kuningasta
ja valheillaan ruhtinaita.
4 Kaikki he ovat avionrikkojia,
he ovat kuin leipurin sytyttämä
uuni.
Hän jättää tulen kohentamatta
taikinan alustamisesta sen
happanemiseen asti.
5 Meidän kuninkaamme
juhlapäivänä
ruhtinaat ovat sairaina viinin
hehkusta.
Kuningas lyö kättä pilkkaajien
kanssa.
6 Väijyessään he ovat saattaneet
sydämensä kuumaksi
kuin uuni.
Koko yön heidän vihansa nukkuu,
aamulla se palaa kuin
liekehtivä tuli.
7 He ovat kaikki kuumia kuin uuni,
he syövät tuomarinsa.
Kaikki heidän kuninkaansa
ovat sortuneet,
yksikään heistä ei ole minua
avuksi huutanut.
8 Efraim on kansojen seassa,
hän sekaantuu sinne.
Efraimista on tullut kuin leipä,
jota ei ole käännetty.
9 Muukalaiset syövät hänen
voimansa,
mutta hän ei sitä ymmärrä.

Hänen hiuksissaankin on jo harmaata,
mutta hän ei sitä huomaa.
10 Israelin ylpeys syyttää sitä vasten silmiä,
mutta se ei palaa Herran, Jumalansa, luo.
Kaikesta huolimatta he eivät etsi häntä.
11 Efraimista on tullut kuin kyyhkynen,
yksinkertainen ja vailla ymmärrystä.
Egyptiä he huutavat avuksi,
Assuriin he lähtevät.
12 He lähtevät matkaan,
mutta minä levitän verkkoni heidän päälleen
ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut.
Minä kuritan heitä, niin kuin on ilmoitettu heidän seurakunnalleen.
13 Voi heitä, sillä he ovat lähteneet minua pakoon!
Tuho heille, sillä he ovat luopuneet minusta!
Minä tahdoin lunastaa heidät,
mutta he puhuivat minulle valhetta.
14 Eivät he sydämestään huuda minun puoleeni
vaan vaikeroivat vuoteillaan.
Viljan ja viinin tähden he kokoontuvat,
mutta minusta he kääntyvät pois.
15 Minä olen heitä kurittanut.
Minä vahvistin heidän käsivartensa,
mutta minua vastaan he hautoivat pahaa.
16 He kääntyvät mutta eivät korkeutta kohti.
He ovat kuin veltto jousi.
Heidän ruhtinaansa kaatuvat miekkaan
kieltensä kiukkuisuuden tähden.
Tästä heitä pilkataan Egyptin maassa.”

Israelin väärä jumalanpalvelus

8 1 “Nosta pasuuna huulillesi!
Kotkan lailla Herran temppeliä vastaan!
He ovat rikkoneet minun liittoni,
luopuneet minun laistani.
2 Minun puoleeni he huutavat:
‘Minun Jumalani!
Me tunnemme sinut, me olemme Israel.’
3 Israel on hylännyt hyvän;
vihollinen ajaa sitä takaa.
4 He ovat asettaneet itselleen kuninkaita,
joita minä en tahtonut,
ruhtinaita, joista minä en tiennyt.
Hopeastaan ja kullastaan he ovat tehneet
itselleen jumalankuvia,
että tulisi tuho.
5 Sinun vasikkasi on hylätty, Samaria.
Minun vihani on syttynyt heitä vastaan.

Kuinka kauan he ovat
kykenemättömiä
puhdistautumaan?
6 Israelista vasikka on lähtöisin,
seppä sen on tehnyt.
Ei se ole Jumala;
pirstaleiksi hajoaa Samarian
vasikka.
7 Sillä tuulta he kylvävät
ja myrskyä leikkaavat.
Laiho ei kasva täyteen mittaan,
ei se tuota jauhoja.
Ja jos vähän tuottaakin,
kaiken nielevät muukalaiset.
8 Nielty on Israel.
Se on nyt kansojen seassa
kuin astia, josta kukaan ei välitä.
9 Assuriin he ovat kulkeneet –
villiaasi, joka kulkee yksinään.
Efraim ostelee lahjoilla rakastajia.
10 Ostelkoot vain kansojen seassa,
nyt minä heidät kokoan,
ja he alkavat käydä vähälukuisiksi
ruhtinaitten kuninkaan
taakan alla.
11 Koska Efraim on rakentanut
paljon alttareita
tehdäkseen syntiä,
ovat alttarit tulleetkin sille
synniksi.
12 Vaikka kirjoittaisin hänelle
lakejani tuhansittain,
vieraina niitä pidetään.
13 He tuovat lahjojaan minulle,
teurasuhreja,
he uhraavat lihaa ja syövät sitä.
Ei Herra niihin mielly.
Hän muistaa nyt heidän rikoksensa
ja rankaisee heidän syntinsä.
Egyptiin heidän on palattava.
14 Israel on unohtanut tekijänsä
ja rakentanut palatseja,
Juuda on rakentanut paljon
linnoitettuja kaupunkeja.
Mutta minä lähetän tulen niihin
kaupunkeihin,
tuli kuluttaa nuo palatsit.”

Rangaistuksen päivät tulevat

9 1 “Älä iloitse, Israel,
älä riemuitse niin kuin
muut kansat,
sillä sinä olet haureudessa
luopunut Jumalastasi.
Sinä olet rakastanut
portonpalkkaa
kaikilla puimatantereilla.
2 Puimatanner ja viinikuurna
eivät heitä elätä,
rypäleen mehu tuottaa heille
pettymyksen.
3 Eivät he saa jäädä
Herran maahan.
Efraimin on palattava Egyptiin,
Assurissa he syövät saastaista
ruokaa.
4 Eivät he vuodata viiniä
juomauhriksi Herralle,
heidän teurasuhrinsa eivät
hänelle kelpaa.
Ne ovat heille kuin murheen
leipää.
Kaikki, jotka sitä syövät,
saastuttavat itsensä.
Leipänsä he syövät itse,

ei siitä tule mitään Herran
huoneeseen.
5 Mitä te teette,
kun tulee juhla-aika,
Herran juhlapäivä?
6 Katso, he lähtevät hävitystä
pakoon:
Egypti heidät kokoaa,
Moof heidät hautaa.
Nokkosten valtaan joutuvat
heidän hopeakalleutensa,
ohdakkeita kasvaa heidän
majoissaan.
7 Tilinteon päivät tulevat,
palkanmaksun päivät tulevat,
Israel saa tuntea sen.
Hulluksi tulee profeetta,
mielettömäksi hengen mies
sinun paljojen rikostesi
ja suuren vihamielisyytesi tähden.
8 Efraimin vartija on Jumalani
asialla.
Kaikilla profeetan teillä on
pyydystäjän ansa
ja hänen Jumalansa temppelissä
vihamielisyys.
9 He ovat vajonneet syvälle
turmelukseen
niin kuin Gibean päivinä.
Herra muistaa heidän rikoksensa,
rankaisee heidän syntinsä.
10 Kuin rypäleet autiomaassa
oli Israel, kun minä sen löysin;
kuin viikunapuun ensihedelmät
alullaan
olivat isänne, kun minä
heidät näin.
He tulivat Baal-Peoriin,
vihkiytyivät Häpeälle,
ja heistä tuli iljettäviä,
tuon rakastettunsa kaltaisia.
11 Efraim – lintuna lentää pois
sen loisto.
Ei synnyttämistä, ei raskautta, ei
hedelmöitystä enää.
12 Ja vaikka he saisivatkin
lapsensa isoiksi,
minä teen heidät lapsettomiksi,
yhtäkään ei jää.
Totisesti, voi heitä,
kun minä käännyn heistä pois!
13 Olen nähnyt Efraimin Tyyron
kaltaisena,
laidunmaalle istutettuna.
Kuitenkin täytyy Efraimin
viedä lapsensa surmaajan käsiin.”
14 Anna heille, Herra –
mitä antaisitkaan?
Anna heille hedelmätön kohtu
ja kuihtuneet rinnat!
15 “Kaikki heidän pahuutensa
löytyy Gilgalista,
siellä minä aloin vihata heitä.
Heidän tekojensa pahuuden
tähden
minä karkotan heidät huoneestani
pois.
En minä enää rakasta heitä;
kaikki heidän ruhtinaansa
ovat niskureita.
16 Efraim on hakattu maahan,
sen juuri on kuivettunut,
hedelmää se ei tuota.
Jos he synnyttävätkin,

minä annan kuolla heidän
kohtunsa ihanimpien
hedelmien.
17 Minun Jumalani hylkää heidät,
sillä he eivät ole totelleet häntä.
He joutuvat pakolaisiksi vieraiden
kansojen sekaan.”

Assur hävittää Israelin

10 1 “Israel oli rehevä
viiniköynnös,
joka tuotti hedelmää.
Mitä runsaammin se tuotti
hedelmää,
sitä enemmän se teki alttareita.
Mitä parempi sen maa oli,
sitä parempia patsaita se pystytti.
2 Heidän sydämensä oli
jakaantunut;
nyt he saavat siitä kärsiä.
Herra särkee heidän alttarinsa,
hävittää heidän patsaansa.
3 Nyt he sanovat:
‘Ei meillä ole kuningasta,
sillä me emme ole pelänneet
Herraa.
Ja mitä hyvää kuningas
meille tekisi!’
4 He pitävät puheita,
vannovat väärin,
tekevät liittoja,
mutta tuomio versoo kuin
koiruoho pellon vaosta.
5 Beet-Aavenin vasikoiden
tähden pelkäävät Samarian
asukkaat.
Vasikan tähden vaikeroi
Samarian kansa,
ja vasikan tähden sen papit
vapisevat,
Samarian kunnian tähden,
joka vaeltaa sieltä pois.
6 Vasikka viedään Assuriin
lahjaksi sotaiselle kuninkaalle.
Efraim saa häpeän,
Israel joutuu hankkeissaan
häpeään.
7 Hukassa on Samaria
kuninkaineen,
se on kuin katkennut oksa
veden pinnalla.
8 Aavenin uhrikukkulat, Israelin
synti, hävitetään,
orjantappuraa ja ohdaketta kasvaa
heidän alttareillaan.
He sanovat vuorille: ‘Peittäkää
meidät’,
ja kukkuloille: ‘Kaatukaa meidän
päällemme.’
9 Gibean päivistä asti sinä olet
tehnyt syntiä, Israel.
Sinne he ovat pysähtyneet.
Eikö saavuttaisi heitä Gibeassa
sota vääryyden miehiä vastaan?
10 Omasta halustani minä
heitä kuritan.
Heitä vastaan kokoontuvat kansat,
kun minä kytken heidät kiinni
heidän kahteen rikokseensa.
11 Efraim on työhön totutettu
hieho,
se pui mielellään.
Minä kuljin sen ohi
ja näin sen kauniin kaulan.
Minä valjastan Efraimin;

Juuda saa kyntää,
Jaakob äestää.
12 Kylväkää itsellenne
vanhurskauden kylvö,
niin saatte korjata laupeuden
satoa;
raivatkaa itsellenne uudispelto.
Nyt on aika etsiä Herraa,
kunnes hän tulee ja antaa teille
vanhurskauden sateen.
13 Te olette kyntäneet
jumalattomuutta,
leikanneet vääryyttä
ja syöneet valheen hedelmiä.
Sinä olet luottanut omaan tiehesi,
sankariesi paljouteen.
14 Taistelun pauhu nousee sinun
kansasi keskelle,
ja kaikki linnoituksesi hävitetään
niin kuin Salman hävitti sodan
päivänä Beet-Arbelin.
Äiti ruhjotaan lastensa päälle.
15 Tämän tuottaa teille Beetel
ylettömän pahuutenne tähden.
Totisesti, aamunkoitossa tuhotaan
Israelin kuningas.”

Herra armahtaa vielä Israelia

11 1 “Kun Israel oli nuori,
minä rakastin sitä,
ja Egyptistä minä kutsuin poikani.
2 Kutsujat kutsuivat israelilaisia,
mutta nämä menivät pois heidän
kasvojensa edestä,
uhrasivat baaleille
ja polttivat uhreja veistetyille
kuville.
3 Minä opetin Efraimin
kävelemään,
otin hänet käsivarsilleni.
Mutta he eivät ymmärtäneet,
että minä heidät paransin.
4 Ihmissiteillä minä heitä vedin,
rakkauden köysillä.
Minä ikään kuin nostin ikeen
heidän leukapieliltään,
kumarruin heidän puoleensa
ja syötin heitä.
5 Eivät he palaa Egyptin maalle,
mutta Assur on oleva heidän
kuninkaansa,
koska he eivät ole tahtoneet
kääntyä.
6 Miekka riehuu Efraimin
kaupungeissa,
hävittää sen ennustajapapit
ja tekee tuhoa heidän
hankkeittensa vuoksi.
7 Minun kansallani on taipumus
kääntyä minusta pois.
Kun sitä kutsutaan korkeutta kohti,
ei yksikään heistä ylenny
Herran puoleen.
8 Kuinka voisin hylätä sinut, Efraim,
jättää sinut alttiiksi, Israel?
Kuinka hylkäisin sinut niin
kuin Adman,
tekisin sinulle niin kuin Seboimille?
Minun sydämeni heltyy,
minun säälini herää.
9 En laske valloilleen
vihani hehkua,
en enää hävitä Efraimia,

sillä minä olen Jumala
enkä ihminen,
minä olen pyhä sinun keskelläsi;
en tule vihan vimmassa.
10 Herran jäljessä he vaeltavat.
Hän ärjyy kuin leijona –
niin, hän ärjyy,
ja vavisten tulevat lapset
mereltä päin.
11 Vavisten he tulevat Egyptistä
kuin linnut,
Assurin maasta kuin kyyhkyset,
ja minä saatan heidät asumaan
kodeissaan,
sanoo Herra.”

Israel aina on ollut vilpillinen

12 1 “Efraim on ympäröinyt
minut valheella
ja Israelin huone vilpillä.
Juudakin on yhä uskoton
Jumalalle,
Pyhälle, Uskolliselle.
2 Efraim tavoittelee tuulta,
ajaa kaiket päivät takaa itätuulta,
ja kartuttaa valhetta ja väkivaltaa.
Se tekee liiton Assurin kanssa
ja vie öljyä Egyptiin.
3 Herra käy oikeutta
Juudan kanssa.
Hän rankaisee Jaakobia sen
vaelluksen mukaan,
tekojen mukaan hän maksaa sille.
4 Äidin kohdussa Jaakob piti kiinni
veljensä kantapäästä
ja miehuutensa voimassa taisteli
Jumalan kanssa.
5 Hän taisteli enkelin kanssa
ja voitti,
hän itki ja anoi armoa.
Beetelissä Jumala löysi hänet
ja puhui siellä hänen kanssaan.
6 Herra on sotajoukkojen Jumala,
hänet tunnetaan nimellä Herra.
7 Ja sinä Israel, palaa Jumalasi luo,
noudata laupeutta ja oikeutta
ja pane alati toivosi Jumalaasi.
8 Kanaanin kädessä on petollinen
vaaka,
vääryyden tekemistä hän rakastaa.
9 Efraim sanoo: ‘Olenpa
rikastunut,
olen hankkinut itselleni
omaisuuden.
Mitkään vaivannäköni tulokset
eivät tuota minulle syyllisyyttä,
joka olisi syntiä.’
10 Mutta minä olen Herra,
sinun Jumalasi,
aina Egyptin maasta lähtien
olen ollut Jumalasi.
Minä saatan sinut vielä asumaan
teltoissa
niin kuin juhlapäivinä.
11 Minä olen puhunut profeetoille
ja antanut heille paljon näkyjä.
Profeettojen kautta olen puhunut
vertauksin.
12 Jos Gilead on petosta ollutkin,
niin tyhjiin se häviääkin.
Gilgalissa on uhrattu härkiä,
niinpä heidän alttareistaan tulee
kuin kiviröykkiöitä,
joita on pellon vakojen vierillä.

13 Jaakob pakeni Aramin kedoille,
Israel palveli naisen tähden,
naisen tähden hän paimensi.
14 Mutta profeetan kautta Herra
vei Israelin ulos Egyptistä,
profeetta sitä paimensi.
15 Efraim on syvästi loukannut
Herraa.
Hänen Herransa heittää hänen
verivelkansa hänen päälleen
ja kääntää hänen herjauksensa
häntä itseään kohti.”

Tuomio Israelin ylpeydelle

13 1 “Milloin Efraim puhuikin,
syntyi kauhu,
korkealle hän kohosi Israelissa.
Mutta hän tuli syylliseksi
Baalin vuoksi,
ja hän kuoli.
2 Aina vain he tekevät syntiä,
valmistavat itselleen valettuja
kuvia,
jumalankuvia hopeastaan
ymmärryksensä mukaan,
taitavien mestarien tekemiä
kaikki tyynni.
Niille he puhuvat,
ihmisiä teurastavat,
vasikoita suutelevat.
3 Sen tähden he ovat kuin
aamuinen pilvi,
kuin varhain haihtuva kaste,
kuin akanat, joita tuuli lennättää
puimatantereelta,
kuin ikkunaluukusta haihtuva savu
4 Mutta minä olen Herra,
sinun Jumalasi,
aina Egyptin maasta lähtien
olen ollut Jumalasi.
Muuta Jumalaa sinä et tunne
kuin minut,
eikä ole muuta pelastajaa
kuin minä.
5 Minä tunsin sinut autiomaassa,
polttavan kuumassa maassa.
6 Heidän laitumensa olivat lihavat,
ja he tulivat kylläisiksi.
He tulivat kylläisiksi,
ja heidän sydämensä ylpistyi;
sen tähden he unohtivat minut.
7 Silloin minusta tuli heille
kuin leijona,
kuin tien vierellä väijyvä pantteri.
8 Minä käyn heidän kimppuunsa
kuin karhu,
jolta on riistetty pennut,
minä revin heidän sydänkalvonsa
ja syön heidät siinä paikassa
kuin leijona.
Metsän pedot raatelevat heidät.
9 Se on sinun turmiosi, Israel,
että vastustat minua, auttajaasi.
10 Missä on nyt kuninkaasi,
että hän auttaisi sinua kaikissa
kaupungeissasi,
ja tuomarisi, joista olet sanonut:
‘Anna minulle kuningas ja
ruhtinaat’?
11 Kuninkaan minä annan
sinulle vihassani
ja otan pois suuttumuksessani.
12 Efraimin rikos on kääritty
kokoon,
talteen on pantu hänen syntinsä.

13 Hänelle tulevat synnyttäjän
tuskat.
Hän ei ole viisas lapsi,
hän ei ilmesty aikanaan
kohdun suulle.
14 Tuonelan kädestä minä ostan
heidät vapaiksi,
kuolemasta minä heidät lunastan.
Missä on sinun ruttosi, kuolema,
missä on pistimesi, tuonela?
Sääli on peitetty silmiltäni.
15 Vaikka hän veljien joukossa
kantaa hedelmää,
itätuuli lähtee liikkeelle,
autiomaasta nousee Herran tuuli.
Efraimin kaivo kuivuu
ja hänen lähteensä ehtyy.
Itätuuli ryöstää hänen aarteensa,
kaikki hänen kallisarvoiset
esineensä.”

Israelin kääntyminen ja armahdus

14 1 “Samaria kärsii
syyllisyytensä vuoksi,
se on kapinoinut Jumalaansa
vastaan.
Miekkaan he kaatuvat,
heidän pienet lapsensa
murskataan,
ja heidän raskaina olevat
vaimonsa viilletään halki.
2 Palaa Israel,
Herran, sinun Jumalasi luo,
sinä olet kompastunut rikoksiisi.
3 Ottakaa mukaanne sanoja
ja palatkaa Herran luo.
Sanokaa hänelle:
Anna anteeksi kaikki rikokset,
ota meidät armoihisi,
niin me uhraamme sinulle
huultemme hedelmän.
4 Assur ei meitä auta,
hevosilla emme tahdo ratsastaa
emmekä enää sano: ‘Meidän
Jumalamme!’
omien kättemme teoille,
sillä sinussa saa orpo armon.
5 Minä parannan heidän
luopumuksensa,
omasta halustani minä heitä
rakastan,
sillä minun vihani on kääntynyt
heistä pois.
6 Minä olen Israelille kuin
aamun kaste.
Israel kukoistaa kuin lilja,
työntää juurensa syvälle kuin
Libanonin puut.
7 Sen versot leviävät,
sen kauneus on oleva
kuin öljypuun
ja sen tuoksu kuin Libanonin.
8 Jälleen sen varjossa asuvat
kasvattavat viljaa
ja kukoistavat kuin viiniköynnös.
Sen maine on oleva kuin
Libanonin viinin.
9 Efraim sanoo:
‘Mitä minulla enää on tekemistä
jumalankuvien kanssa?’
Minä, Herra, kuuntelen häntä,
minä katson hänen puoleensa,
minä, joka olen kuin viheriöivä
sypressi.
Minusta on sinun hedelmäsi.

10 Kuka on viisas ja ymmärtää
nämä asiat?
Kenellä on niin paljon ymmärrystä,
että käsittää ne?
Herran tiet ovat suorat:
vanhurskaat niillä vaeltavat,
mutta luopiot niillä kompastuvat.”

JOOELIN KIRJA

Heinäsirkkavitsaus

1 [1] Herran sana, joka tuli Jooelille,
Petuelin pojalle:
[2] Kuulkaa tämä, te vanhimmat,
kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat.
Onko tällaista tapahtunut teidän
päivinänne
tai teidän isienne päivinä?
[3] Kertokaa tämä lapsillenne,
lapsenne kertokoot sen lapsilleen
ja heidän lapsensa tulevalle
polvelle.
[4] Mitä kalvajasirkalta jäi, sen
söi heinäsirkka,
mitä heinäsirkalta jäi, sen söi
sirkan toukka,
mitä toukalta jäi, sen söi
tuhosirkka.
[5] Herätkää, juopuneet, ja itkekää!
Valittakaa, kaikki viininjuojat,
rypälemehun tähden,
se on riistetty teidän suustanne.
[6] Minun maahani on hyökännyt
kansa,
väkevä ja lukematon.
Sen hampaat ovat leijonan
hampaat,
sillä on jalopeuran leukaluut.
[7] Se on hävittänyt
viiniköynnökseni,
ja repinyt viikunapuuni,
kuorinut ne paljaiksi ja
heittänyt pois.
Niiden oksat ovat vaalenneet.
[8] Valita kuin neitsyt, joka on
vyöttäytynyt säkkiin
nuoruutensa sulhasen tähden.
[9] Pois on viety ruokauhri
ja juomauhri Herran
huoneesta.
Murheissaan ovat papit,
Herran palvelijat.
[10] Hävitetty on pelto,
maa murehtii,
sillä vilja on tuhottu,
viini kuivunut,
öljy ehtynyt.
[11] Peltomiehet ovat joutuneet
häpeään
vehnän ja ohran vuoksi,
sillä pellon sato on mennyt.
Viinitarhurit valittavat,
[12] kun viiniköynnös on kuivettunut
ja viikunapuu lakastunut.
Granaattiomenapuu, myös
taatelipalmu ja omenapuu,
kaikki kedon puut ovat
kuivettuneet.
Kuivettunut on ilokin,
kaukana ihmisten ilmoilta.

Vyöttäytykää säkkiin

[13] Vyöttäytykää säkkiin, pitäkää
valittajaiset, te papit,
vaikeroikaa, te, jotka palvelette
alttarin äärellä.
Tulkaa, viettäkää yö säkkeihin
puettuina,
te minun Jumalani palvelijat,

sillä poissa on Jumalanne
huoneesta
ruokauhri ja juomauhri.
14 Julistakaa pyhä paasto,
kutsukaa koolle juhlakokous.
Kootkaa vanhimmat ja kaikki
maan asukkaat
Herran, teidän Jumalanne,
huoneeseen
ja huutakaa Herran puoleen.
15 Voi, mikä päivä!
Lähellä on Herran päivä,
se tulee kuin hävitys
Kaikkivaltiaalta.
16 Eikö ole silmiemme nähden
meiltä riistetty ruoka,
ja Jumalamme huoneesta
ilo ja riemu
17 Surkastuneet ovat siemenjyvät
multakokkareittensa alla.
Varastot ovat typötyhjiä,
aitat on purettu,
kun vilja on kuivettunut pelloille.
18 Kuinka huokaakaan karja!
Kuinka hädissään ovatkaan
karjalaumat,
sillä niillä ei ole laidunta!
Myös lammaslaumat joutuvat
tuhon omiksi.
19 Sinua, Herra, minä huudan,
sillä tuli on kuluttanut autiomaan
laitumet,
liekki on polttanut kaikki
kedon puut.
20 Myös kedon eläimet
ikävöivät sinua,
sillä vesipurot ovat kuivuneet
ja tuli on kuluttanut autiomaan
laitumet.

Herran päivä on lähellä

2 1 Puhaltakaa pasuunaan
Siionissa,
antakaa raikua minun pyhällä
vuorellani.
Vaviskoot kaikki maan asukkaat,
sillä Herran päivä on tulossa,
se on lähellä,
2 pimeyden ja synkeyden päivä,
pilvien ja sankan sumun päivä.
Vuorille levinneenä kuin
aamurusko
on lukuisa ja väkevä kansa.
Sen vertaista ei ole ollut
ikiajoista asti
eikä tämän jälkeen enää tule,
tulevien polvien aikoihin saakka.
3 Sen edellä käy kuluttava tuli,
sen jäljessä leimuaa liekki.
Kuin Eedenin puutarha on
maa sen edessä,
sen jäljessä on autio aavikko,
ei ole ketään, joka siltä pelastuisi.
4 Hevosilta ne näyttävät,
kuin ratsut ne juoksevat.
5 Rämisten kuin sotavaunut
ne hyppivät vuorten huipuilla,
rätisten kuin tulen liekki,
joka kuluttaa oljet.
Ne ovat kuin väkevä kansa,
taisteluun järjestäytynyt.
6 Niiden edessä kansat vapisevat,
kaikkien kasvot kalpenevat.
7 Ne ryntäävät kuin sankarit,

soturien lailla ne nousevat
muurille.
Jokainen kulkee omaa tietään,
poikkeamatta polultaan.
8 Toinen toistaan ne eivät sysi,
jokainen kulkee omaa reittiään.
Heittoaseitten välistä ne syöksyvät
eivätkä pysähdy.
9 Kaupunkiin ne ryntäävät,
muurille juoksevat,
taloihin nousevat ikkunoiden
kautta,
tulevat sisään kuin varkaat.
10 Niiden edessä maa vapisee
ja taivaat järkkyvät.
Aurinko ja kuu pimenevät,
tähdet menettävät loistonsa.
11 Herra antaa äänensä jylistä
sotajoukkonsa edellä.
Hyvin suuri on hänen sotaväkensä,
väkevä hänen käskynsä täyttäjä.
Suuri on Herran päivä ja hyvin
pelottava;
kuka voi sen kestää?

Reväiskää rikki sydämenne!

12 Mutta vielä nytkin,
sanoo Herra,
palatkaa luokseni kaikesta
sydämestänne,
paastoten, itkien ja valittaen.
13 Reväiskää rikki sydämenne,
älkää vaatteitanne,
palatkaa Herran, teidän
Jumalanne, luo.
Hän on armahtava ja laupias,
pitkämielinen ja hyvin armollinen,
ja hän katuu tuottamaansa
onnettomuutta.
14 Ehkä hän vielä katuu päätöstään
ja jättää jälkeensä siunauksen:
ruokauhrin ja juomauhrin
Herralle, teidän Jumalallenne.
15 Puhaltakaa pasuunaan
Siionissa,
kuuluttakaa pyhä paasto,
kutsukaa koolle juhlakokous.
16 Kootkaa kansa,
pyhittäkää seurakunta,
tuokaa koolle vanhukset,
kootkaa lapset,
nekin, jotka imevät rintoja.
Lähteköön sulhanen huoneestaan
ja morsian kammiostaan.
17 Eteishallin ja alttarin välillä
itkeköötpapit,
sanokoot Herran palvelijat:
“Sääli, Herra, kansaasi,
älä anna perintöosaasi
häväistäväksi,
kansojen sananparreksi!
Miksi sanottaisiin kansojen seassa:
‘Missä on heidän Jumalansa?’”

Herra siunaa jälleen kansaansa

18 Niin Herra kiivaili maansa puolesta ja sääli kansaansa. 19 Herra vastasi kansalleen näin:
Katso, minä lähetän teille
viljaa, viiniä ja öljyä,
ja te tulette niistä kylläisiksi.
Enkä minä enää anna
teidän joutua
häväistyiksi kansojen seassa.
20 Sen mikä pohjoisesta tulee,

minä karkotan teistä kauas
ja syöksen kuivaan ja autioon
maahan,
sen alkupään itäiseen mereen
ja loppupään läntiseen mereen.
Ja siitä nousee löyhkä,
nousee mädän haju.
Sillä suuria se on yrittänyt.
21 Älä pelkää, viljelysmaa!
Iloitse ja riemuitse,
sillä Herra on tehnyt suuria.
22 Älkää pelätkö, kedon eläimet,
sillä autiomaan laitumet
vihannoivat
ja puut kantavat hedelmänsä,
viikunapuu ja viiniköynnös
antavat satonsa.
23 Ja te, Siionin lapset,
iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa,
teidän Jumalassanne,
sillä hän antaa teille syyssateen
vanhurskauden mukaan,
vuodattaa teille sateen,
syyssateen ja kevätsateen niin
kuin ennen.
24 Puimatantereet tulevat
jyviä täyteen,
ja kuurna-altaat pursuavat
viiniä ja öljyä.
25 Minä korvaan teille ne
vuodentulot,
jotka söi heinäsirkka ja
sirkantoukka,
tuhosirkka ja kalvajasirkka,
minun suuri sotajoukkoni,
jonka lähetin teitä vastaan.
26 Te syötte ja tulette kylläisiksi
ja ylistätte Herran, teidän
Jumalanne, nimeä,
hänen, joka on tehnyt ihmeitä
teitä kohtaan.
Minun kansani ei joudu häpeään
enää milloinkaan.
27 Te tulette tietämään, että minä
olen Israelin keskellä.
Minä olen Herra, teidän
Jumalanne, eikä toista ole.
Minun kansani ei joudu häpeään
enää milloinkaan.

Hengen vuodatus

3 1 Tämän jälkeen tapahtuu,
että minä vuodatan Henkeni
kaiken lihan päälle.
Teidän poikanne ja tyttärenne
ennustavat,
vanhuksenne uneksivat unia,
nuorukaisenne näkevät näkyjä.
2 Myös palvelijoiden ja
palvelijattarien päälle
minä niinä päivinä vuodatan
Henkeni.
3 Minä annan näkyä merkkejä
taivaalla ja maan päällä,
verta, tulta ja savupatsaita.
4 Aurinko muuttuu pimeydeksi
ja kuu vereksi,
ennen kuin Herran päivä tulee,
se suuri ja pelottava.
5 Mutta jokainen, joka huutaa
avuksi Herran nimeä,
pelastuu.
Siionin vuorella ja Jerusalemissa
on pelastuneiden joukko,
niin kuin Herra on sanonut.

Jäljelle jääneiden joukossa
ovat ne,
jotka Herra kutsuu.

Pakanakansat tuomitaan Herran päivänä

4 [1] Niinä päivinä ja siihen aikaan,
kun minä käännän Juudan ja
Jerusalemin kohtalon,
[2] minä kokoan kaikki kansat,
vien ne alas Joosafatin laaksoon
ja käyn siellä oikeutta niitä vastaan
kansani ja perintöosani Israelin
tähden.
He ovat hajottaneet sen
kansojen sekaan,
jakaneet minun maani
[3] ja heittäneet kansastani arpaa.
He ovat antaneet pojan maksuksi
portosta
ja myyneet tytön viinistä,
jonka ovat juoneet.
[4] Mitä te mahdatte minulle,
Tyyro ja Siidon
ja kaikki filistealaisten alueet?
Tahdotteko te kostaa minulle,
mitä olen tehnyt,
vai itse tehdä minulle pahaa?
Nopeasti, joutuisasti,
minä annan teidän tekojenne
kohdata teitä itseänne.
[5] Te olette ottaneet minun
hopeani ja kultani,
vieneet ihanat kalleuteni
palatseihinne.
[6] Juudan ja Jerusalemin lapsia
te olette myyneet jaavanilaisille
saadaksenne heidät kauas
omalta alueeltaan.
[7] Katso, minä herätän heidät
liikkeelle sieltä,
minne te olette heidät myyneet,
ja käännän tekonne teitä
itseänne vastaan.
[8] Minä myyn teidän poikianne
ja tyttäriänne
Juudan poikien käsiin,
ja nämä myyvät heidät sabalaisille,
kaukaiselle kansalle.
Sillä Herra on puhunut.
[9] Kuuluttakaa tämä kansojen
seassa,
julistakaa pyhä sota,
pankaa sankarit liikkeelle!
Tulkoot kaikki soturit
ja lähteköötkö hyökkäykseen!
[10] Takokaa auranteränne miekoiksi
ja oksaveitsenne keihäiksi.
Heikko sanokoon:
“Minä olen sankari.”
[11] Pitäkää kiirettä, tulkaa,
kaikki kansat joka taholta,
kokoontukaa tänne.
Anna, Herra, sankariesi astua alas.
[12] Lähteköötkö kansat liikkeelle
ja hyökätköötkö Joosafatin laaksoon,
sillä siellä minä, Herra, istun
tuomitsemassa
kaikkia kansoja, joka taholta
tulleita.
[13] Lähettäkää sirppi,
sillä sato on kypsynyt.
Tulkaa tänne alas,
viinikuurna on täynnä
ja kuurna-altaat pursuavat ylitse,
sillä heidän pahuutensa on suuri.

14 Meluavia joukkoja,
meluavia joukkoja ratkaisun
laaksossa!
Lähellä on Herran päivä ratkaisun
laaksossa.
15 Aurinko ja kuu pimenevät,
ja tähdet menettävät loistonsa.
16 Herra ärjyy Siionista,
antaa äänensä kuulua
Jerusalemista.
Taivaat ja maa järkkyvät,
mutta Herra on kansansa suoja,
Israelin lasten turvapaikka.

Jumalan valtakunnan siunaus

17 Te tulette tietämään,
että minä olen Herra, teidän
Jumalanne,
joka asun Siionissa, pyhällä
vuorellani.
Jerusalem on oleva pyhä,
eivätkä muukalaiset enää
kulje sen läpi.
18 Sinä päivänä tapahtuu,
että vuoret valuvat rypälemehua,
ja kukkulat vuotavat maitoa.
Kaikissa Juudan puronuomissa
virtaa vesi.
Herran huoneesta kumpuaa
lähde,
se kastelee Akasialaakson.
19 Egyptistä tulee autio,
ja Edom muuttuu autioksi
aavikoksi väkivallan tähden,
jota ne ovat tehneet Juudan
asukkaille,
kun ovat vuodattaneet viatonta
verta heidän maassaan.
20 Mutta Juuda pysyy asuttuna iäti
ja Jerusalem polvesta polveen.
21 Minä vapautan heidät
verivelasta,
josta en ole heitä vapauttanut.
Herra on asuva Siionissa.

AAMOKSEN KIRJA

TUOMION JULISTUKSET, 1 – 6

Herra ärjyy

1 [1] Aamoksen, tekoalaisen
lampaankasvattajan, sanat
siitä, mitä hän näki näyssä Israelista
Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä
ja Jerobeamin, Jooaksen pojan,
Israelin kuninkaan, päivinä, kaksi
vuotta ennen maanjäristystä.
[2] Aamos sanoi:
Herra ärjyy Siionista,
antaa äänensä kuulua
Jerusalemista.
Paimenten laitumet lakastuvat,
ja Karmelin laki kuivuu.

Damaskolle

[3] Näin sanoo Herra:
Damaskon kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden
päätökseni pysyy.
Koska he ovat puineet Gileadin
rautaisilla puimaäkeillä,
[4] minä lähetän tulen Hasaelin
linnaan,
ja se kuluttaa Benhadadin palatsit.
[5] Minä murran Damaskon
porttien salvat,
hävitän asukkaat Bikat-Aavenista
ja valtikanpitäjät Beet-Edenistä.
Aramin kansa viedään
pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin,
sanoo Herra.

Gassalle

[6] Näin sanoo Herra:
Gassan kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden
päätökseni pysyy.
Koska he ovat vieneet
pakkosiirtolaisuuteen koko
joukon kansaa
ja luovuttaneet heidät Edomille,
[7] minä lähetän tulen Gassan
muurille,
tuli kuluttaa sen palatsit.
[8] Minä hävitän asukkaat Asdodista
ja valtikanpitäjät Askelonista.
Minä käännän käteni Ekronia
vastaan,
ja filistealaisten jäännös
joutuu tuhoon,
sanoo Herra, Herra.

Tyyrolle

[9] Näin sanoo Herra:
Tyyron kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden
päätökseni pysyy.
Koska he ovat luovuttaneet
koko joukon kansaa
pakkosiirtolaisina Edomille
eivätkä ole muistaneet veljien
välistä liittoa,
[10] minä lähetän tulen Tyyron
muurille,
tuli kuluttaa sen palatsit.

Edomille

[11] Näin sanoo Herra:

Edomin kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden
päätökseni pysyy.
Koska se on vainonnut miekalla
veljeään
ja tukahduttanut kaiken säälin,
raadellut vihassaan lakkaamatta
ja säilyttänyt kiukkunsa ainaisesti,
12 minä lähetän tulen Teemaniin,
ja se kuluttaa Bosran palatsit.

Ammonilaisille

13 Näin sanoo Herra:
Ammonilaisten kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden
päätökseni pysyy.
Koska he ovat halkaisseet Gileadin
raskaana olevat vaimot
laajentaessaan aluettaan,
14 minä sytytän tulen Rabban
muurille.
Tuli kuluttaa sen palatsit
sotahuudon raikuessa taistelun
päivänä,
myrskyn pauhatessa rajuilman
päivänä.
15 Heidän kuninkaansa kulkee
pakkosiirtolaisuuteen,
hän ja hänen ruhtinaansa yhdessä
hänen kanssaan,
sanoo Herra.

Mooabille

2 1 Näin sanoo Herra:
Mooabin kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden
päätökseni pysyy.
Koska se on polttanut kalkiksi
Edomin kuninkaan luut,
2 minä lähetän tulen Mooabiin,
tuli kuluttaa Kerijotin palatsit.
Mooab tuhoutuu taistelun
melskeessä,
sotahuudon ja pasuunan
pauhatessa.
3 Minä hävitän sen keskeltä
tuomarin,
ja kaikki sen päämiehet minä
tapan samalla kertaa,
sanoo Herra.

Juudalle

4 Näin sanoo Herra:
Juudan kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden
päätökseni pysyy.
He ovat hylänneet Herran
opetuksen
eivätkä ole noudattaneet hänen
säädöksiään.
Heidän valhejumalansa ovat
eksyttäneet heidät,
niiden jäljessähän heidän
isänsäkin kulkivat.
5 Niinpä minä lähetän
tulen Juudaan,
ja tuli kuluttaa Jerusalemin
palatsit.

Israelille

6 Näin sanoo Herra:
Israelin kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden
päätökseni pysyy.
He myyvät vanhurskaan rahasta
ja köyhän kenkäparista,
7 polkevat maan tomuun
vähäosaisten pään

ja mutkistavat kurjien tien.
Poika ja isä käyvät saman
naisen luona
ja häpäisevät näin minun
pyhän nimeni.
8 Pantiksi otettujen vaatteiden
päällä heitä lojuu
jokaisen alttarin ympärillä,
sakotettujen viiniä he juovat
jumalansa huoneessa.
9 Ja kuitenkin minä hävitin heidän
tieltään amorilaiset,
jotka olivat korkeita kuin setrit
ja vahvoja kuin tammet.
Minä hävitin amorilaisten
hedelmän ylhäältä
ja juuret alhaalta.
10 Minä toin teidät pois
Egyptin maasta
ja kuljetin teitä autiomaassa
neljäkymmentä vuotta,
että saisitte omaksenne
amorilaisten maan.
11 Minä herätin pojistanne
profeettoja
ja nuorukaisistanne nasiireja.
Vai eikö näin ole, te israelilaiset?
sanoo Herra.
12 Mutta te juotitte nasiireille
viiniä,
ja profeettoja te kielsitte: "Älkää
ennustako."
13 Katso, minä panen maan
allanne huojumaan,
niin kuin huojuvat vaunut,
jotka ovat täynnä lyhteitä.
14 Silloin nopeakaan ei
pääse pakoon,
väkevää ei auta hänen voimansa,
eikä sankari pelasta henkeään,
15 jousimies ei pysy pystyssä,
nopeajalkainen ei pelastu,
ratsumies ei pelasta henkeään.
16 Sankareista rohkeinkin
pakenee alasti sinä päivänä,
sanoo Herra.

Profeetan on puhuttava

3 1 Kuulkaa sana, jonka Herra on
puhunut teitä vastaan, te israelilaiset, koko sitä sukua vastaan,
jonka minä olen johdattanut Egyptin
maasta:
2 Ainoastaan teidät minä
olen valinnut
kaikista maan suvuista.
Sen vuoksi minä vaadin
teidät tilille
kaikista pahoista teoistanne.
3 Kulkeeko kaksi yhdessä,
elleivät ole sopineet keskenään?
4 Ärjyykö leijona metsässä,
ellei sillä ole raadeltavaa?
Karjuuko nuori leijona luolassaan,
ellei se ole saanut saalista?
5 Jääkö lintu ansaan maassa,
ellei sille ole viritetty pyydystä?
Nouseeko ansa maasta,
ellei saalis ole siihen tarttunut?
6 Puhalletaanko pasuunaan
kaupungissa,
niin ettei kansa säikähdä?
Tapahtuuko kaupungissa
onnettomuutta,

jota Herra ei olisi saanut aikaan?
7 Sillä Herra, Herra ei tee mitään
ilmoittamatta salaisuuttaan palveli-
joilleen profeetoille.
8 Leijona ärjyy,
kuka ei pelkäisi?
Herra, Herra puhuu,
kuka ei ennustaisi?

Samarian turmelus ja rangaistus

9 Kuuluttakaa yli Asdodin palatsien
ja Egyptin maan palatsien ja
sanokaa:
"Kokoontukaa Samarian vuorille
ja nähkää, miten suuria mellakoita
on kaupungissa
ja mikä sorto sen muurien sisällä."
10 He eivät ymmärrä tehdä sitä,
mikä on oikein,
sanoo Herra,
he kokoavat väkivaltaa ja sortoa
palatseihinsa.
11 Sen tähden, näin sanoo
Herra, Herra:
Vihollinen tulee maahan
joka puolelta,
repii maahan sinun linnoituksesi,
ja sinun palatsisi ryöstetään.
12 Näin sanoo Herra:
Niin kuin paimen pelastaa
leijonan kidasta
pari koipea tai palasen korvaa,
niin pelastuu israelilaisiakin –
heitä, jotka istuvat Samariassa
sohvien kulmauksissa
ja damaskolaisilla leposijoilla.
13 Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin
heimoa vastaan,
sanoo Herra, Herra, sotajoukkojen
Jumala:
14 Sinä päivänä, jona minä vaadin
Israelin tilille rikoksistaan,
minä vaadin tilille myös
Beetelin alttarit.
Alttarin sarvet hakataan irti,
ja ne putoavat maahan.
15 Minä lyön hajalle talviasunnot
ja kesäasunnot,
norsunluutalot häviävät.
Talojen paljoudesta tulee loppu,
sanoo Herra.

Samarian ylhäiset naiset

4 1 Kuulkaa tämä sana, te
Baasanin lehmät Samarian
vuorella.
Te sorratte vähäosaisia
ja runtelette köyhiä
ja sanotte herroillenne:
"Tuokaa meille juotavaa."
2 Herra, Herra on vannonut
pyhyytensä kautta:
Totisesti teille tulevat päivät,
jolloin teidät nostetaan pois
koukuilla
ja viimeisetkin teistä kalakoukuilla.
3 Muurin halkeamista te lähdette
ulos, kukin suorinta tietä,
ja teidät heitetään kohti
Harmonia,
sanoo Herra.

Israel ei ole palannut Herran luo

4 Menkää Beeteliin ja
tehkää syntiä,
Gilgaliin ja tehkää vielä
enemmän syntiä.

Tuokaa aamulla teurasuhrinne,
kolmantena päivänä
kymmenyksenne.
5 Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi,
kuuluttakaa ja julistakaa
vapaaehtoisia lahjoja,
sellaistahan te rakastatte,
te israelilaiset,
sanoo Herra, Herra.
6 Minä tein teidän hampaanne
joutilaiksi
kaikissa kaupungeissanne
ja annoin leivän puutteen kaikkiin
asuinpaikkoihinne.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.
7 Minä pidätin teiltä sateen,
kun oli vielä kolme kuukautta
elonkorjuuseen.
Toiselle kaupungille minä
annoin sadetta,
mutta toiselle en antanut.
Toinen pelto sai sadetta,
mutta toinen, jolle ei satanut,
kuivui.
8 Silloin kaksi, kolme kaupunkia
hoippui yhteen kaupunkiin
juomaan
mutta eivät saaneet vettä
kyllikseen.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.
9 Minä löin teitä nokitähkillä
ja viljanruosteella.
Teidän lukuisat puutarhanne
ja viinitarhanne,
viikunapuunne ja öljypuunne
söi kalvajasirkka.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.
10 Minä lähetin keskuuteenne
ruton niin kuin Egyptiin.
Minä tapoin miekalla teidän
nuoret miehenne,
ja ratsunne vietiin ryöstösaaliiksi.
Minä annoin löyhkän nousta
sieraimiinne omista
leireistänne.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.
11 Minä panin toimeen hävityksen
teidän keskuudessanne
niin kuin silloin, kun Jumala hävitti
Sodoman ja Gomorran,
ja te olitte kuin tulesta
temmattu kekäle.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.
12 Sen tähden minä teen sinulle
vielä jotakin, Israel.
Koska minä sen sinulle teen,
niin valmistaudu, Israel,
kohtaamaan Jumalaasi.
13 Sillä katso, hän, joka on
muovannut vuoret ja
luonut tuulen,
hän ilmoittaa ihmiselle, mitä
hänellä on mielessään.

Hän tekee aamuruskon
ja pimeyden
ja kulkee yli maan kukkuloiden.
Herra, sotajoukkojen Jumala,
on hänen nimensä.

Itkuvirsi Israelista

5 [1] Kuulkaa tämä sana, itkuvirsi,
jonka minä teistä viritän, te Israelin heimo!
[2] Hän on kaatunut eikä
enää nouse,
neitsyt Israel.
Hän makaa tomuun syöstynä
omassa maassaan,
eikä ole ketään, joka nostaisi
hänet ylös.
[3] Sillä näin sanoo Herra, Herra:
Israelin huoneen kaupunkiin,
josta lähti liikkeelle tuhat,
jää jäljelle sata,
ja josta lähti sata, jää jäljelle
kymmenen.
[4] Näin sanoo Herra Israelin
huoneelle:
Etsikää minua, niin te saatte elää.
[5] Älkää etsikö Beeteliä,
älkää menkö Gilgaliin,
älkää vaeltako Beersebaan.
Sillä totisesti, Gilgal viedään
pakkosiirtolaisuuteen,
ja Beetel joutuu tuhon omaksi.
[6] Etsikää Herraa, niin te
saatte elää.
Muutoin hän tunkeutuu tulena
Joosefin huoneeseen
ja kuluttaa sen, eikä löydy
sammuttajaa Beetelille.
[7] Hehän muuttavat oikeuden
koiruohoksi
ja heittävät vanhurskauden
maahan.
[8] Hän on tehnyt Seulaset ja
Kalevanmiekan,
hän muuttaa pilkkopimeän
aamuksi
ja pimentää päivän yöksi.
Hän kutsuu kokoon meren vedet
ja vuodattaa ne maan pinnalle.
Herra on hänen nimensä.
[9] Hän antaa tuhon välähtää
väkevän yllä,
ja hävitys tulee linnoitettuun
kaupunkiin.
[10] He vihaavat sitä, joka puolustaa
oikeutta portissa,
totuuden puhujaa he hyljeksivät.
[11] Te poljette vähäosaista
ja vaaditte häneltä viljaveroa.
Sen tähden käy näin:
te rakennatte taloja hakatusta
kivestä,
mutta ette niissä asu,
te istutatte ihania viinitarhoja,
mutta ette juo niiden viiniä.
[12] Minä tiedän, että teidän
rikoksenne ovat monet
ja syntinne monilukuiset.
Te vainoatte vanhurskasta,
otatte lahjuksia
ja väännätte portissa vääräksi
köyhien asiat.
[13] Sen vuoksi viisas vaikenee
tällaisena aikana,
sillä tämä aika on paha.

14 Pyrkikää hyvään, älkää pahaan,
että saisitte elää.
Silloin Herra, sotajoukkojen
Jumala,
on oleva teidän kanssanne,
niin kuin te sanotte.
15 Vihatkaa pahaa ja rakastakaa
hyvää,
saattakaa oikeus voimaan
portissa.
Ehkäpä Herra, sotajoukkojen
Jumala,
armahtaa Joosefin jäännöstä.
16 Sillä näin sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala, Herra:
Kaikilta toreilta kuuluu valitus,
kaikilla kaduilla sanotaan:
“Voi! Voi!”
Peltomiehiä kutsutaan
surujuhlaan
ja itkuvirren taitajia valittajaisiin.
17 Kaikissa viinitarhoissa on valitus,
sillä minä kuljen sinun keskitsesi,
sanoo Herra.

Herran päivä

18 Voi teitä, jotka toivotte
Herran päivän tulemista.
Miksi te kaipaatte Herran päivää?
Se päivä tulee olemaan pimeys
eikä valkeus.
19 Käy niin kuin silloin,
kun joku pakenee leijonaa
ja hänet kohtaa karhu
tai kun joku kotiin tullessaan
nojaa kätensä seinään
ja häntä pistää käärme.
20 Eikö Herran päivä ole pimeys
eikä valkeus,
eikö se ole synkeys, jossa
ei valoa ole?

Pakkosiirtolaisuus ennustetaan

21 Minä vihaan, minä halveksin
teidän juhlianne
enkä mielly teidän
juhlakokouksiinne.
22 Vaikka te tuotte minulle
polttouhrejanne
ja ruokauhrejanne, ne eivät
minulle kelpaa,
en edes katsahda
yhteysuhreihinne,
syöttövasikkoihin.
23 Vie pois minun edestäni
virsiesi pauhu,
en tahdo kuulla harppujesi soittoa.
24 Mutta oikeus virratkoon
kuin vesi
ja vanhurskaus kuin ehtymätön
puro.
25 Toitteko te minulle teurasuhreja
ja ruokauhreja
autiomaassa neljänäkymmenenä
vuotena,
te Israelin huone?
26 Ei, te olette kantaneet
kuningastanne Sikkutia
ja Kijjunin kuvianne,
tähtijumalaanne, jonka
itsellenne teitte.
27 Sen tähden minä vien teidät
pakkosiirtolaisuuteen
tuolle puolen Damaskon,
sanoo Herra,

jonka nimi on Sotajoukkojen
Jumala.

Tuomio Siionin huolettomille ja itsevarmoille

6 [1] Voi huolettomia Siionissa,
itsevarmoja Samarian vuorella,
kansoista ensimmäisen ylimyksiä,
joiden puoleen Israelin
heimo kääntyy!
[2] Menkää Kalneen ja katsokaa,
kulkekaa sieltä suureen Hamatiin
ja alas filistealaisten Gatiin.
Ovatko ne parempia kuin nämä
valtakunnat,
onko niiden alue suurempi kuin
teidän alueenne?
[3] Voi teitä,
jotka työnnätte kauas
pahan päivän
mutta vedätte luoksenne
väkivallan,
valtaistuimella istumaan!
[4] Te makaatte norsunluusohvilla
ja lojutte leposijoillanne.
Te syötte karitsoita laumasta
ja juottovasikoita karsinasta.
[5] Te näppäilette harpun kieliä
ja sommittelette soittimia kuin
mikäkin Daavid.
[6] Te juotte viiniä maljoista
ja voitelette itseänne parhaalla
öljyllä,
mutta ette murehdi Joosefin
sortumista.
[7] Sen vuoksi heidän
on nyt mentävä
pakkosiirtolaisuuteen
pakkosiirtolaisten etunenässä.
Silloin lakkaavat lojujien
ilohuudot.
[8] Herra, Herra, on vannonut
itsensä kautta,
sanoo Herra, sotajoukkojen
Jumala:
Minä inhoan Jaakobin ylpeyttä
ja vihaan hänen palatsejaan.
Minä jätän kaupungin kaikkineen
hylätyksi.
[9] Jos silloin johonkin taloon on
jäänyt kymmenen miestä,
niin hekin kuolevat.
[10] Jos kuolleen omainen, polttaja,
joka tulee korjaamaan ruumiin ja
viemään luut pois talosta, kysyy
siltä, joka on talon perimmäisessä
sopessa: “Onko luonasi vielä joku?”,
ja tämä vastaa: “Ei ole,” niin toinen
sanoo: “Hiljaa!”, sillä Herran nimeä
ei pidä mainita.
[11] Sillä katso, Herra antaa käskyn:
Suuri talo lyödään raunioiksi
ja pieni talo pirstaleiksi.
[12] Juoksevatko hevoset
kallionseinää,
kynnetäänkö sitä härillä?
Mutta te muutatte oikeuden
myrkyksi
ja vanhurskauden hedelmän
koiruohoksi,
[13] te, jotka iloitsette Loodabarista
ja sanotte: “Emmekö omalla
voimallamme
valloittaneet Karnaimia?”
[14] Mutta minä nostatan
teitä vastaan,

te Israelin heimo,
sanoo Herra, sotajoukkojen
Jumala,
kansan, joka ahdistaa teitä
sieltä, mistä käännytään Hamatiin,
aina Pajupurolle saakka.

VIISI NÄKYÄ, 7 – 9

Heinäsirkat

7 1 Tämän näytti minulle Herra,
Herra: Katso, hän loi heinäsirkkoja, kun odelmaheinä alkoi nousta kuninkaan heinänkorjuun jälkeen.
2 Kun sirkat olivat syöneet kaikki
maan kasvit, minä sanoin: “Herra,
Herra, anna anteeksi. Kuinka Jaakob
voi kestää, sillä hän on vähäinen?”
3 Niin Herra perui sen. “Näin ei tule
tapahtumaan”, Herra sanoi.

Tuli

4 Tämän näytti minulle Herra,
Herra: Katso, Herra, Herra, kutsui
tulen panemaan toimeen tuomiota. Se kulutti suuren syvyyden, ja
se kulutti peltomaan. 5 Niin minä
sanoin: “Herra, Herra, lakkaa jo.
Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän
on vähäinen.” 6 Niin Herra perui sen.
“Ei tämäkään tapahdu”, sanoi Herra,
Herra.

Luotilanka

7 Herra näytti minulle tämän:
Katso, Herra seisoi luotisuoran muurin päällä kädessään luotilanka.
8 Ja Herra sanoi minulle: “Mitä
sinä näet, Aamos?” Minä vastasin:
“Luotilangan.” Niin Herra sanoi minulle: “Katso, minä olen laskenut
luotilangan kansani Israelin keskelle.
Minä en enää säästä sitä, vaan 9 Iisakin uhrikukkuloista tulee autioita ja
Israelin pyhäköistä raunioita. Minä
nousen miekka kädessä Jerobeamin
huonetta vastaan.”

Aamos karkotetaan Beetelistä

10 Silloin Amasja, Beetelin pappi,
lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, sanan: “Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. Maa ei kestä
kaikkea, mitä hän puhuu. 11 Aamos
on näet sanonut: ‘Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel viedään
pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta
maastaan.’”

12 Sitten Amasja sanoi Aamokselle:
“Näkijä, mene tiehesi, pakene Juudan maahan, syö leipäsi siellä ja
ennusta siellä. 13 Mutta Beetelissä
et enää saa ennustaa, sillä se on
kuninkaan pyhäkkö ja valtakunnan
temppeli.”

14 Niin Aamos vastasi Amasjalle:
“En minä ole profeetta enkä profeetanoppilas vaan karjankasvattaja ja
metsäviikunoiden viljelijä. 15 Mutta
Herra otti minut pikkukarjan
parista, ja Herra sanoi minulle:
‘Mene ja ennusta kansaani Israelia
vastaan.’

16 Kuule siis nyt Herran sana: Sinä
sanot: ‘Älä ennusta Israelia vas-
taan äläkä saarnaa Iisakin huonetta
vastaan.’
17 Sen tähden näin sanoo Herra:
Sinun vaimostasi tulee portto
tähän kaupunkiin,
sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat
miekkaan,
sinun maasi jaetaan mittanuoralla,
ja sinä itse kuolet saastaisessa
maassa.
Totisesti, Israel viedään
pakkosiirtolaisuuteen
pois omasta maastaan.”

Hedelmäkori

8 1 Herra, Herra näytti minulle
tämän: Katso, oli korillinen
kesähedelmiä. 2 Ja hän kysyi: “Mitä
sinä näet, Aamos?” Minä vasta-
sin: “Korillisen kesähedelmiä.” Niin
Herra sanoi minulle:
“Loppu tulee kansalleni Israelille,
enää en sitä säästä.
3 Valitukseksi muuttuvat palatsin
laulut sinä päivänä,
sanoo Herra, Herra.
Ruumiita on oleva paljon,
joka paikkaan heitettyjä.
Hiljaa!”

Rikkaiden ahneus ja rangaistus

4 Kuulkaa tämä, te, jotka poljette
puutteenalaisia ja tahdotte tuhota
maan köyhät. 5 Te sanotte:
“Milloin päättyy uusikuu, että
saamme myydä viljaa,
milloin sapatti, että saamme
avata vilja-aitan,
pienentää eefa-mitan,
suurentaa sekelin
ja pettää väärällä vaa'alla?
6 Näin saamme ostaa vähäosaiset
rahalla
ja köyhän kenkäparin hinnalla
ja myydä akanoita jyvinä.”
7 Herra on vannonut Jaakobin
kunnian kautta:
Totisesti, minä en ikinä unohda
yhtäkään heidän teoistaan.
8 Eikö senkaltaisesta maa vapise
ja kaikki sen asukkaat murehdi?
Eikö se kaikkineen nouse kuin Niili,
tulvi ja alene kuin Egyptin virta?

Tuomion päivä

9 Sinä päivänä tapahtuu,
sanoo Herra, Herra,
että minä annan auringon laskea
sydänpäivällä
ja pimennän maan keskellä
kirkasta päivää.
10 Minä muutan teidän juhlanne
murheeksi
ja kaikki laulunne valitusvirsiksi.
Minä vyötän säkkipuvun
kaikkien lanteille
ja teen kaljuksi jokaisen pään.
Minä aiheutan surun,
joka on kuin suru ainoasta pojasta.
Ja sen loppu on kuin katkeran
päivän loppu.

Herran sanojen kuulemisen nälkä

11 Katso, päivät tulevat,
sanoo Herra, Herra,

jolloin minä lähetän maahan
nälän –
en leivän nälkää
enkä veden janoa,
vaan Herran sanojen kuulemisen
nälän.
12 Silloin ihmiset hoippuvat
merestä mereen,
harhailevat pohjoisesta itään
etsien Herran sanaa,
mutta eivät löydä.
13 Sinä päivänä nääntyvät janoon
kauniit neitoset ja nuorukaiset,
14 nuo, jotka vannovat sen
nimeen, joka on Samarian
syntivelka.
He sanovat: “Niin totta kuin sinun
jumalasi elää, Daan,
ja niin totta kuin elävät Beerseban
menot!” –
He kaatuvat eivätkä enää nouse.

Näky Beetelin pyhäkön tuhosta

9 1 Minä näin Herran seisovan alttarin ääressä, ja hän sanoi:
Lyö pylväänpäihin, niin että
kynnykset vapisevat,
lyö ne murskaksi kaikkien
heidän päähänsä.
Loput minä surmaan miekalla,
yksikään heistä ei pääse pakoon
eikä yksikään pelastu.
2 Jos he murtautuvat tuonelaan,
sieltäkin minun käteni
heidät tempaa.
Jos he nousevat taivaaseen,
sieltä minä syöksen heidät alas.
3 Jos he kätkeytyvät Karmelin
laelle,
sieltäkin minä heidät etsin
ja tuon pois.
Jos he piiloutuvat meren pohjaan
silmieni edestä,
siellä minä käsken käärmeen
pistää heitä.
4 Jos he kulkevat vankeuteen
vihollistensa edellä,
minä käsken miekan
tappaa heidät.
Minä kiinnitän katseeni heihin,
heidän onnettomuudekseen,
en onnekseen.
5 Herra, Herra Sebaot, koskettaa
maata,
niin että se sulaa
ja kaikki sen asukkaat murehtivat.
Se nousee kaikkineen kuin Niili
ja laskee kuin Egyptin virta.
6 Hän rakentaa yläsalinsa taivaisiin
ja vahvistaa holvinsa maan ylle,
hän kutsuu meren vedet
ja vuodattaa ne maan pinnalle.
Herra on hänen nimensä.
7 Ettekö te, israelilaiset,
ole minulle kuin kuusilaiset?
sanoo Herra.
Enkö minä johdattanut israelilaisia
Egyptin maasta,
filistealaisia Kaftorista ja
aramilaisia Kiiristä?
8 Katso, Herran, Herran, silmät
ovat syntistä valtakuntaa vastaan,
ja minä hävitän sen maan pinnalta.

Kuitenkaan en Jaakobin heimoa
kokonaan hävitä,
sanoo Herra.
9 Sillä katso, minä käsken
ravistella Israelin heimoa kaikkien
kansojen seassa,
niin kuin seulalla ravistellaan,
mutta yksikään kivi ei
putoa maahan.
10 Miekkaan kuolevat kaikki minun
kansani syntiset,
nuo, jotka sanovat: “Ei
meitä saavuta,
ei meitä kohtaa onnettomuus.”

Israelin uudistus

11 Sinä päivänä minä pystytän
jälleen
Daavidin sortuneen majan.
Minä muuraan umpeen sen
halkeamat,
nostan entiselleen sen luhistuneet
kohdat
ja rakennan sen sellaiseksi kuin se
oli muinaisina päivinä.
12 Minun kansani saa omakseen
Edomin jäännöksen
ja kaikki vieraat kansat, jotka
otetaan minun nimiini,
sanoo Herra, joka tämän tekee.
13 Katso, päivät tulevat,
sanoo Herra,
jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan
ja rypäleitten polkija siemenen
kylväjän.
Silloin vuoret valuvat rypäleen
mehua,
se virtaa kaikilta kukkuloilta.
14 Silloin minä käännän kansani
Israelin kohtalon.
He rakentavat jälleen autiot
kaupungit ja asuvat niissä,
he istuttavat viinitarhoja ja
juovat niiden viiniä,
hankkivat itselleen puutarhoja ja
syövät niiden hedelmiä.
15 Minä istutan heidät heidän
omaan maahansa,
eikä heitä enää revitä irti maasta,
jonka minä olen heille antanut,
sanoo Herra, sinun Jumalasi.

OBADJAN KIRJA

Edomin ylpeys ja perikato

1 [1] Obadjan näky.
Näin sanoo Edomista
Herra, Herra:
Me olemme kuulleet sanoman
Herralta,
sanansaattaja on lähetetty
kansojen keskuuteen:
“Nouskaa, nouskaamme sotaan
sitä vastaan!”
[2] Katso, vähäiseksi minä teen sinut
kansojen joukossa,
sinusta tulee perin halveksittu.
[3] Sinun sydämesi julkeus on
pettänyt sinut,
joka asut kallion halkeamissa,
jonka asunto on korkeuksissa.
Sinä sanot sydämessäsi:
“Kuka voi syöstä minut maahan?”
[4] Vaikka kohoaisit korkealle
kuin kotka
ja tekisit pesäsi tähtien keskelle,
sieltäkin minä syöksisin sinut alas,
sanoo Herra.
[5] Jos varkaat tulisivat kimppuusi,
jos yölliset rosvot,
millaista tuhoa he tekisivätkään
sinulle!
Mutta eivätkö he varastaisi vain
sen, mitä tarvitsevat?
Jos viininkorjaajat tulisivat
luoksesi,
eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta?
[6] Mutta kuinka onkaan Eesau
tarkoin tutkittu,
hänen kätkönsä pengottu!
[7] He ovat ajaneet sinut rajalle asti,
kaikki nuo liittolaisesi.
He ovat pettäneet ja voittaneet
sinut,
nuo sinun ystäväsi.
Tarjoamasi leivän he ovat panneet
ansaksi eteesi.
Ei ole hänessä ymmärrystä.
[8] Totisesti, sinä päivänä,
sanoo Herra,
minä hävitän viisaat Edomista
ja ymmärryksen Eesaun vuorelta.
[9] Sinun sankarisi, Teeman,
kauhistuvat –
jotta viimeinenkin mies häviäisi
Eesaun vuorelta,
kaikki tapetaan.

Jaakobin onnettomuus

[10] Väkivallan tähden veljeäsi
Jaakobia kohtaan
sinut peittää häpeä ja sinut
hävitetään ikiajoiksi.
[11] Sinä päivänä, jona seisoit
sivussa,
päivänä, jona vierasmaalaiset
veivät pois hänen
rikkautensa,
kun muukalaiset tunkeutuivat
sisään hänen porteistaan
ja heittivät arpaa Jerusalemista,
sinäkin olit kuin yksi heistä.

12 Älä katso iloiten veljesi päivää,
hänen onnettomuutensa päivää.
Älä ilku Juudan lapsia
heidän tuhonsa päivänä
äläkä levittele leukojasi
heidän ahdistuksensa päivänä.
13 Älä tunkeudu sisään minun
kansani portista
heidän hätänsä päivänä.
Älä katsele iloiten, sinäkin, veljesi
onnettomuutta
hänen hätänsä päivänä.
Älä ojenna kättäsi hänen
omaisuuteensa
hänen hätänsä päivänä.
14 Älä seiso tienhaarassa
surmaamassa hänen
pelastuneitaan.
Älä luovuta hänen eloon
jääneitään
ahdingon päivänä.

Herran päivä tuo koston

15 Sillä lähellä on Herran päivä
kaikkia kansoja.
Niin kuin sinä olet tehnyt, niin
sinulle tehdään;
sinun tekosi palaavat oman
pääsi päälle.
16 Niin kuin te olette juoneet
minun pyhällä vuorellani,
niin juovat kaikki kansat ainiaan.
He juovat ja latkivat
ja ovat ikään kuin heitä ei
olisi ollutkaan.

Israelin riemuvoitto

17 Mutta Siionin vuorella
ovat pelastuneet.
Se on oleva pyhä,
ja Jaakobin heimo perii
perintönsä.
18 Jaakobin heimo on tuli
ja Joosefin heimo liekki,
mutta Eesaun heimo on kuin oljet.
Tulen liekki polttaa, nielee ne,
yksikään ei pääse pakoon
Eesaun heimosta.
Sillä Herra on puhunut.
19 Etelämaan asukkaat ottavat perinnökseen Eesaun vuoren, ja Alankomaan asukkaat filistealaisten alueen. He ottavat perinnökseen Efraimin maan ja Samarian maan, Benjaminin ja Gileadin. 20 Tästä israelilaisten joukosta pakkosiirtolaisuuteen viedyt ottavat perinnökseen kanaanilaisten alueen Sarpatiin asti. Ja Jerusalemin pakkosiirtolaiset, jotka ovat Sefaradissa, ottavat perinnökseen Etelämaan kaupungit. 21 Pelastajat nousevat Siionin vuorelle tuomitsemaan Eesaun vuorta.
Kuninkuus on oleva Herran.

JOONAN KIRJA

Joona pakenee Herran kutsua

1 [1] Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran sana: [2] "Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan, koska sen pahuus on noussut minun kasvojeni eteen." [3] Mutta Joona nousi paetakseen Herran kasvojen edestä Tarsiiseen. Hän meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähdössä sinne. Suoritettuaan laivamaksun hän astui laivaan mennäkseen siinä Tarsiiseen, pois Herran kasvojen edestä.

Joona heitetään mereen

[4] Mutta Herra heitti merelle rajun tuulen, ja merellä nousi niin ankara myrsky, että laiva uhkasi hajota. [5] Merimiehet alkoivat pelätä ja rupesivat itse kukin huutamaan avuksi jumalaansa. Keventääkseen laivaa he heittivät mereen kaiken tavaran, mitä laivassa oli. Mutta Joona oli mennyt alas laivan uumeniin ja käynyt makuulle ja nukkui nyt sikeästi. [6] Laivan päällikkö meni hänen luokseen ja sanoi: "Mitä – nukutko sinä? Nouse ja huuda avuksi jumalaasi. Ehkäpä se jumala välittää meistä, niin ettemme huku."

[7] Merimiehet sanoivat toisilleen: "Tulkaa, heitetään arpaa, että saamme tietää, kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut." He heittivät arpaa, ja arpa osui Joonaan. [8] Niin he sanoivat hänelle: "Kerrohan meille, kenen takia tämä onnettomuus on meille tullut. Millä asioilla olet ja mistä tulet? Mistä maasta ja kansasta sinä olet?" [9] Hän vastasi heille: "Minä olen heprealainen ja pelkään Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan."

[10] Silloin miehet pelästyivät kovasti ja sanoivat hänelle: "Mitä oikein oletkaan tehnyt?" Miehet näet tiesivät, että Joona pakeni Herran kasvoja, koska hän oli kertonut sen heille. [11] He sanoivat hänelle: "Mitä meidän on tehtävä sinulle, että meri tyyntyisi?" Meri näet myrskysi yhä raivokkaammin. [12] Joona vastasi heille: "Ottakaa minut ja heittäkää mereen, niin meri tyyntyy teille. Minä tiedän, että tämä ankara myrsky on kohdannut teitä minun vuokseni."

[13] Miehet soutivat voimiensa takaa päästäkseen takaisin kuivalle maalle mutta eivät onnistuneet, sillä myrsky yltyi yltymistään merellä. [14] He huusivat Herraa ja sanoivat: "Voi, Herra, älä anna meidän hukkua tämän miehen hengen tähden. Älä lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä olet Herra ja sinä teet niin

kuin itse tahdot.” 15 Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui raivostaan. 16 Miehet pelkäsivät suuresti Herraa, uhrasivat Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

Joona rukoilee kalan vatsassa ja pelastuu

2 1 Mutta Herra käski suuren kalan nielaista Joonan, ja Joona oli kalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä. 2 Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan vatsassa 3 ja sanoi:

“Minä huusin ahdistuksessani
Herraa,
ja hän vastasi minulle.
Tuonelan kohdussa minä
huusin apua,
ja sinä kuulit minun ääneni.
4 Sinä syöksit minut syvyyteen,
merten sydämeen,
ja virta ympäröi minut.
Kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi
vyöryivät ylitseni.
5 Minä ajattelin:
‘Minut on karkotettu sinun
silmiesi edestä.
Kuitenkin saan jälleen katsella
sinun pyhää temppeliäsi.’
6 Vedet saartoivat minut
sieluun saakka,
syvyys ympäröi minut,
kaislat kietoutuivat päähäni.
7 Minä vajosin alas vuorten
perustuksiin asti,
maan salvat sulkeutuivat
ylitseni ainiaaksi.
Mutta sinä nostit minut elävänä
haudasta,
Herra, minun Jumalani.
8 Kun sieluni nääntyi minussa,
minä muistin Herraa.
Rukoukseni tuli luoksesi sinun
pyhään temppeliisi.
9 Ne, jotka kunnioittavat turhia ja
tyhjänpäiväisiä jumalia,
hylkäävät armon, jota heille
tarjotaan.
10 Kiitosta laulaen minä tahdon
uhrata sinulle.
Mitä olen luvannut, sen
tahdon täyttää.
Pelastus tulee Herralta.”
11 Sitten Herra käski kalaa,
ja se oksensi Joonan
kuivalle maalle.

Joona julistaa Niinivessä

3 1 Joonalle tuli uudestaan Herran sana: 2 “Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja julista sille se sanoma, jonka minä sinulle puhun.”

3 Niin Joona nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä, laidasta laitaan kolme päivänmatkaa. 4 Joona alkoi kulkea kaupungissa ensimmäistä päivänmatkaa ja julisti kulkiessaan: “Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään.”

Kansa katuu ja saa armon

5 Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja

pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet. 6 Kun tieto tästä saavutti Niiniven kuninkaan, hän nousi valtaistuimeltaan, riisui yltään viittansa, verhoutui säkkiin ja istuutui tuhkaan. 7 Sitten hän antoi kuuluttaa Niinivessä: “Kuninkaan ja hänen ylimystensä käsky kuuluu: Älköön ihmiset älköötkä naudat, lampaat ja muut eläimet edes maistako mitään ruokaa tai juoko vettä. Älköön eläimet käykö laitumella. 8 Olkoot ihmiset ja eläimet säkkeihin puettuina ja huutakoot väkevästi Jumalan puoleen. Kääntyköön he itse kukin pois pahalta tieltään ja hylätköön väkivallan, joka tahraa heidän käsiään. 9 Kenties Jumala vielä katuu päätöstään ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme tuhoudu.”

10 Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltään, Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä toteuttanut sitä.

Joona suuttuu

4 1 Mutta Joona pahastui tästä kovin ja suuttui. 2 Hän rukoili Herraa ja sanoi: “Voi, Herra! Enkö minä sitä jo sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä kiirehdin pakenemaan Tarsiiseen. Minä näet tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja hyvin armollinen, ja että sinä kadut suunnittelemaasi onnettomuutta. 3 Ja nyt, Herra, ota minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä.” 4 Herra vastasi: “Onko oikein, että suutut?”

Herra opettaa Joonaa

5 Sitten Joona lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Hän teki sinne itselleen lehtimajan ja kävi istumaan sen sisälle varjoon, kunnes näkisi, mitä kaupungille tapahtuisi. 6 Herra Jumala antoi risiinipensaan kasvaa Joonan yläpuolelle olemaan varjona hänen päänsä päällä ja vapauttamaan hänet hänen mielipahastaan. Joona iloitsi suuresti risiinipensaasta. 7 Mutta seuraavana päivänä, aamun sarastaessa, Jumala lähetti madon kalvamaan risiinipensasta, niin että se kuivettui. 8 Auringon noustua Jumala lähetti polttavan itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että hän oli nääntymäisillään. Silloin Joona toivotti itselleen kuolemaa ja sanoi: “Parempi on minulle kuolema kuin elämä.”

9 Mutta Jumala sanoi Joonalle: “Onko oikein, että suutut risiinipensaan vuoksi?” Joona vastasi: “Oikein on, että suutuin, vaikka kuolla pitäisi!” 10 Niin Herra sanoi: “Sinä säälit risiinipensasta, josta et ole nähnyt vaivaa ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli. 11 Enkö minä sitten säälisi Niiniveä, tuota suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin 120 000

ihmistä, jotka eivät tiedä, kumpi käsi on oikea ja kumpi vasen, ja lisäksi siellä on paljon eläimiä?”

MIIKAN KIRJA

Tuomio Samarialle ja Jerusalemille

1 [1] Herran sana, joka tuli mooresetilaiselle Miikalle Jootamin, Aahaksen ja Hiskian, Juudan kuninkaiden, päivinä. Tämän näyn hän näki Samariasta ja Jerusalemista.

[2] Kuulkaa, kaikki kansat,
kuuntele tarkoin maa ja kaikki,
mitä sinussa on!
Olkoon Herra, Herra, todistaja
teitä vastaan,
Herra pyhästä temppelistään.
[3] Katso, Herra lähtee
asumuksestaan,
astuu alas ja kulkee maan
kukkuloiden yli.
[4] Vuoret sulavat hänen allaan,
ja laaksot halkeavat kuin vaha
tulen paahteessa.
Ne ovat kuin vedet,
jotka syöksyvät jyrkännettä alas.
[5] Jaakobin rikoksen tähden
tapahtuu tämä kaikki
ja Israelin heimon syntien tähden.
Mistä on peräisin Jaakobin rikos?
Eikö Samariasta!
Entä mistä Juudan uhrikukkulat?
Eivätkö Jerusalemista!
[6] Minä teen Samarian
kiviröykkiöksi kedolle,
viinitarhan istutusmaaksi.
Minä syöksen laaksoon sen kivet
ja paljastan sen perustukset.
[7] Kaikki sen veistetyt kuvat
särjetään,
kaikki sen portonpalkat
poltetaan tulessa,
kaikki sen jumalankuvat
minä hävitän.
Portonpalkoista se on ne koonnut,
ja portonpalkoiksi ne jälleen
tulevat.
[8] Tämän vuoksi tahdon valittaa
ja vaikeroida,
kulkea avojaloin ja alastomana,
virittää valituslaulun kuin sakaalit,
suruhuudon kuin strutsit.
[9] Sillä parantumaton on
Samarian haava.
Se ulottuu Juudaan asti,
se tulee minun kansani porttiin,
aina Jerusalemiin asti.
[10] Älkää ilmoittako sitä Gatissa,
älkää lainkaan itkekö.
Beet-Leafrassa minä kieriskelen
tuhkassa.
[11] Lähde matkaan, Saafirin
asujatar,
alasti ja häväistynä!
Ei lähde liikkeelle Saananin
asujatar.
Beet-Eeselin valitus riistää teiltä
turvapaikan.
[12] Tuskaisesti odottaa hyvää
Maarotin asujatar.
Mutta Herralta tulee onnettomuus
Jerusalemin portille.

13 Valjasta hevoset vaunujen
eteen,
Laakiin asujatar.
Tytär Siionin synnin alku olet sinä,
sillä sinussa tavattiin Israelin
rikokset.
14 Sen tähden sinä annat
erojaislahjoja
Mooreset-Gatille.
Aksibin talot tuottavat
pettymyksen Israelin
kuninkaille.
15 Minä tuon vieläkin perijän
sinulle,
Maaresan asujatar.
Adullamiin asti kulkee Israelin
kunnia.
16 Tytär Siion, leikkaa hiuksesi,
ajele pääsi kaljuksi lastesi tähden,
jotka olivat sinun ilosi.
Ajele pääsi laajalti kaljuksi kuin
korppikotkalla,
sillä he kulkevat luotasi
pakkosiirtolaisuuteen.

Voi-huuto aiheille sortajille

2 1 Voi niitä, jotka miettivät
turmiota
ja valmistelevat pahaa vuoteillaan!
Aamun valjettua he sen
toteuttavat,
sillä heillä on siihen valta.
2 He himoitsevat peltoja ja
anastavat ne,
taloja ja ottavat ne haltuunsa.
He tekevät väkivaltaa miehelle
ja hänen talolleen,
miehelle ja hänen perintöosalleen.
3 Sen tähden, näin sanoo Herra:
“Katso, minä mietin
onnettomuutta tälle
kansalle.
Siitä ette saa irti kaulaanne,
ettekä voi ylväästi astella.
Se on oleva paha aika.
4 Sinä päivänä teistä viritetään
pilkkalaulu,
sepitetään valitusvirsi,
jossa sanotaan:
‘Meidät on perin hävitetty,
hän muuttaa kansani perintöosan.
Miksi hän ottaa sen minulta pois
ja jakaa peltomme luopioille?’
5 Sen tähden sinulla ei ole ketään,
joka heittäisi arpaa maaosuudesta
Herran seurakunnassa.
6 ‘Älkää saarnatko’, he saarnaavat,
‘ei sellaisista saa saarnata,
eikö jo lopu häpäiseminen?’
7 Onko tämä Jaakobin
heimon puhetta?
Onko Herra äkkipikainen?
Tällaisiako ovat hänen tekonsa?
Eivätkö minun puheeni ole hyvät
sitä kohtaan, joka vaeltaa oikein?
8 Mutta aikoja sitten on
minun kansani
toiminut kuin vihollinen.
Vaatteiden päältä te riistätte viitan
niiltä, jotka kulkevat luottavaisesti,
jotka ovat palanneet sodasta.
9 Minun kansani naiset te
ajatte pois
kodeistaan, jotka ovat
heidän ilonsa.

Heidän pieniltä lapsiltaan
te riistätte
minun ihanuuteni ainiaaksi.
10 Nouskaa ja lähtekää pois!
Tässä ei ole leposijaa saastutuksen
tähden,
joka on tuottanut turmion,
parantumattoman turmion.
11 Jos tulisi mies, joka tuulta
tavoittelisi
ja petollisuudessaan valehtelisi:
'Minä saarnaan sinulle viinistä
ja väkijuomasta',
siinä olisi saarnaaja tälle kansalle.

Herra kokoaa kansansa

12 Totisesti, minä kokoan
sinut, Jaakob,
minä kerään tarkoin Israelin
jäännöksen.
Minä saatan heidät yhteen kuin
lampaat tarhaan,
kuin lauman laitumelleen,
on oleva ihmisten kohina.
13 Tien raivaaja käy heidän
edellään.
He raivaavat tiensä,
kulkevat portille ja lähtevät
siitä ulos.
Heidän kuninkaansa kulkee
heidän edellään,
ja Herra on heidän johtajanaan."

Tuomio päämiesten ja profeettojen vääryydelle

3 1 Minä sanoin:
Kuulkaahan, Jaakobin
päämiehet
ja Israelin heimon johtajat!
Eikö ole teidän asianne
tuntea oikeus?
2 Te vihaatte hyvää
ja rakastatte pahaa,
raastatte ihmisiltä nahan päältä
ja lihan luista?
3 He syövät minun kansani lihan
ja nylkevät nahan heidän päältään,
murskaavat heidän luunsa,
paloittelevat heidät kuin pataan,
kuin lihan kattilaan.
4 Kerran he huutavat
Herran puoleen,
mutta hän ei vastaa heille.
Silloin hän kätkee heiltä kasvonsa,
koska he ovat tehneet
pahoja töitä.
5 Näin sanoo Herra profeetoista,
jotka eksyttävät minun kansaani,
jotka huutavat: "Rauha teille!",
kun heidän hampaissaan on
purtavaa,
mutta julistavat pyhän sodan
sille, joka ei anna mitään
heidän suuhunsa.
6 Tämän vuoksi teille tulee yö,
vailla näkyjä,
teille tulee pimeys, vailla
ennustelua.
Näiltä profeetoilta laskee aurinko,
ja päivä pimenee heiltä.
7 Näkijät joutuvat häpeään,
ennustelijoiden kasvot
kalpenevat.
Kaikki he peittävät partansa,
sillä Jumalan vastausta ei tule.
8 Mutta minä olen täynnä voimaa,

Herran Henkeä, oikeutta ja
väkevyyttä
ilmoittaakseni Jaakobille
sen rikokset
ja Israelille sen synnit.
9 Kuulkaa tämä, Jaakobin heimon
päämiehet
ja Israelin heimon johtajat,
te, jotka inhoatte oikeutta
ja väännätte vääräksi kaiken,
mikä on oikeaa,
10 te, jotka rakennatte Siionia
veriteoilla
ja Jerusalemia vääryydellä.
11 Sen päämiehet jakavat oikeutta
lahjuksia vastaan,
papit opettavat maksusta,
ja profeetat ennustavat rahasta.
Kuitenkin he turvautuvat
Herraan sanoen:
"Eikö Herra ole meidän
keskellämme?
Ei meille tule onnettomuutta."
12 Siitä syystä, teidän tähtenne,
Siion kynnetään pelloksi,
Jerusalemista tulee kiviraunio
ja temppelivuoresta metsäinen
kukkula.

Tuleva rauhan valtakunta

4 1 Päivien lopulla Herran
temppelin vuori
seisoo lujana ylimpänä vuorista,
korkeimpana kukkuloista,
ja kansat virtaavat sinne.
2 Monet kansat lähtevät
liikkeelle sanoen:
"Tulkaa, nouskaamme Herran
vuorelle,
Jaakobin Jumalan huoneeseen,
että hän opettaisi meille teitään
ja me vaeltaisimme hänen
polkujaan.
Sillä Siionista lähtee opetus,
Jerusalemista Herran sana."
3 Hän tuomitsee monien
kansojen kesken,
hän säätää oikeutta väkeville
kansoille,
kaukaisiin maihin saakka.
Ne takovat miekkansa auranteriksi
ja keihäänsä oksaveitsiksi.
Kansa ei nosta miekkaa
kansaa vastaan,
eivätkä ne enää opettele sotaa.
4 Jokainen istuu oman
viiniköynnöksensä alla
ja viikunapuunsa alla kenenkään
säikyttämättä.
Sillä Herran Sebaotin suu
on puhunut.
5 Kaikki kansat vaeltavat
kukin oman jumalansa nimessä.
Me vaellamme Herran,
Jumalamme, nimessä
aina ja ikuisesti.
6 Sinä päivänä, sanoo Herra,
minä tahdon koota ontuvat
ja tuoda yhteen hajalle ajetut
ja ne, joille olin tuottanut
onnettomuuden.
7 Minä teen ontuvista jäljelle
jääneiden joukon
ja kauas viedyistä väkevän kansan.

Herra on oleva heidän
kuninkaansa Siionin vuorella
nyt ja iankaikkisesti.
8 Ja sinä Karjatorni,
tytär Siionin kukkula!
Sinun luoksesi on tuleva,
on saapuva entinen valta,
tytär Jerusalemin kuninkuus.

Siion joutuu pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin

9 Ja nyt! Miksi huudat niin kovasti?
Eikö sinulla ole kuningasta,
onko sinulta kadonnut
neuvonantaja,
kun tuska valtaa sinut kuin
synnyttäjän?
10 Vääntelehdi ja voihki,
tytär Siion,
kuin synnyttäjä,
sillä nyt sinun on lähdettävä
kaupungista,
asuttava kedolla ja mentävä
Baabeliin asti.
Siellä sinut pelastetaan,
siellä Herra lunastaa sinut
vihamiestesi käsistä.
11 Nyt sinua vastaan kokoontuvat
monet kansat sanoen:
"Saastutettakoon se!
Katselkoot silmämme Siionin
häpeää!"
12 Mutta he eivät tunne Herran
ajatuksia
eivätkä ymmärrä hänen
suunnitelmaansa,
sillä hän kokoaa heidät kuin
lyhteet puimatantereelle.
13 Nouse ja pui, tytär Siion,
sillä minä annan sinulle
rautaiset sarvet,
minä annan vaskiset sorkat,
ja sinä murskaat monet kansat.
Minä vihin Herralle, tuhon omaksi,
heidän väärän voittonsa,
kaiken maan Herralle heidän
rikkautensa.
14 Nyt kokoa joukkosi, sotajoukon
tytär!
Meitä piiritetään,
he lyövät kepillä poskelle
Israelin tuomaria.

Messias on lähtöisin Beetlehemistä

5 1 Mutta sinä, Beetlehem Efrata,
joka olet vähäinen olemaan
Juudan sukujen joukossa,
sinusta tulee minulle hän,
joka on oleva hallitsija Israelissa,
jonka alkuperä on
muinaisuudesta,
iankaikkisista ajoista.
2 Sen tähden hän antaa heidät
alttiiksi siihen aikaan asti,
jolloin synnyttäjä synnyttää.
Silloin jäljelle jääneet hänen
veljistään
palaavat israelilaisten luo.
3 Hän astuu esiin ja kaitsee heitä
Herran voimassa,
Herran, Jumalansa, nimen
ylhäisessä voimassa.
He asuvat rauhassa, sillä hän
on silloin suuri
aina maan ääriin saakka.
4 Ja hän on oleva rauha.
Jos Assur hyökkää maahamme,

jos se tunkeutuu palatseihimme,
me asetamme sitä vastaan
seitsemän paimenta
ja kahdeksan kansanjohtajaa.
5 He kaitsevat miekalla Assurin
maata,
Nimrodin maata sen omien
porttien luona.
Hän pelastaa meidät Assurin
vallasta,
jos se hyökkää meidän
maahamme,
jos se astuu meidän alueellemme.
6 Jaakobin jäännös on oleva
monien kansojen keskellä
kuin kaste, joka tulee Herralta,
kuin sadekuuro ruohikolle.
Ei se viivy kenenkään vuoksi,
ei se odota ihmisiä.
7 Jaakobin jäännös kansojen
joukossa,
monien kansojen keskellä,
on kuin leijona metsän eläinten
joukossa,
kuin nuori leijona
lammaslaumojen keskellä.
Jos se hyökkää ja tallaa maahan
ja raatelee, ei pelastajaa ole.
8 Kohotkoon kätesi vihollisiasi
vastaan,
kaikki vihamiehesi joutukoot
tuhoon.

Herra hävittää epäjumalanpalveluksen

9 Sinä päivänä tapahtuu,
sanoo Herra,
että minä hävitän sinulta hevosesi
ja tuhoan sinun vaunusi.
10 Minä hävitän sinun maasi
kaupungit
ja hajotan maahan kaikki
linnoituksesi.
11 Minä hävitän taikakalut
käsistäsi,
eikä sinulla enää ole
ennustelijoita.
12 Minä hävitän sinun veistetyt
kuvasi
ja sinun patsaasi,
etkä sinä enää kumarru
palvomaan kättesi tekoa.
13 Minä revin juurineen
asera-tarhat sinun keskeltäsi
ja tuhoan sinun kaupunkisi.
14 Vihassa, tulisessa vihassa,
minä kostan
kansoille, jotka eivät minua
kuulleet.

Herra käy oikeutta kansansa kanssa

6 1 Kuulkaa, mitä Herra sanoo:
Nouse ja käy oikeutta
vuorten kuullen,
kukkulat kuulkoot sinun äänesi.
2 Kuulkaa Herran oikeudenkäyntiä,
te vuoret,
ikiaikaiset maan perustukset.
Sillä Herralla on riita-asia
kansaansa vastaan,
Israelin kanssa hän käy oikeutta:
3 Minun kansani, mitä olen
sinulle tehnyt,
millä olen sinut väsyttänyt;
vastaa minulle!
4 Minä toin sinut pois Egyptin
maasta,

orjuuden pesästä sinut lunastin.
Minä lähetin Mooseksen
kulkemaan sinun edelläsi,
ja Aaronin ja Mirjamin.
5 Muista, kansani,
mitä oli mielessä Baalakilla,
Mooabin kuninkaalla,
ja mitä Bileam, Beorin poika,
hänelle vastasi.
Muista vaellustasi Sittimistä
aina Gilgaliin asti,
että käsittäisit Herran vanhurskaat
teot.

Mitä Herra vaatii ihmiseltä?

6 Mitä otan mukaani, kun käyn
Herran eteen,
kumarrun korkeuden Jumalan
eteen?
Käynkö hänen eteensä
polttouhreja tuoden,
vuoden vanhoja vasikoita?
7 Ovatko Herralle mieleen
tuhannet pässit,
kymmenettuhannet öljyvirrat?
Annanko esikoisen rikoksestani,
ruumiini hedelmän sieluni
syntiuhriksi?
8 Hän on ilmoittanut sinulle,
ihminen, mikä on hyvää.
Mitä muuta Herra sinulta vaatii,
kuin että teet sitä, mikä on oikein,
rakastat laupeutta
ja vaellat nöyrästi Jumalasi
edessä?
9 Herran ääni huutaa kaupungille:
– se, jolla on ymmärrystä, pelkää
sinun nimeäsi –
Totelkaa vitsaa ja häntä, joka
on sen määrännyt.

Vääryys vie siunauksen

10 Vieläkö ovat jumalattoman
talossa
vääryyden aarteet
ja vajaa, kirottu eefa-mitta?
11 Olisinko minä puhdas, jos
minulla olisi väärä vaaka
ja kukkarossa petolliset
punnukset?
12 Kaupungin rikkaat uhkuvat
väkivaltaa,
sen asukkaat puhuvat valhetta,
kieli heidän suussaan on
pelkkää petosta.
13 Niinpä minäkin lyön sinua
sairaudella,
teen sinut autioksi syntiesi tähden.
14 Sinä syöt, mutta et tule
kylläiseksi,
ja vatsassasi on tyhjyys.
Mitä otat talteen, sitä et
voi varjella,
ja minkä varjelet, sen minä annan
alttiiksi miekalle.
15 Sinä kylvät, mutta et leikkaa.
Sinä poljet oliiveja, mutta et
voitele itseäsi öljyllä,
viinirypäleitä, mutta et juo viiniä.
16 Mutta Omrin säädöksiä
noudatetaan
ja kaikkia Ahabin suvun tekoja
jäljitellään.
Heidän neuvojensa mukaan
te vaellatte.

Sen vuoksi minä teen
sinut autioksi
ja jätän asukkaasi pilkattaviksi.
Te saatte kantaa kansani
häväistyksen.

Vääryys vie sekasortoon

7 [1] Voi minua,
sillä minun käy kuin
hedelmänkorjuussa,
kuin viinisadon jälkikorjuussa:
ei ole rypälettä syödäkseni,
ei varhaisviikunaa, jota sieluni
kaipaa.
[2] Poissa ovat hurskaat maasta,
ei ole oikeamielistä ihmisten
seassa.
Kaikki väijyvät verta,
pyydystävät verkolla toisiaan.
[3] Pahantekoon kaksin käsin
yhteiseksi hyödyksi!
Päämies vaatii ja tuomari
tuomitsee maksusta –
mahtava puhuu julki sielunsa
himon.
Näin he punovat juoniaan.
[4] Paras heistä on kuin
orjantappura,
oikeamielisin pahempi kuin
okainen aita.
Tähystäjiesi ilmoittama koston
päivä kohtaa sinua.
Silloin he joutuvat sekasortoon.
[5] Älkää uskoko ystävää,
älkää luottako uskottuun.
Vaimolta, joka sylissäsi lepää,
vartioi suusi ovet.
[6] Sillä poika halveksii isää,
tytär nousee äitiään vastaan,
miniä anoppiaan vastaan.
Ihmisen vihamiehiä ovat hänen
perheensä jäsenet.

Langennut kansa saa armon

[7] Mutta minä kohotan katseeni
Herraan,
odotan pelastukseni Jumalaa.
Minun Jumalani kuulee minua.
[8] Älä iloitse minusta, viholliskansa!
Vaikka olen kaatunut,
minä nousen.
Vaikka istun pimeydessä,
Herra on minun valoni.
[9] Minä kannan nyt Herran vihaa,
sillä olen tehnyt syntiä
häntä vastaan.
Mutta vielä hän ajaa minun asiani
ja hankkii minulle oikeuden.
Hän tuo minut ulos valoon;
minä saan nähdä hänen
vanhurskautensa.
[10] Viholliskansa saa sen nähdä,
ja häpeä peittää sen.
Sanoihan se minulle:
“Missä on Herra, sinun Jumalasi?”
Minun silmäni saavat katsella sitä,
kun se joutuu tallattavaksi
kuin katujen loka.
[11] Tulee päivä, jolloin sinun
muurisi rakennetaan;
sinä päivänä raja on kaukana.
[12] Sinä päivänä tullaan luoksesi
Assurista ja Maasorin
kaupungeista,
Maasorista aina Eufratvirtaan,

merestä mereen, vuoresta
vuoreen.
13 Ja maa tulee autioksi
asukkaittensa tähden,
heidän töittensä hedelmän vuoksi.
14 Kaitse kansaasi sauvallasi,
perintölaumaasi,
joka asuu erillään metsässä,
keskellä Karmelia.
Käyköot he laitumella Baasanissa
ja Gileadissa
niin kuin muinaisina päivinä.
15 Niin kuin lähtönne päivinä
Egyptin maasta
minä annan teidän nähdä ihmeitä.
16 Sen näkevät kansat ja joutuvat
häpeään
kaikessa väkevyydessään.
He panevat käden suulleen,
heidän korvansa tulevat kuuroiksi.
17 He nuolevat tomua
kuin käärme,
kuin maan matelijat.
Vavisten he tulevat ulos
varustuksistaan,
Herraa, meidän Jumalaamme,
he lähestyvät kauhuissaan,
he pelkäävät sinua.
18 Kuka on Jumala, sellainen
kuin sinä,
joka annat anteeksi pahat teot
perintösi jäännökselle
ja jätät rankaisematta heidän
rikoksensa?
Ei hän pidä vihaa iäti,
sillä hän haluaa olla armollinen.
19 Hän armahtaa meitä jälleen,
polkee maahan meidän
pahat tekomme.
Sinä heität meren syvyyteen
kaikki heidän syntinsä.
20 Sinä osoitat Jaakobille
uskollisuutta,
Abrahamille armoa,
niin kuin olet isillemme vannonut
muinaisista päivistä alkaen.

NAHUMIN KIRJA

Jumalan tuomio ja armo

1 [1] Ennustus Niinivestä.
Elkosilaisen Nahumin näyn kirja.
[2] Herra on kiivas Jumala, hän
on kostaja.
Herra kostaa, hän on täynnä vihaa.
Herra kostaa vihollisilleen
ja pitää vihaa vihamiehilleen.
[3] Herra on pitkämielinen ja
suuri voimassaan,
ei Herra jätä rankaisematta.
Myrskyssä ja rajuilmassa käy
hänen tiensä,
pilvi on hänen jalkojensa tomu.
[4] Hän nuhtelee merta ja
kuivattaa sen,
hän antaa kaikkien virtojen ehtyä.
Baasan ja Karmel kuihtuvat,
myös Libanonin kukoistus kuihtuu.
[5] Vuoret järkkyvät hänen
edessään,
kukkulat sulavat.
Hänen kasvojensa voimasta
kohoaa maa,
maanpiiri ja kaikki sen asukkaat.
[6] Kuka voi seisoa hänen
kiivautensa edessä
ja kuka kestää hänen vihansa
hehkua?
Hänen vihastuksensa purkautuu
kuin tuli,
kalliot halkeavat hänen edessään.
[7] Hyvä on Herra,
turvapaikka ahdistuksen päivänä.
Hän tuntee ne, jotka häneen
turvaavat,
[8] mutta vyöryvällä tulvalla
hän tekee siitä paikasta lopun.
Vihamiehiään hän ahdistaa
pimeydellä.

Tuomio Niinivelle, lupaus Juudalle

[9] Mitä te juonittelette
Herraa vastaan?
Hän kyllä tekee teistä lopun;
ei nouse ahdistus kahta kertaa.
[10] Sillä vaikka he olisivat
yhteen kietoutuneita kuin
orjantappurat
ja yhtä märkiä viinistä kuin
heidän viininsä,
tuli syö heidät kokonaan kuin
kuivat oljet.
[11] Sinusta on lähtöisin se,
jolla on paha mielessä
Herraa vastaan,
kelvoton neuvonantaja!
[12] Näin sanoo Herra:
Kuinka voimakkaita ja
monilukuisia he ovatkin,
heidät niitetään pois, ja he
häviävät.
Mutta jos minä olenkin
vaivannut sinua,
en minä sinua enää vaivaa.
[13] Ja nyt,
minä murran hänen ikeensä
sinun päältäsi

ja katkaisen sinun kahleesi.
14 Mutta sinusta Herra on
antanut käskyn:
Enää ei kasva nimellesi siementä.
Jumalasi huoneesta minä hävitän
veistetyt ja valetut kuvat.
Minä hankin sinulle haudan,
sillä sinä olet rauennut tyhjiin.

Niiniven hävitys

2 1 Katso, jo ovat vuorilla
ilosanoman tuojan jalat,
hänen, joka kuuluttaa rauhaa:
“Juhli, Juuda, juhliasi,
täytä lupauksesi,
sillä enää ei tuo kelvoton
tule kimppuusi.
Hänet on kokonaan tuhottu.”
2 Hajottaja hyökkää sinua
vastaan, Niinive!
Vartioi varustuksia,
tähystä tietä,
vyötä kupeesi,
jännitä koko voimasi!
3 Herra palauttaa entiselleen
Jaakobin suuruuden,
niin myös Israelin suuruuden,
vaikka ryöstäjät ovat niitä
ryöstäneet
ja turmelleet niiden
viiniköynnökset.
4 Hänen sankariensa kilvet
hohtavat punaisina,
soturit ovat purppurapukuiset.
Teräksen tulta säihkyvät
sotavaunut
hänen varustautumisensa
päivänä,
ja sypressikeihäät heiluvat.
5 Sotavaunut ajavat hurjasti
kaduilla,
syöksyvät toreilla sinne ja tänne.
Ne ovat näöltään kuin soihdut,
ne kiitävät kuin salamat.
6 Hän muistaa ylimyksensä.
He kompastelevat kulkiessaan,
kiiruhtavat kaupungin muurille.
Suojakatos on pantu kuntoon,
7 virranpuoleiset portit on avattu.
Palatsi menehtyy pelkoon.
8 Päätös on tullut:
hänet on paljastettu ja viety pois.
Kaupungissa orjattaret
huokailevat,
uikuttavat kuin kyyhkyset,
takovat rintaansa.
9 Niinive on ollut kuin veden
täyttämä lammikko
päiviensä alusta alkaen,
mutta nyt vesi pakenee.
“Seis! Pysähtykää!”
Mutta yksikään ei käänny takaisin.
10 Ryöstäkää hopeaa, ryöstäkää
kultaa!
Loppumattomat ovat aarteet,
runsain määrin kaikenlaisia
kalleuksia.
11 Tyhjänä, typötyhjänä,
hävitettynä!
Sydän raukeaa, polvet tutisevat,
kaikkien lanteet vapisevat,
kaikkien kasvot kalpenevat.
12 Missä on nyt leijonien
makuusija,
nuorten leijonien riistamaa,

jossa leijona kuljeskeli
naarasleijonineen
ja leijonanpentuineen kenenkään
pelottelematta?
13 Leijona raateli, mitä sen
pennut tarvitsivat,
ja surmasi naarasleijonilleen,
täytti luolansa saaliilla
ja asuinsijansa raatelemillaan.
14 Katso, minä käyn sinun
kimppuusi,
sanoo Herra Sebaot.
Minä poltan sinun sotavaunusi,
savuksi taivaalle,
nuoret leijonasi syö miekka.
Minä teen lopun maan päältä
sinun raatelustasi,
enää ei kuulla sanansaattajiesi
ääntä.

Verivelkojen kaupunki häpäistään

3 1 Voi veristä kaupunkia,
joka on täynnä valhetta,
tulvillaan väkivaltaa.
Ei taukoa raatelu!
2 Kuuntele!
Ruoskat läiskyvät,
pyörät ryskyvät,
hevoset kiitävät,
vaunut hyppivät,
3 ratsumiehet rynnäköivät,
miekat välkkyvät,
keihäät salamoivat.
Paljon on kaatuneita,
läjittäin raatoja,
loputtomiin ruumiita!
Ruumiisiin kompastellaan.
4 Tämä tapahtuu tuon porton
suuren haureuden tähden,
ihanan ja suloisen, taitavan
velhottaren,
joka myi kansakunnat
haureudellaan,
sukukunnat velhouksillaan.
5 Katso, minä käyn sinun
kimppuusi,
sanoo Herra Sebaot,
nostan vaatteesi liepeet
kasvojesi yli
ja näytän kansoille alastomuutesi,
valtakunnille häpeäsi.
6 Minä viskaan saastaa sinun
päällesi,
häpäisen sinut ja asetan sinut
kaikkien katseltavaksi.
7 Kaikki, jotka näkevät sinut,
pakenevat luotasi sanoen:
”Hävitetty on Niinive!
Kuka sitä surkuttelisi?
Mistä etsisin sinulle lohduttajia?”

Niiniven tuho on lopullinen

8 Oletko sinä parempi kuin
Noo-Aamon,
joka istui hallitsijana virtojen
varsilla
vetten ympäröimänä,
jolla oli virta varustuksena
ja virta muurina?
9 Kuus oli sen väkevyytenä
ja egyptiläiset, joilla ei
ollut määrää.
Puut ja libyalaiset olivat sinun
tukenasi.

10 Mutta myös Noo-Aamon kulki
pakkosiirtolaisuuteen
vangiksi otettuna.
Sen pienet lapset murskattiin
kaikkien katujen kulmissa,
sen ylhäisistä miehistä heitettiin
arpaa,
kaikki sen mahtimiehet pantiin
kahleisiin.
11 Myös sinä olet juopuva,
sinä vaivut pimeyteen.
Myös sinä etsit suojaa
vihamiehen uhatessa.
12 Kaikki sinun linnoituksesi
ovat viikunapuita,
joissa on varhaisviikunoita:
jos niitä ravistellaan,
viikunat putoavat syöjän suuhun.
13 Sotaväkesi on naisia sinun
keskelläsi.
Selkoselällään ovat vihamiehillesi
maasi portit.
Tuli on kuluttanut salpasi.
14 Ammenna vettä piirityksen
varalta,
vahvista varustuksiasi.
Astu liejuun,
polje savea,
tartu tiilimuottiin.
15 Siinä sinut kuluttaa tuli,
miekka sinut tuhoaa.
Se syö sinut niin kuin syövät
sirkantoukat,
vaikka lisääntyisit kuin
sirkantoukat,
vaikka lisääntyisit heinäsirkkojen
tavoin.
16 Taivaan tähtiä lukuisammiksi
sinä olet tehnyt kauppiaasi.
Heinäsirkkoina he ryöstävät
ja lentävät pois.
17 Virkamiehesi ovat kuin
heinäsirkat,
kirjurisi ovat kuin sirkkaparvi,
joka asettuu kiviaidalle kylmänä
päivänä.
Auringon noustua ne lentävät
pois,
eikä kukaan tiedä paikkaa,
missä ne ovat.
18 Sinun paimenesi ovat
vaipuneet uneen,
Assurin kuningas,
ylimyksesi ovat nukahtaneet.
Sinun väkesi on hajaantunut
vuorille,
eikä ole kuka heidät kokoaisi.
19 Ei ole lievitystä vammallesi,
parantumaton on sinun haavasi.
Kaikki, jotka sinusta kuulevat,
lyövät käsiään yhteen sinun
vuoksesi.
Sillä ketä ei olisi kohdannut
sinun pahuutesi kaiken aikaa?

HABAKUKIN KIRJA

Profeetan valitus: miksi Jumala sallii vääryyden?

1 [1] Sanoma, jonka profeetta Habakuk sai näyssä.
[2] Kuinka kauan, Herra, minun
täytyy huutaa apua,
etkä sinä kuule,
huutaa sinulle: "Väkivaltaa!"
etkä sinä pelasta?
[3] Miksi annat minun nähdä
vääryyttä?
Miksi katselet vaiti pahantekoa?
Edessäni on hävitystä ja väkivaltaa.
On syntynyt riita, on noussut
vihanpito.
[4] Sen tähden laki on heikko
eikä oikeus milloinkaan toteudu.
Jumalaton saartaa vanhurskasta,
sen tähden oikeus vääristyy.

Jumalan vastaus: kaldealaiset tulevat rankaisijoiksi

[5] Katsokaa kansoja, katselkaa,
kauhistukaa ja ihmetelkää,
sillä minä teen teidän päivinänne
teon,
jota ette uskoisi, jos siitä
kerrottaisiin.
[6] Sillä katso, minä panen liikkeelle
kaldealaiset,
tuiman ja rajun kansan,
joka kulkee laajalti maassa
ja ottaa omakseen asuinsijat,
jotka eivät sille kuulu.
[7] Se on kauhea ja pelottava,
se määrää itse oikeutensa
ja valtansa.
[8] Panttereita nopeammat ovat
sen hevoset,
ne ovat ärhäkämpiä kuin
sudet illoin.
Sen ratsut kiitävät,
kaukaa tulevat sen ratsumiehet
kiitäen kuin kotka,
joka syöksyy syömään saalistaan.
[9] Sen koko joukko tulee
väkivallan tekoon,
he kulkevat vääjäämättä
eteenpäin.
He kokoavat vankeja kuin hiekkaa.
[10] Kuninkaita se kansa pitää
pilkkanaan,
ruhtinaat ovat sille naurun aihe.
Se nauraa kaikille linnoituksille,
kasaa maata valliksi ja
valloittaa ne.
[11] Sitten se kiitää tuulena ja
jatkaa kulkuaan,
mutta joutuu syynalaiseksi, tuo,
jonka jumalana on oma voima.

Profeetan valitus: Herra, miksi sinä vaikenet?

[12] Etkö sinä, Herra, ole ollut
ikiajoista asti?
Minun pyhä Jumalani, me
emme kuole.
Sinä, Herra, olet pannut tämän
tuomioksi,
sinä, kallio, olet asettanut tämän
kuritukseksi.

13 Sinun silmäsi ovat puhtaat,
sinä et voi katsoa pahaa,
et katsella vääryyttä.
Minkä tähden sinä katselet
vaieten petollisia,
kun jumalaton nielee
hurskaampansa?
14 Sinä teet ihmiset meren
kalojen kaltaisiksi,
kuin matelijoiksi, joilla ei ole
hallitsijaa.
15 Se kansa nostaa heidät kaikki
ylös koukulla,
vetää heidät verkkoonsa
ja kokoaa heidät pyydykseensä.
Sen tähden se iloitsee ja
riemuitsee.
16 Sen tähden se uhraa verkolleen
ja polttaa suitsuketta
pyydykselleen.
Niiden ansiosta sen osuus
on rasvainen
ja sen ruoka mehevää.
17 Saako se yhä tyhjentää
verkkonsa,
surmata kansoja säälimättä?

Jumalan vastaus: vanhurskas elää uskostaan

2 1 Minä seison vartiopaikallani,
asetun torniin ja tähystän
nähdäkseni, mitä hän minulle
puhuu,
minkälaisen vastauksen saan
valitukseeni.
2 Herra vastasi minulle näillä
sanoilla:
"Kirjoita näky ja piirrä se
selvästi tauluihin,
niin että sen voi juostessakin
lukea."
3 Näky odottaa vielä aikaansa,
mutta se rientää päämääräänsä
eikä petä.
Jos se viipyy, odota sitä,
sillä varmasti se toteutuu
eikä myöhästy.
4 Katso, tuon miehen sielu on
paisunut, se ei ole vilpitön.
Mutta vanhurskas elää uskostaan.

Voi-huudot sortajille

5 Niin, viini on petollista.
Hän on röyhkeä mies,
mutta hän ei tule kestämään.
Hän kyllä levittää kitansa
kuin tuonela
ja on kyltymätön kuin kuolema,
hän kokoaa omakseen
kaikki kansat
ja haalii itselleen kaikki
kansakunnat.
6 Mutta ne kaikki keksivät hänestä
sananparren,
pilkallisen arvoituksen.
He sanovat: "Voi sitä,
joka hankkii paljon omaisuutta,
joka ei hänelle kuulu
– kuinkahan pitkäksi aikaa –
ja kasaa itselleen pantteja!
7 Eivätkö äkkiä nouse sinun
velkojasi,
eivätkö herää ne, jotka saavat
sinut vapisemaan?
Sinä joudut heidän
ryöstettäväkseen.

[8] Niin kuin sinä ryöstit monia
kansakuntia,
niin ryöstävät sinua kaikki jäljelle
jääneet kansat
vuodatetun ihmisveren ja
väkivallan tähden, joka
on tehty maalle,
kaupungille ja kaikille sen
asukkaille.
[9] Voi sitä, joka kiskoo väärää
voittoa oman talonsa
hyväksi
tehdäkseen pesänsä korkealle,
pelastuakseen kovan onnen
kourista!
[10] Sinä olet hankkeillasi tuottanut
häpeää huoneellesi,
kun tuhosit paljon kansoja,
ja niin olet tehnyt pahaa itsellesi.
[11] Sillä kivi seinästä huutaa
ja hirsi katosta vastaa.
[12] Voi sitä, joka rakentaa
kaupungin veriteoin,
perustaa kaupungin vääryyttä
käyttäen!
[13] Katso, eikö tule Herralta
Sebaotilta se,
että kansat näkevät vaivaa
tulen hyväksi
ja kansakunnat väsyttävät itseään
tyhjän vuoksi?
[14] Maa on oleva täynnä Herran
kunnian tuntemista,
niin kuin vedet peittävät meren.
[15] Voi sinua, joka juotat
lähimmäisesi,
sekoitat juomaan myrkkyäsi ja
juovutat hänet
nähdäksesi hänen
alastomuutensa.
[16] Sinä saat kylliksesi häpeää,
et kunniaa.
Juo sinäkin ja paljasta
ympärileikkaamattomuutesi.
Sinunkin kohdallesi kiertyy Herran
oikean käden malja,
kunniasi peittyy häpeään.
[17] Sinut peittää Libanonille
tekemäsi väkivalta,
samanlainen hävitys, jolla säikytit
sen eläimet,
vuodatetun ihmisveren tähden
ja väkivallan tähden, jota on
tehty maalle,
kaupungille ja kaikille sen
asukkaille.
[18] Mitä hyötyä on veistetystä
kuvasta,
siitä, että sen valmistaja
veistää sen?
Onko hyötyä valetusta kuvasta,
valheen opettajasta,
vaikka sen valmistaja luottaa
siihen.
Hän tekee mykkiä epäjumalia!
[19] Voi sitä, joka sanoo puulle:
‘Herää!’
ja mykälle kivelle: ‘Nouse!’
Sellainenko opettaisi?
Katso, kullalla ja hopealla se
on silattu,
mutta ei siinä mitään henkeä ole.

20 Herra on pyhässä
temppelissään,
vaietkoon hänen edessään
koko maa.”

Profeetan rukous ja ylistys

3 1 Profeetta Habakukin rukous
valitusvirren tapaan.
2 Herra, minä olen kuullut
sinulta sanoman,
ja minä pelkään, Herra.
Herätä tekosi eloon jo
näinä vuosina,
tee se jo näinä vuosina tunnetuksi.
Vihastuessasi muista laupeuttasi.
3 Jumala tulee Teemanista,
Pyhä Paaranin vuorelta.
Sela.
Hänen loistonsa peittää taivaat,
hänen ylistystään on maa täynnä.
4 Hänen hohteensa on kuin
auringon valo,
hänen käsistään lähtevät säteet.
Niihin kätkeytyy hänen voimansa.
5 Hänen edellään kulkee rutto,
polttava kuume tulee hänen
jäljessään.
6 Hän pysähtyy mittaamaan
maata,
hän katsoo, ja kansat vavahtavat.
Ikiaikaiset vuoret menevät
murskaksi,
ikuiset kukkulat vaipuvat.
Hänen tiensä ovat iankaikkiset.
7 Onnettomuuden alla näen
Kuusanin majat,
Midianin maan telttakankaat
vapisevat.
8 Virtoihinko Herra on vihastunut?
Virtojako vihasi kohtaa,
merta suuttumuksesi,
kun ajat hevosillasi,
pelastuksesi vaunuilla?
9 Paljaaksi paljastettu on
sinun jousesi,
valat, vitsat, sana.
Sela.
Virroilla sinä halkaiset maan.
10 Vuoret näkevät sinut ja
vapisevat,
rankkasade valaa vettä,
syvyys antaa äänensä kuulua,
kohottaa kätensä korkealle.
11 Aurinko ja kuu pysyvät
majassaan,
kun sinun loistavat nuolesi
kiitävät,
sinun keihääsi salama hohtaa.
12 Suuttumuksessasi sinä marssit
pitkin maata,
käyt puimaan kansoja vihassasi.
13 Sinä olet lähtenyt auttamaan
kansaasi,
pelastamaan voideltuasi.
Sinä murskaat pään jumalattoman
huoneesta,
paljastat perustukset kokonaan.
Sela.
14 Sinä lävistät heidän omilla
keihäillään
pään heidän sotureiltaan,
jotka hyökkäävät myrskyn lailla
karkottamaan minua.
Se on heidän nautintonsa,
niin kuin söisivät kurjaa salassa.

15 Sinä ajat hevosillasi meren halki
paljojen vetten kuohuessa.
16 Minä kuulin tämän, ja minun
sisimpäni vapisee,
huuleni värisevät äänen pauhusta,
mätä menee luihini,
minä vapisen paikallani.
Minä odotan hiljaa ahdingon
päivää,
sen tuloa kansalle, joka
ahdistaa meitä.
17 Viikunapuu ei puhkea kukkaan,
eikä viiniköynnöksistä tule satoa,
öljypuun sato pettää,
pengerpellot eivät tuota syötävää.
Lampaat ovat kadonneet tarhasta,
eikä navetoissa ole karjaa.
18 Mutta minä riemuitsen
Herrassa,
iloitsen pelastukseni Jumalassa.
19 Herra, Herra on minun voimani.
Hän tekee jalkani peuran
jalkojen kaltaisiksi
ja kuljettaa minua kukkuloillani.
Laulunjohtajalle. Minun
kielisoittimillani.

SEFANJAN KIRJA

Herran vihan päivä on lähellä

1 [1] Herran sana, joka tuli Sefanjalle Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä. Sefanja oli Kuusin poika, Kuusi oli Gedaljan, tämä Amarjan ja tämä Hiskian poika.

[2] Totisesti, minä poistan kaiken
maan pinnalta,
sanoo Herra.
[3] Minä poistan ihmiset ja eläimet,
minä poistan taivaan linnut
ja meren kalat,
viettelykset ja jumalattomat.
Minä hävitän ihmiset maan
pinnalta,
sanoo Herra.
[4] Minä ojennan käteni
Juudaa vastaan
ja kaikkia Jerusalemin asukkaita
vastaan.
Minä hävitän tästä paikasta
Baalin jäänteet,
epäjumalanpappien nimet ja
myös Herran papit.
[5] Minä hävitän ne, jotka palvovat
katoilla taivaan joukkoa,
ja ne, jotka palvovat Herraa ja
vannovat hänen kauttaan
mutta vannovat myös Milkomin
kautta,
[6] ja myös ne, jotka ovat luopuneet
seuraamasta Herraa,
eivät etsi Herraa eivätkä
häntä kysy.
[7] Vaiti Herran, Herran edessä!
Lähellä on Herran päivä.
Herra on valmistanut teurasuhrin
ja pyhittänyt kutsumansa.
[8] Herran teurasuhrin päivänä
minä vaadin tilille
ruhtinaat ja kuninkaanpojat
ja kaikki, jotka ovat pukeutuneet
vieraan maan vaatteisiin.
[9] Minä vaadin sinä päivänä tilille
kaikki kynnyksen yli hyppääjät,
jotka täyttävät herransa huoneen
väkivallalla ja petoksella.
[10] Sinä päivänä, sanoo Herra,
kuuluu huuto Kalaportilta
ja valitus toisesta
kaupunginosasta.
Kukkuloilta kuuluu suuren
hävityksen ryske.
[11] Valittakaa, te Huhmaren
asukkaat,
sillä tuhottu on kaikki kauppaa
käyvä väki,
hävitetty kaikki hopean
punnitsijat.
[12] Siihen aikaan minä tutkin
lampuilla Jerusalemin
ja vaadin tilille ne miehet,
jotka makaavat rauhassa
pohjasakkansa päällä
ja sanovat sydämessään:
“Ei Herra tee hyvää eikä pahaa.”

13 Heidän omaisuutensa
ryöstetään,
ja heidän talonsa jäävät autioiksi.
He rakensivat taloja mutta eivät
saa asua niissä.
He istuttivat viinitarhoja mutta
eivät saa juoda niiden viiniä.
14 Lähellä on Herran suuri päivä!
Se on lähellä, se rientää nopeasti.
Kuule Herran päivän ääntä!
Silloin sankarit parkuvat surkeasti.
15 Se päivä on vihan päivä,
hädän ja ahdingon päivä,
tuhon ja hävityksen päivä,
pimeyden ja synkeyden päivä,
pilven ja sankan sumun päivä,
16 pasuunan ja sotahuudon päivä
varustettuja kaupunkeja ja
korkeita muurintorneja
vastaan.
17 Minä saatan ihmiset ahdinkoon,
niin että he kulkevat kuin sokeat,
sillä he ovat tehneet syntiä
Herraa vastaan.
Heidän verensä vuodatetaan
kuin tomu
ja heidän sisäelimensä kuin
ulosteet.
18 Heidän hopeansa ja kultansa
ei voi heitä pelastaa
Herran vihan päivänä.
Hänen kiivautensa tulesta
palaa koko maa.
Lopun, äkkilopun,
hän tekee kaikista maan
asukkaista.

Kehotus kääntymykseen

2 1 Kokoontukaa, tulkaa koolle,
te häpeämätön kansa,
2 ennen kuin päätös on
toteutunut –
päivä kiitää pois kuin akanat –
ennen kuin päällenne tulee
Herran vihan hehku,
ennen kuin päällenne tulee
Herran vihan päivä.
3 Etsikää Herraa,
kaikki maan nöyrät,
te, jotka toimitte hänen
oikeutensa mukaan.
Etsikää vanhurskautta,
etsikää nöyryyttä,
ehkä saatte suojan Herran
vihan päivänä.

Filistealaisia vastaan

4 Gassa on oleva hylätty
ja Askelon autio,
Asdod ajetaan pois keskellä päivää
ja Ekron hävitetään perin pohjin.
5 Voi merenrannikon asukkaita,
kreettien kansaa!
Tämä on Herran sana sinulle,
Kanaan, filistealaisten maa:
minä tuhoan sinut, jäät
asukkaita vaille.
6 Meren rannikko on oleva
laitumina,
siellä on paimenten vesikuoppia
ja lammastarhoja.
7 Tuo seutu joutuu Juudan
heimon jäännökselle.
Siellä he laiduntavat,

Askelonin taloihin he asettuvat
iltaisin levolle.
Herra, heidän Jumalansa, pitää
heistä huolen
ja kääntää heidän kohtalonsa.

Mooabia, ammonilaisia ja kuusilaisia vastaan

8 Minä olen kuullut Mooabin
herjaukset
ja ammonilaisten pilkkapuheet,
joilla he ovat häväisseet
minun kansaani
ja ylvästelleet sen aluetta vastaan.
9 Sen tähden, niin totta kuin
minä elän,
sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala,
Mooab tulee Sodoman kaltaiseksi
ja ammonilaisten maa Gomorran
kaltaiseksi,
nokkospehkojen maaksi,
suolakuopaksi,
autioksi iankaikkisesti.
Kansani jäännös ryöstää niitä,
ja kansakuntani jäljelle jääneet
perivät ne.

10 Tämä tapahtuu heidän ylpeytensä vuoksi, siksi että he ovat herjanneet Herran Sebaotin kansaa ja ylvästelleet sitä vastaan.
11 Pelottava on Herra heille, sillä hän nujertaa kaikki maan jumalat. Kaikki kansojen saaret, kukin paikaltaan, kumartuvat hänen edessään.
12 Myös te kuusilaiset!
Teidätkin miekkani lävistää!

Assuria ja Niiniveä vastaan

13 Hän ojentaa kätensä
pohjoista kohti
ja tuhoaa Assurin.
Hän tekee Niinivestä aution,
kuivan kuin aavikko.
14 Sen keskellä makaa laumoja,
kaikkia villieläimiä joukoittain.
Pelikaani ja pöllö yöpyvät sen
pylväänpäissä.
Laulun ääntä ikkuna-aukoissa!
Kynnyksellä on autius,
setrilaudoituksen hän on
paljastunut.
15 Tämä on se ilakoiva kaupunki,
joka asui turvassa,
joka sanoi sydämessään:
“Minä eikä ketään muuta!”
Kuinka autio siitä onkaan tullut,
villieläinten makuupaikka!
Jokainen, joka kulkee siitä ohi,
viheltää ja heiluttaa kättään.

Jerusalemia vastaan

3 1 Voi kapinallista ja saastaista,
voi väkivaltaista kaupunkia!
2 Se ei kuunnellut puhetta,
ei ottanut ojennusta varteen.
Herraan se ei luottanut,
Jumalaansa se ei lähestynyt.
3 Kaupungin päämiehet sen
muurien sisällä
ovat karjuvia leijonia.
Sen tuomarit ovat kuin
sudet illalla,
he eivät säästä luutakaan aamuksi.
4 Sen profeetat ovat holtittomia,
petollisia miehiä.

Sen papit saastuttavat pyhän
ja tekevät laille väkivaltaa.
5 Herra on vanhurskas sen
keskellä,
hän ei tee vääryyttä.
Joka aamu hän tuo valoon
oikeutensa,
ei se jää tulematta.
Mutta väärintekijä ei
tunne häpeää.
6 Minä olen hävittänyt vieraat
kansat,
niiden muurinkulmat ovat
autioina.
Minä olen tehnyt niiden
kaduista autioita,
niillä ei ole kulkijaa.
Niiden kaupungit on hävitetty,
ei ole ihmistä,
ei asukasta.
7 Minä sanoin: Jos vain
pelkäät minua
ja otat varteen ojennuksen,
niin sinun asumustasi, tytär
Siion, ei hävitetä,
ei mitään siitä, mitä olen sinulle
määrännyt.
Kaikki heidän tekonsa olivat
kuitenkin pahoja varhaisesta
alkaen.
8 Sen tähden, odottakaa minua,
sanoo Herra,
odottakaa sitä päivää, jona minä
nousen saaliille.
Päätökseni on koota kansat,
tuoda yhteen valtakunnat,
vuodattaakseni niiden päälle
suuttumukseni,
kaiken vihani hehkun.
Minun kiivauteni tuli kuluttaa
koko maan.

Jäännös pelastuu

9 Silloin minä muutan puhtaiksi
kansojen huulet,
niin että ne kaikki huutavat
avuksi Herran nimeä,
palvelevat häntä rinta rinnan.
10 Tuolta puolen Kuusin virtojen
tuovat minun rukoilijani,
minun hajallaan asuva joukkoni,
minulle ruokauhreja.
11 Sinä päivänä sinun ei
tarvitse hävetä
yhtäkään niistä teoista,
joilla olet rikkonut minua vastaan,
sillä silloin minä poistan sinun
keskuudestasi
ylvästelevät ilakoitsijasi,
etkä sinä sitten enää ylpeile
minun pyhällä vuorellani.
12 Mutta minä jätän jäljelle sinun
keskuuteesi kansan,
joka on köyhä ja alhainen,
ja he turvautuvat Herran nimeen.
13 Israelin jäännös ei tee vääryyttä,
ei puhu valhetta,
heidän suussaan ei tavata
petollista kieltä.
He käyvät laitumella ja lepäävät
kenenkään säikyttämättä.

Herra on kuningas Siionissa

14 Riemuitse, tytär Siion,
puhkea huutoon, Israel.

Iloitse ja riemuitse kaikesta
sydämestäsi,
tytär Jerusalem.
15 Herra on poistanut sinun
tuomiosi,
raivannut pois vihollisesi.
Herra, Israelin kuningas, on
keskelläsi.
Ei sinun enää tarvitse pelätä
onnettomuutta.
16 Sinä päivänä sanotaan
Jerusalemille:
”Älä pelkää, Siion,
älköötkätesi hervotko.
17 Herra, sinun Jumalasi, on
keskelläsi pelastava sankari.
Hän sinusta ilolla iloitsee,
hän on ääneti rakkaudessaan,
hän sinusta riemulla riemuitsee.”
18 Ne, jotka murehtivat kaukana
juhlakokouksista,
ne minä kokoan; ovathan
he sinusta.
Häväistys on taakkana heillä.
19 Katso, siihen aikaan minä
vaadin tilille
kaikki sinun nöyryyttäjäsi.
Minä pelastan ontuvat,
karkotetut minä kokoan.
Minä teen heistä ylistettyjä ja
maineikkaita
jokaisessa maassa, jossa he elivät
häpeän alaisina.
20 Siihen aikaan minä tuon
teidät takaisin,
siihen aikaan minä kokoan teidät.
Minä teen teidät maineikkaiksi
ja ylistetyiksi
kaikkien maan kansojen
keskuudessa,
kun minä käännän teidän
kohtalonne silmienne
nähden,
sanoo Herra.

HAGGAIN KIRJA

Kehotus temppelin rakentamiseen

1 [1] Kuningas Daarejaveksen toisen vuoden kuudennessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli tämä Herran sana profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle: [2] Näin sanoo Herra Sebaot: Tämä kansa sanoo: "Ei ole vielä tullut aika rakentaa Herran huonetta." [3] Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä Herran sana:

[4] "Onko sitten aika teidän
asua paneloiduissa taloissanne,
kun tämä talo on raunioina?
[5] Ja nyt, Herra Sebaot sanoo näin:
Tarkatkaa elämäänne!
[6] Te kylvätte paljon mutta saatte
vähän satoa.
Te syötte, mutta ette tule
kylläisiksi,
te juotte, mutta janonne
ei sammu,
te pukeudutte, mutta teidän
ei tule lämmin.
Palkkatyöläinen panee
työnsä palkan
rikkinäiseen kukkaroon.
[7] Näin sanoo Herra Sebaot:
Tarkatkaa elämäänne!
[8] Nouskaa vuorille,
tuokaa puita ja rakentakaa
temppeli,
niin minä miellyn siihen ja
näytän kunniani,
sanoo Herra.
[9] Te luulette saavanne paljon
mutta saatte vähän.
Te tuotte kotiin, mutta minä
puhallan pois.
Minkä vuoksi? kysyy Herra Sebaot.
Minun huoneeni tähden; se
on raunioina,
mutta te juoksette kukin oman
huoneenne hyväksi.
[10] Sen vuoksi taivas pidättää
teiltä kasteen
ja maa pidättää satonsa.
[11] Minä olen kutsunut kuivuuden
maahan,
vuorille ja viljapelloille,
viini- ja oliivitarhoille,
ja kaikelle, mitä maa tuottaa.
Se vaivaa ihmisiä ja eläimiä
ja kaikkea kätten työtä."

Rakennustyö aloitetaan

[12] Serubbaabel, Sealtielin poika, ja ylipappi Joosua, Joosadakin poika, ja koko jäljellä oleva kansa kuuntelivat Herran, Jumalansa, ääntä ja profeetta Haggain sanoja. Sitä varten Herra, heidän Jumalansa, oli hänet lähettänytkin. Ja kansa pelkäsi Herraa. [13] Haggai, Herran sanansaattaja, sanoi Herran

lähettämänä kansalle: “Minä
olen teidän kanssanne, sanoo
Herra.” 14 Ja Herra herätti Juudan
käskynhaltijan Serubbaabelin,
Sealtielin pojan, hengen ja ylipappi
Joosuan, Joosadakin pojan, hengen
ja koko muun kansan hengen.
He tulivat koolle ja alkoivat
tehdä työtä Herran Sebaotin,
heidän Jumalansa, temppelin
rakentamiseksi 15 kuudennen kuun
kahdentenakymmenentenäneljäntenä
päivänä, kuningas Daarejaveksen
toisena vuotena.

Uuden temppelin kunnia

2 1 Seitsemännessä
kuussa, kuukauden
kahdentenakymmenentenäyhdentenä
päivänä, tuli profeetta Haggain
kautta tämä Herran sana:
2 “Sano Juudan käskynhaltijalle Se-
rubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja
ylipappi Joosualle, Joosadakin po-
jalle, ja muulle kansalle näin:
3 Kuka teidän joukossanne on
jäljellä niistä,
jotka näkivät tämän temppelin
entisessä kunniassaan?
Miltä se näyttää teistä nyt?
Eikö se ole tyhjän veroinen
teidän silmissänne?
4 Mutta nyt, ole luja, Serubbaabel,
sanoo Herra,
ole luja, Joosua, Joosadakin poika,
ylimmäinen pappi,
ja ole luja, maan koko kansa,
sanoo Herra.
Tehkää työtä, sillä minä olen
teidän kanssanne,
sanoo Herra Sebaot.
5 Sen liiton sana, jonka minä
tein teidän kanssanne
Egyptistä lähtiessänne,
ja minun Henkeni pysyvät teidän
keskellänne.
Älkää pelätkö.
6 Sillä näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä vähän aikaa,
ja minä järisytän taivaat ja maan,
meren ja mantereen.
7 Minä panen kaikki kansat
vapisemaan.
Kaikkien kansojen kalleudet
tulevat tänne,
ja minä täytän tämän huoneen
kunnialla,
sanoo Herra Sebaot.
8 Minun on hopea ja minun
on kulta,
sanoo Herra Sebaot.
9 Tämän temppelin myöhempi
kunnia
on oleva suurempi kuin
aikaisempi,
sanoo Herra Sebaot.
Tähän paikkaan minä
annan rauhan,
sanoo Herra Sebaot.”

Pyhyys ja saastaisuus

10 Yhdeksännen kuun
kahdentenakymmenentenäneljäntenä
päivänä, Daarejaveksen toisena
vuotena, tuli profeetta Haggaille
tämä Herran sana: 11 Näin sanoo

Herra Sebaot: Pyydä papeilta opetusta, kysy heiltä:
12 “Jos mies kantaa pyhää lihaa vaatteensa liepeessä ja koskettaa liepeellä leipää tai keittoa, viiniä tai öljyä tai mitä tahansa muuta ruokaa, tuleeko sekin pyhäksi?” Papit vastasivat: “Ei.” 13 Haggai kysyi: “Jos joku kuolleesta saastunut koskettaa jotakin näistä, tuleeko ruoka saastaiseksi?” Papit vastasivat: “Tulee.”
14 Silloin Haggai sanoi:
“Sellaisia ovat nämä ihmiset,
sellainen tämä kansa minun
edessäni,
sanoo Herra.
Sellaisia ovat kaikki heidän
kättensä työt
ja se, mitä he siellä uhraavat.
Saastaisia ne ovat.”

Lupaus siunauksesta

15 Ja nyt, pankaa merkille,
kuinka käy tästä päivästä
eteenpäin.
Kun ei vielä ollut pantu kiveä kiven
päälle Herran temppelissä,
16 mentiin kahdenkymmenen
mitan viljakasalle,
mutta siellä oli vain kymmenen.
Ja mentiin viinikuurnalle
ammentamaan
viittäkymmentä mittaa;
siellä oli vain kaksikymmentä.
17 Minä löin teitä, kaikkia
kättenne töitä,
nokitähkällä, viljanruosteella
ja rakeilla,
mutta yksikään teistä ei palannut
luokseni, sanoo Herra.
18 Pankaa merkille,
kuinka käy tästä päivästä
eteenpäin, yhdeksännen kuun
kahdennestakymmenennestäneljännestä
päivästä, Herran temppelin
perustamispäivästä, lähtien.
Pankaa merkille! 19 Onko aitassa
enää siementä? Ja viiniköynnös,
viikunapuu, granaattiomenapuu ja
öljypuu, nekään eivät ole kantaneet
hedelmää. Mutta tästä päivästä
lähtien minä annan siunauksen.

Lupaus Serubbaabelille

20 Herran sana tuli toistamiseen Haggaille kuukauden kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä. Se kuului näin:

21 Sano Juudan käskynhaltijalle
Serubbaabelille:
“Minä panen järkkymään
taivaat ja maan.
22 Minä kaadan kumoon
kuningaskuntien
valtaistuimet,
hävitän kansojen kuningaskuntien
väkevyyden.
Minä kaadan kumoon vaunut
ajajineen,
hevoset ja ratsastajat kaatuvat,
mies toisensa miekkaan.
23 Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä otan sinut, palvelijani Serubbaabel, Sealtielin poika, sanoo Herra, ja teen sinusta ikään kuin

sinettisormuksen. Sillä sinut minä olen valinnut, sanoo Herra Sebaot.”

SAKARJAN KIRJA

NÄKYJÄ TEMPPELIN RAKENTAMISEN AIKAAN, 1 – 8

Kehotus kääntymykseen

1 [1] Daarejaveksen toisena hallitusvuotena, kahdeksannessa kuussa, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä Herran sana:

[2] Herra oli ankarasti vihastunut
teidän isiinne.
[3] Sano heille: Näin sanoo
Herra Sebaot:
"Palatkaa minun luokseni,
sanoo Herra Sebaot,
niin minäkin palaan teidän
luoksenne,
sanoo Herra Sebaot.
[4] Älkää olko isienne kaltaisia, joille entiset profeetat saarnasivat sanoen: 'Näin sanoo Herra Sebaot: Palatkaa pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne.' Mutta he eivät kuulleet, eivätkä he kuunnelleet minua, sanoo Herra.
[5] Teidän isänne, missä he ovat?
Entä profeetat, ovatko he
eläneet ikuisesti?
[6] Mutta minun sanani ja käskyni,
jotka minä olen antanut
palvelijoitteni profeettojen
kautta –
eivätkö ne kohdanneet teidän
isänne?
Ja niin he kääntyivät ja sanoivat: 'Niin kuin Herra Sebaot aikoi meille tehdä, meidän vaelluksemme ja tekojemme mukaan, niin hän on meille tehnyt.'"

Ensimmäinen näky: mies myrttien keskellä

[7] Kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on sebat-kuu, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, Iddon pojanpojalle, tämä Herran sana:

[8] Minä näin yöllä näyssä miehen, joka ratsasti punaruskealla hevosella. Hän seisahtui myrttien keskelle laaksoon, ja hänen jäljessään tuli punaruskeita, vaaleanruskeita ja valkoisia hevosia.
[9] Minä kysyin: "Mitä nämä ovat, herrani?" Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: "Minä näytän sinulle, mitä ne ovat." [10] Myrttien keskelle pysähtynyt mies sanoi: "Nämä ovat ne, jotka Herra on lähettänyt kulkemaan pitkin maata." [11] Ne sanoivat Herran enkelille, joka oli pysähtynyt myrttien keskelle: "Me olemme kulkeneet pitkin maata, ja katso, koko maa on alallaan ja rauhassa." [12] Herran enkeli sanoi: "Herra Sebaot, kuinka kauan kestää vielä, ennen kuin armahdat Jerusalemia ja Juudan

kaupunkeja, joihin olet ollut vihastunut nämä seitsemänkymmentä vuotta?” 13 Niin Herra vastasi enkelille, joka puhui minun kanssani, ja lausui hyviä, lohdullisia sanoja.

14 Enkeli, joka puhui kanssani, sanoi minulle: “Julista ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot:

Minä kiivailen Jerusalemin
puolesta
ja Siionin puolesta suurella
kiivaudella.
15 Minä tunnen suurta vihaa
itsevarmoja kansoja kohtaan,
jotka pahensivat onnettomuutta,
kun minä vähän vihastuin.
16 Sen tähden, näin sanoo Herra:
Minä käännyn armahtaen
Jerusalemin puoleen.
Minun temppelini rakennetaan
sinne,
sanoo Herra Sebaot,
ja mittanuora jännitetään
Jerusalemin yli.
17 Julista vielä ja sano:
Näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä ovat kaupunkini
ylitsevuotavia hyvyydestä,
ja vielä Herra lohduttaa Siionia ja
valitsee vielä Jerusalemin.”

Toinen näky: neljä sarvea ja neljä seppää

2 1 Minä kohotin katseeni ja näin neljä sarvea. 2 Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: “Mitä nämä ovat?” Hän sanoi minulle: “Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet ympäriinsä Juudan, Israelin ja Jerusalemin.”

3 Sitten Herra näytti minulle neljä seppää. 4 Minä kysyin: “Mitä nämä ovat tulleet tekemään?” Hän vastasi näin: “Nuo sarvet ovat ajaneet Juudan niin hajalle, ettei yksikään mies voi nostaa päätään. Mutta nämä sepät ovat tulleet saattamaan ne pelon valtaan ja paiskaamaan maahan niiden kansojen sarvet, jotka ovat puskeneet Juudan maata hajottaakseen sen.”

Kolmas näky: mies ja mittanuora

5 Sitten minä nostin katseeni ja näin miehen, jolla oli kädessään mittanuora. 6 Minä kysyin häneltä: “Minne olet menossa?” Hän vastasi: “Mittaamaan Jerusalemia nähdäkseni kuinka leveä ja kuinka pitkä se on.” 7 Ja katso, enkeli, joka puhui minulle, lähti liikkeelle, ja toinen enkeli tuli häntä vastaan 8 ja sanoi hänelle: “Juokse sanomaan tuolle nuorelle miehelle:

Jerusalem on oleva muureja vailla
ihmisten ja eläinten paljouden
tähden.
9 Mutta minä olen, sanoo Herra,
tulimuuri sen ympärillä
ja kunnia sen keskellä.
10 Voi, voi! Paetkaa pohjoisesta
maasta,
sanoo Herra!
Minä olen hajottanut teidät
neljään taivaan tuuleen,

sanoo Herra.
11 Voi, Siion, pelastaudu,
sinä, joka asut tytär Baabelin
luona!
12 Näin sanoo Herra Sebaot:
Oman kunniani vuoksi minä olen
lähettänyt sinut
kansojen luo, jotka ovat teitä
saalistaneet.
Joka teihin koskee,
se koskee hänen silmäteräänsä.
13 Katso, minä kohotan käteni
heitä vastaan,
ja he joutuvat orjiensa saaliiksi.
Te tulette tietämään,
että Herra Sebaot on minut
lähettänyt.
14 Huuda riemusta ja iloitse,
tytär Siion!
Sillä minä tulen ja asun sinun
keskelläsi,
sanoo Herra.
15 Sinä päivänä monet kansat liittyvät Herraan, ja niistäkin tulee minun kansaani. Minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut luoksesi. 16 Herra ottaa Juudan perintöosakseen pyhällä maaperällä ja valitsee jälleen Jerusalemin.
17 Vaiti Herran edessä, kaikki liha! Hän on lähtenyt liikkeelle pyhästä asuinsijastaan.”

Neljäs näky: Joosua Herran enkelin edessä

3 1 Enkeli näytti minulle ylipappi Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja Saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan häntä syyttämässä. 2 Niin Herran enkeli sanoi Saatanalle: “Herra nuhdelkoon sinua, Saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä mies ole kekäle, joka on tulesta temmattu?” 3 Joosua oli hyvin likaisissa vaatteissa, ja hän seisoi enkelin edessä. 4 Enkeli sanoi niille, jotka seisoivat hänen edessään: “Riisukaa likaiset vaatteet hänen yltään.” Ja hän jatkoi: “Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin.” 5 Minä sanoin: “Pantakoon puhdas turbaani hänen päähänsä.” Niin he panivat puhtaan turbaanin hänen päähänsä ja pukivat hänet puhtaisiin vaatteisiin, Herran enkelin seisoessa vierellä.
6 Herran enkeli vakuutti Joosualle:
7 “Näin sanoo Herra Sebaot:
Jos sinä kuljet minun teitäni
ja pidät huolen antamistani
palvelustehtävistä,
sinä saat myös tuomita minun
huonettani
ja vartioida esipihojani,
ja minä annan sinulle pääsyn tässä
seisovien joukkoon.
8 Kuule Joosua, ylimmäinen pappi,
sinä ja sinun ystäväsi, jotka
istuvat edessäsi.

Ennusmerkin miehiä he ovat,
sillä katso,
minä annan tulla palvelijani Vesan.
9 Katso, tässä on kivi, jonka
minä olen asettanut
Joosuan eteen.
Tässä yhdessä kivessä on
seitsemän silmää.
Katso, minä kaiverran siihen
kaiverrukset,
sanoo Herra Sebaot,
ja otan pois tämän maan
syyllisyyden yhtenä päivänä.
10 Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, te kutsutte kukin ystävänne viiniköynnöksen ja viikunapuun alle.”

Viides näky: lampunjalka ja kaksi öljypuuta

4 1 Enkeli, joka oli puhunut kanssani, palasi ja herätti minut niin kuin joku herätetään unestaan. 2 Hän sanoi minulle: “Mitä sinä näet?” Minä vastasin: “Näen lampunjalan, joka on kokonaan kultaa, ja öljyastian sen yläpuolella. Lampunjalassa on seitsemän lamppua ja seitsemän öljyputkea lamppuihin, jotka ovat sen yläosassa. 3 Lampunjalan vieressä on kaksi öljypuuta, toinen öljyastian oikealla ja toinen vasemmalla puolella.” 4 Minä kysyin enkeliltä, joka puhui minun kanssani: “Mitä ne ovat, herrani?” 5 Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: “Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä sanoin: “En, herrani.” 6 Hän sanoi minulle: Tämä on Herran sana Serubbaabelille:

“Ei väellä eikä voimalla,
vaan minun Hengelläni,
sanoo Herra Sebaot.
7 Mikä sinä olet, sinä suuri vuori
Serubbaabelin edessä?
Tasangoksi!
Hän on asettava paikoilleen
huippukiven
huutojen kaikuessa: ‘Suosio,
suosio sille!’”

8 Sitten minulle tuli tämä Herran sana: 9 “Serubbaabelin kädet ovat laskeneet tämän temppelin perustukset, ja hänen kätensä saattavat sen valmiiksi. Ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne. 10 Kuka piti vähäisenä pienten alkujen päivää? He iloitsevat nähdessään luotilangan Serubbaabelin kädessä. Nuo seitsemän Herran silmää tarkkailevat koko maata.”

11 Minä kysyin häneltä: “Mitä ovat nämä kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla puolella?” 12 Kysyin häneltä vielä: “Mitä ovat nuo kaksi öljypuun terttua noiden kahden kultaisen putken kohdalla, jotka vuodattavat sisästään öljyn kultaa?” 13 Hän vastasi minulle: “Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä vastasin: “En, herrani.” 14 Hän sanoi: “Nämä ovat ne kaksi öljyllä

voideltua, jotka seisovat koko maan Herran edessä.”

Kuudes näky: lentävä kirjakäärö

5 [1] Kun jälleen kohotin katseeni,
näin lentävän kirjakäärön. [2] Enkeli kysyi minulta: “Mitä sinä näet?”
Minä vastasin: “Minä näen lentävän kirjakäärön, kaksikymmentä kyynärää pitkän ja kymmenen kyynärää leveän.” [3] Hän sanoi minulle: “Tämä on kirous, joka kulkee yli koko maan. Tämän kirouksen mukaisesti siitä puhdistetaan pois jokainen varas, ja myös jokainen vannoskelija puhdistetaan siitä pois.

[4] Minä lähetän liikkeelle
kirouksen,
sanoo Herra Sebaot,
ja se menee varkaan kotiin
ja sen kotiin, joka vannoo väärin
minun nimessäni.
Kirous jää asumaan hänen kotiinsa
ja tuhoaa sen, sekä hirret
että kivet.”

Seitsemäs näky: nainen eefa-mitassa

[5] Sitten enkeli, joka oli puhunut kanssani, astui esiin ja sanoi minulle: “Nosta silmäsi ja katso! Mikä on tuo, joka on lähdössä liikkeelle?” [6] Minä sanoin: “Mikä se sitten on?” Hän vastasi: “Tämä on eefa-mitta, joka lähtee liikkeelle.” Ja hän jatkoi: “Tämän näköisiä ne ovat kaikessa maassa.” [7] Silloin lyijykansi kohosi, ja siellä istui nainen, eefa-mitan sisällä. [8] Enkeli sanoi: “Tämä on jumalattomuus.” Ja hän sysäsi naisen sisälle eefa-mittaan ja paiskasi lyijypainon sen suulle.

[9] Kun kohotin katseeni, näin, kuinka kaksi naista lähti liikkeelle. Heillä oli tuulta siivissään, ja heidän siipensä olivat kuin haikaran siivet. He kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välillä. [10] Niin minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: “Minne he kuljettavat eefa-mittaa?” [11] Hän vastasi minulle: “He menevät rakentamaan sille asumusta Sinearin maahan. Kun se on valmis, eefa-mitta lasketaan sinne paikoilleen.”

Kahdeksas näky: neljät vaunut

6 [1] Kun jälleen kohotin katseeni,
näin neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria. [2] Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaruskeat hevoset, toisten edessä mustat hevoset, [3] kolmansien edessä valkoiset hevoset ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkäät, voimakkaat hevoset.

[4] Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: “Mitä nämä ovat, herrani?” [5] Enkeli vastasi minulle: “Nämä ovat neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuaan koko maan Herran edessä. [6] Ne vaunut, joiden edessä on mustat

hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkoiset lähtevät niiden perään. Täplikkäät lähtevät eteläiseen maahan.”

7 Väkevät hevoset tulivat esille ja halusivat lähteä kulkemaan pitkin maata. Enkeli sanoi: “Menkää, kiertäkää maata!” Niin ne lähtivät kiertämään maata. 8 Sitten hän kutsui minut ja sanoi minulle: “Katso, nuo jotka lähtivät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa.”

Joosua Messiaan esikuvana

9 Minulle tuli tämä Herran sana: 10 “Ota vastaan lahja pakkosiirtolaisilta Heldailta, Tobialta ja Jedajalta. Mene vielä samana päivänä Joosian, Sefanjan pojan, taloon, jonne he ovat tulleet Baabelista. 11 Ota vastaan hopea ja kulta, tee kruunu ja pane se ylipappi Joosuan, Joosadakin pojan, päähän 12 ja sano hänelle: Näin sanoo Herra Sebaot:

‘Katso, mies nimeltä Vesa!
Omalta pohjaltaan hän versoo,
ja hän rakentaa Herran temppelin.
13 Herran temppelin hän rakentaa,
ja valtasuuruutta hän kantaa.
Hän istuu ja hallitsee
valtaistuimellaan.
Hän on pappi valtaistuimellaan,
ja rauhaisa yhteisymmärrys
vallitsee niiden molempien
välillä.

14 Kruunu on oleva muistona Herran temppelissä Heelemistä, Tobiasta ja Jedajasta sekä Sefanjan pojan suosiollisuudesta. 15 Kaukaa tulleet rakentavat Herran temppeliä. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne. Näin tapahtuu, jos te todella kuuntelette Herran, teidän Jumalanne, ääntä.’”

Paasto ja Herran sanan kuuleminen

7 1 Kuningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Sakarjalle Herran sana yhdeksännen kuun, kislev-kuun, neljäntenä päivänä. 2 Beetel oli lähettänyt Sareserin ja Regem-Melekin miehineen rukoilemaan Herralta armoa 3 ja kysymään Herran Sebaotin temppelin papeilta ja profeetoilta: “Onko meidän viidennessä kuussa itkettävä ja elettävä pidättyvästi, niin kuin olemme tehneet jo vuosikausia?”

4 Silloin minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana:

5 “Sano maan koko kansalle
ja papeille näin:
‘Kun te olette paastonneet ja
pitäneet valittajaisia
viidennessä ja seitsemännessä
kuussa,
jo seitsemänäkymmenenä
vuotena,
niin minulleko te olette paastonne
paastonneet?
6 Ja kun olette syöneet ja juoneet,

niin ettekö te ole itsellenne
syöneet ja juoneet?
7 Eivätkö nämä ole ne sanat,
jotka Herra julisti aikaisempien profeettojen kautta, kun Jerusalem
vielä oli asuttuna ja turvassa, ympärillään alaisensa kaupungit, ja
myös Etelämaa ja Alankomaa olivat
asuttuja?'"

Tottelemattomuus tuo rangaistuksen

8 Sakarjalle tuli vielä tämä Herran sana: 9 Näin on Herra Sebaot
sanonut:

"Tuomitkaa oikea tuomio,
ja osoittakaa laupeutta ja
armahtavaisuutta
toinen toisellenne.
10 Leskeä ja orpoa,
muukalaista ja kurjaa
älkää sortako,
älkääkä miettikö mielessänne
pahaa toisianne vastaan.
11 Mutta he kieltäytyivät kuuntelemasta, käänsivät minulle uppiniskaisina selkänsä ja tukkivat korvansa, etteivät kuulisi.
12 Sydämensä he tekivät kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eivätkä niitä sanoja, jotka Herra Sebaot lähetti Henkensä voimalla aikaisempien profeettojen kautta. Sen vuoksi on tullut Herran Sebaotin suuri viha. 13 Niin kuin he eivät kuunnelleet, kun minä kutsuin, niin en minäkään kuunnellut, kun he huusivat apua, sanoo Herra Sebaot. 14 Myrskynä minä karkotin heidät kaikkien kansojen sekaan, joita he eivät tunteneet, ja maa jäi heidän jälkeensä autioksi, menijöitä ja tulijoita vaille. Ihanan maan he tekivät autioksi."

Jerusalemin tuleva onnen aika

8 1 Sitten tuli tämä Herran Sebaotin sana:
2 "Näin sanoo Herra Sebaot:
Minä kiivailen Siionin puolesta
suurella kiivaudella,
suurella vihalla minä sen
puolesta kiivailen.
3 Näin sanoo Herra:
Minä palaan jälleen Siioniin
ja asun keskellä Jerusalemia.
Jerusalemia kutsutaan Uskolliseksi
kaupungiksi
ja Herran Sebaotin vuorta
Pyhäksi vuoreksi.
4 Näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä on istuva vanhuksia,
miehiä ja naisia Jerusalemin
toreilla,
kullakin kädessään sauva
päiviensä paljouden vuoksi.
5 Kaupungin kadut tulevat täyteen
poikia ja tyttöjä;
he leikkivät sen toreilla.
6 Näin sanoo Herra Sebaot:
Jos tämä onkin niinä päivinä
ihmeellistä
tämän kansan jäännöksen
silmissä,

pitäisikö sen olla ihmeellistä
minunkin silmissäni,
sanoo Herra Sebaot?
7 Näin sanoo Herra Sebaot:
Katso, minä pelastan kansani
itäisestä maasta
ja auringonlaskun maasta.
8 Minä tuon heidät,
ja he asuvat keskellä Jerusalemia.
He ovat minun kansani,
ja minä olen heidän Jumalansa,
uskollinen ja vanhurskas.
9 Näin sanoo Herra Sebaot:
Olkoot kätenne lujat,
teidän, jotka olette näinä aikoina
kuulleet nämä sanat
niiden profeettojen suusta,
jotka profetoivat sinä päivänä,
jona laskettiin Herran Sebaotin
huoneen perustus
temppelin rakentamista varten.
10 Ennen sitä aikaa ei
saatu palkkaa,
ei ihmisen työstä eikä
juhdan työstä.
Ei ollut menijällä eikä tulijalla
rauhaa ahdistajalta,
ja minä yllytin kaikki ihmiset
toinen toisensa kimppuun.
11 Mutta nyt minä en enää kohtele
tämän kansan jäännöstä
niin kuin entisinä päivinä,
sanoo Herra Sebaot.
12 Sillä rauhan kylvö kylvetään,
viiniköynnös antaa hedelmänsä,
maa antaa satonsa ja taivas
kasteensa.
Tämän kansan jäännökselle
minä annan perintöosaksi
kaiken tämän.
13 Niin kuin te olette olleet
kirouksena kansojen seassa,
Juudan heimo ja Israelin heimo,
niin te tulette olemaan
siunauksena,
kun minä teidät pelastan.
Älkää pelätkö,
olkoot kätenne lujat.
14 Sillä näin sanoo Herra Sebaot:
Minulla oli mielessä tehdä teille pahaa, kun teidän isänne vihoittivat minut, sanoo Herra Sebaot, enkä minä sitä katunut. 15 Näinä aikoina minulla taas on mielessä tehdä hyvää Jerusalemille ja Juudan heimolle. Älkää pelätkö.
16 Näin tehkää:
Puhukaa totta toinen toisellenne.
Tuomitkaa porteissanne oikein,
tuomitkaa rauhan tuomio.
17 Älkää hautoko mielessänne
pahaa toinen toisellenne
älkääkä rakastako väärää valaa.
Sillä kaikkia näitä minä vihaan,
sanoo Herra.”

Pakanat etsivät Herraa

18 Sitten minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana:

19 “Näin sanoo Herra Sebaot:
Neljännen ja viidennen
kuun paasto
ja seitsemännen ja kymmenennen
kuun paasto

on oleva Juudan heimolle iloa
ja riemua ja onnellista juhlaa.
Rakastakaa totuutta ja rauhaa!
20 Näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä tulee kansoja,
monien kaupunkien asukkaita.
21 Kaupungin asukkaat lähtevät
toiseen kaupunkiin
ja sanovat: ‘Lähdetään yhdessä
anomaan Herralta armoa,
etsimään Herraa Sebaotia’ –
‘Minäkin tahdon lähteä!’
22 Monet kansat tulevat,
mahtavat kansakunnat,
Jerusalemiin etsimään Herraa
Sebaotia,
anomaan Herralta armoa.
23 Näin sanoo Herra Sebaot:
Niinä päivinä kymmenen miestä
erikielisistä kansoista tarttuu juutalaisen miehen liepeeseen sanoen:
‘Me tahdomme kulkea teidän mukananne, sillä me olemme kuulleet,
että Jumala on teidän kanssanne.’”

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN, 9 – 14

Pakanavaltojen sortuminen

9 1 Ennustus, Herran sana on
Hadrakin maata vastaan,
Damasko on sen lepopaikka:

“Herran silmä tarkkaa ihmisiä,
kaikkia Israelin heimoja
2 ja Hamatia, joka on Damaskon
kanssa rajakkain,
sekä Tyyroa ja Siidonia, sillä ne
ovat sangen viisaat.
3 Tyyro on rakentanut itselleen
linnoituksen
ja kasannut kokoon hopeaa
kuin tomua
ja kultaa kuin katujen lokaa.
4 Katso, Herra valloittaa sen,
syöksee mereen sen voiman,
ja kaupunki tuhoutuu tulessa.
5 Sen näkee Askelon ja pelästyy,
ja Gassa, ja vapisee kovin.
Ekronkin vapisee, sillä sen toivo
joutuu häpeään.
Gassasta häviää kuningas,
eikä Askelonissa enää asuta.
6 Asdodissa asuu sekasikiöitä;
minä teen lopun filistealaisten
ylpeydestä.
7 Minä poistan veret Asdodin
suusta,
iljetykset hänen hampaittensa
välistä,
ja hänestäkin jää jäännös meidän
Jumalallemme.
Hän on oleva kuin sukuruhtinas
Juudassa,
ja Ekron on kuin jebusilainen.
8 Minä pystytän leirini suojaamaan
temppeliäni
sotajoukoilta, jotka tulevat
ja menevät.
Sortaja ei enää kulje heidän
ylitseen,
sillä nyt minä itse pidän sitä
silmällä.”

Siionin kuningas

9 “Iloitse suuresti, tytär Siion,
huuda riemusta, tytär Jerusalem.
Katso, kuninkaasi tulee sinun
luoksesi!
Vanhurskas ja voittaja hän on;
hän on nöyrä, hän ratsastaa
aasilla,
aasintamman varsalla.
10 Minä hävitän sotavaunut
Efraimista
ja hevoset Jerusalemista.
Sodan jousi särjetään,
ja hän julistaa rauhaa kansoille.
Hänen hallitusvaltansa ulottuu
merestä mereen,
Eufratvirrasta aina maan
ääriin asti.
11 Ja sinä – liittosi veren tähden
minä päästän vankisi pois
vedettömästä kuopasta.
12 Palatkaa takaisin linnoitukseen,
te vangit, joilla on toivo.
Tänäkin päivänä minä julistan:
kaksin verroin minä sinulle
korvaan.
13 Minä jännitän Juudan
jousekseni,
asetan siihen nuoleksi Efraimin
ja nostan sinun poikasi, Siion,
sinun poikiasi vastaan, Jaavan.
Minä teen sinut sankarin miekan
kaltaiseksi.
14 Herra näyttäytyy heidän
yläpuolellaan,
hänen nuolensa lähtee lentoon
kuin salama.
Herra, Herra puhaltaa pasuunaan
ja kulkee etelän myrskytuulissa.
15 Herra Sebaot suojaa heitä.
He nielevät vihollisensa ja
tallaavat linkokiviä.
He juovat ja meluavat kuin
viinin vallassa,
he ovat täynnä kuin uhrimaljat,
kuin alttarin kulmat.
16 Herra, heidän Jumalansa
pelastaa sinä päivänä heidät,
kansansa, lammaslaumansa.
He ovat kruunuun kiinnitettyjä
kiviä,
jotka välkehtivät yli hänen maansa.
17 Niin, kuinka ihanaa, kuinka
kaunista!
Vilja saa kukoistamaan
nuorukaiset, rypälemehu
neitoset.”

Herra lunastaa kansansa

10 1 “Pyytäkää Herralta sadetta,
kun on kevätsateen aika.
Herra tekee ukkospilvet
ja antaa teille sadekuurot,
kasvit jokaisen pellolle.
2 Mutta kotijumalat puhuvat
valhetta,
tietäjät näkevät petollisia näkyjä,
kertovat joutavia unia
ja lohduttavat turhuuksilla.
Sen vuoksi kansa harhailee kuin
lammaslauma
ja kärsii vaivaa, kun ei ole
paimenta.
3 Paimenia kohtaan syttyy
minun vihani,

johtokauriita minä rankaisen.
Herra Sebaot pitää huolen
laumastaan,
Juudan heimosta,
ja tekee siitä itselleen kuin
kuninkaallisen sotaratsun.
4 Siitä on lähtöisin kulmakivi,
siitä kiinnityspaalu,
siitä sotajousi,
siitä tulevat mahtimiehet kaikki.
5 He ovat kuin sankarit,
jotka sodassa polkevat katujen
lokaa.
He taistelevat, sillä Herra on
heidän kanssaan;
häpeään joutuvat hevosilla
ratsastajat.
6 Minä teen väkeväksi
Juudan heimon,
ja Joosefin heimon minä pelastan.
Minä annan heidän palata,
sillä minä olen armahtanut heidät,
ja he tulevat olemaan,
niin kuin en olisi heitä
hyljännytkään.
Sillä minä olen Herra, heidän
Jumalansa,
ja minä vastaan heille.
7 Efraim on oleva kuin sankari,
heidän sydämensä iloitsevat
kuin viinistä.
Heidän lapsensakin näkevät
sen ja iloitsevat,
heidän sydämensä riemuitsee
Herrassa.
8 Minä vihellän heille ja
kokoan heidät,
sillä minä olen heidät lunastanut.
Heistä tulee yhtä lukuisa kansa
kuin he olivat ennen.
9 Kun minä sirottelen heidät
kansojen sekaan,
he muistavat minua kaukaisissa
maissa.
He ja heidän lapsensa saavat
elää ja palata takaisin.
10 Minä tuon heidät takaisin
Egyptin maasta
ja kokoan heidät Assurista.
Minä vien heidät Gileadin maahan
ja Libanonille,
eivätkä nekään riitä heille.
11 Hän kulkee ahdistuksen
meren läpi,
hän lyö meren aaltoja,
ja kaikki Niilin syvyydet kuivuvat.
Assurin ylpeys painetaan alas,
ja Egyptin valtikka väistyy pois.
12 Mutta heidät minä teen
väkeviksi Herrassa.
Hänen nimessään he vaeltavat,
sanoo Herra.”

Hyvä paimen ja mieletön paimen

11 1 Avaa ovesi, Libanon!
Tuli syö sinun setrisi.
2 Valita, sypressi,
sillä setri on kaatunut,
nuo mahtavat on hävitetty.
Valittakaa, Baasanin tammet,
sillä sankka metsä on sortunut.
3 Kuule paimenten valitusta,
kun heidän ylpeytensä on
hävitetty.
Kuule nuorten leijonien karjuntaa,

kun Jordanin tiheikkö on tuhottu.
4 Näin sanoi Herra, minun Jumalani: “Paimenna teuraslampaita,
5 joita niiden ostajat tappavat tuntematta syyllisyyttä ja joista niiden myyjät sanovat: ‘Kiitetty olkoon Herra, minä olen rikastunut.’ Niiden paimenetkaan eivät niitä sääli.
6 Sillä minä en enää sääli maan asukkaita, sanoo Herra. Minä annan ihmisten joutua toistensa käsiin ja oman kuninkaansa käsiin. He tuhoavat maan, enkä minä pelasta ketään heidän käsistään.”
7 Niinpä minä kaitsin teuraslampaita, lampaista kurjimpia. Minä otin itselleni kaksi sauvaa; toiselle annoin nimen Suloisuus, toiselle nimen Yhteys. Sitten minä paimensin lampaita.
8 Yhden kuukauden aikana minä hävitin kolme paimenta, sillä minä menetin kärsivällisyyteni lampaita kohtaan, ja nekin tympääntyivät minuun.
9 Niin minä sanoin: “En minä enää teitä paimenna. Kuolkoon, joka kuolee, hävitköön, joka häviää, ja jäljelle jääneet syököötkööt toinen toisensa lihaa.”
10 Ja minä otin sauvani Suloisuuden ja katkaisin sen purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa.
11 Sinä päivänä se purkaantui, ja niin lampaista kurjimmat, jotka olivat noudattaneet tahtoani, tulivat tietämään, että tämä oli Herran sana.
12 Sitten minä sanoin heille: “Jos niin hyväksi näette, antakaa minulle palkkani; jos ette, niin olkaa antamatta.” Niin he punnitsivat palkakseni kolmekymmentä hopearahaa.
13 Herra sanoi minulle: “Viskaa ne savenvalajalle, tuo kallis hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet.” Silloin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne savenvalajalle Herran huoneessa.
14 Minä katkaisin toisenkin sauvani, Yhteyden, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin väliltä.
15 Sitten Herra sanoi minulle: “Ota vielä itsellesi mielettömän paimenen varusteet.
16 Sillä katso, minä herätän maahan paimenen. Nääntyvästä hän ei pidä huolta, erilleen joutunutta hän ei etsi, loukkaantunutta hän ei paranna, pystyssä pysyvää hän ei ruoki. Lihavien lihan hän syö ja halkaisee niiden sorkat.
17 Voi mieletöntä paimenta,
joka lampaat hylkää!
Miekka osukoon hänen
käsivarteensa
ja oikeaan silmäänsä!
Kuivettukoon hänen käsivartensa,
ja sumentukoon hänen oikea
silmänsä!”

Jerusalemin pelastus

12 1 Ennustus, Herran sana Israelista. Näin sanoo Herra, joka on levittänyt taivaat ja perustanut

maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä:
2 "Katso, minä teen Jerusalemin maljaksi, joka saa kaikki ympärillä olevat kansat horjumaan. Myös Juudan kohdalle se tulee, kun Jerusalemia piiritetään. 3 Sinä päivänä minä teen Jerusalemista raskaan kiven kaikkien kansojen tielle: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä. Kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan.
4 Sinä päivänä, sanoo Herra, minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden ratsastajat hulluudella. Juudan heimoa kohti minä avaan silmäni, mutta kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella. 5 Silloin Juudan sukuruhtinaat sanovat sydämessään: 'Minun väkevyyteni ovat Jerusalemin asukkaat Herrassa Sebaotissa, heidän Jumalassaan.' 6 Sinä päivänä minä teen Juudan sukuruhtinaat ikään kuin palavaksi hiiliastiaksi polttopuiden sekaan ja ikään kuin tulisoihduksi lyhteiden sekaan. He kuluttavat oikealta ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat ympäriinsä. Jerusalem saa yhä olla paikallaan – Jerusalemissa.
7 Herra vapauttaa ensin Juudan majat, etteivät Daavidin suku ja Jerusalemin asukkaat saisi suurempaa kunniaa kuin Juuda. 8 Sinä päivänä Herra suojelee Jerusalemin asukkaita. Kompastelevin heistä on sinä päivänä kuin Daavid, ja Daavidin suku on kuin jumalolento, kuin Herran enkeli heitä johtamassa.
9 Sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki kansat, jotka hyökkäävät Jerusalemia vastaan. 10 Mutta Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukkaiden päälle minä vuodatan armon ja rukouksen hengen, ja he katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet. He valittavat häntä niin kuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti niin kuin murehditaan esikoista. 11 Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, sellaiset kuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. 12 Maa pitää valittajaisia, kukin suku erikseen: Daavidin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; Naatanin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen, 13 Leevin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; simeiläisten suku erikseen ja heidän naisensa erikseen 14 ja kaikki muutkin suvut, kukin suku erikseen ja heidän naisensa erikseen."

Avoin lähde syntiä vastaan

13 1 "Sinä päivänä Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla on oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan.
2 Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalien nimet maasta, eikä niitä enää

muisteta. Myös profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois. 3 Jos joku vielä profetoi, hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, sanovat hänelle: ‘Sinä et voi jäädä eloon, koska olet puhunut valhetta Herran nimessä.’ Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, lävistävät hänet miekalla, kun hän profetoi.

4 Sinä päivänä profeetat häpeävät kukin näkyään, kun he profetoivat, eivätkä he valehdellakseen pue ylleen profeetan karvaista viittaa. 5 Profeetta sanoo: ‘En ole profeetta vaan maatyöläinen, sillä eräs mies osti minut orjakseen jo nuoruudessani.’ 6 Jos häneltä kysytään: ‘Mitä ovat nuo haavat sinun käsiesi välissä?’ hän vastaa: ‘Minua lyötiin ystävieni huoneessa.’”

Paimenta lyödään, lauma hajoaa

7 “Herää, miekka, minun
paimentani vastaan
ja lähintä miestäni vastaan,
sanoo Herra Sebaot.
Lyö paimenta,
ja lampaat joutukoot hajalleen.
Mutta minä käännän käteni
pienimpiä kohti.
8 Koko maassa käy näin,
sanoo Herra:
kaksi osaa siitä hävitetään ja
saa surmansa,
mutta kolmas osa siitä jää jäljelle.
9 Sen kolmannen osan minä
vien tuleen.
Minä puhdistan heidät niin kuin
hopea puhdistetaan
ja koettelen heitä niin kuin
kulta koetellaan.
He huutavat avuksi
minun nimeäni,
ja minä vastaan heille.
Minä sanon: ‘Se on minun
kansani’,
ja se sanoo: ‘Herra, minun
Jumalani.’”

Jerusalem Herran päivänä

14 1 Katso, Herran päivä tulee,
ja sinun saaliisi jaetaan
sinun keskelläsi.
2 “Minä kokoan kaikki kansat
sotaan Jerusalemia vastaan.
Kaupunki valloitetaan,
talot ryöstetään,
naiset raiskataan,
puolet kaupungista lähtee
pakkosiirtolaisuuteen,
mutta jäljelle jäävää kansaa ei
hävitetä kaupungista.”
3 Mutta Herra lähtee liikkeelle ja
sotii näitä kansoja vastaan
niin kuin sotimisensa päivänä,
taistelun päivänä.
4 Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla, idän suunnalla. Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli vuorta siirtyy pohjoiseen ja toinen etelään päin. 5 Te pakenette minun vuorteni väliseen laaksoon,

sillä vuorten välinen laakso ulottuu Aasaliin asti. Te pakenette niin kuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä.
Herra, minun Jumalani, tulee;
kaikki pyhät ovat sinun kanssasi.
6 Sinä päivänä ei ole valoa,
on kylmä ja pakkanen.
7 On tuleva päivä –
Herralle se on tunnettu.
Silloin ei vaihdu päivä ja yö;
illan tultua on vielä valoisaa.
8 Sinä päivänä virtaavat
elävät vedet Jerusalemista:
puolet niistä itäistä,
puolet läntistä merta kohti.
Näin tapahtuu kesät ja talvet.
9 Herra on oleva kuningas
koko maassa.
Sinä päivänä Herra on yksi
ja hänen nimensä yksi.
10 Koko maa Gebasta Rimmoniin asti, joka on Jerusalemin eteläpuolella, muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa. Jerusalem kohoaa korkealla omalla paikallaan. Siellä asutaan Benjaminin portilta ensimmäisen portin kohdalle asti, Kulmaportille, ja Hananelintornilta kuninkaan viinikuurnille asti. 11 Jerusalemissa asutaan, eikä sitä enää vihitä tuhon omaksi. Jerusalem asuu turvassa.

12 Ja tämä on se vitsaus, jolla Herra lyö kaikkia niitä kansoja, jotka sotivat Jerusalemia vastaan: hän mädättää heidän lihansa, kun he vielä seisovat jaloillaan, heidän silmänsä mätänevät kuopissaan, ja heidän kielensä mätänee heidän suussaan.
13 Sinä päivänä tulee Herralta
suuri hämminki heidän
joukkoonsa.
He käyvät käsiksi toinen toiseensa,
nostavat kätensä toisiaan vastaan.
14 Myös Juuda sotii Jerusalemissa.
Kaikkien kansojen rikkaudet
kootaan joka taholta:
kultaa, hopeaa ja vaatteita
hyvin paljon.
15 Vitsaus kohtaa myös hevosia
ja muuleja, kameleita ja
aaseja ja kaikkia eläimiä,
mitä noissa leireissä on –
samanlainen vitsaus.
16 Mutta kaikki jäljelle jääneet
niistä kansoista,
jotka hyökkäsivät Jerusalemia
vastaan,
kulkevat vuosi vuodelta sinne ylös
palvoakseen kuningasta, Herraa
Sebaotia,
ja viettääkseen lehtimajanjuhlaa.
17 Niille maan suvuista, jotka eivät lähde ylös Jerusalemiin palvomaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ei tule sadetta. 18 Jos egyptiläisten suku ei lähde sinne ylös, ei sadetta tule heillekään. Heitäkin kohtaa sama vitsaus, jolla Herra lyö niitä kansoja, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

19 Tämä on oleva egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden kansojen synnin palkka, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.
20 Sinä päivänä hevosten kulkusissa on kirjoitus: “Pyhitetty Herralle”. Ja padat Herran huoneessa ovat kuin vihmontamaljoja, jotka ovat alttarin edessä. 21 Jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille, ja kaikki, jotka tulevat uhraamaan, ottavat ne ja keittävät niissä. Eikä sinä päivänä enää ole yhtään kaupustelijaa Herran Sebaotin huoneessa.

MALAKIAN KIRJA

Israelin kiittämättömyys

1 [1] Ennustus, Herran sana Israelille Malakian kautta.
[2] Minä olen rakastanut teitä,
sanoo Herra.
Mutta te sanotte:
"Miten sinä olet osoittanut
rakkautesi meihin?"
Eikö Eesau ollut Jaakobin veli?
sanoo Herra.
Jaakobia minä rakastin,
[3] mutta Eesauta vihasin.
Minä tein hänen vuorensa
autioiksi
ja annoin hänen perintöosansa
aavikon sakaaleille.
[4] Edom sanoo: "Meidät on
murskattu,
mutta me rakennamme jälleen
rauniopaikat."
Herra Sebaot sanoo näin:
"Rakentakoot, mutta minä
revin maahan."
Heitä kutsutaan jumalattomuuden
maaksi
ja kansaksi, jota Herra vihaa
ikuisesti.
[5] Teidän silmänne saavat sen
nähdä, ja te sanotte:
"Herra on suuri yli Israelin
rajojen."

Herralle eivät kelpaa saastaiset uhrit

[6] Poika kunnioittaa isäänsä
ja palvelija herraansa.
Mutta jos minä olen isä,
missä on minun kunnioitukseni?
Ja jos minä olen Herra,
missä on minun pelkoni?
sanoo Herra Sebaot teille,
te papit, jotka halveksitte
minun nimeäni.
Mutta te kysytte:
"Miten me olemme halveksineet
sinun nimeäsi?"
[7] Tehän tuotte minun alttarilleni
saastunutta leipää.
Mutta te kysytte:
"Miten me olemme sinut
saastuttaneet?"
Siten, että sanotte:
"Herran pöytä on halpa-arvoinen."
[8] Kun tuotte uhriksi
sokean eläimen,
eikö se ole paha asia?
Kun tuotte uhriksi ontuvan
ja sairaan,
eikö se ole paha asia?
Viepä se maaherrallesi!
Onko hän tyytyväinen sinuun,
onko hän sinulle suosiollinen?
sanoo Herra Sebaot.
[9] Lepyttäkää siis Jumalaa,
että hän armahtaisi meitä.
Tuollaisia ovat teidän kättenne
annit!
Olisiko hän teille suosiollinen,
sanoo Herra Sebaot.

10 Kunpa teidän joukossanne olisi
joku, joka sulkisi ovet,
ettette turhaan sytyttäisi tulta
alttarilleni!
Minä en ole mieltynyt teihin,
sanoo Herra Sebaot,
enkä hyväksy ruokauhria teidän
kädestänne.
11 Auringonnousun maista aina
auringonlaskun seuduille asti on mi-
nun nimeni oleva suuri kansojen
keskuudessa. Joka paikassa uhra-
taan suitsuketta minun nimeni kun-
niaksi ja tuodaan puhdas ruokauhri.
Minun nimeni on oleva suuri kanso-
jen keskuudessa, sanoo Herra Se-
baot. 12 Mutta te häpäisette sen,
kun sanotte: “Herran pöytä on saas-
tainen ja sen hedelmän syömi-
nen arvotonta.” 13 Ja te sanotte:
“Voi mikä vaiva!” ja pidätte sitä
turhana, sanoo Herra Sebaot. Te
tuotte ryöstettyjä, ontuvia ja sai-
raita eläimiä uhrilahjaksi. Minäkö
suostuisin ottamaan ne vastaan
teidän kädestänne? sanoo Herra.
14 Kirottu olkoon petturi, jolla on
laumassaan kelvollinen uros ja
joka on tehnyt lupauksen, mutta
uhraakin Herralle viallisen. Sillä
minä olen suuri kuningas, sanoo
Herra Sebaot, ja minun nimeäni
pelätään kansojen keskuudessa.

Varoitus papeille

2 1 Ja nyt, tämä käsky on teille,
te papit! 2 Jos ette kuuntele mi-
nua ja paina sydämeenne, niin että
annatte kunnian minun nimelleni,
sanoo Herra Sebaot, minä lähetän
teitä vastaan kirouksen ja kiroan
teidän saamanne siunaukset. Minä
olenkin ne jo kironnut, sillä te ette
ole painaneet tätä sydämeenne.
3 Minä kiroan teidän jälkeläisenne.
Minä heittelen sontaa teidän
kasvoillenne,
teidän juhlauhrienne sontaa,
ja samaan tunkioon teidät
itsennekin kannetaan.
4 Niin te tulette tietämään,
että minä olen teille lähettänyt
tämän käskyn,
jotta minun liittoni Leevin kanssa
pysyisi voimassa,
sanoo Herra Sebaot.
5 Minun liittoni Leevin kanssa
oli elämä ja rauha,
ja minä annoin ne hänelle,
että hän pelkäisi minua.
Ja hän pelkäsi minua ja vapisi
nimeni edessä.
6 Oikea opetus oli hänen suussaan,
eikä vääryyttä tavattu hänen
huuliltaan.
Rauhaisasti ja vakaasti hän
vaelsi kanssani,
ja monet hän käänsi pois synnistä.
7 Papin huulten tulee säilyttää
tieto,
hänen suustaan etsitään opetusta.
Hän on Herran Sebaotin
sanansaattaja.
8 Mutta te olette poikenneet tieltä,

ja opetuksenne on saanut monet
kompastumaan.
Te olette turmelleet Leevin liiton,
sanoo Herra Sebaot.
9 Niinpä minäkin teen teistä
halveksittuja
ja alhaisia kaiken kansan silmissä,
koska te ette noudata
minun teitäni,
vaan katsotte opetuksessanne
henkilöön.

Varoitus uskottomuudesta

10 Eikö meillä kaikilla ole sama Isä?
Eikö sama Jumala ole
meidät luonut?
Miksi me olemme uskottomia
toisillemme
ja häpäisemme isiemme liiton?
11 Juuda on ollut uskoton,
iljettäviä tekoja on tehty
Israelissa ja Jerusalemissa.
Juuda on häväissyt Herran pyhäkön, jota Herra rakastaa, ja ottanut avioksi vieraan jumalan tyttäriä.
12 Hävittäköön Herra siltä mieheltä,
joka näin tekee, Jaakobin majoista
valvojan ja vastaajan ja Herran Sebaotin uhrilahjan tuojan.

Herra vihaa hylkäämistä

13 Ja toisekseen te teette näin:
te peitätte kyynelillä Herran
alttarin,
ja itkulla ja huokauksilla,
kun hän ei enää käänny
uhrilahjojen puoleen
eikä suostu ottamaan mitään
teidän kädestänne.
14 Mutta te kysytte:
“Minkä tähden?”
Sen tähden, että Herra on
todistaja
sinun ja nuoruutesi vaimon välillä,
jolle sinä olet ollut uskoton,
vaikka hän on sinun kumppanisi,
aviovaimosi.
15 Niin ei tee yksikään, jolla on
jäännöskin Hengestä.
Mutta entä se yksi?
Hän pyrki saamaan Jumalan
lupaamia jälkeläisiä.
Olkaa siis valppaita hengessänne
älkääkä olko uskottomia
nuoruutenne vaimolle.
16 Sillä minä vihaan hylkäämistä,
sanoo Herra, Israelin Jumala.
Minä vihaan sitä,
joka verhoaa vaatteensa
vääryydellä,
sanoo Herra Sebaot.
Olkaa siis valppaita hengessänne
älkääkä olko uskottomia.

Tuomion Jumala ilmestyy

17 Te olette väsyttäneet Herran
puheillanne.
Mutta te kysytte: “Miten
me olemme hänet
väsyttäneet?”
Siten, että sanotte: “Jokainen,
joka tekee pahaa,
on hyvä Herran silmissä,
ja sellaisille hän on suosiollinen”,
tai: “Missä on tuomion Jumala?”

3 1 Katso, minä lähetän
sanansaattajani,

hän raivaa tietä minun edelläni.
Äkkiä tulee temppeliinsä Herra,
jota te etsitte,
ja liiton enkeli, jota te kaipaatte.
Katso, hän tulee,
sanoo Herra Sebaot.
2 Mutta kuka kestää hänen
tulemisensa päivän
ja kuka voi seistä horjumatta,
kun hän ilmestyy?
Sillä hän on kuin kultasepän tuli,
kuin pesijäin saippua.
3 Hän istuu ja sulattaa, puhdistaa hopean. Hän puhdistaa Leevin pojat, jalostaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa. 4 Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat ovat Herralle mieluisia niin kuin muinaisina päivinä ja entisinä vuosina.
5 Minä tulen teidän luoksenne
pitämään tuomiota.
Tulen kiiruusti todistajaksi
noitia, avionrikkojia ja
väärinvannojia vastaan
ja niitä vastaan, jotka
sortavat palkkalaista
palkanmaksussa,
sortavat leskeä ja orpoa,
vääntävät vääräksi muukalaisen
asian
eivätkä pelkää minua,
sanoo Herra Sebaot.

Tuokaa täydet kymmenykset

6 Minä, Herra, en muutu,
ettekä tekään, Jaakobin lapset,
ole lopettaneet:
7 isienne päivistä asti te olette
poikenneet minun
käskyistäni
ettekä ole noudattaneet niitä.
Palatkaa minun luokseni, niin minä
palaan teidän luoksenne,
sanoo Herra Sebaot.
Mutta te kysytte: “Missä asiassa
meidän on palattava?”
8 Riistääkö ihminen Jumalalta?
Te kuitenkin riistätte minulta.
Mutta te kysytte: “Missä asiassa
me riistämme sinulta?”
Kymmenyksissä ja uhrilahjoissa!
9 Te olette kirouksella kirotut,
koko kansa,
kun te riistätte minulta.
10 Tuokaa täydet kymmenykset
varastohuoneeseen,
että minun huoneessani
olisi ruokaa.
Koetelkaa näin minua,
sanoo Herra Sebaot.
Totisesti, minä avaan teille
taivaan ikkunat
ja vuodatan siunausta
yltäkylläisesti.
11 Minä karkotan nuhtelullani
tuholaiset
turmelemasta maanne satoa,
eikä viiniköynnöksenne kedolla
jää ilman hedelmää,
sanoo Herra Sebaot.
12 Silloin teidän onneanne
ylistävät kaikki kansat,

sillä teidän maanne on oleva
ihana maa,
sanoo Herra Sebaot.

Ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä

13 Röyhkeästi te olette puhuneet
minua vastaan,
sanoo Herra.
Mutta te kysytte: “Mitä me
olemme puhuneet sinua
vastaan?”
14 Te olette sanoneet: “Turhaa
on palvella Jumalaa.
Mitä hyötyä siitä on ollut,
että olemme huolehtineet hänen
palvelemisestaan
ja vaeltaneet murheellisina
Herran Sebaotin kasvojen edessä?
15 Nyt me ylistämme julkeiden
onnea.
Jumalattomuuden harjoittajat
menestyvät,
he kiusaavat Jumalaa mutta
pelastuvat.”
16 Silloin ne, jotka pelkäävät
Herraa,
puhuvat toinen toisensa kanssa,
ja Herra tarkkaa ja kuulee.
Muistokirja kirjoitetaan hänen
edessään niiden hyväksi,
jotka pelkäävät Herraa
ja pitävät hänen nimensä
kunniassa.
17 He ovat, sanoo Herra Sebaot,
sinä päivänä, jonka minä
valmistan,
minun omaisuuteni.
Minä olen heille laupias,
niin kuin mies on laupias
pojalleen,
joka häntä palvelee.
18 Te näette jälleen eron
vanhurskaan ja
jumalattoman välillä,
sen välillä, joka palvelee Jumalaa,
ja sen, joka ei häntä palvele.

Herran päivä tulee

19 Sillä katso, se päivä tulee,
joka palaa kuin pätsi.
Kaikki julkeat ja kaikki
jumalattomuuden
harjoittajat
ovat silloin kuin oljenkorsia.
Heidät polttaa se päivä, joka tulee,
sanoo Herra Sebaot,
niin ettei heistä jää juurta
eikä oksaa.
20 Mutta teille, jotka pelkäätte
minun nimeäni,
koittaa vanhurskauden aurinko
ja parantuminen sen siipien
suojassa.
Te lähdette ulos ja hypitte kuin
syöttövasikat.
21 Te tallaatte jumalattomat,
ja he ovat tomua teidän
jalkapohjienne alla
sinä päivänä, jonka minä teen,
sanoo Herra Sebaot.
22 Muistakaa palvelijani
Mooseksen laki,
jonka minä hänen kauttaan annoin
Hoorebilla koko Israelille
säädöksiksi ja oikeusperiaatteiksi.

23 Katso, minä lähetän teille
profeetta Elian,
ennen kuin tulee Herran päivä,
se suuri ja pelottava.
24 Hän kääntää jälleen isien
sydämet lasten puoleen
ja lasten sydämet heidän
isiensä puoleen,
etten minä tulisi ja löisi maata
ja vihkisi sitä tuhon omaksi.